

ترجمه
تحت اللفظی

شرک کیم

مولانا محمود حسن شیخ اہلند

تصحیح و بازترتیبان و درلش

محمد علی کوش

نشر احسان

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

فراق کیم

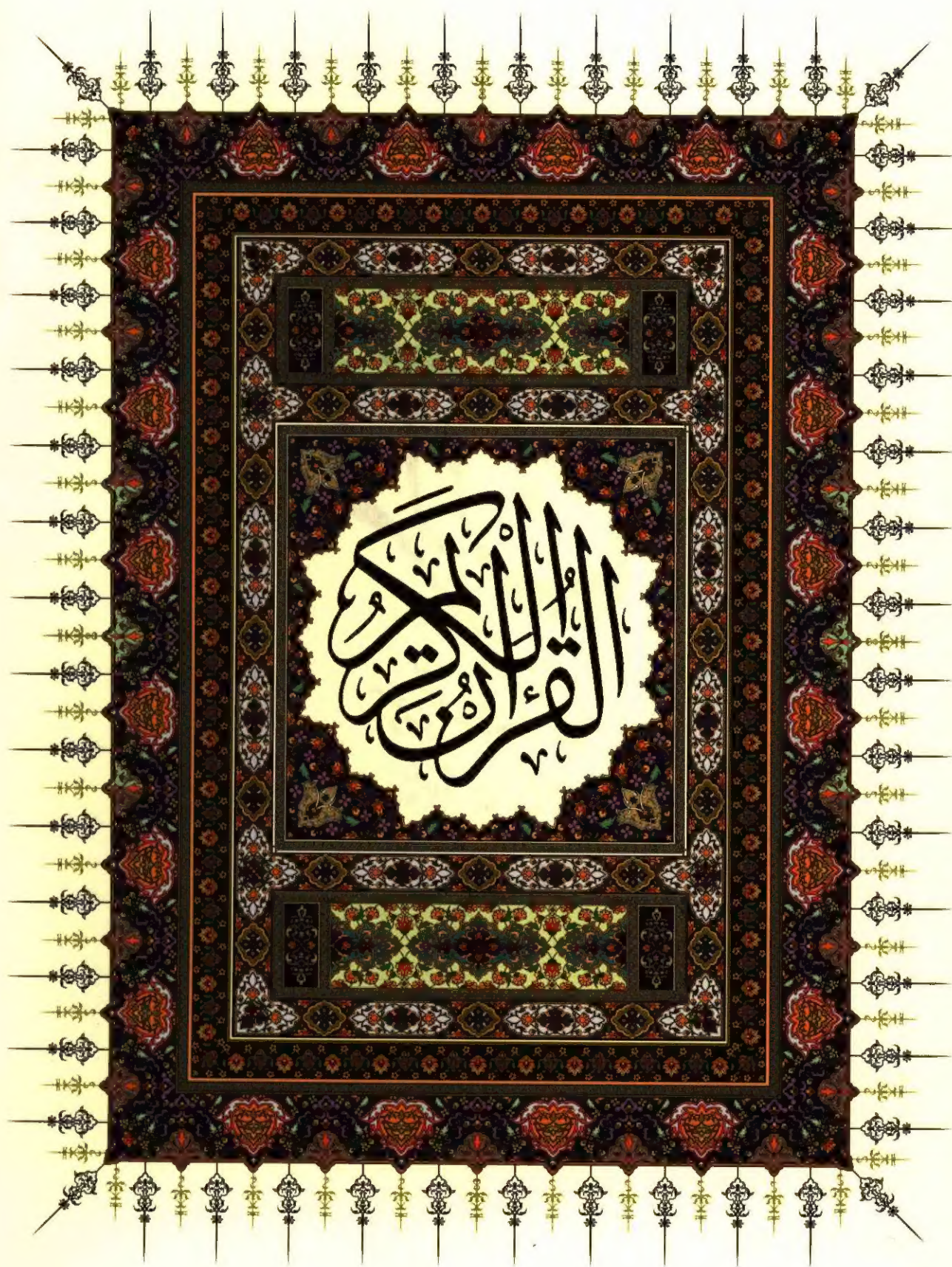
ترجمہ تحت اللفظی

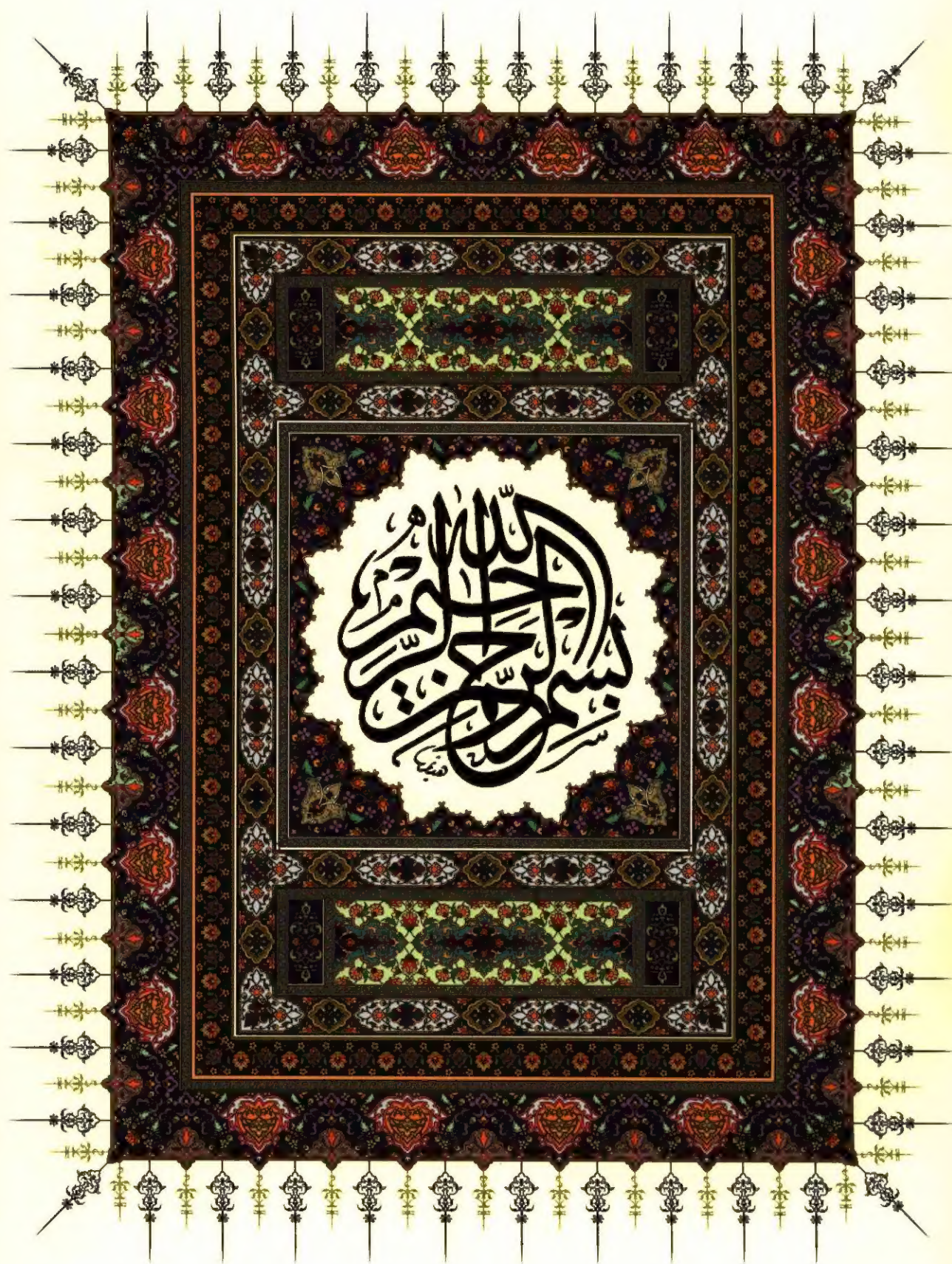
مولانا محمود حسن (شیخ اہلند)

تصحیح، باز ترجمان و ویرایش

محمد علی کوش

نشر احسان

جزء اول ۱ سورة الفاتحه/۱

ترتیبها ۱
سُورَةُ الْفَاتِحَةِ
آیاتها ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سپاس و ستایش از آن الله است پروردگار جهانیان

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ
مهر گستر مهربان خداوندگار روز جزا

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
تنها تو را می پرستیم و تنها از تو یاری می خواهیم

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
راهبری کن ما را به راه راست

الْمَصْضُوبِ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
نعمت داده ای بر آنان که نه خشم شده

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
بر آنان و نه گمراهان آند

جزء اول

۲

سوره البقره/۲

ترتیبها

۲

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

آیاتها

۲۸۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَ ① ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ② فِيهِ
الف، لام، میم ① این کتاب نیست ② هیچ تردیدی در آن

هُدًى ③ لِلْمُتَّقِينَ ④ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
رهنمودی است ③ برای پرهیزکاران ④ کسانی که ایمان دارند

بِالْغَيْبِ ⑤ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ⑥
به غیب ⑤ و برپا می دارند نماز را و از آنچه روزیشان داده ایم انفاق می کنند ⑥

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ
و آنان که ایمان دارند به آنچه فرو فرستاده شده به تو و [به] آنچه نازل شده است

مِنْ قَبْلِكَ ⑦ وَيَا آخِرَ هُمْ ⑧ يُوقِنُونَ ⑨
پیش از تو ⑦ و به روز واپسین آنان ⑧ یقین دارند ⑨ آنان بر

هُدًى ⑩ مِنْ رَبِّهِمْ ⑪ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑫
رهنمودی [استوار] اند از جانب پروردگارشان ⑪ و آنان خود رستگارانند ⑫

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ هَمَانَا [این] کسانی که کفر ورزیدند یکسان است بر آنان چه هشدارشان بدهی چه هشدارشان ندهی

لَا يُؤْمِنُونَ ۱ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ ۲ وَ عَلَى ایمان نمی آورند ۱ مهر نهاده است الله بر دل هایشان و بر شنوایی شان و بر

أَبْصَرِهِمْ ۳ غَشَوْهُ ۴ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۵ وَمِنَ النَّاسِ دیدگان شان پرده ای است و برای آنان عذابی بزرگ است ۵ و از مردم

مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ ۶ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۷ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۸ کسانی اند که می گویند ایمان آوردیم به الله و به روز واپسین و نیستند آنان مؤمنان ۸

يُخَادِعُونَ ۹ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا ۱۰ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ [می خواهند] فریب دهند الله را و کسانی را که ایمان آورده اند درحالی که نمی فریبند جز خودشان را

وَمَا يَشْعُرُونَ ۱۱ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۱۲ فَرَادَهُمُ اللَّهُ ۱۳ مَرَضًا ۱۴ و در نمی یابند ۱۱ در دل هایشان بیماری ای است ۱۲ پس افزودشان الله بر بیماری شان ۱۳

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۵ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۱۶ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ و برای آنان عذابی دردناک است به سبب آنچه دروغ می گفتند ۱۶ و هنگامی که گفته شود به آنان

لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۱۷ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۱۸ فساد مکنید در زمین گویند جز این نیست که ما اصلاح گرانیم ۱۸

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۱۹ وَإِذَا قِيلَ أَگاه باشید که آنان خود فساد گراند ولی در نمی یابند ۱۹ و هنگامی که گفته شود

لَهُمْ ءَامِنُوا ۲۰ كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَتُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۲۱ به آنان ایمان بیاورید چنان که ایمان آوردند این مردم گویند آیا ایمان بیاوریم چنان که ایمان آوردند این نابخردان؟

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۲۲ وَإِذَا لَقُوا أَگاه باشید که آنان خود بی خرداند ولی نمی دانند ۲۲ و هنگامی که دیدار کنند

الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيْطَانِهِمْ قَالُوا كسانی را که ایمان آورده اند گویند ایمان آورده ایم و چون خلوت کنند با شیطان هایشان گویند بی گمان ما

مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ۲۳ اللَّهُ رِيشَخندشان [راتلافی] می کند و می کشاند آنها را با شما ایم جز این نیست که ما ریشخندکنندگانیم [مؤمنان را] ۲۳

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۲۴ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ در سرکشی شان [درحالی که] سرگشته اند ۲۴ آنان کسانی هستند که خریدند گمراهی را

بِالْهُدَى ۲۵ فَمَا رَاحَتِ سُدَى ۲۶ سُدَى ۲۷ وَبِالْهُدَى ۲۸ به [بهای] هدایت پس سودی نداد سودای آنان و نبودند راه یافتگان ۲۸

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
 حال آنان چون حال کسی است که افروخت آتشی را پس چون روشن کرد [آتش] پیرامون آن کس را

ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۱۷﴾
 [از بین برد] الله روشنی آنها را و رها کرد آنها را در تاریکی هایی که [چیزی را] نمی بینند ﴿۱۷﴾ [انان] کرانند

بُكْمٌ عُتِيَ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۱۸﴾ **أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ**
 گنگانند کورانند پس آنان باز نمی گردند [از گمراهی] ﴿۱۸﴾ یا مانند [گرفتاران در] بارانی سخت [باریده] از آسمان که در آن

ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْصِعُهُمْ فِي ءَاذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ
 تاریکی هایی و رعد و برقی است قرار می دهند انگشتانشان را در گوش هایشان از [نهیب] صاعقه ها

حَذَرِ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۱۹﴾ **يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ**
 از ترس مرگ و الله احاطه کننده کافران است ﴿۱۹﴾ نزدیک است که برق برباید

أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
 چشمانشان را هرگاه که روشنی دهد برای آنان راه روند در آن [روشنایی] و چون تاریک کند بر آنان بایستند

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرُهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
 و اگر می خواست الله قطعاً [از بین] می برد شنوایی شان و دیدگانشان را بی گمان الله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۰﴾ **يَأْتِيهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ**
 چیزی تواناست ﴿۲۰﴾ ای مردم بپرستید پروردگارتان را آن که آفرید شما را

وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۱﴾ **الَّذِي جَعَلَ لَكُم**
 و کسانی را که پیش از شما بودند باشد که شما پروا کنید ﴿۲۱﴾ همان [الله] که قرار داد برای شما

الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
 زمین را بستری و آسمان را سرپناهی و فرو فرستاد از آسمان آبی را سپس برآورد

بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ
 با آن از محصولات روزی ای برای شما پس قرار ندهید برای الله همتایانی را حال آنکه شما

تَعْلَمُونَ ﴿۲۲﴾ **وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا**
 می دانید ﴿۲۲﴾ و اگر هستید در تردید از آنچه فرو فرستادیم بر بنده ما

فَاتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ
 پس بیاورید سوره ای همانند آن را و فراخوانید گواهانتان را [به یآوری] در برابر الله

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۳﴾ **فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا**
 اگر هستید شما راست گویان پس اگر نکرديد و هرگز نتوانید کرد پس پروا کنید

النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۴﴾
 از آتشی که هیزم آن مردم و سنگ هاست و آماده شده است برای کافران ﴿۲۴﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ

و مژده ده به کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته که برای آنهاست بهشت هایی که

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ

روان است از زیر [درختان] آنها جویباران هرگاه روزی شان دهند از آن [باغها] از میوه ای

رَزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوا بِهِءَ مُتَشَبِهًا

روزی ای را گویند این همان است که روزی داده شدیم از پیش به نزدشان آورند آن [روزی] را در حالی که همگون است

وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾

و برای آنهاست در آنجا همسرانی پاکیزه و آنان در آن جاودانند

﴿۲۵﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةٌ فَمَا

همانا **الله** شرم نمی کند از اینکه بزند مثلی را به پشه ای یا

فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ

بالتر از آن را پس اما کسانی که ایمان آوردند پس می دانند که همانا آن [مثل] حق است از جانب

رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ

پروردگارشان و اما کسانی که کفر ورزیدند می گویند چه چیزی اراده کرده است **الله**

بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا

به این مثل؟ گمراه می کند با آن بسیاری را و هدایت می کند با آن بسیاری را

وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ

و گمراه نمی کند با آن مگر نافرمانان را **الله** کسانی که می شکنند پیمان

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

الله را پس از استوار ساختنش و می گسلند آنچه را که دستور داده است **الله** به آن که پیوند شود

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۲۷﴾

و فساد می کنند در زمین آنان خود زیانکارانند

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ

چگونه کفر می ورزید **به الله؟** حال آنکه بودید مردگانی پس زنده کرد شما را

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۸﴾ هُوَ

سپس می میراند شما را باز زنده می گرداند شما را سپس به سوی او باز گردانده می شوید **او**

الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ

کسی است که آفرید برای شما آنچه را در زمین است **او** همگی **او** آنگاه آهنگ کرد

السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ﴿۲۹﴾ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۰﴾

آسمان را پس سامان داد آنها را [به صورت] هفت آسمان **و او** به هر چیزی داناست

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً ۗ
و آنگاه که گفت پروردگار تو به فرشتگان همانا من قرار دهنده ام در زمین جانشینی را

قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ
گفتند آیا قرار می دهی در آن کسی را که فساد کند در آن و ریزد خون ها را حال آنکه ما

نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ
تسبیح می کنیم با ستایش تو و پاکی می ورزیم برای تو گفت همانا من می دانم چیزی را که شما نمی دانید

۳۰ وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْۤ اَنْهَا رَا ۗ
و آموخت به آدم نام های اشیاء را همگی آنها را سپس عرضه داشت آنها را بر فرشتگان

فَقَالَ اَنْۢیْثُوْنِیْۤ اِبَاسْمَآءَ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۚ
آنگاه گفت آگاه کنید مرا از نام های اینان اگر هستید راست گویان گفتند

سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۗ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ
پاک و منزهی تو نیست هیچ دانشی ما را جز آنچه تو آموختی به ما همانا تو خود آن دانای سنجیده کاری

۳۲ قَالَ یٰۤاٰدَمُ اَنْۢیْثُهُمْۤ اَبۡنِیَّهِمْۤ اَبَاسْمَآءِهِمْ فَلَمَّاۤ اُنۢبَاَهُمْۤ اَبَاسْمَآءِهِمْ
گفت ای آدم خبر ده آنها را از نام های شان پس چون [آدم] خبر داد آنان را از نام های شان [الله] گفت

اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا
آیا نگفتم به شما همانا من می دانم نهان آسمان ها و زمین را و می دانم آنچه را که

یُبۡدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۚ ۳۳ وَیَادۡرُۤاۤ اَنۡگَآهَ كَہْ ۙ
آشکار می کنید و آنچه را که پنهان می داشتید؟ و یاد کن آنگاه که گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لَآدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبۡلِیْسَ اَبِیْ وَاَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ
برای آدم پس همه سجده کردند مگر ابلیس که سرباز زد و تکبر ورزید و شد از کافران

۳۴ وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ اَسْكُنْۢ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
و گفتیم ای آدم ساکن شو تو و همسرت در این بهشت و بخورید از نعمت های آن به فراوانی

حَیْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ ۚ
هرجا که خواهید و نزدیک نشوید به این درخت که می شوید از ستمکاران

فَاَزَلَهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِیْهِ ۚ وَقُلْنَا اٰهۡطُوْۤا
پس بلغزاند آن دورا شیطان از آنجا پس بیرون کرد آن دورا از آنچه بودند در آن و گفتیم فرود آید [به زمین درحالی که]

بَعۡضُكُمْ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِی الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَّعٌۢ اِلَیَّ حِیْنٍ ۚ
برخی از شما برای برخی دیگر دشمن خواهید بود و برای شماست در زمین قرارگاه و بهر مندی ای تا مدتی

۳۷ فَلَنَلۡقِیَّ ءَادَمَ مِنْ رَّبِّهِۦ ۚ كَلِمَتٍۭ فَنَابَ عَلَیْهِۥ اِنَّهُ هُوَ النَّوَابُ الرَّحِیْمُ
سپس دریافت کرد آدم از پروردگارش کلماتی را سپس [الله] به مهر یاز گشت بر او بی گمان او خود بسی توبه پذیر مهربان است

قُلْنَا أَهْطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَأَمَّا يَٰأَيُّهَا مَنِي هُدًى فَمَن تَبِعَ
 گفتیم فرود آید از آن [بهشت] همگی پس اگر بیاید شما را [از سوی من] رهنمودی پس هر کسی که پیروی کند
 هُدًى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 رهنمود مرا پس نه ترسی است بر ایشان و نه آنان اندوهگین شوند ﴿٣٨﴾ و کسانی که کفر ورزیدند
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
 و دروغ انگاشتند آیات ما را آنان همدان آتش‌اند آنها در آن جاودانه اند ﴿٣٩﴾
 يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
 ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و وفا کنید به پیمانم
 أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ وَإِئْتِي قَارِهُبُونَ ﴿٤٠﴾ وَعَامِنُوا بِمَا أُنزِلَتْ
 تا وفا کنم به پیمانتان و تنها از من بترسید ﴿٤٠﴾ و ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستادم
 مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي
 که تصدیق کننده چیزی است که با شماست و نباشید نخستین کافر به آن و مفروشید آیات مرا
 ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِئْتِي قَاتِقُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْسُؤُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
 به بهایی اندک و تنها از من پروا کنید ﴿٤١﴾ و در نیامیزید حق را به باطل
 وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 و پنهان کنید حق را حال آنکه شما می‌دانید ﴿٤٢﴾ و برپا دارید نماز را و بدهید
 الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
 زکات را و رکوع کنید با رکوع کنندگان ﴿٤٣﴾ آیا فرمان می‌دهید مردم را به نیکوکاری
 وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾
 و فراموش می‌کنید خودتان را حال آنکه شما می‌خوانید کتاب [آسمانی] را؟ پس آیا خرد نمی‌ورزید؟ ﴿٤٤﴾
 وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
 و یاری بجوید از شکیبایی و نماز و همانا آن البته گران است مگر بر خاشعان
 ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾
 ﴿٤٥﴾ همان کسانی که یقین دارند به اینکه آنان دیدار کنندگان پروردگارشان اند و اینکه آنان به سوی او بازمی‌گردند ﴿٤٦﴾
 يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَتِي فُضِّلْتُكُمْ
 ای بنی اسرائیل به یاد آورید نعمت مرا که ارزانی داشتم بر شما و اینکه من برتری دادم شما را
 عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
 بر جهانیان [هم عصرتان] ﴿٤٧﴾ و پروا کنید از روزی که کفایت نکند هیچ کسی از هیچ کسی چیزی را و
 يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾
 پذیرفته نشود از او شفاعتی و گرفته نشود از او هیچ عوضی و نه آنان یاری خواهند شد ﴿٤٨﴾

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
و[یاد کنید] زمانی که نجات دادیم شما را [از] جنگ فرعونیان که تحمیل می کردند بر شما بدترین شکنجه را

يَذَّبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ
سر می بریدند پسران شما را و زنده نگه می داشتند زنان [دختران] شما را و در این [کار] آزمایشی بود

مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَكُمْ
از پروردگارتان [آزمایشی] بزرگ و[یاد کنید] آنگاه که شکافتیم برای شما دریا را پس نجات دادیم شما را

وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
و غرق کردیم فرعونیان را درحالی که شما نگاه می کردید و[یاد کنید] آنگاه که وعده گذاشتیم برای موسی

أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
چهل شب را سپس گرفتید شما آن گوساله را [به پرستش] پس از [رفتن] او درحالی که شما ستمکاران [بودید]

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾
سپس درگذشتیم از [گناه] شما پس از آن باشد که شما سپاس بگذارید

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾
و[یاد کنید] آنگاه که دادیم به موسی آن کتاب را و فرقان [چنانکه حق از باطل] را باشد که شما راه یابید

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُومِ إِنْكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
و[یاد کنید] آنگاه که گفت موسی به قومش ای قوم من همانا شما ستم کردید به خودتان

بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ
ب[ا] به پرستش گرفتن شما آن گوساله را پس بازگردید به سوی آفریننده تان پس بکشید نفس هایتان را این

خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
ب[ه]تر است برای شما نزد آفریننده تان پس بازگشت الله [به مهر خود] بر شما همانا او آن بسیار توبه پذیر مهربان است

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْوِسِي لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً ﴿٥٤﴾
و[یاد کنید] آنگاه که گفتید ای موسی هرگز باور نمی کنیم به تو تا آنکه ببینیم الله را آشکارا

فَأَخَذْتُمْ الصَّعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ
پس گرفت شما را صاعقه درحالی که شما نگاه می کردید سپس برانگیختیم شما را پس

بَعْدَ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمْ
از مردنتان باشد که شما سپاس بگذارید و سایه بان ساختیم بر شما

الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
ا[ب]ر را و فرو فرستادیم بر شما من [غذایی شیرین مثل ترنجبین] و سلوی [بلرچین] را و [گفتیم] بخورید از پاکیزه های دلپذیر آنچه را که

رَزَقْنَكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾
روزی دادیم به شما و ستم نکردند به ما بلکه به خودشان ستم می کردند

وَإِذْ

و[یاد کنید] آنگاه که گفتیم داخل شوید به این آبادی آنگاه بخورید از نعمت های آن هر جا که خواهید به فراوانی

وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
وداخل شوید از دروازه سجده کنان و بگوئید [درخواست ما] آمرزشی است [در این صورت] بیامرزیم برای شما گناهانتان را

وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
و به زودی خواهیم افزود [پاداش] نیکوکاران را ﴿٥٨﴾ پس جایگزین کردند کسانی که ستم کردند سخنی را

غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنْ
غیر از آنچه گفته شد به آنان پس فرو فرستادیم بر آنان که ستم کردند عذابی از

السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ
آسمان به [سبب] آنکه نافرمانی می کردند ﴿٥٩﴾ و[یاد کنید] هنگامی که آب خواست [از ما] موسی

لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ
برای قومش پس گفتیم بزن با عصایت سنگ را آنگاه جوشید از آن

أَثْنًا عَشْرًا عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُلُوا
دوازده چشمه به راستی که دانست هر گروهی آبشخور خود را [و گفتیم] بخورید

وَأَشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾
و بنوشید از روزی الله و فساد نکنید در زمین تبه کارانه ﴿٦٠﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
و[یاد کنید] آنگاه که گفتید ای موسی هرگز تاب نمی آوریم بر یک خوراکی پس بخوان برای ما پروردگارت را

يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
که بیرون آورد برای ما از آنچه می رویاند زمین از سبزی اش و خیارش و گندمش

وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
و عدسش و پیازش گفت [موسی] آیا می خواهید جایگزین کنید آنچه را که آن پست تر است

بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
به [جای] آنچه که آن بهتر است؟! فرود آید به شهری زیرا برای شما هست [در آن] آنچه خواستید

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنْ
و زده شد بر آنان [حکم] خواری و بینوایی و بازگشتند با خشمی از

اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الله این بدان سبب بود که آنان کفر می ورزیدند به آیات الله و می کشتند

النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾
پیامبران را به ناحق ذلک آن به این سبب بود که سرکشی نمودند و تجاوز می کردند ﴿٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
همانا آنان که ایمان آوردند و آنان که یهودی شدند و پیروان حضرت یحیی

مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
هرکس [از آنان] که ایمان آورد به الله و روز واپسین و کار شایسته‌ای کند پس برای آنان است پاداششان

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ
نزد پروردگارشان و نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می‌شوند ﴿٦٢﴾ و [یاد کنید] آنگاه که

أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ
گرفتیم پیمانتان را و برافراشتیم فراز شما [کوه] طور را [و گفتیم] بگیرید آنچه را که دادیم به شما

بِقُوَّةٍ وَآذَكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ
با جدیت تمام و یاد کنید آنچه را در آن است باشد که شما پروا کنید ﴿٦٣﴾ سپس پشت کردید پس

بَعْدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِّنْ
از آن [پیمان] پس اگر نبود بخشش الله بر شما و مهربانی او هرآینه می‌شدید از

الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ أَعْتَدُوا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ
زیانکاران ﴿٦٤﴾ و به راستی دانستید کسانی را که تجاوز کردند از شما در شنبه

فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا
پس گفتیم به آنان باشید بوزینگانی رانده شده ﴿٦٥﴾ پس قرار دادیم آن را عبرتی برای

بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ
حاضران آن و [نسل‌های] پس از آن و پندی برای پرهیزکاران ﴿٦٦﴾ و [یاد کنید] آنگاه که گفت

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَلْخُذْنَا
موسی به قومش همانا الله فرمانتان می‌دهد که سر ببرید گاوی را گفتند آیا می‌گیری مارا

هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا
به مسخره؟ گفت پناه می‌برم به الله از اینکه باشم از نادانان ﴿٦٧﴾ گفتند

أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ
بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چگونه است آن [گاوی]؟ گفت همانا او می‌گوید همانا آن گاوی است نه پیر

وَلَا يَكُرُّ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ ﴿٦٨﴾ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾
و نه جوان، میانسال باشد میان آن [دو سن] پس انجام دهید آنچه را فرمان یافته‌اید ﴿٦٨﴾

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چگونه است رنگ آن؟ گفت همانا او می‌گوید که

إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا سُورٌ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾
آن گاوی است زرد یکدست است رنگش، که شاد می‌کند بینندگان را ﴿٦٩﴾

قَالُوا اَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَاِنَّا

گفتند بخوان برای ما پروردگارت را تا بیان کند برای ما که چگونه است آن [گاو] همانا این گاو مشتبه شده است بر ما و به راستی ما

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿۷۰﴾ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ

اگر بخواهد الله حتماً هدایت شدگانیم گفت همانا او می گوید که آن گاوی است نه رام

تُثِيرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا

که شخم زند زمین را و نه آبیاری کند کشتزار را سالم است نباشد خالی [لکه و عیبی] در آن گفتند

اَلَتْنِ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۱﴾ وَاِذْ

اکنون آوردی حق را پس سربرینند آن را درحالی که نزدیک بود [این کار را] انجام ندهند و یاد کنید آنگاه که

قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَاذْرٰهُنَّ فِيهَا وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۷۲﴾

کشید کسی را پس با یکدیگر به نزاع پرداختید در [بارۀ] آن و الله بیرون آورنده است آنچه را پنهان می داشتید

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذٰلِكَ يُحْيِي اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُرِيكُمْ

پس گفتیم بزنید آن [مقتول] را با پاره ای از آن [گاو] این چنین زنده می کند الله مردگان را و نشان می دهد به شما

ءَاٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۷۳﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ

نشانه هایش را باشد که شما خرد ورزید باز سخت شد دل هایتان پس از آن [واقعه]

فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَّا يَنْفَجِرُ

پس آن [دل هایتان] مانند سنگ ها شد یا سخت تر [از آن] و همانا برخی از سنگ ها چنانند که می جوشد

مِّنْهُ الْاَنْهَارُ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَنْشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ وَاِنَّ

از آن جویباران و همانا برخی از آنها چنانند که می شکافند آنگاه بیرون می آید از آن آب و همانا

مِنْهَا لَمَّا يَحِطُّ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

برخی از آنها چنانند که فرو می افتند از ترس الله و نیست الله بی خبر از آنچه می کنید

اَفَنظَمُونَ ﴿۷۴﴾ اَنْ يُؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ

آیا پس امید دارید [شما مسلمانان] که باور کنند [یهودیان] به شما؟ حال آنکه گروهی از آنان

يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ

می شنیدند کلام الله را سپس تحریف می کردند آن را پس از آنکه دریافتند آن را

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۵﴾ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا قَالُوْا ءَاٰمَنَّا

درحالی که می دانستند [که کارشان درست نیست] و هنگامی که دیدار کنند با کسانی که ایمان آورده اند گویند ایمان آورده ایم

وَاِذَا خَلَا بِعَضُّهُمْ اِلٰىۤیۤ بَعْضٍ قَالُوْا اُتِّحِدْتُوْهُمْ بِمَا فَتَحَ

و چون خلوت کنند برخی از آنان با برخی دیگر گویند آیا سخن می گوئید با آنان درباره آنچه گشوده است [و آشکار ساخته]

اللّٰهُ عَلٰیكُمْ لِيُحَاجَّوْكُمْ بِهِۦٓ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۷۶﴾

الله برای شما تا چون و چرا کنند با شما با آن نزد پروردگارتان؟ پس آیا خرد نمی ورزید؟

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ
و آیا نمی دانند که الله می داند آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می سازند؟

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنَّهُمْ
و برخی از آنان بی سوادانی هستند که نمی دانند کتاب [آسمانی] را مگر خیالاتی خام و نیستند آنان

إِلَّا يَظُنُّونَ ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
جز اینکه گمان پرداز می کنند ۷۸ پس وای بر کسانی که می نویسند کتاب را با دستانشان

ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
سپس می گویند این از نزد الله است تا بفروشند آن را به بهایی اندک

فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
پس وای بر آنان از آنچه نوشته است دست هایشان و وای بر آنان از آنچه به دست می آورند

وَقَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ۚ قُلْ
۷۹ و [یهودیان] گفتند هرگز نمی رسد به ما آتش جز روزهایی شمرده [و اندک] بگو

أَتُخَذَتْمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَن تُخْلَفَ ۚ اللَّهُ عَاهِدُكُمْ ۖ أَتُمْ نَقُولُونَ
آیا گرفتید از نزد الله پیمانی؟ پس هرگز خلاف نخواهد کرد الله پیمان خود را یا نسبت می دهید

عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ بَلَىٰ ۚ كَسِبَ سَيِّئَةً
به الله چیزی را که نمی دانید؟ ۸۰ آری هر که کسب کند بدی ای را

وَأَخْطَأْتُ بِهِ ۚ فَأَوْلَتْكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ
و فراگرد او را گناهش پس آنان همدان آتش اند آنان

فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
در آن جاودانند و کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ وَإِذْ
آنان همدان بهشتند آنان در آن جاودانند ۸۲ و [یاد کنید] آنگاه که

أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ
گرفتیم پیمان بنی اسرائیل را که می پرستید جز الله را و به پدر و مادر

إِحْسَانًا ۚ وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
نیکی کنید و [نیز به] خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و بگویند

لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۚ ثُمَّ
به مردم سخن نیک را و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را سپس

تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ ۚ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ۚ
پشت کردید جز اندکی از شما و شما رویگردان [بودید] ۸۳

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَ تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
 وایلا کنید! آنگاه که گرفتیم پیمانتان را که نریزید خون هایتان را و بیرون مکنید

أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
 خودتان! همکیشانان را از دیارتان سپس [بدین پیمان] اقرار کردید در حالی که خود [بر آن] گواھید

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا
 سپس شما آنانی [بودید] که می کشید خودتان را [= همکیشانان را] و بیرون می رانید گروهی

مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 از خودتان را از دیارشان درحالی که پشتیبانی می کنید یکدیگر را برضد آنان به گناه و تجاوز

وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أَسْرَىٰ تَفْدُوهُمْ تَفْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
 و اگر بیایند به نزد شما [به صورت] اسیرانی فدیہ می دهید برای آزادی آنان حال آنکه حرام شده است بر شما

إِخْرَاجُهُمْ أَفْتَوْمُنُونِ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
 بیرون راندنشان آیا پس ایمان می آورید به بخشی از کتاب [تورات] و کفر می ورزید

بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
 به بخشی [دیگر]؟ پس نیست سزای کسی که کند چنین از شما جز خواری

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ
 در زندگی دنیا و روز رستاخیز بازگردانده می شوند به سوی سخت ترین عذاب

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۸۵
 و نیست الله غافل از آنچه می کنید

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 زندگی دنیا را به [بهای] آخرت پس تخفیف نیابد از آنها عذاب و نه آنان

يُنصَرُونَ ۝۸۶ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
 یاری خواهند شد ۝۸۶ و به درستی که دادیم به موسی کتاب [تورات] را و در پی آوردیم از

بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ
 پس او پیامبران را و دادیم به عیسی پسر مریم نشانه های روشن را و نیرومند گردانیدیم او را

بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ
 با روح القدس [جبرئیل] پس چرا هرگاه آورد برایتان پیامبری چیزی را که دوست ندارد جان هایتان! [دلخواهتان نبود]

أَسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقَا كَذَبْتُمْ وَفَرِّقَا نَقْتُلُونَ ۝۸۷ وَقَالُوا
 بزرگ بینی ورزیدید پس گروهی را دروغگو شمردید و گروهی را می کشید؟ ۝۸۷ و گفتند

قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ۝۸۸
 دل های ما پوشش دار است! [نه،] بلکه لعنت کرده است آنان را الله به سبب کفرشان پس اندکی [از آنان] ایمان می آورند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

وَنَسَمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ قَوْلِ اللَّهِ فَفَضْلُ اللَّهِ عَلَىٰ مَنْ يُشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ

فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾

وَلِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوْحِشُنَا مَا نَمُوتُ وَلَا نَحْيَىٰ ۚ وَمَا نَكُونُ

مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ

ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ

يَسْمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ ۚ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾

و هنگامی که آمد برای ایشان کتابی از نزد **الله** که تصدیق کننده است آنچه را با آنان است و [با آنکه]

از پیش [به وسیله آن] پیروزی می خواستند بر کسانی که کفر ورزیدند پس چون آمد برای ایشان

مّا عَرَفُوا کَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ آنچه که [از پیش] می شناختند کفر ورزیدند بدان پس لعنت **الله** بر کافران باد ﴿٨٩﴾

وَنَسَمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ قَوْلِ اللَّهِ فَفَضْلُ اللَّهِ عَلَىٰ مَنْ يُشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ

و از روی حسدشان از اینکه فرو می فرستد **الله** از فضل خویش [=وحی را] بر هر که خواهد از بندگان

فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٩٠﴾ پس باز گشتند با خشمی [افزون] بر خشمی [دیگر] و برای کافران عذابی خوار کننده است

وَلِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَوْحِشُنَا مَا نَمُوتُ وَلَا نَحْيَىٰ ۚ وَمَا نَكُونُ

مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ و هنگامی که گفته شود به آنان ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستاده است **الله** گویند ایمان می آوریم به آنچه

ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ و کفر می ورزید به آنچه غیر آن است در حالی که آن حق است تصدیق کننده

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ مؤمنان؟! و به درستی که آورد برای شما موسی نشانه های روشن را

ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ آنگاه گرفتید گوساله را [به پرستش] از پس [رفتن] او [به کوه طور] در حالی که شما ستمکار بودید ﴿٩٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا و یاد کنید [آنگاه که] گرفتیم پیمانتان را و برافراشتیم بالای [سر] شما [کوه] طور را و [گفتیم] بگیرید

مَّا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا آنچه را که دادیم به شما با جد و جهد تمام و بشنود گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم

وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ و به آنان نوشانیده شد در دل هایشان [مهر] گوساله به سبب کفرشان بگو

يَسْمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ ۚ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ بد است آنچه و می دارد شما را به آن ایمانتان اگر هستید مؤمنان ﴿٩٣﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو اگر هست برای شما سرای آخرت نزد الله به گونه ویژه به غیر از

دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

دیگر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راستگویان

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

و هرگز آرزو نخواهند کرد آن را هیچ گاه به سبب آنچه پیش فرستاده است دست‌هایشان والله بسی داناست به [ترفند] ستمکاران

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَخْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ

و هر آینه خواهی یافت آنان [= یهود] را آزمندترین مردم بر زندگانی و احثی حریص‌تر از کسانی که

أَشْرَكُوا يَوْمَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِهٍ

شرک ورزیدند دوست دارد [هر] یکی‌شان که کاش عمر داده شود هزار سال حال آنکه نیست آن [عمر دراز] دور کننده او

مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

از عذاب [هر اندازه] که عمر داده شود و الله بسی بیناست به آنچه می‌کنند

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ

هرکس که باشد دشمن جبرئیل [دشمن الله است] زیرا او فرود آورده است آن [قرآن] را بر دل تو به فرمان الله

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

درحالی که تصدیق کننده آن چیزی است که پیش از آن [بوده] است و رهنمود و نویدی است برای مؤمنان

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ

هرکس باشد دشمن الله و فرشتگان او و فرستادگانش و جبرئیل

وَمِيكَائِلَ فَإِنَّهُ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا

و میکائیل [پس او کافر است] پس بی گمان الله دشمن کافران است و به درستی که فرو فرستادیم

إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

به سوی تو آیاتی روشن و کفر نمی‌ورزد [کسی] به آن جز نافرمانان

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

چرا هرگاه پیمانی بستند آن را شکستند [و به دور افکندند؟!] گروهی از آنان نه، بلکه بیشترشان

لَا يُؤْمِنُونَ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ

ایمان نمی‌آورند و هنگامی که آمد برای ایشان فرستاده‌ای از سوی الله

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

که تصدیق کننده چیزی است که با آنان است دور انداختند گروهی از کسانی که داده شد به آنان کتاب [تورات]

كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانْتَهُم لَا يَعْلَمُونَ

کتاب الله را پشت سرشان گویی که آنان نمی‌دانند [که آن، کتاب الله است]

وَاتَّبِعُوا مَا تَنَلُّوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرُوا

وپیروی کردند [یهودیان] آنچه را که می خوانند [از سحر] شیطان ها بر ضد فرمانروایی سلیمان با اینکه کفر نورزید

سُلَيْمَنَ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ

سلیمان و لیکن شیطان ها کفر ورزیدند که آموزش می دادند به مردم

السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ

جادو را و آنچه را که فرو فرستاده شده بود بر آن دو فرشته در [سرزمین] بابل به [نام های] هاروت و ماروت

وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ

حال آنکه آموزش نمی دادند [دو فرشته] به هیچ کسی تا آنکه [قبلاً بگویم] گفتند جز این نیست که ما [وسیله] آزمایشی هستیم پس مبادا کافر شوی

فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ

ولی می آموختند از آن دو چیزی را که جدایی می انداختند با آن میان مرد و همسرش

وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ

و نبودند آنها زیان رسان با آن [جادو] به هیچ کسی مگر به خواست الله و می آموختند

مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ

چیزی را که زیان می رساند به آنان و سودشان نمی داد و به درستی که دانستند [یهود] هر کس به دست آوردن [جادو] را

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَٰكِنَّ مَا شَرُّوا بِهِ

نیست برای او در آخرت هیچ بهره ای و قطعاً بد است چیزی که فروختند به [بهای] آن

أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا

خودشان را اگر می دانستند ﴿١٠٢﴾ و اگر بی گمان، آنها ایمان آورده

وَاتَّقَوْا لِمَثُوبَةٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

و پرهیزکاری کرده بودند قطعاً پاداشی از نزد الله [برایشان] بهتر بود اگر می دانستند

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید نگویید [به پیامبر] راعنا [ما را مراعات کن] و بگویند

أَنْظُرْنَا وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

انظرنا [= به ما بنگر] و بشنوید [سخنان پیامبر را] و برای کافران عذابی دردناک است ﴿١٠٤﴾

مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ

دوست نمی دارند کسانی که کفر ورزیدند از اهل کتاب و نه مشرکان

أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكَمُ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ

که فرو فرستاده شود بر شما هیچ خیری [از سوی] پروردگارتان حال آنکه الله اختصاص می دهد

بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

به رحمت خود کسی را که خواهد و الله دارای بخشش بزرگ است ﴿١٠٥﴾

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ﴾

هر آنچه نسخ کنیم از آیه‌ای یا از یاد ببریم آن را می‌آوریم بهتر از آن یا مانند آن را

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۶﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ

آیا ندانسته‌ای که بی‌گمان **الله** بر هر چیزی تواناست؟ ﴿۱۰۶﴾ آیا ندانسته‌ای که بی‌گمان **الله** از آن اوست

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ

فرمانروایی آسمان‌ها و زمین و نیست برای شما غیر از **الله** هیچ

وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۰۷﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ

کارساز و نه هیچ یاور؟! ﴿۱۰۷﴾ یا اینکه می‌خواهید که درخواست کنید از پیامبران

كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

چنان که درخواست شد از موسی پیش از این؟! و کسی که جایگزین کند کفر را به [جای] ایمان

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۰۸﴾ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ

پس به راستی گم کرده است میانه راه را ﴿۱۰۸﴾ دوست دارند بسیاری از اهل

الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا حَسَدًا

کتاب که بازگردانند شما را پس از ایمانتان [به حالت] کافران از روی حسدی که

مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا

از نزد خودشان است پس از آنکه آشکار شد برای آنها حق پس عفو کنید

وَأَصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و گذشت نماید تا بیاورد **الله** فرمانش را همانا **الله** بر هر چیزی تواناست

﴿۱۰۹﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ

و برپا دارید نماز را و بپردازید زکات را و هر آنچه پیش می‌فرستید برای خودتان

مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

از نیکی خواهید یافت آن را نزد **الله** بی‌گمان **الله** به آنچه می‌کنید بسی بیناست

﴿۱۱۰﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا

و گفتند هرگز درنیاید به بهشت مگر کسی که باشد یهودی یا مسیحی

تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

این آرزوهای آنان است بگو بیاورید دلیلتان را اگر هستید

صَادِقِينَ ﴿۱۱۱﴾ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

راستگویان ﴿۱۱۱﴾ آری، هر کس تسلیم کند روی خود را [همه وجودش] برای **الله** درحالی که او نیکوکار باشد

فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۱۲﴾

پس برای اوست پاداش وی نزد پروردگارش و نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می‌شوند ﴿۱۱۲﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصْرَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَى
و گفتند یهودیان نیستند مسیحیان بر چیزی [بایند] و گفتند مسیحیان

لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ
نیستند یهودیان بر چیزی [بایند] حال آنکه آنان می خوانند کتاب [آسمانی] را همچنین گفتند

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
کسانی که دانشی ندارند مانند سخن آنان را پس الله داوری می کند میانشان روز رستاخیز

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ
در آنچه که در آن اختلاف می کردند ﴿۱۱۳﴾ و کیست ستمکارتر از آن کس که باز دارد [مردم را از] مسجدهای

اللَّهُ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ
الله از آنکه یاد شود در آنها نام او و بکوشد در ویرانی آنها؟ آنان نسزد

لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَافِيَةٌ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
برای شان که در آیند در آنها مگر [به حالت] ترسندگان برای آنان در دنیا خواری است

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
و برای آنها در آخرت عذابی بزرگ است ﴿۱۱۴﴾ و از آن الله است مشرق و مغرب

فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِبْرَٰهِيمَ ۖ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾
پس به هر سو روی کنید همان جا روی الله است همانا الله گسترده [ذاتی] بس داناست ﴿۱۱۵﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ ۚ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
و گفتند گرفت الله فرزندی را منزّه است او بلکه از آن اوست هرچه در آسمانها

وَالْأَرْضُ كُلُّ لَّهُ قٰنِیۡنُونَ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
و زمین است همگی برای او فرمانبرانند ﴿۱۱۶﴾ پدید آورنده آسمانها و زمین است

وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
و چون حکم کند کاری را پس فقط گوید به او باش بی درنگ می شود ﴿۱۱۷﴾ و گفتند کسانی که

لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا ءَايَةٌ كَذَلِكَ
دانشی ندارند چرا سخن نگوید با ما یا نیاید برای ما نشانه ای؟ اینچنین

قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ
گفتند کسانی که پیش از آنها بودند همانند سخن آنان را همسان گشت دل هایشان

قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
به درستی که ما روشن داشته ایم نشانه ها را برای گروهی که یقین دارند ﴿۱۱۸﴾ همانا ما فرستادیم تو را

بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾
به حق درحالی که مژده دهنده و هشداردهنده ای و از تو پرسیده نمی شود درباره همدان دوزخ [دوزخیان] ﴿۱۱۹﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَىٰ **اللَّهُ** هُوَ الْهَدَىٰ وَلَئِنْ آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ [تنها] هدایت **الله** است که هدایت واقعی است و اگر پیروی کنی از هوس هایشان پس از آنچه آمد برای تو

مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ **اللَّهِ** مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۲۰﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۖ كِتَابِ [آسمانی] را می خوانند آن را چنان که سزاوار خواندنش است آنان ایمان می آورند به آن و کسی که کفر ورزد به آن

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۲۱﴾ أَيْ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱۲۲﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا ارزانی داشتم بر شما و اینکه برتری دادم شما را بر جهانیان [همصرتان] ﴿۱۲۲﴾ و پروا کنید از روزی که

لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۲۳﴾ وَإِذْ أَبَتَٰی إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتِ شفاعتی و نه آنان یاری خواهند شد ﴿۱۲۳﴾ و [یاد کنید] آنگاه که آزمود ابراهیم را **پروردگار**ش با کلماتی [آزمایش هایی]

فَاتَّمَنَّهُ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۲۴﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ نمی رسد پیمان [پیشوایی] من به ستمکاران ﴿۱۲۴﴾ و [یاد کنید] آنگاه که قرار دادیم خانه [کعبه] را پایگاهی برای مردم

وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَٰهِيمَ مُصَلًّیٰ وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَٰهِيمَ و [جایگاه] امنی و [گفتیم] و برگزینید از جای ابراهیم نمازگاهی را و سفارش کردیم به ابراهیم

وَأَسْمِعِیْلَ أَنْ طَهَّرَا ۖ بَيْتِي لِلطَّآئِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ و اسماعیل که پاکیزه گردانید خانه ام را برای طواف کنندگان و معتکفان و رکوع کنندگان

السُّجُودِ ﴿۱۲۵﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ سجده گزار ﴿۱۲۵﴾ و [یاد کنید] آنگاه که گفت ابراهیم ای **پروردگار**م قرار ده اینجا را سرزمینی امن و روزی ده

أَهْلَهُ ۖ مِنَ الشَّرَّاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ **بِاللَّهِ** ۖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ ساکنانش را از محصولات هرکسی که ایمان آورد از آنها **به الله** و روز واپسین [الله] گفت و کسی که کفر ورزد

فَأَمَّتْهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيُئْسُ الْمَصِيرُ ﴿۱۲۶﴾ و بد بازگشتگاهی است ﴿۱۲۶﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ
 [وید کنید] آنگاه که بالامی برد ابراهیم پایه ها را از خانه [کعبه] [و نیز] اسماعیل [می گفتند] [ای] پروردگار ما بپذیر
 مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
 از ما همانا تو خود آن شنوای دانایی [ای] پروردگار ما و قرار ده ما را دو فرمانبردار
 لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
 برای خودت و از فرزندان ما گروهی فرمانبردار را برای خود [پدیدار] و بنمای به ما شیوه های پرستشمان را و برگرد بر ما [و سر مهر]
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
 همانا تو خود آن توبه پذیر مهربانی [ای] پروردگار ما و برانگیز در میان آنان پیامبری را
 مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 از خودشان که بخواند بر آنان آیه های را و بیاموزد به آنان کتاب و حکمت را
 وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ
 و پاکشان سازد همانا تو خود آن پیروزمند سنجیده کاری [و چه کسی روی برمی تابد از
 مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 آیین ابراهیم جز کسی که به سبکسری افکند خودش را درحالی که به راستی برگزیدیم ما او را در دنیا
 وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
 و بی گمان او در آخرت از شایستگان است [وید کنید] آنگاه که گفت به او پروردگارش تسلیم باش
 قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ
 گفت تسلیم شده ام برای پروردگار جهانیان [و وصی] و سفارش کرد به آن [فرمانبرداری] ابراهیم پسران خود را
 وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
 و یعقوب [هم] که: ای پسران من همانا الله برگزید برای شما این دین را پس زنده بمانید مگر
 وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 درحالی که شما فرمانبران [او] باشید [یا اینکه] بودید شما گواهانی هنگامی که فرا رسید یعقوب را
 أَلَمُوتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
 مرگ آنگاه که گفت به پسرانش چه می پرستید پس از من؟ گفتند می پرستیم
 إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهُمُ
 اله تو را و اله پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق را که الهی
 وَحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا
 یگانه است و ما برای او فرمانبرانیم آنان گروهی اند که در گذشتند برای ایشان است
 مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 آنچه به دست آورده اند و برای شماست آنچه به دست آورده اید و از شما پرسیده نمی شود از آنچه آنان می کردند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
و گفتند باشید یهودی یا مسیحی که هدایت یابید بگو [هرگز بلکه] پیروی می کنیم [آیین ابراهیم را
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا
که حق گرا بود و نبود از مشرکان بگوئید ایمان آوردیم به الله و آنچه
أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
فروفرستاده شده است به سوی ما و آنچه فروفرستاده شده است به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ
و اسباط [=نوادگان یعقوب] و آنچه داده شده است به موسی و عیسی و آنچه داده شده است به پیامبران [دیگر]
مِنْ رَبِّهِمْ لَا نَفَرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
از جانب پروردگارشان فرق نمی گذاریم میان هیچ یکی از آنان و ما تنها برای او فرمانبریم
فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
پس اگر ایمان آورند به مانند آنچه شما ایمان آوردید به آن پس به راستی هدایت یافته اند و اگر روی برتافتند پس جز این نیست که
هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
آنان در ستیزند پس به زودی کفایت می کند تو را [از گزند] آنان الله و او آن شنوای داناست
صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
[پذیرد] رنگارنگی الله را و کیست نیکوتر از الله در رنگارنگی و ما فقط او را
عَبِيدُونَ قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
پرستندگانیم بگو آیا چون و چرا می کنید با ما [در باره] الله؟ حال آنکه او پروردگار ما و پروردگار شماست
وَلَنَّا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ أَمْ
و برای ماست کردارهایمان و برای شماست کردارهایتان و ما تنها برای او اخلاص و رزائیم [یا اینکه
نَقُولُونَ إِنْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
می گوئید همانا ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب
وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ
و اسباط [=نوادگان یعقوب] بودند یهودی یا مسیحی بگو آیا شما داناترید یا الله؟
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
و کیست ستمکارتر از کسی که پنهان دارد شهادتی را که نزد اوست از [جانب] الله؟ و نیست الله
يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
بی خبر از آنچه می کنید آنان گروهی اند که درگذشتند برای آنان است آنچه به دست آوردند
وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ
و برای شماست آنچه به دست آورده اید و از شما پرسیده نمی شود از آنچه آنان می کرده اند

﴿ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمْ اَلَّتِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴾

خواهند گفت بی‌خردان از مردم چه چیز بازگردانید آنان را از قبله‌شان [بیت المقدس] که بودند

عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ اِلَى صِرَاطٍ

بر آن بگو از آن الله است مشرق و مغرب هدایت می‌کند هر کس را که بخواهد به سوی راهی

مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۴۲﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا

راست ﴿۱۴۲﴾ و این چنین قرار دادیم شما را امتی میانه تا باشید

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

گواهانی بر مردم و باشد این پیامبر بر شما گواهی

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ

و قرار ندادیم قبله‌ای را که بودی بر آن مگر تا بدانیم [معلوم داریم] چه کسی پیروی می‌کند پیامبر را

مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً اِلَّا عَلَى الَّذِينَ

از کسی که برمی‌گردد بر دو پاشنه‌اش [پیشینه‌اش] و همانا این [تغییر قبله] البته گران است مگر بر کسانی که

هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُضَيِّعَ اِيْمَانَكُمْ اِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ

هدایت [شان] کرده است الله و بر آن نیست الله تا تباه کند ایمان [نماز] شما را بی‌گمان الله به مردمان

لَرِءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۳﴾ قَدْ زُرِيَ تَقَلُّبُ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ

قطعا مهرورز مهربان است ﴿۱۴۳﴾ به راستی می‌بینیم گردش روی تو را [در جانب] آسمان [به انتظار وحی]

فَلَنُوَلِّينَاكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ

پس حتما برمی‌گردانیم تو را به قبله‌ای که می‌پسندی آن را پس برگردان روی خود را سوی مسجد

الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَاِنَّ الَّذِينَ

الحرام و هر جا که باشید [پس] برگردانید رویه‌هایتان را سوی آن و همانا کسانی که

اُوْتُوا اَلِكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ

داده شده است به آنها کتاب [آسمانی] البته می‌دانند که آن [تغییر قبله] حق است از جانب [پروردگار]شان و نیست الله غافل

عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۴﴾ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِينَ اُوْتُوا اَلِكِتَابَ بِكُلِّ

از آنچه می‌کنند ﴿۱۴۴﴾ و اگر بیاوری برای کسانی که داده شده است به آنها کتاب هر

ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ اُنْهَیْ وَمَا بَعْضُهُمْ

نشانه‌ای را پیروی نمی‌کنند قبله تو را و نه تو پیرو قبله آنها می و نیستند برخی‌شان

بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اَتْبَعَتْ اَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ

پیرو قبله برخی دیگر و اگر پیروی کنی از هوس‌هایشان پس از

مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّكَ اِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۵﴾

آنچه که آمد برای تو از دانش همانا تو آنگاه از ستمکاران خواهی بود ﴿۱۴۵﴾

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ كَسَانِي كه داده‌ایم به آنان کتاب [تورات] را می‌شناسند او را چنان که می‌شناسند پسرانشان را و همانا

فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۴۶ الْحَقُّ مِنْ گروهی از آنان پنهان می‌دارند حق را درحالی که خودشان می‌دانند ۱۴۶ حق [از جانب]

رَبِّكَ ۝ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّهَا ۝ پروردگار توست پس البته مباش از تردید‌کنندگان ۱۴۷ و برای هر کسی جهتی است [برای قبله] که وی روی کننده‌ست به آن

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۚ پس پیشی جوید به سوی نیکی‌ها هر جا که باشید باز می‌آورد شما را الله همگی

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۴۸ وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ ۚ اللَّهُ بر هر چیزی تواناست ۱۴۸ و از هر جا که بیرون روی پس برگردان همانا الله

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ ۚ وَمَا رَوَىٰ عَنْهُ ۚ وَهُمَا أَنِ افْرَمَانِ ۚ الْبَتَّ حَقَّ اسْتِ ۚ [جانب] پروردگار تو و نیست

اللَّهُ يَغْفِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۱۴۹ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ غافل از آنچه می‌کنید ۱۴۹ و از هر جا که بیرون روی پس برگردان روی خود را الله

شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ سوی مسجد الحرام و هر جا که باشید پس برگردانید رویهاتان را

شَطْرَهُ ۚ لَيْلًا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ سوی آن تا نباشد برای مردم [یهود] بر ضد شما حجتی مگر کسانی که ستم کردند

مِنْهُمْ ۚ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَمَنَّوْا نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ از آنان پس مترسید از آنان و بترسید از من و اقبله را تغییر دادم [تا تمام کنم نعمتم را بر شما و باشد که شما

تَهْتَدُوا ۝۱۵۰ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رُسُلًا مِّنكُمْ هِدَايَتٍ يَّابِد همچنان که فرستادیم در [میان] شما پیامبری از خودتان

يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ ۚ که می‌خواند بر شما آیه‌های ما را و پاکتان می‌سازد و می‌آموزد به شما کتاب

وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝۱۵۱ فَادْكُرُونِي ۚ و حکمت را و می‌آموزد به شما آنچه را که نمی‌دانستید ۱۵۱ پس یاد کنید مرا

أَذْكُرْكُمْ ۚ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ۝۱۵۲ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ كَسَانِي ۚ تا یاد کنم شما را و سپاس بگذارید برای من و ناسپاسی‌ام مکنید ۱۵۲ ای کسانی که

ءَامَنُوا ۚ اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝۱۵۳ ایمان آورده‌اید یاری بجوید از شکیبایی و نماز همانا الله با شکیبایان است ۱۵۳

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ
و مگویند درباره کسانی که کشته می شوند در راه **الله** که مردگانند بلکه [آنان] زندگانند ولی

لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ
شما در نمی یابید و البته می آزماییم شما را به چیزی از ترس و گرسنگی

وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ﴿١٥٥﴾ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ
و کاهش می از اموال و کسان [جان ها] و محصولات و بشارت ده شکیبایان را

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾
کسانی که چون برسد به آنان حادثه ناگواری گویند همانا از آن **الله** ایم همانا ما به سوی او بازگردندگانیم

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾
آنان بر آنهاست درودهایی [از جانب] پروردگارشان و رحمتی و آنان خود هدایت یافتگانند

فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾
پس هر که حج این خانه کند یا عمره گزارد پس گناهی نیست بر او که طواف [=سعی] کند میان آن دو و کسی که به دلخواه کار نیکی کند [غزون بر فرائض] پس همانا **الله** سپاس داری بس داناست

يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَأَهْدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكُتُبِ ﴿١٥٩﴾
کتمان می کنند آنچه را فرو فرستادیم از نشانه های روشن و هدایت پس از آنکه روشن ساختیم آن را برای مردم در کتاب [الله] آنانند که لعنت شان می کند **الله** و لعنت شان می کنند لعنت کنندگان

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾
مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح کردند [فساد کاری هایشان را] و [حق را] آشکار کردند پس آنانند که برمی گردم [یا رحمت خود] بر آنها و من توبه پذیر مهربانم

كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾
کافران بودند آنانند که بر آنهاست لعنت **الله** و فرشتگان و مردمان همگی

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾
که جاودانه اند در آن [آتش] تخفیف نباید از آنان عذاب و نه آنان مهلت داده شوند

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمِ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمِ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمِ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمِ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمِ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ وَارْحَمِ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾
و الهی شما الهی یگانه است نیست الهی جز او که مهر گستر مهربان است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
همانا در آفرینش آسمانها و زمین و پیایی آمدن شب و روز

وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
و کشتی‌هایی که روان است در دریا با آنچه سود می‌رساند به مردم و [در] آنچه فرو فرستاده است **الله**

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
از آسمان از آب پس زنده گردانید با آن زمین را پس از مرگ آن و پراکنده کرد در آن [زمین]

مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
از هر جنبنده‌ای و [در] گردانیدن باده‌ها و ابر و ابرام شده

بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٦﴾ وَمِنْ
میان آسمان و زمین البته نشانه‌هایی است برای گروهی که خرد می‌ورزند ﴿١٦٦﴾ و از

النَّاسِ مَنْ يَخْذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ
مردمان کسی است که می‌گیرد جز **الله** همتیانی را که دوست می‌دارند آنان را مانند دوست داشتن **الله**

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرْوْنَ
و کسانی که ایمان آورده‌اند شدیدترند در دوستی برای **الله** و اگر ببینند کسانی که ستم کردند آنگاه که می‌بینند

الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
عذاب را که تمام قدرت از آن **الله** است همگی و همانا **الله** سخت کیفر است [البته پشیمان خواهند شد] ﴿١٦٥﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
زمانی که بیزاری جویند کسانی که پیروی شدند از کسانی که پیروی کردند و ببینند عذاب را

وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا
و گسسته شود رابطه‌هاشان ﴿١٦٦﴾ و گویند کسانی که پیروی کردند کاش می‌بود

لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
برای ما بازگشتی تا بیزاری جویم از آنان چنان که بیزاری جستند از ما اینچنین می‌نماید به آنان **الله**

أَعْمَلَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾
کردارهایشان را مایه حسرت بر آنان و نیستند آنان بیرون آمدگان از آتش ﴿١٦٧﴾

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
ای مردم بخورید از آنچه در زمین است حلالی پاک را و پیروی نکنید

خُطُوتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ
گام‌های شیطان را که همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿١٦٨﴾ جز این نیست که فرمان می‌دهد شما را

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾
به بدی و زشتکاری و اینکه بگویند بر **الله** چیزی را که نمی‌دانید ﴿١٦٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا

وهنگامی که گفته شود به آنان پیروی کنید آنچه را فرو فرستاده است **الله** می گویند [نه] بلکه پیروی می کنیم آنچه را که یافتیم

عَلَيْهِ ءَابَاءُنَا^ط أُولُو كَاتِ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا

بر آن پدرانمان را آیا اگر پدرانشان درک نمی کردند چیزی را

وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ

و راه نمی بردند [باز از آنان پیروی کنند؟! ﴿۱۷۰﴾ و حالت [تو در دعوت] کسانی که کفر ورزیدند در عدم درک حقایق [مانند حالت کسی است که بانگ می زند

بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بَكْمٌ عُمَى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

به حیوانی که نمی شنود مگر صدا و ندایی را [انان] کرانند گنگانند کورانند پس آنان خرد نمی ورزند

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید بخورید از پاکیزه های آنچه روزیتان دادیم ﴿۱۷۱﴾

وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ

و سپاس بگزارید برای **الله** اگر تنها او را می پرستید ﴿۱۷۲﴾ جز این نیست که حرام گردانید

عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ

بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را که [هنگام ذبح] ندا داده شده است به آن

لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ

برای غیر **الله** پس کسی که ناگزیر شود نه خواهان باشد و نه لژ حد گذرنده پس نیست گناهی بر او همانا **الله**

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ

بس آمرزنده مهربان است ﴿۱۷۳﴾ همانا کسانی که کتمان می کنند آنچه را که فرو فرستاده است **الله** از

الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ

کتاب [تورات] و می خرند به [عوض آن] بهایی اندک را آنان نمی خورند [و فرو نمی برند]

فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

در شکم هایشان جز آتش و سخن نمی گوید با آنان **الله** روز رستاخیز

وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذابی دردناک است ﴿۱۷۴﴾ آنان کسانی هستند که

أَشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا

خریدند گمراهی را به [بهای] هدایت و عذاب را به [بهای] آمرزش پس [شگفتا!] چه

أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ يٰٓأَنَّا نَزَّلَ الْكِتَابَ

شکیبا یند! ﴿۱۷۵﴾ آن [عذاب] به سبب این است که بی گمان **الله** فرو فرستاده است کتاب را

بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

به حق و همانا کسانی که اختلاف کردند در کتاب [تورات] هر آینه در ستیزی دور از حق اند ﴿۱۷۶﴾

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
نیست [همه] نیکی اینکه بگردانید روی هایتان را سوی مشرق و مغرب بلکه

الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ
نیکی [کار] کسی است که ایمان آورد به الله و روز واپسین و فرشتگان و کتاب [های] آسمانی

وَالْبَيْتِ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
و پیامبران و بدهد مال را با [وجود] دوست داشتنش به خویشاوندان و یتیمان

وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّالِينَ فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
و بینوایان و در راه ماندگان و خواهندگان و در [راه آزادی] بردگان و برپا دارد

الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
نماز را و بدهد زکات را و [نیز] وفاکنندگان به پیمانشان هنگامی که پیمان بندند

وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
و [بویژه] شکیباییان در سختی و رنج و هنگام کارزار آنان کسانی هستند که

صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
راست گفتند و آنان همان پرهیزکارانند ﴿۱۷۷﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید نوشته شده [مقرر شده]

عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ
بر شما قصاص [یعنی گیری قتل] در [بار] کشتگان آزاد در برابر آزاد و برده در برابر برده و زن

بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَبْعَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ
در برابر زن پس کسی که بخشوده شد برایش [طرف برابر] دینی [ش] چیزی [از قصاص] پس دنبال کردن [در ختیه] به شایستگی [بر ولی دم] است و پرداختن [آن]

إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّنْ أَعْدَىٰ
به او با خوشرفتاری است این [حکم] تخفیفی از پروردگارتان و رحمتی است پس کسی که از اندازه درگذرد

بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ
پس از آن پس برای او عذابی دردناک خواهد بود ﴿۱۷۸﴾ و برای شما در قصاص [یعنی گیری قتل] زندگانی ای است

يَأْتِي الْأَلْبَابَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ
ای خردمندان! باشد که شما پرهیزکاری کنید ﴿۱۷۹﴾ نوشته [و مقرر] شده است بر شما

إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
- هنگامی که فرارسد یکی از شما را [اسباب] مرگ اگر برجای گذارد مالی را - وصیت کردن برای پدر و مادر

وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ
و نزدیکان به شایستگی [عدالت] [که این حکم] حقی است بر پرهیزکاران ﴿۱۸۰﴾ پس هر که تغییر دهد آن [وصیت] را

بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾
پس از آنکه شنید آن را پس جز این نیست که گناهش [بر عهده] کسانی است که تغییر می دهند آن را همانا الله شنوای داناست ﴿۱۸۱﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ

پس هر که بیم داشته باشد از وصیت کنندگی انحرافی یا گناهی را [در حق و ارتان] آنگاه آشتی دهد میانشان پس نیست گناهی

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ

بر او همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿١٨٢﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید نوشته شده [مقرر شده]

عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

بر شما روزه چنان که نوشته شده بود بر کسانی که پیش از شما بودند

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ

باشد که شما پرهیزکاری کنید ﴿١٨٣﴾ در روزهای برشمرده [ماه رمضان] پس هر که باشد از شما

مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ

بیمار یا در سفر پس [بر او واجب است روزه گرفتن] در شماری از روزهایی دیگر و بر کسانی که

يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ

به دشواری تاب می آورد آن را جایگزینی است [که از] خوراک یک بینواست پس کسی که به دلخواه کند کار خوبی را پس آن بهتر است

لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ

برای او و اینکه روزه بگیرید بهتر است برای شما اگر می دانستید ﴿١٨٤﴾ ماه

رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ

رمضان [ماهی است] که فرو فرستاده شده است در آن قرآن که هدایتی است برای مردمان

وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ

و نشانه هایی روشن است از هدایت و جدا کننده حق از باطل پس کسی که دریابد از شما این ماه را

فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ

پس باید روزه گیرد آن را و هر که باشد بیمار یا در سفر پس [بر او واجب است روزه گرفتن] در شماری

مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ

از روزهایی دیگر می خواهد الله برایتان آسانی را و نمی خواهد برایتان

الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا

دشواری را و تا کامل کنید شمار [روزه] را و تا به بزرگی یاد کنید الله را آنکه

هَدَيْتُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ

هدایت تان کرد و باشد که سپاس بگذارید ﴿١٨٥﴾ و هنگامی که بپرسند از تو

عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

بندگانم درباره من پس همانا من نزدیکم پاسخ می دهم دعای دعا کننده را هرگاه بخواند مرا

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

پس باید بپذیرند دعوت مرا و باید ایمان آورند به من لعلهم باشد که آنان راه درست پویند ﴿١٨٦﴾

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
 حلال شده است برایتان در شب روزه آمیزش با زنان تان آنان پوششی هستند

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّهُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
 برایتان و شما پوششی هستید برای آنان می دانست الله که اگر آمیزش را حرام می ساخت همانا شما خیانت می کردید

أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُمْ
 به خودتان پس از این رو برگشت بر شما به رحمت و درگذشت از شما پس اکنون آمیزش کنید با آنان

وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ
 و بجوید آنچه را نوشته است الله برایتان و بخورید و بیاشامید تا آشکار شود برایتان

الْخِطُّ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخِطِّ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصَّيَامَ
 رشته سفید از رشته سیاه از فجر سپس به پایان برسانید روزه را

إِلَىٰ اللَّيْلِ وَلَا تَبْشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
 تا شب و آمیزش مکنید با آنان درحالی که شما معتکفید در مسجدها

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ
 این احکام حدود [مرزهای] الله است پس نزدیک مشوید به آن [به قصد تجاوز] این چنین بیان می کند الله آیه هایش را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُمْ
 برای مردم باشد که آنان پرهیزکاری کنند و مخورید مال های تان را در بین خودتان

بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَآ إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
 به ناحق و [به عنوان رشوه] سررازیر مکنید آن را به سوی حاکمان تا بخورید بخشی از

أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَسْأَلُونَكَ
 مال های مردم را به گناه و شما می دانید می پرسند از تو

عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ
 درباره ماه های نو بگو آنها گاه نماهایی ست برای مردم و [شناخت] حج و نیست نیکی

بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ
 اینکه درآید به خانه ها [در حال احرام] از پشت های آن ولی نیکی [از آن] کسی است که پرهیزکاری کند

وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 و درآید به خانه ها از درهای آن و پروا کنید از الله باشد که شما

تُقْلِحُونَ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ
 رستگار شوید و بکشید در راه الله با کسانی که می کُشدند شما

وَلَا تَقْتُلُوا إِنَّمَا يُحِبُّ اللَّهُ هَمَانًا
 و از اندازه مگذرید همانا دوست ندارد الله

وَلَا تَقْتُلُوا الْمُعْتَدِينَ
 و از اندازه درگذرندگان را

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ
و بکشید آنان را هر جا که بیابیدشان و بیرون کنید آنان را از آنجا که بیرونتان کردند و آشوب

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوَكُمْ
بدتر است از کشتن و مجنید با آنان در نزد مسجد الحرام تا آنکه بکشند شما

فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝۱۹۱ فَإِنْ أَنَّهُوَا
در آنجا پس اگر [در آنجا] بکشید شما پس بکشید آنان را این چنین است سزای کافران ۱۹۱ پس اگر باز ایستند

فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۹۲ وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ
پس [بکشند] همانا الله بس آمرزنده مهربان است ۱۹۲ و بکشید با آنان تا نباشد آشوبی و باشد

الَّذِينَ دِينٌ لَّهِ ۝۱۹۳ فَإِنْ أَنَّهُوَا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝۱۹۴ الشَّهْرُ الْحَرَامُ
[حاکمیت] دین از آن الله پس اگر باز ایستند پس [بکشند] که نیست ستیزی مگر بر ستمکاران ۱۹۳ ماه حرام

بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتِ قِصَاصٌ ۝۱۹۵ فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا
در برابر ماه حرام است و [هنگام] حرمتها قصاص [یعنی] گیری متقابل دارد پس کسی که تجاوز کند بر شما پس تجاوز کنید

عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
بر او به مانند آنچه تجاوز کرده است بر شما و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله با

الْمُتَّقِينَ ۝۱۹۶ وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
پرهیزکاران است ۱۹۶ و انفاق کنید در راه الله و میفکنید [خودتان را] با دستانتان به هلاکت

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۹۷ وَآتُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
و نیکی کنید همانا الله دوست می دارد نیکوکاران را ۱۹۷ و به پایان برسانید حج و عمره را برای الله

فَإِنْ أَخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ
پس اگر باز داشته شوید آنگاه [قربانی کنید] آنچه میسر است از قربانی و متراشید سرهایتان را تا آنکه برسد

الْهَدْيُ مَحَلَّةٌ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
قربانی به جایگاهش پس هر که باشد از شما بیمار یا او را رنجی باشد از سرش پس [بر عهده] است [جایگزینی

مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ
از روزه یا صدقه یا قربانی پس هرگاه ایمن شدید پس هر که بر خوردار شد به عمره تا حج

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
آنگاه [قربانی کند] آنچه میسر است از قربانی پس کسی که نیابد [قربانی] آنگاه روزه گرفتن سه روز در حج و هفت روز

إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي
هنگامی که باز گردید [حج لازم است] این ده [روز] کامل است این [حکم] برای کسی است که نباشد خانواده اش ساکنان

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۱۹۸
مسجد الحرام [حکم] و پروا کنید از الله و بدانید که همانا الله سخت کیفر است ۱۹۸

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ

[موسم] حج ماه‌هایی معلوم است پس کسی که واجب گرداند [برخود] در آن [ماه‌ها] حج را پس [نبندد که روا] نیست آمیزشی

وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ

و نه نافرمانی‌ای و نه ستیزی در حج و آنچه می‌کنید از نیکی

يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ

می‌داند آن را **الله** و توشه بگیرید و همانا بهترین توشه پرهیزکاری است و پروا کنید از من

يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ

ای خردمندان **۱۹۷** نیست بر شما گناهی که

تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ

بجوید روزی‌ای از **پروردگارتان** پس هنگامی که بازگردید از

عَرَفَتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ أَنْتَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

عرفات آنگاه یاد کنید **الله** را در مشعر الحرام

وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ

و یاد کنید او را چنان که هدایت کرد شما را و همانا بودید پیش از آن

لِمَنْ الضَّالِّينَ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ

البته از **۱۹۸** گمراهان سپس بازگردید از جایی که باز می‌گردند

النَّاسِ وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مردمان و آمرزش بخواهید از **الله** همانا **الله** آمرزنده مهربان است

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ

۱۹۹ پس هنگامی که گزاردید مناسک [حج] تان را آنگاه یاد کنید **الله** را همچون یاد کردن شما

عَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنْ النَّاسِ مَنْ

پدران تان را بلکه بیشتر از آن پس [برخی] از مردم کسی است که

يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ

می‌گوید [ای] **پروردگار ما** بده به ما در دنیا و نیست برایش در آخرت هیچ

خَلْقٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا

۲۰۰ بهره‌ای و [برخی] از آنان کسی است که می‌گوید [ای] **پروردگار ما** بده به ما در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

[بهره] نیکو و در آخرت [هم بهره] نیکو و نگاه دار ما را از عذاب آتش [دوزخ] **۲۰۱**

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

آنان برای شان بهره‌ای است از آنچه کرده‌اند و **الله** زود شمار است **۲۰۲**

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ
و یاد کنید **الله** را در روزهای **الله** شمرد[سه روز تشریق] پس کسی که شتاب کند

فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى
در دو روز [عمل را انجام دهد] پس نیست گناهی بر او و هر که تأخیر کند [تا سه روز] پس نیست گناهی بر او برای کسی که پرهیزکاری کند

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَمِنْ
و پروا کنید **از الله** و بدانید که همانا شما به سوی او گرد آورده می شوید ﴿۲۳﴾ [و برخی] از

النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ
مردم کسی است که به شگفت می آورد تو را [زیبایی] سخنش در این زندگانی دنیا و گواه می گیرد **الله** را

عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى
بر آنچه در دلش است حال آنکه او سخت ترین ستیزندگان است ﴿۲۴﴾ و هنگامی که [از پیش تو] باز گردد می کوشد

فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ
در زمین تا فساد کند در آن و نابود کند کشتزار و نسل را **و الله**

لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿۲۵﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ
دوست ندارد تبهکاری را ﴿۲۵﴾ و چون گفته شود به او پروا کن از **الله** و امی دارد او را خود بزرگ بینی

بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْأَمَهُادُ وَمِنْ
به گناه پس بس است او را دوزخ و هر آینه بد جایگاهی است ﴿۲۶﴾ [و برخی] از

النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ
مردم کسی است که می فروشد جانش را برای جستن خشنودی **الله** و **الله**

رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۷﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ كَفَرُوا آمِنُوا
مهرورز [به حال] بندگان است ﴿۲۷﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید

فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ
در فرمانبری [اسلام] همگی و پیروی نکنید گام های شیطان را

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۲۸﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿۲۸﴾ پس اگر بلغزید پس از

مَا جَاءَتْكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
آنکه آمد برایتان نشانه های روشن آنگاه بدانید که همانا **الله** پیروزمند سنجیده کار است

﴿۲۹﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
آیا انتظار دارند جز اینکه بیاید نزدشان **الله** در سایبان هایی از ابر

وَالْمَلَائِكَةُ وَفُضِيَ الْقَامِرُ ﴿۳۰﴾ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
و فرشتگان [هم بیایند] و گزارد شده و به سوی **الله** باز گردانده می شود کارها ﴿۳۰﴾

سَلِّ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَهُمْ مِّنْ ءَايَةٍ يُبَدِّلُ نِعْمَةً
بپرس از بنی اسرائیل که چه بسیار دادیم به آنان نشانه روشن [معجزات] و هر که دگرگون کند نعمت

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۱﴾ زُنْ لِلَّذِينَ
الله را پس از آنکه آمد او را پس همانا الله سخت کیفر است ﴿۲۱۱﴾ آراسته شده است برای کسانی که

كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ
کفر ورزیدند زندگانی دنیا و [آنان] مسخره می کنند کسانی را که ایمان آوردند و کسانی که

اتَّقُوا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
پرهیزکاری کردند بالاترند از آنان روز رستاخیز و الله روزی می دهد هر که را خواهد بی شمار

﴿۲۱۲﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
بودند ﴿۲۱۲﴾ مردم امتی یگانه پس برانگیخت الله پیامبران را به عنوان نوید آوران

وَمُنْذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
و بیم دهندگان و فرو فرستاد با آنان کتاب را به حق تا داوری کند میان مردم

فِيمَا اختلفوا فيه وَمَا اختلف فيه إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا
در آنچه که اختلاف کردند در آن و اختلاف نکردند در آن مگر کسانی که کتاب به آنها داده شد پس از آنکه

جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
آمد ایشان را نشانه های روشن از روی حسد و زیاده خواهی که میانشان بود پس هدایت کرد الله کسانی را که ایمان آوردند

لِمَا اختلفوا فيه مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ ؕ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
به آنچه که اختلاف کردند در آن از حق به آن خود و الله هدایت می کند هر کس را که بخواهد به سوی

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۱۳﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
راهی راست ﴿۲۱۳﴾ یا اینکه پنداشته اید که در آید به بهشت حال آنکه هنوز

يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ
نیامده بر اسرار شما حالت کسانی که گذشتند پیش از شما! رسید به آنان سختی و رنج

وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ
و لرزانده شدند تا آنکه می گفت پیامبر و کسانی که ایمان آوردند با او کی می آید یاری الله؟

أَلَا إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿۲۱۴﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ
آگاه باشید! که یاری الله نزدیک است ﴿۲۱۴﴾ می پرسند از تو که چه چیزی انفاق کنند؟ بگو

مَا أَنفَقْتُمْ مِّنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَاللَّذِينَ فِي الْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
هر آنچه که انفاق کردید از نیکی برای پدر و مادر و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان

وَأَنَّ السَّبِيلَ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۲۱۵﴾
و در راه ماندگان و آنچه می کنید از نیکی پس همانا الله به آن آگاه است ﴿۲۱۵﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
 نوشته [و مقرر] شده بر شما جنگ [در راه الله] در حالی که آن ناخوشایند است برای شما و چه بسا ناخوش دارید

شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ
 چیزی را و آن خوب باشد برایتان و چه بسا دوست دارید چیزی را و آن بد باشد برایتان

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ**
 و الله می داند و شما نمی دانید می پرسند از تو درباره ماه

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 حرام از جنگ در آن جنگ در آن [گناهی] بزرگ است و بازداشتن از راه الله

وَكُفْرًا بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ
 و کفر ورزیدن به آن و بازداشتن از مسجد الحرام و بیرون کردن اهلس از آنجا [گناهی] بزرگ تر است

عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
 نزد الله و فتنه بزرگ تر است از کشتن و همواره آنان می جنگند با شما

حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
 تا آنکه بازگردانند شما را از دینتان اگر بتوانند و هر که بازگردد

مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ
 از شما از دین خود آنگاه بمیرد در حالی که او کافر باشد پس آنان تباه شده

أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 کردارهایشان در دنیا و آخرت و آنان همدمان آتش اند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ **إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ**
 آنان در آن جاویدانند همانا کسانی که ایمان آوردند و کسانی که

هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 هجرت کردند و جهاد کردند در راه الله

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ **يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ**
 و الله آمرزنده مهربان است می پرسند از تو درباره شراب

وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا
 و قمار و قمار در آن دو گناهی بزرگ و سودهایی برای مردم است و گناه آن دو

أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ
 بزرگ تر است از سودشان می پرسند از تو که چه چیزی انفاق کنند؟ بگو افزون [بر نیازتان] را

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ
 این چنین بیان می کند الله برایتان را آیات را باشد که شما بیندیشید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي اتَّخَذْتُمْ قُلُوبَ إِصْلَاحٍ لَهُمْ
در [کار] دنیا و آخرت. و می پرسند از تو در باره یتیمان بگو اصلاح [کار]شان

خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
بہتر است و اگر [در زندگی] با آنان آمیزش داشته باشید پس برادران شمايند و الله باز می شناسد تبہکار را از

الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمُ إِنَّا اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
شایسته کار و اگر می خواست الله البتہ بہ سختی می فکند شمارا همانا الله پیروزمندی سنجیدہ کار است

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا مُمْسِكَةٌ خَيْرٌ
و بہ ہمسری مگیرید زنان مشرک را تا آنکہ ایمان آرند و البتہ کنیز با ایمان بہتر است

مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
از زن [آزاد] مشرک و گرچہ بہ شگفت آورد شما را و بہ ہمسری مدهید [زنان با]ایمان بہ مردان مشرک تا آنکہ

يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ
ایمان آورند و البتہ بردہ مسلمان بہتر است از مشرک و اگرچہ بہ شگفت آورد شما را آنان

يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ
فرامی خوانند بہ سوی آتش و الله فرامی خواند بہ سوی بہشت و آمرزش بہ اذن خود

وَيُبَيِّنُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
و بیان می کند آیہ ہایش را برای مردم باشد کہ آنان پند گیرند

عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
در بارہ حیض بگو آن گونه ای رنج است پس کنارہ گیرید از [آمیزش با] زنان در [وقت] حیض

وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
و نزدیک مشوید بہ آنان تا آنکہ پاک شوند پس چون پاکی ورزینند [غسل کردند] بہ آنها درآیید از جایی کہ

أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
فرمانتان داده است الله همانا الله دوست می دارد توبہ کنندگان را و دوست می دارد پاکی ورزان را

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ
زنانتان کشتزاری برای شما هستند پس درآیید بہ کشتزارتان ہر گونه کہ خواهید و پیش فرستید برای خودتان [توشہ نیک]

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَّوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
و پروا کنید از الله و بدانید کہ همانا شما دیدار کنندگان اوید و مژدہ دہ مؤمنان را

وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا
مگردانید [نام] الله را دستاویزی برای سوگندہایتان برای [اجتناب] از آنکہ نیکی کنید

وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
و پرهیزکاری نمایید و اصلاح کنید میان مردم و الله شنوای داناست

لَا يُؤَاخِذُكُمُ **اللَّهُ** بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
 بازخواست نمی کند شما را **الله** به بیهودگی در سوگندهایتان ولی بازخواست می کند شما را به آنچه [قصد] کرده است

قُلُوبُكُمْ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۲۲۵﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
 دل هایتان **و الله** آمرزنده بردبار است ﴿۲۲۵﴾ برای کسانی که سوگند می خورند به ترک آمیزش بازنشان انتظار کشیدن

أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ **اللَّهَ** غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۲۶﴾ وَإِنْ عَزَمُوا
 چهار ماه است آنگاه اگر باز آیند پس همانا **الله** آمرزنده مهربان است ﴿۲۲۶﴾ و اگر قصد کردند

الطَّلَاقَ فَإِنَّ **اللَّهَ** سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۷﴾ وَالْمُطَلَّقَتُ يَتَرَبَّصْنَ
 طلاق را پس همانا **الله** شنوای داناست ﴿۲۲۷﴾ و زنان طلاق داده شده به انتظار نگه دارند

بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ **اللَّهُ** فِي
 خودشان را تاسه حیض [یا سه بار پاک شدن] و حلال نیست برای آنان که پنهان دارند آنچه را آفریده است **الله** در

أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ **بِاللَّهِ** وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ
 رحم هایشان اگر ایمان دارند به **الله** و روز واپسین و شوهرانشان سزاوارترند به بازگرداندنشان

فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
 در آن [امت] اگر بخولهند آشتی را و برای زنان [حقوقی بر مردن است] مانند آنچه [برای مردن] بر عهده آنهاست به طور شایسته

وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ **وَاللَّهُ** عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۸﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ
 و مردان بر آنان مرتبتی دارند و **الله** پیروزمند سنجیده کار است ﴿۲۲۸﴾ طلاق [رجعی] دو بار است

فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَنٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ
 پس [از آن زن را باید] نگهداشتن به شایستگی یا رها کردن به نیکی و حلال نیست برای شما که

تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ
 [باز پس] بگیرید از آنچه داده اید به آنان [زنان] چیزی را مگر آنکه بترسند [از شوهر] که بریانند مرزهای [احکام]

اللَّهُ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ **اللَّهُ** فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيهَا أَفَدَّتْ
الله را پس اگر ترسیدید که بریانند مرزهای [احکام] **الله** را آنگاه گناهی نیست بر آن دو در مورد آنچه زن فدیة دهد

بِهِ تِلْكَ حُدُودُ **اللَّهِ** فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ **اللَّهِ** فَأُولَئِكَ
 به آن [برای آزادی خود این] احکام [مرزهای احکام] **الله** است پس تجاوز کنید از آن و هر که تجاوز کند از مرزهای [احکام] **الله** پس آنان

هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿۲۲۹﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ
 خودشان ستمکارند ﴿۲۲۹﴾ پس اگر [بار سوم] طلاق دهد او را دیگر حلال نیست آن زن برای او پس از آن تا آنکه ازدواج کند

زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ
 باهمسری [دیگر] جز او آنگاه اگر طلاق دهد او را شوهر دوم پس نیست گناهی بر آن دو [از شوهر اول] که به یکدیگر برگردند [بازدواج] اگر گمان دارند که

يُقِيمَا حُدُودَ **اللَّهِ** وَتِلْكَ حُدُودُ **اللَّهِ** يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۳۰﴾
 [می توانند] بریانند مرزهای [احکام] **الله** را و این مرزهای [احکام] **الله** است که بیان می کند آن را برای گروهی که می دانند ﴿۲۳۰﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
 وهنگامی که طلاق دادید زنان را آنگاه رسیدند به [نزدیک] پایان عتشان پس نگه دارید آنان را به شایستگی یا
 سَرَخُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِنَعْنَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
 رهائشان کنید به شایستگی و نگه ندارید آنان را برای زیان رساندن تا [به حقوقشان] تجاوز کنید و کسی که کند
 ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا
 چنان پس به راستی ستم کرده بر خودش و مگیرید آیه‌های **الله** را به مسخره و یاد کنید
 نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
 نعمت **الله** را بر خودتان و آنچه را فرو فرستاد بر شما از کتاب و حکمت
 يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 که اندرزتان می‌دهد با آن و پروا کنید از **الله** و بدانید که **الله** به هر چیزی داناست

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَنْ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
 وهنگامی که طلاق دادید زنان را آنگاه رسیدند به [نزدیک] پایان عتشان پس باز ندارید آنان را از اینکه ازدواج کنند
 أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضَوْنَ بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
 با همسران‌شان هرگاه به توافق برسند میان خود به شایستگی این [حکمی است که] پند داده می‌شود با آن کسی
 مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمُ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ
 از شما که ایمان دارد به **الله** و روز واپسین این پاک‌تر است برایتان و پاکیزه‌تر و **الله**
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۳۲﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ
 می‌داند و شما نمی‌دانید ﴿۲۳۲﴾ و مادران شیر دهند فرزندان‌شان را
 حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
 دو سال کامل برای کسی که بخواهد که کامل کند مدت شیر دادن را و بر عهده پدر است خوراک مادران
 وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ
 و پوشاکشان به شایستگی تکلیف نمی‌شود هیچ کسی مگر به اندازه توانش نه زیان بیند
 وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ
 ملاری به خاطر فرزندش و نه پدری به خاطر فرزندش و بر وارث است مانند همین وظیفه [که هزینه شیردهنده را بپردازد]
 فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مَيْنَهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ
 پس اگر [مادر و پدر] خواستند باز گرفتن [از شیر را] با رضایت هر دو و رایزنی با یکدیگر پس نیست گناهی بر آن دو و اگر
 أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا
 خواستید که دایه گیرید برای شیر دادن فرزندان‌تان پس نیست گناهی بر شما هنگامی که بپردازید چیزی را که
 عَائِيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۳۳﴾
 پرداخت می‌کنید به شایستگی و پروا کنید از **الله** و بدانید که **الله** به آنچه می‌کنید بیناست

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
و کسانی که جانشان گرفته می شود از شما و بر جای می گذارند همسرانی را [باید به] انتظار نگاه دارند [این زنان] خودشان را

أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
چهار ماه و ده روز پس زمانی که برسند به [نزدیک] پایان عدّه شان آنگاه نیست گناهی بر شما

فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
در آنچه کنند در حق خودشان به شایستگی و الله به آنچه می کنید آگاه است

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ
و نیست گناهی بر شما در آنچه اشاره کنید به آن از خواستگاری این زنان

أَوْ أَكَنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنَكُمْ سَتَذْكُرُوهُنَّ
یا پنهان کنید در دل هایتان می داند الله که همانا شما به زودی یاد می کنید آنان را

وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
ولی وعده [ازدواج] مدهید آنان را به پنهانی مگر آنکه گوید سخنی شایسته را

وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ
و تصمیم نگیرید عقد ازدواج را تا آنکه به سر آید [مذت] مکتوب به سر آمد خود

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا
و بدانید که همانا الله می داند آنچه در دل های شماست پس پرهیز کنید از [نافرمانی] او و بدانید که

أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ
همانا الله آمرزنده بردبار است

مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ
تا وقتی که آمیزش نکرده اید با آنان یا مقرر نکرده اید برای آنان مهری را و بهره مندشان سازید بر توانگر است

قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ
به اندازه توانش و بر تنگدست است به اندازه توانش بهرهای به شایستگی که لازم شده است بر نیکوکاران

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
و اگر طلاق دادید آنان را پیش از آنکه آمیزش کنید با آنان حال آنکه مقرر کرده اید

لَهُنَّ فَرِيضَةٌ فِنْصَفْ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوا أَوْ يَعْفُوا
برای شان مهری را پس [لازم است] نصف آنچه مقرر کرده اید مگر اینکه ببخشند [زنان] یا ببخشند

الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
کسی که به دست اوست پیوند نکاح و اینکه ببخشید نزدیک تر است به پرهیزکاری

وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
و فراموش نکنید بزرگواری را میان خود همانا الله به آنچه می کنید بس بیناست

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ خَشْيَتَيْنِ
 مواظبت کنید بر نمازها و [بویژه] نماز میانه و بایستید برای الله

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَلًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ
 پس اگر بیم داشتید آنگاه پیاده یا سواره [نماز بخوانید] پس هنگامی که ایمن شدید

فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
 آنگاه یاد کنید الله را چنان که آموخت به شما آنچه را که نمی دانستید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
 و کسانی که جانشان گرفته می شود از شما و برجای می گذارند همسرانی را [کنند] وصیتی را

لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
 برای همسرانشان به بهرهای تا یک سال بدون بیرون کردن [از خانه] پس اگر آن زنان خود را بیرون روند

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ
 آنگاه نیست گناهی بر شما در آنچه کردند در حق خودشان از

مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
 کار شایسته و الله پیروزمندی سنجیده کار است و برای زنان طلاق داده شده بهره ای است

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ
 به شایستگی که لازم است بر پرهیزکاران

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
 این چنین بیان می کند

اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
 الله برای شما آیاتش را باشد که شما خرد ورزید

إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 به کسانی که بیرون رفتند از خانه هایشان حال آنکه آنها هزاران تن بودند از بیم مرگ؟

فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
 پس گفت به آنان الله بمیرید سپس زنده کرد آنها را

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
 همانا الله دارای بخششی [بزرگ] است بر مردم ولی بیشتر مردم سپاس نمی گزارند

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 و بجنگید در راه الله و بدانید که همانا الله شنوای داناست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
 کیست آنکه وام دهد الله را وامی نیکو

فِيُضْعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقِضُ وَبِضْطٍ وَيَبْصُطُ
 و الله است که تنگ می کند و گشایش می دهد [روزی را] و به سوی او بازگردانده می شوید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ سَلَوا أَلَمَلًا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
آیا ننگریستی به آن سران نامی از بنی اسرائیل پس از موسی؟ زمانی که گفتند

لِنَبِيِّ لَهُمْ أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ
به پیامبری از خودشان برانگیز برای ما فرمانروایی را تا بجنگیم در راه الله گفت

هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
آیا ممکن است که شما اگر نوشته شود بر شما جنگ که کارزار نکنید؟

قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
گفتند و چه شده است ما را که نجنگیم در راه الله حال آنکه به راستی بیرون کرده شدیم

مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
از خانه هایمان و [از نزد] فرزندانمان؟ پس زمانی که نوشته شد بر آنان جنگ پشت کردند

إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ وَقَالَ
جز اندکی از آنان و الله داناست به ستمکاران ۲۴۶ و گفت

لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
به آنها پیامبرشان همانا الله به راستی برانگیخته است برایتان طالوت را فرمانروا،

قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
گفتند چگونه باشد برای او فرمانروایی بر ما حال آنکه ما سزاوارتریم به فرمانروایی

مِنْهُ وَلَمْ يُوْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
از وی و داده نشده به او گشایشی از مال؟ [پیامبر] گفت همانا الله برگزیده او را

عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ
بر شما و افزوده او را فراخی در دانش و جسم و الله

يُؤْتِي مَلَكَهُ مِنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۲۴۷
می دهد فرماندهی اش را به هر که خواهد و الله گشایشگر داناست ۲۴۷

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
وگفت به آنان پیامبرشان همانا نشانه فرمانروایی او این است که بیاید نزدتان

التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
آن صندوق که در آن آرامشی است از [جانب] پروردگارتان و بازمانده ای از آنچه که

تَرَكَ ءَالُ مُوسَى وَءَالُ هَارُونَ وَءَالُ هَارُونَ [در آن] و خاندان هارون [در آن] درحالی که حمل می کنند آن را فرشتگان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۲۴۸
همانا در این البته نشانه ای است برایتان اگر باشید مؤمنان ۲۴۸

فَلَمَّا **فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ**
 پس زمانی که جدا شد [از آن شهر] طالوت با لشکریان گفت همانا **الله** آزماینده است شما را

بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
 به جویباری پس هر که بنوشد از آن پس نیست از من و هر که نچشد آن را پس همانا او **مِنِّي** از من است مگر کسی که برگردد کفی [آب] را به دستش پس نوشیدند از آن جز اندکی

مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
 از آنان پس زمانی که گذشت از آن [جویبار] او و کسانی که ایمان آوردند با او گفتند نیست توانی

أَلْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ **قَالَ الَّذِينَ**
 امروز در برابر جالوت و لشکریانش گفتند کسانی که

يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا **اللَّهُ** **كَم** **مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ**
 می دانستند که خود دیدار کنندگان **الله** اند بسا گروهی اندک که

غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ يَإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ **مَعَ الصَّابِرِينَ**
 پیروز شده است بر گروهی بسیار به اذن **الله** و **الله** با شکیبایان است

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ
 و زمانی که روبه رو شدند با جالوت و لشکریانش گفتند [ای] پروردگار ما فروریز

عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أقدامنا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
 شکیبایی را و استوار دار و گام هایمان را و یاری ده ما را بر گروه

الْكَافِرِينَ فَهَزَمُوهُمْ **يَإِذْنِ اللَّهِ** **وَقَتَلَ**
 کافران پس شکست دادند آنان را به اذن **الله** و کشت

دَاوُدَ جَالُوتَ وَعَاتِكُهُ **اللَّهُ** **وَالْحِكْمَةَ**
 داود جالوت را و داد به او **الله** و حکمت را

وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ **اللَّهُ** **بَعْضَهُم**
 و آموخت به او از آنچه می خواست و اگر باز نمی داشت **الله** [گزند] مردمان را برخی شان را

بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَئِنْ **اللَّهُ** **دُو**
 هر آینه تباه می شد زمین ولی **الله** دارای

فَضَّلَ عَلَى الْعَالَمِينَ تِلْكَ آيَاتُ **اللَّهُ**
 بخششی [بزرگ] است بر جهانیان این آیه های **الله** است

نَتَلُوها عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ **لَمِنَ** **الْمُرْسَلِينَ**
 که می خوانیم آن را بر تو به حق و همانا تو البته از فرستادگان هستی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 آن پیامبران برتری دادیم برخی شان را بر برخی دیگر از آنان کسی است که [باوی] سخن گفت **اللَّهُ**
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ و **وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ** و **الْبَيِّنَاتِ**
 و بالا برد برخی شان را به درجاتی و دادیم به عیسی پسر مریم معجزه های روشن را
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ و **وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ** و **مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ**
 و یاری کردیم او را با روح القدس [جبرئیل] و اگر می خواست **اللَّهُ** با یکدیگر نمی جنگیدند کسانی که
مِنْ بَعْدِهِمْ و **مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ** و **الْبَيِّنَاتِ** و **وَلَكِنْ** و **اِخْتَلَفُوا**
 پس از آنان بودند پس از آنکه آمد برای شان نشانه های روشن ولی اختلاف کردند
فَمِنْهُمْ و **مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ** و **مَنْ كَفَرَ** و **وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ** و **مَا أَقْتَلُوا**
 آنگاه از آنها کسی است که ایمان آورد و از آنان کسی است که کفر ورزید و اگر می خواست **اللَّهُ** با یکدیگر نمی جنگیدند
وَلَكِنَّ اللَّهَ و **يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ** و **يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا** و **أَنْفَقُوا**
 ولی **اللَّهُ** می کند آنچه را می خواهد و ای کسانی که ایمان آوردید انفاق کنید
مِمَّا رَزَقْنَكُمْ و **مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ** و **لَا بَيْعٌ فِيهِ** و **وَلَا خُلَّةٌ** و **وَلَا**
 از آنچه روزی تان دادیم پیش از آنکه بیاید روزی که نیست دادوستدی در آن و نه دوستی ای و نه
شَفَاعَةٌ و **وَالْكَافِرُونَ هُمْ** و **الظَّالِمُونَ** و **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**
 شفاعتی و کافران همان ستمکاران اند **اللَّهُ** است که نیست الهی جز او
الْحَيُّ الْقَيُّومُ و **لَا تَأْخُذُهُ** و **سِنَةٌ** و **وَلَا نَوْمٌ** و **لَهُ** و **مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا**
 زنده پاینده [و] بر پا دارنده [جهان] فرا نمی گیرد او را خوابی سبک و نه خوابی سنگین برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه
فِي الْأَرْضِ و **مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ** و **يَعْلَمُ مَا بَيْنَ**
 در زمین است کیست آن کسی که شفاعت کند نزد او؟ مگر به خواست او می داند آنچه را که پیش
أَيْدِيهِمْ و **وَمَا خَلْفَهُمْ** و **وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ** و **مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا**
 روی شان و آنچه را پشت سرشان است و دست نمی یابند به چیزی از دانش او جز به آنچه
شَاءَ و **وَسِعَ كُرْسِيُّهُ** و **السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ** و **وَلَا يَئُودُهُ** و **حِفْظُهُمَا**
 [خود] خواسته است فرا گرفته است کرسی او و آسمان ها و زمین را و گران نمی آید او را نگهداری آن دو
وَهُوَ و **الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ** و **لَا إِكْرَاهَ** و **فِي الدِّينِ** و **قَدْ تَبَيَّنَ** و **الرُّشْدُ**
 و اوست و الای بس بزرگ نیست اجباری در دین به راستی آشکار شده است راهیابی
مِنْ الْغَى و **فَمَنْ يَكْفُرْ** و **بِالطَّغُوتِ** و **وَيُؤْمِنُ** و **بِاللَّهِ** و **فَقَدْ**
 از گمراهی پس کسی که کفر ورزد به طاغوت و ایمان آورد به **اللَّهُ** پس به راستی
أَسْتَمَسَكَ و **بِالْعُرْوَةِ** و **الْوُثْقَى** و **لَا أَنْفِصَامَ** و **لَهَا** و **وَاللَّهُ** و **سَمِيعٌ** و **عَلِيمٌ**
 چنگ زده است به دستاويز استوارتر که نیست گسستنی برای آن و **اللَّهُ** شنوای داناست

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 الله کارساز کسانی است که ایمان آورده‌اند بیرون می‌برد آنان را از تاریکی‌ها به سوی روشنی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
 و کسانی که کفر ورزیدند کارسازان شان طاغوت است بیرون می‌برد آنان را

النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ هُمُ النَّارُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
 روشنی به سوی تاریکی‌ها آنان همدان آتشند آنها در آن جاودانه اند

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
 آیا ننگریستی به کسی که چون و چرا کرد با ابراهیم درباره پروردگارش

أَنۢ ءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذۡ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي
 [از غرور] اینکه داده بود به او الله فرمانروایی را؟ زمانی که گفت ابراهیم پروردگار من کسی است که زنده می‌کند

وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
 و می‌میراند گفت من زنده می‌کنم و می‌میرانم گفت ابراهیم پس همانا الله می‌آورد

بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي
 خورشید را از مشرق پس بیاور تو آن را از مغرب پس فرو ماند کسی که

كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
 کفر ورزیده بود و الله هدایت نمی‌کند گروه ستمکاران را

عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ
 بر آبادی ای و آن فرو ریخته بود بر سقف‌هایش؟ گفت چگونه زنده می‌کند [مردم] اینجا را الله

بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ
 پس از مردن‌شان؟ پس میراند او را الله صد سال سپس برانگیختش گفت چند درنگ کردی؟

قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ
 گفت درنگ کردم روزی یا پاره‌ای از روزی گفت [چنین نیست] بلکه درنگ کردی صد سال

فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ
 پس بنگر به سوی خوراکت و نوشیدنی‌ات که دگرگون نشده‌اند و بنگر به سوی

حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَىٰ
 دراز گوشت و تا قرار دهیم تو را نشانه‌ای برای مردم و بنگر به سوی

الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا
 استخوان‌ها که چگونه پیونددشان می‌دهیم سپس برمی‌پوشانیم شان گوشت را پس زمانی که

تَبَيَّنَ لَهُمْ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 روشن شد برایش گفت می‌دانم که همانا الله بر هر چیزی تواناست

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اَرِنِيْ كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتٰى قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۝۱۰۰
 نگاه كه گفت ابراهيم اى پروردگارم بنماى به من كه چگونه زنده مى كنى مردگان را؟ گفت آيا
 تو من را ايمان نياوردى؟ گفت آرى [ايمان آوردم] ولى [مى خواهم] تا آرام گيرد دلم گفت پس بگير چهار تا از
 الطير فصرهنّ ۝۱۰۱ اِيَكْ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا
 پرندۀ را پس پاره پاره كن آنها را [و در هر پاره يزشن] نزد خودت سپس قرار ده بر هر كوهى از آنها پاره اى را
 ثُمَّ ادْعُهُنَّ يٰ اَيُّنَّكَ سَعِيًّا وَاَعْلَمُ اَنَّ اللَّهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝۱۰۲
 نگاه فراخوان آنها را مى آيند سوى تو شتابان و بدان كه همانا الله پيروزمند سنجيده كار است
 مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
 حالت كسانى كه انفاق مى كنند مال هايشان را در راه الله همچون دانه اى است كه
 اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِيْ كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ
 مى روياند هفت خوشه را كه در هر خوشه اى صد دانه است و الله دو چندان مى كند
 لِمَنْ يَّشَاءُ ۝۱۰۳ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝۱۰۴
 براى هر كه بخواهد و الله گشايشگر داناست
 فِي سَبِيْلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُوْنَ مَّا اَنْفَقُوْا مِّنْ اَدْنٰى لَهُمْ
 در راه الله سپس از پى نمى آورند آنچه را انفاق کرده اند منتى را و نه از اى را براى آنان است
 اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۱۰۵
 پاداششان نزد پروردگارشان و نه ترسى است بر ايشان و نه ايشان اندوهگين مى شوند
 قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا ۝۱۰۶
 گفتارى پسنديده و گذشت بهتر است از صدقه اى كه در پى آن باشد
 اَدْنٰى ۝۱۰۷ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ۝۱۰۸
 از اى و الله بى نياز بردبار است
 صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَآءَ النَّاسِ
 صدقه هايتان را با منت [نهان] و آزار [دادن] همچون كسى كه انفاق مى كند مالش را براى نماياندن به مردم
 وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ
 و ايمان ندارد به الله و روز واپسين پس حالت او همچون حالت سنگى صاف است كه بر آن
 تُرَابٌ فَاصَابُهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۝۱۰۹ لَا يَقْدِرُوْنَ عَلَىٰ
 خاكى است نگاه برسد به آن بارانى [و خاك را بشويد] و بر جاى گذارد آن را [به صورت] سنگى سخت [رياكاران] توانايى ندارند بر
 شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ۝۱۱۰ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ ۝۱۱۱
 چيزى از آنچه به دست آورده اند و الله هدايت نمى كند گروه كافران را

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
و حالت کسانی که انفاق می کنند مال هایشان را برای جستن خشنودی **الله**

وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
و استواری از دل هایشان همچون حالت باغی است بر تپه ای که رسیده است به آن بارانی تند

فَنَآتَتْ أَكْثَلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
آنگاه به بار آورد خوراکی اش [=میوه اش را] دوچندان پس اگر نمی رسید بدان بارانی تند پس بارانی نرم [بس باشد]

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۶۵﴾
و **الله** به آنچه می کنید بیناست ﴿۲۶۵﴾

لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ
برایش باغی از درختان خرما و انگورهای گه روان است از زیر [درختان] آن جویبارها [و برای او]

فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ
در آن [باغ] از همه محصولات است و رسیده باشد او را پیری و برایش فرزندی [خرد و] ناتوان باشد

فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
آنگاه در رسد بدان [باغ] گردبادی که در آن آتشی است پس بسوزد؟ این چنین بیان می کند **الله**

لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۶۶﴾
برای شما آیات را باشد که شما بیندیشید ﴿۲۶۶﴾

ءَامِنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا
ایمان آورده اید انفاق کنید از پاکیزه های آنچه کسب کرده اید و از آنچه بر آورده ایم

لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
برای شما از زمین و قصد نکنید [چیز] ناپاک را [که] از آن انفاق کنید حال آنکه نیستید

بِخَالِصِهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
شما گیرندگان آن مگر آنکه چشم پوشی کنید [در گرفتن] آن و بدانید که همانا **الله** بی نیاز ستوده است

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ﴿۲۶۷﴾
شیطان وعده می دهد شما را به تنگدستی و فرمان می دهد شما را به زشتکاری ﴿۲۶۷﴾

وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ﴿۲۶۸﴾ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۶۹﴾
و **الله** وعده می دهد شما را به آمرزشی از [جانب] خود و بخششی و **الله** گشایشگری بس داناست ﴿۲۶۸﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
می دهد حکمت را به هر کس که خواهد و هر کس که داده شود به او حکمت پس به راستی

أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۲۷۰﴾
داده شده است به او خیری بسیار و پند نمی پذیرند جز خردمندان ﴿۲۷۰﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ
و آنچه انفاق کردید از نفقه‌ای یا نذر کردید از نذری پس همانا الله

يَعْلَمُهُ. وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ إِنْ أَشْكُرْتُمْ
می‌داند آن را و نیست برای ستمکاران هیچ یاورانی اگر آشکار کنید

الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ
صدقات را پس خوب چیزی است آن و اگر پنهانش کنید و بدهید آن را به تنگدستان

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ
پس آن بهتر است برایتان و می‌زداید از شما [برخی] از گناهانتان را

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ هُدًى
و الله به آنچه می‌کنید آگاه است نیست بر [عهده] تو هدایت آنان

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
بلکه الله هدایت می‌کند هر که را بخوهد و آنچه انفاق می‌کنید از مال

فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ
پس برای خودتان است و انفاق نمی‌کنید مگر برای جستن [خشنودی] ذات الله

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
و آنچه انفاق می‌کنید از مال [بلاش آن‌ریه تمامی بازگردانده می‌شود به سوی شما و شما ستم‌دیده نخواهید شد

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَصْرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴿٢٧٢﴾
[صنقات] برای تنگدستان است کسانی که بازداشته شده‌اند در راه الله

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمْ
[و] نمی‌توانند [به] سفری در زمین [بروند] می‌پندارد آنان را

الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءُ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
[فرد] ناآگاه توانگرانی از شدت عفت‌ورزی می‌شناسی آنها را به نشانی‌شان

لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
نمی‌خواهند [چیزی] از مردم به پافشاری و آنچه انفاق کنید از مال

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ
پس همانا الله به آن داناست کسانی که انفاق می‌کنند مال‌هایشان را

بِالْبَيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
در شب و روز نهان و آشکارا پس برای آنان است پاداششان نزد

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾
پروردگارشان و نه ترسی است بر آنها و نه اندوهگین می‌شوند

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 کسانی که می خورند ربا را بر نمی خیزند [از گور] مگر همان گونه که بر می خیزد کسی که

يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 آشفته سر می کند او را شیطان بر اثر تماس این بدین سبب است که همانا آنان گفتند جز این نیست که داد و ستد

مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
 همانند ربا است حال آنکه حلال کرده است **الله** داد و ستد را و حرام گردانیده است ربا را پس کسی که آمد برای او اندرزی

مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
 از [جنب] **پروردگار** آنگاه [از ربا] باز ایستد پس برای اوست آنچه گذشته است و کارش با **الله** است و کسی که [به رباخواری] باز گردد

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ **يَمْحُ اللَّهُ**
 پس آنان همدان آتشند آنها در آن جاودانه اند نابود می سازد **الله**

الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ
 ربا را و فزونی می بخشد صدقات را و **الله** دوست ندارد هیچ ناسپاس گنه پیشه ای را

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 همانا کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته را و بر پا داشتند نماز را

وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 و دادند زکات را برای آنان است پاداششان نزد **پروردگار**شان و نه ترسی است بر آنان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا** **أَتَقُوا** **اللَّهُ**
 و نه آنان اندوهگین می شوند ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از **الله**

وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ **فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا**
 و رها کنید آنچه را که مانده است از ربا اگر هستید مومنان پس اگر نکردید

فَأَذِنُوا يَحْرِبُ مِن اللَّهِ **وَرَسُولُهُ** **وَإِن تَبَتُّمُ** **فَلََكُمْ**
 خیردار باشید به جنگی از [جنب] **الله** و پیامبرش و اگر توبه کنید پس برای شماست

رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ **وَإِن كَانَتْ**
 سرمایه هایتان نه ستم می کنید و نه ستم دیده می شوید **و** اگر باشد

ذُوعُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ
 تنگدست پس [باید] مهلتی تا [یافتن] گشایشی و اینکه ببخشید بهتر است برایتان

إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ **وَاتَّقُوا** **يَوْمًا تَرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ**
 اگر بدانید و پروا کنید از روزی که باز گردانیده می شوید در آن به سوی

اللَّهُ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
الله سپس به تمامی داده می شود [به] هر کسی [پاداش] آنچه کرده است و [به] آنان ستم نشود

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرگاه معامله ای کردید به وامی تا مدتی معین [به سلف یا نسیه یا قرض]

فَاَكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ
پس بنویسید آن را و باید بنویسد میان شما نویسندۀی به عدالت و سرباز نزنند

كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُ ۚ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
نویسنده‌ای از آنکه بنویسد چنان که آموخته است به او الله پس باید بنویسد و باید املا کند

ٱلَّذِي عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ وَلْيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
کسی که بر [عهده] اوست حق [=وام] و باید پروا کند از الله پروردگارش و نکاهد از آن [حق] چیزی را

فَإِن كَانَ ٱلَّذِي عَلَيْهِ ٱلْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
پس اگر باشد کسی که بر [عهده] اوست حق [=وام] کم خرد یا ناتوان یا نمی‌تواند

أَن يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِدَيْنِ
که املا کند او پس باید املا کند سرپرستش به عدالت و گواه گیرید دو گواه

مِّن رِّجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَآمْرَأَتَانِ
از مردانتان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن

مِمَّن تَرْضَوْنَ مِنَ ٱلشُّهَدَاءِ أَن تَضْلَ إِحْدَهُمَا فَتُزَكَّرَ
از کسانی که می‌پسندید از گواهان که [اگر] فراموش کند یکی از آن دو زن آنگاه یادآوری کند

إِحْدَهُمَا ٱلْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ ٱلشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
یکی‌شان به دیگری و سرباز نزنند گواهان هنگامی که فراخوانده شوند و آزرده خاطر نشوید

أَن تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
از اینکه بنویسید آن [وام] را کوچک باشد یا بزرگ تا سر رسیدش این [نوشتن شما] عادلانه‌تر است

عِنْدَ ٱللَّهِ وَأَقْوَمُ ۖ لِلشَّهَدَةِ وَأَدْنَىٰ ۖ أَلَّا تَرْتَابُوا۟ ۚ إِلَّا أَن تَكُونَ
نزد الله و استوارتر است برای گواهی و نزدیک‌تر است به اینکه در شک نیفتید مگر آنکه باشد

تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
تجارتی دست‌دست [=نقد] که می‌گردانید آن را [دست به دست] میان خودتان پس نیست بر شما گناهی

أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
که بنویسید آن را و گواه گیرید زمانی که بایکدیگر داد و ستدی می‌کنید نباید زبان بیند هیچ نویسنده

وَلَا شَهِيدٌ وَإِن تَفْعَلُوا۟ فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا
و نه گواهی و اگر [چنین] کنید پس همانا آن نافرمانی ای [از سوی] شماست و پروا کنید از

ٱللَّهِ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُ ۚ وَٱللَّهُ ۖ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
الله و آموزش می‌دهد به شما الله و الله به هر چیزی داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةٌ ۖ
و اگر بودید بر [در] سفری و نیافتید نویسنده‌ای پس گروه‌هایی دریافت شده [لازم است]

فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ ۚ وَلَيْسَ
پس اگر امین بلند برخی‌تان برخی [دیگر] را نگاه باید باز پس دهد کسی که امین دانسته شده است امانت [علم]ش را و باید پروا کند

اللَّهُ رَبَّهُ ۖ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ
از الله پروردگارش و پنهان مکنید گواهی را و کسی که پنهان می‌کند آن را پس همانا او

ءَاثِمٌ قَلْبُهُ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۸۳﴾ ۚ مَا فِي السَّمَوَاتِ
گناهکار است دلش و الله به آنچه می‌کنید داناست ﴿۲۸۳﴾ از آن الله است آنچه در آسمان‌ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُ
و آنچه در زمین است و اگر آشکار کنید آنچه در دل‌هایتان است یا پنهان کنید آن را

يُحَاسِبْكُمْ بِهِ ۚ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ
حسابرسی می‌کند شما را به آن الله پس می‌آمرزد کسی را که خواهد و عذاب می‌کند هر که را خواهد

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۸۴﴾ ۚ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ
و الله بر هر چیزی تواناست ﴿۲۸۴﴾ ایمان آورده است این پیامبر به آنچه که فرو فرستاده شده است

إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامِنٌ بِاللَّهِ وَمَلَكِيَّهِ وَكُنُيهِ ۚ
به سویش از [جانب] پروردگارش و مؤمنان [نیز] همگان ایمان آورده‌اند به الله و فرشتگانش و کتاب‌هایش

وَرُسُلِهِ ۚ لَا تَفْرُقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا
و پیامبرانش [و گفتند] فرق نمی‌گذاریم در میان هیچ یکی از پیامبرانش و گفتند شنیدیم

وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا ۚ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۲۸۵﴾ ۚ لَا يُكَلِّفُ
و فرمان بردیم [می‌جوییم] آمرزش تو را [ای] پروردگار ما و به سوی توست بازگشت ﴿۲۸۵﴾ تکلیف نمی‌کند

اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۚ
الله هیچ کسی را مگر به اندازه توانش به سود و است آنچه از خوبی [کسب کرده است] و به زیان و است آنچه از بدی [کسب کرده است]

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
[ای] پروردگار ما بر ما مگیر اگر فراموش کنیم یا لغزیدیم [ای] پروردگار ما و منه

عَلَيْنَا إِصْرًا ۚ كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا
بر [دوش] ما بار گرانی چنان که نهادی آن را بر [دوش] کسانی که پیش از ما بودند [ای] پروردگار ما و مکن

تُحْمِلُنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۚ
بر ما تحمیل چیزی را که ما طاقت آن را نداریم و درگذر از ما و ببامرز ما را و رحم کن بر ما

أَنْتَ مَوْلَانَا ۚ فَانصُرْنَا ۚ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۲۸۶﴾ ۚ
تویی سرور ما پس پیروز گردان ما را بر گروه کافران ﴿۲۸۶﴾

ترتیبها
۳

سُورَةُ آلِ عِمْرَانَ

آیاتها
۲۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

اَلَمْ يَلَمْ **اللَّهُ** لَا إِلَهَ إِلَّا **هُوَ** الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ
الف، لام، میم ﴿۱﴾ **الله** [است که] نیست الهی جز او آن زنده پایدار برپا دارنده ﴿۲﴾ فرو فرستاد بر تو این کتاب را

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾
به حق درحالی که تصدیق کننده است آنچه را پیش از آن است و فرو فرستاد تورات و انجیل را ﴿۳﴾ از

قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ **اللَّهِ** لَهُمْ
پیش رهنمودی برای مردمان و فرو فرستاد فرقان را همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیهای **الله** برای آنان

عَذَابٌ شَدِيدٌ **وَاللَّهُ** عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ **اللَّهَ** لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
عذابی سخت است و **الله** پیروزمند صاحب انتقام است ﴿۴﴾ همانا **الله** پنهان نمی ماند بر او

شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾ **هُوَ** الَّذِي يَصَوِّرُكُمْ
چیزی در زمین و نه در آسمان ﴿۵﴾ **اوست** آن که چهره نگاری می کند شما را

فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا **هُوَ** الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ **هُوَ**
در رحمها هرگونه که بخواهد نیست الهی جز او آن پیروزمند سنجیده کار ﴿۶﴾ **اوست**

الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
آن که فرو فرستاد بر تو این کتاب را [برخی] از آن آیهای محکمات که آنها اصل کتاب اند

وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ
و [برخی] دیگر متشابهات اند اما کسانی که در دل هایشان کژی است پس پیروی می کنند آنچه را که متشابه است

مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا **اللَّهُ**
از آن برای جستن فتنه و برای جستن تأویلش درحالی که نمی داند تأویل آن را جز **الله**،

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذْكُرُ
و پای برجایان در دانش می گویند ایمان آوردیم ما به آن همه از نزد پروردگارمان است و پند نمی گیرند

إِلَّا أُولَؤُلَآءِ الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
جز خردمندان ﴿۷﴾ ای پروردگار ما به کژی میفکن دل هایمان را پس از آنکه هدایت کردی ما را و ارزانی دار

لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ
برای ما از نزد خود بخشایشی همانا تو خود بسیار بخشنده ای ﴿۸﴾ ای پروردگار ما همانا تویی گردآورنده

النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ **اللَّهَ** لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٩﴾
مردمان برای روزی که نیست هیچ شکی در آن همانا **الله** خلاف نمی کند وعده [خود] را ﴿۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
همانا کسانی که کفر ورزیدند هرگز باز ندارد از آنان مال هایشان و نه فرزندان ایشان

مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُم
از [عذاب] الله چیزی را و آنان خود
﴿۱۰﴾ هیزم آتش اند ﴿۱۰﴾ [شیوه آنان] همچون شیوه خاندان

فَرَعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
فرعون و کسانی است که پیش از آنها بودند دروغ انگاشتند آیات ما را پس گرفت آنان را الله [به سزای] گناهانشان

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۱﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ قَلِيلَةٌ
و الله سخت کیفر است ﴿۱۱﴾ بگو به کسانی که کفر ورزیدند به زودی مغلوب خواهید شد

وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۲﴾ قَدْ كَانَ
و گرد آورده خواهید شد به سوی دوزخ و [آن] بد جایگاهی است ﴿۱۲﴾ به راستی بود

لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ اللَّتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
برای شما نشانه‌ای [بزرگ] قدرت الله در دو گروهی که [در جنگ بدر] باهم رویه‌رو شدند گروهی می‌جنگیند در راه الله

وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ
و [گروه] دیگری که کافر بودند می‌دیدند آنان را دو برابر خودشان به دیدن [با] چشم و الله

يُوَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
تأیید می‌کند به یاری خود هر که را خواهد همانا در این [کار] البته پندی است برای صاحبان

الْأَبْصَارِ ﴿۱۳﴾ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
بینش ﴿۱۳﴾ آراسته شده است برای مردمان دوست داشتن خواسته‌های [نفس] از زنان

وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرَ الْمُقَنْطَرَةَ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
و فرزندان و دارایی‌های هنگفت از زر و سیم

وَالْخَيْلَ وَالْمُشُومَةَ وَالْأَنْعَامَ وَالْحَرْثَ ذَلِكَ مَتَاعُ
و اسب‌های نشاندار و دام‌ها [گاو، گوسفند و شتر] و کشتزارها این بهره

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ ﴿۱۴﴾ قُلْ
زندگانی دنیاست و الله نزد اوست نیک فرجامی ﴿۱۴﴾ ﴿۱۵﴾ بگو

أَوْفَيْنَاكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمُ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ
آیا آگاه سازم شما را به بهتر از آن؟ برای کسانی که پرهیزکاری کردند نزد پروردگارشان بهشت‌هایی است که

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
روان است از زیر [درختان] آن جویباران جاودانند در آن [و] همسرانی پاکیزه

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ ﴿۱۵﴾ بِأَلْعَابِ
و خشنودی‌ای از [جنب] الله و الله بسی بیناست ﴿۱۵﴾ به [حال] بندگان ﴿۱۶﴾

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اِنَّا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا

کسانی که می گویند [ای] پروردگار ما همانا ما ایمان آوردیم پس بپارز برای ما گناهانمان را و نگهدار ما را

عَذَابِ النَّارِ ۱۶ وَالصَّادِقِينَ ۱۷ وَالْقَانِطِينَ ۱۸

از عذاب آتش [همان] شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران

وَالْمُنْفِقِينَ ۱۹ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ ۲۰ وَالْأَسْحَارِ ۲۱

و انفاق کنندگان و آمرزش خواهان در سحرگاهان گواهی می دهد

اَللّٰهُ اَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ

الله که همانا نیست الهی جز او [و نیز گواهی می دهند] فرشتگان و صاحبان علم درحالی که الله برپا دارند عدل است

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۱۸

نیست الهی جز او که پیروزمند سنجیده کار است همانا دین [پسندیده] نزد

اَللّٰهُ اَلْاِسْلَامُ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ اِلَّا مِنْ

الله اسلام است و اختلاف نکردند کسانی که داده شده است به آنان کتاب مگر پس

بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا ۚ يَنْهَاهُمْ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ يَأْتِ

از آنکه آمد ایشان را دانش از روی زیاده خواهی و حسدی که میانشان بود و هر که کفر ورزد به آیه های

اَللّٰهُ فَاِنَّ اِلَهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۱۹

الله پس همانا الله زود شمار است پس اگر با تو چون و چرا کنند آنگاه بگو تسلیم کرده ام

وَجِهِيَ لِلَّهِ وَمِنْ اَتْبَعَن ۚ وَقُلْ لِلَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ وَالْاُمِّيِّينَ

روی خود را برای الله و هر که پیروی مرا کرد [و نیز چنین کرد] و بگو به کسانی که داده شده است به آنان کتاب [آسمانی] و به درس ناخواندگان

اَسْلَمْتُمْ ۚ اِنْ اَسْلَمْتُمْ ۚ اَسْلَمُوا فَقَدْ اِهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا

آیا اسلام آوردید؟ پس اگر اسلام آوردند پس به راستی هدایت یافتند و اگر روی برتافتند پس جز این نیست که

عَلَيْكَ الْبَلَّغُ ۚ وَاللّٰهُ بِصِيرٍ ۚ بِالْعِبَادِ ۲۰

بر تو رساندن [پیام] است و الله بیناست به بندگان همانا کسانی که کفر می ورزند

يَأْتِ اِلَهَ ۚ وَيَقْتُلُونَ ۚ وَيَقْتُلُونَ ۚ وَيَقْتُلُونَ ۚ

به آیه های الله و می کشند و می کشند و می کشند و می کشند

الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ ۚ مِنَ النَّاسِ ۚ فَبَشِّرْهُمْ

کسانی را که امر می کنند به دادگری از مردمان پس مژده ده آنان را

بِعَذَابِ ۚ اَلَيْسَ اُولَٰئِكَ ۚ اَلَّذِينَ ۚ حِطَّتْ ۚ اَعْمَلُهُمْ

به عذابی دردناک آنان کسانی اند که تباه شده است کردارهایشان

فِي الدُّنْيَا ۚ وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ ۚ مِنْ نَّصِيرٍ ۲۱

در دنیا و آخرت و نیست برای شان هیچ یاورانی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ

آیا ننگریستی به کسانی که داده شده است به آنان بهره‌ای از کتاب [تورات] فراخوانده می‌شوند به سوی کتاب

اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

الله تا داوری کند میانشان آنگاه پشت میکنند گروهی از آنان درحالی که آنان رویگردانند

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن نَّمَسْنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهم

این بدان سبب است که آنان گفتند هرگز نمی‌رسد به ما آتش جز روزهایی شمرده شده [اندک] و فریقت آنان را

فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

در دین‌شان آنچه بر می‌یافتند پس چگونه خواهد بود [حال آنان] آنگاه که گرد آوریم آنان را

لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ

در روزی که نیست تردیدی در آن و داده شود به تمامی به هر کسی [پالاش] آنچه کرده است درحالی که آنان

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكِ

ستم نمی‌بینند؟ بگو بار الها ای دارنده فرمانروایی می‌دهی فرمانروایی را

مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ

به هر که خواهی و باز می‌ستانی فرمانروایی را از هر که خواهی و گرامی می‌داری هر که را خواهی و خوار می‌گردانی

مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾

هر که را خواهی به دست توست همه نیکی همانا تو بر هر چیزی بس توانایی درمی‌آوری شب را

فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

در روز و درمی‌آوری روز را در شب و بیرون می‌آوری زنده را از مرده

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

و بیرون می‌آوری مرده را از زنده و روزی می‌دهی هر که را خواهی بی‌شمار

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ

نباید بگیرند مؤمنان کافران را دوستان [خود] به جای مؤمنان و هر کس

يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ

چنین پس نیست از [حزب] الله به هیچ وجه مگر آنکه بترسید از آنان

نَفْسَهُ وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾

نوع ترسیدنی و پرهیز می‌دهد شما را الله از [نافرمانی] خودش و به سوی الله است بازگشت بگو

إِنْ تُخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُّوا يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي

اگر پنهان کنید آنچه را که در سینه‌هایتان است یا آشکار کنید آن را می‌داند آن را الله و می‌داند آنچه را در

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

آسمان‌ها و آنچه را در زمین است و الله بر هر چیزی تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ
روزی که می‌یابد هر کسی آنچه را که کرده است از نیکی حاضر شده و آنچه را که کرده است

مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ
از بدی دوست دارد که کاش همانا میان او و میان آن [بدی] فاصله‌ای دور می‌بود و پرهیز می‌دهد شما را

اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
الله از [نافرمانی] خودش و الله بسیار مهربور است به بندگان ﴿۲۰﴾ بگو اگر دوست می‌دارید الله را

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
پس پیروی کنید مرا که دوست می‌دارد شما را الله و می‌آمرزد برایتان گناهانتان را و الله بس آمرزنده مهربان است

﴿٢١﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
﴿۲۱﴾ بگو فرمان برید الله و پیامبر را پس اگر روی برتانبد پس [بناشد که] همانا الله دوست ندارد

الْكَافِرِينَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
کافران را ﴿۲۲﴾ همانا الله برگزید آدم و نوح و خاندان ابراهیم

وآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ
و خاندان عمران را بر جهانیان ﴿۲۳﴾ فرزندی که برخی از آنان از برخی دیگرند و الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
پس شنوای داناست ﴿۲۴﴾ یاد کنید! آنگاه که گفت زن عمران ای پروردگار ما همانا من نذر کردم برای تو

مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا
آنچه را در شکم من است [برای خدمت معبد] آزاد باشد پس بپذیر از من، همانا تو خود آن شنوای دانا ای ﴿۲۵﴾ پس آنگاه که

وَضَعْتُهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ
بزاد او را گفت ای پروردگار ما همانا من زادم او را دختر و الله دانایتر است به آنچه [او] زاییده بود

وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
و نیست آن پسر [که او می‌خواست] مانند این دختر و همانا من نامیدم او را مریم و همانا من در پناه می‌دارم او را به تو

وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٢٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
و [نیز] فرزنداناش را از شیطان رانده شده ﴿۲۶﴾ آنگاه پذیرفت او را پروردگارش به پذیرشی

حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا
نیکو و پروراند او را پروردنی نیکو و به سرپرستی او گمارد زکریا را هرگاه درمی‌آمد بر او

زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرُؤُا أَنَّىٰ لَكَ هَذَا
زکریا در عبادت‌گاه می‌یافت نزدش روزی‌ای را [و می‌گفت ای مریم از کجاست برای تو این [روزی]؟

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
می‌گفت آن از نزد الله است همانا الله روزی می‌دهد هر که را خواهد بی‌شمار

هٰذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
 آنجا خواند زکریا پروردگارش را گفت ای پروردگارم ارزانی دار برای من از نزد خودت نسلی

طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
 پاکیزه را همانا تو شنوای دعای ﴿۳۸﴾ پس ندا دادند او را فرشتگان درحالی که او ایستاده

يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنْ
 نماز می گزارد در محراب همانا الله مژده می دهد تو را به یحیی که تصدیق کننده است کلمه ای را از

اللَّهِ وَنَسِيْدًا وَحَصُوْرًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٣٩﴾ قَالَ رَبِّ
 الله و [نیز] آقا و پارسا و پیامبری از شایستگان است ﴿۳۹﴾ گفت ای پروردگارم

اَنْۢى يَكُوْنُ لِي غُلَمٌ وَقَدْ بَلَغَنِى الْكِبَرُ وَامْرَاَتِي عَاقِرٌ قَالَ
 چگونه خواهد بود برای من پسری حال آنکه به راستی در رسیده است مرا کهنسالی و زنم نازاست؟ گفت

كَذٰلِكَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ ءَايَةً
 این چنین الله می کند آنچه خواهد ﴿۴۰﴾ گفت ای پروردگارم قرار ده برای من نشانه ای

قَالَ ءَايَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا وَاذْكُرْ
 گفت نشانه ات آنکه سخن نگویی با مردم سه روز مگر به اشارت و یاد کن

رَبِّكَ كَثِيْرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَاِذْ
 پروردگارت را بسیار و به پاکی بستی [و] شامگاه و بامداد ﴿۴۱﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفتند

الْمَلٰٓئِكَةُ يَمْرِيْمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ
 فرشتگان ای مریم همانا الله برگزیده است تو را و پاک داشت تو را و برتری داد تو را

عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٢﴾ يَمْرِيْمُ اَقْنِيْ رَبِّكَ وَاَسْجُدِيْ
 بر زنان جهانیان ﴿۴۲﴾ ای مریم فرمانبردار باش برای پروردگارت و سجد کن

وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ
 و رکوع کن با رکوع کنندگان ﴿۴۳﴾ این از خبرهای غیب است [که] وحی می کنیم آن را

اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَمَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ
 به سوی تو و نبودى نزدشان زمانی که می افکندند قلم های [قرعه] شان را که کدامشان سرپرستی کند

مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ
 مریم را و نبودى نزدشان آنگاه که با یکدیگر ستیزه می کردند [در] آنجا ﴿۴۴﴾ [یاد کنید] زمانی که گفتند

الْمَلٰٓئِكَةُ يَمْرِيْمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اَسْمُهُ الْمَسِيْحُ
 فرشتگان ای مریم همانا الله مژده می دهد تو را به کلمه ای از [جانب] خودش نامش مسیح

عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾
 عیسی پسر مریم است که آبرومند در دنیا و آخرت و از مقربان است ﴿۴۵﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾
و سخن می گوید با مردم در گهواره و میانسالی [به طور یکسان] و از شایستگان است

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ
گفت ای پروردگارم چگونه خواهد بود برای من فرزندی حال آنکه دست نرسانده است مرا بشری؟ گفت اینچنین

اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾
الله می آفریند هر چه را که بخواهد هرگاه حکم کند انجام کاری را پس فقط می گوید به آن باش پس بی درنگ [موجود] می شود

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾
و می آموزد به او کتاب و حکمت و تورات و انجیل را

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ ﴿٤٩﴾
[می فرستد] را به پیامبری به سوی بنی اسرائیل که همانا من به راستی آورده ام برای شما نشانه های را از جانب پروردگارتان

أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَانْفُخْ فِيهِ
همانا من می سازم برایتان از گل بسان پرندۀ آنگاه می دمم در آن

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿٥٠﴾ وَأُتْرُكُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
پس می شود پرنده ای به خواست الله و بهبودی می دهم کور مادرزاد و پیس را

وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿٥١﴾ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ
و زنہ می کنم مردگان را به حکم الله و خبر می دهم شما را به آنچه می خورید و آنچه می اندوزید

فِي بُيُوتِكُمْ إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾
در خانه هایتان همانا در این [امر] البته نشانه های است برای شما اگر باشید مؤمنان

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَحَدٍ لَّكُمْ
و تصدیق کننده ام آنچه را که پیش از من است از تورات و [آمنه] تا حلال گردانم برایتان

بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ ﴿٥٣﴾
برخی از آنچه را که حرام شده است بر شما و آورده ام برای شما نشانه های را از جانب پروردگارتان

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿٥٤﴾ إِنَّ اللَّهَ بِرُءُوسِكُمْ لَشَدِيدٌ ﴿٥٥﴾
پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست پس بپرستید او را

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٦﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ
این راهی است راست پس چون احساس کرد عیسی از آنان

الْكُفْرَ قَالَ مَن أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
کفر را گفت کیانند یاوران من به سوی الله؟ گفت حواریون ما

أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٧﴾
یاوران الله ایمان آوردیم به الله و گواه باش که همانا ما فرمانبرانیم

سپس تضرع کنیم پس قرار دهیم لعنت الله را بر دروغ گویان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
همانا این قطعاهمان داستان حق است و نیست هیچ الهی جز الله و همانا الله بی گمان هموست آن

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۶۲ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۶۳
پیروزمند سنجیده کار ۶۲ پس اگر روی برتابند پس همانا الله داناست به فسادگران ۶۳

قُلْ يَتَاهَلُ الْكِتَابُ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
بگو ای اهل کتاب بیایید به سوی سخنی که یکسان [و مشترک] است میان ما و میان شما

أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
اینکه نپرستیم جز الله را و شریک نسازیم با او چیزی را و نگیرد برخی مان

بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
برخی [دیگر] را پروردگاری غیر از الله پس اگر روی برتابند آنگاه بگویید که گواه باشید به اینکه همانا ما

مُسْلِمُونَ ۶۴ يَتَاهَلُ الْكِتَابُ لِمَ تُحَاجُّونَ فِيهِ
فرمانبرانیم ۶۴ ای اهل کتاب چرا چون و چرا می کنید درباره

إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا
ابراهیم حال آنکه فرو فرستاده نشده است تورات و انجیل مگر از پس او پس آیا

تَعْقِلُونَ ۶۵ هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ حَاجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
خرد نمی ورزید؟ ۶۵ هان، شما همانهایید که چون و چرا کردید در آنچه برای شما بدان

عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
دانشی است پس چرا چون و چرا می کنید در آنچه نیست برای شما به آن دانشی؟ و الله می داند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ۶۶ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
نمی دانید ۶۶ نبود ابراهیم یهودی و نه مسیحی ولیکن بود

حَنِيفًا مَسْلَمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۶۷ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ
حق گرایی فرمانبردار و نبود از مشرکان ۶۷ همانا سزاوارترین مردم

بِإِبْرَاهِيمَ الَّذِي اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
به ابراهیم البته کسانی اند که پیروی کردند از او و اینز این پیامبر و کسانی که ایمان آوردند و الله کارساز

الْمُؤْمِنِينَ ۶۸ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
مؤمنان است ۶۸ دوست داشتند گروهی از اهل کتاب که کاش گمراه سازند شما را

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۶۹ يَتَاهَلُ
حال آنکه گمراه نمی سازند مگر خودشان را و در نمی یابند ۶۹ ای اهل

الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ شَاهِدُونَ ۷۰
کتاب چرا کفر می ورزید به آیه های الله حال آنکه شما گواهی می دهید [به درستی آن] ۷۰

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ
ای اهل کتاب چرا درمی آمیزید حق را با باطل و کتمان می کنید حق را

وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۷۱﴾ وَقَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ ءَاَمِنُوْا
حال آنکه شما می دانید؟ و گفتند گروهی از اهل کتاب ایمان بیاورید

بِالَّذِيْ اُنْزِلَ عَلٰی الَّذِيْنَ ءَاَمَنُوْا وَجَهَ النَّهَارِ وَاکْفُرُوْا ءَاخِرُهُ
به آنچه فرو فرستاده شده است بر کسانی که ایمان آوردند در آغاز روز و کفر بورزید در پایان آن [روز]

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۷۲﴾ وَلَا تُؤْمِنُوْا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنََكُمْ قُلْ اِنْ
باشد که آنان باز گردند و ایمان نیاورید جز به کسی که پیروی کند دینتان را بگو بی گمان

اَلْهُدٰى هُدٰى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰى اَحَدٌ مِّثْلَ مَا اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَاجُّوْكُمْ
هدایت [راستین] هدایت الله است اینکه داده شود به یکی مانند آنچه داده شده است به شما یا [بتواند] چون و چرا کنند با شما

عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مِّنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
نزد پروردگارتان بگو همانا بخشش به دست الله است می دهد آن را به هر که خواهد والله گشایشگری

عَلَيْهِمْ ﴿۷۳﴾ يَخْصُصُ بِرَحْمَتِهِ مَن يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
داناست اختصاص می دهد به رحمتش هر که را خواهد والله صاحب بخشش

اَلْعَظِيْمِ ﴿۷۴﴾ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَن اِنْ تَامَنَّهُ يَقْنَطَارِ
بزرگ است و از اهل کتاب کسی است که اگر امین بداري او را به مالی هنگفت

يُوَدِّعُ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ اِنْ تَامَنَّهُ بِدِيْنَارٍ لَا يُودِّعُ اِلَيْكَ اِلَّا
باز پس می دهد آن را به تو و از آنان کسی است که اگر امین بداري او را به دیناری باز پس نمی دهد آن را به تو مگر

مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيَّتِنِ
که همواره باشی بر [سر] او ایستاده این ببلن سبب است که همانا آنان گفتند نیست بر ما [در گرفتن حق] درس ناخواندگان

سَكِيْلٌ وَيَقُوْلُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۵﴾
راهی [بر نکوهش ما و ماهر گفته بخوایم بائنل بر خود می کنیم] و می گویند بر الله دروغ را در حالی که خود می دانند

بَلٰى مِّنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ وَاَتَّقٰی فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۷۶﴾ اِنْ
آری هر که وفا کند به پیمان خود و پرهیزکاری کند پس [بند که] همانا الله دوست می دارد پرهیزکاران را همانا

الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَنَهُمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَا
کسانی که می فروشند پیمان الله و سوگندهایشان را به بهایی اندک آنان نیست

خَلَقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ
هیچ بهره ای برای شان در آخرت و سخن نمی گوید با آنان الله و نمی نگرد به آنان

يَوْمَ اَلْقِيَمَةِ وَلَا يَزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۷۷﴾
در روز رستاخیز و پاکشان نمی سازد و برای آنان عذابی دردناک است

سه چهارم
حزب
۶

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
وهمانا از آنان قطعاً گروهی هستند که می‌پیچانند زبان‌هایشان را به [خواندن] کتاب تا پندارید آن را که

مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنْ أَلِ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
از کتاب [آسمانی] است حال آنکه نیست آن از کتاب [آسمانی] و می‌گویند آن

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
از نزد **الله** است درحالی که نیست آن از نزد **الله** و می‌گویند بر **الله** دروغ را

وَهُمْ يَعْلَمُونَ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
با اینکه خود آنان می‌دانند ^{۷۸} سزاوار نیست برای بشری که بدهد به او **الله** کتاب

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
و حکم و پیامبری را نگاه بگوید به مردم باشید بندگان برای من در

دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنِنِ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ
برابر **الله** بلکه [گوید] باشید [دانشوران] **الله** پرستان به سبب آنکه آموزش می‌دادید کتاب را

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ^{۷۹} وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
و به سبب آنکه درس می‌خواندید ^{۷۹} [نیز] فرمان نمی‌دهد شما را که بگیرید فرشتگان

وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ^{۸۰}
و پیامبران را پروردگاران آیا فرمانتان می‌دهد به کفر پس از آنکه مسلمان شده‌اید؟! ^{۸۰}

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
[و یاد کنید] زمانی که گرفت **الله** پیمانی استوار از پیامبران که بی‌گمان هر آنچه دادم به شما از کتاب

وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
و حکمت سپس آمد برای شما پیامبری که تصدیق‌کننده است آن چیزی را که با شماست باید ایمان بیاورید

بِهِ وَلِتَنْصَبُوهُ قَالُوا أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
به او و باید یاری کنید او را گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر این [امر] پیمانم را؟

قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ^{۸۱}
گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و من [نیز] با شما از گواهانم ^{۸۱}

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ^{۸۲}
پس هر که روی برتابد پس از آن نگاه آنان خودشان نافرمانانند ^{۸۲}

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
آیا پس جز دین **الله** می‌جویند؟ حال آنکه برای او فرمانبردار شده است هر که در آسمان‌ها

وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ^{۸۳}
و زمین است خواسته و ناخواسته و به سوی او بازگردانده می‌شوند ^{۸۳}

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 بگو ایمان آوردیم به الله و به آنچه فرو فرستاده شده است بر ما و آنچه فرو فرستاده شده است بر ابراهیم
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ
 و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط [= نوادگان یعقوب] و آنچه داده شده است به

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
 موسی و عیسی و پیامبران از جانب پروردگارشان فرق نمی گذاریم میان هیچ یکی

مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿۸۴﴾ وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
 از آنان و ما او را فرمان برانیم ﴿۸۴﴾ و هر که بجوید جز این اسلام

دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۸۵﴾
 دینی [دیگر] را پس هرگز پذیرفته نمی شود از او، و او در آخرت از زیانکاران است ﴿۸۵﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا
 چگونه هدایت می کند الله گروهی را که کفر ورزیدند پس از ایمانشان و گواهی دادند

أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 که همانا این پیامبر حق است و آمد برای ایشان نشانه های روشن؟ و الله هدایت نمی کند گروه

الظَّالِمِينَ ﴿۸۶﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ
 ستمکاران را ﴿۸۶﴾ آنان سزایشان این است که بر آنهاست لعنت الله

وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ ﴿۸۷﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
 و فرشتگان و مردمان همگی ﴿۸۷﴾ جاودانه اند در آن تخفیف نیابد

عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۸۸﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ
 از آنان عذاب و نه آنان مهلت داده شوند ﴿۸۸﴾ مگر کسانی که توبه کردند پس از

ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۸۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 آن و اصلاح کردند [فسادکاری هایشان را] پس همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿۸۹﴾ همانا کسانی که

كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَهُمْ
 کفر ورزیدند پس از ایمانشان سپس افزودند بر کفر هرگز پذیرفته نمی شود توبه شان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
 و آنان خودشان گمراهانند ﴿۹۰﴾ همانا کسانی که کفر ورزیدند و مردند درحالی که آنان

كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌّ أَلَّا تَرْضَىٰ ذَهَبًا وَلَوْ
 کافران بودند پس هرگز پذیرفته نمی شود از هیچ یک از آنان به پزی زمین طلا و اگر چه

أَفْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ تَنْصِيرٍ ﴿۹۱﴾
 عوض دهد آن را آنان برای شان عذابی دردناک است و نیست برای شان هیچ یاورانی ﴿۹۱﴾

لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
هرگز دست نیابید به نیکی تا آنکه انفاق کنید از آنچه دوست دارید و آنچه انفاق کنید از چیزی

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۲﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي
پس همانا الله به آن داناست ﴿۹۲﴾ هر خوراکی بود حلال برای بنی

إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
اسرائیل مگر آنچه حرام کرده بود اسرائیل [= یعقوب] بر خودش پیش از آنکه فرو فرستاده شود

التَّوْرَةِ قُلْ فَأَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
تورات بگو پس بیاورید تورات را نگاه بخوانید آن را اگر هستید راستگویان

﴿۹۳﴾ فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
﴿۹۳﴾ پس هر که بپندد بر الله دروغ را پس از آن ذلک پس آنان

هُمْ الظَّالِمُونَ ﴿۹۴﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
خودشان ستمکارانند ﴿۹۴﴾ بگو راست گفت الله پس پیروی کنید از آیین ابراهیم حقگرای [و درست آیین]

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۵﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي
و نبود از مشرکان ﴿۹۵﴾ همانا نخستین خانهای که نهاده شده است برای [عبادت] مردم البته همان است که

بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۶﴾ فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ
در مکه برکت داده شده و رهنمودی است برای جهانیان ﴿۹۶﴾ در آن نشانه‌هایی است روشن [از جمله] مقام

إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ
ابراهیم و هر که درآید بدان باشد ایمن و [اتنها] برای الله است [بر عهده] مردم آهنگ [زیارت] آن خانه

مَنْ أَسْطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ
[بر هر که بتواند به سوی آن راهی [یابد] و کسی که کفر ورزد پس همانا الله بی‌نیاز است از جهانیان

﴿۹۷﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَٱللَّهُ شَهِيدٌ
﴿۹۷﴾ بگو ای اهل کتاب چرا کفر می‌ورزید به آیات الله؟ درحالی که الله گواه است

عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنِ
بر آنچه می‌کنید ﴿۹۸﴾ بگو ای اهل کتاب چرا بازمی‌دارید از

سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبَغُّوهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَآءُ وَمَا اللَّهُ
راه الله کسی را که ایمان آورده است می‌جوید برای آن [راه] کجی درحالی که شما [بر راستی آن راه] گواهانید و نیست الله

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾ يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا
غافل از آنچه می‌کنید ﴿۹۹﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فرمان برید

فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿۱۰۰﴾
گروهی از کسانی را که به آنها داده شد کتاب [آسمانی] باز می‌گردانند شما را پس از ایمانتان به کفر ﴿۱۰۰﴾

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ

و چگونه کفر می ورزید حال آنکه شما باید که خوانده می شود بر شما آیه های الله و در میان شماست

﴿۱۰۱﴾

رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللهِ فَقَدْ هَدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

پیامبرش و هر که چنگ زند به [دین] الله پس به راستی هدایت شده است به سوی راهی راست

يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَاتُوا اللهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله حق پروا کردن از وی را و نمیرید البته مگر در حالی که شما

مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

فرمانبرداران باشید و چنگ زنید به ریسمان الله همگی و پراکنده مشوید

وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

و یاد کنید نعمت الله را بر خودتان هنگامی که بودید دشمنان [یکدیگر] آنگاه الفت انداخت میان دل هایتان

فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ

پس گشتید به نعمت او برادران [یکدیگر] و بودید بر لبه گودالی از آتش

فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

پس رهانید شما را از آن چنین بیان می کند الله برایتان آیه هایش را باشد که شما هدایت یابید

﴿۱۰۳﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

و باید باشد از شما گروهی که فراخوانند به سوی نیکی و فرمان دهند به کار شایسته

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾ وَلَا

و بازدارند از کار ناشایست و آنان خودشان رستگارانند و

تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ

مباشید مانند کسانی که پراکنده شدند و اختلاف کردند پس از آنکه آمد برای ایشان نشانه های روشن

وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰۵﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ

و آنان برای شان عذابی بزرگ است روزی که سپید شود چهره هایی و سیاه شود

وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ؟

چهره هایی پس اما کسانی که سیاه شده چهره هایشان [به آنان گفته می شود] آیا کفر ورزیدید پس از ایمانتان؟

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۰۶﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

پس بچشید عذاب را به [سبب] آنچه کفر می ورزیدید و اما کسانی که سپید شود

وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰۷﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ

چهره هایشان پس در رحمت الله اند آنان در آن جاودانه اند این آیه های

اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۰۸﴾

الله است که خوانیم آن را بر تو به حق و الله نمی خواهد هیچ ستمی را برای جهانیان

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
و برای الله است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و به سوی الله بازگردانده می شود کارها

۱۰۹ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
هستید شما بهترین امتی که پدیدار شده است برای مردم که فرمان می دهید به کار شایسته

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ
و باز می دارید از کار ناشایست و ایمان می آورید به الله و اگر ایمان می آوردند

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ لَأَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ
اهل کتاب هر آینه می بود بهتر برای شان [برخی] از آنان مؤمنانند

وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۱۱۰ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى
و بیشترشان فاسقانند ۱۱۰ هرگز زیان نمی رسانند به شما جز آزاری [اندک]

وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْلُوكُمْ ۱۱۱ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۱۱۲
و اگر بجنگند می گردانند به شما پشت ها را آنگاه یاری نخواهند شد زده شد

عَلَيْهِمُ الدَّلَّةُ ۱۱۳ آيَنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ
بر آنان [حکم] خواری هر جا یافته شوند مگر آنکه به ریسمانی [پناهی] از الله و ریسمانی [پناهی] از مردم [جنگ زنند]

وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۱۱۴
و بازگشتند با خشمی از الله و زده شد بر آنان [حکم] درماندگی

بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ
به سبب آن است که همانا آنان کفر می ورزیدند به آیه های الله و می کشتند پیامبران را به

حَقٍّ ۱۱۵ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۱۱۶ لَيْسُوا بِسَوَاءٍ
ناحق این بدان سبب است که نافرمانی کردند و تجاوز می کردند نیستند یکسان

مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ۱۱۷
از اهل کتاب گروهی که [برای اطاعت الله] به پا خواسته اند می خوانند آیات الله را در اوقات شب

وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۱۱۸ يَوْمِنُونَ ۱۱۹ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
درحالی که آنان سجده می کنند ۱۱۸ ایمان می آورند به الله و روز واپسین

وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۱۲۰
و فرمان می دهند به کار شایسته و باز می دارند از کار ناشایست

وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۱۲۱ وَمَا يَفْعَلُوا
در نیکی ها و آنان از شایستگانند ۱۲۱ و آنچه انجام دهند

مِنْ خَيْرٍ ۱۲۲ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۱۲۳ وَاللَّهُ عَلِيمٌ ۱۲۴
از نیکی پس هرگز ناسپاسی نبینند درباره آن و الله داناست ۱۲۴ به [حال] پرهیزکاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ هَمَانَا کسانی که کفر ورزیدند هرگز باز ندارد از آنان مال هایشان و نه فرزندان شان
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ از [عذاب] الله چیزی را و آن گروه همدمان آتش اند آنان در آن جاودانند

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا حَالَت أَنِجَه انفاق می کنند در این زندگانی دنیا همچون حالت بادی است که در آن

صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا سِرْمای سختی است که برسد به کشتزار گروهی که ستم کرده اند بر خودشان پس نابود سازد آن را و

ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ سَتَم می کنند به خودشان ستم نکرده است بر آنان الله بلکه

ءَامِنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا ايمان آورده ايد مگيريد دوست نهانی ای [=همرزی] از غیر خودتان که کوتاهی نمی کنند در [بارة] شما از هیچ تباهی ای

وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخْفَى دوست دارند که به رنج افتید شما به راستی آشکار شد دشمنی از دهان هایشان و آنچه پنهان می کند

صُدُّورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ سینه هایشان بزرگ تر است به راستی بیان کردیم برایتان آیات را اگر خرد بورزید

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ هَلَنْ! شما اید همان هایی که دوست می دارید آنان را حال آنکه آنان دوست نمی دارند شما را با آنکه ايمان می آورید به آن کتاب همش

وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامِنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ و چون دیدار کنند با شما گویند ايمان آورده ايم و چون تنها شوند می گزند بر شما سر انگشتان را

مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ از خشم بگو بمیرید به خشم خودتان همانا الله داناست به آنچه در سینه هاست

إِنْ تَمَسَّكُمُ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا اگر برسد به شما نیکی ای اندوهگین کند ایشان را و اگر برسد به شما بدی ای شادمان شوند

بِهَا وَإِنْ تَصِيرُوا تَتَّقُوا وَلَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا به آن و اگر شکیبایی کنید و پرهیزکاری کنید زیان نمی رساند به شما نیرنگ شان هیچ چیزی را

إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ هَمَانَا الله به آنچه می کنند فراگیرنده است [در] جایگاه هایی و یاد کنید! نگاه که بامدادان بیرون رفتی از نزد خانواده ات

تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ درحالی که جای می دای مؤمنان را [در] جایگاه هایی برای جنگ و الله شنوای داناست

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا **وَاللَّهُ** وَلِيَهُمَا وَعَلَى
 آنگاه که خواستند دو گروه از شما که سستی ورزند حال آنکه الله کارسازشان بود و [تنها] بر

اللَّهُ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ **وَلَقَدْ** **اللَّهُ** بَدَّرَ وَانْتُمْ
 الله پس باید توکل کنند مؤمنان و به درستی که یاری کرد شما را الله در بدر درحالی که شما

أَذَلَّةٌ فَأَتَقُوا **اللَّهُ** لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ **إِذْ** تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 ذلیلان بودید پس پروا کنید از الله باشد که شما سپاس بگذارید [یاد کنید] آنگاه که می گفتی به مؤمنان

أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُعَذِّبَكُمْ **رَبُّكُمْ** بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ
 آیا هرگز کافی نیست برای شما اینکه یاری کند شما را پروردگارتان به سه هزار از فرشتگان

مُنْزِلِينَ **بَلَىٰ** إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ
 که فروفرستاده شدگان اند آری اگر شکیبایی ورزید و پرهیزکاری کنید و به سراغ شما بیایند با شتابشان

هَذَا يُعَذِّبُكُمْ **رَبُّكُمْ** بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
 این [گونه] یاری می کند شما را پروردگارتان به پنج هزار از فرشتگان که نشان گذاران اند

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنُطمِئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا
 و قرار نداد آن را الله مگر بشارتی برایتان و تا آرام گیرد دل هایتان با آن و نیست

النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ **الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ** لِيَقْطَعَ طَرَفًا
 یاری [و پیروزی] مگر از نزد الله پیروزمند سنجیده کار تا نابود کند گروهی

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتُمُهُمْ **فَيَنْقَلِبُوا** خَائِبِينَ **لَيْسَ لَكَ**
 از کسانی را که کفر ورزیدند یا خوارشان کند آنگاه باز گردند درحالی که ناامیدان اند نیست برای تو

مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ
 از این کار چیزی [از اختیار] یا [الله] باز گردد [به رحمت خود] بر آنان یا عذابشان کند زیرا آنان ستمکارانند

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
 و برای الله است آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است می آمرزد هر که را خواهد

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ رَّحِيمٌ **يَأْتِيهَا** الَّذِينَ
 و عذاب می کند هر که را خواهد و الله آمرزنده مهربان است ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا **اللَّهُ**
 ایمان آورده اید نخورید ربا را چندین چند برابر و بترسید از الله

لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ **وَاتَّقُوا** النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
 باشد که شما رستگار شوید و پرهیز کنید از آتشی که آماده شده است برای کافران

وَأَطِيعُوا **اللَّهُ** وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 و فرمان برید و پیامبر را باشد که شما

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
و بشتابید به سوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که وسعت آن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۝۱۳۲ الَّذِينَ أَنفَقُوا
آسمانها و زمین است آماده شده است برای پرهیزکاران ۱۳۲ آنان که انفاق می کنند

فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينِ الْفَيْظِ وَالْعَافِينَ
در آسایش و رنج و فروخورندگان اند خشم را و درگذرندگان اند

عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۳۳ وَالَّذِينَ إِذَا
از مردمان و الله دوست می دارد نیکوکاران را ۱۳۳ و آنان که چون

فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَّرُوا ۝۱۳۴ اللَّهُ فَاستَغْفِرُوا
انجام دهند کار زشتی را یا ستم کنند بر خودشان یاد کنند ۱۳۴ الله را پس آمرزش خواهند

لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ
برای گناهانشان و کیست که بیامزد گناهان را جز الله؟ و پافشاری نکنند بر

مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۳۵ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهم مَّغْفِرَةٌ
آنچه کردند حال آنکه آنان می دانند ۱۳۵ آنان پاداششان آمرزشی است

مِّن رَّبِّهم وَجَنَّتْ تَجَرِي مِّن تَحْتِهَا ۝۱۳۶ الَّذِينَ
از جانب پروردگارش و بهشت هایی که روان است از زیر درختان آنها جویباران ماندگارند

فِيهَا وَنِعَمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ ۝۱۳۷ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ
در آنها و خوب پاداش عمل کنندگان ۱۳۷ به راستی گذشته است پیش از شما سنت هایی [=رویدادهایی]

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ
پس بگردید در زمین آنگاه بنگرید که چگونه بود فرجام دروغ انگاران

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۝۱۳۸
این بیانی است برای مردم و هدایت و پندی است برای پرهیزکاران ۱۳۸

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
و سست نشوید و اندوهگین مباشید و شما برترید اگر باشید مؤمنان

إِنْ يَمَسَّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۝۱۳۹
اگر برسد به شما زخمی پس به راستی رسیده است به گروه [کافران نیز] زخمی مانند آن ۱۳۹

وَتِلْكَ الْآيَاتُ نُذَوِلْهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
و این روزهای شکست و پیروزی را به نوبت می گردانیم شان میان مردم و تا بشناسد [=معلوم کند] الله کسانی را که

ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمُ شُهَدَاءَ ۝۱۴۰ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ
ایمان آوردند و بگیرد از شما گواهانی را و الله دوست ندارد ستمکاران را ۱۴۰

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ **اللَّهُ** و تا خالص گرداند **الله** کسانی را که ایمان آوردند و نابود سازد کافران را **اللَّهُ** یا اینکه

حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا بِنداشته‌اید که درآید به بهشت حال آنکه هنوز نشناخته باشد [=معلوم نداشتند] **اللَّهُ** کسانی را که جهاد کردند

مِنْكُمْ وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾ **وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ** از شما و معلوم نداشتند باشد شکیبایان را؟ **وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ** و به درستی آرزو می‌کردید مرگ را از

قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ **وَمَا مُحَمَّدٌ** پیش آنکه دیدار کنید آن را پس به راستی دیدید آن را درحالی که شما می‌نگریستید **وَمَا مُحَمَّدٌ** نیست محمد

إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ جَزَ فرستاده ای به راستی گذشته است پیش از وی فرستادگان آیا پس اگر بمیرد یا کشته شود

أَنْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ باز می‌گردید بر پاشنه‌های خویش [=جاهلیت] و هر که بازگردد بر دوپاشنه خود [=جاهلیت] پس هرگز زیان نمی‌رساند

اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ وَبِهِ زُودِي پادش می‌دهد **اللَّهُ** هیچ چیزی را و به زودی پادش می‌دهد **اللَّهُ** سپاس گزاران را **وَمَا كَانَ** و نسزد

لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبَا مُوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ برای کسی که بمیرد جز به فرمان **اللَّهُ** نوشته‌ای است مدت‌دار و هر که بخواهد

ثَوَابَ الدُّنْيَا نُوْتِيَهُ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُوْتِيَهُ پاداش دنیا را می‌دهیم به او از آن و هر که بخواهد پاداش آخرت را می‌دهیم به او

مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ **وَكَايْنِ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ** از آن و به زودی پادش می‌دهیم سپاس گزاران را **وَكَايْنِ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ** کارزار کرد [یا کفار] به همراه او

رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا **اللَّهُ** پرستان بسیاری پس سستی نکردند به سبب آنچه رسید به ایشان در راه **اللَّهُ** و ناتوان نشدند

وَمَا اسْتَكَانُوا **وَاللَّهُ** و زبونی نورزیدند **وَاللَّهُ** دوست می‌دارد **وَاللَّهُ** شکیبایان را **وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ** و نبود گفتارشان

إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ جَزَ اینکه گفتند ای پروردگار ما بیامرز برای ما گناهانمان را و زیاده‌روی ما را در کارمان و استوار دار

أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ **فَعَاثَهُمُ اللَّهُ** گام‌هایمان را و پیروز گردان ما را بر گروه کافران **فَعَاثَهُمُ اللَّهُ** پس داد به آنان **اللَّهُ**

ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ **وَاللَّهُ** پاداش دنیا و نیک پاداش آخرت را **وَاللَّهُ** دوست می‌دارد نیکوکاران را **وَاللَّهُ**

يَتَّيْنُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر فرمان برید کسانی را که کفر ورزیدند

يَرُدُّوْكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ
باز می‌گردانند شما را بر پاشنه هایتان [= جاهلیت] آنگاه خواهید شد زیانکاران

بَلِ اِنَّ يٰلُورِ شِمَانِيْسْتَد [بلکه الله] يٰوَر شِمَاسْت و او بهترین یاری دهندگان است [۱۵۰] سَنُلْقِيْ
[آن یاور شما نیستند] بلکه الله یاور شماست و او بهترین یاری دهندگان است [۱۵۰] به زودی می‌افکنیم

فِي قُلُوْبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا اَشْرَكُوا بِاللّٰهِ
در دل‌های کسانی که کفر ورزیدند بیم را به سبب آنکه شرک ورزیدند به الله

مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَمَا وٰنَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ
چیزی را که فرو نفرستاده است [الله] به آن هیچ دلیلی و جایگاهشان آتش [دوزخ] است و بد است

مَثْوٰى الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۵۱ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ
جایگاه ستمکاران [۱۵۱] و به درستی که راست گردانید [در حق] شما الله

وَعَدَهُۥ اِذْ تَحْسُوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖۙ حَتّٰى اِذَا فَاْسَلْتُمْ
وعدۀاش را هنگامی که می‌کشتید آنان را به خواست او [در جنگ اُخذ] تا آنکه سستی کردید

وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا اَرٰىكُمْ
و با یکدیگر کشمکش ورزیدید در کار و نافرمانی کردید پس از آنکه بنمود به شما

مَا تُحِبُّوْنَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيْدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
آنچه را دوست می‌داشتید از شما کسی بود که می‌خواست دنیا را و از شما

مَّنْ يُرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمُ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
کسی بود که می‌خواست آخرت را آنگاه باز گردانید شما را از آنان تا بیازماید شما را

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلٰى الْمُؤْمِنِيْنَ
و به درستی درگذشت از شما و الله دارای بخششی [بزرگ] است بر مؤمنان

۝۱۵۲ اِذْ تَصْعَدُوْنَ ۝۱۵۲ وَلَا تَكْلُوْنَ عَلٰى اَحَدٍ
آنگاه که به هرسو می‌گریختید و سر نمی‌گردانیدید به سوی کسی

وَالرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ فِيْ اٰخِرَتِكُمْ فَاثْبَكُمُ
حال آنکه پیامبر فرا می‌خواند شما را از پشت سرتان پس [الله] سزا داد شما را

غَمًّا يَغْمِيْ لِكَيْلًا تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمُ
اندوهی بر اندوهی تا غمگین نشوید بر آنچه برفت از دستتان

وَلَا مَا اَصْبَحَكُمْ ۝۱۵۳ وَاللّٰهُ خَيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝۱۵۳
و نه بر آنچه رسید به شما و الله آگاه است به آنچه می‌کنید [۱۵۳]

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً
 سپس فرو فرستاد بر شما پس از آن اندوه آرامشی را [به صورت] خوابی سبک که فرامی گرفت گروهی
 مِنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
 از شما را و گروهی دیگر [به راستی در اندیشه افکنده بود ایشان را [نجات] خودشان را گمان می بردند **بِاللَّهِ** [گمانی]
 الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةُ يَقُولُوا هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ
 ناروا مانند گمان دوران جاهلیت می گفتند آیا [هست] برای ما از این کار هیچ [= پیروزی] چیزی؟
 قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ
 بگو همانا کار همایش **به دست الله است** پنهان می دارند در دل های خویش آنچه را که آشکار نمی کنند برای تو
 يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
 می گویند اگر می بود برای ما از این کار چیزی کشته نمی شدیم اینجا بگو اگر می بودید
 فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
 در خانه هایتان برون می آمدند کسانی که نوشته شده بود بر آنان کشته شدن به سوی کشتارگاه های شان
 وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 و تا بیازماید **الله** آنچه را که در سینه هایتان است و تا خالص گرداند آنچه را که در دل هایتان است
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾
 و **الله** داناست به آنچه در سینه هاست ﴿١٥٤﴾ همانا کسانی که روی گردانیدند از شما
 يَوْمَ أَلْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا
 روزی که رویاروی شدند دو گروه [در جنگ آمد] جز این نیست که لغزاید آنها را شیطان به سبب برخی از آنچه
 كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ يَأْتِيهَا
 کردند و به درستی که در گذشت **الله** از آنان همانا **الله** آمرزنده بردبار است ﴿١٥٥﴾ ای
 الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
 کسانی که ایمان آورده اید مباشید مانند کسانی که کفر ورزیدند و گفتند درباره برادران شان هنگامی که
 ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
 به سفر رفتند در زمین یا بودند جنگاوران اگر می بودند نزد ما نمی مردند
 قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 و کشته نمی شدند [شما چنین نگویید] تا قتل دهد **الله** آن [سخن را] حسرتی در دل آنان **والله** زنده می گرداند و می میراند
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 و **الله** به آنچه می کنید بیناست ﴿١٥٦﴾ و اگر کشته شدید در راه **الله**
 أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾
 یا مردید هر آینه آمرزشی از **الله** و بخشایشی [از جانب او] بهتر است از آنچه گرد می آورند ﴿١٥٧﴾

وَلَيْنَ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنْ
 و اگر مردید یا کشته شدید البته به سوی الله برانگیخته خواهید شد پس به سبب رحمتی که از جانب
 اللَّهِ لَئِنْ لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ
 الله است نرمخوشدی برای شان و اگر می بودی تندخویی سخت دل البته پراکنده می شدند از پیرامونت
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
 پس گذشت کن از آنان و آمرزش بخواه برای شان و مشورت کن با آنان در کار پس زمانی که عزم [کاری] کردی
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ
 پس توکل کن بر الله همانا الله دوست می دارد توکل کنندگان را اگر یاری کند شما را الله
 فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ
 پس نیست غلبه کننده ای بر شما و اگر خوار سازد شما را پس کیست آنکه یاری دهد شما را پس
 بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لَنَبِيٍّ أَنْ
 از او؟ و بر الله پس باید توکل کنند مؤمنان و نسزد هیچ پیامبری را که
 يَغْلُ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى
 خیانت کند و هر که خیانت کند خواهد آورد آنچه را خیانت کرده است در روز رستاخیز سپس دله می شود به تمامی
 كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ أَفَمِنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَ
 به هر کسی [پلاش] آنچه کرده است و آنان ستم نمی بینند پس آیا کسی که پیروی کند خشنودی
 اللَّهُ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهْ جَهَنَّمَ وَيُشَسِّ الْمَصِيرُ
 الله را همچون کسی است که بازگشته است با خشمی از الله و جایگاهش دوزخ است؟ و بد بازگشتگاهی است
 هُمْ دَرَجَتُ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٢﴾
 آنان [ارای] درجاتی [گونگون] اند نزد الله و الله بیناست به آنچه می کنند
 لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
 به درستی که منت نهاد الله بر مؤمنان آنگاه که برانگیخت در [میان] آنان پیامبری را از خودشان
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَرُزُقِهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 که می خواند بر آنان آیه های او را و پاکشان می سازد و می آموزد به آنان کتاب
 وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٣﴾
 و حکمت را و همانا بودند پیش از این در گمراهی آشکاری
 أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِّثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّا هَذَا
 آیا هنگامی که رسید به شما آسیبی که رسانده بودید دو چندانش را [به دشمن] می گوید از کجاست این؟
 قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٤﴾
 بگو آن از نزد خود شماست همانا الله بر هر چیزی تواناست

وَمَا أَصْبَحْتُمْ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ فَيَا ذُنَّ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ
و آنچه رسید به شما روزی که رویاروی شدند آن دو گروه به خواست **الله بود** و تابشناسد [=معلوم بلد] مؤمنان را

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
و تابشناسد [=معلوم بلد] کسانی را که نفاق ورزیدند و گفته شد به آنان بیاید بجنگید در راه **الله**

أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ
یا [تر برابری دشمن] دفاع کنید گفتند اگر می دانستیم جنگی [در کار است] البته پیروی می کردیم شما را آنان به کفر

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ
در آن روز نزدیک تر بودند از خود آن ها تا به ایمان می گویند با دهان های شان آنچه را که نیست

فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ
در دل هایشان و **الله** داناتر است به آنچه پنهان می دارند آنان که گفتند درباره برادرانشان

وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قَاتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمْ
در حالی که [خود جنگ] از نشنستند اگر فرمان می بردند ما را کشته نمی شدند بگو باز دارید از خودتان

الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي
مرگ را اگر هستید راستگویان و البته مپندار کسانی را که کشته شده اند در

سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ
راه **الله** مردگانند بلکه [آنان] زندگانند نزد پروردگارشان روزی داده می شوند شادمانند

بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا
به آنچه داده است به آنان **الله** از بخشش خود و شادی می کنند برای کسانی که هنوز نپیوسته اند

بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
به آنها از پس ایشان که نه ترسی بر آنان است و نه آنان اندوهگین می شوند

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
شاد می شوند به نعمتی از **الله** و بخششی [بزرگ] و اینکه **الله** تباہ نمی کند پاداش

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
مؤمنان را کسانی که پاسخ [نیکو] دادند به **الله** و پیامبر پس از آنکه

أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ
رسید به آنان زخم برای کسانی که نیکوکاری کردند از آنان و پرهیزکاری کردند پاداشی بزرگ است

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
همانان که گفتند به آنان مردم همانا مردم به راستی [سپاهی] گرد آورده اند برای [مقابله با] شما پس بترسید از آنها

فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
ولی [این سخن] افزود ایشان را ایمان و گفتند بس است ما را **الله** و خوب کارساز است

فَأَنْقَلِبُوا **بِنِعْمَةٍ** مِنْ **اللَّهِ** وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهِنَّ سَوَاءٌ وَأَتَّبِعُوا
 آنگاه باز گشتند به نعمتی از **الله** و بخششی و رسید به آنان آسیبی و پیروی کردند

رِضْوَانِ **اللَّهِ** وَ **اللَّهُ** ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ **إِنَّمَا** ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
 خشنودی **الله** را و **الله** صاحب بخششی بزرگ است **جز این نیست که این** شیطان است

يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
 که می ترساند [شمارا] از دوستانش پس مترسید از آنان و بترسید از من اگر هستید مؤمنان

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَصُرُوا **اللَّهُ**
 و اندوهگین نگرداند تو را کسانی که می شتابند در کفر همانا آنان هرگز زیان نرسانند به **الله**

شَيْئًا يُرِيدُ **اللَّهُ** أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 چیزی را می خواهد **الله** که قرار ندهد برای آنان بهره ای را در آخرت و برای شان عذابی

عَظِيمٌ **إِنَّ** الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَصُرُوا
 بزرگ است همانا کسانی که خریدند کفر را به ایمان هرگز زیان نرسانند

اللَّهُ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 به **الله** چیزی را و برای آنان عذابی دردناک است و البته مپندارند کسانی که کفر ورزیدند

أَنَّمَا نَمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نَمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا
 اینکه مهلت می دهیم به آنان بهتر است برای آنها **جز این نیست که مهلت می دهیم به آنان تا بیفزایند گناه را**

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ مَا كَانَ **اللَّهُ** لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا
 و برایشان عذابی خوارکننده است ممکن نیست **الله** و اگذارد مؤمنان را بر حالی که

أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ **اللَّهُ** لِيُطْلِعَكُمْ
 شما هستید بر آن تا آنکه جدا کند ناپاک را از پاک و بر آن نیست **الله** که آگاه سازد شما را

عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ **اللَّهُ** يَجْتَنِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا **بِاللَّهِ**
 بر غیب بلکه **الله** برمی گزیند از پیامبران هر که را خواهد پس ایمان بیاورید به **الله**

وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ وَلَا
 و پیامبران و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید آنگاه برای شما پاداشی بزرگ است و البته

يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ **اللَّهُ** مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ
 مپندارند آنان که بخل می ورزند به آنچه داده است آنان را **الله** از بخشش خویش که آن [بخل ورزی] بهتر است

لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 برای شان [نه] بلکه آن بد است برای شان به زودی [چون طوقی] به گردنشان افکنده می شود آنچه بخل ورزیدند به آن در روز رستاخیز

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ **وَاللَّهُ** بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 تنها برای **الله** است میراث آسمان ها و زمین و **الله** به آنچه می کنید آگاه است

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
به درستی که شنید **الله** سخن کسانی را که گفتند همانا **الله** نیازمند است و ما توانگرانیم

سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
یقیناً می نویسیم آنچه را که گفتند و کشتن آنان پیامبران را به ناحق [هم می نویسیم] و می گوئیم

ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ
بچشید عذاب سوزان را این به سبب چیزی است که پیش فرستاده است دست های شما

وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
و قطعاً **الله** نیست هرگز ستمگر بر بندگان ﴿١٨٢﴾ همانان که گفتند همانا

اللَّهُ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ
الله سفارش کرده است به ما که تصدیق نکنیم هیچ پیامبری را تا اینکه بیاورد برای ما قربانی ای

تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِآيَاتٍ
که بخورد آن را آتش بگو بی گمان آوردند برایتان پیامبرانی پیش از من نشانه های روشن را

وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٣﴾
و آنچه را که گفتید پس چرا کشتید آنان را اگر هستید راستگویان ﴿١٨٣﴾

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
پس اگر تکذیب کردند تو را پس به راستی تکذیب شدند پیامبرانی پیش از تو اینها که آوردند نشانه های روشن را

وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٤﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
و نوشته ها و کتاب روشنگر را ﴿١٨٤﴾ هر کسی چشنده مرگ است

وَإِنَّمَا تُوفُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن زُحِرَ
و جز این نیست که به تمامی داده می شود پاداش هایتان در روز رستاخیز پس هر که دور داشته شود

عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
از آتش و درآورده شود به بهشت به راستی رستگار شده است و نیست زندگانی دنیا

إِلَّا مَتَاعٌ الْفُرُورِ ﴿١٨٥﴾ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ
مگر کالای فریب ﴿١٨٥﴾ البته آزموده می شوید در مال هایتان

وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
و جان هایتان و بی گمان می شنوید از کسانی که داده شده است به آنان کتاب [آسمانی]

مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
پیش از شما و از آنان که شرک ورزیده اند آزار بسیاری را

وَإِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِّن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨٦﴾
و اگر شکیبایی ورزید و پرهیزکاری کنید پس همانا آن از آهنگ استوار [شما در] کارهاست ﴿١٨٦﴾

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
 [یادکن] آنگاه که گرفت **الله** پیمان استوار را از کسانی که داده شده آنان کتاب هر آینه بیان خواهید کرد آن را برای مردم

وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا
 و پنهان نمی کنید آن را پس دور انداختند آن را پس پشت هایشان و فروختند آن را به بهایی

قَلِيلًا ۱۸۷ فَبَشِّرْهُم بِمَا يَشْتَرُونَ ۱۸۷ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
 اندک پس بد است آنچه معامله می کنند ۱۸۷ البته مپندار کسانی را که شادمانی می کنند

بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا ۱۸۸ فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
 به آنچه کردند و دوست می دارند که ستایش شوند به آنچه نکرده اند ۱۸۸ پس البته مپندار آنان را

بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۸۹ وَلِلَّهِ مُلْكُ
 رسته از عذاب و برای آنان عذابی دردناک است ۱۸۹ و تنها برای **الله** است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۱۸۹ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۸۹ إِنْ فِي
 آسمانها و زمین و **الله** بر هر چیزی تواناست ۱۸۹ همانا در

خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْلَفَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
 آفرینش آسمانها و زمین و آمد و شد شب و روز البته نشانههایی است

لِلْأُولَى الْأَلْبَبِ ۱۹۰ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
 برای خردمندان ۱۹۰ آنان که یاد می کنند **الله** ایستاده و نشسته

وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 و بر پهلوهایشان [آرمیده] و می اندیشند در آفرینش آسمانها و زمین

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۱۹۱
 [او می گویند ای] پروردگار ما نیافریدی این را بیهوده پاک و منزهی تو پس نگهدار ما را از عذاب آتش ۱۹۱

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
 [ای] پروردگار ما همانا تو هر که را در آوری به آتش پس به براستی رسوایش کرده ای و نیست برای ستمگران هیچ

أَنْصَارٍ ۱۹۲ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ
 یاورانی ۱۹۲ [ای] پروردگار ما همانا ما شنیدیم ندا کننده ای را که فرا می خواند به ایمان که

ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامِنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
 ایمان آورید به پروردگارتان پس ایمان آوردیم [ای] پروردگار ما پس بیاور برای ما گناهان مان را و بزدای از ما

سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ۱۹۳ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
 بدی هاییمان را و بمیران ما را با نیکوکاران ۱۹۳ [ای] پروردگار ما و بده به ما آنچه را وعده کردی به ما

عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۱۹۴
 بر اربابان پیامبران و رسوا مکن ما را در روز رستاخیز همانا تو خلاف نمی کنی وعده را ۱۹۴

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ [پس] پذیرفت برای شان پروردگارشان که همانا من تباہ نمی گردانم عمل هیچ عمل کنندگی را از شما از

ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلْزَيْنَ هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مرد یا زن برخی شما از برخی [دیگرید] پس آنان که هجرت کردند و رانده شدند

مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا لَا كُفْرَانَ از خانه هایشان و آزار دیدند در راه من و جنگیدند و کشته شدند همانا می زدایم

عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَ لَهُمْ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا از آنان بدی هایشان را و البته درخواهم آورد آنها را به باغ هایی که روان است از زیر [درختان] آنها

الْأَنْهَرُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ جویبارها به پاداشی از نزد الله و الله نزد اوست پاداش نیکو ﴿۱۹۵﴾

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ مَتَّعٌ قَلِيلٌ البته نفریبد تو را رفت و آمد کسانی که کفر ورزیدند در شهرها [این] بهره مندی اندک است ﴿۱۹۶﴾

ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ وَلَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا سپس جایگاهشان دوزخ است و بد آرامگاهی است ولی آنان که پروا کردند از ﴿۱۹۷﴾

رَبُّهُمْ لَهُمْ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَرُ خَالِدِينَ فِيهَا پروردگارشان برای آنها بهشت هایی است که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که ماندگارند در آن ﴿۱۹۸﴾

نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ وَإِنَّ مِنْ [به] مهمانی ای از نزد الله و آنچه نزد الله است بهتر است برای نیکان و همانا از ﴿۱۹۹﴾

أَهْلَ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا اهل کتاب کسانی هستند که ایمان می آورند به الله و آنچه فرو فرستاده شده است به سوی شما و آنچه ﴿۲۰۰﴾

أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا فرو فرستاده شده است به سوی آنان درحالی که فروتنان اند برای الله نمی فروشند آیات الله را به بهایی ﴿۲۰۱﴾

قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ هَاجِرُوا هَاجِرُوا اندک آنان برای شان است مزدشان نزد پروردگارشان همانا الله ﴿۲۰۲﴾

سَرِيعُ الْحِسَابِ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا زود شمار است ای کسانی که ایمان آورده اید شکیبایی کنید ﴿۲۰۳﴾

وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ویکدیگر را به شکیبایی فراخوانید و پیوستگی و همبستگی داشته باشید و پروا کنید از الله باشد که شما رستگار شوید ﴿۲۰۴﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا

ای مردم پروا کنید از پروردگارتان آن ذاتی که آفرید شما را از یک تن و بیافرید [از نوع] او

زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ

همسرش را و بپراکند از آن دو مردانی بسیار و زنانی را و پروا کنید از الله آن ذاتی که درخواست می کنید از یکدیگر

بِهِ ۚ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ

به [نام] او و [پروا کنید از] گسستن رشته [خویشاوندی] ها همانا الله هست بر شما نگاهبان ﴿۱﴾ و بدهید به یتیمان مال هایشان را

وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ

و جایگزین مکنید [مال] ناپاک را به [مال] پاک و مخورید مال هایشان را با مال های خودتان که آن

كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا

هست گناهی بزرگ و اگر ترسیدید که عدالت نکنید درباره دختران یتیم پس نکاح کنید

مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعٌ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

آنچه را که خوش آید برای شما از زنان دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر ترسیدید که عدالت نکنید

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ ذَلِكَ أَدْنَىٰ ۚ أَلَّا تَعْلَمُوا ﴿٢﴾ وَآتُوا

پس [بسنده کنید] به یکی یا به آنچه مالک شد دست های شما [یعنی کنیزان] این نزدیک تر است به آنکه به ستم نگرانید ﴿۲﴾ و بدهید

النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَقَسًا فَاكْلُوهُ

به زنان مهر هایشان را از روی میل و خوشی پس اگر بخشیدند به شما چیزی از آن را با رضایت خاطر بخورید آن را

هِنَا مَرِيكًا ۚ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ

گواری نوش جان و مدهید به بی خردان مال هایتان را که گردانیده است الله برایتان

قِيَمًا ۚ وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣﴾ وَابْنُلُوا

[سبب] پایداری [زندگی] و بخورانید به آنان از [درآمد] آن و بپوشانید آنها را و بگویید به آنان سخنی پسندیده ﴿۳﴾ و بیازمایید

الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا

یتیمان را تا هنگامی که برسند به [سن] ازدواج پس اگر دریافتید از آنان کاردانی را آنگاه بدهید

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا ۚ أَنْ يَكْبُرُوا ۚ وَمَنْ كَانَ

به آنان مال هایشان را و مخورید آن را به اسراف و شتاب از ترس [آنکه بزرگ شوند و آن که باشد

غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِذَا

توانگر پس باید خوشتنداری کند و کسی که باشد نیازمند پس بخورد به شایستگی آنگاه چون

دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللهِ حَسِيبًا ﴿٤﴾

باز می گردانید به آنان مال هایشان را پس گواه گیرید بر آنان و همین بس که الله حسابرس است ﴿۴﴾

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ

برای مردان سهمی است از آنچه برجای نهند پدر و مادر و خویشاوندان و برای زنان سهمی است

از آنچه برجای نهند پدر و مادر و خویشاوندان از آنچه کم باشد از آن یا بسیار باشد که سهمی است

مَّفْرُوضًا ۚ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ

معین و مقرر و چون حاضر شوند به هنگام تقسیم [میراث] خویشاوندان [غیر وارث] و یتیمان و بینوایان پس بدهیدشان [چیزی] از آن و بگویید به آنان سخنی پسندیده

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ

و یتیمان و بینوایان پس بدهیدشان [چیزی] از آن و بگویید به آنان سخنی پسندیده

وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۚ

و باید بترسند آنان که اگر برجای نهند از پس [مرگ] خودشان فرزندی ناتوان که می ترسند بر آنان پس باید پروا کنند از الله و باید بگویند سخنی استوار

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۚ

همانا کسانی که می خورند مال های یتیمان را به ستم جز این نیست که می خورند [همی انبارند] در شکم هایشان آتشی را و به زودی در آیند در آتش برافروخته

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِي تَرَكَ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ

درباره [ارث] فرزندان که برای مرد برابر بهره دو زن است پس اگر [وارثان] همه باشند زنان [دختر] بیشتر از دو تا پس برای آنهاست دوسوم آنچه برجای نهاده است و اگر باشد یک [دختر] پس برای اوست

وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ

و برای پدر و مادر او [=میت] برای هر یک از آن دو یک ششم است از آنچه برجای نهاده است اگر

فَإِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ

باشد برایش فرزندی پس اگر نباشد برایش فرزندی وارث بزند از او پدر و مادرش پس برای مادرش یک سوم است

فَإِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ

پس اگر باشد برایش برادرانی آنگاه برای مادرش یک ششم است [این تقسیمها] پس از [کسرا] وصیتی که وصیت می کند

بِهَا أَوْ دِينَ ۚ وَأَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ ۚ

به آن یا [کسرا] بدهی است پدران و فرزندان [که وفات می کنند] نمی دانید کدامشان نزدیک تر است به شما

فَرِيشَةٌ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ

لز جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

فَرِيشَةٌ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ

لز جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

فَرِيشَةٌ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ

لز جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

فَرِيشَةٌ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ

لز جهت سود [این سهم بندی ارث] حکمی است مقرر از [جانب] الله همانا الله هست دانای سنجیده کار

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ

و برای شماست نصف آنچه برجای نهاده است زنانتان اگر نباشد

و برای شماسیت نصف آنچه بر جای نهاده است زنانان اگر نباشد

لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا
 فرزندى پس اگر باشد براى شان فرزندى پس براى شماست يك چهارم از آنچه

برای آنان فرزندی پس اگر باشد برای شان فرزندی پس برای شماست یک چهارم از آنچه

تَرْكُنْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِيكَ بِهَا أَوْ دِينَ

برجای نهادهاند [این تقسیم] پس از وصیتی است که وصیت می کند به آن یا [کسر] بدهی است

برجای نهادهاند [این تقسیم] پس از [کسر] وصیتی است که وصیت می کنند به آن یا [کسر] بدهی است

وَلَهُنَّ الْأَرْبَعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
و برای آنان [زنانتان] است یک چهارم از آنچه بر جای نهاده‌اید اگر نباشد برایتان فرزندی

و برای آنان [زنان] است یک چهارم از آنچه بر جای نهاده‌اید اگر نباشد برایتان فرزندی

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ
پس اگر باشد برای شما فرزندی پس برای آنان است یک هشتم از آنچه بر جای نهاده‌اید

پس اگر باشد برای شما فرزندی پس برای آنان است یک هشتم از آنچه بر جای نهاده‌اید

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ

[این تقسیم] پس از [کسر] وصیت است که وصیت می کنید به آن یا [کسر] بدهی است و اگر باشد

[این تقسیم] پس از [کسر] وصیت است که وصیت می کنید به آن یا [کسر] بدهی است و اگر باشد

رَجُلٌ يُوْرْتُ كَلَلَةً أَوْ أَمْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ

مردی که از وی ارث برده می شود کلاله (یعنی پدر و مادر و فرزندان نداشته باشد) یا زنی [کلاله باشد] و برایش بر جاری یا خولهری باشد پس برای هر

وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ

یکی از آن ده یک ششم است پس اگر باشند بیشتر از این

یکی از آن ده یک ششم است پس اگر باشند بیشتر از این

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصَى بِهَا

ازگاه آنان شد یکنار د یک سوم (این تقسیم پس از کسب وصیت است که سفارش می شود به آن

ازگاه آنان شد یکنار د یک سوم (این تقسیم پس از کسب وصیت است که سفارش می شود به آن

أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ

او دین غیر مصداق و تعبیر است از آنکه در کتب معتبره است و در کتب معتبره است و در کتب معتبره است

او دین غیر مصداق و تعبیر است از آنکه در کتب معتبره است و در کتب معتبره است و در کتب معتبره است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَفَرُوا بِهَا ۚ فَيَكُونُوا عَصَا فِجَارٍ يُقَرَّبُ وَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا حُدُودَ اللَّهِ وَلَئِنْ قَرَّبْتُمْ إِلَى حُدُودِهِ فَهُوَ أَكْثَرُ فَسَادًا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا يَتَّبِعُونَ مَا وَحَّيَ إِلَيْنَا حَتَّىٰ تَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ السَّيِّئَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا حُدُودَ اللَّهِ وَلَئِنْ قَرَّبْتُمْ إِلَى حُدُودِهِ فَهُوَ أَكْثَرُ فَسَادًا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا يَتَّبِعُونَ مَا وَحَّيَ إِلَيْنَا حَتَّىٰ تَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ السَّيِّئَاتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

يُدْخِلُهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

يُدْخِلُهُ جَنَّتٍ لِّجَنَّتِي مِّنْ

يُدْخِلُهُ جَنَّتٍ لِّجَنَّتِي مِّنْ

خَلْدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

حَلِيدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ

حَلِيدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يَدْخُلْهُ

وَمِنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعُدُّ حُدُودَهُ يَدْخُلْهُ

وَمِنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعُدُّ حُدُودَهُ يَدْخُلْهُ

و کسی که نافرمانی کند **الله** و پیامبرش را و درگذرد از مرزهای احکام او در خواهد آورد او را

نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِيمٌ

۱۴

نارا حُلْدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

نارا حُلْدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

وَالَّتِي يَأْتِيكَ الْفَاحِشَةُ مِنَ فَسَايِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
 آنان که مرتکب می شوند کار زشت [= زنا] را از زنان شما پس گواه بگیرید

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي
 بر آنها چهار تن [مرد] را از خودتان پس اگر گواهی دادند آنگاه نگاه دارید آنها را در

الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّعَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا
 خانه‌ها تا آنکه به پایان رساند [عمر] آن‌ها را مرگ یا اینکه قرار دهد **الله** برای‌شان راهی [دیگر] را

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا
 و آن دو کس که مرتکب می شوند آن [کار زشت] را از شما پس بیازاید آن دو را پس اگر توبه کردند

وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا
 و اصلاح کردند [زشتکاری خود را] پس صرف نظر کنید از آنها همانا **الله** هست بسی توبه‌پذیر مهربان

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
 جز این نیست که [پذیرش] توبه بر **الله** تنها برای کسانی است که می کنند کار بد را به نادانی

ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
 سپس توبه می کنند به زودی پس آنان اند که باز می گردد **الله** [به رحمت خود] بر آنان و هست

عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ
 بسی دانای سنجیده کار **الله** و نیست [پذیرش] توبه برای کسانی که

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
 می کنند بدی‌ها را تا زمانی که فرارسد یکی‌شان را مرگ

قَالَ إِنِّي تَبْتُ تَوْبَةً كَرَمًا وَلَئِنْ لَمْ أَتُوبْ لَكُنَّ عَذَابًا
 می گوید همانا من توبه کردم اکنون! و نه کسانی که می میرند درحالی که آنان کافران

أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 آنان آماده کردیم برای‌شان عذابی دردناک را ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَقْضُوا
 ایمان آورده‌اید حلال نیست برای شما که میراث ببرید زنان را به دل نخواهی [شان] و تنگ مگیرید بر آنان

لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
 تا بازستانید برخی از آنچه را که داده‌اید به آنان مگر آنکه مرتکب شوند زشتکاری

مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
 آشکاری را و رفتار کنید با زنان به شایستگی پس اگر ناپسند دارید آنان را [بدانید] بسا

أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا
 ناپسند می دارید چیزی را درحالی که قرار می دهد **الله** در آن خیری بسیار را

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ
و اگر خواهید جایگزین ساختن همسری [دیگر] را به جای همسری [که دارید] و داده باشید

إِحْدَاهُمَا قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
به یکی شان دارایی بسیاری را پس مگیرید از آن چیزی را آیا می گیرید آن را

بُهْتَنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى
به بهتان و گناهی آشکار؟ ﴿۲۰﴾ و چگونه باز می ستانید آن را با آنکه آمیزش جنسی کرده اید

بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
برخی شما با برخی دیگر و گرفته اند آنان از شما پیمانی

غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
استوار را؟ ﴿۲۱﴾ و ازدواج مکنید با آنانی که ازدواج کرده اند پدرانتان از

النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا
زنان مگر آنچه گذشته است [در دوران جاهلیت] همانا این هست کاری زشت و مورد خشم [الله]

وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
و بد راهی است ﴿۲۲﴾ حرام شده است بر شما [ازدواج با] مادرانتان

وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
و دخترانتان و خواهرانتان و عمه هایتان و خاله هایتان و دختران

الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَأُمَّهَاتُكُمْ الْأَنْثَىٰ وَأَبْنَاؤُكُمْ
برادر و دختران خواهر و مادران شما و آنان که شیر داده اند شما را

وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهُنَّ نِسَائِكُمْ
و خواهران تان از راه شیرخوارگی و مادران زنان تان

وَرَبِّبُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ
و نادختری هایتان که [غالباً پرورش یافته] در دامن های شمایند از زنان تان

الَّتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ
که آمیزش کرده اید با آنان و اگر آمیزش نکرده اید با آنان

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلِيلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ
پس نیست گناهی بر شما [در ترک آنان و ازدواج با دخترانشان] و [نیز] همسران پسران شما که

مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
از پشت شما باشند [نه همسر پسر خوانده ها] و اینکه جمع کنید بین دو خواهر را [به همسری]

إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ﴿٢٣﴾ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا
مگر آنچه [پیش از این] گذشته است همانا الله هست آمرزنده مهربان ﴿۲۳﴾

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ

[و احرام شده است بر شما] زنان شوهردار از زن ها مگر آنچه مالک شد دست های شما [=کنیزانتان]

كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا

[این احکام] نوشته شده است بر شما و حلال شده است برایتان آنچه جز اینهاست [به شرطی] که طلب کنید

بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ

با مال هایتان از روی پاکدامنی نه روابط نامشروع پس آنچه کام گرفتید با آن

مِنْهُمْ فَآتُوهُمْ أَجُورَهُمْ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

از آنان پس بدهید به آنها مهرهایشان را که [این حکم] مقرر است و نیست گناهی بر شما

فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

در آنچه توافق کردید به آن پس از [مهر] مقرر همانا الله هست دانای

حَكِيمًا وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ

سنجیده کار و هر که از شما از روی توانگری که ازدواج کند

الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ

با زنان پاکدامن که مؤمنه اند پس از آنچه مالک شده است دست هایتان از

فَنَيْتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَنِكُمْ بَعْضُكُمْ

کنیزان شما که مؤمنه اند [ازدواج کنید] و الله داناتر است به ایمان شما برخی تان از

بَعْضُ فَاَنْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ

برخی دیگرید پس ازدواج کنید با آنان و بدهید به آنان مهرهایشان را

بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ

به شایستگی درحالی که پاکدامنان باشند نه پلیدکاران [=زناکاران] و نه گیرندگان

أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ

دوستان پنهانی پس زمانی که شوهردار شدند آنگاه اگر کنند کار زشت [زنا] پس بر آنان است نصف

مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ

آنچه که بر زنان آزاد است از عذاب [مجازات] این [=ازدواج با کنیزان] برای کسی است که بترسد

الْعَنَتِ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

از رنج [گناه زنا] از شما و اینکه شکیبایی کنید بهتر است برایتان و الله آمرزنده مهربان است

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ

می خواهد الله که بیان کند برایتان و هدایت کند شما را به راه و رسم کسانی که

مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

پیش از شما بودند و بازگردد [به رحمت خود] بر شما و الله دانای سنجیده کار است

وَاللّٰهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
وَالله می خواهد که باز گردد [به رحمت خود] بر شما و می خواهند کسانی که پیروی می کنند

الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۲۷ يُرِيدُ اللّٰهُ
از خواهش های خویش که کجروی کنید شما کجروی بزرگی می خواهد الله که تخفیف دهد

عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۲۸ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
به شما و آفریده شده است آدمی ناتوان ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
ایمان آورده اید مخورید مال هایتان را در میان خودتان به باطل مگر آنکه

تَكُونُ بَحْرَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
باشد داد و ستدی با رضایت یکدیگر از شما و مکشید خودتان را

إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۲۹ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا
همانا الله هست به شما مهربان و هر که کند این [کار] را از روی تجاوز

وَزُلْمًا فَسَوْفَ نَضِلُّهُ نَارًا ۳۰ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللّٰهِ
و ستم پس به زودی در می آوریم او را به آتشی و هست این بر الله

يَسِيرًا ۳۱ إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
آسان اگر دوری گزینید از گناهان بزرگی که باز داشته شده اید از آن می زداییم

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ۳۲
از شما گناهان [کوچک] شما را و در آوریم شما را به جایگاهی ارجمند

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
و آرزو مکنید آنچه را که برتری داده است الله به آن برخی تان را بر برخی برای مردان

نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبْنَ
سهمی است از آنچه به دست آورده اند و برای زنان سهمی است از آنچه به دست آورده اند

وَسَأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
و درخواست کنید از الله از بخشش او همانا الله هست به هر چیزی

عَلِيمًا ۳۳ وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
دانا و برای هر یک [از مرد و زن شما] قرار داده ایم وراثتی را از آنچه بر جای نهاده اند پدر و مادر

وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَآتَوْهُمْ
و کسانی که بسته است [آنها را به شما] پیمان هایتان پس بدهید به آنان

نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۳۴
سهم شان را همانا الله هست بر هر چیزی گواه

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
مردان سرپرستان اند بر زنان به سبب آنکه برتری داده است الله برخی شان را

عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ
بر برخی دیگر و بدان سبب که هزینه می کنند از مال های خود [برای زنان] پس زنان شایسته

قَتِنَتْ حَفِظَتْ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّي تَخَافُونَ
فرمانبردارند نگهدارندگان اند در نبود [شوهر] به پاس آنچه نگه داشته است الله [از حقوقشان] و زنانی که می ترسید

نُشُورَهُنَّ فِعْظُهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
از نافرمانی [و ناسازگاری]شان پس [نخست] پند دهید آنان را و [اگر تاثیر نکرد] ترکشان کنید در خوابگاه ها

وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا
و [در نهایت] بزنیدشان آنگاه اگر فرمان بردند از شما پس مجوید [بر زنان] آنان راهی [دیگر را]

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝۳۴ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
همانا الله هست والای بزرگ ۳۴ و اگر بیم دارید از اختلاف

بَيْنَهُمَا فَاغْلُظْوا حَكْمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ
میان آن دو [زن و شوهر] پس بفرستید داوری از کسان مرد و داوری از کسان زن اگر

يُرِيدَ إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا
بخواهند [داوران] اصلاح را سازگاری پدید خواهد آورد الله میان آن دو همانا الله هست دانای آگاه

وَأَعْبُدُوا ۝۳۵ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۝۳۶ وَبِالْوَالِدَيْنِ
و بپرستید ۳۵ و شریک مگردانید با او چیزی را ۳۶ و به پدر و مادر

إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
نیکوکاری [کنید] و [نیز] به خویشاوند و یتیمان و بینوایان و همسایه

ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ وَالْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
خویشاوند و همسایه و بیگانه و همنشین در کنار [نزدیک]

وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يُحِبُّ مَنْ
و در راه مانده آنچه مالک شده دست هایتان [=کنیزان] همانا الله دوست نمی دارد کسی را که

كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝۳۶ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ
باشد خودپسند فخر فروش کسانی که بخل می ورزند و فرمان می دهند

النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مردم را به بخل و کتمان می دارند آنچه را که داده است به آنان الله

مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝۳۷
از بخشش اش و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خوارکننده را ۳۷

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
و کسانی که اتفاق می کنند مال های شان را برای نشان دادن به مردم و ایمان نمی آورند

بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ
به الله و نه به روز واپسین و کسی که باشد شیطان برایش همشینی پس بد

قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا
همشینی است [شیطان] ﴿٣٨﴾ و چه زبانی برایشان داشت اگر ایمان می آوردند به الله و روز واپسین و اتفاق می کردند

مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
از آنچه روزی داده به ایشان الله و هست الله به [حال] آنان دانا همانا الله ستم نمی کند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يَضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ
هموزن ذره ای و اگر باشد [آن ذره] کار نیکی دو چندان می گرداند آن را و می دهد از نزد خود

أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
پاداشی بزرگ را پس چگونه است آنگاه که بیاوریم از هر امتی گواهی را

وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾ يَوْمَئِذٍ يُوَدُّ الَّذِينَ
و بیاوریم تو را بر اینها گواه؟ آن روز دوست دارند کسانی که

كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ
کفر ورزیدند و نافرمانی کردند این پیامبر را که کاش هموار گردد بر آنان زمین و پنهان نتوانند کرد

اللَّهُ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾ يَتَأَيَّاهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
از الله هیچ سخنی را ای کسانی که ایمان آورده اید نزدیک مشوید به نماز

وَأَنْتُمْ سُكَرَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِي
درحالی که شما مست باشید تا آنکه بدانید آنچه می گوئید و نه درحالی که جنب هستید مگر که عبور کنندگان

سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
راهی [درحالت سفر] باشید تا آنکه غسل کنید و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا بیاید

أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَايِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
یکی از شما از جای قضای حاجت یا آمیزش کردید با زنان پس نیاید آب را

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ
آنگاه آهنگ کنید [تیمم کنید] خاکی پاک را پس [یا آن] مسح کنید روی هایتان و دست هایتان را همانا

اللَّهُ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنْ
الله هست بسیار باگذشت و آمرزنده ﴿٤٣﴾ آیا ننگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهره ای از

الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾
کتاب که می خرند گمراهی را و می خواهند که گم کنید شما راه [حق] را؟

﴿۴۵﴾

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا
و الله داناتر است به دشمنان شما و کافی است که الله سرپرست و کافی است که الله یاور [شما] باشد

مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهَا وَيَقُولُونَ
برخی از کسانی که یهودی شدند تغییر می دهند کلمات را از جایگاه های آن و می گویند

سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعَ غَيْرٌ مُّسْمِعٍ وَرَاعِنَا لِيَّا بِالسِّنِّهِمْ
شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنو در حالی که ناشنوا باشی و [گویند] راعنا در حال پیچانیدن به زبان هایشان

وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعَ وَأَنْظَرْنَا
و طعنه در دین [اسلام] و اگر آنان می گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنو و بنگر ما را

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
هر آینه بود بهتر برای آنان و استوارتر ولی لعنت کرد آنان را الله به سبب کفرشان پس ایمان نمی آورند

إِلَّا قَلِيلًا ﴿٤٦﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
مگر اندکی [از آنان] ﴿۴۶﴾ ای کسانی که داده شده است به شما کتاب [آسمانی] ایمان بیاورید به آنچه فرو فرستادیم

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرَدَّهَا
درحالی که تصدیق کننده چیزی است که با شماست پیش از آنکه ناپدید گردانیم چهره هایی را آنگاه برگردانیم آنها را

عَلَىٰ أَذْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ
بر پشت های شان یا لعنت کنیم آنان را چنان که لعنت کردیم یاران شنبه را و هست فرمان

اللّٰهُ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
الله انجام شدنی ﴿۴۷﴾ همانا الله نمی آمرزد که شرک آورده شود به او و می آمرزد آنچه جز

ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا
آن است برای هر کسی که بخواهد و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی بر بافته است گناهی بزرگ را

﴿٤٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ
﴿۴۸﴾ آیا ننگریستی به سوی کسانی که به پاکی می ستایند خودشان را؟ بلکه الله پاک می گرداند هر که را بخواهد

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٤٩﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكُذِبَ
و ستم نبینند به اندازه رشته هسته خرمایی ﴿۴۹﴾ بین که چگونه بر می بندند بر الله دروغ را

وَكَفٰى بِهِ ءِثْمًا مُّبِينًا ﴿٥٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
و همین بس که این گناهی آشکار است ﴿۵۰﴾ آیا ننگریستی به سوی کسانی که داده شده است به آنان بهره ای

مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
از کتاب که ایمان می آورند به بت و طاغوت و می گویند

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَوَالًا أَوْ هَدًى مِّنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٥١﴾
در باره کسانی که کفر ورزیدند اینان ره یافته ترند از کسانی که ایمان آورده اند ﴿۵۱﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ وَهُوَ لَعَنَّاهُ **وَهُرَّكَ لَعْنَتُ كُنْدَاوَرَا** **اللَّهُ** پس هرگز نمی‌یابی برایش یآوری
 آنان کسانی هستند که لعنت کرده است آنها را **اللَّهُ** و هر که لعنت کند او را **اللَّهُ** پس هرگز نمی‌یابی برایش یآوری
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا **۵۳** **أَمْ**
 آیا برایشان بهره‌ای است از فرمانروایی؟ پس در آن صورت نمی‌دهند به مردم به اندازه گودی پشت هسته‌ی خرمایی را **۵۳** یا
يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا
 حسد می‌ورزند به مردم بر آنچه داده است به آنها **اللَّهُ** از بخشش‌اش؟ به راستی داده‌ایم
عَالٍ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ **وَأَتَيْنَهُم مَّلَكًا عَظِيمًا** **۵۴**
 به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت را و دادیم به آنان فرمانروایی بزرگی را **۵۴**
فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا
 پس از آنها کسی است که ایمان آورده است به آن و از آنها کسی است که روی پرتافت از آن و بس است دوزخ [به عنوان] آتش افروخته [برای کفر]
۵۵ **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّمًا** **نُضِجَتْ**
۵۵ همانا کسانی که کفر ورزیدند به آیه‌های ما به زودی در آوریم آنها را به آتشی هرگاه بسوزد
جُلُودُهُمْ **بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ** **إِنَّ اللَّهَ**
 پوستهایشان جایگزین کنیم برای آنان پوست‌هایی جز آن را تا بجشند عذاب را همانا **اللَّهُ**
كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا **۵۶** **وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ**
 هست پیروزمند سنجیده کار **۵۶** و کسانی که ایمان آورده‌اند و کرده‌اند کارهای شایسته
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 به زودی درآوریم آنها را به بهشت‌هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها درحالی که جاودانه اند در آن همیشه
لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا **۵۷** **۵۷** **إِنَّ**
 برای آنان در آن همسرانی است پاکیزه و درمی آوریم آنها را به سایه‌ای پایدار **۵۷** **۵۷** همانا
اللَّهُ **يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُوَدُّوا أَلَامَنْتَ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ**
اللَّهُ فرمان می‌دهد به شما که بازگردانید امانت‌ها را به صاحبان آنها و هنگامی که داوری کردید میان
النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ **إِنَّ اللَّهَ** **نِعَمًا يَعْظُمُ بِهِ** **۵۸** **إِنَّ اللَّهَ** **كَانَ سَمِيعًا**
 مردم داوری کنید به عدالت به راستی که **اللَّهُ** خوب چیزی پند می‌دهد شما را به آن همانا **اللَّهُ** هست شنوای
بَصِيرًا **۵۸** **يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا** **أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَىٰ**
 بینا **۵۸** ای کسانی که ایمان آورده‌اید فرمان برید **اللَّهُ** را و فرمان برید پیامبر را و صاحبان
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
 امر را از خودتان پس اگر اختلاف کردید در چیزی پس بازگردانید آن را به سوی **اللَّهُ** و پیامبر اگر دارید
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ **ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا** **۵۹**
 ایمان به **اللَّهُ** و روز واپسین **۵۹** این بهتر و نیکوتر است سرانجام آن **۵۹**

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
آیا ننگریستی به سوی کسانی که می‌پندارند که همانا آنان ایمان آورده‌اند به آنچه فروفرستاده شده است به سوی تو

وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
و آنچه فرو فرستاده شده است پیش از تو می‌خواهند که داوری ببرند به سوی طاغوت

وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
حال آنکه به راستی فرمان یافته‌اند که کفر ورزند به آن و می‌خواهد شیطان که گمراهی بيفکند آنان را

ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ
به گمراهی دوری ﴿٦٠﴾ و هنگامی که گفته شود به آنان که بیایید به سوی چیزی که فروفرستاده است

اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
الله و به سوی پیامبر می‌بینی منافقان را که رو می‌گردانند از تو

صُدُّودًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا
روی گرداندنی ﴿٦١﴾ پس چگونه است آنگاه که برسد به آنان مصیبتی به سبب آنچه

قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ **يَا اللَّهُ** إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
پیش فرستاده است دست‌هایشان [کارهایشان] باز بیایند نزد تو درحالی که سوگند می‌خورند به **الله** که نمی‌خواستیم جز

إِحْسَنًا وَتَوْفِيقًا ﴿٦٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ **اللَّهُ** مَا
نیکی و هماهنگی [با شما] را ﴿٦٢﴾ آنان کسانی هستند که می‌داند **الله** آنچه را

فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
در دل‌هایشان است پس روی بگردان و پندشان ده و بگو به آنان [که] در

أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا
دلشان [نفوذ کند] سخنی رسا ﴿٦٣﴾ و نفرستادیم هیچ پیامبری را مگر

لِيُطَاعَ بِإِذْنِ **اللَّهِ** وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
برای آنکه فرمان برده شود [از او] به اذن **الله** و اگر آنان آنگاه که ستم کردند بر خودشان

جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا **اللَّهَ** وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
می‌آمدند نزد تو پس آمرزش می‌خواستند از **الله** و آمرزش می‌خواست برای شان پیامبر

لَوْجَدُوا **اللَّهُ** تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ
هر آینه می‌یافتند **الله** را بسی توبه‌پذیر مهربان ﴿٦٤﴾ پس نه سوگند به پروردگارت که ایمان نمی‌آورند

حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
تا تو را داور کنند در آنچه اختلاف شده است میانشان سپس نیابند

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٦٥﴾
در دل‌هایشان هیچ دلتنگی از آنچه داوری کردی و گردن نهند [بر آن] گردن نهادنی راستین ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّا كُنْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ
و اگر هر آینه ما می نوشتیم [مقرر می کردیم] بر آنان که بکشید خودتان را یا بیرون روید از
دَيْرِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ
خانه های تان، نمی کردند آن را مگر اندکی از آنان و اگر آنها می کردند آنچه را که پندلده می شوند
بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثِيئًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا نَزَّلْنَاهُمْ مِنْ
به آن البته می بود بهتر برای آنها و استوارتر [در دین] ﴿٦٦﴾ و آنگاه البته می دادیم به آنان از
لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾ وَلَهْدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾
نزد خود پاداشی بزرگ را ﴿٦٧﴾ و هر آینه هدایت می کردیم آنها را به راهی راست ﴿٦٨﴾
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
و هر که فرمان برد از **الله** و این پیامبر پس آنان با کسانی اند که نعمت داده است **الله** بر آنان
مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
از پیامبران و راستی پیشگان و شهیدان و شایستگان و نیک اند
أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى
آنان از جهت همراهی این بخشش از [جانب] **الله** است و همین بس که
بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ
الله داناست ﴿٧٠﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید [در برابر دشمن] آماده باشید
فَإِنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا ﴿٧١﴾ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَن لَّيَبْطُلَنَّ
و کوچ کنید گروه گروه یا کوچ کنید همگی با هم [برای جهاد] ﴿٧١﴾ و همانا از شما کسی است که هر آینه درنگ می کند
فَإِنْ أَصَبْتُمْ مُصِيبَةً قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمَّا كُنْ مَعَهُمْ
پس اگر رسد به شما مصیبتی می گوید به راستی نعمت داد **الله** بر من آنگاه که نبودم با آنان
شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن
حاضر [در جنگ] ﴿٧٢﴾ و اگر برسد به شما بخششی از [جانب] **الله** هر آینه می گوید گویی که
لَمْ تَكُنْ يَبْتَنِيكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلِيَّتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ
نبوده است میان شما و میان او هیچ دوستی ای ای کاش می بودم با آنان آنگاه می رسیدم
فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
به کامیابی بزرگی ﴿٧٣﴾ پس باید بجنگند در راه **الله** کسانی که
يَشْرُونَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي
می فروشند دنیا را به [بهای] آخرت و هر که بجنگد در
سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾
راه **الله** آنگاه کشته شود یا پیروز گردد پس به زودی می دهیم به او پاداشی بزرگ را ﴿٧٤﴾

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاَلْمُسْتَضَعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
و چه شده است شما را که نمی جنگید در راه **الله** و [برای رهایی] ناتوانان از مردان

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
و زنان و کودکان آنانی که می گویند ای پروردگار ما بیرون بر ما را از این آبادی

الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ
که ستمکارند مردمش و قرار ده برای ما از نزد خود سرپرستی و قرار ده برای ما از نزد خود

نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
یابوری را ﴿٧٥﴾ کسانی که ایمان آورده اند می جنگند در راه **الله** و کسانی که کفر ورزیده اند

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
می جنگند در راه طاغوت پس بجنگید با دوستان شیطان همانا نیرنگ

الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
شیطان هست سست ﴿٧٦﴾ آیا ننگریستی به سوی کسانی که گفته شد به آنان بازدارید [از جنگ] دست هایتان را

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را پس هنگامی که نوشته شد بر آنان جنگ ناگاه گروهی

مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
از آنان ترسیدند از مردم مانند ترسیدن از **الله** یا ترسی سخت تر و گفتند ای پروردگار ما چرا

كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَىٰ نَزِدُ بِكُمْ
نوشته بر ما جنگ را؟ چرا واپس نداشتی ما را تا مدتی نزدیک؟ بگو بهره مندی دنیا

قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٧﴾ أَيْنَمَا
اندک است و آخرت بهتر است برای کسی که پرهیزکاری کند و ستم نمی بینید به اندازۀ رشته هسته خرمايي ﴿٧٧﴾ هر جا

تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
که باشید درمی یابد شما را مرگ و اگر چه باشید در دژهایی سخت استوار و اگر برسد به آنان

حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا
نیکویی گویند این از نزد **الله** است و اگر برسد به آنان بدی ای گویند

هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
این از نزد توست بگو همه از نزد **الله** است پس چه شده است این گروه را که نزدیک نیستند

يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٨﴾ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
که دریابند سخنی را؟ ﴿٧٨﴾ آنچه رسد به تو از نیکویی پس از نزد **الله** است و آنچه رسد به تو از

سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾
بدی پس از خود توست و فرستادیم تو را برای مردم به پیامبری و همین بس که **الله** گواه است ﴿٧٩﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
هر که فرمان برد از پیامبر پس به راستی که فرمان برده است از **الله** و هر که روی بگرداند پس نافرستادیم تو را

عَلَيْهِمْ حَفِظًا **وَيَقُولُونَ** **طَاعَةٌ** **فَإِذَا بَرَرُوا مِنْ**
نگهبان **و** می گویند [در حضور تو: کار ما] فرمانبرداری است **و** چون بیرون روند از

عِنْدِكَ بَيْتَ طَآئِفَةٍ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ
نزد تو شبانه چاره می اندیشند گروهی از آنان [چیزی] جز آنچه تو می گویی **و** **الله** می نویسد [در نامه ای اعمال]

مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا
آنچه را شبانه چاره می اندیشند پس روی بگردان از آنها **و** توکل کن بر **الله** **و** همین بس که **الله** کارساز است

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْفُتُورَانِ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا
۸۱ پس آیا نمی اندیشند درقرآن **و** اگر می بود از نزد غیر **الله** البته می یافتند

فِيهِ أَخْتِلَافًا كَثِيرًا **وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ**
در آن اختلافی بسیار را **۸۲** **و** هنگامی که آمد به نزد آنان خبری از ایمنی

أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي
یا ترس فاش کنند آن را **و** اگر باز می گردانند آن را به سوی پیامبر **و** به سوی صاحبان

الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ
امر از خودشان البته می دانستند آن را کسانی که درمی یابند آن را از آنان **و** اگر نمی بود بخشش

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبَعْتُمْ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا **۸۳**
الله بر شما **و** رحمتش **و** هر آینه پیروی می کردید از شیطان جز اندکی [از شما] **۸۳**

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ
پس بیکار کن در راه **الله** تکلیف نشده ای جز [بر وظیفه] خودت **و** ترغیب کن مؤمنان را [به جهاد]

عَسَى أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا
باشد که **الله** باز دارد [از شما] آسیب کسانی را که کفر ورزیدند **و** **الله** [بر کافران] آسیب رسان تر

وَأَشَدُّ تَنكِيلًا **مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ**
۸۴ **و** سخت کیفرتر است هر که شفاعت کند شفاعتی نیکو می باشد برای او

نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا
بهره ای از [ثواب] آن **و** هر که شفاعت کند شفاعتی بد می باشد بر او سهمی از آن

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْبِلًا **وَإِذَا حُيِّمُ** **بِنَحِيَّةٍ فَحَيًّا**
۸۵ **و** هست **الله** بر هر چیزی توانا **و** چون به شما درود گفته شد به سلامی پس درود گوید

بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا **۸۶**
به درودی بهتر از آن یا بازگردانید همان را همانا **الله** هست بر هر چیزی حسابگر **۸۶**

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
 الله است که نیست الهی جز او هر آینه گرد خواهد آورد شما را به روز رستاخیز که نیست هیچ تردیدی در آن

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿۸۷﴾ **فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ**
 و کیست راستگوتر از الله در سخن؟ ﴿۸۷﴾ پس چه شده است شما را که درباره منافقان

فِتْنَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ
 دو گروه شده‌اید؟ حال آنکه الله نگویند آن‌ها را به سبب آنچه کردند؟ آیا می‌خواهید که هدایت کنید کسی را که

أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ يُجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿۸۸﴾ **وَدُّوا**
 گمراه کرده [او را] الله؟ و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیابی برای او هیچ راهی را ﴿۸۸﴾ دوست داشتند که

تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً ﴿۸۹﴾ **فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ**
 شما کفر بورزید [هم] چنانکه کفر ورزیدند تا باشید برابر پس مگیرید از آنان دوستانی را

حَتَّىٰ يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ
 تا هنگامی که هجرت کنند در راه الله پس اگر پشت کردند آنگاه بگیریدشان و بکشیدشان

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ ﴿۹۰﴾ **وَلَا نَصِيرًا** ﴿۹۱﴾
 هر جا که بیابیدشان و مگیرید از آنها دوستی را و نه یابوری را ﴿۹۱﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ
 مگر کسانی که بیوندند به گروهی که میان شما و میان آنان پیمانی است یا بیایند نزد شما

حَصْرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقْتَلُوا قَوْمُهُمْ وَلَوْ شَاءَ
 درحالی که به تنگ آمده است سینه‌هایشان از آنکه بجنگند با شما یا بجنگند با گروه‌شان و اگر بخواهد

اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ
 الله البته چیرگی می‌داد آنان را بر شما پس هر آینه می‌جنگیند با شما پس اگر کناره گرفتند از شما و نجنگیند با شما

وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿۹۰﴾
 و در افکندند با شما [طرح] سازش را در این صورت قرار نداده الله برای شما بر ضد آنها راهی را [برای جنگ] ﴿۹۰﴾

سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ
 به زودی می‌یابید دیگرانی را که می‌خواهند ایمن شوند از شما و ایمن شوند از گروه‌شان

كُلَّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ
 هرگاه باز گردانیده شوند به سوی فتنه نگویند می‌شوند در آن پس اگر کناره نگیرند از شما و در نیفتند با شما

السَّلَامَ وَيَكْفُوا ﴿۹۱﴾ **وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ**
 [طرح] آشتی را و باز ندارند دست‌هایشان را آنگاه بگیریدشان و بکشیدشان

نَقَفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۹۱﴾
 بیابیدشان و آنانند که قرار داده‌ایم برای شما بر آنان چیرگی آشکاری را ﴿۹۱﴾

وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ
و نسزد برای هیچ مؤمنی که بکشد مؤمنی را مگر به خطا و هر که بکشد

مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
مؤمنی را به خطا پس [بر اوست] آزاد کردن برده‌ای و خونهایی پرداخت شده به

أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ
کسانش مگر آنکه گذشت کنند پس اگر [مقتول] باشد از قومی که دشمن شماست

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ
درحالی که او مؤمن [هم] باشد پس [بس است] آزاد کردن برده‌ای و اگر مؤمن باشد

مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فِدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ
از قومی که میان شما و میان آنان پیمانی است پس [لازم است] خونهایی پرداخت شده

إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
به کسانش و آزاد کردن برده‌ای مؤمن پس هر که نیابد

فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ
پس [لازم است] بروی روزه گرفتن دو ماه پیاپی برای [پذیرش] توبه از [جانب] الله و هست

اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۹۳ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا
الله بسی دانای سنجیده کار ۹۳ و هر که بکشد مؤمنی را

مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءُ لَهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ
به عمد پس سزای او دوزخ است که ماندگار است در آن و خشم گرفته است

اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ اللَّهِ وَآمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
الله بر او و لعنت کرده است او را و آماده کرده است برایش عذابی بزرگ را ۹۴ ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا
کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که سفر کنید در راه الله پس نیک بررسی کنید و مگوئید

لِمَنْ أَلْفَيْتُمْ إِلَيْكُمْ أَلَسْتُمْ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
به کسی که در افکند به سوی شما آشتی را نیستی مؤمن که بجوئید

عَرَضَ الْكَالَى نَافِيْدَارِ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ
کالای ناپایدار زندگانی دنیا را پس نزد الله غنیمت‌های بسیار است

كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنْ مِّنكُمْ
اینچنین بودید شما پیش از این پس منت نهاد الله بر شما

فَتَبَيَّنُوا ۝۹۴ إِنْ كُنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ
پس نیک بررسی کنید همانا ۹۴ اگر این

تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۝۹۵ بِسَيَارَآءِ
می‌کنید به آنچه هست بسیار آگاه ۹۵

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
برابر نیستند نشستگان از مؤمنان بجز زیان دیدگان [= معزوران] و جهاد کنندگان

فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ
در راه الله با مال هایشان و جان هایشان برتری داده است الله جهاد کنندگان با مال هایشان

وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ
و جان هایشان را بر نشستگان به پایه ای و همه را وعده داده است الله به نیکی [= بهشت] و برتری داده است الله

الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۹۵
جهاد کنندگان را بر نشستگان به پاداشی بزرگ ۝۹۵ به پایه هایی از [جنب] خود و آمرزشی

وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۹۶
و بخشایشی و هست الله آمرزنده مهربان ۝۹۶ همانا کسانی که می ستانند جانیشان را فرشتگان

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ
در حالی که ستمگران بوده اند برخودشان گویند در چه [حال] بودید؟ گویند بودیم ما ناتوانان در زمین

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ
گویند آیا نبود زمین الله فراخ که هجرت کنید در آن؟ پس آنان جایگاهشان

جَهَنَّمَ ۝۹۷ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝۹۸
دوزخ است و بد بازگشتگاهی است مگر ۝۹۷ ناتوانان از مردان

وَالنِّسَاءُ وَالْوِلْدَانُ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝۹۹
و زنان و کودکان که نمی توانند چاره ای [یابند] و نمی یابند و راهی را ۝۹۹

فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَافُوًا غَفُورًا ۝۱۰۰
پس آنان اند که امید است الله درگذرد از آنان و هست الله درگذرنده آمرزنده ۝۱۰۰

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعَاً كَثِيراً وَسَعَةً
و هر که هجرت کند در راه الله می یابد در زمین جایگاهی بسیار و گشایشی

وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ
و هر که بیرون رود از خانه اش هجرت کنان به سوی الله و پیامبرش سپس دریابد او را مرگ

فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۰۱
پس به تحقیق ثابت شده است پاداشش [بر اعهدی] الله و هست الله آمرزنده مهربان ۝۱۰۱ و هنگامی که سفر کنید

فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ
در زمین پس نیست بر شما گناهی که بکاهید از نماز اگر بترسید

أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ۝۱۰۲
که به فتنه افکنند شما را کسانی که کفر ورزیدند همانا کافران هستند برای شما دشمنی آشکار ۝۱۰۲

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
و هنگامی که باشی در میان آنها پس برپا داشتی برایشان نماز را آنگاه باید بایستند گروهی

مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
از آنان با تو و باید بگیرند جنگ افزارهایشان را پس چون سجده کنند پس باید باشند

مِنَ الرَّائِيكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا
در پشت سرتان [و پاسداری کنند] و باید بیایند گروهی دیگر که نماز نخوانده اند

فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ
پس باید نماز بخوانند با تو و باید بگیرند احتیاط و آمادگی شان را و جنگ افزارهایشان را دوست دارند کسانی که

كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُوا عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
کفر ورزیدند که کاش شما غفلت بورزید از جنگ افزارهایتان و کالاهایتان پس بتازند

عَلَيْكُمْ مِّمْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
بر شما تاختی یکباره و نیست گناهی بر شما اگر باشد برایتان

أَذَىٰ مِنْ مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
رنجی از باران یا باشید بیماران که بنهید جنگ افزارهایتان را

وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا
و بگیرید آمادگی تان را همانا الله آماده کرده است برای کافران عذابی خوارکننده را ﴿۱۰۲﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
پس هنگامی که گزاردید نماز را آنگاه یاد کنید الله را ایستاده و نشسته و بر

جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ
پهلوهایتان [آرمیده] پس چون آرامش یافتید آنگاه برپا دارید نماز را همانا نماز

كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿۱۰۳﴾ وَلَا تَهِنُوا
هست بر مؤمنان نوشته ای [=فریضه ای] زماندار ﴿۱۰۳﴾ و سستی نکنید

فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا
در جستن آن گروه [=مشرکان] اگر شما آسیب دیده و دردمند می شوید پس همانا آنان [بیز] آسیب دیده و دردمند می شوند چنان که

تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
شما دردمند می شوید و شما امید دارید از الله آنچه را [آنها] امید ندارند و هست الله دانای

حَكِيمًا ﴿۱۰۴﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
سنجیده کار ﴿۱۰۴﴾ همانا فرو فرستادیم به نوی تو کتاب را به راستی تا داوری کنی میان

النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿۱۰۵﴾
مردم به آنچه نمایانده است به تو الله و مباش برای خیانتکاران خصیما ﴿۱۰۵﴾

وَأَسْتَغْفِرُ **اللَّهُ** إِبْرَ **اللَّهُ** كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٦﴾ وَلَا تُجَدِلْ
و آمرزش بخواه از الله همانا الله هست آمرزنده مهربان ﴿١٠٦﴾ و دفاع مکن

عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ **اللَّهُ** لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
از کسانی که خیانت می کنند به خودشان همانا الله دوست نمی دارد کسی را که باشد

خَوَانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
خیانتکار گنه پیشه ﴿١٠٧﴾ پنهان می دارند [خیانت خود را] از [شرم] مردم ولی نمی توانند پنهان کنند

مِنَ **اللَّهُ** وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
از الله حال آنکه او با آنان است هنگامی که شب را می گذرانند به [ندیشیدن] آنچه نمی پسندد از سخن و هست

اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾ هَتَانَتْ هَتُولَاءِ جَدَلْتُمْ
الله به آنچه می کنند فراگیرنده ﴿١٠٨﴾ هان! شما آنانید که دفاع کرده اید

عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَدِلْ **اللَّهُ** عَنْهُمْ يَوْمَ
از آنها در زندگی دنیا پس کیست که دفاع کند در برابر الله از آنان روز

الْقِيَمَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
رستاخیز؟ یا کیست که بر آنان کارساز؟ ﴿١٠٩﴾ و هر که کند

سُوءًا أَوْ يَطْلُبْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ **اللَّهُ** يَجِدِ **اللَّهُ** غَفُورًا
بدی یا ستم کند بر خودش سپس آمرزش بخواد از الله می یابد الله را آمرزنده

رَحِيمًا ﴿١١٠﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ
مهربان ﴿١١٠﴾ و هر که کند گناهی پس جز این نیست که می کند آن را بر زیان خودش

وَكَانَ **اللَّهُ** عَلِيمًا ﴿١١١﴾ حَكِيمًا ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
و هست الله بسی دانای سنجیده کار ﴿١١١﴾ و هر که کند خطایی یا گناهی را

ثُمَّ يَرَمْ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ اِخْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْ لَا
سپس بیندازد آن را به [کردن] بی گناهی پس به راستی بر دوش کشیده است [بار] بهتان و گناهی آشکار را ﴿١١٢﴾ و اگر نبود

فَضْلُ **اللَّهُ** عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ
بخشش الله بر تو و رحمت او هر آینه آهنگ [آن] می کردند گروهی از آنان که

يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ
گمراه کنند تو را و گمراه نمی کنند مگر خودشان را و نمی رسانند زبانی به تو از

شَيْءٍ وَأَنْزَلَ **اللَّهُ** عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
چیزی و فرو فرستاد الله بر تو کتاب و حکمت را و آموخت به تو

مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ **اللَّهُ** عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾
آنچه را نمی دانستی و هست بخشش الله بر تو عظیم ﴿١١٣﴾ بزرگ

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجَوْنَهُمْ إِلَّا مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
نیست خیری در بسیاری از رازگویی هاشان مگر کسی که فرمان دهد به صدقه

أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ
یا کار نیک یا آشتی ای در میان مردم و هر که کند این را

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُوْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَمَن
برای جستن خشنودی الله پس به زودی می دهیم به او پاداشی بزرگ را و هر که

يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
مخالفت کند با این پیامبر از پس آنکه آشکار شد برای او هدایت و پیروی کند [از راهی] جز

سَبِيلَ الْمُؤْمِنِينَ تُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
راه مؤمنان، واگذاریم او را به آنچه روی کرده و درآوریم او را به دوزخ و بد

مَصِيرًا إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
بازگشتگاهی است همانا الله نمی آمرزد که شرک آورده شود به او و می آمرزد آنچه جز

ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
آن است برای هر کسی بخواهد و هر که شرک ورزد به الله پس به راستی گمراه شده است [به] گمراهی ای دور

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنشَاءً وَإِن يَدْعُونَ
[مشرکان] نمی خوانند به جای او [= الله] جز مادینگانی را و فرا نمی خوانند

إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اتَّخَذَنَّ
جز شیطانی سرکش را لعنت کرد او را و گفت [شیطان]: البته خواهم گرفت

مِن عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا وَلَا ضَلَالَنَّهُمْ وَلَا مَنِيْنَهُمْ
از بندگان تو سهمی معین را و البته گمراه می کنم آنان را و به آرزوهای باطل می افکنم آنان را

وَلَا مَرْنَهُمْ فَلْيُبْتِكُنْ أَذَانَكُمُ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْنَهُمْ
و فرمان می دهم آنان را که بشکافند گوش های چارپایان دامی را و فرمان می دهم آنان را

فَلْيَغْيِرْ خَلْقَ اللَّهِ وَهُوَ يَخْذُ الشَّيْطَانِ وَلِيًّا
تادگرگون سازند آفرینش الله را و هر که بگیرد شیطان را کارساز [دوست]

مِن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا
به جای الله پس به راستی زیان کرده زبانی آشکار

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا
وعده می دهد به آنان و به آرزوهای باطل می افکند آنان را و وعده نمی دهد به آنان شیطان جز به فریب

أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا
آنان جایگاهشان دوزخ است و نمی یابند از آن گریزگاهی را

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته به زودی درآوریم آنان را

جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ
به بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که ماندگاران اند در آن همیشه بنا به وعده

اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلَ ۖ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
الله که حق است و کیست راستگوتر از الله در گفتار؟ [وعدی الله] نیست به آرزوهای شما

وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
و نه به آرزوهای اهل کتاب هر که بدی را سزا داده می شود به آن

وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۚ
و نمی یابد برای خودش از غیر الله کارسازی و نه یآوری را

يَعْمَلُ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
کند از کارهای شایسته از مرد یا زن در حالی که او مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۚ
پس آنان درمی آیند به بهشت و ستم نبینند به اندازہ گودی پشت هسته خرمایی و چه کسی

أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
نیکوتر است از جهت دین از آن کس که تسلیم نموده است روی خود را برای الله در حالی که او نیکوکار است و پیروی کرده است

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۚ وَلِلَّهِ مَا
از آیین ابراهیم که حقیقراست و گرفت الله ابراهیم را دوست [صمیمی خود] و تنها برای الله است آنچه

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
در آسمان ها و آنچه در زمین است و هست الله به هر چیزی

مُحِيطًا ۚ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۚ قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ
فراگیرنده و فتوا می خواهند از تو درباره ی زنان بگو الله فتوا می دهد به شما

فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ
در باره آنان [و همچنین درباره آنچه خوانده می شود بر شما در این کتاب [قرآن] درباره زنان یتیم

الَّتِي لَا تَوْلِيَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَغِبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
آنان که نمی دهید به آنها آنچه را نوشته شده است برای شان و می خواهید که ازدواج کنید با آنان

وَالْمُسْتَضَعِّينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ
و [نیز درباره] ناتوانان از کودکان و اینکه رفتار کنید درباره یتیمان

بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ
به عدالت و آنچه می کنید از نیکی پس همانا الله هست به آن دانای

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ
 و اگر زنی بیم دارد از شوهرش ناسازگاری یا روگردانی را پس نیست گناهی
 عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ
 بر آن دو که اصلاح کنند در میانشان به آشتی و آشتی بهتر است و فرآمده است [سرشته شده]
 الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
 جانها [با] آزمندی و اگر نیکوکاری کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا الله هست
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا ۖ وَلَنْ نُجْزِيَ ۖ ۱۲۸ ۖ أَنْ تَعْدِلُوا
 به آنچه می کنید آگاه و هرگز نمی توانید که به عدالت رفتار کنید
 بَيْنَ النَّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۚ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ
 میان زنان خود و گرچه [آزمند باشید] به آن پس روی مگردانید به طور کامل
 فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 که و گذارید آن زن را مانند آویخته [بالتکلیف که نه بیوه باشد و نه شوهر را] و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری کنید پس همانا الله
 كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ ۱۲۹ ۖ وَإِنْ يَنْفَرَقَا يُغْنِ اللَّهُ عَنْهُمَا
 هست آمرزنده مهربان و اگر هر دو جدا شوند بی نیاز می گرداند الله هریک را
 مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۖ ۱۳۰ ۖ وَلِلَّهِ مَا فِي
 از گشایش خودش و هست الله گشایشگر سنجیده کار و تنها برای الله است آنچه در
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 آسمانها و آنچه در زمین است و به درستی که سفارش کردیم به کسانی که داده شد به آنان کتاب
 مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ فَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 پیش از شما و [نیز به] شما که پروا کنید از الله و اگر کفر ورزید پس همانا برای الله است
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۖ ۱۳۱ ۖ
 آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و هست الله بی نیاز ستوده
 وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۖ ۱۳۲ ۖ
 و تنها برای الله است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و همین بس که الله کارساز است
 إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ
 اگر بخواهد می برد شما را ای مردم و می آورد دیگران را و هست
 اللَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ قَدِيرًا ۖ ۱۳۳ ۖ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
 الله بر این [کار] توانا هر که بخواید پاداش دنیا را پس نزد
 اللَّهُ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۖ ۱۳۴ ۖ
 الله است پاداش دنیا و آخرت و هست الله شنوای بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ
ای کسانی که ایمان آورده اید باشید برپا دارندگان عدالت [و] گواهان برای الله

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا
اگرچه به زیان خودتان یا پدر و مادر و نزدیکان [شما باشد] اگر باشد [آن کس] توانگر

أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ
یا نیازمند پس الله سزاوارتر است به آنان پس پیروی نکنید از هوس که [مبادا] عدالت نکنید و اگر

تَلَّوْا ۚ أَوْ تَعْرَضُوا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾ يَتَأْتِيهَا
زبان بیجانید [از گفتار حق] یا روی بگردانید پس همانا الله هست به آنچه می کنید آگاه ﴿۱۳۵﴾ ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
کسانی که ایمان آورده اید ایمان بیاورید به الله و پیامبرش و این کتاب که فرو فرستاده است

عَلَىٰ رَسُولِهِ ۚ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ
بر پیامبرش و [به آن] کتابی که فرو فرستاده است از پیش و هر که کفر ورزد

بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ فَقَدْ ضَلَّ
به الله و فرشتگانش و کتاب هایش و پیامبرانش و روز واپسین پس به راستی گمراه شده است

ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾ إِنْ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا
به گمراهی ای دور ﴿۱۳۶﴾ همانا کسانی که ایمان آوردند سپس کفر ورزیدند باز ایمان آوردند

ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
آنگاه کفر ورزیدند باز افزودند بر کفر [خود] نیست الله بر آن که بیامرزد آنان را و نه اینکه بنماید به آنان

سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِيرٍ الْمُنَافِقِينَ ۖ إِنَّ هُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ
راهی را ﴿۱۳۷﴾ منافقان را به اینکه همانا برای آنان عذابی دردناک است ﴿۱۳۸﴾ آنان که

يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ ۖ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيْبَنُوتَ
می گیرند کافران را سرپرستان و دوستان [خود] به جای مؤمنان آیا می جویند

عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
نزدیشان عزت را؟ پس همانا عزت از آن الله است همگی ﴿۱۳۹﴾ و به راستی فرو فرستاده است بر شما در

الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا
این کتاب که هرگاه بشنوید آیه های الله را که کفر ورزیده می شود به آن و ریشخند می شود به آن پس

تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ
منشینید با آنان تا آنکه در آیند به سخنی جز آن همانا شما [اگر بنشینید] آنگاه مانند آنها بید

إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾
همانا الله گردآورنده منافقان و کافران در دوزخ است همگی ﴿۱۴۰﴾

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ
 همانان که انتظار می کشند شما را پس اگر باشد برای شما پیروزی ای از جانب الله گویند آیا
 نَكُن مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ
 نبودیم با شما؟ و اگر باشد برای کافران بهره ای چیرگی نداشتیم
 عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
 بر شما و بازداشتیم شما را از [گزند] مؤمنان؟ پس الله داوری می کند در میان شما روز
 الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۚ
 رستاخیز و هرگز قرار نمی دهد الله برای کافران بر ضد مؤمنان راهی را برای غلبه
 إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى
 همانا منافقان نیرنگ می ورزند با الله و او [به تلافی نیرنگشان] فریب دهندهی آنهاست و چون برخیزند به سوی
 الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا
 نماز برخیزند با کسالت می نمایند [خود را] به مردم و یاد نمی کنند الله را مگر
 قَلِيلًا ۚ مَّذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
 [زمان] اندکی سرگشتگان اند در میان این و آن [= کفر و ایمان] نه با اینان اند و نه با آنان
 وَمَنْ يُضِلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ سَبِيلًا ۚ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 و هر که را گمراه کند الله پس هرگز نیایی برای او هیچ راهی ای کسانی که ایمان آورده اند
 لَا نَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَرِيدُونَ
 مگیرند کافران را سرپرستان و دوستانی به جای مؤمنان آیا می خواهید
 أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا حَتَّىٰ تُشَكَّرَ بِهِ؟ ۚ هَٰذَا هَٰذَا
 که قرار دهید برای الله بر ضد خود حتی آشکارا؟ همانا منافقان
 فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۚ
 در طبقه پایین تر از آتش اند و هرگز نمی یابی برای آنان یآوری را
 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
 مگر کسانی که توبه کردند و اصلاح کردند [فسادکاری هایشان را] و چنگ زدند به الله و خالص گردانند
 دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
 دین شان را برای الله پس آنان با مؤمنانند و به زودی می دهد الله
 الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
 به مؤمنان پاداشی بزرگ را چه کند الله با عذاب شما
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ وَهْتَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا
 اگر شکر گزارید و ایمان آورید؟ و هست الله سپاس داری دانا

﴿ لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ

دوست نمی دارد **الله** بانگ برداشتن به بدگویی را مگر [از] کسی که ستم دیده است و هست

اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿۱۴۸﴾ إِنْ يُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفَّوْهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ

الله بسی شنوای دانا ﴿۱۴۸﴾ اگر آشکار کنید کاری نیک را یا پنهان دارید آن را یا درگذرید از

سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿۱۴۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

بدی [دیگران] پس همانا **الله** هست درگذرنده توانا ﴿۱۴۹﴾ همانا کسانی که کفر می ورزند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ

به **الله** و پیامبران و می خواهند که جدایی افکنند در میان **الله** و پیامبران

وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ

و می گویند ایمان می آوریم به برخی و کفر می ورزیم به برخی [دیگر] و می خواهند

أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿۱۵۰﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

که بگیرند میان این [و آن] راهی را ﴿۱۵۰﴾ آنان خودشان کافرانند

حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۱۵۱﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا

به راستی و آماده کرده ایم برای کافران عذابی خواریکننده را ﴿۱۵۱﴾ و کسانی که ایمان آوردند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا ﴿۱۵۲﴾ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ

به **الله** و پیامبران و فرق نگذاشتند میان هیچ یک از آنان ﴿۱۵۲﴾ به زودی

يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۱۵۳﴾ يَسْأَلُكَ

می دهد [خدا] به آنها مزد هایشان را و هست **الله** بسی آمرزنده مهربان ﴿۱۵۳﴾ می خواهند از تو

أَهْلَ الْكِتَابِ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنْ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

اهل کتاب که فرود آری بر آنان کتابی را از آسمان پس به راستی خواستند

مُوسَىٰ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمْ

از موسی بزرگتر از آن را آنگاه که گفتند بنما به ما **الله** آشکارا پس گرفت آنها را

الصَّعِقَةَ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعَجَلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ

صاعقه به سبب ستم شان سپس گرفتند گوساله را [به پرستش] پس از آنکه آمد برای آنان

الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَءَاتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿۱۵۴﴾

نشانه های روشن آنگاه درگذشتیم از آن [گناهشان] و دادیم به موسی حجتی آشکارا ﴿۱۵۴﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

و بالا بردیم فرازشان [کوه] طور را به سبب پیمان استوارشان و گفتیم به آنان درآید از دروازه سجده کنان

وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿۱۵۵﴾

و گفتیم به آنان تجاوز مکنید در [روز] شنبه و گرفتیم از آنان پیمانی سخت استوار را ﴿۱۵۵﴾

فِيمَا نَقَضَهُمْ مِيثَقَهُمْ وَكَفَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
 پس [عذاب شدند] به سزای شکستن آنان پیمانشان را و کفرشان به آیه های الله و کشتن شان پیامبران را

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
 به ناحق و [این] گفتارشان که دل های ما [در] پوشش است بلکه مهر نهاد الله بر آن [=طهایشان] به سبب کفرشان

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۵۵ وَبِكَفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ
 پس ایمان نیاوردند جز اندکی [از آنان] ۱۵۵ و به سبب کفرشان و گفتارشان بر مریم

بُهْتَنًا عَظِيمًا ۝۱۵۶ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 تهمت بزرگی را ۱۵۶ و [به سبب] گفتن شان که همانا ما کشته ایم مسیح عیسی پسر مریم

رَسُولَ اللَّهِ ۝ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۝ وَإِنَّ الَّذِينَ
 پیامبر الله را حال آنکه نکشتند او را و بر دار نکردند او را بلکه مشتبه شد [امر] بر ایشان و همانا کسانی که

اخْتَلَفُوا فِيهِ لَبَّىٰ شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۝
 اختلاف کردند در [باری] او هر آینه در شک اند درباره او نیست برای آنها نسبت به وی هیچ دانشی مگر پیروی از گمان

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۷ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
 و نکشتند او را به یقین ۱۵۷ بلکه بالا برد او را الله به سوی خودش و هست الله پیروزمند سنجیده کار

وَإِنَّ ۝۱۵۸ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۝ وَيَوْمَ
 ۱۵۸ و نیست [هیچ کس] از اهل کتاب مگر آنکه هر آینه ایمان می آورد به او پیش از مرگش و در روز

الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝۱۵۹ فَيُظْمَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
 رستاخیز خواهد بود [عیسی] بر آنان گواه ۱۵۹ پس به سبب ستمی [از جانب] کسانی که یهودی شدند

حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِيتٌ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ ۝
 حرام گردانیدیم بر آنان چیزهای پاکیزه را که حلال شده بود برای شان و به سبب بازداشتن شان از راه الله

كَثِيرًا ۝۱۶۰ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ أَمْوَالُ النَّاسِ
 بسیاری را ۱۶۰ و گرفتن شان ربا را حال آنکه به راستی نهی شده بودند از آن و [به سبب] خوردن شان مال های مردم را

بِالْبَطْلِ ۝ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۶۱ لَنَكُنَّ
 به ناحق و آماده کرده ایم برای کافران از آنان عذابی دردناک را ۱۶۱ لیکن

الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
 پابرجایان در دانش از آنها و مؤمنان ایمان می آورند به آنچه فروفرستاده شده است به سوی تو و آنچه

أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۝ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 فروفرستاده شده است پیش از تو و [بویژه] برپادارندگان نماز و پرداخت کنندگان زکات

وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۝ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۱۶۲
 و مؤمنان به الله و روز واپسین آنان اند که به زودی می دهیم به آنان پاداشی بزرگ را ۱۶۲

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ

همانا ما وحی فرستادیم به سوی تو چنانکه وحی فرستادیم به سوی نوح و پیامبران پس از او

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

و وحی فرستادیم به سوی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب

وَالْأَسْبَاطَ ۚ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ

و اسباط [= نوادگان یعقوب] و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان

وَعَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۖ وَرُسُلًا ۚ قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ

و دادیم به داوود زبور را [۱۶۳] و [فرستادیم] پیامبرانی را که بی گمان بازگفتیم حکایتشان را بر تو

مِنْ قَبْلُ ۚ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ

از پیش و [فرستادیم] پیامبرانی را که بازنگفتیم داستان هایشان را بر تو و سخن گفت **الله** با موسی

تَكَلِيمًا ۖ رُسُلًا ۖ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ

سخنی [ویژه] [۱۶۴] [فرستادیم] پیامبرانی را مژده دهنده و هشدار دهنده تا نباشد

لِلنَّاسِ عَلَىٰ اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

برای مردمان بر **الله** هیچ حجتی پس از پیامبران و هست **الله** بسی پیروزمند سنجیده کار

لَٰكِن لَّيْسَ اللَّهُ بِمَشْهُودٍ ۖ بَلْ يَشْهَدُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ ۚ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ

لیکن **الله** گواهی می دهد به آنچه فرو فرستاده است به سوی تو نازل نموده است آن را به علم خود

وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللهِ شَهِيدًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ

و فرشتگان [هم] گواهی می دهند و همین بس که **الله** گواه است همانا کسانی که

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ قَدْ ضَلُّوا ضَلًّا بَعِيدًا

کفر ورزیدند و بازداشتند [مردم را] از **الله** به راستی گمراه شدند به گمراهی ای دور

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا

همانا کسانی که کفر ورزیدند و ستم کردند **الله** نیست بر آن که بیامزد آنان را و نه

لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

اینکه بنماید به آنان راهی را جز **الله** راه دوزخ که ماندگاراند در آن همیشه

وَكَانَ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرًا ۖ يَأْتِيهَا النَّاسُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ

و هست این [کار] بر **الله** آسان ای مردم به راستی آورده است برای شما

الرَّسُولُ بِالْحَقِّ ۖ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا

این پیامبر حق را [از جانب] پروردگارتان پس ایمان بیاورید که بهتر است برایتان و اگر کفر بورزید

فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

پس همانا برای **الله** است آنچه در آسمان ها و زمین است و هست **الله** بسی دانای سنجیده کار

يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا
ای اهل کتاب زیاده روی نکنید در دینتان و مگوید

عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ
بر الله جز حق را جز این نیست که مسیح عیسی پسر مریم پیامبر

اللَّهُ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ
و کلمه‌ی اوست [که] افکند آن را به سوی مریم و روحی از جانب اوست پس ایمان آورید به الله

وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ
و پیامبرانش و مگوید [الله] سه است بازایستید که بهتر است برای شما جز این نیست که الله الهی

وَاحِدٌ سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
یگانه است پاک و منزّه است او از آنکه باشد برای او فرزندی تنها برای اوست آنچه در آسمان ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ
و آنچه در زمین است و همین بس که الله کارساز است هرگز ابا ندارد

الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ
مسیح که باشد بنده ای برای الله و نه فرشتگان مقربان

وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ
و هر که ابا دارد از پرستش او و کبر ورزد پس به زودی گردمی آورد آنان را

إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَمَا الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ
به سویش همگی را پس اما کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ
پس به تمامی می‌دهد به آنان پاداش هایشان را و خواهد افزود به آنان از بخشش اش و اما کسانی که

اَسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا
ابا ورزیدند و تکبر نمودند پس عذاب می‌کند آنان را عذابی دردناک و

يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ
نمی‌یابند برایشان بجز الله [نه] کارسازی و نه یابوری را ای مردم

قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾
به راستی آمد برایتان دلیلی از جانب پروردگارتان و فروفرستادیم به سوی شما نوری آشکار را

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ ۖ فَسَيُدْخِلُهُمْ
اما کسانی که ایمان آورده‌اند و چنگ زدند به او پس به زودی درمی‌آورد آنها را

فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾
در رحمتی از خودش و بخششی و می‌نماید به آنان به سوی خودش راهی راست را

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ **اللَّهُ** يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَلَةِ ^۱ **إِنْ أَمَرُوا هَكَ**

فتوا می خواهند از تو بگو **الله** فتوا می دهد به شما [در باره] کلاله [مرده ای که فقط برادر و خواهر دارد] اگر مردی بمیرد

لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا

که نباشد برایش فرزندی و برای او خواهری باشد پس برای او [خواهر] است نصف آنچه بر جای نهاده است و آن [برادر] او می برد [آن خواهر]

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَثَانِ مِمَّا تَرَكَ

اگر نباشد برای او [خواهر] فرزندی پس اگر باشند دو خواهر پس برای آن دو دو سوم است از آنچه [برادر] بر جای نهاده است

وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ

و اگر باشند [میراث بران] برادر و خواهر مردان و زنانی پس برای مرد برابر سهم دو زن است

يُبَيِّنُ **اللَّهُ** لَكُمْ أَنْ تَضْلُوا ^۲ **وَاللَّهُ** بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ^{۱۷۱}

بیان می کند **الله** برای شما که گمراه نشوید **و الله** به هر چیزی داناست ^{۱۷۲}

ترتیبها
۵

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

آیاتها
۱۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ^۱ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ

ای کسانی که ایمان آورده اید وفا کنید به پیمان ها حلال شده است برای شما زبان بسته های

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتَنَّى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ^۲ **إِنَّ اللَّهَ**

دامی [گاو، گوسفند و شتر] مگر آنچه خوانده خواهد شد بر شما بی آنکه حلال شمارنده ی شکار باشید در حالی که شما در احرام هستید همانا **الله**

يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ^۱ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا مُحِلُّوا ^۱ شَعَائِرَ **اللَّهِ**

حکم می کند آنچه خواهد ^۱ ای کسانی که ایمان آورده اید مشکنید حرمت نشانه های [دین] **الله** را

وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ

و نه ماه حرام را و نه قربانی بی نشان را و نه قربانی های نشان دار را و نه آهنگ کنندگان بیت

الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا ^۱ مِنْ رَبِّهِمْ ^۲ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا

الحرام را که می جویند بخششی ^۱ از پروردگارشان ^۲ و خشنودیی را و چون از احرام به درآید پس شکار کنید

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ ^۱ أَنْ صَدُّوكُمْ ^۲ عَنِ الْمَسْجِدِ

و هر آینه وادار نکند شما را دشمنی گروهی ^۱ که باز داشتند شما را از مسجد

الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ^۱ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ ^۲ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا

الحرام اینکه از اندازه درگذرید و یاری کنید همدیگر را ^۱ بر نیکوکاری و پرهیزکاری و یاری مکنید همدیگر را

عَلَى الْإِثْمِ ^۱ وَالْعُدْوَانِ ^۲ وَاتَّقُوا ^۱ **اللَّهَ** ^۲ **إِنَّ اللَّهَ** ^۱ شَدِيدُ ^۲ الْعِقَابِ ^۱

بر گناه و ستم و بترسید از **الله** همانا **الله** سخت کیفر است ^۲

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا
 حرام شده است بر شما مُردار و خون و گوشتِ خوک و آنچه که [هنگام ذبح] یاد کرده شده باشد برای غیر **الله**
 بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ
 به آن [و حیوانی که] خفه شده و به زجر کشته شده و مرده از بلندی افتاده و مرده به شاخ زده شده و آنچه که خورده باشند
 السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْقِسُوا
 درندگان مگر آنچه که [پس از این آفت تازه است] سر بریده اید و [حرام است] آنچه سر بریده شده بر [قربانگاه] بتان و اینکه قسمت کنید [گوشت آن را]
 بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَسْ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
 با تیرهای بخت آزمایی آنها همه نافرمانی است امروز ناامید شدند کسانی که کفر ورزیدند از دین شما
 فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ
 پس مترسید از آنان و بترسید از من امروز کامل کردم برای شما دینتان را و تمام کردم
 عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
 بر شما نعمتم را و پسندیدم برای شما اسلام را [به عنوان] دین پس کسی که ناگزیر شود [از خوردن گوشت حرام] در
 مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 گرسنگی بی آنکه گراینده به گناه باشد پس همانا **الله** بسی آمرزنده مهربان است
 يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمُ
 می پرسند از تو که چه چیز حلال شده است برای آنان بگو حلال شده است برای آنان پاکیزه ها و اشکار آنچه آموزش داده اید
 مِّنَ الْجَوَارِجِ مَكْلَبِينَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ
 از جانوران [اشکاری] درحالی که آموزندگان سگ های شکاری که می آموزید به آنها از آنچه آموخته است به شما **الله** پس بخورید از آنچه نگاه داشته اند
 عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَانْقُوا إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 برای شما و یاد کنید نام **الله** را بر آن و پروا کنید از **الله** همانا **الله** زود شمار است
 الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ
 امروز حلال شده است برای شما چیزهای پاکیزه و خوراک کسانی که داده شده است به آنان کتاب حلال است
 لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 برای شما و خوردنی های شما حلال است برای آنان و [حلال کرده شد برای شما از دواج با] پاکدامنان از زنان مؤمن و زنان پاکدامن
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 از کسانی که داده شد به آنان کتاب پیش از شما هنگامی بدهید به آنان مهرهایشان را
 مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 درحالی که پاکدامنان باشید نه زناکاران و نه گیرندگان دوستان پنهانی و کسی که کفر ورزد
 بِالْآيَاتِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ
 به ایمان پس به راستی تباه شده است عمل او و او در آخرت از زیانکاران است

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که برخاستید به سوی نماز پس بشویید

وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
چهره هایتان و دست هایتان را تا آرنج‌ها و مسح کنید سرهایتان را

وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
و [بشوید] پاهایتان را تا دو قوزک و اگر باشید جنب پس پاکی بورزید [غسل کنید]

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ
و اگر باشید بیمارانی یا در سفری یا بیاید یکی از شما از جای قضای حاجت

أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
یا آمیزش کردید با زنان پس نیافتید آب را آنگاه آهنگ خاکی پاک کنید

فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
پس [با آن] مسح کنید روی هایتان و دستهایتان را از آن نمی خواهد **الله**

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
که قرار دهد بر شما از دشواری ای بلکه می خواهد که پاکیزه گرداند شما

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
را و تمام کند نعمتش را بر شما باشد که شما سپاس گزارید

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
و یاد کنید نعمت **الله** را بر خودتان و پیمان استوار او را که پیمان بسته است باشما

بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
به آن آنگاه که گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و پروا کنید از **الله** همانا **الله** بسی داناست به آنچه

الصُّدُورِ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
در سینه هاست ای کسانی که ایمان آورده‌اید باشید برپادارانگان **لله**

شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ دُشْمَنِ قَوْمٍ عَلَىٰ
[و آگاهان] به عدالت و وادار نکند شما را دشمنی گروهی بر آنکه

أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ
عدالت نورزید عدالت بورزید آن نزدیک تر است به پرهیزکاری و پروا کنید از **الله** همانا

اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
الله بسی آگاه است به آنچه می کنید وعده داده است **الله** به کسانی که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ
و کرده اند کارهای شایسته که برای آنان آمرزش و پاداشی بزرگ است

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
و کسانی که کفر ورزیدند و دروغ انگاشتند آیات ما را آنان همدان

الْجَحِيمِ ۱۰ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ
دوزخ اند ای کسانی که ایمان آورده اید یاد کنید نعمت

اللَّهُ عَلَيْهِمْ اِذَا هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ
الله را بر خودتان آنگاه که آهنگ کردند گروهی تا بگشایند به سوی شما دست هایشان را

فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
پس بازداشت دست هایشان را از شما و پروا کنید از الله و تنها بر الله پس باید توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ ۱۱ وَلَقَدْ اَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
مؤمنان به درستی که گرفت پیمان از بنی

اِسْرَءِیْلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
اسرائیل و برانگیختیم از آنان دوازده سردار را و گفت الله

اِنِّیْ مَعَكُمْ لَیْنٍ ۚ اَقِمُّوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ
همانا من با شما هستم اگر برپا داشتید نماز را و دادید زکات را

وَءَامَنُوا بِرُسُلِیْ ۚ وَعَزَّرْتُمُوهُمْ ۚ وَاقرَضْتُمْ قَرْضًا
و ایمان آوردید به پیامبرانم و یاری کردید آنها را و وام دادید به الله وامی

حَسَنًا ۚ لَا تُكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ ۚ وَلَا تَدْخُلَنَّكُمْ
نیکو هر آینه می زدایم از شما بدیهایتان را و هر آینه درمی آورم شما را

جَنَّتِ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا ۚ اَلَا نَهَرُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
به بهشت هایی که روان است از زیر آن [درختان] آنها جویبارها پس کسی که کفر ورزد پس از

ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۱۲ فَمَا
آن از شما پس به راستی گم کرده است میانه راه را پس به سزای

نَقَضِهِمْ ۚ مِثْقَلُهُمْ لَعْنَتُهُمْ ۚ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَٰسِيَةً
شکستن آنان پیمانشان را لعنت کردیم آنها را و گردانیدیم دل هایشان را سخت

يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهَا وَتَسُوا حَظًّا مِمَّا
تحریف می کنند کلمات را از جایگاه هایش و فراموش کردند بهره ای از آنچه که

ذِكْرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ اِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
پند داده شده اند به آن و همواره آگاه می شوی بر خیانتی از آنان مگر اندکی از آنان

فَاعْفُ عَنْهُمْ ۚ وَاَصْفَحْ ۚ اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۱۳
پس درگذر از آنان و ببخشای همانا الله دوست می دارد نیکوکاران را

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ
 واز کسانی که گفتند همانا ما مسیحیانیم گرفتیم پیمانشان را

فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 پس فراموش کردند بهره ای از آنچه پند داده شده اند به آن آنگاه برانگیختیم در میانشان دشمنی

وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْفَيْكَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
 و کینه را تا روز رستاخیز و به زودی آگاه می کند آنان را الله

يَمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۱۴
 به آنچه انجام می دادند ای اهل کتاب

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
 به راستی آمد نزد شما پیامبر ما که بیان می کند برای شما بسیاری از آنچه را که

كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِن الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَن
 پنهان می کردید از کتاب [آسمانی] و درمی گذرد از

كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
 بسیاری به راستی آمد برای شما از [جنب] الله نور و کتابی

مُبِينٌ ۱۵ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ
 روشن که هدایت می کند با آن الله کسی را که پی گیرد رِضْوَانَهُ خشنودی اوست

سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 به راه های سلامت [= نجات] و بیرون می آورد آنان را از تاریکی ها به سوی

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 روشنی به خواست خود و راه می نماید آنان را به سوی راهی راست

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
 به درستی که کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا الله همان مسیح

ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
 پسر مریم است بگو پس چه کسی در اختیار دارد از الله چیزی را [که او را بازگرد] اگر بخواهد

أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي
 که نابود کند مسیح پسر مریم و مادرش و هرکسی را که در

الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 زمین است همگی را؟ و تنها برای الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۷
 و آنچه در میان آنهاست می آفریند آنچه خواهد و الله بر هر چیزی تواناست

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوْهُ قُلْ

و گفتند یهودیان و مسیحیان ما پسران الله ایمن و دوستان اویم بگو

فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن

پس چرا عذاب می کند شما را به گناهانتان؟ بلکه شما آدمیانی هستید از کسانی که او آفریده است می آمرزد هر که را

يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ

خواهد و عذاب می کند هر که را خواهد و تنها برای الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ يٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ قَدْ جَآءَكُم

و آنچه در میان آنهاست و به سوی اوست بازگشت ۱۸ ای اهل کتاب به راستی آمد برای شما

رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُم عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَآءَنَا

پیامبر ما که بیان می کند برای شما در دوران تهی از پیامبران تا [مبادا] بگویید که نیامده نزد ما

مِّنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۚ فَقَدْ جَآءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

هیچ مژده دهنده و نه بیم دهنده ای پس به راستی آمد نزد شما مژده دهنده و بیم دهنده ای و الله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يٰقَوْمِ اذْكُرُوا

چیزی تواناست ۱۹ و [به یاد آورید] زمانی که گفت موسی به قومش ای قوم من یاد کنید

نِعْمَةَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِیْكُمْ أَنْبِيَآءَ وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا

نعمت الله را بر خودتان آنگاه که قرار داد در میان شما پیامبرانی را و گردانید شما را پادشاهان

وَأَتَّكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ ٱلْعٰلَمِیْنَ ﴿٢٠﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا

و داد به شما آنچه را که نداده است به هیچ کس از جهانیان [معاصرتان] ۲۰ ای قوم من درآید

ٱلْأَرْضَ ٱلْمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِی كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْحَکْمُ ۚ لَكُمْ فِيهَا مَنَٰجِبَ ۚ وَمِنْ

به سرزمین مقدسی که نوشته است برای شما و بر مگردید بر پشت هایتان

فَنَقِلُبُوا خَٰسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا یٰمُوسَىٰ إِنَّ فِیْهَا قَوْمًا جَبَّارِیْنَ

پس می گردید زیانکاران ۲۱ گفتند ای موسی همانا در آنجا گروهی اند زورگویان

وَإِنَّا لَنَنۢبِئُكَ أَنَّهَا مَلَٰئِكَةُ ٱللَّهِ یُخْرِجُونَكَ مِنْهَا بِغَیۡرِ ٱلْحَقِّ

و همانا ما هرگز در نمی آیم به آن تا آنکه بیرون آیند از آن [سرزمین] پس اگر بیرون روند از آن

فَإِنَّا لَنَدۢبِلُوكَ ٱلْأَرْضَ ٱلْمُقَدَّسَةَ ٱلَّتِی كُتِبَ عَلَيْكُمُ ٱلْحَکْمُ ۚ لَكُمْ فِيهَا

آنگاه ما در آیند گانیم ۲۲ گفتند دو مرد از کسانی که می ترسیدند [از الله]

مَنَٰجِبَ ۚ وَمِنْ فَاۡتَنَ ٱلْحَقِّ ۚ وَٱلَّذِیۡنَ یُخۡرِجُونَكَ مِنْهَا بِغَیۡرِ ٱلْحَقِّ

نعمت داده بود الله بر آن دو درآید بر آنان از دروازه پس هنگامی که داخل شدید آن را

فَإِنَّكُمۡ غَٰلِبُونَ ۚ وَٱلَّذِیۡنَ یُخۡرِجُونَكَ مِنْهَا بِغَیۡرِ ٱلْحَقِّ

پس شما پیروزمندانید و تنها بر الله پس توکل کنید اگر هستی مؤمنان ۲۳

قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
گفتند ای موسی همانا هرگز در نمی آیم به آن هیچ گاه تا زمانی که باشند در آن پس برو

أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ
تو و پروردگارت و بجنگید همانا ما همین جا نشستگانیم گفت [موسی] ای پروردگارم

إِنِّي لَأَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
همانا من در اختیار ندارم جز خودم و برادرم را پس جدایی افکن در میان ما و میان گروه
الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
نافرمانان گفت [الله] پس همانا آن [سرزمین] حرام شده است بر آنان چهل سال

يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
سرگردان می شوند در زمین پس اندوه مخور بر این گروه نافرمانان

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
و بخوان بر آنان خبر دو پسر آدم [=هابیل و قلیل] را به حق آنگاه که پیش آوردند قربانی ای را

فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
پس پذیرفته شد از یکی شان [هابیل] و پذیرفته نشد از دیگری [قلیل] گفت [قلیل] هر آینه خواهم کشت تو را

قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ
گفت [هابیل] جز این نیست که می پذیرد الله از پرهیزکاران گفت [قلیل] یقینا اگر بگشایی به سوی من دست را

لَتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِإِيدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
تا بکشی مرا نیستم من گشاینده دستم به سوی تو تا بکشم تو را همانا من می ترسم از الله

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ
پروردگار جهانیان همانا من می خواهم که بازگردی با گناه من و گناه خودت پس باشی تو

مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ
از همدمان آتش و این است سزای ستمکاران پس آراست

لَهُ نَفْسُهُ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾
برایش نفس او کشتن برادرش را پس کشت او را آنگاه گشت از زیان کاران

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي
پس برانگیخت الله زاغی را که کاوش می کرد در زمین تا بنمایاند به او که چگونه پنهان کند

سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوَيْلَتِي أَيَا نَاتُوا شَدْماً أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
جسد برادرش [هابیل] را گفت ای وای بر من آیا ناتوان شدم از آنکه باشم مانند این

الْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾
زاغ تا پنهان کنم جسد برادرم را؟ پس گردید از پشیمانان

حزب
۱۲

مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ
 به سبب همین نوشتیم [مقرر داشتیم] بر بنی اسرائیل که همانا هرکس بکشد

نَفْسًا يَغِيْرَ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
 کسی را بدون [کشتن] کسی یا [ایجاد] فساد در زمین پس چنان است که کشته است

النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
 مردمان را همگی و هرکه زنده بدارد او را پس چنان است که زنده داشته است مردمان را

جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
 همگی و به درستی که آمدند به سوی آنان پیامبران ما با نشانه‌های روشن سپس همانا بسیاری

مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾
 از آنان پس از آن در زمین البته گزافکاران اند جز این نیست که

جَزَآؤُا الَّذِيْنَ يُحَارِبُوْنَ ٱللَّهَ وَرُسُلَهُٓ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
 سزای کسانی که می‌جنگند با الله و رسولش و می‌کوشند در زمین

فَسَادًا أَن يَقْتُلُوْا أَوْ يُصَلِّبُوْا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيْهِمْ
 به فساد این است که کشته شوند یا به دار آویخته شوند یا بریده شود دست هایشان

وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِّنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ
 و پاهایشان بر خلاف [همدیگر] یا دور کرده شوند از سرزمین [خود] این

لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
 برای آنان رسوایی است در دنیا و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است

﴿٣٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا
 مگر کسانی که توبه کردند پیش از آنکه دست یابید بر آنان پس بدانید که

أَن ٱللَّهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٤﴾ يَتَّيْهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا
 همانا الله بسی آمرزنده مهربان است ای کسانی که ایمان آورده‌اید

أَتَقُوا ٱللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيْلِهِ
 پروا کنید از الله و بجوید به سوی او وسیله [ی تقرب] را و جهاد کنید در راه او

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُوْنَ ﴿٣٥﴾ إِنَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوا لَوَ أَن
 باشد که شما رستگار شوید همانا کسانی که کفر ورزیدند اگر همانا باشد

لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ
 برای شان آنچه در زمین است همه و مانند آن با آن تا عوض دهند آن را از

عَذَابٍ يَوْمَ ٱلْقِيَمَةِ مَا نَقِيْلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾
 عذاب روز رستاخیز پذیرفته نشود از آنان و برای آنان عذابی دردناک است

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا
می خواهند که بیرون آیند از آتش [دوزخ] حال آنکه نیستند آنان بیرون آیندگان از آن

وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
و برای آنان عذابی پایدار است و مرد دزد و زن دزد پس بپريد

أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنْ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
دستانشان را به سزای آنچه کرده اند به کیفری از [جانب] الله و الله پیروزمند سنجیده کار است

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
پس هر که توبه کرد پس از ستمش و اصلاح کند [فسادکاری اش را] پس همانا الله باز می گردد [به رحمت خود]

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
بر او همانا الله بسی آمرزنده مهربان است آیا ندانسته ای که همانا الله برای اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
آسمان ها و زمین عذاب می کند هر که را خواهد و می آمرزد هر که را خواهد

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾ يَتَأْتِيهَا الرِّسُولُ
و الله بر هر چیزی تواناست ای پیامبر

لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ
اندوهگین نکنند تو را کسانی که شتاب می ورزند در کفر از کسانی که

قَالُوا ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
گفتند ایمان آوردیم با دهان هایشان حال آنکه ایمان نیاورده است دل هایشان و از کسانی که

هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمِ
یهودی شدند بسی گوش دهندگان اند برای دروغ پردازی گوش کنندگان اند [جاسوسان اند] برای گروهی

ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرِفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
دیگر که نیامده اند نزد تو تحریف می کنند کلمات را پس از [جای گرفتن در] جایگاه هایش

يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
می گویند اگر داده شود به شما این [حکم تحریف شده] پس بگیرید آن را و اگر به شما داده نشد آن پس دوری کنید

وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً
و هر کس بخواهد الله گمراهی اش را پس هرگز در اختیار نداری برای او از [جانب] الله چیزی را

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي
آنان کسانی اند که نخواستہ است الله که پاک گرداند دل هایشان را برای آنان در

الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾
دنیا خواری است و برای آنان در آخرت عذابی بزرگ است

سَمِعُوا لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
 بسی گوش کنندگان اند برای دروغ پردازی بسیار خورندگان اند [مال] حرام را پس اگر بیایند نزد تو

فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تَعْرَضْ عَنْهُمْ فَكَنْ
 آنگاه داوری کن در میان شان یا و اگر روی بگردانی از آنان پس هرگز

يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
 زیان نرسانند به تو چیزی را و اگر داوری کنی پس داوری کن در میانشان به عدالت

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ
 همانا الله دوست می دارد دادگران را و چگونه داور کنند تو را حال آنکه نزد آنها

التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 تورات است که در آن حکم الله است باز پشت می کنند پس از آن

وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا
 و نیستند آنان مؤمنان همانا ما فرو فرستادیم تورات را که در آن

هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
 هدایت و نوری است حکم می کنند با آن پیامبران آنان که گردن نهاند [به حکم الله] برای کسانی که

هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ
 یهودی شدند و انبیا حکم می کنند الله پرستان و دانشمندان [یهود] بدان سبب که نگهبان گذاشته شدند برای کتاب

اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
 الله و بودند بر آن گواهان پس مترسید از مردم

وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
 و بترسید از من و بفروشید آیه های من را به بهایی اندک و هر که حکم نکند

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ وَكُنَّا عَلَيْهِمْ
 به آنچه فرو فرستاده است الله پس آنان خودشان کافرانند و نوشتیم بر آنان

فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 در آن [کتاب] که همانا جان در برابر جان و چشم در برابر چشم و بینی

بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
 در برابر بینی و گوش در برابر گوش و دندان در برابر دندان است و زخم ها را

قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ
 قصاص [پیگیری به مثل] است پس هر که ببخشد آن را پس آن کفارهای است برای [گناهان] او و هر که

لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
 حکم نکند به آنچه فرو فرستاده است الله پس آنان خودشان ستمکارانند

وَقَفَيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ يَعِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ
و به دنبال آوردیم بر پی آنان عیسی پسر مریم را تصدیق کننده آنچه را که پیش از او بود

التَّورَةِ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
تورات و دادیم به او انجیل را که در آن هدایت و نوری بود و تصدیق کننده آنچه را که پیش

يَدَيْهِ مِنْ التَّورَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ
از او بود از تورات و هدایت و پندی برای پرهیزکاران بود ﴿٤٦﴾ و باید حکم کنند

أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أُنزِلَ فِيهِ مِنَ اللَّهِ فِيهِ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ
اهل انجیل به آنچه فروفرستاده است الله در آن و هر که حکم نکند به آنچه فروفرستاده است

اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
الله پس آنان خودشان نافرمانانند ﴿٤٧﴾ و فروفرستادیم به سوی تو این کتاب را

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا
به حق که تصدیق کننده است آنچه را که پیش از او بوده است از کتاب [های آسمانی] و نگهبان

عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
بر آن پس داوری کن در میان آنان به آنچه فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان

عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا
در برابر آنچه آمد برای تو از حق برای هر گروهی قرار دادیم از شما شریعتی و راهی را

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید شما را امتی یگانه ولی [خواست] که بیازماید شما را در آنچه

ءَاتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
داده است به شما پس پیشی جوئید به سوی نیکی ها به سوی الله است بازگشت شما همگی

فِيئْتِيَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾ وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا
پس خبر می دهم شما را به آنچه در آن اختلاف می کردید ﴿٤٨﴾ و اینکه داوری کن در میانشان به آنچه

أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنِ
فروفرستاده است الله و پیروی مکن از خواهش های آنان و برحذر باش از آنان که مبدا منحرف سازند تو را از

بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَم أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ
برخی از آنچه فروفرستاده است الله به سوی تو پس اگر پشت کنند آنگاه بدان که همانا می خواهد الله که دچار سازد آنها را

بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ
به [سزای] برخی گناهانشان و همانا بسیاری از مردم البته نافرمانانند ﴿٤٩﴾ پس آیا حکم [روزگار]

الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ فِي حُكْمٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾
جاهلیت را می جویند؟! و کیست بهتر از الله در داوری برای گروهی که یقین دارند؟ ﴿٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید یهودیان و مسیحیان را دوستان و یاوران [خود] برخی شان

أُولِيَاءُ بَعْضٌ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

دوستان برخی [دیگر] اند و کسی که دوست بگیرد آنان را از شما پس همانا او از آنان است همانا الله هدایت نمی کند گروه

دوستان برخی دیگر اند و کسی که دوست بگیرد آنان را از شما پس همانا او از آنان است همانا الله هدایت نمی کند گروه

الْظَّالِمِينَ ۝۵۱ فَرَىٰ ۝۵۱ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ ۝۵۱

ستمکاران را ۵۱ آنگاه می بینی ۵۱ کسانی را که در دل هایشان بیماری ای است ۵۱ شتاب می ورزند ۵۱ در [دوستی] آنان

ستمکاران را آنگاه می‌بینی کسانی را که در دل‌هایشان بیماری ای است شتاب می‌ورزند در دوستی آنان

يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ أَلَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ [و]می گویند می ترسیم که برسد به ما حادثه بدی پس امید است که الله یا امری [دیگر]

یا و امی گویند می ترسیم که برسد به ما حادثه بدی پس امید است که **الله** بیاورد پیروزی یا امری (دیگر را)

 مِّنْ عِنْدِهِ ۖ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ ۖ نَدِمِينَ
 از نزد خودش ۖ پس بگردند بر آنچه نهان داشتند در دل هایشان پشیمان

از نزد خودش پس بگردند بر آنچه نهان داشتند در دل هایشان پشیمان

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۖ

و بگویند کسانی که ایمان آوردند آیا اینان همان کسانی اند که سوگند خوردند **به الله** [با] سخت ترین سوگندهایشان

إِنَّهُمْ
 که همانا آنان
 لَمَعَكُمْ^ج
 با شما می‌تابید؟
 حِطَّتْ
 تباہ شد
 أَعْمَلُهُمْ
 کردارهایشان
 فَأَصْبَحُوا
 پس گردیدند
 خَسِرِينَ
 زیانکاران
 ۵۳
 ۵۳
 يَكَايَهَا
 ای

که همانا آنان با شما نیستند؟ تباه شد کردارهایشان پس گردیدند زیانکاران ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِۦٓ فَسَوْفَ يَأْتِي ٱللَّهُ بِقَوْمٍۭ يُحِبُّهُمْ

کسانی که ایمان آورده اید کسی که برگردد از شما از دینش پس به زودی می آورد الله گروهی را که دوست می دارد [الله] آنان را

کسانی که ایمان آورده اند کسی که برگردد از شما از دینش پس به زودی می آورد **الله** گروهی را که دوست می دارد [الله] آنان را

وَيُحِبُّونَهُ ۖ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَيُحِبُّونَهُ ۖ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

و دوست می دارند آنرا فروتنان اند بر مؤمنان درشت رفتاران اند بر کافران جهاد می کنند در

سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ

راه **الله** و نمی ترسند از سرزنش هیچ سرزنش کننده ای این بخشش **الله است** که می دهد آن را به کسی که بخواهد

و نمى ترسند از سرزنش هيچ سرزنش کننده اى اين بخشش **الله است** كه مى دهد آن را به كسى كه خواهد

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّهَا وَلِيَكُمْ **اللّٰهُ** وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ **وَاللّٰهُ** **وَاللّٰهُ** گشایشگری بس داناست ﴿٥٤﴾ جز این نیست که دوست و یاور شما **اللّٰهُ** و پیامبرش و کسانی اند که ایمان آورده اند همانان که

واللہ گشایسگری بس دلانست ﴿۵۶﴾ جز این نیست کہ دوست و یاور شما اللہ و پیامبرش و کسانی اند کہ ایمان آورده اند همانان کہ

يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ

برپا می دارند نماز را و می دهند زکات را درحالی که خود رکوع کنندگان [خاشعان] اند ﴿٥٥﴾ و کسی که به دوستی و یآوری گیرد الله

برپا می دارند نماز را و می دهند زکات را درحالی که خود رکوع کنندگان [خاشعانه] اند و کسی که به دوستی و یآوری گیرد الله

وَرَسُولُهُ، وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
و پیامبرش و کسانی را که ایمان آورده‌اند پس [بلند] همانا حزب الله خود پیروز‌مندان‌اند ای کسانی که

و پیامبرش و کسانی را که ایمان آورده‌اند پس [بلند] همانا حزب **الله** خود پیروزمندان اند ای کسانی که

ءَامِنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا اِيْمَانًا اَوْ دَعَايِد مَّكِيْرِيْد كسانى را كه گرفتند دينتان را به مسخره و بازى از آنان كه داده شده است به آنان

ایمان آورده‌اید مگرید کسانی را که گرفتند دینتان را به مسخره و بازی از آنان که داده شده است به آنان

اَلْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارُ اَوْلِيَاءُ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

کتاب پیش از شما و [نیز] کافران را دوستان [خود] و بترسید از الله اگر کُنتُم مؤمنان

کتاب یس از شما و [نیز] کافران را دوستان [خود] و بترسید از **الله** اگر هستید مؤمنان

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
 وَهنگامی که فرامی خوانید [با لحن] به سوی نماز می گیرند آن را به مسخره و بازی آن بطن سبب است که همانا آنان گروهی اند
 لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُمُونَ مِمَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا
 که خرد نمی ورزند ﴿٥٨﴾ بگو ای اهل کتاب آیا عیب می گیرید از ما جز [برای] اینکه ایمان آوردیم
 بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
 به الله و آنچه فرو فرستاده شده به سوی ما و آنچه فرو فرستاده شده است از پیش و [جز برای آنکه] همانا بیشترتان نافرمانان اید؟ ﴿٥٩﴾ بگو
 هَلْ أَنْبَيْتُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ
 آیا خبر دهم شمارا به بدتر از این پلایش [=کیفر] نزد الله؟ آنکه لعنت کرد او را الله و خشم گرفت
 عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَٰئِكَ شَرٌّ
 بر او و گردانید برخی شان را بوزینگان و خوکان و [آنکه] پرستید طاغوت را آنان بد
 مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا
 جایگاه تر و گمراه ترند از راه راست ﴿٦٠﴾ و هنگامی که بیایند نزد شما می گویند ایمان آورده ایم
 وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ءَالِلَهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ
 درحالی که قطعاً داخل شدند با کفر و آنان به راستی بیرون رفتند با آن و الله دانایتر است به آنچه پنهان می داشتند
 وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمْ
 و می بینی بسیاری از آنان را که شتاب می ورزند در گناه و تجاوز و خوردن آنان
 السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَهُمُ الرَّبُّنِيُّونَ
 حرام را هر آینه بد است آنچه می کردند ﴿٦٢﴾ چرا باز نمی دارند آنان را الله پرستان
 وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا
 و دانشمندان [یهود] از گفتار گناه آلودشان و حرامخواری شان؟ هر آینه بد است آنچه
 يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا
 می کردند ﴿٦٣﴾ و گفتند یهودیان دست الله بسته است بسته باد دست هایشان و لعنت شدند
 بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيزِيدَنَّ كَثِيرًا
 به سبب آنچه گفتند بلکه دودستش گشاده است انفاق می کند هرگونه که بخواهد و هر آینه می افزاید بسیاری
 مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
 از آنان را آنچه فرو فرستاده شده به سوی تو از [جنب] پروردگارت بر سرکشی و کفرشان و افکندیم در میانشان دشمنی
 وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ
 و کینه را تا روز رستاخیز هرگاه که برافروختند آتشی را برای جنگ فرو می نشاند آن را الله
 وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾
 و می کوشند در زمین برای فساد و الله دوست ندارد فسادگران را ﴿٦٤﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ و اگر همانا اهل کتاب ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند البته می زدودیم از آنها

سَيَاتِيهِمْ وَلَا دَخَلَنَّهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ۝۶۵ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا بدیهایشان را و هر آینه درمی آوریم آنان را به باغ های سراسر نعمت ۶۵ و اگر همانا آنان برپای دلشتند

التَّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْلُوا مِنْ تورات و انجیل را و آنچه را که فروفرستاده شد به سوی آنان از [جانب] پروردگارشان البته می خوردند از

فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ بالای سرشان [نعمت آسمانی] و از زیر پاهایشان [=نعمت زمینی] از آنان امتی میانه رواند و بسیاری از آنان

سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ۝۶۶ يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ بد است آنچه می کنند ۶۶ ای پیامبر ابلاغ کن آنچه را که فروفرستاده شده است به سوی تو

مِنْ رَبِّكَ ۝ وَإِنْ لَّمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ از [جانب] پروردگارت و اگر [چنین] نکنی پس نرسانده ای پیامش را و الله نگاه می دارد تو را

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝۶۷ قُلْ يَٰ أَهْلَ از [گزند] مردم همانا الله هدایت نمی کند گروه کافران را ۶۷ بگو ای اهل

الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ کتاب نیستید شما بر چیزی [پابند] تا آنکه برپا دارید تورات و انجیل را

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ و آنچه را که فروفرستاده شده به سوی شما از [جانب] پروردگارتان و هر آینه می افزاید بسیاری از آنان را آنچه فروفرستاده شده است

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۝ طَغَيْنَا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ به سوی تو از [جانب] پروردگارت بر سرکشی و کفرشان پس اندوه مخور بر گروه کافران

۝۶۸ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ همانا کسانی که ایمان آوردند و کسانی که یهودی شدند و صابئان و مسیحیان

مَنْ ءَامَنَ ۚ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ هر کس [آنان] که ایمان آورد به الله و روز واپسین و کند کار شایسته پس نه ترسی

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۶۹ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي بر آنان است و نه آنان انلوهگین می شوند ۶۹ به درستی که گرفتیم پیمان استوار را از بنی

إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا اسرئیل و فرستادیم به سوی شان پیامبرانی را هرگاه آورد برای ایشان پیامبری چیزی را که

لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَبُوا ۚ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۝۷۰ نمی خواست دل هایشان گروهی را دروغگو شمردند و گروهی را [هم] می کشتند ۷۰

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ **اللَّهُ** وَ پنداشتند که نباشد آزمونی پس کور شدند و کر گشتند سپس باز گشت **الله** [به رحمت خود]

عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ **وَاللَّهُ** بِصِيرٍ بِمَا بر آنان باز کور شدند و کر گشتند بسیاری از آنان **و الله** بیناست به آنچه

يَعْمَلُونَ **لَقَدْ** **كَفَرَ الَّذِينَ** قَالُوا **إِنَّا** **اللَّهُ** هُوَ می کنند همانا کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا **الله** همان

الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا مسیح پسر مریم است حال آنکه گفته بود مسیح ای بنی اسرائیل پرستید

اللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ **بِاللَّهِ** فَقَدْ حَرَّمَ **اللَّهُ** عَلَيْهِ **الله** را که پروردگار من و پروردگار شماست همانا کسی که شریک سازد **به الله** پس به راستی که حرام کرده است **الله** بر او

الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ **بِهِشْت** را و جایگاهش آتش [مؤخر] است و نیست برای ستمکاران هیچ یاورانی

لَقَدْ **كَفَرَ الَّذِينَ** قَالُوا **إِنَّا** **اللَّهُ** ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ همانا کفر ورزیدند کسانی که گفتند همانا **الله** یکی از سه [اقنوم] است و نیست هیچ

إِلَهٍ إِلَّا **إِلَهُ** وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الٰهِي جز **اله** یگانه و اگر باز نایستند از آنچه می گویند هر آینه خواهد رسید به

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ **أَفَلَا** يَتُوبُونَ کسانی که کفر ورزیدند از آنان عذابی دردناک پس آیا باز نمی گردند

إِلَى **اللَّهُ** وَيَسْتَغْفِرُونَ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ رَحِيمٌ **الله** به سوی **الله** و آمرزش نمی خواهند از او؟ **و الله** بسی آمرزنده مهربان است

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ نیست عیسی پسر مریم جز پیامبری که به راستی گذشته اند پیش از او

الرُّسُلُ وَأُمُّهُ وَصِدِّيقُهُ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ پیغمبران و مادر او بسیار راستگوست که هردو می خوردند خوردنی را

أَنْظِرْ كَيْفَ بَيِّنُ لَهُمْ آيَاتِ رَبِّهِمْ أَنْظِرْ أَنَّى بیین چگونه بیان می کنیم برای آنان آیات را بیین چگونه [از حق]

يُؤْفَكُونَ **قُلْ** أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ **اللَّهُ** مَا لَا بازگردانده می شوند بگو آیا می پرستید به غیر **الله** چیزی را که نیست

يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا **وَاللَّهُ** هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ مالک برای شما زانی و نه سودی را؟ **و الله** همان بس شنوای داناست

قُلْ يٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُواْ فِى دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلْحَقِّ بِهٖ نَٰحِقٌ
بگو ای اهل کتاب زیاده روی نکنید در دینتان به ناحق

وَلَا تَتَّبِعُواْ أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّواْ مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّواْ
و پیروی مکنید از هوس های گروهی که به راستی گمراه شدند و گمراه کردند

كَثِيرًا وَضَلُّواْ عَنْ سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ۚ لُعِنَ ٱلَّذِينَ
بسیاری را و به بیراهه رفتند از راه راست لعنت شدند کسانی که

كَفَرُواْ مِنْ بَنِى إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
کفر ورزیدند از بنی اسرائیل بر زبان داوود و عیسی

ٱبْنِ مَرْيَمَ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْاْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ ۚ
پسر مریم آن بدان سبب بود که نافرمانی کردند و تجاوز می کردند

كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ
باز نمی داشتند یکدیگر را از کار زشتی که می کردند آن را هر آینه بد است

مَا كَانُواْ يَفْعَلُونَ ۚ تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ
آنچه می کردند می بینی بسیاری از آنان را که

يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لِبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
دوستی می کنند با کسانی که کفر ورزیدند هر آینه بد است آنچه که پیش فرستاده است برای شان خود شان

أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِى ٱلْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ۚ
اینکه خشم گرفت الله بر آنان و در عذاب آنان ماندگاران اند

وَلَوْ كَانُواْ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِىِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
و اگر ایمان می آوردند به الله و این پیامبر و آنچه فرو فرستاده شد به سوى او

مَا أَخَذُواْ لَهُمْ مِنْهُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَلَٰكِن كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسَقُونَ
نمی گرفتند آنان را از دوستان خود و لی بسیاری از آنان فاسق اند

۸۱ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلْيَهُودَ
هر آینه می یابی سخت ترین مردم را در دشمنی با کسانی که ایمان آوردند، یهودیان

وَالَّذِينَ أَشْرَكُواْ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ
و کسانی که شرک ورزیدند و هر آینه می یابی نزدیک ترین شان را در دوستی با کسانی که

ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُواْ إِنَّا نَصْرِيْكَ ذَٰلِكَ بِأَن
ایمان آوردند، همانان که گفتند ما مسیحیانیم آن بدین سبب است که همانا از میان آنان هستند

قَسِيسِينَ وَرُهَبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۚ
کشیشان و راهبان و [به سبب] اینکه آنان کبر نمی ورزند

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ

و چون بشنوند آنچه را که فرو فرستاده شده است به سوی پیامبر می بینی چشمانشان را که لبریز می شود از

الذَّمِّ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ **رَبَّنَا** ءَامَنَّا فَاكْتُنْكَ مَعَ

اشک به سبب آنچه شناختند از حق می گویند ای پروردگار ما ایمان آوردیم پس بنویس [نام] ما را با

الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ **بِاللَّهِ** وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ

گواهان ﴿٨٣﴾ و چه شده است ما را که ایمان نیاوریم **به الله** و به آنچه آمده است برایمان از حق

وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا **رَبَّنَا** مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثْبِتْهُمْ

و حال آنکه امید داریم به اینکه درآورد ما را **پروردگار ما** با گروه شایستگان ﴿٨٤﴾ پس پاداش دلا به آنان

اللَّهُ يَمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

الله بدانچه گفتند بهشت هایی که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها که جاویدانند در آن

وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

و این است پاداش نیکوکاران ﴿٨٥﴾ و کسانی که کفر ورزیدند و دروغ انگاشتند

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

آیات ما را آنان همدمان دوزخند ﴿٨٦﴾ ای کسانی که ایمان آورده اند

لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَ **اللَّهُ** لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ **اللَّهَ**

حرام مکنید پاکیزه های آنچه را که حلال کرده است **الله** برایتان و از اندازه مگذرید همانا **الله**

لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ **اللَّهُ** حَلَالًا طَيِّبًا

دوست نمی دارد از اندازه درگذرندگان را ﴿٨٧﴾ و بخورید از آنچه روزی داده است به شما **الله** حلالی پاکیزه را

وَاتَّقُوا **اللَّهَ** الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ **اللَّهُ**

و پروا کنید از **الله** آن ذاتی که شما به او مؤمنان اید ﴿٨٨﴾ بازخواست نمی کند شما را **الله**

بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمْ الْأَيْمَانَ

در برابر بیهوده در سوگندهایتان ولی بازخواست می کند شما را به آنچه [به جد] بسته باشید سوگندها را

فَكَفَّرْتُمُوهَا فَكُفَّرَتْكُمْ عَشْرَةَ خَوَاطِمٍ أَوْ كَسَوْتُمْهُنَّ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

پس کفاره آن خوراک دادن ده بینواست از درجه میانه آنچه می خورانید

أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُمْهُنَّ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

به خانواده ی خودتان یا پوشاک شان یا آزاد کردن برده ای پس هر که نیابد آنگاه روزه گرفتن

ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّرَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا

سه روز [بر اوست] این است کفاره سوگندهایتان آنگاه که سوگند یاد کردید و نگاه دارید

أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ **اللَّهُ** لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

سوگندهایتان را این چنین بیان می کند **الله** برای شما آیه هایش را باشد که شما سپاس بگزارید ﴿٨٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید جز این نیست که شراب و قمار و بت‌ها و تیرهای قرعه پلیدی‌ای است
مَنْ عَمِلَ الشَّيْطَانُ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ
از کردار شیطان پس دوری گزینید از آن باشد که شما رستگار شوید ﴿٩٠﴾ جز این نیست که می‌خواهد
الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
شیطان که بیفکند در میان شما دشمنی و کینه را در شراب و قمار
وَيَصْذَكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا
و باز دارد شما را از یاد الله و از نماز پس آیا شما باز ایستادگان اید؟ ﴿٩١﴾ و فرمان برید
اللَّهُ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى
الله را و فرمان برید پیامبر را و بر حذر باشید پس اگر پشت کنید آنگاه بدانید که تنها بر
رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
پیامبر ما رسانیدن [پیام] آشکار است ﴿٩٢﴾ نیست بر کسانی که ایمان آوردند و کردند
الْصَّلَاةِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا
کارهای شایسته گناهی در آنچه خورده اند [بیش از تحریم] هرگاه پرهیزکاری کنند و ایمان آورند و کنند
الْصَّلَاةِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
کارهای شایسته باز پرهیزکاری کنند و ایمان آورند سپس پرهیزکاری کنند و نیکوکاری کنند و الله دوست می‌دارد نیکوکاران را
﴿٩٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ
ای کسانی که ایمان آورده‌اید هر آینه می‌آزماید شما را الله به چیزی از شکار که می‌رسد به آن
أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْدَىٰ بَعْدَ
دست هایتان و نیزه هایتان تابش‌ناسد [= معلوم کند] الله کسی را که می‌ترسد از او به نهان پس هر که از اندازه بگذرد پس از
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
آن آنگاه برایش عذابی دردناک است ﴿٩٤﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید مکشید شکار را
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ
درحالی که شما در احرام باشید و هر که بکشد آن را از شما به عمد پس کیفری [بر او] است مانند آنچه کشته است از [جنس] چهارپای طی
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةً طَعَامُ
که حکم کند به [برابری] آن دو دادگر از خودتان قربانی‌ای رسیده به کعبه یا کفاره‌ای که خوراک
مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّذَوْقٍ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
بینوایان است یا برابر آن روزه داشتن تا بچشد کیفر کردارش را درگذشت الله از آنچه
سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾
گذشته است و هر که باز گردد [و به شکار در حرم بپردازد] پس انتقام گیرد الله از او و الله پیروزمند صاحب انتقام است ﴿٩٥﴾

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ، مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلْغِيَارَةِ وَحَرَّمَ
 حلال شده است برای شما شکار دریا و خوردن آن تا بهره‌ای باشد برای شما و برای کاروانیان و حرام شده است

عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
 بر شما شکار در خشکی تا زمانی که شما در احرام هستید و پروا کنید از **الله** آن ذاتی که به سوی او

تُحْشَرُونَ ﴿١٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
 گردآورده می شوید ﴿١٦﴾ قرار داد **الله** کعبه را که بیت الحرام است

فِيمَا لِلنَّاسِ وَالشَّهَرِ الْحَرَامَ وَاهْدَى وَأَقْلَيْدَ ذَلِكَ لَتَعْلَمُوا
 [مایه] برپایی برای [مور] مردم و [نیز] ماه حرام و قربانی بی نشان و قربانی های نشان دار را آن برای این است تا بدانید

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 که همانا **الله** می داند آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و همانا **الله** به هر

شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
 چیزی بسی داناست ﴿١٧﴾ بدانید که همانا **الله** سخت کیفر است و همانا **الله**

غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَعُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
 بسی آمرزنده مهربان است ﴿١٨﴾ نیست بر پیامبر جز رسانیدن [بیم] و **الله** می داند آنچه را

يُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْثُ وَالطَّيْبُ
 آشکار می کنید و آنچه را پنهان می کنید ﴿١٩﴾ بگو برابر نیست پلید و پاکیزه

وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَيْثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَى الْأَلْبَسِ
 و اگر چه به شگفت آورد تو را فراوانی پلید پس پروا کنید از **الله** ای خردمندان

لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٢٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا
 باشد که شما رستگار شوید ﴿٢٠﴾ ای کسانی که ایمان آورده‌اید مپرسید

عَنْ أَشْيَاءَ إِن بُدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ وَإِنْ قَسَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ
 از چیزهایی که اگر آشکار شود برای شما ناراحت می کند شما را و اگر بپرسید از آن هنگامی که فروفرستاده می شود

الْقُرْآنُ بُدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢١﴾ قَدْ
 قرآن آشکار خواهد شد برای شما درگذشت **الله** از آن و **الله** بسی آمرزنده بردبار است ﴿٢١﴾ به راستی که

سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿٢٢﴾
 پرسیده اند از آن گروهی پیش از شما سپس گردیدند بدان کافران ﴿٢٢﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ
 قرار نداده است **الله** هیچ بحیره ای و نه سائبه ای و نه وصیله ای و نه حامی ای ولی

الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾
 کسانی که کفر ورزیدند برمی بندند بر **الله** دروغ را و بیشترشان خرد نمی ورزند ﴿٢٣﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا

و چون گفته شود به آنان بیایید به سوی آنچه فرو فرستاده است **الله** و به سوی پیامبر گویند

حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بسنده است ما را آنچه یافتیم بر آن پدران مان را آیا اگر چه پدرانشان نمی دانستند

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسُكُمْ

چیزی را و راهی نمی یافتند [ازهم از آنان پیروی می کنند] ﴿١٠٤﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید بر شما باد [دریغتان را]

لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

زیان نمی رساند به شما کسی که گمراه شده است هرگاه هدایت یافته باشید به سوی **الله** است باز گشت شما همگی

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةٌ

پس خبر می دهد شما را به آنچه می کردید ﴿١٠٥﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید گواهی

بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَثَنَانِ ذَوَا عَدْلٍ

در میان شما هرگاه یکی تان را مرگ هنگام وصیت نمودن دو تن دادگر

مِنْكُمْ أَوْ ءَاخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ

از خودتان یا دو تن دیگر از غیر خودتان اگر شما سفر کنید در زمین

فَأَصَبَتْكُمْ مُصِيبَةٌ أَلَمَوْتٍ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ

آنگاه برسد به شما مصیبت مرگ باز می دارید آن دو را پس از نماز

فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ

آنگاه سوگند یاد می کنند به **الله** اگر شک کردید معامله نمی کنیم آن را به بهایی و هر چند باشد [آن کس] خویشاوند

وَلَا نَكْتُمُ شَهَدَةَ اللَّهِ إِنَّآ إِذَا لَمِنَ الْآثِمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُدَّ عَلَىٰ

و پنهان نمی کنیم گواهی **الله** را که همانا ما آنگاه البته از گناهکاران خواهیم بود ﴿١٠٦﴾ پس اگر پی برده شود بر آنکه

أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَاخْرَاجُ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ

همانا آن دو [گناه] سزاوار شدند [کیفر] گناهی را [با خیانت در گواهی دادن] پس دو گواه دیگر بایستند به جای آن دو [گواه خفتکار] از کسانی که

أَسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠٧﴾ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدْنَا أَحَقَّ

ستم رفته است بر آنان [و نزدیک ترند آن دو] به میت آنگاه سوگند خورند به **الله** که هر آینه گواهی ما راست تر است

مِن شَهَدَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَّآ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ

از گواهی آن دو و ما تجاوز نکرده ایم [از حق] که بی گمان ما در آن صورت قطعاً از ستمکاران خواهیم بود ﴿١٠٧﴾ این [شیوه]

أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَنُ بَعْدَ

نزدیک تر است به اینکه ادا کنند گواهی را بر گونه ای درست آن یا بترسند از آنکه برگردانده شود سوگندهایی پس از

أَيْمَنِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

سوگندهای آنان و پروا کنید از **الله** و بشنوید [فرمان او را] و **الله** هدایت نمی کند گروه نافرمانان را ﴿١٠٨﴾

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ قَالَوا لَا عِلْمَ
 روزی که گردآورد **الله** پیامبران را پس می گوید چه چیزی پاسخ داده شد به شما؟ گویند نیست دانشی

لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ **إِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ**
 برای ما همانا تو خود بسیار داننده **۱۰۹** [بدانکند] آنگاه که گفت **الله** ای عیسی پسر مریم

أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ مَادِرَتِ أَنْغَاةٍ إِذْ أَيْدَتُكَ بِرُوحِ
 یاد کن نعمت مرا بر خودت و بر مادرت آنگاه که نیرومند گردانیدم تو را به روح

الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
 القدس [=جبریل] که سخن می گفتی با مردم در گهواره و [در] میانسالی و آنگاه که آموختم به تو

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ
 کتاب و حکمت و تورات و انجیل را و آنگاه که می ساختی

مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا
 از گل به سان پرنده به خواست من پس می دمیدی در آن پس می شد پرنده ای

بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ
 به خواست من و بهبودی می بخشیدی کور مادر زاد و پیس را به خواست من و آنگاه که بیرون می آوردی

الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ
 مردگان را [زنده ازگور] به خواست من و آنگاه که بازداشتی بنی اسرائیل را از تو هنگامی که

جَحْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 آوردی برایشان نشانه های روشن را پس گفتند کسانی که کفر ورزیدند از آنان نیست این مگر جادویی

مُبِينٌ **وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي**
 آشکار **۱۱۰** و آنگاه که وحی کردم به خواریان که ایمان آورید به من

وَبِرُسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ **إِذْ قَالَ**
 و به پیامبرم گفتند ایمان آوردیم و گواه باش به اینکه همانا ما فرمان برانیم **۱۱۱** هنگامی که گفتند

الْخَوَارِثُونَ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ
 خواریان ای عیسی پسر مریم آیا می تواند پروردگار تو که

يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
 فروفرستد بر ما خوانی را از آسمان؟ گفت [عیسی] پروا کنید از **الله** اگر هستید

مُؤْمِنِينَ **قَالُوا نَزِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا**
۱۱۲ گفتند می خواهیم که بخوریم از آن و آرام گیرد دل های ما **۱۱۲**

وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ
 و بدانیم که هر آینه راست گفتی به ما و باشیم بر [نزول] آن از گواهان **۱۱۳**

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ **اللَّهُمَّ رَبَّنَا** أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
گفت عیسی پسر مریم بار الها [ای] پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانی را از آسمان

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
تا باشد برای ما عیدی برای اول ما و آخر [امت] ما و نشانه‌ای از [جانب] تو و روزی ده ما را و تو

خَيْرُ الرَّازِقِينَ **قَالَ اللَّهُ** إِنَّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
بهترین روزی دهندگانی گفت **اللَّهُ** همانا من فرو فرستنده‌ام بر شما پس هر که کفر ورزد پس از آن

مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ **قَالَ اللَّهُ**
از شما پس همانا من عذاب کنم او را عذابی که عذاب نکنم به آن هیچ یک از جهانیان را

وَإِذْ قَالَ **اللَّهُ** يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
وایه یاد آور! آنگاه که گفت **اللَّهُ** ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتی به مردم که بگیرند مرا

وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ **اللَّهُ** قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
و مادر مرا دو اله به جای **اللَّهُ**? گفت پاک و منزهی تو نسزد مرا که

أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي
بگویم آنچه را که نیست برایم سزاوار اگر گفته باشم آن را پس به راستی دانسته‌ای آن را می دانی آنچه را در

نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ **قَالَ اللَّهُ**
دل من است و نمی دانم آنچه را در ذات توست همانا تو خود بسیار داننده نهان هایی

قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا **اللَّهُ** رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ
نگفته‌ام به آنان مگر آنچه فرمان داده بودی مرا بدان که بپرستید **اللَّهُ** را که پروردگار من و پروردگار شماست و بودم

عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ
بر آنان گواه تا زمانی که بودم در میان شان پس هنگامی که برگرفتی مرا بودی تو خود نگهبان

عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ **قَالَ اللَّهُ** إِنَّ تَعَذُّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ
بر آنان و تو بر هر چیزی گواهی اگر عذاب کنی آنان را پس همانا آنان بندگان تواند

وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **قَالَ اللَّهُ** هَذَا يَوْمُ
و اگر ببامرزی آنان را پس همانا تو خود بسی پیروزمند سنجیده کاری گفت **اللَّهُ** این روزی است که

يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
سود دهد راستگویان را راستی شان برای آنان بهشت هایی است که روان است از زیر [درختان] آنها جویبارها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ **اللَّهُ** عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ **قَالَ اللَّهُ**
که ماندگاران اند در آن همیشه خشنود شد **اللَّهُ** از آنان و خشنود شدند آنان از او این است رستگاری بزرگ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ **وَهُوَ** عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **قَالَ اللَّهُ**
تنها برای **اللَّهُ** است فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست و او بر هر چیزی بسی تواناست

ترتیبها
۶

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

آیاتها
۱۶۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الطُّرُقَاتِ
ستایش از آن الله است آن [ذاتی] که آفرید آسمانها و زمین را و پدید آورد تاریکیها

وَالنُّورِ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۱ هُوَ الَّذِي
و روشنی را آنگاه کسانی که کفر ورزیدند [غیر الله را] با پروردگارشان برابر می نهند اوست آن [ذاتی] که

خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
بیافرید شما را از گلی سپس مقرر کرد زمان [مرگ] را و مدتی معین نزد اوست آنگاه شما

تَمُوتُونَ ۲ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
تردید می ورزید و اوست الله در آسمانها و در زمین می داند پنهان شما

وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۳ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
و آشکار شما را و می داند آنچه را به دست می آورید و نمی آید به سوی آنان [= کافران] هیچ نشانه ای از

آيَةٍ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۴ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ
نشانه های پروردگارشان مگر [آنکه] بودند از آن رویگردانان پس به راستی دروغ انگاشتند حق را

لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۵ أَلَمْ
هنگامی که آمد به سوی آنان پس به زودی خواهد آمد به سوی ایشان خبرهای آنچه که بدان ریشخند می کردند آیا

يُرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ
ن دیده اند که چه بسیار نابود کردیم پیش از ایشان از امت که توانایی دادیم به آنان در زمین آن مقدار که

نُكِّنَ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ
توانایی ندادیم به شما و فرستادیم [باران] آسمان را بر آنان پی در پی و پدید آوردیم جویباران را

تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
که روان می شود از زیر [خانه های] آنان آنگاه نابود کردیم آنان را به [سزای] گناهانشان و پدید آوردیم پس از آنان امتی

آخِرِينَ ۶ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
دیگر را ۶ و اگر فرو می فرستادیم بر تو نوشته ای را در کاغذی آنگاه لمس می کردند آن را با دستانشان

لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۷ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ
هرآینه می گفتند کسانی که کفر ورزیدند نیست این مگر جادویی آشکار ۷ و گفتند چرا فرو فرستاده نشد

عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۸
بر او فرشته ای؟ و اگر فرو می فرستادیم فرشته ای را پایان می یافت کار آنگاه مهلت نیابند

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا

و اگر قرار می دادیم او را فرشته ای هر آینه درمی آوردیم او را [به صورت] مردی و هر آینه مشتبه می کردیم بر آنان آنچه را که

يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَسْهَزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَقَّ

[خود] مشتبه می کنند ﴿٩﴾ و به درستی که ریشخند شده اند پیامبرانی پیش از تو پس فراگرفت

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

کسانی را که مسخره می کردند از ایشان [سزای] آنچه که بدان ریشخند می کردند ﴿١٠﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

بگو بگردید در زمین آنگاه بنگرید که چگونه شد سرانجام

الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

دروغ انگاران ﴿١١﴾ بگو از آن کیست آنچه در آسمان ها و زمین است؟ بگو تنها برای الله است

كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

نوشته [=عقَر کرده] است بر خودش مهربانی را البته گرد می آورد شما را در روز رستاخیز

لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

که نیست هیچ تردیدی در آن کسانی که زیان رسانده اند به خودشان پس آنان ایمان نمی آورند

﴿١٢﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و تنها برای اوست آنچه آرام جای گیرد در شب و روز و او بسی شنوای داناست ﴿١٢﴾

﴿١٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَخِذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ

بگو آیا جز الله را بگیرم به کارسازی که [الله] پدید آورنده ی آسمان ها و زمین است و او می خوراند

وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا

و خورانده نمی شود؟ بگو همانا من فرمان یافته ام به اینکه باشم نخستین کسی که گردن نهاد [به حکم الله] و

تَكُونُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ

[فرمان] اله شدم که [مباش هرگز از مشرکان ﴿١٤﴾ بگو همانا من می ترسم اگر نافرمانی کنم

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ مَن يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ

پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ ﴿١٥﴾ هر که گردانده شود [عذاب] از او در آن روز پس به راستی

رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُئِينُ ﴿١٦﴾ وَإِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ

رحم کرده [الله] بر او و این است کامیابی آشکار ﴿١٦﴾ و اگر برساند به تو الله گزند را

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسَّكَ بَخِيرٌ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

پس نیست بردارنده ای برای آن جز او و اگر برساند به تو نیکی ای را پس او بر هر چیزی

قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

تواناست ﴿١٧﴾ و اوست چیره بر فراز بندگان و اوست آن سنجیده کردار آگاه ﴿١٨﴾

قُلْ أَتَى شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا
 بگو چه چیز بزرگ‌تر است در گواهی دادن؟ بگو **الله است** که گواه است میان من و میان شما و وحی شده است به من این
الْقُرْآنُ لِأَتَذْكُرَكُم بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ
 قرآن تا بیم دهم شما را به آن و هر کس را که [قرآن به او] برسد آیا شما به راستی گواهی می‌دهید که همانا با **الله**
ءَالِهَةٌ أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا
 اله‌های دیگری هست؟ بگو من گواهی نمی‌دهم بگو جز این نیست که او **اله** یگانه است و همانا من بیزارم از آنچه
تُشْرِكُونَ ۱۹ **الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ**
 شریک [او] می‌سازید **۱۹** کسانی که داده ایم به آنان کتاب را می‌شناسند او [= پیغمبر] را چنانکه می‌شناسند
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۰ **وَمَنْ أَظْلَمُ**
 پسران شان را کسانی که زیان رسانده اند به خودشان پس آنان ایمان نمی‌آورند **۲۰** و کیست ستمکارتر
مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ
 از کسی که بر بسته بر **الله** دروغی را یا دروغ انگاشته است آیات او را؟ همانا رستگار نمی‌شوند ستمکاران
۲۱ **وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آتِنِ شُرَكَاءُكُمْ**
۲۱ و روزی که گرد می‌آوریم آنان را همگی آنگاه می‌گوییم به کسانی که شرک ورزیده اند کجایند شریکان شما
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۲۲ **ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنَّهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ**
 آنان که می‌پنداشتید [شریک الله اند؟] **۲۲** آنگاه نباشد عذرشان جز آنکه گویند **سوگند به الله**
رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۲۳ **أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ**
۲۳ **پروردگار ما** که نبودیم ما مشرکان بنگر که چگونه دروغ گفتند بر خودشان و ناپدید شد
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۲۴ **وَمَنْهُمْ مَن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى**
 از آنان آنچه بر می‌بافتند **۲۴** و از آنان کسی هست که گوش فرامی‌دهد به تو و افکنده ایم بر
قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ
 دل‌هایشان پرده‌هایی تانفهمند آن را و [نهادیم] در گوش‌هایشان سنگینی و اگر ببینند هر نشانه‌ای را
لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا
 ایمان نمی‌آورند به آن تا آنگاه که بیایند نزد تو چون و چرامی‌کنند باتو گویند کسانی که کفر ورزیدند نیست این [قرآن]
إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۲۵ **وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوُونَ عَنْهُ وَإِنْ**
 جز افسانه‌های پیشینیان **۲۵** و آنان بازمی‌دارند مردمان را از آن و دور می‌شوند [خود] از آن و
يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۲۶ **وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ**
 نابود نمی‌کنند مگر خودشان را و در نمی‌یابند **۲۶** و اگر ببینی آنگاه که نگاه داشته شوند بر آتش
فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبَّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۲۷
 پس گویند ای کاش بازگردانده می‌شدیم [به دنیا] و تکذیب نمی‌کردیم آیات **پروردگار ما** را و می‌بودیم از مؤمنان **۲۷**

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
بلکه آشکار شد برای شان آنچه پنهان می داشتند از پیش و اگر بازگردانده شوند البته باز می گردند به آنچه نهی شده اند از آن

وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
وهمانا آنان دروغگویانند و گفتند (۲۸) نیست این [زندگی] مگر زندگانی ما در دنیا و نیستیم ما

بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا
برانگیخته شدگان [از گورها] (۲۹) و اگر ببینی آنگاه که نگاه داشته شوند در پیشگاه پروردگارشان گوید [الله] آیا نیست این [برانگیخته شدن]

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
راست؟ گویند آری سوگند به پروردگارمان گوید [الله] پس بچشید عذاب را به [سزای] آنکه کفر می ورزیدید

﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ
(۳۰) به راستی که زیان کردند آنانکه دروغ انگاشتند دیدار الله را تا آنگاه که بیاید به سراغشان رستاخیز

بَغْتَةً قَالُوا يَحْشَرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ
ناگهان گویند ای دریغ بر ما بر آنچه کوتاهی کردیم در آن و آنان برمی دارند بار [گناهان] شان را

عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
بر پشت هایشان آگاه باشید بد [باری] است آنچه برمی دارند (۳۱) و نیست زندگانی دنیا جز

لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
بازی و سرگرمی ای و البته سرای آخرت بهتر است برای کسانی که پرهیزکاری می کنند پس آیا خرد نمی ورزید؟

﴿٣٣﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ
(۳۳) به راستی می دانیم همانا اندوهگین می گرداند تو را آنچه می گویند پس همانا آنان دروغگو نمی انگارند تو را

وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ بِأَيِّ اللَّهِ يَحْجَدُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ
ولی [این] ستمکاران آیات الله را انکار می کنند (۳۴) و به درستی که دروغگو شمرده شدند

رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كَذَبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا
پیامبرانی پیش از تو پس شکیبایی کردند بر آنچه دروغگو شمرده شدند و آزار دیدند تا آنکه رسید به آنان یاری ما

وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ
و نیست هیچ دگرگون کننده ای برای سخنان [وعده های] الله و به راستی که رسیده است به تو از [خبر های] پیامبران

﴿٣٥﴾ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْغِيَ
(۳۵) و اگر گران می آید بر تو روگردانی آنان پس اگر می توانی که بجویی

نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
سوراخی را در زمین یا نردبانی را در آسمان تا بیاوری برای ایشان نشانه [=معجزه] ای [چنان کن] و اگر می خواست

اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾
الله هر آینه گردمی آورد آنان را بر [راه] هدایت پس هرگز مباش از نادانان (۳۶)

﴿۳۵﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ

جز این نیست که می پذیرند [دعوت تو را] کسانی که می شنوند و مردگان برانگیزد آنها را **الله** سپس به سوی او

مُرْجَعُونَ ﴿۳۶﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ

بازگردانده می شوند ﴿۳۶﴾ و گفتند چرا فروفرستاده نشد بر او نشانه ای از [جنب] پروردگارش؟ بگو همانا **الله**

قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾ وَمَا

تواناست بر آنکه فروفرستد نشانه ای را ولی بیشترشان نمی دانند ﴿۳۷﴾ و نیست

مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ

هیچ جنبنده ای در زمین و نه هیچ پرنده ای که می پرد بادوبال خودش مگر آنکه گروه‌هایی مانند شما

مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۸﴾

فرونگذاشتیم در آن کتاب [= لوح محفوظ] هیچ چیزی را سپس به سوی پروردگارشان گردآورده می شوند ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا صُومًا وَبُكْمًا فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ يَشَاءِ اللَّهُ

و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را کران اند و گنگان اند در تاریکی‌ها هر که را خواهد **الله**

يُضِلُّهُ وَمَنْ يَشَاءُ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۹﴾ قُلْ

گمراه می کند او را و هر که را خواهد قرار می دهد او را بر راهی راست ﴿۳۹﴾ بگو

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ

به من بگوئید اگر بیاید بر شما عذاب **الله** یا فرا رسد شما را رستاخیز آیا غیر **الله** را

تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا

می خوانید اگر هستید راستگویان؟ ﴿۴۰﴾ [نه] بلکه تنها او را می خوانید پس از میان برمی دارد آنچه را که

تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿۴۱﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

می خوانید [او را برای دفع] آن اگر خواهد و فراموش می کنید آنچه را که شریک [او] می سازید ﴿۴۱﴾ و به درستی که فرستادیم [پیامبرانی]

إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

به سوی امت‌هایی پیش از تو آنگاه گرفتیم آنان را با سختی و رنج باشد که آنان زاری کنند

بَضَّرَعُونَ ﴿۴۲﴾ فَلَوْلَا إِذَا جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ

﴿۴۲﴾ پس چرا هنگامی که آمد بر آنان عذاب ما زاری نکردند ولی سخت شد دل‌هایشان

وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۳﴾ فَلَمَّا

و آراست برای آنان شیطان آنچه را که می کردند ﴿۴۳﴾ پس چون

نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ

فراموش کردند آنچه را که پند داده شدند بدان گشودیم بر آنان درهای همه چیز را

حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۴﴾

تا هنگامی که شادمان گشتند به آنچه داده شدند بگرفتیم آنان را ناگهان پس به ناگاه آنان ناامید شوند ﴿۴۴﴾

فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ^{۴۵} وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ^{۴۵}
 پس بریده شد ریشه گروهی که ستم کردند و ستایش از آن الله است پروردگار جهانیان

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 بگو به من بگویند اگر بگیرد الله شنوایی شما و چشمانتان را و مهر نهد بر دل هایتان

مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ
 کدام اله است جز الله که باز آورد برای شما آن [ها] را؟ بنگر چگونه گوناگون [این] می کنیم آیات را

ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ^{۴۶} قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ ^{۴۶}
 سپس آنان رو می گردانند بگو به من بگویند اگر برسد به شما عذاب الله

بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ^{۴۷} وَمَا
 ناگهانی یا آشکارا آیا نابود می گردد جز گروه ستمکاران؟ ^{۴۷} و

نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ
 نمی فرستیم پیامبران را مگر مژده دهندگان و بیم دهندگان پس هر که ایمان آورد و اصلاح کرد [فسلکاری هایش را]

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ^{۴۸} وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا
 پس نه ترسی است بر آنان و نه آنان اندوهگین می شوند ^{۴۸} و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را

يَمَسُّهُمْ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ^{۴۹} قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
 می رسد به آنان عذاب به سزای آنکه نافرمانی می کردند ^{۴۹} بگو نمی گویم به شما که

عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
 نزد من است گنجینه های الله و [نیز] نمی دانم غیب را و نمی گویم به شما که همانا من فرشته ام

إِنْ أَتَيْعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
 پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی می شود به من بگو آیا برابرند نابینا و بینا؟

أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ^{۵۰} وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا
 آیا پس نمی اندیشید؟ ^{۵۰} و بیم بده با آن [قرآن] کسانی را که می ترسند که گردآورده شوند

إِلَىٰ رَبِّهِمْ ^{۵۱} لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
 به سوی پروردگارشان که نیست برایشان جز الله کارسازی و نه شفاعت کننده ای باشد که آنان پرهیزکاری کنند

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ ^{۵۱}
 و [از خود] مران کسانی را که می خوانند پروردگارشان را در بامداد و شامگاه می خواهند

وَجَهَهُمْ ^{۵۲} مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ
 [خشنودی] ذات او را نیست بر تو از حساب آنان چیزی و نیست از حساب تو

عَلَيْهِمْ ^{۵۲} مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ ^{۵۲} مِنَ الظَّالِمِينَ ^{۵۲}
 بر آنان چیزی تا [از خود] برانی شان آنگاه باشی از ستمکاران

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مِثْلُ اللَّهِ

و این چنین آزمودیم برخی شان را به برخی تا گویند آیا اینانند که منت نهاده است **الله**

عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ

بر آنان از میان ما؟ آیا نیست **الله** داناتر

و إِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ

بیايند نزد تو کسانی که ایمان می آورند به آیات ما پس بگو سلام بر شما نوشته است

رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا

پروردگارتان بر خودش مهربانی را که همانا هر که کند از شما کار بدی را

بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

به نادانی سپس توبه کند پس از آن و اصلاح کند [فسادکاری هایش را] پس همانا او بسی آمرزنده مهربان است

وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ

و این چنین به روشنی بیان می کنیم آیات را و تا آشکار شود و راه گنهکاران

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِئِعْ

بگو همانا من بازداشته شدم از آنکه بپرستم کسانی را که فرامی خوانید جز **الله** بگو پیروی نمی کنم

أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

از خواهش های شما که به راستی گمراه شوم آنگاه و نخواهم بود از هدایت یافتگان

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا

بگو همانا من بر دلیلی روشن [از جانب پروردگار خویش ام] و شما دروغ انگاشتید آن را نیست نزد من آنچه

تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ

به شتاب می خواهید آن را نیست حکم مگر برای **الله** بازگو می کند حق را و او بهترین

الْفَصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ

داوران است ﴿۵۷﴾ بگو اگر بی گمان نزد من بود آنچه به شتاب می خواهید آن را هر آینه پایان می یافت

الْأَمْرِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

کار در میان من و میان شما و **الله** داناتر است به ستمکاران

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي

و نزد اوست کلیدهای غیب نمی داند آنها را جز **او** و می داند آنچه در

الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ

خشکی و دریاست و نمی افتد هیچ برگ [از درخت] مگر آنکه می داند آن را و هیچ دانه ای

فِي ظُلُمَاتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

در تاریکی های زمین و هیچ تری و هیچ خشکی [وجود ندارد] مگر آنکه در کتابی روشن است

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِأَنبَاءِ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرُّسُلَ بِحُكْمٍ ۚ وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ اللَّهُ ۚ يَعْلَمُ الْغُيُوبَ ۚ
 و او کسی است که می ستاند [روح] شما را به شب و می داند آنچه را کسب کردید در روز آنگاه
يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ وَهُوَ أَفْهَمُ ۖ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ
 بر می انگیزاند شما را در آن [روز] تا سپری شود مدتی معین [و مرگ فرارسد] سپس به سوی اوست باز گشت شما
 آنگاه خبر می دهد شما را به آنچه می کردید **و اوست** آن چیره که فراز بندگانش است
وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ۚ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۚ
 و می فرستد بر شما نگهبانانی [از فرشته] تا هنگامی که فرارسد یکی از شما را مرگ بستانند [روح] او را
 فرستادگان ما و آنان کوتاهی نمی کنند **ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ** سرورشان که حق است
أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاكِمِينَ ۚ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنٍ أَنُحْنَتَ مِنْ هَٰذِهِ لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۚ قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ۚ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 آگاه باشید که برای اوست فرمان **و او** تندترین شمارش گران است **قُلْ** بگو چه کسی می رهاوند شما را از
 تاریکی های خشکی و دریا [آن هنگام] که می خوانید او را به زاری و پنهانی که اگر برهاند ما را از این [بلا]
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۚ قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ۚ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 هر آینه خواهیم بود از سپاسگزاران؟ **قُلْ** بگو **اللَّهُ** می رهاوند شما را از آن و از هر اندوه سختی
 باز شما [به او] شرک می ورزید **قُلْ** بگو **هُوَ** تواناست بر اینکه برانگیزد بر شما عذابی
مِّن فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتَ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۚ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 از فرازتان یا از زیر پاهایتان یا درآمیزد [=درگیر کند] شما را گروه گروه و بچشاند به برخی تان
بِأَسْبَغِ ۖ فَتَبَسَّوْا ۖ وَدُخِّنَ لَهُمْ سَائِبِلَ الْأَعْيُنِ ۚ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 سختی برخی دیگر را بنگر چگونه گوناگون [بیا] می کنیم آیات را باشد که آنان بفهمند
وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّسْتُ بِنَبِيٍّ ۚ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 و دروغ انگاشتند آن [عذاب] را قوم تو درحالی که آن حق است بگو نیستم بر شما نگهبان [اعمالتان] **قُلْ** برای هر
نَبِيٍّ قُرْآنٌ مِّثْلُ نَبِيِّ الْأَوَّلِينَ ۚ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 خبری قرارگاهی است و به زودی خواهید دانست **و** چون **قُلْ** بگو **هُوَ** تواناست بر اینکه
يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا ۚ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 آیات ما پس روی بگردان از آنان تا آنکه فرو روند در سخنی جز آن و اگر به فراموشی افکند تور
الشَّيْطَانُ فَلَا تَقَعُدْ عَنْهُ ۚ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا
 شیطان آنگاه منشین پس از آن یادآوری با گروه ستمکاران

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ
و نیست بر کسانی که پرهیزکاری می کنند از حساب آنان [کافران] هیچ چیزی ولی

ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ الَّذِينَ أَخَذُوا
پند دادنی است باشد که آنان پرهیزکاری کنند و واگذار کسانی را که گرفتند

دِينَهُمْ لَعِبًا بَلْ هُمْ غُرَّتُهُمْ وَغَرَّتُهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِمْ
دینشان را به بازی و سرگرمی و فریفت آنان را زندگانی دنیا و پند ده با آن [قرآن]

أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ
تا [مبلا] محروم و هلاک شود کسی به [سزای] آنچه کرده است نیست برای او جز **الله** کارسازی

وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلٌّ لَّابِغْزِيٍّ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَٰئِكَ
و نه شفاعت کننده ای و اگر عوض دهد هر جایگزینی را گرفته نمی شود از او آنان

الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
کسانی اند محروم و هلاک شدند به [سزای] آنچه کرده اند برای آنان آشامیدنی ای از آب جوشان و عذابی

أَلِيمٌ ﴿٧٠﴾ كَانُوا يَكْفُرُونَ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
دردناک است به [سزای] آنچه کفر می ورزیدند بگو آيا بخوانيم جز **الله**

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ
چیزی را که نه سود می دهد ما را و نه زیان می رساند ما را و بازگردانده شویم بر پاشنه هایمان پس از آنکه هدایت کرد ما را **الله**

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَانُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ
مانند کسی که از راه به در برده است او را شیطان ها در زمین درحالی که سرگشته است؟ برای او یارانی است که

يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ أَفَتَنَا قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ
می خوانندش به سوی هدایت که بیا به سوی ما بگو همانا هدایت **الله** همان هدایت [راستین] است

وَأَمْرُنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ
و فرمان یافته ایم که گردن نهیم برای پروردگار جهانیان و اینکه برپادارید نماز را

وَاتَّقُوا ۚ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي
و پروا کنید از او [الله] و اوست آنکه به سوی او گردآوری می شوید و اوست آنکه

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ
بیافرید آسمان ها و زمین را به راستی و درستی و روزی که می گوید بشو

فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
بی درنگ می شود سخن او حق و درست است و تنها برای اوست فرمانروایی در روزی که دمیده شود در صور

عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٧٣﴾
دانای نهان و آشکار است و او آن سنجیده کار آگاه است

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَسْأَلُكَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي بِهِ يَدَاوِلُ أَنْكَاهُ كَمَا كُنْتُ أَفْعَلُ مَا يُؤْمِرُ ۚ

آیه یاد آور! آنگاه که گفت ابراهیم به پدرش آزر آیا می گیری بتانی را الهه هایی؟ همانا من آرنک می بینم تو را و قوم تو را در گمراهی آشکاری و بدین سان می نمایانم به ابراهیم

مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۚ

فرمانروایی آسمان ها و زمین را و تا شود از یقین کنندگان

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفَلِينَ ۚ

پس چون تاریکی افکند بر روی شب دید ستاره ای را گفت این پروردگار من است پس چون غروب کرد گفت دوست ندارم غروب کنندگان را

رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۚ

پروردگار من است پس چون غروب کرد گفت اگر راه ننماید مرا پروردگار من البته می شوم از گروه گمراهان

أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمُ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۚ

بزرگتر است پس چون غروب کرد گفت ای قوم من همانا من بیزارم از آنچه شریک [لوا می سازید]

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۚ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ

همانا من گردانیده ام روی خودم را به سوی کسی که آفریده است آسمان ها و زمین را حق گرایانه و نیستم من از مشرکان

أَتُحْجَبُونَ فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۚ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ۚ

آیا چون و چرا می کنید با من [در باره] الله حال آنکه به راستی هدایت کرده است مرا؟ و نمی ترسم از آنچه شرک می ورزید به او مگر آنکه بخواهد پروردگار من چیزی را [برای من] احاطه دارد پروردگار من همه چیز را به دانایی آیا پس

تَتَذَكَّرُونَ ۚ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۚ

پند نمی گیرید؟ و چگونه بترسم از آنچه شرک می ورزیدید حال آنکه نمی ترسید که همانا شما شرک ورزیدید به الله چیزی را که فرو نفرستاده است برای [اثبات] آن بر شما دلیلی پس کدام یک از [این] دو گروه سزاوارتر است به امنیت اگر می دانستید؟

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولَٰئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ
 کسانی که ایمان آوردند و نیامیختند ایمانشان را به ستمی [=شرک] آنانند که برایشان هست ایمنی

وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ۸۲ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى
 و آنها راه یافتگان اند و این دلیل ما است دادیم آن را به ابراهیم بر

قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مِّنْ نَّشَآءُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۸۳
 قومی بالا می بریم به مراتبی هر کس را که بخواهیم همانا پروردگار تو سنجیده کار داناست

وَوَهَبْنَا لَهُٗ اِسْحٰقَ وَّيَعْقُوْبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوْحًا
 و بخشیدیم به وی اسحق و یعقوب را هر یکی را [از ایشان] هدایت کردیم و نوح را

هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ
 هدایت کردیم پیش از این و از فرزندان او [راه نمودیم] داوود و سلیمان و ایوب

وَيُوْسُفَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۸۴
 و یوسف و موسی و هارون را و چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۸۵
 و [هدایت کردیم] زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را همه از شایستگان بودند

وَاسْمٰعِيْلَ وَاِلْسَعَ وَيُوْسُفَ وَلُوطًا كُلًّا فَضَّلْنَا عَلٰى
 و [هدایت کردیم] اسماعیل و الیسع و یونس و لوط را و هر یک را برتری دادیم بر

الْعٰلَمِيْنَ ۸۶ وَمِنْ ءَابَآئِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ
 جهانیان و [هدایت کردیم] از پدرانشان و فرزندانشان و برادرانشان و بر گزیدیم آنان را

وَهَدَيْنٰهُمْ اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۸۷ ذٰلِكَ هُدٰى اللّٰهُ يَهْدِي
 و هدایت شان کردیم به سوی راهی راست این هدایت الله است که راه می نماید

بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحِطْنَا عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا
 بدان هر که را می خواهد از بندگان و اگر شرک می ورزیدند هر آینه تباہ می شد از آنان آنچه که

يَّعْمَلُوْنَ ۸۸ اُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحَكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
 می کردند آنان کسانی اند که دادیم به آنها کتاب و حکمت و پیامبری را

فَاِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا بِكَفِرِيْنَ
 پس اگر کفر ورزند به آن [آیات قرآن] اینها [اهل مکه] پس به راستی گماردیم بر آن گروهی را که نیستند به آن کفر ورزندگان

اُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدٰى اللّٰهُ فَيَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ اَقْتَدٰهُ قُلُ
 آنان [=پیامبران] کسانی اند که هدایت [شان] کرد الله پس به هدایت آنان اقتدا کن بگو

لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۹۰
 نمی خواهم از شما بر آن [پیام رسانی] هیچ مزدی را نیست آن مگر پندی برای جهانیان

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۚ
 و ارج نگذاشتند **الله را** سزاوار ارجمندی اش آنگاه که گفتند فروفرستاده است **الله** بر هیچ آدمی چیزی را

قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ ۚ
 بگو چه کسی فروفرستاد آن کتاب را که آورد آن را موسی روشنی و رهنمودی برای مردمان

تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا وَعِلْمُهُمَّ مَا لَمْ تَعْلَمُوا
 که قرار می دهید آن را کاغذهایی آشکار می کنید [بخشی از آن را و پنهان می کنید بسیاری را و آموزش داده شدید آنچه را که نمی دانستید

أَن تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَكِبِ ۚ وَتُوقِرُ السَّمَاءَ فَنَازِلُ السَّمَاءِ يَنزِلُ فِي السَّحَابِ مَائِدَاتُ الْمَوْتِ ۚ وَتُسْفَرُ السَّمَاءُ ۚ
 شما و نه پدران تان بگو **الله** [آن را فروفرستاد] سپس بگذار آنان را تا در فرو رفتنشان [در پاره سرایی] بازی کنند

وَهَذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ
 و این [قرآن] کتابی است که فروفرستادیم آن را برکت دله شده تصدیق کننده آنچه را که پیش از آن است و تا بیم دهی

أَهْلَ مَكَّةَ ۚ وَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ كَانَ أَصَابًا مِّنكُمْ أَوْ كَانَ مُرِيدًا لِّلْغَنَاءِ فَلْيُصَلِّ ۚ
 اهل مکه را و کسانی را که در پیرامونش [ساکن اند] و کسانی که ایمان دارند به آخرت ایمان می آورند بدان [=قرآن]

وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۚ
 و آنان بر نمازشان محافظت می کنند

اللَّهُ كَذَبًا أَوْ قَالَ أُوْحَىٰ إِلَىٰ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ
الله دروغی را یا بگوید وحی شده است به من حال آنکه وحی نشده بدو هیچ چیزی و آن کس که گفت به زودی فرومی فرستم

مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
 مانند آنچه فروفرستاده است **الله** و اگر ببینی آنگاه که ستمکاران در سختی های مرگ اند

وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ
 و فرشتگان گسترانندگان دست خویشتن را [ومی گویند] بیرون کنید جان هایتان را [شگفت زده خواهی شد] امروز

تُجْزَوْنَ كَيْفَ دَلَّاهُم بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
 کيفر دله می شوید به عذاب خواری به [سزای] آنچه که می گفتید بر **الله** به ناحق

وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ
 و [از آیات او] تکبر می ورزیدید و به درستی که آمدید به نزد ما یک یک

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
 همان گونه که آفریدیم شما را نخستین بار و وا گذاشتید آنچه را که بخشیده بودیم به شما پس پشت های تان

وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
 و نمی بینیم با شما شفاعتگران تان را آنان که می پنداشتید که همانا آنان در [کار] شما شریکان [ما] هستند

لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ
 به درستی که گسسته شد [بیوند] میان شما و گم شد آنچه از شما [شریک الله] می پنداشتید

﴿۹۵﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۚ وَالْحَبِّ دانه و هسته است بیرون می آورد زنده را از مرده همانا الله شکافنده

الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ ۚ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿۹۶﴾ ۚ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ مرده از زنده است این است الله پس [حق] به کجا برگردانده می شوید؟ شکافنده صبح است

وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ۚ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ و قرارداد شب را [برای] آرامش و خورشید و ماه را [معیار] شمارش این است اندازه گیری

الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۹۷﴾ ۚ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لَهْتَدُوا ۚ آن پیروزمند دانا و اوست که قرار داد برای شما ستارگان را تا راه یابید

بِهَا فِي ظُلُمَاتٍ أَلْبَرَّ ۚ وَالْبَحْرُ قَدَ فَصَّلْنَا ۚ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۚ بدانها در تاریکی های خشکی و دریا به راستی که به تفصیل بیان کردیم آیات را برای گروهی که می دانند

﴿۹۸﴾ ۚ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ ۚ وَمُسْتَوْدَعٌ ۚ و اوست که آفرید شما را از تنی یگانه پس [شمارا] قرار گاهی و سپردنگاهی است

قَدَ فَصَّلْنَا ۚ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿۹۹﴾ ۚ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ به راستی که به تفصیل بیان کردیم آیات را برای گروهی که می فهمند و اوست که فروفرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۚ فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ از آسمان آب را پس بیرون آوردیم با آن [آب] رویدنی هر چیز را پس بیرون آوردیم از آن

خَضِرًا مُّخْرَجٌ ۚ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا سبْزَةً ۚ که بیرون می آوریم از آن دانه ای برهم نشسته [انبوه] و از خرما بئ از شکوفه آن

قِنَافٌ ۚ دَانِيَةٌ ۚ وَجَنَّتْ مِّنْ أَعْنَابٍ ۚ وَالزَّيْتُونِ ۚ وَالرَّمَّانِ ۚ مُشْتَبِهًا خوشه های نزدیک به هم و باغ از درختان انگور و زیتون و انار و همسان

وَعِشْرَ مُتَشَبِهٍ ۚ أَنْظِرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ ۚ وَيَنْعِمُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ و ناهمسان بنگرید به میوه آن چون بار دهد [و بنگرید به] رسیدن اش همانا در این

لَايَةٍ ۚ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۰﴾ ۚ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ ۚ وَخَلَقَهُمْ البته نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند و قرار دادند برای الله شریکانی جن هارا حال آنکه [الله] آفریده است آنان را

وَحَرَقُوا لَهُ بَنِينَ ۚ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَنَهُ ۚ وَتَعَالَىٰ عَمَّا و بر ساختند [بقتند و تراشیدند] برای او پسران و دخترانی را به نادانی پاک و منزّه است او و برتر است از آنچه

يَصِفُونَ ﴿۱۰۱﴾ ۚ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ ۚ وَالْأَرْضِ ۚ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ ۚ و صف می کنند نو پدید آورنده آسمان ها و زمین است چگونه باشد او را فرزندی

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ ۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۚ حال آنکه نبوده است برای او همسری؟ و آفریده هر چیزی را و او به هر چیزی داناست

ذَٰلِكُمْ **اللَّهُ** رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
این است **الله** پروردگار شما نیست الهی جز او آفریننده هر چیزی است

فَاعْبُدُوهُ **وَهُوَ** عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾ لَا تَدْرِكُهُ
پس بپرستید او را و او بر هر چیزی نگاهبان است ﴿١٠٢﴾ در نمی یابند او را

الْأَبْصَرُ **وَهُوَ** يَذَرُكَ الْأَبْصَرُ **وَهُوَ** اللّٰطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾
چشم ها و او در می یابد چشم ها را و اوست باریک بین آگاه ﴿١٠٣﴾

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ
به راستی آمد برای شما بینش هایی از [جنب] پروردگارتان پس هر کس بینا [دل] شد به سود خود اوست و هر که کور [دل] شد

فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ
پس به زیان اوست و نیستم من بر شما نگاهبان ﴿١٠٤﴾ و بدین سان گوناگون بیان می کنیم

الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾
آیات را و تا نگویند که [از دیگران] آموخته ای و تا بیان کنیم آن را برای گروهی که می دانند ﴿١٠٥﴾

أَتَبَعِ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
پیروی کن آنچه را که وحی شده است به تو از [جنب] پروردگارت نیست الهی جز او و روی بگردان از

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
مشرکان ﴿١٠٦﴾ و اگر می خواست **الله** شرک نمی ورزیدند و نگمارده ایم تو را بر آنان

حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِرَٰكِلٍ ﴿١٠٧﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ
نگاهبانی را و نیستی تو بر آنان برکماده ﴿١٠٧﴾ و دشنام ندهید آنانی را که

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدَوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا
[مشرکان] می خوانند از غیر **الله** پس دشنام دهند **الله** را از روی ستم و بی دانشی بدین سان آراسته ایم

لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
برای هر امتی کردارشان را سپس به سوی پروردگارشان بازگشت شان است آنگاه خبر می دهد ایشان را به آنچه که

يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ
می کردند ﴿١٠٨﴾ و سوگند خوردند به **الله** سخت ترین سوگندهای شان را که اگر بیاید برای آنان نشانه ای [معجزه ای]

لَيُؤْمِنَنَّ بِهَا قُلُوبُهُمْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
هر آینه ایمان می آورند به آن بگو جز این نیست که نشانه ها نزد **الله** است و چه می فهماند شما را که آن [نشانه ها] چون

جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا
بیاید [باز هم] ایمان نمی آورند ﴿١٠٩﴾ و می گردانیم دل هایشان و دیدگان شان را چنانکه

لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾
ایمان نیاوردند به آن نخستین بار و وا می گذاریم شان در سرکشی شان تا سرگردان شوند ﴿١١٠﴾

و اگر کہ ما فرومی فرستادیم به سوی آنان فرشتگان را و سخن می گفتند با آنان مردگان و گرد می آوردیم

فرارویشان هر چیزی را گروه گروه ایمان نمی آورند مگر آنکه بخواهد **الله** ولی

بیشترشان نادانی می‌کنند و اینچنین قرار دادیم برای هر پیامبری دشمنی را

از شیطان های آدمی و جنی که می افکنند برخی شان به سوی [دل] برخی [دیگر] سخن آراسته را

و اگر می خواست **پروردگارت** نمی کردند آن [کار] را پس و گذار آنان را با آنچه برمی بافند

تا بگراید به سوی آن [سخن آراسته] دل های کسانى که ایمان نمى آورند به آخرت

و تا بپسندند آن را و تا مرتکب شوند آنچه را که آنان مرتکب شوند گانند [بگو] آیا غیر الله را

به داوری؟ **حال آنکه** او ذاتی است که فروفرستاد به سوی شما این کتاب را با تفصیل

و کسانی که دادیم به آنان این کتاب را می دانند که همانا آن فرو فرستاده شده ای است [از جنب] پروردگار تو به راستی

پس مباحث هرگز از تردید کنندگان و کامل شد سخن پروردگار تو به راستی

و دادگری نیست دگرگون کننده ای برای سخنان او **و اوست** آن شنوای دانا و اگر

بیشتر کسانی را که در [روی] زمین اند گمراه کنند تو را از راه **الله**

پیروی نمی کنند جز گمان را نیستند آنان جز اینکه به گمان و تخمین سخن می گویند همانا پروردگار تو خود

داناتر است که چه کسی گمراه می شود از راه او و او داناتر است به راه یافتگان

پس بخورید از آنچه که یاد شده است نام **الله** بر آن اگر هستید شما به آیات او مؤمنان

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ

و چه شده است شما را که نمی خورید از آنچه که یاد شده است نام **الله** بر آن درحالی که به تفصیل بیان کرده

لَكُمْ مِمَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ

برای شما چیزی را که حرام گردانیده است بر شما مگر آنچه ناچار شوید به [خوردن] آن و همانا بسیاری گمراه می کنند [دیگران را]

بَاهْوَاءِیهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

با هوس هایشان بی هیچ دانشی همانا پروردگار تو خود داناتر است به تجاوز کاران

وَذَرُوا ظَهَرَ الْآثِمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ

و رها کنید گناه آشکار و پنهان آن را همانا کسانی که کسب می کنند گناه را

سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ

به زودی کیفر خواهند شد به [سزای] آنچه مرتکب می شدند و مخورید از آنچه یاد نشده است

اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُؤْخِنَ إِلَى

نام **الله** بر آن و به راستی آن [خوردن] نافرمانی [از حکم الله] است و همانا شیطان ها القامی کنند به سوی

أُولِيَآئِهِمْ لِيُجْدِلُوهُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

[دل] دوستان شان تا چون و چرا کنند با شما و اگر فرمان برید آنان را همانا شما مشرکان اید

أَوْ مَن كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي

آیا کسی که بود مرده پس زنده کردیم او را و قرار دادیم برای او نوری را که راه می رود با آن [در میان]

النَّاسِ كَمَن مِّثْلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ

مردم مانند کسی هست که حالتش [این است که او] در تاریکی هاست که نیست بیرون آینده از آن؟ بدین سان

زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا

آراسته شده است برای کافران آنچه می کردند و بدین سان قرار دادیم

فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرُ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا

در هر آبادی ای بزرگان گناهکارش را تا نیرنگ ورزند در آن و

يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ

نیرنگ نمی ورزند جز به خودشان و در نمی یابند و هنگامی که آید نزدشان

آيَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ

نشانه ای [معجزه ای] گویند ما هرگز ایمان نمی آوریم تا آنکه داده شود به ما همانند آنچه داده شده است به فرستادگان **الله**

أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

داناتر است که کجا قرار دهد رسالتش را به زودی خواهد رسید به کسانی که گناه کردند

صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

خوار ای نزد **الله** و عذابی سخت به [سزای] آنکه نیرنگ می ورزیدند

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
 پس هر کس را که بخواهد **الله** که هدایتش کند می گشاید سینه او را برای پذیرش اسلام و هر کس را که بخواهد
 أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ
 که گمراهش کند می گرداند سینه او را تنگ فشرده و سخت گویی که بالا می رود
 فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ رِجْسًا عَلَى الَّذِينَ
 در آسمان بدین سان قرار می دهد **الله** پلیدی را بر کسانی که
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
 ایمان نمی آورند و این راه پروردگار توست راست به راستی که روشن بیان کردیم
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُدْكِرُونَ ﴿١٢٦﴾ هُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 آیات را برای گروهی که پند می پذیرند ﴿١٢٦﴾ برای آنان سرای سلامتی [= بهشت] است نزد پروردگارشان
 وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا
 و او کارسازشان است به سبب آنچه که می کردند ﴿١٢٧﴾ و روزی که گرد می آورد آنان را همگی
 يَمْعَشَرُ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
 [حمید] ای گروه پریان به راستی که [پروان] بسیار یافتید از آدمیان و خواهند گفت دوستانشان
 مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي
 از آدمیان ای پروردگار ما بهره مند شدند برخی از ما از برخی [دیگر] و رسیدیم به سرآمدمان که [آن را]
 أَجَلَتْ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ
 معین کرده بودی برای ما [الله] گوید آتش جایگاه شماست که ماندگارید در آن مگر آنچه بخواهد **الله** همانا
 رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِبَعْضِ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
 پروردگار تو سنجیده کار داناست ﴿١٢٨﴾ و بدین سان چیره می گردانیم برخی از ستمکاران را بر برخی [دیگر]
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَمْعَشَرُ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ
 به [سزای] آنچه می کردند ای گروه پریان و آدمیان آیا نیامدند سوی شما
 رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
 پیامبرانی از خودتان که می خواندند بر شما آیات مرا و بیم می دادند شما را از دیدار
 يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا
 این روزتان؟ گویند گواهی می دهیم ما برضد خودمان و فریفت آنها را زندگی دنیا
 وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ
 و گواهی دهند برضد خودشان که همانا آنان بودند کافران ﴿١٣٠﴾ این [فرستادن پیامبران]
 أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾
 برای آن است که نیست پروردگار تو نابود کننده آبادی ها به ستم درحالی که مردمش بی خبران [باشند] ﴿١٣١﴾

وَلِكُلٍّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا
و برای هر یک پایه‌هایی است از آنچه که کرده‌اند و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه

يَعْمَلُونَ ۱۳۲ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ
می‌کنند و پروردگار تو بی نیاز صاحب رحمت است اگر بخواید

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
می‌برد شما را و جانشین می‌سازد پس از شما آنچه را بخواید چنانکه

أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِكُمْ أَخْرَى قَوْمٌ آخَرِينَ ۱۳۳ إِنْ يَشَاءُ
پدید آورد شما را از نسل گروهی دیگر همانا آنچه

تُوعِدُونَ لَا تَأْتِيكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۱۳۴ قُلْ يَتَقَوْمِ
و عده داده می‌شوید آمدنی است و نیستید شما ناتوان کنندگان [الله] بگو ای قوم من

أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنْ يَئْتِ عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
عمل کنید بر روش و منش خودتان همانا من [نیز] عمل کننده ام پس به زودی خواهید دانست

مَنْ تَكُونُ لَهُمْ عَقَبَةُ الْوَارِثَةِ إِنَّهُمْ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ
کیست که می‌باشد برای او فرجام آن سرای [آخرت] همانا رستگار نمی‌شوند ستمکاران

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ
و قرار دادند برای الله از آنچه پدید آورده از کشت و چارپایان دامی

نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا
بهره ای را آنگاه گفتند این برای الله است به گمان خودشان و این برای شریکان ماست

فَمَا كَانَ لِلَّهِ شِرْكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ
پس آنچه بود برای شریکان شان نمی‌رسد به الله

وَمَا كَانَ لِلَّهِ شِرْكَائِهِمْ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى اللَّهِ
و آنچه بود برای الله پس آن می‌رسد به شریکان شان

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۱۳۶ وَكَذَلِكَ زَيْنَ
بد است آنچه داوری می‌کنند و بدین سان آراسته‌اند

لِكثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
برای بسیاری از مشرکان کشتن فرزندان شان را

شُرَكَاءَهُمْ لِيَرُدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
شریکانشان تا نابودشان کنند و تا مشتبه گردانند بر آنان دینشان را

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا فَذَرَهُمْ ۱۳۷ وَمَا يَفْتَرُونَ
و اگر می‌خواست الله نمی‌کردند آن را پس واگذار آنان را با آنچه [دروغ] برمی‌بافند

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
و گفتند اینها دامها و کشت [های] است که ممنوع [از تصرف] اند نمی خورد آنها را مگر کسانی که
نَشَاءُ بِرِزْعِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرَمَتْ طُحُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ
ما بخوایم [این گفتار] به پندار آنهاست و چهارپایانی که حرام شده است [سوار شدن بر] پشت های آنها و چهارپایانی که یاد نمی کنند
أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
[هنگام] نوح نام الله را بر آنها از روی بهتان بر او به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را به سزای آن [دروغی]
يَفْتَرُونَ ۱۳۸ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ
که برمی بافتند و گفتند آنچه در شکم این دامها است
خَالِصَةً لِّذِكْرُنَا وَمَحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
ویژه [حلال] است برای مردان ما و حرام است بر زنان ما و اگر باشد
مَيِّتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ
مرده ای پس همه در [خوردن] آن شریکان اند به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را [بدین] وصفشان همانا او
حَكِيمٌ عَلَيْهِ ۱۳۹ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سنجیده کار داناست به راستی که زیان کردند کسانی که کشتند فرزندانشان را
سَفَهَا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
از روی بی خردی و بی دانشی و حرام گردانیدند آنچه را که روزی داد آنان را الله از روی بهتان بر الله
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۱۴۰ وَهُوَ الَّذِي
به راستی که گمراه شدند و نبودند هدایت یافتگان و اوست که
أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
پدید آورد باغ های با داربست ها و بدون داربست ها و درختان خرما و کشتزار را
مُخْتَلِفًا ۱۴۱ أَكَلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّاتِ مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ
که گوناگون اند خوردنی آن و زیتون و انار را همگون و نا همگون
كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
بخورید از میوه آن آنگاه که میوه دهد و بدهید حق آن را روز
حَصَادِهِ ۱۴۲ وَلَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
درو کردنش و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را
وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَشَاتٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ
و [آفرید] از دامها بارکش و پشم دار [=غیر بارکش] بخورید از آنچه روزی داد به شما
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۱۴۳
الله و پیروی مکنید گام های شیطان را همانا او برای شما دشمنی آشکار است

ثَمَنِيَّةٌ أَزْوَاجٌ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ
[از دامها بیافزید] هشت تا [نر و ماده] را از گوسفندان دو [نر و ماده] را و از بزها دو [نر و ماده] را

قُلْ ءَآلَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ كَرَمٌ أَمِ الْاُنْثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ
بگو آیا آن دو نر را حرام کرده است [الله] یا آن دو ماده را؟ یا آنچه را که دربر گرفته است بر آن

أَرْحَامُ الْاُنْثَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
بیچه‌دان‌های دو ماده؟ خبر دهید مرا به دانشی [که دارید] اگر راستگویند

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَآلَ الذَّكَرَيْنِ
و [آفرید] از شتران دو [نر و ماده] را و از گاوان دو [نر و ماده] را بگو آیا دو نر را

حَرَّمَ كَرَمٌ أَمِ الْاُنْثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْاُنْثَيْنِ
حرام کرده است یا دو ماده را؟ یا آنچه را که دربر گرفته است بر آن رَحِمِ های دو ماده؟

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ
آیا بودید شما حاضران آنگاه که سفارش کرد شما را **الله** به این؟ پس کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
ستمکارتر از کسی که بریندد بر **الله** دروغی را تا گمراه کند مردمان را بی هیچ

عِلْمٍ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ لَا أَجِدُ
دانشی همانا **الله** هدایت نمی‌کند گروه ستمکاران را **بگو** نمی‌یابم

فِي مَا أَوْحَىٰ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ
در آنچه وحی شده است به سوی من حرام شدای بر خورنده‌ای که می‌خورد آن را مگر آنکه باشد

مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
مرداری یا خون ریخته‌ای یا گوشت خوکي پس همانا آن پلید است یا

فَسَقَا أَهْلَ لَيْلٍ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
[آن حیولی که برای فحیح] به نافرمانی نداده شده برای غیر **الله** به آن پس کسی که ناگزیر شود [از خوردن گوشت حرام] نه خواهان باشد و نه از حد گذرنده پس همانا

رَبِّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
پروردگار تو بسی آمرزنده مهربان است و بر کسانی که یهودی شدند حرام کردیم

كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
هر [جانور] ناخن داری را از گاوان و گوسفندان حرام کردیم بر آنان

شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ
پیه‌های آن دو [صنف] را مگر آنچه برداشته است پشت‌های آن دو یا روده‌ها یا آنچه

أَخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ
آمیخته باشد به استخوانی بدین سان کیفر دایم آنان را به سزای سرکشی شان و همانا ما راستگویانیم

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
پس اگر دروغگو شمرند تو را پس بگو پروردگار شما دارای رحمتی گسترده است و بازگردانده نمی‌شود

بِأَسْوَءِ
كَيْفَرٍ أَوْ
عَنِ
الْغَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ
سَيَقُولُ
الَّذِينَ
أَشْرَكُوا
كَيْفَ يَزِيدُنَا
شُرَكَاءَ الَّذِينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلُ
وَمَا يَنفَعُنَا
الَّذِينَ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ مِنْ
عَذَابِ اللَّهِ
إِذَا كُنَّا فِيهِ
مُتَمَرِّدِينَ
مُكْرَبِينَ
يُؤْتُوا الْبَقِيَّةَ
لِأَشْقَى الْفِرْعَوْنَ

لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ
اگر می خواست الله شرک نمی ورزیدیم ما و نه پدرانمان و حرام نمی کردیم چیزی را

كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَاسَنَا
اینچنین تکذیب کردند کسانی که پیش از آنان بودند تا آنکه چشیدند کیفر ما را

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا مَغْر

الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ ﴿١٤٩﴾

گمان را و نیستید شما جز آنکه به دروغ و تخمین سخن می گوئید ﴿١٤٨﴾ بگو پس از آن که خدا است دلیل رسا ﴿١٤٩﴾

فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمْ الَّذِينَ

پس اگر می خواست البته راهبری می کرد همه شما را بگو بیاورید گواهانتان را آنانی که

يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ

گواهی دهند همانا که خدا حرام کرده است این را پس اگر گواهی دهند پس تو گواهی مده

مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ

با آنان و پیروی مکن از هوس های کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را و کسانی که

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ
بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ

ایمان نمی آورند
با پروردگارشان
[غیر الله را] برابر می نهند

و آنان
به آخرت
قل ۱۵۰

تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ ۚ

بیایید تا بخوانم آنچه را که حرام کرده است پروردگارتان بر شما اینکه شرک مورزید به او

شَيْئًا ^ط وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ^ط وَلَا تَقْتُلُوا ^ط أَوْلَادَكُمْ ^ط مِّنْ

چیزی را و به پدر و مادر نیکی، [کنید] و مکشید و فرزندانان را از

إِمْلَقِي نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

ما تو را تنگدستیم روزی می دهیم شما و آنان را و نزدیک مشوید به کارهای زشت

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

آنچه آشکار باشد از آن و آنچه پنهان باشد و مکتشد کسی را که

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَفْقَهُونَ ﴿١٥١﴾

حرام کرده است الله [که شش] را مگر به حق این است آنچه که سفارش کرده است شما را، بدانید، باشد که شما خدایان را بفهمید.

۱۹۸۰ء میں پاکستان میں پہلی بار انتخابات ہوئے۔ اس وقت پاکستان میں

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به شیوه‌ای که آن نیکوتر است تا آنکه برسد به رشد خویش

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
و به تمامی بدهید پیمانه و ترازو را به عدالت تکلیف نمی کنیم هیچ کس را مگر

وَسَعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
به اندازه‌ی توانش و چون سخن گوید پس عدالت بورزید [در سخن] و اگرچه باشد و به پیمان

اللَّهُ أَوْفُوا ذَالِكُمْ وَصَّيْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
الله وفا کنید این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما پند بپذیرید

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
و همانا این است راه من در حالی که راست است پس پیروی کنید آن را و پیروی نکنید راه‌های دیگر را

فَنفَرَقَ بَيْنَكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَالِكُمْ وَصَّيْنَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
که جدا گرداند شما را از راه او این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما

تَتَّقُونَ ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
پرهیزکاری کنید سپس دادیم به موسی کتاب [تورات] را برای تمام کردن [نعمت] بر کسی که

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
نیکویی کرده است و بیانگر است برای هر چیزی و هدایت و رحمتی است باشد که آنان به دیدار

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
پروردگارشان ایمان آورند و این [قرآن] کتابی است که فرو فرستادیم آن را پربرکت است پس پیروی کنید آن را

وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ
و پرهیزکاری کنید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید [اینکه] مبدا بگوئید جز این نیست که فرو فرستاده شده است کتاب

عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ
بر دو گروه پیش از ما و همانا بودیم ما از خواندن آنان بی خبران

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
یا اینکه [مبدا] بگوئید اگر همانا ما فرو فرستاده می شد بر ما کتاب هر آینه ما می بودیم راه یافته تر از آنان

فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ
پس به راستی که آمد برای شما دلیلی روشن از [جانب] پروردگارتان و هدایت و بخشایشی پس کیست

أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ
ستمکارتر از کسی که دروغ انگارد آیات الله را و روی گرداند از آن؟ به زودی کیفر می دهیم به کسانی که

يَصْدِفُونَ عَنَّا آيَاتِنَا سَوْءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصَدِّفُونَ
روی می گردانند از آیات ما بدترین عذاب را به سزای آنکه روی می گردانند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
 آیا انتظار دارند جز اینکه بیایند نزدشان فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا
 برخی از نشانه های پروردگار تو؟ روزی که بیاید برخی از نشانه های پروردگار تو سود ندهد هیچ کسی را ایمان او
لَمْ تَكُنْ ءَامِنًا مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلْ أَنْظِرُوا
 که ایمان نیاورده باشد پیش از آن یا به دست نیاورده باشد در ایمانش هیچ [عمل] خیری را بگو انتظار بکشید
إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝۱۵۸ همانا ما [نیز] منتظران ایم ۝۱۵۸ همانا کسانی که پراکنده ساختند دین خود را و شدند گروه گروه نیستی تو
مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 از آنان در چیزی [تورا با آنها کاری نیست] جز این نیست که کارشان با الله است آنگاه خبر می دهد آنان را به آنچه می کردند
۝۱۵۹ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
 هر که آورد کاری نیک را پس برای اوست ده چندان آن و هر که آورد بدی
فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝۱۶۰ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي
 پس سزا داده نخواهد شد جز همانند آن و آنان ستم نخواهند دید ۝۱۶۰ بگو همانا من هدایت کردم را پروردگارم
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنْ
 به راهی راست دینی درست آیین ابراهیم که حق گرای بود و نبود از
الْمُشْرِكِينَ ۝۱۶۱ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
 مشرکان ۝۱۶۱ بگو همانا نماز من و عبادت من [= قربانی من] و زندگانی من و مرگ من تنها برای الله است
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۶۲ لَا شَرِيكَ لَهُ ۖ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ
 پروردگار جهانیان ۝۱۶۲ نیست شریکی برای او و به این فرمان یافته ام و من نخستین مسلمانانم
۝۱۶۳ قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ أَتْبَعِي رَبًّا ۖ وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
 بگو آیا جز الله جویم پروردگاری حال آنکه اوست پروردگار هر چیزی و نمی کند هیچ
نَفْسٍ إِلَّا عَلَىٰهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
 کس [کار بدی] مگر بر ضرر خودش و بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را باز به سوی پروردگارتان بازگشت شماست
فِيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝۱۶۴ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ
 پس خبر می دهد شما را به آنچه که در آن اختلاف می کردید ۝۱۶۴ و او کسی است که قرار داد شما را
خَلْقَ الْأَرْضِ ۚ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ
 جانشینان [در] زمین و بالا برد برخی تان را بالای برخی دیگر به پایه هایی تا بیازماید شما را
فِي مَا ءَاتَاكُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۶۵
 در آنچه داده است به شما همانا پروردگار تو زود کیفر است و همانا او بسی آمرزنده مهربان است ۝۱۶۵

ترتیبها
۷

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

آیاتها
۲۰۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَصِّ ۱ كَتَبْتُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
الفه لام، میهم صاد ۱ [این] کتابی است که فرو فرستاده شده به سوی تو پس نباشد در سینه ات تنگی ای از آن

لِنُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۲ أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم
تا بیم دهی بدان و پندی باشد برای مؤمنان ۲ پیروی کنید آنچه را که فرو فرستاده شده است به سوی شما

مِّن رَّبِّكَ ۳ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۴ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۵
[از جانب] پروردگارتان ۳ و پیروی نکنید جز او ۴ دوستانی [دیگر] را اندکی ۵ پند می پذیرید

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ
و بسا آبادی ای که نابود کردیم [مردم] آن را که آمد به سوی آن کیفرمان شبانگاه یا [هنگامی که] آنان خوابیدگان به نیمروز بودند

۴ فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
پس نبود درخواستشان چون آمد به سوی شان عذاب ما ۴ جز آنکه گفتند همانا ما بودیم

ظَالِمِينَ ۵ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ
ستمکاران ۵ پس هر آینه می پرسیم از کسانی که فرستاده شده است به سوی شان [مردمان] و هر آینه می پرسیم

الْمُرْسَلِينَ ۶ فَلَنَقْصُصَنَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۷
از فرستادگان [پیامبران] ۶ پس بی گمان، بازگو خواهیم کرد بر آنها [حوالشان را] به دانشی و نبودیم ما غایبان [از آنان و کردارهایشان] ۷

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۸ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۹ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
و سنجش [اعمال] در آن روز حق است ۸ پس هر کس سنگین باشد کفههای [اعمال] او ۹ پس آنان خود

الْمُفْلِحُونَ ۸ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۹ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
رستگاران اند ۸ و هر کس سبک باشد کفههای [اعمال] او ۹ پس آنان کسانی اند که زیان زدند

أَنفُسَهُمْ ۱۰ يَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۱۱ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ
به خودشان به سبب آنچه ۱۰ به آیات ما ۱۱ ستم می کردند و به درستی که جای دادیم شما را

فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً ۱۲ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۱۳
در زمین قرار دادیم برایتان در آن اسباب زندگانی اندکی ۱۲ شکر می کنید ۱۳

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
و به درستی که آفریدیم شما را سپس چهره نگاری کردیم شما را سپس گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لِلْآدَمَ ۱۴ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۱۵ لَّمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۱۶
برای آدم پس [همه] سجده کردند مگر ابلیس ۱۵ که نبود از سجده کنندگان ۱۶

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ
 [گفت] چه چیزی بازداشت تو را که سجده نکنی آنگاه که فرمان دادم به تو؟ گفت من بهترم از او آفریده‌ای مرا از آتش
وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ^(۱۲) قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ
 و آفریده‌ای او را از گل ^(۱۲) [گفت] پس فرودای از آن پس لایق نیست تو را که کبر ورزی
فِيهَا فَأَخْرَجَ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ^(۱۳) قَالَ أَنظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ
 در آن پس بیرون شو همانا تو از خوارشدگانی ^(۱۳) [گفت] [بلیس] مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته می‌شوند
قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ^(۱۴) قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِ لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
^(۱۴) [گفت] [الله] همانا تو از مهلت یافتگانی ^(۱۴) [گفت] [بلیس] پس به سبب آنکه مرا گمراه کردی البته می‌نشینم برای [کمین] آنان
صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ ^(۱۵) ثُمَّ لَأَنزِلَنَّهُمْ ^(۱۵) مِّن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
 در راه راست تو باز البته خواهم آمد به سوی شان از پیش روی شان و از پشت سرشان
وَعَن أَيْمَنِهِمْ وَعَن شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ^(۱۶) قَالَ
 و از [جنب] راست آنان و از [جنب] چپ آنان و نمی‌یابی بیشترشان را سپاسگزاران ^(۱۶) [گفت]
أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا لِّمَن يَّبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 بیرون رو از آن نکوهیده و رانده شده همانا هر که پیروی کند تو را از آنان هر آینه پر خواهم کرد دوزخ را از شما
أَجْمَعِينَ ^(۱۷) وَيَتَكَادَمُونَ ^(۱۷) أَسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
 همگی و ای آدم ساکن شو تو و همسرت در بهشت پس بخورید از هر جا
شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ^(۱۸) فَوَسْوَسَ
 که خواهید و نزدیک مشوید به این درخت که می‌شوید از ستمکاران ^(۱۸) پس وسوسه کرد
لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ
 آن دو را شیطان تا آشکار گرداند برای شان آنچه پوشیده بود از [نظر] آنان از شرم گاه هایشان و گفت
مَا نَهَكُمَا ^(۱۹) **رَبُّكُمَا** ^(۱۹) **عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا**
 باز نداشته است شما را پروردگارتان از این درخت مگر آنکه [مبادا] شوید دو فرشته یا شوید
مِنَ الْخَالِدِينَ ^(۲۰) **وَقَاسَمَهُمَا** ^(۲۰) **إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ** ^(۲۱)
 از ماندگاران ^(۲۰) و سوگند خورد برای آن دو که همانا من برایتان البته از خیرخواهانم ^(۲۱)
فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطُفِقَا
 پس فرولغزاند آن دو را به فریبی پس چون چشیدند آن درخت را آشکار شد برایشان شرم گاه هایشان و شروع کردند [به تکه]
يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا ^(۲۲) **أَلَمْ أَنْهَكُمَا**
 می چسپانیدند بر خودشان از برگ [های] بهشت و ندا کرد آن دو را پروردگارشان آیا باز نداشته بودم شما را
عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ^(۲۳)
 از آن درخت و نگفته بودم به شما که همانا شیطان برایتان دشمنی آشکار است؟ ^(۲۳)

قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ [ای پروردگار ما ستم کردیم بر خودمان و اگر نیامیزی ما را و نبخشایی ما را البته خواهیم بود از گفندگان]

الْخَسِرِينَ ﴿٢٢﴾ قَالَ أَهَيْطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي زِيَانِكُمْ

الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْنِعٌ إِلَى حِينٍ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا

زمین قرارگاه و برخورداری تا مدتی گفت در آن زندگی می کنید و در آن

تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَبْنِيْ عَادَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا
می میرید و از آن بیرون آورده می شوید ای فرزندان آدم به راستی که فرو فرستادیم بر شما لباسی را که

يُورِي سَوَاءَ تَكُمُ وَرِيشًا وَلِبَاسُ النِّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ
 بپوشاند شما را [و نیز فرو فرستادیم] زینتی را و لباس پرهیزکاری آن [از همه] بهتر است این از

آيَتِ **الله** لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ يَبْنِيْ اٰدَمَ لَا يَفْنٰكُمْ
 نشانه های **الله است** باشد که آنان پند پذیرند ای فرزندان آدم نفریید شما را

الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبُو يَكْمَ مَنْ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا

لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَا ۖ إِنَّهُ ۤمِيَ بَيْنَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ ۚ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۚ

تا بنماید به آنان شرماگاهایشان را همانا می بیند شما را او [شیطان] و گروهش از جایی که نمی بینید آنان را

إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ وَإِذَا فَعَلُوا بِكُنُودٍ

همانا ما قرار دادیم شیطان‌ها را دوستانی برای کسانی که ایمان نمی‌آورند و چون بکنند

فَحِشَّةٌ قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا عِبَاءَنَا **وَاللَّهُ** أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِن **اللَّهُ**
کار زشتی را گویند یافته‌ایم بر آن [کار] پدران ما را و الله فرمان داده است ما را به آن بگو همانا الله

لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

فرمان نمی‌دهد به کار زشت آیا می‌گویید بر **الله** چیزی را که نمی‌دانید؟

۲۸

قل بگو

أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ

فرمان داده پروردگار من به عدالت و راست دارید روی هایتان را به هنگام هر نماز و نمازگاهی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا و بخوانید او را درحالی که خالص کنندگان اید برای او دین را چنانکه آفریدتان بازخواهید گشت ﴿٢٩﴾ گروهی را

هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ

هدایت کرد و گروهی سزاوار شد بر آنان گمراهی همانا آنان گرفتند شیطان ها را

۳۰
 ۳۰
 اُولِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 دوستانی به جای الله
 وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 و می پندارند که
 أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ
 همانا آنان راه یافتگانند

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
ای فرزندان آدم برگزید زیورتان را نزد هر نماز و نمازگاهی و بخورید و بیاشامید

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ
و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را ﴿۳۱﴾ بگو چه کسی حرام کرده است زیور الله را

الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
آن را که پدید آورده است برای بندگان و پاکیزه های دلپذیر از روزی را؟ بگو که آن برای کسانی است که ایمان آورده اند

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ
در زندگانی دنیا ویژه [آن] است در روز رستاخیز بدین سان به تفصیل بیان می کنیم آیات را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رِبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
برای گروهی که می دانند ﴿۳۲﴾ بگو جز این نیست که حرام گردانیده است پروردگار من کارهای زشت را آنچه آشکار باشد از آن و آنچه

بَطْنٌ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ
پنهان باشد و گناه را و ستم و سرکشی ناحق را و آنکه شریک بگردانید برای الله چیزی را که فرو فرستاده است بدان

سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ
دلیلی را و آنکه بگویند بر الله چیزی را که نمی دانید ﴿۳۳﴾ و برای هر گروهی مدتی است

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۴﴾
پس چون فرارسد مدت آنان نه درنگ کنند لحظه ای و نه [هم] پیشی گیرند ﴿۳۴﴾

يَبْنِيْ عَادَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتٍ فَمَنْ
ای فرزندان آدم اگر بیایند نزد شما پیامبرانی از خودتان که بخوانند بر شما آیات مرا پس هر که

اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ
پرهیزکاری کند و اصلاح نماید پس نه ترسی است بر آنان و نه [هم] آنان اندوهگین شوند ﴿۳۵﴾ و کسانی که

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
دروغ انگاشتند آیات ما را تکبر کردند از [پذیرش] آن آنان همدان آتش اند آنها

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۶﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
در آن ماندگاران اند ﴿۳۶﴾ پس کیست ستمکارتر از کسی که بر الله دروغی را یا دروغ انگارد

بِآيَاتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
آیاتش را؟ آنان خواهد رسید به ایشان بهره شان از آن کتاب [سرنوشت] تا آنگاه که آیند نزدشان

رُسُلَنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فرستادگان ما که بستانند [جان] آنان را گویند کجاست آنچه می خواندید غیر از الله؟

قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاثِرُونَ ﴿۳۷﴾
گویند ناپدید شدند از ما و گواهی دهند بر ضد خودشان که همانا آنان بودند کافران ﴿۳۷﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
 گوید [الله] در آید در [میان] امت‌هایی که گذشته‌اند پیش از شما از جن و انس

فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا
 در آتش [دوزخ] هرگاه که در آید امتی لعنت کند همانندش را تا هنگامی که به هم رسند در آن

جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِبْهُمْ لِأُولِهِمْ **رَبَّنَا** هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَتَاتِهِمْ
 همگی گوید پسینشان درباره پیشیشان **[ای پروردگار ما]** اینان گمراه کردند ما را پس بده به آنان

عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 عذابی دوجندان از آتش [دوزخ] گوید [الله] برای هر یکی دو چندان است ولی نمی دانید ﴿٣٨﴾

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأَخْرِبْهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 و گوید پیشیشان به پسینشان پس نیست برایتان بر ما هیچ برتری ای

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا
 پس بچشید عذاب را به سزای آنچه انجام می دادید ﴿٣٩﴾ همانا کسانی که دروغ انگاشتند

بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحْ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ
 آیات ما را و تکبر ورزیدند از پذیرش آن گشوده نمی شود برای آنان درهای آسمان و در نیابند

الْجَنَّةَ حَتَّى يُلَاجِ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
 به بهشت تا آنگاه که در آید شتر در سوراخ سوزن [محال است] و این چنین کیفر می دهیم

الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقَهُمْ غَوَاشٍ
 بزهکاران را ﴿٤٠﴾ برای آنان از دوزخ بستری و از بالای آنان پوشش هایی است

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 و بدین سان کیفر می دهیم ستمکاران را ﴿٤١﴾ و کسانی که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 کارهای شایسته تکلیف نمی کنیم هیچ کس را مگر به اندازه توانش آنان یاران

الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ
 بهشت اند آنان در آن جاویدان اند ﴿٤٢﴾ و برمی کنیم آنچه در سینه هایشان است هر کینه ای را

نَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا
 روان است از زیرشان جویبارها و گویند سپاس از آن **الله است** آن [ذاتی] که راه نمود ما را به سوی این [پلانش]

وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا **اللَّهُ** لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 و هرگز راه نمی یافتیم اگر راه ننموده بود ما را **الله** به درستی که آوردند فرستادگان **پروردگارمان** حق را

وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ أَوْرِثُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾
 و ندا داده شوند که این بهشت است که به میراث یافته‌اید آن را به پاس آنچه می کردید ﴿٤٣﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا

و ندا کنند یاران بهشت یاران آتش [دوزخ] را که به راستی ما یافتیم آنچه را که وعده داده بود به ما پروردگار ما راست [و درست]

فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن

پس آیا یافتید شما [نیز] آنچه را که وعده داده بود پروردگارتان راست [و درست]؟ گویند آری پس آواز دهد آواز دهنده ای در میان آنان که

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا

لعنت الله بر ستمکاران ﴿۴۴﴾ [همان] کسانی که [مردم را] باز می دارند از راه الله و می خواهند آن راه را

عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ

کج و آنان به آخرت کافران اند ﴿۴۵﴾ و میان آن دو [بهشت و دوزخ] پرده ای است و بر اعراف

رِجَالٌ يَرَوْنَهُمْ كَلَّا يُسْمِنُهُمْ وَيُنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ

مردانی هستند که باز می شناسند همه را به علامتشان و ندا کنند [اهل اعراف] یاران بهشت را که سلام باد بر شما

لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ

درحالی که هنوز در نیامده اند [در بهشت] ولی آنان امید می دارند ﴿۴۶﴾ و چون گردانده شود دیدگان شان به سوی

أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ

همدما آتش [دوزخ] گویند ای پروردگار ما قرار مده ما را با گروه ستمکاران ﴿۴۷﴾ و ندا کنند یاران

الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَرَوْنَهُمْ يُسْمِنُهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ

اعراف مردانی را که باز می شناسند آنان را به علامتشان گویند به کارتان نیامد جمعیت شما

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهْتُلَاةٍ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ

و آنچه تکبر می کردید ﴿۴۸﴾ آیا اینان [بهشتیان] کسانی اند که قسم می خوردید که نمی رساند به آنان

اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

الله بخشایشی؟ در آید [ای بهشتیان] به بهشت نه ترسی است بر شما و نه [هم] شما اندوهگین می شوید

﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن أَفِيضُوا عَلَيْنَا

﴿۴۹﴾ و ندا کنند همدما آتش [دوزخ] همدما بهشت را که فروریزید بر ما

مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَا هَرَوْرَا عَلَىٰ

از آب یا از آنچه روزی تان کرده است الله گویند همانا الله حرام کرده است هر دو را بر

الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا

کافران ﴿۵۰﴾ [همان] کسانی که گرفته اند دین شان را به سرگرمی و بازی

وَعَرَّتْهُمْ غَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسُوا

و فریفت آنها را و فریفت آنها را دنیای پس امروز از یاد می بریم آن ها را چنانکه از یاد بردند

لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِعَائِنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِيهِمْ

دیدار این روز شان را و اینکه و انکار می کردند ﴿۵۱﴾

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
و به درستی که آوردیم برای شان کتابی را که به تفصیل بیان کردیم آن را از روی دانشی تاهدایت و بخشایشی [باشد] برای گروهی که

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ
ایمان می آورند ﴿٥٢﴾ آیا انتظار دارند جز سرانجام آن را؟ روزی که فرا رسد سرانجام آن گویند

الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلٌ مِنْ رَبِّهِمْ بِالْحَقِّ فَهُمْ لَنَا
کسانی که فراموش کرده بودند آن را از پیش به راستی که آورده اند فرستادگان پروردگار ما حق را پس آیا برای ما
مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
شفیعیانی هست تا شفاعت کنند برای ما یا بازگردانده شویم [به دنیا] آنگاه کنیم جز آنچه که می کردیم؟

قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾
به راستی که زیان زدند به خودشان و گم شد از آنان آنچه به دروغ می ساختند ﴿٥٣﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
همانا پروردگار شما الله است آن [ذاتی] که آفریده آسمان ها و زمین را در شش

أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ يَطْلُبُهُ حَيْثُ
روز سپس استیلا یافت بر عرش می پوشاند شب را به روز که می جوید آن را شتابان

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ
و [آفرید] خورشید و ماه و ستارگان را درحالی که رام شده گان اند به فرمان او آگاه باشید که تنها برای اوست آفریدن

وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا
و فرمان پر برکت است الله پروردگار جهانیان بخوانید پروردگارتان را به زاری

وَحُفِيَّةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
و نهانی همانا او دوست ندارد از اندازه درگذرنده گان را و فساد نکنید در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ
زمین پس از اصلاح آن و بخوانید او را با بیم و امید همانا رحمت

اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ
الله نزدیک است به نیکوکاران و اوست آنکه می فرستد

الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا
بادها را مژده دهنده پیش از رحمتش [باران] تا آنگاه که بردارد [آن بادها] ابری

ثِقَالًا سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ
گرانبار را برانیم آن را به سوی سرزمینی مرده آنگاه فروفرستیم در آن آب را پس بیرون آریم با آن [آب] از همه

الشَّجَرِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾
میوه ها این چنین بیرون آریم مردگان را باشد که شما پند پذیرید ﴿٥٧﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ
 و سرزمین پاکیزه بیرون آید رستی او به فرمان پروردگارش و آن [زمینی] که پلید است بیرون نیاید [گیاه را]

إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكِ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ
 جز اندکی بدین سان گوناگون بیان می کنیم آیات را برای گروهی که سپاس می گزارند

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 به درستی که فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما

مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 هیچ الهی جز او همانا من می ترسم از عذاب روزی بزرگ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 گفتند مهتران از قوم او همانا می بینیم تو را در گمراهی آشکاری گفت

يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 ای قوم من نیست مرا هیچ گمراهی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار جهانیان ام

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
 می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی می کنم برای شما و می دانم [از] سوی الله

مَا لَا تَعْلَمُونَ أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى
 آنچه نمی دانید آیا شگفتی کردید که آمد برای شما پندی از [جانب] پروردگارتان بر [زبان]

رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 مردی از شما تا بیم دهد شما را و تا پرهیزکاری کنید و باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید؟ پس دروغگو شمردند او را

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا
 آنگاه نجات دادیم او را و کسانی را که با او در کشتی بودند و غرق کردیم کسانی را که دروغ انگاشتند

بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ
 آیات ما را همانا آنان بودند گروهی کوران و [فرستادیم] به سوی عاد برادرشان

هُودًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
 هود را گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پروا نمی کنید؟

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَكَ فِي
 گفتند مهتران [همان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او همانا می بینم تو را در

سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ
 بی خردی ای و همانا ما می پنداریم تو را از دروغ گویان گفت ای قوم من

لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ
 نیست مرا هیچ بی خردی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار جهانیان ام

می‌رسانم به شما پیام‌های پروردگار را و من برای شما خیرخواهی ام آیا شگفتی کردید

که آمد برای شما پندی از [جنب] پروردگارتان بر زبان مردی از شما تا بیم دهد شما را؟

و به یاد آورید آنگاه که قرارداد شما را از پس قوم نوح و افزود شما را

در آفرینش نیرومندی پس یاد کنید نعمت های **الله را** باشد که شما رستگار شوید

گفتند آیا آمده ای نزد ما تا بپرستیم **الله را** به یگانگی و فروگذاریم آنچه را که

می پرستیند پدران ما ؟ پس یاور برای ما آنچه وعده می دهی ما را اگر هستی از راست گویان

گفت به راستی که فرو آمد بر شما از [جنب] پروردگارتان پلیدی [عذاب] و خمی

آبا می ستیزید با من در [پاره ی] نام هایی که نام نهادید آنها را شما و پدران تان

نفرستاده است **الله** بر آن هیچ دلیلی را پس انتظار کشید همانا من [نیز] با شما از

منتظرانم

۷۱

پس نجات دادیم او را و کسانی را که با او بودند به رحمتی از جانب خودمان

و بیدم ریشه کسانم را که دروغ انگاشتند آیات ما را و نبودند مؤمنان

وای منم که ایستادم به سوی محمود برادرشان، صالح را گفت ای قوم من بپرستید

نست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی از جانب

ربکم موده شت ایله است که راي شما نشانه ای است بر بگذار بدش که بخرد

بِأَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهُ إِسْوَاءَ يَاحْدِثْ عَذَابِ

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
و به یاد آورید آنگاه که قرارداد شما را جانشینان پس از عاد و جای داد شما را

فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
در زمین می سازید از دشت های آن کاخ هایی و می تراشید

الْجِبَالِ بُيُوتًا فَأَذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
کوه ها را [برای] خانه هایی پس یاد کنید نعمت های الله را و تباہی مکنید در زمین

مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
تبهکارانه گفتند مهتران [همان] کسانی که سرکشی کرده بودند از

قَوْمِهِ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ
قوم او به کسانی که ناتوان شمرده شدند به [همان] کسانی که ایمان آورده بودند از آنان آیا می دانید

أَنْتَ صَالِحًا مَرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ
که همانا صالح فرستاده ای است از [جنب] پروردگارش؟ گفتند همانا ما بدانچه فرستاده شده است بدان

مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
مؤمنان ایم گفتند کسانی که سرکشی کرده بودند همانا ما به آنچه

ءَامَنْتُمْ بِهِ كَفَرُونَ ﴿٧٦﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ
ایمان آوردید شما بدان کافرانیم پس پی کردند ماده شتر را و سر برتافتند از

أَمْرِ رَبِّهِمْ قَالُوا يَصْلِحْ أَتَيْنَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ
فرمان پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور برای ما آنچه را وعده می دهی ما را اگر هستی از

الرَّسُلِينَ ﴿٧٧﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
فرستادگان پس بگرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند صبحگاهان در سرای شان

جَنَّتَيْنِ ﴿٧٨﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
به زانو افتادگان پس روی گردانید [صالح] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که رسانیدم به شما

رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحَ
پیام پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما ولی دوست نمی دارید خیرخواهان را

﴿٧٩﴾ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
و [فرستاد] لوط را آنگاه که گفت به قومش آیا می کنید آن کار زشت را که پیش از شما نکرده است

بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّا كُنَّا نُرِيدُ بِهِ سِرَاجَ
آن را هیچ کس از جهانیان؟ همانا شما می روید به سراغ مردان

شَهْوَةٍ مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾
از روی شهوت به جای زنان بلکه شما گروهی اسراف کنندگان اید

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ

و نبود پاسخ قومش جز آنکه گفتند بیرون کنید آنان را از

قَرِيبَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْظَهُرُونَ ۝۸۲

آبادی تان که همانا آنان مردمی اند که پاکی می ورزند پس نجات دادیم او را و کسانش را

إِلَّا أَمْرَاتُهُ كَانَتْ مِنْ أَلْغَرِينَ ۝۸۳

مگر زنش را که بود از ماندگاران و بارانیدیم بر آنان

مَطَرًا ۝۸۴ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۝۸۵

بارانی [از سنگ] پس بنگر که چگونه بود سرانجام بزهکاران

وَالِإِلَى مَدِينِ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۝۸۶ قَالَ يَبْقَوْمُ

و [فرستادیم] به سوی مدین برادرشان شعیب را گفت ای قوم من بپرستید

أَعْبُدُوا اللَّهَ ۝۸۷ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۝۸۸ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ

نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی [از جانب]

رَبِّكُمْ ۝۸۹ فَأَوْفُوا بِالْكَفْلِ ۝۹۰ وَالْمِيزَانَ ۝۹۱ وَلَا تَبْخُسُوا

پروردگارتان پس به تمامی بدهید پیمانه و ترازو را و کم مدهید

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۝۹۲ بَعْدَ

به مردم چیزهای شان را و فساد مکنید در زمین پس از

إِصْلَاحِهَا ۝۹۳ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۹۴

اصلاح آن این بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ

و منشینید به هر راهی که بترسانید و بازدارید

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۝۹۵ مَنْ أَمَنَّ اللَّهُ ۝۹۶ وَتَبْعُونَهَا ۝۹۷ عِوَجًا

از کسی را که ایمان آورده است به او و می خواهید آن را کج

وَأَذْكُرُوا ۝۹۸ إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۝۹۹ وَانْظُرُوا

و به یاد آورید آنگاه که بودید اندک پس بسیار گردانید شما را و بنگرید

كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝۱۰۰

که چگونه بود سرانجام فسادگران و اگر هست گروهی

مِنْكُمْ ءَامِنُوا بِالَّذِي أَرْسِلْتُ بِهِ ۝۱۰۱ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا

از شما که ایمان آورده اند بدانچه فرستاده شدم بدان و گروهی که ایمان نیاورده اند

فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ ۝۱۰۲ يَبْنِئُ مَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝۱۰۳

پس صبر کنید تا داوری کند الله میان ما و او بهترین داوران است

﴿ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِبُ

گفتند مهتران [همان] کسانی که سرکشی کرده بودند از قوم او البته بیرون کنیم تو را ای شعیب

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرِيبِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَٰؤُ

و کسانی را که ایمان آوردند با تو از آبادی ما یا اینکه بازگردید به آیین ما گفت آیا [بازگردیم] اگرچه

كُنَّا كَرِهِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِن عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ

ما باشیم ناخوشنودان؟ ﴿۸۸﴾ به راستی که بسته باشیم بر الله دروغی اگر بازگردیم به آیین شما

بَعْدَ إِذْ بَخَّعْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

پس از آنکه نجات داد ما را الله از آن و سزاوار نیست برای ما که بازگردیم در آن مگر آنکه بخواهد

اللَّهُ رَبَّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ

الله پروردگار ما فراگرفته است پروردگار ما هر چیزی را به دانش بر الله توکل کردیم [ای] پروردگار ما دلوری کن

بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاضِلِينَ ﴿٨٩﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ

میان ما و میان قوم ما به حق و تو بهترین داورانی ﴿۸۹﴾ و گفتند مهتران

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

[همان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او اگر پیروی کنید شعیب را همانا شما آنگاه زیانکاران اید

﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمٍ ﴿٩١﴾

﴿۹۰﴾ پس گرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند صبحگاهان در سرای شان به زانو افتادگان ﴿۹۱﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا

آنان که دروغگو شمرند شعیب را گویا نبودند در آنجا آنان که دروغگو شمرند شعیب را

كَانُوا هُمْ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمِ لَقَدْ

بودند همانان زیانکاران ﴿۹۲﴾ پس روی گردانید [شعیب] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که

أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَاتٍ رَسُولَاتٍ رَّبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَأْسَى

رساندم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما پس چگونه اندوه خورم

عَلَى قَوْمٍ كَفَرِينَ ﴿٩٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا

بر گروهی کافران؟ ﴿۹۳﴾ و نفرستادیم در هیچ آبادی ای هیچ پیامبری را مگر آنکه

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ

گرفتیم اهل آن را به سختی و رنج باشد که آنان زاری کنند ﴿۹۴﴾ سپس

بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

جایگزین کردیم به جای بدی نیکی را تا آنکه [طرابی هایشان] بسیار شدند و گفتند به راستی که رسیده بود

ءَابَاءُنَا وَالضَّرَّاءِ وَالسَّرَّاءِ فَأَخَذْنَهُم بَغْنَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

پدران ما و آسایش پس گرفتیم آنان را ناگهان درحالی که آنان در نمی یافتند ﴿۹۵﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
و اگر همانا اهل این آبادی ها ایمان می آوردند و پرهیزکاری می کردند هر آینه می گشودیم بر آنها برکت هایی

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
از آسمان و زمین ولی دروغ شمردند پس گرفتیم آنان را به سزای آنچه

يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا
می کردند ﴿٩٦﴾ آیا پس ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [نزد]شان عذاب ما شبانگاه

وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا
درحالی که آنان خفتان باشند ﴿٩٧﴾ آیا ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [نزد] شان عذاب ما

ضَحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ
چاشتگاه درحالی که آنان بازی می کنند ﴿٩٨﴾ آیا پس ایمن شدند از مکر [ناگاه گرفتن] الله؟ پس ایمن نمی شود

مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ
از مکر الله جز گروه زیانکاران ﴿٩٩﴾ آیا راه ننموده است [الله] برای کسانی که

يَرْثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ
به ارث می بردند زمین را از پس [نابودی] اهل آن که اگر بخواهیم گرفتار [عذاب]شان سازیم

يَذُنُّوهُمْ ؕ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾
به گناهان شان و مهر نهیم بر دل هایشان آنگاه آنان [حق را] نمی شنوند ﴿١٠٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ ۖ هُمْ يَأْمُرُونَ بِالْبَغْيِ
ای کسانی که ایمان آورده اید! پیروی نکنید از اینان! آنان امر می کنند به تجاوز

وَالنَّكَاحِ وَالزَّوْجَرِ ۚ وَأَن تَكُونُوا كَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُوا
و ازدواج و زوجه را و آنکه باشید مانند آنانی که آنان می بخشند

بِأَلْبَانٍ ۚ وَالَّذِينَ يَسْتَحْسِنُ إِلَىٰ ظُلْمٍ ۚ إِنَّ ظُلْمَ الْبَنِي
با لبن [شیر] و آنانی که دوست دارند [رفتار] ظلم را! این ظلم بنی

إِسْرَٰءِيلَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ مُبْدِي وَخَاتِمَ الْأُمُورِ ﴿١٠١﴾
اسرائیل! و الله بود و خاتمه دهنده امور! ﴿١٠١﴾

وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُوا يَتَحَدَّوْنَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُوا
و آنانی که آنان می بخشند متخاصم می گردند! و آنانی که آنان می بخشند

يَتَحَدَّوْنَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُوا يَتَحَدَّوْنَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ
متخاصم می گردند! و آنانی که آنان می بخشند متخاصم می گردند! و آنانی که آنان می بخشند

يَتَحَدَّوْنَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُوا يَتَحَدَّوْنَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ
متخاصم می گردند! و آنانی که آنان می بخشند متخاصم می گردند! و آنانی که آنان می بخشند

يَتَحَدَّوْنَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ يُؤْتُوا يَتَحَدَّوْنَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ
متخاصم می گردند! و آنانی که آنان می بخشند متخاصم می گردند! و آنانی که آنان می بخشند

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
سزاوار است بر آنکه نگویم بر الله جز [سخن] حق را به راستی که آورده ام برای شما

بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ قَالَ إِن كُنتَ
نشانه ای روشن را از پروردگارتان پس بفرست با من بنی اسرائیل را گفت [فرعون] اگر

جِئْتَ بِثَابِتٍ فَآتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۖ فَأَلْقَىٰ
آورده ای نشانه ای را پس بیاور آن را اگر هستی از راست گویان گفت پس انداخت

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۖ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ
عصایش را پس ناگهان آن [عصا] ازدهایی آشکار شد و بیرون آورد دستش را پس ناگهان آن سفید [درخشان] شد

لِلنَّظَرِينَ ۖ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ
برای بینندگان گفتند مهتران از قوم فرعون همانا این جادوگری

عَلِيمٌ ۖ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ
بس داناست می خواهد که بیرون کند شما را از سرزمین تان پس چه فرمان می دهید

قَالُوا أَزِجُهُ وَآخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ يَا تَوْكُ
گفتند به تأخیر انداز [کار] او و برادرش را و بفرست در شهرها گردآورندگانی تا آورند نزد تو

بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ ۖ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ
هر جادوگر دانایی را و آمدند جادوگران نزد فرعون گفتند [ایا] همانا

لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۖ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
برایمان پاداشی هست اگر باشیم ما پیروزمندان گفت آری و همانا شما

لِمَنِ الْمُقَرَّبِينَ ۖ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ
از مقربان خواهید بود گفتند ای موسی یا اینکه تو می آفکنی و یا اینکه

تَكُونُ نَحْنُ الْمُغْلِبِينَ ۖ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
باشیم ما افکنندگان گفت [موسی] بیفکنید پس هنگامی که افکندند جادو کردند

أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْثَرَهُوهُمْ ۖ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ
چشم های مردم را و ترسانیدند آنان را و آوردند جادویی بزرگ را

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
و وحی فرستادیم به سوی موسی که بیفکن عصایت را پس ناگهان آن [عصا] فرومی برد آنچه را

يَأْفِكُونَ ۖ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ فَغُلِبُوا
به دروغ می بافتند آنگاه پدیدار شد حق و تباه شد آنچه می کردند پس مغلوب شدند

هَٰذَاكَ وَأَنْقَلِبُوا صَغِيرِينَ ۖ وَأَلْقَىٰ السَّحَرَةُ سَجِدِينَ
آنجا و گشتند خواران و افکنده شدند سجده کنان

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦١﴾ رَبِّ پروردگار جهانیان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار

فِرْعَوْنُ ءَامَنُتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمُوهُ ﴿١٦٢﴾ فرعون ایمان آوردید به او پیش از آنکه دستور دهم شما را؟ همانا این نیرنگی است که اندیشیداید آن را

فِي الْمَدِينَةِ لِنُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٦٣﴾ در این شهر تا بیرون کنید از آن مردمش را پس به زودی خواهید دانست البته می‌برم

أَيَّدِيكُمْ وَازْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضِلَّ بَيْنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٤﴾ دست هایتان و پاهایتان را بر خلاف [همدیگر] سپس بر دار خواهیم کشید شما را همگی

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٦٥﴾ وَمَا نَنقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا ﴿١٦٦﴾ گفتند همانا ما به سوی پروردگارمان بازگردندگانیم و ایراد نمی‌گیری از ما مگر آنکه ایمان آوردیم

بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٦٧﴾ به نشانه‌های پروردگارمان هنگامی که پیامد برای ما ای پروردگار ما فروریز بر ما شکیبایی و بمیران ما را درحالی که مسلمانیم

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا ﴿١٦٨﴾ و گفتند مهتران از قوم فرعون آیا وامی‌گذاری موسی و قومش را تا فساد کنند

فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ قَالَ سَنْقِيلُهُمْ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِيهِمْ ﴿١٦٩﴾ در زمین فروگذارند تو را و اله هایت را؟ گفت به زودی می‌کشیم پسران شان را و زنده نگه خواهیم داشت

نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٧٠﴾ زنانشان [دخترانشان] را و همانا ما بر آنان چیره‌گانیم گفت موسی به قومش

أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصِيرُوا إِيَّاكَ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ ﴿١٧١﴾ یاری خواهید از الله و شکیبایی کنید همانا زمین از آن الله است به میراث می‌دهد آن را به هر کس که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٧٢﴾ بخواهد از بندگان اش و سرانجام [نیک] برای پرهیزکاران است گفتند آزار دیده ایم

مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ ﴿١٧٣﴾ پیش از آنکه بیایی نزد ما و پس از آنکه آمدی نزد ما گفت امید است که پروردگار شما

أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ ﴿١٧٤﴾ نابود کند دشمن تان را و جانشین سازد شما را در زمین

فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ﴿١٧٥﴾ تا بنگرد که چگونه می‌کنید به درستی که گرفتار کردیم خاندان فرعون را

بِالسِّنِينَ وَنَقَصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٧٦﴾ به خشکسال‌ها و کاستی از میوه‌ها باشد که آنان پند گیرند

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ ۖ وَالضَّفَادِعَ ۖ وَالْخُمُوزَ ۖ وَخُنُوفَ الرِّجْلِ ۖ وَآيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ ۖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمْوَسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ ۖ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيْنَ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لِنُؤْمِنَ لَكَ وَلَتَرْسِلَنَّا مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّدَّتْهُمْ رِجْزُ بَلَاغِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَغَرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْثَرْنَا لَهُمُ الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ ۖ مَشْرُوقِ الْأَرْضِ وَمَغْرِبِهَا ۖ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ ۖ لِيُذْهِبَ عَنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۖ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

پس چون می آمد برای شان نیکی می گفتند برای ماست این و اگر می رسید به آنان بدی ای
 یطیروا به موسی و کسانی که با او بودند آگاه باشید! جز این نیست که فال [بد] شان نزد **الله است** ولی
 بیشترشان نمی دانند ﴿۱۳۱﴾ و گفتند هرچه که بیاوری برای ما آن را از [هر] نشانه ای
 تا جادو کنی ما را بدان پس نیستیم ما تو را باور دارندگان ﴿۱۳۲﴾ پس فرستادیم بر آنان
 سیلاب و ملخ و شته [آفت گیاهی] و وزغ ها و خون را و نشانه هایی آشکار [و جفا جفا]
 پس سرکشی کردند و بودند گروهی بزه کاران ﴿۱۳۳﴾ و هنگامی که فرو آمد بر آنها
 عذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما **پروردگارت را** بدان پیمانی که بسته است با تو اگر
 برداری از ما عذاب را هر آینه تصدیق می کنیم تو را و هر آینه می فرستیم با تو بنی
 اسرائیل را پس هنگامی که برداشتیم از آنان عذاب را تا مدتی که
 آنان رسد گانند به آن ناگهان آنان پیمان شکنی می کردند ﴿۱۳۵﴾ پس انتقام گرفتیم از آنان پس غرق کردیم آن ها را
 در دریا به سبب آنکه همانا آنان دروغ انگاشتند آیات ما را و بودند از آن بی خبران ﴿۱۳۶﴾
 و به میراث دادیم گروهی را که ناتوان شمرده می شدند [یعنی بنی اسرائیل را] مشرق
 زمین و مغارب آن را که برکت نهادیم در آن و کامل شد سخن [وعده ی] **پروردگار تو**
 به نیکی بر بنی اسرائیل به سبب آنکه شکیبایی کردند و ویران کردیم آنچه را که
 می ساختند فرعون و قومش و آنچه را که برمی افراشتند ﴿۱۳۷﴾

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى
گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس درآمدند بر گروهی که روی می آوردند [به پرستش] بر

أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ
بُت‌هایی که برایشان بود گفتند [بنی اسرائیل] ای موسی قرار ده برای ما الهی را چنانکه برای آنان اله‌هایی است!

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَبَطِلُ
گفت همانا شما گروهی هستید که نادانی می‌کنید ﴿۱۳۸﴾ همانا اینان نابودشونده است آنچه آنان در آنند و باطل است

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا
آنچه می‌کردند گفت [موسی] آیا جز الله بجویم برایتان الهی را

وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَا
حال آنکه او برتری داده شما را بر جهانیان [معاصران] ﴿۱۴۰﴾ [به یاد آورید] زمانی که نجات دادیم شما را

مَنْ أَلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ
از [چنگ] آل فرعون که تحمیل می‌کردند به شما بدترین عذاب [و شکنجه] را می‌کشتند بی رحمانه

أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّنْ
پسران شما را و زنده نگه می‌داشتند زنان [دختران] شما را و در این آزمایش بود [از جانب]

رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
پروردگارِتان [آزمایشی] بزرگ شما ﴿۱۴۱﴾ و وعده گذاشتیم با موسی سی شب

وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فَنَمَّ مِيقَتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
و کامل کردیم آن [وعده] را به دهی [دیگر] پس کامل شد مدت وعده پروردگار او چهار شب و گفت

مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
موسی به برادرش هارون جانشین من باش در میان قوم من و اصلاح کن [کُرآن‌ها را] و پیروی مکن

سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى بِوَعْدَةِ رَبِّهِ
راه سبیل المفسدین ﴿۱۴۲﴾ و چون آمد موسی به وعده گاه ما و سخن گفت با وی

رَبُّهُ قَالَ رَبِّ ارْنِي أَنْظِرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِي وَلَكِنْ أَنْظِرْ
پروردگارش گفت ای پروردگارم بنمای به من [خود را] تا بنگرم به سوی تو گفت [الله] هرگز نخواهی دید مرا ولی بنگر

إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِي فَلَمَّا تَجَلَّى
به سوی کوه پس اگر استوار ماند برجایش پس خواهی دید مرا پس زمانی که تجلی کرد

رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ
پروردگار او برای کوه گرداند آن را خرد [و هموار] و افتاد موسی بیهوش پس چون به هوش آمد

قَالَ سُبْحَنَكَ بَتُّ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾
گفت پاک و منزهی تو بازگشتم به سوی تو و من نخستین ایمان آورندگانم ﴿۱۴۳﴾

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِيسَلَتِي وَيُكَلِّمِي
گفت ای موسی همانا من برگزیدم تو را بر مردم با پیام هایم و با سخنانم

فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا
پس بگیر آنچه دادم به تو و باش از سپاسگزاران و نوشتیم

لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةٌ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
برای او در لوح ها از هر چیزی پندی و بیانی روشن برای هر

شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكَ
چیزی [گفتم] پس بگیر آن را با جد و جهد و فرمان ده قوم خود را تا [به کار] گیرند نیکوترین آن را به زودی می نمایانم به شما

دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
سرای فاسقان را به زودی بگردانم [از اندیشیدن] در نشانه هایم کسانی را که کبر می ورزند

فِي الْأَرْضِ بغيرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كَلَّاءِيَةً لَا يُؤْمِنُوا
در زمین به ناحق و اگر ببینند نشانه ای ایمان نمی آورند

بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا
به آن و اگر ببینند راه هدایت را نگیرند آن را راهی و اگر ببینند

سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
راه گمراهی را بگیرند آن را راهی این به سبب آن است که همانا آنان دروغ انگاشتند آیات ما را

وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ
و بودند از آن غافلان و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را و دیدار

الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
آخرت را تباه شد کردارهای شان آیا پاداش داده می شوند جز آنچه

يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ
می کردند [به پرستش] گرفت قوم موسی پس از او از زیورهای شان

عَجَلًا جَسَدًا لَهُم خَوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
گوساله ای را پیکری که برایش بانگی بود آیا ندیدند که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان

سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سَقَطَ
راهی را؟ [به پرستش] گرفتند آن را و بودند ستمکاران و زمانی که افتاده شد

فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا
در دست هایشان [=پشیمان شدند] و دیدند که همانا آنان گمراه شده اند گفتند اگر نبخشاید ما را

رَبُّنَا وَيَغْفِرَ لَنَا لَنَكُونَنَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾
پروردگارمان و نیامزد ما را هر آینه باشیم از زیانکاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ ۖ أَسِفًا قَالَ يَلُسَمَا خَلَفْتُونِي
و چون بازگشت موسی به سوی قومش خشمگین اندوهگین گفت چه بد جانشینی کردید مرا

مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَالْقَىٰ الْأَلْوَابَ ۖ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
پس از من آیا پیشی گرفتید بر فرمان پروردگارتان؟ و انداخت لوح ها را و گرفت [موی] سر

أَخِيهِ يَجْرُهُ ۖ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
برادرش را درحالی که می کشیدلورا به سوی خودش [برادرش] گفت ای پسر مادر من همانا این قوم ناتوان شمرند مرا و نزدیک بود

يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تَشْمِتْ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ
که بکشند مرا پس شادمگردان با [سرزنش] من دشمنان را و مگردان مرا با گروه

الظَّالِمِينَ ۖ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي ۖ وَادْخُلْنَا فِي
ستمکاران گفت [ای] پروردگارم بیامرز مرا و برادرم را و درآور ما را در

رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّحِمِينَ ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
رحمتت و تو مهربان ترین مهربانانی همانا کسانی که گرفتند

الْعَجَلَ ۖ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
گوساله را [به پرستش] به زودی خواهد رسید به آنان خشمی از [جانب] پروردگارشان و خواری ای در زندگی دنیا

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۖ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ
و بدین سان کیفری دهیم دروغ پردازان را و کسانی که کردند کارهای بد سپس

تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَعَاقِبُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ
توبه کردند پس از آن ایمان آوردند همانا پروردگار تو پس از آن [توبه] البته بسی آمرزنده مهربان است

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ۖ وَفِي
و چون فرونشست از موسی آن خشم گرفت الواح را و در

كُتُبِهَا هُدًى وَرَحْمَةً ۖ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۖ وَأَخْبَارَ
نوشته ی آن هدایتی بود و بخشایشی برای کسانی که آنان از پروردگارشان می ترسند و برگزید

مُوسَى قَوْمَهُ ۖ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
موسی از قومش هفتاد مرد را برای وعده گاهمان پس هنگامی که گرفت آنها را لرزه

قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِّن قَبْلُ وَلِئِنِّي أَتَّهِلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
گفت [موسی] [ای] پروردگارم اگر می خواستی نابود می کردی آنان را پیش از این و مرا [نیز] آیا نابود می کنی ما را به [سزای] آنچه کردند

السُّفَهَاءَ ۖ مَنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي
بی خردان از ما؟ نیست این مگر آزمون تو گمراه می کنی بدان هر که را خواهی و هدایت می کنی

مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ۖ وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۖ
هر که را خواهی تو کارسازمایی پس بیامرز ما را و بخشای بر ما و تو بهترین آمرزندگان

﴿وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا مُنْظَرُونَ﴾
 و بنویس برای ما در این دنیا نیکی و [نیز] در آخرت همانا ما بازگشته ایم به سوی تو [گفت] عذاب را می رسانمش به هر که خواهم و بخشایشم
 وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾
 فراگرفته است همه چیز را پس به زودی خواهم نوشت آن را برای کسانی که پرهیزکاری می کنند و می دهند زکات را و کسانی که آنان به آیات ما ایمان می آورند ﴿١٥٦﴾
 الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَزَّرُوا وَنَصَرُوا وَاتَّبَعُوا
 از آن فرستاده، آن پیامبر درس ناخوانده همان که می یابند [نام] او را نوشته شده نزدشان در تورات و انجیل فرمان می دهد آنان را به کار شایسته و باز می دارد آنان را از کار ناشایست و حلال می کند برای آنها پاکیزه ها را و حرام می کند بر آنها ناپاکی ها را و فرومی نهد از آنان بارگراشان بر آنان پس کسانی که ایمان آوردند به او و بزرگ داشتند او را و یاری اش کردند و پیروی کردند
 التَّورِ الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾ قُلْ
 از نوری که فروفرستاده شده است با او آنها خود رستگاران اند ﴿١٥٧﴾ بگو
 يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 ای مردم همانا من فرستاده الله ام به سوی شما همگی آن [الله] که برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین نیست الهی جز او زنده می کند و می میراند پس ایمان بیاورید به الله و فرستاده اش آن پیامبر درس ناخوانده ای که ایمان دارد بالله
 وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾
 و سخنان او و پیروی کنید از او باشد که شما راه یابید ﴿١٥٨﴾
 وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٍ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾
 و از قوم موسی گروهی اند که راه می نمایند به حق و بدان [حق] دادگری می کنند ﴿١٥٩﴾

وَقَطَعْنَهُمْ أَثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
و جدا ساختیم آنان را دوازده [بخش] نواذگان گروه گروه و وحی کردیم به سوی موسی

إِذِ اسْتَسْقَىٰ آبَ الْوَادِيَةِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ يَمَسَّ السَّيْلَ فَنُفِثَ مِنْ دُونِ السَّيْلِ وَأَمَّا الْفِرْعَوْنُ فَأُصْطَفِيَ بَعْدَ الْمُؤْمِنِينَ
هنگامی که آب خواستند از او قومش که بنی بنی اسرائیل را که از آن فتنه شد و فرعون را پس از مؤمنان

فَأَنْجَيْنَاهُ أَتَيْنَاهُ أَتْنَا عَشْرَةَ نَجَاتٍ قَالَ لَهُ الْاِثْنَتَانِ أَخَذْتَنِي بِعَصَاكَ الْغَوَاةَ أَطَاعْتَنِي
آنگاه بر جوشید از آن دوازده چشمه به راستی که دانست هر گروهی که او را

مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا بِهِ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ يَنْصَرَفَ إِلَى الْفِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ مُتَجَبِّلاً
آبشخورشان را و سایبان ساختیم بر آنان ابر را و فرو فرستادیم بر آنها [مگر انگبین]

وَالسَّلَوَىٰ بَلَدٍ رَجَا فَاسْكِنُوا فِيهَا عَلَى الْكَنْعَانَ
و سلوی [بلد چین] را [و گفتیم] بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزی دادیم به شما

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَإِذِ
و ستم نکردند به ما بلکه تنها بر خودشان ستم می کردند [و به یادآور] زمانی که

قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهَا
گفته شد به آنان جای گیرید در این آبادی و بخورید از [نعمت‌های] آن هر جا

سِتَّمْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرَ
که خواهید و بگوئید [بارالها] بخشایشی! و در آید از دروازه سجده کنان تا بیاموزیم

لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَرِيعٌ وَاسْكُنُوا فِيهَا عَلَى الْكَنْعَانَ
برای شما گناهان تان را، به زودی خواهیم افزود [بپادشاه] نیکوکاران را

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
پس دگرگون کردند کسانی که ستم کردند از آنان [آن سخن را] به سخنی دیگر غیر از آنچه گفته شد به آنان

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
پس فرستادیم بر آنان عذابی از آسمان به [سزای] آنکه آنان

يَظْلِمُونَ وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
ستم می کردند [و پرسیدیم از آنان درباره] مردم [آبادی] که بود

حَاضِرَةً أَلْبَحِرَ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
کنار دریا چون تجاوز می کردند در [روز] شنبه وقتی که می آمدند به سوی آنان

حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ
ماهیان شان در روز شنبه شان [آشکارا] [بر آب] و روزی که شنبه نمی گرفتند

لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
نمی آمدند به سوی آنان این چنین می آزمودیم آنها را به [سزای] آنکه نافرمانی می کردند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا **اللَّهُ** مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ
و[به یادآور] زمانی که گفت گروهی از آنان چرا پند می دهید گروهی را که **الله** نابودکننده ی آنان است یا عذاب کننده آنهاست

عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْدِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾
به عذابی سخت؟ گفتند تا [ما را] عذری باشد نزد **پروردگارتان** و باشد که آنان پرهیزکاری کنند ﴿١٦٤﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
پس هنگامی که فراموش کردند آنچه پند داده شده بودند بدان، نجات دادیم کسانی را که باز می داشتند از بدی

وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾
و بگرفتیم کسانی را که ستم کردند به عذابی سخت به [سزای] آنکه نافرمانی می کردند ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ
پس چون سربچی کردند [از ترک] آنچه باز داشته شده بودند از آن گفتیم به آنان بشوید بوزینگانی رانده شدگان

وَإِذْ تَأَذَّتْ رِبْكُ لِبَعْنٍ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَن
و[به یادآور] زمانی که آگاه کرد **پروردگار تو** که هر آینه برمی انگیزد بر آنان تا روز رستاخیز کسی را که

يَسُوءُهُمْ سَوْءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾
تحمیل می کند به آنها بدترین عذاب را همانا **پروردگار تو** زود کیفر است و همانا او بسی آمرزنده مهربان است ﴿١٦٧﴾

لَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ
و پراکنده کردیم آنان را در زمین گروه گروه [برخی از آنان]

الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
شایستگان اند و [برخی از آنان] جز آن اند و آزمودیم آنها را به نیکی ها

وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ
و بدی ها باشد که آنان باز گردند ﴿١٦٨﴾ پس، جایگزین گردید پس از آنان جانشینانی [بدکار]

وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
که به ارث بردند کتاب [تورات] می گیرند کالای ناپایدار این [جهان] فروتر را و می گویند به زودی آمرزیده خواهد شد برای ما

وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
و اگر بیاید برای شان کالای ناپایداری مانند آن می گیرند آن را آیا گرفته نشده است از آنان پیمان کتاب [تورات]

أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارِ الْآخِرَةُ
که نگویند بر **الله** جز حق؟ و خوانده اند آنچه در آن است و سرای آخرت

خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ
بهتر است برای کسانی که پرهیزکاری می کنند پس آیا پس خرد نمی ورزید ﴿١٦٩﴾ و کسانی که چنگ می زنند

بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾
به کتاب و برپای می دارند نماز را همانا ما تباہ نمی کنیم پاداش اصلاح گران را ﴿١٧٠﴾

وَإِذْ نُنَقِّنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ
[ویدانید] زمانی که بالا نگه داشتیم آن کوه را بر فرازشان گویی که آن سایبانی است و پنداشتند که همانا آن [کوه] فروافتدنی است بر آنان

خُذُوا مَا آتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾
[گفتیم] بگیریید آنچه را که دادیم به شما با جد و جهد و یاد کنید آنچه را در آن است باشد که شما پرهیزکاری کنید ﴿١٧١﴾

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
[ویدانید] زمانی که گرفت پروردگار تو از فرزندان آدم از پشت های آنان فرزندان شان را و گواه کرد آنان را

عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ
بر خودشان که آیا نیستیم من پروردگارتان؟ گفتند آری [هستی] گواهی دادیم تا [مبادا] بگویید روز

الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ
رستاخیز که همانا ما بودیم از این بی خبران ﴿١٧٢﴾ یا تا [مبادا] بگویید جز این نیست که شرک ورزیدند

آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندانی پس از آنان پس آیا نابود می کنی ما را به [سزای] آنچه کردند

الْمُتَّبِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
باطل گریان ﴿١٧٣﴾ و بدین سان روشن بیان می کنیم آیات را و باشد که آنان بازگردند

وَاتْلُ مَا عَلَّمَ النَّبِيُّ الَّذِي آتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَأَنْسَخَ مِنْهَا
و بخوان ﴿١٧٤﴾ بر آنان خبر کسی را که داده بودیم به او نشانه هایمان را پس بیرون رفت از آن [آیات]

فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
آنگاه در پی اش افتاد شیطان پس شد از گمراهان ﴿١٧٥﴾ و اگر می خواستیم

لَرْفَعَنَّهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَشَلَاهُ
هر آینه [مقام] او را بالا می بریم با آن [آیات] ولی او گرایید به سوی زمین و پیروی کرد هوس خود را پس حالش

كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحَمَلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكُهُ
مانند حال سگ است اگر بتازی بر او زبان از دهان بیرون آورد یا [اگر] واگذاری اش

يَلْهَثٌ ذَٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ
زبان از دهان بیرون آورد این حال گروهی است که دروغ شمرند آیات ما را پس بازگوی

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
این داستان ها را باشد که آنان بیندیشند ﴿١٧٦﴾ بد است حال گروهی که

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسِهِمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِ
دروغ شمرند آیات ما را و بر خودشان ستم می کردند ﴿١٧٧﴾ هر که را راه نماید

فَهُوَ الْمُهْتَدِیُّ وَمَنْ يُضِلِّ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾
پس او راه یافته است و هر که را گمراه سازد پس آنان خود زیان کاران اند ﴿١٧٨﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ
و به درستی که پدید آوردیم برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیان را برای آنان دل هایی است

لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ
که در نمی یابند با آن و برای آنان چشم هایی است که نمی بینند با آن و برای آنان گوش هایی است که نمی شنوند

بِهَا أُولَئِكَ كَأَلَا تَعْمَرُ بَلْ لَهُمْ أَصْؤُ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾
با آن آنان مانند چهارپایان اند بلکه آنان گمراه ترند آنان خود بی خبران اند

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي
و تنها از آن الله است نام های نیکوتر پس بخوانید او را بدان ها و واگذارید کسانی را که کجروی می کنند در

أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً
نام های او به زودی کیفر داده خواهند شد [به سبب] آنچه که می کردند و از آنان آفریدیم گروهی اند که

يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
راه نمایند [مردم را] به حق و با آن عدالت می ورزند و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را

سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ
به زودی آنان را اندک اندک می کشانیم [به سوی عذاب] از جایی که ندانند و مهلت می دهم به آنان همانا

كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ
ترفند من سخت استوار است آیا نیندیشیده اند که نیست در همنشین آنان هیچ گونه دیوانگی ای؟ نیست

هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ
او مگر بیم دهنده ای آشکار آیا ننگریسته اند در فرمانروایی آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
و زمین و آنچه آفریده است الله از هر چیزی و اینکه شاید نزدیک شده باشد

أَجَلُهُمْ فِيْ أَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مِّنْ يُضِلُّ اللَّهُ فَمَا
اجلشان؟ پس به کدام سخن پس از آن [قرآن] ایمان می آورند هر که را گمراه سازد الله پس نیست

هَادِيَ لَهُمْ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
راه نمایی برای او و واهی گذارد آنان را در سرکشی شان تاسرگردان شوند می پرسند از تو درباره رستاخیز

أَيَّانَ مَرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْعِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ
که کی باشد فرارسیدن آن؟ بگو جز این نیست که دانش آن نزد پروردگار من است آشکار نمی کند آن را به هنگامش جز او گران آمده است

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
[فرارسیدن آن] در آسمان ها و زمین نیایدتان مگر ناگهان [چنان] می پرسند از تو گویا تو نیک آگاهی

عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾
از آن بگو جز این نیست که دانش آن نزد الله است ولی بیشتر مردم نمی دانند

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
بگو در اختیار ندارم برای خودم سودی را و نه زیانی را جز آنچه خواسته است الله و اگر من

أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ
می دانستم غیب را هر آینه بسیار می یافتم از خیر و نمی رسید به من [هیچ] بدی نیستم

أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۸۸﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
من جز بیم دهنده ای و مرثه دهنده ای برای گروهی که ایمان می آورند اوست که آفرید شما را

مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
از تنی یگانه و قرارداد از آن همسرش را تا آرام گیرد با او پس چون

تَغَشَّاهَا حَمَلٌ خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا
آمیزش کرد با او بار گرفت باری سبک آنگاه سر کرد با آن [بارسبک] پس هنگامی که گران بار شد بخوانند [آن دو]

اللَّهُ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْنَا صَاحِبًا لَّنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۱۸۹﴾
الله پروردگارشان را که اگر بدهی به ما [فرزند] شایسته ای هر آینه خواهیم بود از سپاس گزاران

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَاحِبًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا فَتَعَلَّى
پس چون داده به آن دو [زن و شوهر] [فرزند] شایسته ای قرار دادند برای او شریکانی در آنچه داده بوده آن ها پس والاتراست

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۱۹۰﴾ أَيْشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
الله از آنچه شرک می ورزند آیا شریک [او] قرار می دهند چیزی را که نمی آفریند هیچ چیز را و آن ها آفریده می شوند

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لِمَن نَّصَّرَا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۹۱﴾
و توان ندارند برای آنان یاری رساندن را و نه خودشان را یاری می کنند

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
و اگر بخوانید آن ها را به سوی هدایت پیروی نکنند از شما برابر است بر شما که آیا خواننده اید آنان را

أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿۱۹۲﴾ إِنْ هَآؤُنَا الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
یا شما خاموش شونده گان اید همانا کسانی که می خوانید [شان] به جای الله

عِبَادُ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ
بندگانمانند شما پس بخوانید آنان را آنگاه باید پاسخ دهند به شما اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۹۳﴾ أَلَمْ يَمْشَوْا بِهَا أَمْ لَهُمْ آيْدٍ
هستید راست گویان آیا برای آنان پاهایی هست که راه می روند با آن یا برای آنان دست هایی است

يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
که بگیر و بند کنند با آن یا برای آنان چشمانی است که می بینند با آن یا برای آنان گوش هایی است

يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿۱۹۵﴾
که می شنوند با آن بگو بخوانید شریکان تان را سپس نیرنگ زنید به من و مهلت ندهید مرا

إِنَّ وَلِيََّ **اللَّهُ** الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ **وَهُوَ** يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٧٦﴾
 همانا کارساز من **الله است** آن که فرو فرستاد این کتاب را **و او** کارسازی می کند شایستگان را

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا
 و کسانی که می خوانید [شان] به جز او توان ندارند یاری رساندن را و نه

أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٧٧﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 خودشان را یاری می کنند و اگر بخوانید آنان را به سوی هدایت نمی شنوند

وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧٨﴾ خذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
 و می بینی آنها را که می نگرند به سوی تو در حالی که آنان نمی بینند در پیش گیر گذشت را و فرمان ده

بِالْعَرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٧٩﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
 به [کار] پسندیده و روی بگردان از نادانان و اگر برانگیزاند تو را از [جانب]

الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾
 شیطان وسوسه ای پس پناه جوی **به الله** همانا او بسی شنوای داناست

الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
 کسانی که پرهیزکاری کردند چون برسد به آنان وسوسه ای از شیطان یاد می کنند [الله را]

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَى ثُمَّ
 پس ناگهان آنان بینایان اند و برادران شان می کشانند آنها را در گمراهی سپس

لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِنَايَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
 هیچ کوتاهی نمی کنند و چون نیآوری برای شان آیه ای را می گویند چرا خود برنگزیدی آن را؟

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
 بگو جز این نیست که پیروی می کنم آنچه را که وحی می شود به من از [سوی] پروردگارم این [قرآن] بینش هایی از [جانب] پروردگار شما

وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
 و هدایت و بخشایشی است برای گروهی که ایمان آوردند و چون خوانده شود قرآن

فَأَسْمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠٤﴾ وَاذْكُرْ
 پس گوش فراهمید به آن و خاموش بمانید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید و یاد کن پروردگارت را

فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 در دلت به زاری و بیم و بدون آوای بلند از گفتار در بامداد

وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 و شبانگاه و مباش از غافلان همانا کسانی که نزد پروردگارت هستند

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٠٦﴾
 تکبر نمی ورزند از پرستش او و به پاکی یاد می کنند او را و تنها برای او سجده می کنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ وَارَسُولِهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
می پرسند از تو درباره غنائم بگو غنائم از آن الله و رسول است پس پروا کنید از الله

وَأَصْلَحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَارَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
و اصلاح کنید آنچه میان خودتان است و فرمانبرداری کنید الله و رسولش اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ۱ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
مؤمنان ۱ جز این نیست که مؤمنان [کامل] آنان اند که چون یاد کرده شود الله بترسد

قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ
دل های ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیات او بیفزاید بر ایمانشان و بر پروردگار خویش

يَتَوَكَّلُونَ ۲ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
توکل می کنند ۲ آنان که برپا می دارند نماز را و از آنچه روزی داده ایم ایشان را

يُنْفِقُونَ ۳ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ
انفاق می کنند ۳ آنان همان مؤمنان واقعی اند به راستی برای ایشان است درجاتی نزد

رَبِّهِمْ ۴ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۵ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
پروردگارشان و آمرزش و روزی و ارجمندی چنان که بیرون آورد تو را پروردگارت

مِّنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ
از خانه ات به تدبیر درست و همانا گروهی از مؤمنان ناخوشنود بودند

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
ستیزه می کنند با تو در سخن حق پس از آنکه روشن شد گویی که رانده می شوند به سوی مرگ

وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۶ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا
در حالی که ایشان می نگرند ۶ و یاد کنید وقتی را که وعده می داد به شما الله یکی از دو گروه را که آن

لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ
برای شما خواهد بود و دوست می داشتید که [آن کاروان] بدون نیرو و سلاح باشد از آن شما

وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
و می خواست الله تا ثابت بدارد [دین] حق را به سخنان خویش و ببرد [فرماندازد] ریشه کافران را

لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ ۷ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۸
تا ثابت بدارد [دین] حق را و نابود کند [دین] باطل را و اگرچه ناخوشنود شوند بزهکاران

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفٍ

[یاد کنید] آنکه که فریادخواهی می کردید **پروردگارتان را** پس پذیرفت [دعای] شما را که من یاری کننده شمایم به هزاری

مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

از فرشتگان که از پی یکدیگر درآیند ﴿۹﴾ و قرار نداد آن [ممد] را **الله** مگر مژده ای [برای شما]

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

و تا آرام گیرد به آن دل هایتان و نیست پیروزی مگر از نزد **الله** هر آینه **الله**

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ

پیروزمند سنجیده کار است ﴿۱۰﴾ [یاد کنید] آنگاه که فراپوشاند بر شما خوابی سبک را به جهت ایمنی از نزد خود و فرود می آورد

عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ

بر شما از آسمان آب را تا پاک کند شما را با آن و ببرد از شما پلیدی

الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

شیطان را و تا استواری دهد بر دل های شما و استوار کند به آن گام های [شما] را ﴿۱۱﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا

[یاد کنید] آنگاه که وحی می فرستاد **پروردگار تو** به سوی فرشتگان که همانان با شمایم پس استوار بدارید کسانی را که ایمان آورده اند

سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ

زود که افکنیم در دل های آنان که کفر ورزیدند ترس را پس بزنید فراز

الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

گردن ها و بزنید از آنها **هر** سرانگشتی را ﴿۱۲﴾ آن به سبب این است که

شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ

مخالفت کردند با **الله** و پیامبرش و هر که مخالفت کند با **الله** و پیامبرش پس هر آینه **الله**

شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَمَنْ فَذَوْقُهُ وَأَنْتَ لِلْكَافِرِينَ

سخت کیفر است ﴿۱۳﴾ این را پس بچشید و [بدانید که] هر آینه برای کافران است

عَذَابِ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا رُجِسُوا

عذاب آتش ﴿۱۴﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید چون رویاروی شوید با آنان که

كَفَرُوا زَحَفًا ﴿١٥﴾ فَلَا تُؤَلُّوهُمْ الْاَذْبَارُ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُؤَلِّمْ يَوْمَئِذٍ

کفر ورزیدند درحالی که انبوه اند [در میلان جنگ] پس مگردانید به سوی ایشان پشت ها را ﴿۱۵﴾ و هر که بگرداند به آنان آن روز

دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقُنَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَكَءَ

پشت خود را مگر آنکه کناره جوینده باشد برای کارزاری [بهتر] یا موضع گیرنده به سوی گروهی دیگر [باشد] پس بی گمان باخود آورده

يَغْضَبُ مِنْ اللَّهِ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

خشمی را از **الله** و جای او جهنم است و بد جای بازگشتی است ﴿۱۶﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
پس نکشتید آنان را بلکه الله کشت آنان را و تیر نینداختی وقتی که تیر انداختی

وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِئِذَا لَمْ يَأْتِ الْيَوْمَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا
بلکه [در واقع] الله تیر انداخت و تا اینکه بیازماید مؤمنان را از نزد خود آزمونی نیکی

إِنَّا سَمِعُ عَلَيْهِ ۝۱۷ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدُ
هر آینه الله شنوایی داناست ۱۷ این است [کاری که شد] و هر آینه الله سست کننده است نیرنگ

الْكَافِرِينَ ۝۱۸ إِن تَسْتَفِئِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
کافران را اگر طلب پیروزی می کردید پس به سراغتان آمد پیروزی

وَأَن تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَن تُغْنِيَ عَنْكُمْ
و اگر باز ایستید پس آن بهتر است برای شما و اگر باز گردید [مانیز] بازمی گردیم و هرگز کفایت نکند از شما

فَتْحُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۹ يَتَأَيَّهَا
گروه شما هیچ چیز را هر چند بسیار باشند و [بدانید] که الله با مؤمنان است ۱۹ ای

الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنتُمْ
کسانی که ایمان آورده اید فرمان برید الله را و فرستاده اش را و روی مگردانید از او حال آنکه شما

تَسْمَعُونَ ۝۲۰ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ هُمْ سَمِعْنَا وَهُمْ
می شنوید ۲۰ و مباشید و همانند کسانی که گفتند شنیدیم با آنکه آنان

لَا يَسْمَعُونَ ۝۲۱ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ
نمی شنیدند ۲۱ هر آینه بدترین جنبندها نزد الله کرانند گنگانند

الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝۲۲ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ
آنانند که خرد نمی ورزند ۲۲ و اگر دانستی الله در آنان خیری را البته آنان را شنوایی کرد

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۝۲۳ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ
و اگر هم شنوایشان کرده بود باز پشت می کردند درحالی که ایشان روی گردانان می بودند ۲۳ ای کسانی که

ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
ایمان آورده اید پاسخ دهید [ندای] الله و رسول را هرگاه بخواند شما را برای آنچه که زنده می سازد شما را

وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ
و بدانید که هر آینه الله حایل می شود میان آدمی و دل او و [بدانید] که به سوی او

تُحْشَرُونَ ۝۲۴ وَأَتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
گرد آورده می شوید ۲۴ و بپرهیزید از فتنه ای که نرسد به آنان که ستم کردند

مِنْكُمْ خَاصَّةً ۝۲۵ وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۲۶
از شما تنها ۲۵ و بدانید که هر آینه الله سخت کیفر است ۲۶

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ

و یاد کنید آنگاه را که شما اندک بودید ناتوان شمرده می شدید در زمین می ترسیدید

أَنْ يَخْطَفَكُمْ النَّاسُ فَيَأْوِيَكُمْ وَآيَدُكُمْ بِضُرِّهِمْ وَرَزَقَكُمْ

از آنکه بر بایند شما را مردمان پس جای داد شما را و قوی کرد شما را به یاری دهن خود و روزی داد شما را

مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

از چیزهای پاکیزه باشد که شما سپاس گزارید ﴿٢٦﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید

لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

خیانت مکنید به الله و رسول و خیانت مکنید به امانت های یکدیگر در حالی که شما می دانید

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنْ اللَّهَ

و بدانید که هر آینه مال های یتان و فرزندانان [مایه] آزموند و اینکه و الله است

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا

که نزد او مزدی بزرگ است ﴿٢٨﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید اگر پروا کنید از

اللَّهُ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ

الله قرار می دهد برای شما فرقان را [بیروی شناخت حق باطل] و میزداید از شما گناهان شما را و می آمرزد

لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ

شما را و الله دارای بخشش بزرگ است ﴿٢٩﴾ و [یاد کن] آنگاه که نیرنگ زدند به تو آنان که

كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ

کفر ورزیدند تا حبس کنند تو را یا بکشند تو را یا بیرون کنند تو را [از مکه] و ایشان نیرنگ می زدند و چاره می نمود

اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا

الله [نیرنگشان را] و الله بهترین چاره سازان است ﴿٣٠﴾ و چون خوانده شود بر آنان آیات ما

قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا

گویند به درستی که شنیدیم اگر بخواهیم ما هم بگوییم مانند این [قرآن را] نیست این مگر

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ

افسانه های پیشینیان ﴿٣١﴾ و آنگاه که گفتند بار الها اگر هست این

هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ

[قرآن] حق از نزد تو پس بباران بر ما سنگهایی را از آسمان

أَوْ أَتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَتْ لِيُعَذِّبَهُمُ

یا بیاور [بر سر ما] عذابی دردناک را ﴿٣٢﴾ و بر آن نیست که عذاب کند آنان را

وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَتْ لِيُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَمَا كَانَتْ لِيُسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

در حالی که تا تو میانشان هستی و بر آن نیست عذاب کننده ایشان باشد در حالی که ایشان آمرزش خواهند ﴿٣٣﴾

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 وجه شده است آنها را که عذاب نکند ایشان را **الله** حال آنکه آنان باز می دارند [مردمان را] از مسجد

الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۚ إِنْ أَوْلِيَاءُ هُ ۚ أُولَآئِ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَّا الْمُتَّقُونَ
 الحرام درحالی که نیستند آنها متولیان امر آن نیست سزاوار تولیت آن [مسجد الحرام] مگر پرهیزکاران

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
 ولیکن بیشترشان نمی دانند و نبود نمازشان

عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مَكَاةٌ وَتَصَدِيَةٌ فَذُقُوا الْعَذَابَ
 نزد خانه کعبه مگر سوت کشیدن و کف زدن پس بچشید [ای کافران] عذاب را

بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ إِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
 به سبب کفری که می ورزیدید هر آینه آنان که کفر ورزیدند هزینه می کنند

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
 اموال خود را تا بازدارند مردمان را از راه **الله** پس به زودی هزینه کنند آن اموال را سپس باشد آن هزینه کردن

عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَغْلَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 بر آنان مایه افسوس سپس مغلوب می شوند و آنانکه کفر ورزند به سوی دوزخ

يُحْشَرُونَ ۚ لِيَمِزَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 گردآورده می شوند تا جدا سازد **الله** ناپاک را از پاک و بنهد

الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْكُمْ ۚ فَيَجْعَلُ اللَّهُ
 ناپاک را برخی اش را بر برخی [دیگر] پس انباشته سازد همه را یک جا پس بنهدش

فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۚ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 در دوزخ همان زیان کاران اند بگو به آنان که

كُفْرًا ۚ إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ وَإِنْ يَعُودُوا
 کافر شدند اگر باز ایستند آمرزیده می شود برای شان آنچه گذشته است و اگر برگردند

فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۚ وَحَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
 پس هر آینه گذشته است روش پیشینیان [یعنی بر آنن همان گذرد که بر پیشینین گذشته است] و کارزار کنید با ایشان تا آنکه

لَأَتَّكِفُونَ فِيهَا ۚ وَبِئْسَ الْأَوْلَىٰ ۚ وَبِئْسَ الْأَوْلَىٰ ۚ وَبِئْسَ الْأَوْلَىٰ ۚ
 نباشد هیچ آشوبی [یعنی غلبه کفر] و باشد دین همه اش برای **الله** پس اگر

أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 باز ایستند پس هر آینه **الله** به آنچه می کنند بیناست اگر روی برگردانند

فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ ۚ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ الْيَاوَرِ ۚ
 پس بدانید که هر آینه **الله** سرپرست شماست نیکو سرپرست و نیکو یاور است

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
و بدانید که آنچه غنیمت گرفتید از چیزی پس هر آینه برای الله است یک پنجم آن و انبیا برای پیامبر

وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِئِ السَّبِيلِ
و برای خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است اگر

كُنتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ
ایمان آورده اید به الله و آنچه فرو فرستادیم بر بنده خویش روز جدا شدن [حق از باطل یعنی روز بدر]

يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٤١
روزی که به هم رسیدند آن دو گروه و الله بر هر چیزی تواناست ٤١ [یاد کنید] آنگاه که

أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
بودید به کناره نزدیک تر و ایشان به کناره دور تر بودند و آن کاروان بودند

أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَدِ
فروتر از میان خود وعده [کارزار] می کردید هر آینه خلاف می کردید در وعده خود

وَلَكِنْ لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَنْ
ولیکن [چنان شد] تا به انجام رساند الله کاری را که بود انجام یافتنی تا هلاک شود کسی که

هَلَكَ عَنْ بَيْنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَن حَيَّ عَنْ بَيْنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
هلاک شدنی است از دلیلی روشن و زنده ماند کسی که زنده شدنی است از دلیلی روشن و بی گمان الله

لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ٤٢ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
هر آینه سنوای داناست ٤٢ [یاد کنید] آنگاه که نمایاند به تو آنان را در خوابت اندکی

وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
و اگر نمایانده بود به تو آنان را بسیار البته سست [و ترسان] می شدید و با یکدیگر نزاع می نمودید در کار

وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ٤٣ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَإِذْ
و لیکن الله [شما را به] سلامت داشت هر آینه او داناست به آنچه در سینه هاست ٤٣ و [یاد کنید] آنگاه که

يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ اتَّقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ
نمایاند به شما آنان را چون رویاروی شدید در چشم های شما اندک و کم نمود شما را

فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
در چشم های ایشان تا به انجام رساند الله کاری را که بود انجام یافتنی و به سوی الله

تَرْجِعُ الْأُمُورَ ٤٤ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
بازگردانیده شود کارها ٤٤ ای کسانی که ایمان آورده اید چون رویاروی شوید با گروهی

فَاتَّبِعُوا وَادْكُرُوا ٤٥ اللَّهُ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
پس استوار باشید و یاد کنید ٤٥ الله بسیار باشد که شما رستگار شوید ٤٥

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَعَوْا فَنَفْسُلُوا وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ

و فرمانبرداری کنید از الله و رسولش و با یکدیگر نزاع نکنید که در این صورت سست و ترسان شوید و می رود نیرو و شکوه شما

وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

و شکیبایی ورزید هر آینه الله با شکیبایان است و مباشید مانند کسانی که

خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَبَطَرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ

بیرون آمدند از سرهای خود از روی سرکشی و خودنمایی به مردمان و باز می دارند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ

از راه الله و الله به آنچه می کنند فراگیرنده است و یاد کنید آنگاه که بیاراست برای آنان

الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنْ

شیطان کردارهایشان را و گفت هیچ کس پیروز نیست بر شما امروز از

النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ

مردم در حالی که هر آینه من پناه دهنده ام شما را پس چون رویاروی شدند هر دو گروه بازگشت [شیطان]

عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ

بر دو پاشنه خود و گفت هر آینه من بیزارم از شما هر آینه من می بینم آنچه را شما نمی بینید

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ إِذْ يَقُولُ

هر آینه من می ترسم از الله و الله سخت کیفر است یاد کنید آنگاه که می گفتند

الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ

منافقان و آنان که در دل هایشان بیماری بود فریفته است اینها را دینشان

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَكِيمٌ

و هر که توکل کند بر الله پس هر آینه الله غنی و سنجیده کار است

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ

و اگر می دیدی چون برمی گیرند ارواح آنان را که کفر ورزیدند فرشتگان در حالی که می زنند

وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَاهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَٰلِكَ

روهایشان و پشت هایشان را و [می گویند] بچشید عذاب سوزان را این

بِمَا قَدَّمْتُمْ أُيْدِيكُمْ وَأَنْتَ اللَّهُ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

به سبب آن [کرداری] است که پیش فرستاده است دست های شما و بظلم سبب که الله نیست هرگز ستمگر بر بندگان

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

مانند عادت کسان فرعون و آنان که پیش از ایشان بودند کافر شدند به آیات الله

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

پس گرفتار کرد آنان را الله به سبب گناهان شان هر آینه الله توانمندی سخت کیفر است

ذَٰلِكَ يَٰٓأَيُّهَا ٱللَّهُ لَمْ يَكْ مُغِيرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغِيرُوا
این به سبب آن است که الله هرگز نبوده است تغیردهنده نعمتی را که ارزانی کرده است آن را بر قومی تا آنکه تغیر دهند
مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ ٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
وضع خودشان را و هر آینه الله شنوای داناست

فَرَعَوْنَ ۖ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَبُوا۟ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
فرعون و آنان که پیش از ایشان [بودند] دروغ شمرند آیات پروردگار خویش را پس هلاک ساختیم آنان را

يَذُنُّوهُمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَانُوا ظَلَمِينَ
به سبب گناهان شان و غرق گردانیدیم کسان فرعون را و همه بودند ستمکاران

إِنَّ شَرَّ ٱلدَّوَآبِ عِندَ ٱللَّهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
هر آینه بدترین جنبندها نزد الله آنان اند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی آورند

ٱلَّذِينَ عٰهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْفُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ
آنان که پیمان بسته ای با ایشان سپس می شکنند پیمان خود را در هر مرتبه

وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۖ فَمَآ تَتَّقَنَّهُمْ فِي ٱلْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ
و ایشان هیچ پروا نمی کنند پس اگر بیایی آنان را در جنگ پس پراکنده ساز [به وسیله] آنها

مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۖ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ
کسانی را که پشت ایشان باشند باشد که آنان پندپذیر شوند و اگر بترسی از

قَوْمٍ خِيَانَةً فَٱنْذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ ٱلْخَآئِنِينَ
گروهی خیانتی را پس بیفکن به سوی ایشان [پیمان شان را] به گونه یکسان [که بلند پیمان از دوسو گسسته است] هر آینه الله دوست نمی طرد خیانت کنندگان را

وَلَا يُحَسِبَنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ سَبَقُوا۟ ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ
و نپندارند کسانی که کفر ورزیدند پیشی گرفته اند [در گریز] هر آینه آنان [ما را] عاجز نتوانند کرد

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَآ أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ ٱلْخَيْلِ
و آماده سازید برای ایشان آنچه را در توان دارید از نیرو و از اسبان بسته [آماده و زین کرده]

تُرْهَبُونَ بِهِ ۚ عَدُوُّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
که بترسانید با آن دشمن الله و دشمن خودتان را و دیگران را نیز غیر از آنان

لَا نَعْلَمُونَهُمْ ۚ ٱللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا۟ مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
که شما آنان را نمی شناسید [ولی] الله آنها را می شناسد و آنچه را خرج کنید از هر چه باشد در راه

ٱللَّهُ يُوفَّىٰ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۖ وَإِنْ جَنَحُوا
الله تمام داده شود به شما و شما ستم دیده نشوید و اگر گراییدند

لِلسَّلَامِ فَٱجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ ٱللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ
به صلح توهم بگرای به آن و توکل کن بر الله که هر آینه اوست آن شنوای دانا

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ
و اگر خواهند که فریب دهند تورا پس هر آینه بسنده است تورا **الله** اوست آن که نیرومند کرد تورا

بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
به یاری دادن خود و به مؤمنان ﴿٦٢﴾ و پیوستگی داد میان دل های شان اگر هزینه می کردی

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا آتَاكَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ
آنچه در زمین است همگی را پیوستگی نمی دادی میان دل های شان و لیکن

اللَّهُ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ
الله پیوستگی داد در میان ایشان هر آینه او پیروزمند سنجیده کار است ﴿٦٣﴾ ای پیامبر بس است تورا

اللَّهُ وَمَنْ أَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرْصُ
الله و آن که پیروی کرد تورا از مؤمنان ﴿٦٤﴾ ای پیامبر برانگیز

الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبْرُونَ
مؤمنان را بر کارزار اگر باشند از شما بیست کس شکیا

يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنْ
پیروز شوند بر دویست تن و اگر باشند از شما صد تن پیروز شوند بر هزار تن از

الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ أَلَكُنْ خَفَفَ
آنان که کافر شدند زیرا آنها گروهی اند که نمی فهمند ﴿٦٥﴾ اکنون سبک گردانید

اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلَّمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ
الله از شما و دانست که در میان شما ضعفی هست پس اگر باشند از شما صد تن

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ
شکیا پیروز شوند بر دویست تن و اگر باشند از شما هزار تن پیروز شوند بر دوهزار تن

بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ
به فرمان **الله** و **الله** با شکیبایان است ﴿٦٦﴾ سزاوار نبود پیامبر را که باشد

لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا
برای او اسیران تا آنکه [دشمن را] از توان اندازد در [سرزمین] خویش می خواهید کالای ناپایدار دنیا را

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ تَوَلَّا كِتَابٌ مِّنْ
و **الله** می خواهد [برای شما] جهان آخرت را و **الله** پیروزمند سنجیده کار است ﴿٦٧﴾ اگر نبود نوشته ای [= حکمی] از

اللَّهُ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا
الله که پیشی گرفته هر آینه می رسید به شما در آنچه اسیر گرفتید عذابی بزرگ ﴿٦٨﴾ پس بخورید از آنچه

غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٩﴾ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٠﴾
غنیمت گرفتید حلال پاکیزه را و پروا کنید از **الله** هر آینه **الله** آمرزنده مهربان است ﴿٦٩﴾ ﴿٧٠﴾

بَيَّأَهَا النَّبِيُّ قُلُوبَ لِمَنِ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ اللَّهَ	ای پیامبر بگو به کسانی که در دست شمایند از اسیران اگر دانند [معلوم بنزد] الله
فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُم وَيَغْفِرَ لَكُمْ	در دل های شما نیکی را بدهد به شما بهتر از آنچه گرفته شده است از شما و ببامزد شما را
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا	والله آمرزنده مهربان است ﴿٧٠﴾ و اگر خواهند خیانت با تو پس هر آینه خیانت کرده بودند
اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَمَنْ فَاثْمَنَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ إِنَّ الَّذِينَ	الله پیش از این پس قدرت داد [به شما] بر آنان و الله دانای سنجیده کار است ﴿٧١﴾ هر آینه آنان که
ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ	ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند با مال هایشان و جان هایشان در راه
اللَّهُ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوْا وَلِتَصْخَرُوا أَوْلِيَائَهُ بَعْضُهُمْ	الله و آنان که جای دادند و نصرت کردند آنان بعضی از ایشان دوستان بعض دیگرند و آنان که
ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا	ایمان آوردند و هجرت نکردند نیست شما را از دوستی با آنان هیچ چیزی تا آنکه هجرت کنند
وَإِنْ أَسْتَغْفِرُوا عَنْهُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّهُمْ لَا عَلَى قَوْمٍ	و اگر یاری طلب کنند از شما در کار دین پس لازم است بر شما یاری کردن مگر بر گروهی که
يَلِينُكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ	میان شما و میان آنان پیمانی باشد و الله به آنچه می کنید بیناست ﴿٧٢﴾ و آنان که
كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَائِهِ بَعْضٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي	کافر شدند برخی از ایشان دوستان برخی دیگرند اگر نکنید این [کار] را باشد آشوبی در
الْأَرْضِ وَفْسَادٌ كَثِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا	زمین و فساد و فسادی بزرگ ﴿٧٣﴾ و آنان که ایمان آوردند و هجرت کردند
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوْا وَلِتَصْخَرُوا أَوْلِيَائِهِمْ هُمْ	و جهاد نمودند در راه الله و آنان که جای دادند و یاری کردند آنان همان
لِلْمُؤْمِنِينَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِن	مؤمنان راستین اند برای ایشان است آمرزش و روزی نیکو ﴿٧٤﴾ و آنان که ایمان آوردند پس از
عَدُوِّهِمْ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَهم فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ	از دشمنان و هجرت کردند و جهاد کردند همراه شما پس آنان از شمايند و خویشاوندان
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾	برخی از ایشان [در اولت] سزاوارترند [نسبت] به برخی دیگر در کتاب الله هر آینه الله به هر چیزی داناست ﴿٧٥﴾

ترتیبها
۹

سُورَةُ التَّوْبَةِ

آیاتها
۱۳۹نصف
حزب
۱۹

بَرَاءَةٌ **مِّنَ اللَّهِ** **وَرَسُولِهِ** **إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ** (۱)
 [این اعلام] بیزاری است از طرف **الله** و پیامبرش به کسانی که عهد بسته اید [یا آنان] از مشرکان

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
 پس بگردید در زمین چهار ماه و بدانید که بی گمان شما نیستید عاجز کننده

اللَّهِ **وَأَنَّ اللَّهَ** **مُخْزِي** **الْكَافِرِينَ** (۲) **وَأَذِّنْ** **مِّنَ اللَّهِ** **وَرَسُولِهِ**
الله و به تحقیق **الله** رسوا کننده کافران است **و** [این] اعلامی است از **الله** و پیامبرش

إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
 به مردم در روز حج اکبر که **الله** بیزارست از مشرکان

وَرَسُولُهُ **فَإِنْ تَبَتُّمُوهُ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا**
 و رسولش [نیز بیزار است] پس اگر توبه کنید پس آن بهتر است برایتان و اگر روی برگردانید پس بدانید

أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي **اللَّهِ** **وَبَشِّرِ** **الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ** **الْإِلِيمِ**
 که شما نیستید عاجز کننده **الله** و مژده ده آن کسانی را که کافر شدند به عذابی دردناک

(۳) **إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ**
 مگر آنانی که پیمان بسته اید با ایشان از مشرکان سپس نکاسته اند [از پیمان شما]

شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا لِيَتِهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى
 چیزی را و پشتیبانی نکردند به زیان شما کسی را پس تمام کنید با ایشان پیمان شان را تا

مُدَّتِهِمْ **إِنَّ اللَّهَ** **يُحِبُّ** **الْمُتَّقِينَ** (۴) **فَإِذَا أَنْسَلَخَ** **الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ**
 مدت مقررشان بی گمان **الله** دوست دارد پرهیزکاران را **و** پس چون بگذرد ماه های حرام

فَأَقْبِلُوا **الْمُشْرِكِينَ** **حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْصِرُوهُمْ**
 پس بکشید مشرکان را هر جای که یافتید ایشان را و بگیرید ایشان را و محاصره کنید آنها را

وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 و بنشینید برای شان در هر کمینگاهی پس اگر توبه کردند [از کفر] و برپا داشتند نماز را

وَأَتَوْا **الزَّكَاةَ** **فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ** **إِنَّ اللَّهَ** **غَفُورٌ رَّحِيمٌ** (۵)
 و دادند زکات را پس بگذارید راه ایشان را [ارهایشان کنید] بی گمان **الله** آمرزنده مهربان است

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
 و اگر یکی از مشرکان پناه خواهد از تو پناه ده او را تا بشنود

كَلِمَ اللَّهُ ثُمَّ أُنْبِغْهُ مَأْمَنَهُ **ذَلِكَ** **بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ** (۶)
 کلام **الله** را پس برسان او را به جای امنش این [امن دادن و رساندن] بدان سبب است که آنان گروهی اند که نمی دانند

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
چگونه باشد برای مشرکان پیمانی نزد **الله** و نزد

رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
پیامبرش مگر آن کسانی که پیمان بسته اید با ایشان کنار مسجد الحرام پس تا زمانی که

أَسْتَقِيمُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
پایدار ماندند به [پیمان] شما پس پایدار بمانید به [پیمان] ایشان بی گمان **الله** دوست دارد پرهیزکاران را

كَيْفَ ۝ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
چگونه [به پیمان خود وفای دارند؟] حال آنکه اگر دست یابند بر شما رعایت نمی کنند درباره شما حق خویشاوندی

وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ
و نه پیمانی را خشنود می سازند شما را با دهان هاشان ولی نمی پذیرد دل های شان و بیشتر آنان

فَسِقُوتَ ۝ أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا
نافرمانان اند فروختند آیات **الله** را به بهایی اندک پس بازداشتند

عَنْ سَبِيلِهِ ۝ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَرْقُبُونَ
از راه **الله** به راستی آنان بد است آنچه می کردند رعایت نمی کنند

فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا ۝ وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝
درباره هیچ مؤمنی حق خویشی را و نه پیمانی را و آنان همان تجاوزکنندگان [از حدود] اند

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ
پس اگر توبه کردند و برپاداشتند نماز را و دادند زکات را پس برادران شما

فِي الدِّينِ وَتَفْصِيلُ بَيَانٍ مِثْلُ آيَاتِهَا ۝ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِنْ نَكَثُوا
در دین اند و به تفصیل بیان می کنیم آیت ها را برای گروهی که می دانند و اگر بشکنند

أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَتِلُوا
سوگندهای خود را بعد از پیمان شان و طعنه زنند در دین شما پس کارزار کنید

أَيُّمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۝
با پیشوایان کفر بی گمان ایشان را نیست سوگند و پیمانی برای شان باشد که آنان بازایستند [از کفر و سرکشی]

أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
چرا کارزار نمی کنید با گروهی که شکستند سوگندهای خود را و قصد نمودند

بِإِخْرَاجِ الرُّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
بیرون کردن پیامبر را [از مکه] و ایشان آغاز کردند کارزار با شما را نخستین بار

أَتَخْشَوْنَهُمْ ۝ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝
آیا می ترسید از ایشان پس **الله** سزاوارتر است که بترسید از او اگر هستید مؤمنان

قَتَلُوهُمْ يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرَكُمْ
کارزار کنید با ایشان تا عذاب کند آنان را الله با دست های تان و رسوا کند آنها را و پیروزی دهد شما را

عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَيُذْهِبَ
بر آنان و شفا دهد سینه های گروهی مؤمنان را و ببرد

غِيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
خشم دل هایشان را و باز می گردد الله بر هر که خواهد و الله دانای سنجیده کار است

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
آیا می پندارید که واگذاشته می شوید درحالی که ندانسته باشد [معلوم نداشته باشد] الله آن کسانی را که جهاد کردند

مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ
از شما و نگرفتند به جز الله و پیامبرش و مؤمنان

وَلِجَهٍّ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ
همرازی را؟ و الله خوب آگاه است به آنچه می کنید نسزد برای مشرکان

أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ
که آباد کنند مساجد الله را درحالی که گواهی دهند به ضرر خودشان به کفر

أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ
آنان تباه شده است عمل هایشان و در آتش آنان جاودانه اند

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
جز این نیست که آباد می کند مساجد الله را کسی که ایمان آورده است به الله و روز واپسین

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
و برپا داشته است نماز را و داده است زکات را و نترسیده از [هیچ کسی] مگر از الله پس امیدست که

أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
آنان باشند از راه یافتگان

الْحَاجَّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
حاجیان و آبادی کردن مسجد الحرام را برابر با [اعمال] آن کس که ایمان آورده به الله و روز واپسین

وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
و جهاد کرده است در راه الله؟ برابر نیستند نزد الله و الله راه نمی نماید گروه

الظَّالِمِينَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ستمکاران را آنانی که ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه الله

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
با مال هاشان و جان هاشان بلند پایه ترند نزد الله و آنان همان کامیابان اند

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَّتِ لَهُمْ فِيهَا مَرْزَه می دهد ایشان را **پروردگارشان** به رحمتی از خود و خشنودی و بهشت هایی که برای شان در آنجا باشد

نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ فِيهَا خَالِدِينَ ﴿٢١﴾ نَعْمَتی پایدار ﴿٢١﴾ درحالی که جاویدان باشند در آنجا همیشه بی گمان **الله** نزد او پاداشی

عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ بزرگ است ﴿٢٢﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید پدران خود را

وَإِخْوَانَكُمْ أُولِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ و برادران خود را دوستان اگر برگزیدند کفر را بر ایمان

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ إِن و هر که به دوستی گیرد ایشان را از شما پس آنان خود ستمکارانند ﴿٢٣﴾ بگو [ای محمد] اگر

كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ هست پدرانتان و فرزندانانتان و برادرانتان و همسرانتان و خویشاوندانتان

وَأَمْوَالٌ أَقْرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكَنٌ و مال هایی که کسب کرده اید آن را و تجارتی که می ترسید از بی رونقی آن و خانه هایی که

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ می پسندید آنها را محبوب تر [است] در نزد شما از **الله** و پیامبرش و جهاد

فِي سَبِيلِهِ فَرَبِّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ **الله** بِأَمْرِهِ **وَاللَّهُ** لَا يَهْدِي در راه او پس انتظار بکشید تا بیاورد **الله** فرمان [کفر] خود را و **الله** هدایت نمی کند

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ گروه فاسقان را ﴿٢٤﴾ به تحقیق یاری کرد شما را **الله** در جاهای

كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ بسیاری و روز حنین آنگاه که به شگفت انداخت شما را بسیاری تان پس [آن بسیاری] دفع نکرد

تُغْنِي عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ با فراخی خود سپس گریختید پشت کنندگان **وَلَيْتُمْ** مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنزَلَ **الله** سَكِينَتَهُ با فراخی خود سپس فرو فرستاد **الله** آرامش خود را

عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ لَمْ تَرَوْهَا بر پیامبرش و بر مؤمنان و فرو فرستاد لشکریایی که ندیده بودید آنها را

وَعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ و عذاب کرد آنان را که کافر شدند و همین است سزای کافران ﴿٢٦﴾

ثُمَّ يَتُوبُ **اللَّهُ** مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ
 سپس باز می گردد [به بخشایش خویش] **الله** پس از آن بر هر که خواهد **و الله** آمرزنده

رَحِيمٌ ۲۷ يَتَابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 مهربان است ۲۷ ای کسانی که ایمان آورده اید جز این نیست که مشرکان

نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا
 پلیدند پس نزدیک نشوند به مسجد الحرام پس از همین سال شان

وَإِنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ **اللَّهُ** مِنْ فَضْلِهِ إِنْ
 و اگر بیمناکید از ناداری پس به زودی بی نیاز گرداند شما را **الله** به فضل خود اگر

شَاءَ **إِنَّ** **اللَّهُ** عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ۲۸ قَاتِلُوا الَّذِينَ
 خواهد هر آینه **الله** دانای سنجیده کار است ۲۸ کارزار کنید با آنانی که

لَا يُؤْمِنُونَ **بِاللَّهِ** وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
 ایمان ندارند **به الله** و نه به روز واپسین و حرام نمی شمارند آنچه را حرام ساخته است

اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الله و پیامبرش و نمی پذیرند دین حق را از آنانی که داده شده است به ایشان

الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
 کتاب تا که دهند جزیه را از دست خود درحالی که ایشان فروتنان باشند [خضعه جزیه را بپرداخت نمایند]

۲۹ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ **اللَّهُ** وَقَالَتِ النَّصَارَى
۲۹ و گفتند یهودیان عزیر پسر **الله است** و گفتند مسیحیان

الْمَسِيحِ ابْنُ **اللَّهُ** ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
 مسیح [عیسی] پسر **الله است** این گفتارشان است با دهان هایشان

يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتِلْهُمْ
 همانندی می کنند [در سخن] با گفتار کسانی که کافر شدند از پیش بکشیشان

اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ۳۰ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
الله چگونه [از حق] برگردانیده می شوند؟ ۳۰ گرفتند دانشمندان خود

وَرَهْبَنَهُمْ وَرَبَّكَابَا مِنْ دُونِ **اللَّهُ** وَالْمَسِيحِ ابْنِ
 و عابدان خود را و معبودانی به جای **الله** و مسیح پسر

مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا **إِلَٰهًا** وَاحِدًا
 مریم را [به الوهیت گرفتند] حال آنکه به آنان امر نشده بود مگر آنکه عبادت کنند **الهی** یگانه را

لَا إِلَهَ إِلَّا **هُوَ** سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۳۱
 نیست **الهی** جز **او** پاک است او از آنچه شریک [او] می سازند ۳۱

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَا
می خواهند که خاموش کنند نور الله را به دهان های خود و نمی خواهد الله مگر

أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۚ هُوَ الَّذِي
اینکه کامل کند نور خود را اگرچه خوش ندارند کافران اوست آن که

أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِظَهَرَهُ عَلَى الدِّينِ
فرستاده است پیامبرش را با هدایت و دین حق تا غالب سازد آن را بر دین ها

كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۚ يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ
همه اش اگرچه خوش ندارند مشرکان ای کسانی که

ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
ایمان آورده اید همانا بسیاری از دانشمندان یهود و عابلمان مسیحی هر آینه می خورند

أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
مال های مردم را به ناحق باز می دارند [مردمان را] از راه الله

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا
و آنان که می اندوزند طلا و نقره را و خرج نمی کنند آن را

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ يَوْمَ يُخَمَّى
در راه الله پس بشارت ده ایشان را به عذابی دردناک روزی که گداخته شود

عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
بر آن در آتش جهنم پس داغ شود به آن پیشانی هایشان و پهلوهایشان

و ظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ
و پشت هایشان [گفته می شود] این است آنچه می انباشتید برای خودتان اکنون بچشید [کیفر] آنچه

تَكْنِزُونَ ۚ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ
می انباشتید همانا شمار ماه ها نزد الله دوازده

شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ ۚ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
ماه است در کتاب الله روزی که آفرید آسمان ها و زمین را

مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِ
از آنها چهار ماه [ذوالقعدة ذوالحججه محرم و رجب ماه] حرام است این است آیین استوار پس ستم نکنید در آنها [چهار ماه]

أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً ۚ كَمَا
[با جنگ و خونریزی] بر خودتان و کارزار کنید با مشرکان [با] همه [آنها] چنانکه

يُقَتِّلُونَكُمْ ۚ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۚ
کارزار می کنند با شما [با] همه [شما] و بدانید که هر آینه الله با پرهیزکاران است

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
جز این نیست که تأخیر [ماه حرام به ماهی دیگر] افزایشی در کفر است گمراه گردانیده می شوند به آن آنان که کفر ورزیدند

يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِّئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
حلال می سازند آن [ماه] را یک سال و حرام می شمردند آن را سال دیگر تا همسان و برابر سازند با شمار آنچه حرام ساخته است الله

فِيحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
پس حلال سازند چیزی را که حرام ساخته است الله آراسته شده است برای شان کردارهای [بد] آنان و الله

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
راه نمی نماید گروه کافران را

ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْخُذْتُمْ
ایمان آوردن چه شده است شما را که چون گفته می شود به شما بیرون روید [برای جهاد] در راه الله سنگینی می کنید

إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ
به سوی زمین آیا خشنود شدید به زندگانی دنیا به جای آخرت

فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
پس نیست کالای زندگانی دنیا در برابر آخرت مگر اندکی

إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا
اگر رهسپار نشوید عذاب کند شما را عذابی دردناک و جایگزین [شما] می کند گروهی را

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
به جز از شما و زبانی به او نمی رسانید هیچ چیزی را و الله هر چیزی

قَدِيرٌ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ
تواناست اگر یاری نکنید او را به تحقیق یاری داد او را الله آنگاه که بیرون راندند او را

الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ
آنان که کافر بودند در حالی که دومین از دو [تن] بود وقتی که آن دو در غار بودند آنگاه که

يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا مَعَنَا اللَّهُ بِمَا هُمْ
گفت به همراهش اندوه مدار بی گمان الله با ما است پس فرود آورد

اللَّهُ سَكِينَتُهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
الله آرامش خود را بر او و یاری رسانید او را به سپاهانی که نمی دیدید آن را

وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى
و گردانید سخن آنان که کفر ورزیدند را فروتر

وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
و سخن الله است که برترین است و الله پیروزمند سنجیده کار است

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

درهسپار شوید [برای جهاد] سبک باران و گران باران و جهاد کنید با مال هایتان و جان هایتان

در راه **الله** این بهتر است برای شما اگر می دانستید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعْدَتْ عَنْهُمْ آلُفٌ مِّسْفَةٌ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

اگر بودی کالایی [غنیمتی] نزدیک [و در دسترس] و سفری کوتاه [و آسان] هر آینه پیروی می کردند تو را ولیکن دور شد بر ایشان آن مسافت و زود سوگند می خوردند که اگر می توانستیم هر آینه برون می رفتیم همراه شما هلاک می کنند خودشان را و **الله** می داند که بی گمان ایشان هر آینه دروغ گویان اند

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ لَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ

بخشاید **الله** تو را چرا رخصت دادی به ایشان تا اینکه شناخته شوند برای تو آنان که راست گفتند و بشناسی دروغگویان را نمی خواهند اذن از تو آنان که

يُؤْمِنُونَ وَاللَّهُ بِمَا هُمْ بَايِعُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ

ایمان دارند به **الله** و به روز واپسین [در تخلف] از اینکه جهاد کنند با مال هایشان و **الله** دانا است به [حال] پرهیزکاران جز این نیست که رخصت می طلبند از تو آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ وَاللَّهُ بِمَا هُمْ بَايِعُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ

ایمان ندارند به **الله** و به روز واپسین و تردید نموده است دل هایشان پس آنان

فِي رَيْبِهِمْ يَتَذَدُّونَ وَأَرَادُوا الْخُرُوجَ لَعَدُّوا لَهُمْ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ نَفْسَهُمْ فَنَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا تُضَعُوهَا إِلَّا فِي يَدِ الْغَائِبِينَ

در تردیدشان [اضطرابشان] سرگردانند و اگر می خواستند بیرون شدن را هر آینه آمله می کردند برای آن ساز و برگی را ولیکن **الله** نپسندید بیرون شدن و حرکت آملن را پس بازداشت آملن را و گفته شد بنشینید با نشستگان اگر بیرون می شدند در میان شما نمی افزودند در شما مگر تباهی و هر آینه رخنه می کردند [به فساد و سخن چینی] در میان شما در حالی که می طلبیدند برای تان

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ

و **الله** دانا است به ستمکاران

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ هَمَانَا جَسْتَد فتنه را از پیش و دگرگون ساختند برای تو کارها را تا که

جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ [وعدة] حق و آشکار گشت حکم الله در حالی که آنان ناکشودان بودند

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أٰئِذْنَ لِي وَلَا تَفْتِنِيْٓ ۗ اِلَّا فِي الْفِتْنَةِ و برخی از ایشان کسی است که می گوید اجازه ده به من و مینداز مرا در فتنه آگاه باش در فتنه

سَقَطُوا ۖ وَابْتَغَىٰ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٍ ۚ بِالْكَافِرِينَ افتاده اند و بی گمان جهنم به تحقیق دربر گیرنده است کافران را

۴۹ ۴۹ اِنْ تَصْبِكُمْ حَسَنَةً نِّسْوَهُمْ ۚ وَ اِنْ تَصْبِكُمْ نیکو ای [پیروزی و غنیمی] بدشان می آید و اگر برسد به تو اگر

مُصِيبَةٌ يَّقُولُوا قَدْ اَخَذْنَا اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا مصیبتی می گویند به تحقیق گرفته بودیم [صلاح] کار خود را از پیش و روی می گردانند

وَهُمْ فَرِحُونَ ۚ قُلْ لَّنْ يُصِيبَنَا اِلَّا مَا كَتَبَ درحالی که آنان شادمان اند بگو هرگز نرسد ما را مگر آنچه نوشته است

اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ باید توکل کنند المؤمنون مؤمنان

۵۱ ۵۱ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا اِلَّا وَاحِدٍ الْحَسَنِينِ وَنَحْنُ بگو آیا انتظار می برید برای ما جز یکی از دو نیکویی را؟ و ما

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ ۚ يَعَذَابُ مَنْ عِنْدَهُ ۚ انتظار می کشیم برای شما که برساند به شما عذابی را از نزد خود

اَوْ بَايَدِنَا ۚ فَتَرَبَّصُوا ۚ اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ۚ قُلْ یا با دست های ما پس منتظر باشید به تحقیق ما با شما انتظار برانیم بگو

اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا ۚ لَن يُقْبَلَ مِنْكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَج کنید به خوشی یا به ناخوشی هرگز پذیرفته نمی شود از شما بی گمان شما بوده اید

قَوْمًا فَاسِقِينَ ۚ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ گروهی نافرمانان و باز نداشته است ایشان را که پذیرفته شود از ایشان خرج های شان

اِلَّا اَنْهُمْ كَفَرُوا ۚ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ مگر اینکه بی گمان ایشان کافر شدند به الله و به پیامبرش و نمی آیند به نماز

۵۴ ۵۴ اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰی ۚ وَلَا يُنْفِقُونَ ۚ وَهُمْ كَرِهُونَ مگر درحالی که آنان پژمرده دلان اند و خرج نمی کنند مگر درحالی که آنان ناکشودان اند

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 پس به شگفت نیامورد تورا مال هایشان و نه فرزندانشان جز این نیست که می خواهد **الله** که عذاب کند ایشان را

بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾
 به سبب آن [اموال] در زندگانی دنیا و برآید جان هایشان درحالی که آنها کافران اند

وَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
 و سوگند می خورند **به الله** که به تحقیق آنان هر آینه از شما نیستند آنان از شما ولیکن آنها

قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿٥٦﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا
 گروهی اند که می ترسند [از شما] اگر بیابند پناهایی یا نهانگاه هایی

أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَوْ إِلَىٰ هُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ
 یا درشدنگاهی را هر آینه روی می آورند به آن درحالی که ایشان می شتابند و برخی از آنان کسی است که عیب می گیرند بر تو

فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
 در [تقسیم] صدقه ها پس اگر داده شوند از آن خوش می شوند و اگر داده نشوند از آن ناگهان

هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 ایشان به خشم می آیند و اگر بی گمان آنان خشود می شدند به آنچه داده است به آنان **الله**

وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 و پیامبرش و می گفتند کافی است ما را **الله** به زودی خواهد داد به ما **الله** از بخشش خود

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَىٰ اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
 و پیامبرش بی گمان ما به **الله** گرایندگانیم جز این نیست که زکات

لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوقِهِمْ
 از آن نیازمندان و بینوایان و کارگران [جمع آوری] آن و دلجویی شدگان

وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ
 و در راه آزادی بردگان و در [اداء دین] و آمداران و در راه **الله** و در راه ماندگان است

فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ وَمِنْهُمْ
 مقرر شده از [سوی] **الله** و **الله** دانای سنجیده کار است و برخی از ایشان [منافقان]

الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أذنٌ قُلْ أذنٌ خَيْرٌ
 آنان اند که آزار می دهند پیامبر را [به عیب گویی] و می گویند او [سرپا] گوش است بگو گوش نیگویی است

لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
 برای شما ایمان دارد **به الله** و باور دارد به مؤمنان [در اخبارشان] و رحمتی است برای آنانی که

ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾
 ایمان آورده اند از شما و آنانی که آزار می رسانند پیامبر **الله** را برای آنان عذابی دردناک است

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
 سوگند می خورند به الله برای شما [ای مؤمنان] تا خشنود سازند شما را و پیامبرش و رسولش سزاوارترند

أَنْ يَرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
 به اینکه خشنود سازند اگر باشند مؤمنان آیا ندانستند که هر آینه

مَنْ يُخَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَبْدَلَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا
 هر که مخالفت می کند الله و پیامبر او را پس هر آینه هست برای او آتش دوزخ که جاوید باشد در آن

ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ
 این است آن رسوایی بزرگ می ترسند منافقان

أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزَؤُا
 از اینکه نازل شود درباره آن سوره ای که خبر دهد ایشان را به آنچه در دل هایشان است بگو ریشخند کنید

إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 به تحقیق الله پدید آورنده است آنچه را می ترسید و اگر بپرسی از آنان [منافقان]

لَيَقُولَنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
 هر آینه گویند جز این نیست که ما [در گفتگو] فرومی رفتیم و بازی می کردیم [= به شوخی سخنی می گفتیم] بگو آیا به الله و به آیت های او

وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْذَرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ
 و پیامبرش ریشخند می کردید؟ عذر میارید به تحقیق کافر شده اید

بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً
 پس از ایمان تان اگر گذشت کنیم از گروهی عذاب کنیم گروه دیگری را

بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ
 به این سبب که همانا آنان بودند بزهکاران مردان منافق و زنان منافق

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ
 برخی شان [متحد و مشابه] از برخی [دیگرند در کردار و دین] امر می کنند به کار ناروا و باز می دارند

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ
 از کار پسندیده و می بندند دست های خود را فراموش کردند الله را پس فراموش کرد ایشان را

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ
 بی گمان منافقان همان نافرمانان اند وعده کرده است الله

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتُ وَالْكُفَّارُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
 مردان منافق و زنان منافق و کافران را آتش دوزخ که جاوید باشند

فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمْ اللَّهُ وَلَعْنَتْ كُفْرَهُمْ أَنَّهُمْ
 در آن، آن بسنده است آنان را و لعنت کرده است آنها را و لعنت کرد کفر آنهاست

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثَرَ
همانند آن کسانی که پیش از شما بودند سخت تر از شما به نیرو و زیاده تر

أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ
از جهت اموال و اولاد پس برخوردار شدند به نصیب خویش پس برخوردار شدید شما به نصیب خود

كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ
چنان که بهره گرفته بودند آنان که پیش از شما بودند به نصیب خود و فرود رفتید در باطل

كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا
مانند کسانی که فرو رفتند آنان نابود شد کردارهایشان در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
و آخرت و آنان همان زیان کاران اند آیا نیامده است برای ایشان

نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمَ
خبر آنان که پیش از آنها بودند قوم نوح و عاد و ثمود و قوم

إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ ۚ أَنَّهُمْ
ابراهیم و اهل مدین و اهالی قریه های زیر و زیر شده [آبادی های قوم لوط] آمدند به نزد آنان

رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
پیامبران شان با دلائل روشن پس بر آن نبود که ستم کند بر آنان ولیکن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
ایشان بر خودشان ستم می کردند و مردان مؤمن و زنان ایمان دار برخی شان

أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
دوستان برخی [دیگرند] فرمان می دهند به کار پسندیده و باز می دارند از کار ناروا

وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
و برپا می دارند نماز را و می دهند زکات را و اطاعت می کنند الله

وَرَسُولَهُ ۚ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَبَاسِطٌ
و پیامبرش را آنان به زودی رحم کند بر ایشان الله به تحقیق الله

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
و عده داده است الله به مردان مؤمن و زنان مؤمن بهشت هایی را که جاری می شود از زیر [درختان] آنها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
جویها درحالی که جاویدان باشند در آن و جایگاه های پاکیزه ای را در باغ های جاویدان

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞
و خشنودی از الله بزرگ تر از همه است این همان کامیابی بزرگ است

يَتَّيِبُهَا لِلَّهِ جَهْدُ الْكَفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ
ای پیامبر جهاد کن با کافران و منافقان و درشتی کن بر آنان

وَمَا أَوْفَوْهُمُ جَهَنَّمَ وَيُبْسُ الْمَصِيرُ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ
و جایگاهشان دوزخ است و بد بازگشتگاهی است [آن] سوگند می خورند به الله

مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
که [انساز] نگفتند درحالی که بی گمان گفتند کلمه کفر را و کافر شدند پس از [اظهار کردن] اسلام خود

وَهُمُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وقصد کردند چیزی را که [بلان] نرسیدند و عیب جویی نکردند مگر از آن رو که توانگر گرد آنان را الله و پیامبرش

مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمْ
از بخشش خود پس اگر توبه کنند بهتر برای شان و اگر روگردانند [از توبه] عذاب کند آنان را

اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
الله عذابی دردناک در دنیا و آخرت و نیست برایشان در زمین

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ
هیچ دوستی و نه یابوری از ایشان کسی هست که پیمان بستند با الله که البته اگر

ءَاتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ
دهد به ما از بخشش خود هر آینه صدقه دهیم و هر آینه باشیم از شایستگان

فَلَمَّا ءَاتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ
پس چون داد به آنان از بخشش خویش بخل ورزیدند به آن و برگشتند در حالی که آنان اعراض کنندگان بودند

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
پس از پی آورد ایشان را نفاق در دل هاشان [یعنی دورویی را در دل هاشان برجای نهاد] تا روزی که ملاقات کنند با وی به سبب آنکه خلاف کردند

اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ أَلَمْ يَعْلَمُوا
با الله آنچه را وعده کرده بودند با او و به سبب آنکه دروغ می گفتند آیا ندانسته اند

أَنْ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنْ اللَّهَ عَلِيمٌ
که هر آینه الله می داند سخن پنهان شان را و راز گفتن شان را و آنکه الله نیک دانای [به]

الْغُيُوبِ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ
پنهانی هاست آنان که عیب جویی می کنند صدقه دهندگان را

الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
مؤمنان در صدقات و آنان را که نمی یابند مگر

جَهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
به اندازه توانشان پس ریشخند می کنند ایشان را ریشخند کند الله آنان را و برای آنان عذابی دردناک است

أَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 آمرزش طلب کنی برایشان یا آمرزش طلب نکنی برایشان اگر آمرزش خواهی برایشان هفتاد بار [هم]
 فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 پس هرگز نیامرزد الله ایشان را این به سبب آن است که آنان کافر شدند به الله و پیامبرش

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۸۰
 و الله راه نمی نماید گروه فاسقان را ۸۰
 فَرح شادمان شدند واپس گذاشتگان

بِمَقْعَدِهِمْ خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهُوا ۸۱
 به نشستن شان پس از پیامبر الله و ناخوش داشتند که جهاد کنند با مال هایشان
 وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
 و جان هایشان در راه الله و گفتند بیرون نروید [برای جهاد] در گرما بگو آتش دوزخ

أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۸۱
 سخت تر است از جهت گرما اگر می فهمیدند ۸۱
 پس باید بخندند اندک و بگریند بسیار

جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۸۲
 به کیفر آنچه که می کردند پس اگر باز آورد تو را الله به سوی گروهی
 فَان رَجَعَكَ إِلَى طَائِفَةٍ

مَنْهُمْ فَاسْتَعِذْ نُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ
 از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون آمدن پس بگو هرگز بیرون نخواهید آمد همراه من هیچ گاه و هرگز

نُقْبِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا
 جنگ نخواهید کرد همراه من با هیچ دشمنی هر آینه شما خشنود شدید به نشستن اول بار پس بنشینید

مَعَ الْخَالِفِينَ ۸۳ وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
 با پس ماندگان ۸۳ و نماز مگزار بر هیچ یکی از ایشان که بمیرد هیچ گاه و مایست

عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَهُمْ فَاسِقُونَ
 بر گورش هر آینه ایشان کافر شدند به الله و پیامبر او و مردند درحالی که آنان نافرمان بودند

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
 و به شگفت نیآورد تو را اموالشان و فرزندان شان جز این نیست که می خواهد الله که عذاب کند ایشان را

بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۸۵
 به آن در دنیا و بیرون شود جان هایشان در حالی که کافران باشند و چون

أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعِذْكَ
 فرود آورده شود سوره ای که ایمان آورید به الله و جهاد کنید همراه با پیامبر او رخصت خواهند از تو

أُولَئِكَ أَطُورٌ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۸۶
 توانگران از آنان و گویند بگذار ما را تا باشیم با نشستگان ۸۶

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
 خشنود شدند به آنکه باشند با واپس ماندگان و مهر نهاده شد بر دل هایشان پس آنان

لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٧﴾ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 نمی فهمند لیکن این پیامبر و آنان که ایمان آوردند همراه او

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّكَ وَأَنْتَ
 جهاد کردند با مال هایشان و دل هایشان و آنان و اولیای خود و تو

وَأَوْلِيَّكَ هُمْ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٨﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 و آنان همان رستگاران اند آماده کرده است الله برایشان بهشت هایی که روان است

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٩﴾ وَجَاءَ
 از زیر درختان آنها جویها درحالی که جاویانند در آن این است کامیابی بزرگ و آمدند

الْمُعْذِرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
 عذرآوران از بادیه نشینان تا رخصت داده شود به ایشان و نشستند آنان که دروغ گفته بودند

اللَّهُ وَرَسُولُهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 به الله و پیامبرش زودا که رسد به آنان که کافر شدند از آنان عذابی دردناک

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
 نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنان که

لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
 نمی یابند چیزی را که خرج کنند گناهی هرگاه نیک خواهی کنند برای الله و پیامبرش

مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩١﴾
 نیست بر نیکوکاران هیچ راهی [برای سرزنش] و الله آمرزنده مهربان است

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
 و نیست [گناهی] بر آنان که چون بیایند نزد تو تا [بر مرکبی] سوار کنی ایشان را گفتی نمی یابم

مَا أَجْمَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
 چیزی را که سوار کنم شما را بر آن بازگشتند درحالی که چشم های شان جاری باشد از اشک

حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 از روی غم به سبب اینکه نمی یابند چیزی را که خرج کنند جز این نیست که راه [سرزنش و عقوبت] بر

الَّذِينَ يَسْتَنْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا
 کسانی است که رخصت می خواهند از تو درحالی که آنان توانگرانند خشنود شدند به اینکه باشند

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٣﴾
 با واپس ماندگان و مهر نهاد الله بر دل های شان پس آنان [چیزی] نمی دانند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا
عذر می آورند به سوی شما هنگامی که باز گردید به سوی شان بگو عذر میاوريد

لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا **اللَّهُ** مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
هرگز باور نمی کنیم [سخن] شما را به تحقیق آگاه گردانیده ما را **الله** از خبرهای تان و زود خواهد دید

اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
الله کار شما را و پیامبرش [نیز کار شما را خواهد دید] سپس باز گردانیده می شوید به سوی دانای نهان

وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ **سَيَحْلِفُونَ**
و آشکارا پس آگاه می گرداند شما را به آنچه شما می کردید **سویحلفون** به زودی سوگند می خورند

بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا أُنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُخْبِرُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
به الله برای شما چون باز گردید به سوی ایشان تا روی بگردانید از [سرزنش] ایشان پس روی بگردانید

عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا
از ایشان بی گمان آنان پلیدند و جایگاهشان جهنم است به سزای آنچه که

يَكْسِبُونَ **سَوَافُونَ** لَكُمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ
می کردند **سویحلفون** سوگند می خورند برای شما تا خشنود شوید از آنان پس اگر

تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ **اللَّهَ** لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
خشنود شوید از ایشان بی گمان **الله** خشنود نمی شود از گروه نافرمانان

الْأَعْرَابِ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
الاعراب [برخی] از بادیه نشینان شدیدترند از حیث کفر و نفاق و سزاوارترند به اینکه ندانند

حُدُودَ مَا أَنْزَلَ **اللَّهُ** عَلَىٰ رَسُولِهِ **وَاللَّهُ** عَلِيمٌ حَكِيمٌ **وَمِنْ**
حدود آنچه را که نازل کرده است **الله** بر رسول خود و **الله** دانای سنجیده کاراست **و** و برخی از

الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذْ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَائِرَ
بادیه نشینان کسانی هستند که می پندارند آنچه را هزینه می کنند زبان [و تاوان] و انتظار می کشند برای شما پیشامدهای [بدار]

عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ **وَاللَّهُ** سَمِيعٌ عَلِيمٌ **وَمِنْ**
بر آنان باد پیشامدهای بد و **الله** شنوای داناست **و** و برخی از

الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ **بِاللَّهِ** وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذْ
بادیه نشینان کسانی هستند که ایمان دارند به **الله** و روز واپسین و می پندارد

مَا يُنْفِقُ قُرْبَتْ عِنْدَ **اللَّهِ** وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ
آنچه را اتفاق می کند مایه نزدیکی [خود] به **الله** و [نیز دعاهای] خیر پیامبر را آگاه باش بی گمان این [هزینه] موجب نزدیکی

لَهُمْ سَيَدْخِلُهُمُ **اللَّهُ** فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ **اللَّهَ** غَفُورٌ رَحِيمٌ **لَهُمْ**
برای آنهاست زود داخل گرداند ایشان را **الله** در رحمت خود بی گمان **الله** آمرزنده مهربان است

وَالسَّابِقُونَ وَالْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
و آن پیشی گیرندگان نخستین از مهاجران و انصار و آنان که

اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
پیروی کردند از ایشان به نیکی خشنود شده است الله از ایشان و خشنود شدند ایشان از او و آملاده ساخته است الله

لَهُمْ جَنَّاتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
برای شان بهشت‌هایی که جاری است زیر [درختان] آنها جوی‌ها جاویدان باشند در آنها همیشه

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْإِنْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
این است کامیابی بزرگ و برخی از آنان که پیرامون شما نیستند از بادیه نشینان منافقان اند و برخی از اهل مدینه خو گرفته اند بر نفاق نمی دانی [نفاق] ایشان را

نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى عَذَابٍ
ما می دانیم [نفاق] ایشان را زودا که عذاب کنیم آنان را دو بار سپس بازگردانیده شوند به سوی عذابی

عَظِيمٍ وَآخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
بزرگ و دیگران که اقرار کردند به گناهان خود آمیختند کرداری شایسته را

وَآخِرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ إِلَهُ الْغُفُورِ رَحِيمٌ
با کرداری ناشایسته امید است که الله [به رحمت] بازگردد بر ایشان [و توبه آنان را بپذیرد] بی گمان الله آمرزنده مهربان است

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
بگیر از اموالشان زکاتی را که پاک می سازی ایشان را و پاکیزه می داری ایشان را به آن و دعای خیر کن بر ایشان

إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ أَلَمْ يَعْلَمُوا
بی گمان دعای تو آرامشی است برای ایشان و الله شنوای داناست آیا ندانستند

أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
که الله هموست که می پذیرد توبه را از بندگان خود و دریافت می کند صدقات را و اینکه

اللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ
اوست آن توبه پذیر مهربان و بگو عمل کنید پس زودا که بیند الله عمل شما را

وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عِلِّمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
و پیامبر او و مؤمنان [نیز ببینند] و به زودی بازگردانیده می شوید به سوی دانای پنهان و آشکار

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَآخِرُونَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ
پس خبر می دهد شما را به آنچه می کردید و دیگران [نیز] واکنار شده اند [قبول توبه شان] به فرمان

اللَّهُ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
الله یا عذاب کند ایشان را و یا بازمی گردد بر ایشان [به رحمت خود] و الله دانای سنجیده کار است

وَالَّذِينَ أَخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّقًا بَيْنَ
و آنان که گرفتند [ساختند] مسجدی را برای زیان رساندن و کفر و برای تفرقه انداختن میان
الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْكَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
مؤمنان و [ساختن] کمینگاهی برای کسانی که جنگیده اند با الله و پیامبرش پیش از این
وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
و هر آینه ایشان سوگند خواهند که [را نه نکردیم] یا ساختن مسجد مگر نیکی و الله گواهی می دهد که بی گمان ایشان دروغگوینانند
لَا نَقُومُ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
نایست [به نماز] در آن [مسجد ضرار] هرگز هر آینه مسجدی که اساس نهاده شده است بر پرهیزکاری از نخستین
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا
روز سزاوارتر است که بایستی در آن، در آن [مسجد] مردانی اند که دوست دارند پاکی ورزند [از نجاست ظاهری و باطنی]
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ۝۱۰۸
و الله دوست می دارد پاکیزه را ۱۰۸
عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ
بر پروا از الله و خشنودی [او] بهتر است یا آن کسی که بنا نهاده است بنیان خود را
عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَاتَّخَذَ يَدَهُ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ ۝۱۰۹ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
بر لب پرتگاهی که در حال ریزش است پس بیندازد او را در آتش دوزخ و الله راه نمی نماید
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝۱۰۹
گروه ستمکاران را ۱۰۹
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ۝۱۱۰ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
در دل های شان است مگر که پاره پاره شود دل هایشان و الله دانای سنجیده کار است ۱۱۰
إِنْ أَشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بی گمان الله خریده است از مؤمنان و مال هایشان را
يَأْتِ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَرَّبُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
به اینکه باشد برای شان بهشت کارزار می کنند در راه الله پس می کشند [کفر را]
وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
و کشته می شوند وعده ای است بر [عهده] الله به حق در تورات و انجیل
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنْ اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا
و قرآن و کیست وفاکننده تر به عهد خویش از الله پس شادمان باشید
بِيعْكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۝۱۱۱ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
به خرید و فروشی که معامله کردید به آن و این است آن کامیابی بزرگ ۱۱۱

التَّائِبُونَ [آن مؤمنان] توبه کنندگان اند الْعَبِيدُونَ پرستندگان اند الْحَمِيدُونَ ستاینندگان اند السَّاجِدُونَ [در راه الله - روزه طرار اند] سیاحتگران اند

الرَّكَعُونَ رکوع کنندگان اند السَّاجِدُونَ سجده کنندگان اند الْأَمْرُونَ امر کنندگان اند بِالْمَعْرُوفِ به کار پسندیده

وَالنَّاهُونَ و بازدارندگان اند عَنِ الْمُنْكَرِ کار زشت وَالْحَافِظُونَ و نگهداران لِحُدُودِ **الله** برای حدود **الله**

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ و مژده ده مؤمنان را مَا كَانَتْ نیست سزاوار لِلنَّبِيِّ برای پیامبر وَالَّذِينَ و آنان که ءَامَنُوا ایمان آوردند

أَنْ يَسْتَغْفِرُوا إِنَّكَ طلب بخشایش کن لِلْمُشْرِكِينَ و اگر چه وَلَوْ كَانُوا باشند أُولَىٰ قَرَبٍ خوشاوند مِنْ بَعْدِ مَا پس از آنکه

تَبَيَّنَ روشن شد لَهُمْ برای شان أَنَّهُمْ که بی گمان آنان أَصْحَابُ یاران الْجَحِيمِ دوزخ اند وَمَا كَانَتْ و نبود

أَسْتَغْفَارُ مغفرت خواستن إِبْرَاهِيمَ ابراهیم لِأَبِيهِ مگر از روی وعده ای که وَعَدَهَا وعده کرده بود آن را إِيَّاهُ به پدرش

فَلَمَّا بَيَّنَّ ظَاهِر گشت برای [او] ابراهیم] که بی گمان پدرش دشمن **الله** است تَبَرَّأَ مِنْهُ بِي گمان ابراهیم هر آینه بسیار دلسوز برادر بود

وَمَا كَانَتْ **الله** و بر آن نیست لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّى **الله** که گمراه کند قومی را بعد از آنکه هدایت کرد ایشان را تا

يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ **الله** بَيَان کند برایشان آنچه را که پرهیز نمایند از آن بی گمان **الله** به هر چیزی داناست **الله** بی گمان **الله**

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمْسِكُ زنده می کند و زمین و آسمان ها وَيُمِيتُ و می میراند و نیست برای شما وَمَا لَكُمْ مِنْ برای اوست فرمانروایی

دُونِ **الله** غیر **الله** هیچ سرپرستی و نه یابوری وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ **الله** به تحقیق برگشت **الله** [به رحمت خود] بر

النَّبِيِّ پیامبر و مهاجرین وَالْأَنْصَارِ و انصار الَّذِينَ آنان که اتَّبَعُوهُ پیروی کردند از او فِي در

سَاعَةِ الْعُسْرَةِ وقت تنگی و مشکل مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ نزدیک بود يَزِيغُ که منحرف شود قُلُوبُ دل های فَرِيقٍ گروهی

مَنْهُمْ ثُمَّ تَابَ **الله** از ایشان بازگشت **الله** [به مهریانی خود] بر ایشان [توبه شان را پذیرفت] بی گمان **الله** بدیشان مهرورزی إِنَّهُمْ بِهِمْ رِءُوفٌ رَحِيمٌ **الله** از ایشان نگاه مَهْرَبَانِ است

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

و [بازگشت الله به مهربانی خود] بر آن سه نفری که [از غزوہ تبوک] بازمانده بودند تا وقتی که تنگ شد بر ایشان زمین

بِمَا رَجَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ

با وجود فراخی اش و تنگ شد بر ایشان نفوس شان [= دلشان به تنگ آمد] و یقین کردند که نیست پناهی

مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ

[ازخشم] الله مگر به سوی وی پس برگشت نمود الله [بارحمتش] بر ایشان [= توبه شان را پذیرفت] تا توبه کنند بی گمان الله دوست آن توبه پذیر

الرَّحِيمُ ۱۱۸ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

مهربان ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و باشید با

الصَّادِقِينَ ۱۱۹ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمُ

راست گویان نیست سزاوار برای اهل مدینه و آنان که پیرامون ایشانند

مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ

از بادیه نشینان که بازمانند از همراهی پیامبر الله [در جهاد] و نه اینکه دوست بدارند جان های خود را

عَن نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ

[بیشتر] از جان او این [منع از پس ماندن] به این سبب است که به آنان [مجاهدان] نمی رسد به ایشان تشنگی و نه رنجی

وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْثُوتُ ۱۲۰ مَوْطِنًا يَنْغِيظُ

و نه گرسنگی در راه الله و گام نمی نهند [به سم و کف و پای] جایی را که به خشم آورد

الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوتُ مِنَ عَدُوٍّ نِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُمُ

کافران را و نمی رسند [به هیچ مقصدی] از دشمن الله به رسیدنی مگر نوشته می شود برایشان

بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۱۲۱

به سبب آن کرداری شایسته بی گمان الله تباه نمی کند پاداش نیکوکاران را

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ

و هزینه نمی کنند هیچ هزینه ای را خرد و نه کلان را و نمی پیمایند

وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمُ ۱۲۲ أَحْسَنَ مَا كَانُوا

هیچ سرزمینی را مگر نوشته می شود برایشان تا پاداش دهد ایشان را الله [پاداش] نیکوترین کاری که

يَعْمَلُونَ ۱۲۳ وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً

می کردند و شاید مؤمنان که رهسپار شوند همگی [برای جهاد و طلب علم]

فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

پس چرا رهسپار نشوند از هر گروهی از ایشان دسته ای تا ژرف آگاه شوند در دین

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ۱۲۴

و برای اینکه بیم دهند گروه خود را آنگاه که بازگردند به سوی ایشان باشد که آنان بترسند [و بپرهیزند]

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قِنِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
ای کسانی که ایمان آورده اید پیکار کنید با آنان که نزدیک اند به شما از کفار

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾
و باید بیابند [کفار] در شما درستی را و بدانید که به تحقیق **الله** با پرهیزکاران است [نصرت الهی برای آنان است] ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ
و آنگاه که نازل شود سوره ای پس برخی از ایشان کسی است که می گوید کدامیک از شما زیاد نمود او را این [سوره]

إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
از جهت ایمان پس آنان که ایمان آورده اند پس زیاد نمود این سوره برای آنان ایمان را و ایشان شادمان می شوند

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
و اما آنانی که در دل های شان بیماری [نفاق] است پس زیاده ساخته برای آنان پلیدی را ﴿١٢٤﴾

إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾
به پلیدی شان و مردند در حالی که کافران بودند آیا نمی بینند [منافقان] ﴿١٢٥﴾

أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ
که ایشان آزموده می شوند در هر سال یک بار یا دو بار باز هم

لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾
توبه نمی کنند و نه ایشان پند می گیرند و **إِذَا** مَّا أُنْزِلَتْ نازل شود ﴿١٢٦﴾

سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ
سوره ای می نگرد برخی از ایشان به سوی برخی دیگر [گوید] آیا می بیند شما را کسی [از مسلمانان؟]

ثُمَّ أَنْصَرَفُوا سَرَفًا **اللَّهُ** قُلُوبُهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
آن گاه باز می گردند باز داشته است **الله** دل هایشان را [از هدایت] به این سبب که ایشان گروهی اند که نمی فهمند

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
هر آینه آمده است برای شما پیامبری از خود شما که دشوار است ﴿١٢٧﴾

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
بر او که در رنج افتید آزمند است بر [خیر] شما نسبت به مؤمنان

رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ **اللَّهُ** لَا إِلَهَ
دلسوز مهربان است ﴿١٢٨﴾ پس اگر رخ گردانند [از ایمان] پس بگو بسنده است مرا **الله** نیست هیچ الهی

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾
جز او بر او توکل کردم و اوست پروردگار آن عرش بزرگ ﴿١٢٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا
الف، لام، راه این آیت های آن کتاب استوار و سنجیده است ۱ آیا هست برای مردمان شگرف

أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
اینکه وحی فرستادیم به سوی مردی از ایشان که هشدار بده مردمان را و مژده ده کسانی را که ایمان آورده اند

أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صَدَقَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴿٢﴾ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا
به آنکه برای آنان است پایگاه راستین نزد پروردگارشان گفتند کافران هر آینه این

لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
جادوگری آشکار است ۲ هر آینه پروردگار شما الله است آن که آفرید آسمان ها و زمین را

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ
در شش روز آنگاه استیلا یافت بر عرش تدبیر می کند کار را نیست هیچ شفاعت کننده ای

إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ؕ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ ﴿٣﴾ فَأَعْبُدُوهُ أَفَلَا
مگر پس از اجازه وی این است ۳ پروردگار شما الله پس بپرستید او را آیا

تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
پند نمی گیرید؟ ۳ به سوی اوست باز گشت شما همگی وعده کرده است [الله] وعده درست هر آینه او

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
آغاز می کند آفرینش را سپس باز می گرداند آن را تا پاداش دهد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
به دادگری و آنان که کافر شدند برای آنان است آشامیدنی از آب گرم و عذابی

أَلِيمٌ ﴿٤﴾ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ
دردناک به سبب آنکه کفر می ورزیدند ۴ او کسی است که قرار داد آفتاب را

ضِيَاءً ۖ وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
درخشان و ماه را تابان و معین کرد برای آن [ماه] منزل ها را تا بدانید شمار سال ها

وَالْحِسَابَ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
و حساب را نیافریده است ۵ الله این را مگر حق به تفصیل بیان می کند نشانه ها را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
برای گروهی که می دانند ۵ هر آینه در پی آمدن شب و روز و آنچه آفریده است

اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْتَقُونَ ﴿٦﴾
الله در آسمان ها و زمین نشانه هایی است برای گروهی که پرهیزکاری می کنند ۶

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
هر آینه آنان که امید ندارند دیدار ما را و خشنود شده اند به زندگانی دنیا و دل بسته اند

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَاؤُنْهْمُ
به آن و آنان که ایشان از نشانه های ما بی خبرند ﴿٧﴾ آنان جایگاهشان

النَّارِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
آتش است به سبب آنچه کسب می کردند ﴿٨﴾ هر آینه آنان که ایمان آورده اند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ ﴿٩﴾ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَىٰ مِنْ
و کردند کارهای شایسته راه نماید ایشان را پروردگارشان ﴿٩﴾ به سبب ایمانشان می رود از

تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٠﴾ دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
زیر آنها جوی ها در باغ های سراسر نعمت ﴿١٠﴾ دعای ایشان در آنجا سبحانک

اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
اللهم باشد [پاکی تو را ست بلالها] و درود آنان [بایکدیگر] در آنجا سلام است و واپسین دعای شان این است که ستایش از آن الله است

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾ وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ ۖ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
پروردگار جهانیان ﴿١١﴾ و اگر پیش می انداخت الله برای مردمان بدی [عذاب را]

أَسْتَعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ ۖ فَذَرُ الَّذِينَ
مانند به شتاب خواستن آنها خیر را هر آینه به سر می آمد به سوی ایشان اجلشان پس می گذاریم آنان را که

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا مَسَّ
امید ندارند دیدار ما را در سرکشی شان سرگردان شوند ﴿١٢﴾ و چون برسد

الْإِنْسَانُ الضُّرَّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا
آدمی را رنج بخواند ما را بر پهلوی خود یا نشسته یا ایستاده پس چون برداریم

عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ
از او رنج وی را برود گویا که هرگز نخوانده بود ما را به [دفع کردن] رنجی که بلورسیده بود اینچنین آراسته شده است

لِلْمُسْرِفِينَ ﴿١٣﴾ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
برای اسراف کنندگان آنچه را که می کردند ﴿١٣﴾ و هر آینه هلاک کرده ایم نسل های

مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
پیش از شما را آنگاه که ستم کردند و آوردند برای ایشان پیامبران شان نشانه های روشن را و بر آن نبودند

لِيُؤْمِنُوا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
که ایمان آورند اینچنین کیفر می دهیم گروه بزهکاران را ﴿١٥﴾ سپس گردانیدیم شما را

خَلْقَافٍ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
جانشینان [گذشتگان] در زمین پس از ایشان تا بنگریم چگونه کار می کنید؟ ﴿١٦﴾

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۚ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنتِ بِرِشْقٍ أَمْ أَنْتِ بِخُفْيَةٍ غَبْرَةٍ ۚ أَوْ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ دِينِ اللَّهِ لِيُجِيبُوا رُسُولَهُ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۚ

و چون خوانده شود بر آنان آیات ما که روشن‌اند گویند آنان که امید ندارند

لَقَاءَنَا أَنتِ بِرِشْقٍ أَمْ أَنْتِ بِخُفْيَةٍ غَبْرَةٍ ۚ أَوْ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ دِينِ اللَّهِ لِيُجِيبُوا رُسُولَهُ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۚ

به دیدار ما بیاور قرآنی را غیر از این یا دگرگون ساز آن را! بگو روا نباشد برای من

أَنْ أَبْدِلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي ۚ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ ۚ إِلَيَّ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۚ

که دگرگون کنم آن را از جانب خود پیروی نمی‌کنم مگر آنچه را وحی شده است به سوی من هر آینه من

أَخَافُ ۚ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ

می‌ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روزی بزرگ ﴿۱۵﴾ بگو اگر بخواهد

لَقَدْ كُنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ ۚ وَلَآ أَذْرَبُكُمْ بِهِ ۚ فَقَدْ لَبِثْتُ

الله نمی‌خواندم آن را بر شما و آگاه نمی‌کردم [الله] شما را به آن پس به درستی که درنگ کردم من

فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ

در میان شما عمری پیش از این پس آیا خرد نمی‌ورزید ﴿۱۶﴾ پس کیست ستمکارتر

مِمَّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ

از کسی که بر بندد بر الله دروغی را یا تکذیب کند آیات او را هر آینه حقیقت این است که

لَا يُفْلِحُ ﴿١٧﴾ الْمَجْرُمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

رستگار نمی‌شوند بزهکاران ﴿۱۷﴾ و می‌پرستند به جای الله

مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا

چیزی را که زیان نرساند به آنان و سود نرساند به آنان و می‌گویند اینان شفیعان ما هستند

عِنْدَ اللَّهِ ۚ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا

نزد الله الله بگو آیا خبر می‌دهید الله را به آنچه که نمی‌داند در آسمان‌ها و نه

فِي الْأَرْضِ ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا كَانَ

در زمین؟ پاکی از آن اوست و برتر است از آنچه شرک [او] می‌سازند ﴿۱۸﴾ و نبودند

النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ فَاخْلَفُوا وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ

مردمان مگر امتی یگانه پس اختلاف کردند و اگر نبودی سخنی

سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ ۚ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

که پیشی گرفته بود از پروردگارت هر آینه تلاوی می‌شد میان ایشان در آنچه که در آن اختلاف دارند

﴿١٩﴾ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ فَقُلْ إِنَّمَا

﴿۱۹﴾ و می‌گویند چرا فرو فرستاده نشد بر او [محمد (ص)] نشانه‌ای از پروردگارش پس بگو جز این نیست که

الْغَيْبُ ۚ اللَّهُ ۚ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظَرِينَ ﴿٢٠﴾

علم غیب از آن الله است پس انتظار برید همانا من با شما از منتظرانم ﴿۲۰﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً ۖ مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسَتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي

و چون بچشانیم به مردمان رحمتی را [زسوی خود] پس از سختی که رسیده بود به آنان ناگهان ایشان را نیرنگی باشد در

ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ

نشانه های ما بگو **الله** زودتر است از شما در رسانیدن [جزای] نیرنگ هر آینه فرستادگان ما می نویسند آنچه مکر می کنید

هُوَ الَّذِي يُسِيرُكُمُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ

اوست آنکه رولن می کند شما را در خشکی و دریا تا وقتی که باشید در کشتی ها

وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا ۖ جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ

و روان شدند با [سواران] خود با بادی خوش و شادمان شدند ایشان به آن باد ناگهان آید بر آنها بادی سخت

وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ ۚ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۖ دَعَوُا

و بیاید به ایشان موج از هر جا و بدانند که آنها احاطه شدند بخوانند

اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ ۖ لَنُكُونَنَّ مِنَ

الله را خالص کنندگان برای وی عبادت را همانا اگر رهایی دهی ما را از این هر آینه باشیم از

الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

شکرگزاران پس چون نجات داد آنان را ناگهان ایشان سرکشی می کنند در زمین به

الْحَقِّ ۚ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ ۖ مَتَّعَ الْحَيَاةَ

ناحق ای مردم جز این نیست که سرکشی شما به زیان خود شماست [یافتید] بهره زندگانی

الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ ۖ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

دنیا را سپس به سوی ما بازگشت شماست پس خبردار کنیم شما را به آنچه می کردید

إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

جز این نیست که حالت زندگانی دنیا مانند آبی است که فرود آوردی آن را از آسمان پس بیامیخت به آن

نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ

رویدنی زمین از آنچه می خورند مردمان و چارپایان تا وقتی که فراگرفت زمین

زُخْرُفَهَا وَازَيَّنَّتْ وَظَنَّتْ ۖ أَهْلَهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ ۖ عَلَيْهَا

پیرایه خود را و آراسته شد و گمان کردند ساکنان آن که ایشان توانایند بر [استفاده از] آن

أَتَتْهَا ۖ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا ۖ فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا ۚ كَانَ لَمْ تَعْنِ

[ناگهان] بیامد فرمان ما در شب یا روز پس گردانیدیم آن را [مثل] زراعت دروشده گویا که هیچ نبود

بِالْأَمْسِ ۚ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَنْفَكُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ

دیروز اینچنین بیان می کنیم نشانه ها را برای گروهی که می اندیشند **و الله**

يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مِنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

می خواند به سوی سرای سلامتی و راه می نماید هر که را بخواهد به سوی راهی راست

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ

برای آنان که نیکوکاری کردند نیکوترین [پاداش] و زیاده [بر آن] است و نهپوشاند روهای شان را هیچ سیاهی [غم و اندوه]

وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ

و نه هیچ خواری آنان اهل بهشت اند ایشان در آنجا جاویدانند ﴿٢٦﴾ و آنان که

كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِّنْ

به دست آورند کردارهای بد را جزای بدی همانند آن است و بپوشاند آنان را خواری نیست برایشان از

اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا

[جانب] الله هیچ نگهدارنده ای گویا پوشانیده شده است روهای شان به پاره هایی از شب تاریک

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ نَخْشُرُهُمْ

آنان اهل دوزخند، آنان در آنجا جاویدانند ﴿٢٧﴾ و [بترسید] از روزی که گرد آوریم آنان را

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائُكُمْ فَزَيْلَنَا

همگی سپس می گوئیم به آنان که شرک ورزیدند [بایستید] بر جایتان شما و شریکانتان پس جدایی می افکنیم

بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا نَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ

میان ایشان و گویند شریکانشان شما ما را نمی پرستیدید ﴿٢٨﴾ پس بسنده است الله

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾

گواه میان ما و میان شما هر آینه بودیم ما از پرستش شما بی خبران ﴿٢٩﴾

هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ

آنجا دچار شود هر شخصی [به کفر] آنچه پیش فرستاده بود و بازگردانیده شوند به سوی الله سرور

الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ

راستینشان و ناپدید گردد از ایشان آنچه به دروغ می بافتند ﴿٣٠﴾ بگو چه کسی روزی می دهد شمارا

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ يَكُفِّرُ بَعَدَ الَّذِي كَفَرَ وَمَنْ يُجْزِ

از آسمان و زمین؟ یا کیست که در اختیار دارد شنوایی و چشم ها را؟ و کیست که برون آورد

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

زنده را از مرده و بیرون آورد مرده را از زنده؟ و کیست که تدبیر کند کار را؟

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ

پس زود باشد که گویند الله است پس بگو پس آیا پروا نمی کنید؟ ﴿٣١﴾ پس آن [که لورا این صفت ها باشد] الله پروردگار راستین شما است

فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصَفُّونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ

پس چیست بعد از حق جز گمراهی پس چگونه [از حق] گردانیده می شوید؟ ﴿٣٢﴾ اینچنین

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

راست آمد سخن پروردگار تو بر آنان که نافرمانی کردند که آنان ایمان نمی آورند ﴿٣٣﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَكْبَدُوا
 بگو آیا هست از شریکان شما کسی که آغاز کند آفرینش را سپس آن را بازگرداند؟ بگو **الله** آغاز می کند

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَإِنَّ تَوَفُّكَونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
 آفرینش را باز آن را بازمی گرداند پس کجا از حق ابر گردانیده می شوید؟ ﴿٣٤﴾ بگو آیا هست از شریکان شما کسی که راه نماید

إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
 به سوی حق **الله** راه نماید به سوی حق آیا آن که راه نماید به سوی حق سزاوارتر است به اینکه

يَتَّبِعَ أَمَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾
 پیروی شود یا کسی که خود راه نمی یابد مگر اینکه راه نموده شود؟ پس چه شده شما را؟ چگونه داوری میکنید

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ
 و پیروی نمی کنند بیشترشان مگر گمانی را به درستی که گمان بی نیاز نگردد از حق چیزی را [هرگز گمانی را به حق نرسند] هر آینه **الله**

عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ
 داناست به آنچه می کنند و نیست این قرآن که برافته شده باشد از [سوی] غیر

اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
الله ولیکن تصدیق می کند آنچه را پیش از وی است و بیان روشن کتابهای آسمانی است هیچ تردیدی نیست

فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
 در آن از **پروردگار** جهانیان است آیا می گویند بر بسته آن را؟ بگو پس بیاورید سوره ای

مِثْلَهُ وَادْعُوا مَنْ أَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾
 همانند آن را و بخوانید هر که را توانید به جز **الله** اگر هستیید راست گویان

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَبَ كَذَبَ
 بلکه دروغ پنداشتند چیزی را که دست نیافته اند به دانش آن و هنوز نیامده است برای شان مصداق وعده آن اینچنین تکذیب کردند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عِقَابُهُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾
 آنان که بودند پیش از ایشان پس بنگر چگونه شد فرجام ستمکاران

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 و از ایشان کسی است که ایمان می آورد به وی و از ایشان کسی است که ایمان نمی آورد به وی و **پروردگار** تو دانایتر است

بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
 به تبهاران و اگر دروغ شمرند تو را پس بگو برای من است کردار من و برای شماست کردارتان

أَنْتُمْ بَرِئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
 شما بیزارید از آنچه من می کنم و من [بیزارم از آنچه شما می کنید] و از ایشان کسی هست که

يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الْأَصْمَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾
 گوش می نهند به سوی تو آیا تو می شنوای کران را و اگر چه خرد نورزند؟

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي أَمْ لَمْ يَلْبَسُوا لَوَ كَانُوا
و از ایشان کسی هست که می نگرد به سوی تو آیا تو راه می نمایی کوران را و اگر چه

لَا يُبْصِرُونَ ۴۳ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنْ
نبینند همانا الله ستم نمی کند بر مردمان چیزی را بلکه

النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۴۴ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا
مردمان بر خویشتن ستم می کنند و روزی که برانگیزد الله ایشان را گویا درنگ نکرده بودند در دنیا مگر

سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
لحظه ای از روز که می شناسند یکدیگر را به تحقیق زیان کردند آنان که دروغ شمردند دیدار الله را

وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۴۵ وَإِنَّا لَنَرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نَتُفِقُكَ
و نبودند راه یافتگان و اگر بنمایانیم به تو برخی از آنچه را که وعده می کنیم یا جان تورابستایم

فَالْيَنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ۴۶ وَلِكُلِّ
پس به سوی ما است بازگشت ایشان سپس الله گواه است بر آنچه می کنند و برای هر

أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
امتی پیامبری است پس چون آید پیامبرشان حکم کرده شود میان شان به دادگری و ایشان

لَا يَظْلِمُونَ ۴۷ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ
ستم دیده نشوند و می گویند کی باشد این وعده اگر هستید راست گویان

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ
بگو در اختیار ندارم برای خودم زانی و نه سودی را مگر آنچه خواهد الله هر گروهی را

أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۴۹
سرآمدی است چون بیاید سرآمدشان پس نه پس افتند لحظه ای و نه پیش افتند

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
بگو چه ببینید اگر بیاید به شما عذاب او شبانگاه یا به روز چه چیز را به شتاب می طلبند از او

الْمُجْرِمُونَ ۵۰ أَتَمُّ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنُمْ بِهِ ءَاكُنْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
بزهکاران آیا وانگهی چون واقع شود ایمان می آورید به آن آیا اکنون و همانا به آن

تَسْتَعْجِلُونَ ۵۱ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ
شتاب می کردید پس گفته شود به آنان که ستم کردند بجشید عذاب جاوید را

هَلْ تَحْزَنُونَ ۵۲ كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۵۳ وَإِسْتَشْنُوكَ
آیا کيفر داده می شوید جز بدانچه می کردید؟ و می پرسند از تو

أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي رَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۵۴
آیا حق است آن [وعده]؟ بگو آری قسم به پروردگارم هر آینه آن حق است و نیستید شما ناتوان کنندگان [الله]

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا

و اگر هر آینه [باشد] برای هر کسی که ستم کرده است آنچه در زمین است هر آینه فدیة دهد آن را و پنهان دارند

النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ

پشیمانی خود را هنگامی که ببینند عذاب را و حکم کرده شود میان ایشان به دادگری و ایشان

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا إِنَّ

ستمیده نشوند ﴿٥٤﴾ آگاه باش هر آینه برای الله است آنچه در آسمان ها و زمین است آگاه باش هر آینه

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

و عده الله حق است ولیکن بیشتر شان نمی دانند ﴿٥٥﴾ او زنده می کند و می میراند

وَالِئِهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يَتَأْتِيَ النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ

و به سوی وی بازگردانیده می شوید ﴿٥٦﴾ ای مردمان به تحقیق آمده است برای شما پندی

مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

از پروردگارتان و بهبودی برای آنچه که در سینه هاست و راه نمونی و رحمتی است برای مؤمنان

﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلِيفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا

﴿٥٧﴾ بگو به بخشایش الله و به رحمت او پس بدین [خبر] باید که شاد شوند [مؤمنان] آن بهتر است از آنچه

يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ

گرد می آورند ﴿٥٨﴾ بگو به من خبر دهید که آنچه را فرو آورده است الله برای شما از روزی

فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَاللهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ

پس قرار دادید برخی از آن را حرام و [برخی را] حلال بگو آیا الله اجازه داده است شما را یا بر الله

تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

دروغ می بندید ﴿٥٩﴾ و چیست گمان آنان که افترا می بندند بر الله دروغ را

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِبْرَءُ اللَّهِ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

روز رستاخیز به درستی که الله هر آینه دارای بخشش بر مردمان ولیکن بیشترشان

لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْءَانٍ

شکر نمی گزارند ﴿٦٠﴾ و نمی باشی تو در هیچ کاری و نمی خوانی هیچ آیتی را از آن قرآن

وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ

و نمی کنید هیچ کاری مگر هستیم بر شما [نگاهبان] حاضر چون در می آید [سرگرم می شوید]

فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

در آن و پوشیده نمی ماند از پروردگارتو همسنگ ذره ای در زمین و نه در

السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦١﴾

آسمان و نه خردتر از آن و نه بزرگ تر مگر آنکه در کتابی روشن است ﴿٦١﴾

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
آگاه باش هر آینه دوستان **الله** هیچ ترسی نیست بر ایشان و نه آنان اندوهگین شوند

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ
آنان که ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند برای ایشان است **الله** مزد

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا نَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
در زندگانی دنیا و در آخرت نیست هیچ دگرگونی برای سخنان **الله**

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
آن [بشارت] همان رستگاری بزرگ است و غمگین نسازد تو را سخن شان هر آینه

الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ أَلَا إِنَّ
عزت [=توقای و غلبه] از آن **الله** است همگی اوست آن شنوای دانا آگاه باش هر آینه برای **الله** است

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
هر که در آسمان هاست و هر که در زمین است پیروی نمی کنند آنان که

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
فرا می خوانند به غیر از **الله** شریکانی را؟ پیروی نمی کنند مگر

الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
گمان را و نیستند ایشان مگر اینکه به تخمین سخن می گویند **الله** آن که قرار داد برای شما

الْبَدَلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنْ فِي ذَلِكَ
شب را تا آرام گیرید در آن و روز را روشنی بخش هر آینه در این

لَايَةٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
نشانه هایی است برای گروهی که می شنوند [کافران] گفتند گرفت **الله** فرزندی را

سُبْحَنَهُ ۚ هُوَ الْغَنِيُّ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
پاک و منزّه است او، اوست بی نیاز برای اوست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
نیست نزد شما هیچ حجتی بر این آیا می گوید بر **الله** آنچه را که

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
نمی دانید؟ بگو هر آینه آنان که برمی بندند بر **الله** دروغ را

لَا يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَّعْ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
رستگار نمی شوند [ایشان را] بهره ای است [اندک] در دنیا سپس به سوی ماست بازگشت ایشان آنگاه

نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾
می چشایم به آنان عذاب سخت را به سبب آنکه کفر می ورزیدند

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ﴾
و بخوان بر آنان خبر نوح را هنگامی که گفت به قوم خود ای قوم من! اگر گران است بر شما

مَقَامِي وَتَذَكِّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا
ماندن من [در میان شما] و پند دادن من به آیت های **الله** پس بر **الله** توکل کردم پس گردآورید

أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا
کار خود را و شریکانتان را سپس باید که نباشد کار شما بر شما پوشیده سپس [هر آسویی که می خواهید] برسانید

إِلَى وَلَا تُنْظِرُونَ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
به من و مهلت مدهید مرا ﴿٧١﴾ اگر روی بگردانیدید پس نخواسته ام از شما هیچ مزدی را نیست

أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَامْرَأْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾
مزد من مگر بر **الله** و فرمان یافته ام که باشم از مسلمانان ﴿٧٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلْفَهُ
پس تکذیب کردند او را پس نجات دادیم او را و آنان را که با وی بودند در کشتی و گردانیدیم آنان را جانشین ها

وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُذْذِرِينَ
و غرق کردیم کسانی را که تکذیب کردند آیات ما را پس بنگر چگونه شد سرانجام بیم داده شدگان

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾
﴿٧٣﴾ سپس فرستادیم بعد از او [نوح] پیامبرانی را به سوی قوم شان پس آوردند برایشان نشانه های روشن را

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ
پس بر آن نبودند که ایمان آورند به آنچه دروغ شمرده بودند آن را پیش از این اینچنین مهر می نهیم بر دل های

الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى
تجاوزگران ﴿٧٤﴾ سپس فرستادیم بعد از ایشان موسی و هارون را به سوی

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾
فرعون و سران قوم وی با نشانه هایمان پس تکبر کردند و بودند گروهی بزهکاران ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾
پس چون آمد برای آنان سخن درست از نزد ما گفتند هر آینه این البته جادویی است آشکار ﴿٧٦﴾

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
گفت موسی آیا می گوید به این حق [که جادوست] چون بیامد برای شما آیا جادواست این؟ و رستگار نمی شوند

السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
جادوگران ﴿٧٧﴾ گفتند آیا آمدی نزد ما تا بگردانی ما را از آنچه یافته ایم ما بر آن [چیز] پدران خود را

وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٨﴾
و باشد برای شما بزرگی و برتری در زمین و نیستیم ما شما را باوردارندگان ﴿٧٨﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتْتُونِي بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
و گفت فرعون بیاورید پیش من هر جادوگری دانا را ﴿٧٩﴾ پس چون آمدند جادوگران
قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
گفت به آنان موسی بیفکنید آنچه را شما افکند گانید ﴿٨٠﴾ پس چون افکندند گفت
مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
موسی آنچه آورده اید آن را جادواست هر آینه الله زود باطل گرداند آن را هر آینه الله به صلاح نیوردد
عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ
کار تباهکاران را ﴿٨١﴾ و ثابت می دارد الله حق را با سخنان خود و اگر چه ناخوش دارند
الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءٌ آمِنٌ لِّمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ
بزهکاران ﴿٨٢﴾ پس ایمن نیاورد به موسی مگر فرزندی از قوم وی [آن هم] با
خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
ترسی از فرعون و سرکردگانشان که [مبلا] شکنجه کند ایشان را و هر آینه فرعون سرکش بود
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ
در زمین و هر آینه وی از حد گذرندگان بود ﴿٨٣﴾ و گفت موسی ای قوم من! اگر
ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
ایمان آوردید به الله پس بر او توکل کنید اگر هستید مسلمانان ﴿٨٤﴾ پس گفتند بر الله
تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا
توکل کردیم ای پروردگار ما! قرار مده ما را [دستخوش] آشوبی به سود گروه ستمکاران ﴿٨٥﴾ و رهایی بخش ما را
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ
به رحمت خود از گروه کافران ﴿٨٦﴾ و وحی فرستادیم به سوی موسی و برادرش
أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
که جای گردانید [مسکن سازید] برای قوم خود در مصر خانه هایی را و قرار دهید خانه های خود را پرستشگاهی
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
و برپادارید نماز را و بزرگواران را مؤمنان را ﴿٨٧﴾ و گفت موسی
رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
ای پروردگار ما هر آینه تو داده ای به فرعون و سران قوم او زیور و مال هایی را در زندگانی
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
دنیا ای پروردگار ما سرانجام گمراه کنند از راه تو ای پروردگار ما محو کن مال هایشان را
وَأَشَدُّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ ۚ أَلَا لِمِ
و سخت [مهر] کن بر دل هایشان پس ایمان نمی آورند تا ببینند عذاب در دناک را ﴿٨٨﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَان سَكِيلَ
گفت [الله] هر آینه اجابت شد دعای شما پس پایداری ورزید و پیروی مکنید راه

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
آنان را که نمی دانند و گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا

فَأَنْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ
پس از پی درآمدند ایشان را فرعون و لشکریان او از راه سرکشی و دشمنی تا وقتی که دریافت او را

الْفَرْقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ
غرقاب گفت ایمان آوردم من که نیست هیچ الهی مگر آن که ایمان آورده اند به او بنی اسرائیل

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَأَلْكَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ
و من از تسلیم شدگانم آیا اکنون [ایمان می آوری] حال آنکه نافرمانی کردی پیش از این و بودی

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
از تبهکاران پس امروز می رهانیم تو را [اما] بیکرت را تا باشی برای

خَلْقِكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿٩٢﴾
آیندگان نشانه ای و هر آینه بسیاری از مردمان از نشانه های ما بی خبرانند

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبْوَأَ صَدَقٍ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
و هر آینه جای دادیم به بنی اسرائیل را جایگاهی راستین را و روزی دلایم ایشان را از پاکیزه ها

فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
پس اختلاف نکردند تا آن که آمد برای شان دانش هر آینه پروردگار تو حکم می کند میانشان روز رستخیز

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
در آن چیزی که در آن اختلاف می کردند پس اگر هستی در شکی از آنچه فرو فرستادیم به سوی تو

فَسْأَلِ الَّذِينَ يَاقُرءُونَ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
پس بپرس از آنان که می خوانند کتاب را پیش از تو هر آینه آمده است پیش تو

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
حق از [جانب] پروردگارت پس مباش از تردیدکنندگان و مباش

مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ
از کسانی که دروغ شمردند آیت های الله را پس می شوی از زیانکاران

﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
هر آینه آنان که بر ایشان سخن پروردگار تو [= وعده عذاب] ایمان نیاورند

﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ لَّوَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ لَّوَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ لَّوَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ
و اگرچه بیاید برای آنان هر نشانه ای [معجزه ای] تا آنکه ببینند عذاب دردناک را

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا
 پس چرا نبود [مردم] هیچ آبادی که ایمان آورند پس سود دهد به آنان ایمان شان مگر قوم یونس چون
 ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
 ایمان آوردند برداشتیم از آنان عذاب خواری را در زندگانی دنیا و بهره مند ساختیم ایشان را
 إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ
 تا مدتی ﴿٩٨﴾ و اگر می خواست پروردگار تو هر آینه ایمان می آورد هر آنکه در زمین است تمام آنها
 جَمِيعًا ؕ أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا
 همگی آیا تو اکره می کنی مردم را تا گردند مؤمنان؟ ﴿٩٩﴾ و نسزد
 كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ
 هیچ کس را که ایمان آورد مگر با اراده الله و قرار می دهد پلیدی [عذاب] را
 عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ
 بر آنانکه خرد نمی ورزند ﴿١٠٠﴾ بگو بنگرید چه چیز است در آسمان ها
 وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذِيرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾
 و زمین؟ و سودی ندارد این نشانه ها و بیم دهندگان برای گروهی که ایمان نمی آورند ﴿١٠١﴾
 فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ
 پس آیا انتظار می برند مگر مانند روزهای [برحادثه] کسانی که گذشتند پیش از ایشان؟
 قُلْ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي
 بگو پس انتظار بکشید هر آینه من با شمایم از منتظران ﴿١٠٢﴾ سپس نجات می دهیم
 رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ
 پیامبران خود را و آنان را که ایمان آوردند اینچنین برماست که نجات دهیم مؤمنان را
 ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
 بگو ﴿١٠٣﴾ ای مردم اگر هستید در شکی از دین من پس نمی پرستم آنان را که
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمُ وَأُمِرْتُ
 شما می پرستید به جای الله ولیکن پرستش می کنم الله را آن ذاتی که برمی گیرد [روح] شما را و مأمور شده ام
 أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٤﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
 که باشم از مؤمنان ﴿١٠٤﴾ و آنکه راست بدار روی خود را برای دین حقگرایانه
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 و مباش از مشرکان ﴿١٠٥﴾ و مخوان به جای الله
 مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾
 چیزی را که سود ندهد به تو و زیان نرساند به تو پس اگر بکنی پس به درستی که تو آنگاه از ستمکارانی

وَاِنْ يَمَسُّكَ **اللَّهُ** بِضُرٍّ **اللَّهُ** فَلَكَ اَشْفَ لَهُ **إِلَّا هُوَ** وَاِنْ
و اگر برساند به تو **الله** زبانی را پس نیست برداردنای برای آن مگر **او** و اگر

يُرَدِّكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
خواهد در حق تو نعمتی را پس نیست هیچ بازدارنده‌ای برای بخشش او می‌رساند آن را به هر که خواهد از بندگانش

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
و اوست آن آمرزنده مهربان ﴿١٠٧﴾ بگو ای مردمان به درستی که آمد برای شما

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ **رَبِّكُمْ** فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ
حق از **پروردگار شما** پس هر که راه یافت جز این نیست که راه می‌باید برای خود و هر که

ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ
گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می‌شود به زیان خود و نیستم من بر شما کارگزار [و نگهدار] ﴿١٠٨﴾ و پیروی کن

مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُصَّكَ **اللَّهُ** **وَهُوَ** خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾
از آنچه که وحی می‌شود به تو و شکیبا باش تا حکم کند **الله** و **او** بهترین حکم‌کنندگان است ﴿١٠٩﴾

آیاتها
۱۲۳

سُورَةُ هُودٍ

ترتیبها
۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ كُتِبَ أَحْكَمَتْ أَيْنَهُ ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾
الف، لام، راه [این] کتابی است که استواری یافته آیتش سپس تفصیل یافته است از نزد سنجیده‌کاری آگاه ﴿١﴾

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا **اللَّهُ** إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا
اینکه پرستش نکنید مگر **الله** را هر آینه من برای شما از سوی او بیم‌دهنده و مژده‌دهنده‌ام ﴿٢﴾ و اینکه آمرزش بطلبید

رَبِّكُمْ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُمْنِعْكُمْ مِّنَّا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ
از **پروردگار خود** سپس توبه کنید به سوی او تا برخورداری دهد شما را برخورداری نیک تا زمانی معین و تا بدهد

كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ
به هر صاحب مزیتی [بلاش] مزیتش را و اگر برگردید پس هر آینه من می‌ترسم بر شما از عذاب روزی

كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَىٰ **اللَّهُ** مَرْجِعُكُمْ **وَهُوَ** عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾ أَلَا إِنَّهُمْ
بزرگی ﴿٣﴾ به سوی **الله** است بازگشت شما و **او** بر همه چیزی تواناست ﴿٤﴾ آگاه باشید همانا آنان

يَلْتَنُونَ صُدُّوهُمْ لِيَسْتَخَفُوا مِنْهُ
می‌پیچانند [بر می‌گردند] سینه‌های خود را تا پنهان دارند [خود را] از او [پیامبر یا شنیدن] صلی قرآن آگاه باش چون بر سر کشند جمله‌های خود را

يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾
می‌داند آنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌سازند هر آینه او داناست به راز سینه‌ها ﴿٥﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
و نیست هیچ جنبیده ای در زمین مگر بر **الله است** روزی او و می داند قرارگاه او

وَمُسْتَوْدَعُهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۞ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
و آرامگاه او را هر یک در کتابی روشن است ۞ **و اوست** آن که آفرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
آسمان ها و زمین را در شش روز و بود عرش او

عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
بر آب تا که بیازماید شما را که کدام کس از شما نیکوتر است از جهت عمل و اگر گویی

إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
که هر آینه شما برانگیخته می شوید پس از مرگ هر آینه گویند آنان که کافر شدند

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۞ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى
نیست این [سخن] مگر جادویی آشکار ۞ و اگر به تأخیر اندازیم از ایشان عذاب را تا

أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجْحَدُونَ ۞ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مدتی شمرده شده هر آینه گویند چه چیز بازمی دارد آن را آگاه باش روزی که بیاید [عذاب] بر آنان نباشد

مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ ۞ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞
بازداشتنه شده از آنان و فراگیرد ۞ آنچه بدان ریشخند می کردند

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
و اگر بچشانیم به آدمی از نزد خود رحمتی را سپس بازگیریم آن را از وی هر آینه وی

لَيَكْفُرُ ۞ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ
ناامید ۞ و اگر بچشانیم به او نعمتی نمایان را پس از رنجی که

مَسَّهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۞ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۞
بدور رسیده باشد هر آینه گوید رفتند بدی ها [=رنجها] از من ۞ هر آینه وی شادمان خودستا می شود ۞

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
مگر آنان که شکیبایی نمودند و کردند کارهای شایسته آنان برای شان آمرزش

وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۞ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
و مزدی بزرگ است ۞ مبدا که تو ترک کننده باشی برخی از آنچه را که وحی فرستاده می شود به سوی تو

وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُزٌّ أَوْ جَاءَ
و تنگ شود به آن سینه تو از اینکه می گویند چرا فرود آورده نشده بر وی گنجی یا چرانیمده است

مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۞
با او فرشته ای؟! جز این نیست که تو بیم دهنده ای و **الله** بر هر چیزی نگاهبان است ۞

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
یا اینکه می گویند خود آن را برپافته است بگو پس بیاورید ده سوره را مانند آن برپافته ها

وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۳﴾
و بخوانید هر که را توانید به جز الله اگر هستید راست گویان ﴿۱۳﴾

فَإِنَّهُمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۴﴾
پس اگر پاسخ ندادند به شما پس بدانید آنچه فروفرستاده شده به علم الله است و بدانید که نیست هیچ الهی جز او پس آیا هستید شما مسلمانان؟ ﴿۱۴﴾

الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا تُؤْفِكُ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿۱۵﴾
دنیا و آرایش آن را به تمام رسانیم به سوی ایشان [جزای] عمل ایشان را در دنیا و ایشان در دنیا کم داده نشوند

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾
آنان کسانی اند که نیست برای ایشان در آخرت مگر آتش و تباه شد آنچه بر ساخته بودند در دنیا و باطل است آنچه می کردند

عَلَى يَتْنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلَوْهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنْ الْأَحْزَابِ فَأَلْئَنَّا مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ

از گروه ها پس آتش وعده گاه اوست پس مباش در شکی از آن هر آینه آن حق است

مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۷﴾
از جانب پروردگار تو ولی بیشتر مردمان ایمان نمی آورند و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۱۸﴾
ستمکارتر از کسی که بر بندد بر افتروی بر الله دروغی را؟ آنان عرضه شوند بر ربهم و گویند گواهان اینان کسانی هستند که دروغ بستند بر ربهم پروردگار خود

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۹﴾
از راه الله و می خواهند برای آن کجی را و آنان به آخرت خودشان کافران اند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۹﴾
از راه الله و می خواهند برای آن کجی را و آنان به آخرت خودشان کافران اند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۹﴾
از راه الله و می خواهند برای آن کجی را و آنان به آخرت خودشان کافران اند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۹﴾
از راه الله و می خواهند برای آن کجی را و آنان به آخرت خودشان کافران اند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۹﴾
از راه الله و می خواهند برای آن کجی را و آنان به آخرت خودشان کافران اند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۹﴾
از راه الله و می خواهند برای آن کجی را و آنان به آخرت خودشان کافران اند

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
 آنان نبوده‌اند عاجز کنندگان [الله] در زمین و نباشد برای شان به

دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ يُضْعَفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
 جز الله دوستانی دوجندان شود برای شان عذاب نداشتند یارای

السَّمْعِ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 شنیدن و نمی دیدند آنان کسانی اند که زیان زدند

أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ
 به خودشان و ناپدید شد از ایشان آنچه دروغ می بافتند ناگزیر هر آینه ایشان

فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
 در آخرت خودشان زیان کارترین اند هر آینه آنان که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ وَاخْتَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ أَوْلِيَآءَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 کارهای شایسته و فروتنی کردند به سوی پروردگار خود آنان یاران بهشت اند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى
 ایشان در آنجا جاودانه اند مثال این دو گروه مانند کور

وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
 و کر است و [مانند] بینا و شنوا آیا برابرند این دو در حالت؟ آیا پند نمی گیرید؟

﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾
 و هر آینه فرستادیم نوح را به سوی قومش گفت بی گمان من برای شما بیم دهنده ای آشکارم

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ
 اینکه نپرستید مگر الله را به درستی که من می ترسم بر شما از عذاب روزی دردناک

﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشْرًا
 پس گفتند سرانی که کفر ورزیدند از قوم او نمی بینیم تو را مگر آدمی

مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ يُبَادُوا
 مانند خودمان و نمی بینیم تو را که پیروی کرده باشد تو را مگر آنان که ایشان فرومایگان مایند در

الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ
 نگرش آغازین [اولین نظر] و نمی بینیم برای شما بر خود هیچ برتری بلکه گمان می بریم شما را دروغ گویان

﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَدَيْنِي مِنْ رَبِّي وَءَاتَنِي رَحْمَةً
 گفت ای قوم من به من بگوئید اگر باشم من بر حجتی روشن از پروردگار خود و داده باشد به من رحمتی را

مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِيتْ عَلَيْكُمْ أَنْزَلُكُمْ هَا كَرِهُونَ ﴿٢٨﴾
 از نزد خود که پوشیده شده باشد بر شما آیا تحمیل کنیم بر شما آن را درحالی که شما آن را ناخوش دارید؟

وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنِ اجْرَىٰ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا

وای قوم من نمی خواهم از شما بر این [بیمبری خود] هیچ مالی را نیست مزد من مگر بر **الله** و نیستم

أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرْكُ

من طرد کننده کسانی که ایمان آورده اند هر آینه ایشان ملاقات کننده **پروردگارشان هستند** ولیکن من می بینم شما را

قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمٍ مِّن يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَفْتُمْ

قومی که نادانی می ورزید ﴿٢٩﴾ وای قوم من چه کسی یاری دهد مرا از [کیفر] **الله** اگر برانم ایشان را؟

أَفَلَا نَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا

آیا پند نمی گیرید؟ ﴿٣٠﴾ و نمی گویم به شما که نزد من گنج های **الله است** و

أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي

نمی دانم غیب را و نمی گویم که من فرشته ام و نمی گویم درباره آنان که بخواری نکرد [به ایشان]

أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا

چشم های شما که نخواهد داد به ایشان **الله** هیچ خیری را **الله** دانتر است به آنچه در دل هایشان است هر آینه من آنگاه

لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَنْحُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ

قطعا از ستمکاران خواهم بود ﴿٣١﴾ گفتند ای نوح هر آینه مجادله کردی با ما پس بسیار کردی

جَدَلْنَا فَأَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ

جدال با ما را پس بیاور برای ما آنچه را وعده می دهی به ما اگر هستی از راست گویان ﴿٣٢﴾ گفت

إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِن شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ

جز این نیست که می آورد برای شما آن را **الله** اگر خواهد و نیستید شما عاجز کننده گان [الله] ﴿٣٣﴾ و سود نمی رساند شما را

نُصْحِي إِن أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِن كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ

نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم شما را اگر بر آن باشد **الله** که بخواهد اینکه گمراه سازد شما را

هُوَ رَبُّكُمْ ﴿٣٤﴾ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَبَهُ

اوست **پروردگار شما** و به سوی او باز گردانیده می شوید ﴿٣٤﴾ آیا می گویند بر یافته است آن را؟

قُلْ إِنِ افْتَرَبْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا بُحِرْمُونَ ﴿٣٥﴾

بگو اگر بر یافته باشم آن را پس بر من است گناه من و من بیزارم از آنچه بزهکاری می ورزید ﴿٣٥﴾

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ

و وحی شد به سوی نوح که ایمان نخواهد آورد از گروه تو مگر کسانی که [تاکنون] ایمان آورده اند

فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا

پس اندوهناک مباش به سبب آنچه می کردند ﴿٣٦﴾ و بساز کشتی را زیر نظر ما

وَوَحَيْنَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٧﴾

و وحی ما و سخن مگو با من درباره آنان که ستم کردند هر آینه آنان غرق شدگانند ﴿٣٧﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
 و او می ساخت کشتی را و هرگاه که می گذشتند بر او سرانی از قومش مسخره

مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
 می کردند او را گفت اگر مسخره کنید ما را پس همانا مسخره می کنیم شما را چنانچه مسخره می کنید ﴿۳۸﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 پس زودا خواهید دانست که چه کسی می آید بدو عذابی که او را رسوا گرداند و فرود آید بر وی عذابی

مُقِيمٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
 پایدار ﴿۳۹﴾ تا آنگاه که آمد فرمان [عذاب] ما و جوشید تنور گفتیم بارکن در آن

مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 از هر [نوعی] جفتی [=نروماده] دو تا و خانواده ات را مگر آنکه از پیش صادر شد بر وی فرمان [هلاکت] او

وَمَنْ ءَامَنَ ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
 و [نیز] کسی را که ایمان آورده است [سوار کن] و ایمان نیاورده بودند با او مگر اندکی و گفت سوار شوید

فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ بِحَبْرِهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ
 در کشتی به نام الله روان شدن وی و ایستادن آن همانا پروردگار من آمرزندهی مهربان است ﴿۴۱﴾ و آن [کشتی]

بَجَرَىٰ بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
 می برد ایشان را در موجی مانند کوه ها و آواز داد نوح پسر خود را در حالی که بود

فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾
 در کرانه ای ای پسر سوار شو با ما و مباش با کافران ﴿۴۲﴾

قَالَ سَتَاوَىٰ إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ
 گفت زودا که پناه می برم به سوی کوهی که نگاه دارد مرا از آب گفت [نوح] نگاهدارنده ای نیست

الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
 امروز از فرمان [عذاب] الله مگر کسی که [الله] بر او رحم کند و حائل شد میان آن دو موج پس گردید

مِنَ الْمَغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَتَارِضُ آبِلَىٰ مَاءِكِ وَيَسْمَاءُ
 از غرق شدگان ﴿۴۳﴾ و گفته شد ای زمین فروبر آب خود را و ای آسمان

أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 باز ایست و فروکش کرد آب و گزرده شد کار و [کشتی] قرار گرفت بر [کوه] جودی و گفته شد

بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
 هلاک باد قوم ستمکاران ﴿۴۴﴾ و فرا خواند نوح پروردگار خود را پس گفت ای پروردگار من همانا

أَبْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾
 پسر من از اهل من است و بی گمان وعده تو حق است و تو حاکم ترین حکم کنندگان ﴿۴۵﴾

قَالَ يَنْحُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي
گفت ای نوح هر آینه وی نیست از کسان تو هر آینه وی کرداری ناشایسته است پس مپرس از من

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ
از چیزی که نیست برای تو به آن دانشی همانا من پند می‌دهم تو را که [مبادا] باشی از نادانان

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا
گفت ای پروردگار من همانا من پناه می‌برم به تو از آنکه بپرسم از تو آنچه را که نیست برای من به آن دانشی و اگر

تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
نیامرزی مرا و رحم نکنی بر من باشم از زیان کاران

أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ
فرود آی با سلامتی از جانب ما و برکت‌هایی بر تو و بر گروه‌هایی از آنها که با تو هستند

وَأُمَمٌ سَخِمَ عَنْهُمْ
و گروه‌های دیگراند که زود بهره‌مند کنیم آنان را آنگاه برسد به آنان از ما عنایی دردناک این [قصه]

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
از اخبار غیب است که وحی می‌فرستیم آن را به سوی تو نمی‌دانستی آن را تو و نه قوم تو

مِنْ قَبْلُ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذَابَ لِلْمُنَاقِبِ
پیش از این پس صبر کن هر آینه سرانجام [نیکی] از آن پرهیزکاران است وافرستادیم به سوی عاد

أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُومُ يَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ
برادرشان هود را گفت ای قوم من عبادت کنید الله را نیست شما را هیچ الهی

غَيْرُهُ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ
جز او نیستید شما مگر دروغ بافان ای قوم من نمی‌طلبم از شما بر این [کار]

أَجْرًا إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ
مزدی را نیست مزد من مگر بر آن که آفریده است مرا آیا خرد نمی‌ورزید؟

وَيَنْقُومُ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
وای قوم من آمرزش بخواهید از پروردگارتان آنگاه توبه کنید [بازگردید] به سوی او که می‌فرستد از آسمان

عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
بر شما بارانی پیوسته را و بیفزاید شما را نیرویی همراه نیرویتان و روگردان مشوید

مُجْرِمِينَ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
بزهکارانه گفتند ای هود نیامودی برای ما دلیلی روشنی را و نیستیم ما

بِتَارِكٍ ءَالِهِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ
ترک‌کنندگان اله‌های خود به سبب گفته‌ی تو و نیستیم ما تو را باوردارندگان

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْتَرَكُ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ

نمی گویم مگر آنکه رسانیده است به تو برخی از اله های ما آسیبی را گفت همانا من گواه می گیرم الله را

وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ ۖ فَاكْذُوبِي

و شما گواه باشید بی گمان من بیزارم از آنچه شرک [وا می گیرید] به غیر از او پس نیرنگ و زید در حق من

جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَئِي وَرَبِّكُمْ مَا

همگی آنگاه مهلت مدهید مرا [همانا من توکل کردم بر الله پروردگارم و پروردگار شما نیست

مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَئِي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

هیچ جنبنده ای مگر اینکه او گیرنده است [پیشانی او را] بر او چیره است [همانا پروردگار من بر راهی راست است

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ ۚ إِلَيْكُمْ وَيَسْخَلِفُ

پس اگر روی برتایبند پس هر آینه رسانیدم به شما آنچه را که فرستاده شدم با آن به سوی شما و جانشین سازد

رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا ۚ إِنَّ رَئِي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ

پروردگار من قومی را به جز شما و زیان نتوانید رسانید به او چیزی را [همانا پروردگار من بر هر چیزی نگهبان است

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

و چون آمد فرمان [عذاب] ما نجات دادیم هود را و آنان را که ایمان آوردند با وی به رحمتی

مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ ءَعَادُ لِّمَنْ كَفَرُوا بِآيَاتِ

از جانب خود و برهانیدیم ایشان را از عذابی سخت [و این است [سرگشت] عاد انکار کردند آیات

رَبِّهِمْ ۚ وَعَصَوْا رُسُلَهُ ۚ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبَعُوا

پروردگار خود را و نافرمانی نمودند پیامبران او را و پیروی کردند از فرمان هر زورگوی ستیزه گری [و از پی فرستاده شدند

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةُ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ رَبِّهِمْ ۚ هَٰؤُلَاءِ

در این دنیا لعنتی و روز رستاخیز [نیز] آگاه باش هر آینه [قوم] عاد کفر ورزیدند به پروردگار خود هان

بَعْدًا لِّعَادِ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۚ قَالَ

نابود باد عاد، قوم هود [و فرستادیم] به سوی ثمود و برادرشان صالح را گفت

يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۚ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ

ای قوم من پرستش کنید الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او [او پدیدار کرده است شما را از زمین

وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ

و به آبادانی گمارد شما را در زمین پس آمرزش بخواهید از او آنگاه توبه کنید به سوی او [همانا پروردگار من نزدیک [و اجابت کننده] دعا] است

﴿٦١﴾ قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَٰذَا ۚ أَتَنْهَانَا أَنْ

گفتند ای صالح به درستی که بودی در میان ما جای امید پیش از این آیا منع می کنی ما را از آنکه

نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّ لَنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

پرستش کنیم چیزی را که می پرستیدند پدران ما؟ و همانا ما قطعاً در شکیم از آنچه می خوانی ما را به سوی آن شکی سخت [۱۲]

قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي
گفت ای قوم من به من بگوئید اگر باشم بر دلیلی روشن از پروردگار خویش و داده باشد به من

مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي
از نزد خود بخشایشی را پس چه کسی یاری دهد مرا از [کیفر] الله اگر نافرمانی کنم او را؟ پس شما نمی افزایید مرا

غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ
مگر زیانکاری ﴿٦٣﴾ ای قوم من این ماده شتر الله برای شما نشانه ای است

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
پس واگذاریدش تا بخورد در زمین الله و مرسانید به وی هیچ آسیبی را که بگیرد شما را

عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
عذابی نزدیک ﴿٦٤﴾ پس پی کردند آن را پس گفت [صالح] برخوردار شوید در سرای خود

ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ﴿٦٥﴾ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ
سه روز این وعده ای است بی دروغ پس وقتی که آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
فرمان ما نجات دادیم صالح را و آنان را که ایمان آوردند با او به بخشایشی از خود

وَمِن خَزْيٍ يَوْمَئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَقْوَىٰ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ
[و رها نمودیم] از رسوایی آن روز همانا پروردگار تو اوست آن توانمند پیروزمند ﴿٦٦﴾ و گرفت

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَثَمِينَ
آنان را که ستم کردند بانگ [هولناک آسمانی] پس گشتند در سراهای خود مردگان بر خاک افتاده

﴿٦٧﴾ كَانَتْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ تَمُودًا كَفَرُوا زُرِعَتْ لَهُمْ
گویا به سر نبرده بودند در آنجا آگاه باش هر آینه [قوم] ثمود کفر ورزیدند به پروردگار خود هان نابود باد

لِثَمُودَ ﴿٦٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا مِن آيَاتِنَا
قوم ثمود و هر آینه آوردند فرشتگان ما پیش ابراهیم مژده را گفتند

سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لِيكَ أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَنِيدٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا
سلام [بر تو] [ابراهیم] گفت سلام پس درنگ نکرد تا آنکه آورد گوساله ای بریان را پس چون

رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
دید که دست هایشان دراز نمی شود به سوی آن [طعام] [کار] آنان را ناپسند دانست و احساس کرد از ایشان ترسی را

قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ
گفتند مترس هر آینه ما فرستاده شده ایم به سوی قوم لوط و زن او [ابراهیم] ایستاده بود

فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِاسْحَاقَ ﴿٧١﴾ وَمِنْ وَرَاءِ وَاسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾
پس بخندید پس مژده دادیم او را به [تولد] اسحاق و به دنبال اسحاق [به وجود] یعقوب

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ۖ أَلَدُّ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَذَا
گفت ای وای من آیا خولهم زاد درحالی که من پیرزنم و این شوهر من است کلان سال همانا این
لَشَيْءٍ عَجِيبٌ ﴿۷۲﴾ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۚ رَحِمْتُ اللَّهَ
چیزی شگفت است ﴿۷۲﴾ گفتند [فرشتگان] آیا در شگفتی از کار ^{الله؟} بخشایش ^{الله}

وَبَرَكَتُهُ ۚ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿۷۳﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ
و برکات او بر شماست ای اهل خانه همانا او ستوده ای بزرگوار است ﴿۷۳﴾ پس چون رفت

عَنْ إِبْرَاهِيمَ ۖ الرُّوعُ ۖ وَجَاءَتْهُ الْبَشْرَىٰ يُجَدِّلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿۷۴﴾
از ابراهیم ترس و آمد برای او بشارت بگویم می کرد با ما درباره قوم لوط ﴿۷۴﴾

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّهٌ مُنِيبٌ ﴿۷۵﴾ يٰإِبْرَاهِيمُ ۖ اَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ
همانا ابراهیم بردباری بسیار نرم دل [و رجوع کننده] به الله بود ﴿۷۵﴾ ای ابراهیم روی برگردان از این [بحث] به درستی که

قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ لَأَتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿۷۶﴾ وَلَمَّا
آمده است فرمان پروردگار تو و همانا آنان آمدنی است بر آنان عذابی بدون برگشت ﴿۷۶﴾ و چون

جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
آمدند فرستادگان ما پیش لوط [اندوهگین شد از آمدن ایشان و درمانده شد به وسیله آنان از جهت توانایی و گفت این

يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿۷۷﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ ۖ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
روزی است بسیار سخت ﴿۷۷﴾ و آمدند پیش لوط قومش به شتاب می دویدند به سوی او و پیش از آن آنان

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ۖ قَالَ يَنْقُومُ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
می کردند کارهای زشت گفت ای قوم من اینها دختران من [اند] اینها پاکیزه تراند برای شما

فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي ۖ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ
پس پروا کنید از الله و رسوا مکنید مرا [در] باره مهمانان من آیا نیست از شما هیچ مردی خردمند

﴿۷۸﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا تُرِيدُ
گفتند هر آینه تو دانسته ای که نیست ما را به دخترانت حاجتی و هر آینه تو می دانی آنچه می خواهیم ﴿۷۸﴾

﴿۷۹﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ ءَاوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿۸۰﴾ قَالُوا
گفت کاش مرا در برابر شما نیرویی بود یا پناه می جستم به تکیه گاهی استوار ﴿۸۰﴾ گفتند [فرشتگان]

يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ ۖ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ ۖ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ
ای لوط همانا ما فرستادگان پروردگار توایم هرگز نمی رسند به تو پس بکوچان خانواده خود را در پاره ای

مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْفُتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَانِكَ ۖ إِنَّهُ مُصِيبُهَا
از شب و واپس ننگرد از شما هیچ کس مگر زن تو به درستی که رسنده است به او

مَا أَصَابَهُمْ ۖ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۖ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿۸۱﴾
آنچه رسد به آنان همانا وعده گاه آنان وقت سحر است آیا نیست سحر نزدیک؟ ﴿۸۱﴾

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم زیر آن را بارانیدیم بر آن

حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ﴿۸۲﴾ مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ
 سنگ هایی از سنگ گل پی در پی [بوندن] نشان کرده شده [به عذاب] نزد پروردگار تو

وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿۸۳﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ
 و نیست آن [کیفر] از ستمکاران دور و به سوی [قوم] مدین [فرستادیم] برادرشان

شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوْمِ اللَّهِ أَاعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ
 شعیب را گفت ای قوم من پرستش کنید **الله را** نیست برای شما هیچ الهی جز او

وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ ﴿۸۴﴾ إِنِّي أَرَبُكُمْ بِخَيْرٍ
 و مکاهید و ترازو را و میزان را هر آینه من می بینم شما را به آسودگی

وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ تُحِيطُ ﴿۸۵﴾ وَيَقَوْمِ
 و همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی فراگیرنده ای قوم من

أَوْفُوا بِالْمِكْيَالِ وَالْمِيزَانِ ﴿۸۶﴾ وَلَا تَبَخْسُوا
 و کامل کنید و ترازو را و میزان را به عدل و داد و کم مکنید

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۸۷﴾
 از مردمان چیزهای شان را و تباهکاری مکنید در زمین فسادکنان

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بازمانده **الله** [سود حلال از خرید و فروش] بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان و نیستم من بر شما

بِحَفِيفٍ قَالُوا يَشْعِيبُ أَسْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَن
 نگهبان گفتند ای شعیب آیا نماز خواندن تو وامی دارد تو را که

نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
 ترک کنیم آنچه را می پرستیدند پدران ما؟ یا اینکه کنیم در مال های خود هرچه را خواهیم؟

إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿۸۸﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ اللَّهِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 همانا تو [مردی] بردبار [و] خردمندی گفت ای قوم من به من بگوئید اگر

كُنْتُ عَلَىٰ يَمِينٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 باشم بر حجتی روشن از پروردگار خود و داده باشد به من از جانب خود روزی ای نیکو را [شما چه خواهید کرد؟] و نمی خواهم که

أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
 مخالفت کنم با شما به آنچه که باز می دارم شما را از آن نمی خواهم مگر اصلاح را

مَا أَتَيْتُكُمْ وَمَا تَوَفَّقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿۸۹﴾
 تا حدی که بتوانم و نیست توفیق من مگر **به [یار] الله** بر او توکل کردم و به سوی او برمی گردم

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرَمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
و ای قوم من و ندارد شما را دشمنی بامن اینکه برسد به شما مانند آنچه رسید

قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِنْكُمْ
به قوم نوح یا قوم هود یا قوم صالح و نیست قوم لوط از شما

بَعِيدٍ ۸۹ وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي ۸۹
دور و آمرزش خواهید از پروردگار خود باز توبه کنید به سوی او هر آینه پروردگار من

رَحِيمٌ ۹۰ وَدُودٌ ۹۰ قَالُوا يَسْعَىٰ شُعَيْبٌ أَمْ نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ
مهربانی دوستدار است گفتند ای شعیب نمی فهمیم بسیاری از آنچه راکه می گویی

وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ
و همانا ما می بینیم تو را در میان خود ناتوان و اگر نبود قبیله تو هر آینه سنگ سار می کردیم تو را و نیستی تو

عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۹۱ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنْ
بر ما توانمند پیروز گفت ای قوم من آیا قبیله من توانمندترند بر شما از

اللَّهِ ۹۱ وَأَخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا ۹۱ إِنَّ رَبِّي ۹۱ بِمَا تَعْمَلُونَ
الله و گرفتید امر الله را پس پشت سر خویش؟ همانا پروردگار من به آنچه می کنید

مُحِيطٌ ۹۲ وَيَقَوْمِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ ۹۲
فراگیرنده است و ای قوم من! کار کنید بر شیوه و منش خویش همانا من [نیز] کننده ام [کار خویش را]

سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۹۲ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
زودا خواهید دانست چه کسی بیاید برای او عذابی که رسوایش کند و چه کسی همان

كَذِبٌ ۹۳ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۹۳ وَلَمَّا جَاءَ
دروغگوست و چشم به راه باشید همانا من با شما چشم به راهم و چون آمد

أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ
فرمان [علب] ما نجات دادیم شعیب را و آنان را که ایمان آوردند با وی به رحمتی از خود ما و بگرفت

الَّذِينَ ظَلَمُوا ۹۴ الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ۹۴
کسانی را که ستم کردند بانگ سخت پس گشتند در سراهای خود مردگان افتاده بر خاک

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۹۵ أَلَا بَعْدًا لِّمَدِينٍ كَمَا بَعْدَتْ ثُمُودُ ۹۵ وَلَقَدْ
گویا نزیسته بودند در آنجا هان نابود باد مدین چنان که نابود گشت ثمود و هر آینه

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۹۶ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ۹۶
فرستادیم موسی را با نشانه های خود و دلیلی روشن به سوی فرعون

وَمَلَائِكَةٍ ۹۷ فَاتَّبَعُوهُ أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ ۹۷ بِرَشِيدٍ ۹۷
و سران [قوم] او پس پیروی کردند فرمان فرعون را و نبود فرمان فرعون بخردانه [و راه یافته]

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيُسْ أَلْوَرْدُ

پیشاپیش حرکت می کند [فرعون] قوم خود را روز رستاخیز پس درآورد ایشان را به آتش و بد درآیندی است

أَلْمُرُودُ ۱۸ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُسْ

که وارد شده [به آند] ۱۸ و به دنبال دارند [فرعون و قوم او] در این [جهان] لعنتی را و روز رستاخیز [نیز] بد

الرَّفْدُ ۱۹ أَلْمَرْفُودُ ۱۹ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَى نَقَضَهُ عَلَيْكَ

عطایی است که [به آنان] داده می شود ۱۹ این از خبرهای آبدی ها [ی هلاک شده] است که حکایت می کنیم آن را بر تو

مِنْهَا قَائِمٌ ۱۰۰ وَحَصِيدٌ ۱۰۰ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا

برخی از آنها [هنوز] برپا هستند و برخی دروشده [و نابود گشته] اند ۱۰۰ و ستم نکردیم بر آنان ولیکن ایشان ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ ۱۰۱ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ أَلِهَ هَايْشَانِ ۱۰۱ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ

برخودشان پس دفع نکرد از ایشان ۱۰۱ الهه هایشان که می خوانند به جای

أَللَّهُ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۱۰۱ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ۱۰۱

الله هیچ چیزی را وقتی که آمد فرمان پروردگار تو و نیفزودند بر ایشان به جز نابودی ۱۰۱

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْفَرَى وَهِيَ ظَلِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ

و چنین است گرفتار کردن پروردگار تو آنگاه که گرفت آبادی ها را درحالی که آنها ستمکار بودند همانا گرفتن او

أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۱۰۲ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ

دردناک سخت است ۱۰۲ همانا در این [سخن] نشانه ای است برای کسی که می ترسد از عذاب آخرت

ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ۱۰۳ وَمَا

آن روزی است که گرد آورده شوند در آن مردمان و آن روزی است که همه حاضر شوند در آن ۱۰۳ و پس

نُؤَخَّرُهُ ۱۰۴ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ۱۰۴ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ

پس نمی افکنیم آن را مگر برای مدتی شمرده شده ۱۰۴ روزی که بیاید سخن نگوید هیچ کس

إِلَّا بِإِذْنِهِ ۱۰۵ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ۱۰۵ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنْهُمْ

مگر به اذن او پس برخی از ایشان بدبخت باشند و [بعضی] نیک بخت ۱۰۵ اما آنان که بدبخت شدند پس در

النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ ۱۰۶ وَشَهْقٌ ۱۰۶ وَنَالَةٌ زَارٌ ۱۰۶ جَاوِيدَانِ ۱۰۶ فِيهَا مَا دَامَتْ

آتشند باشد برای ایشان در آن فریاد سخت و ناله زار ۱۰۶ جاویدان باشند در آن [آتش] تا پابرجاست

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۱۰۷ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ

آسمان ها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو همانا پروردگار تو کننده است هر چیزی را که خواهد

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَمِنْهُمْ سَعِيدٌ ۱۰۷ وَنَالَةٌ زَارٌ ۱۰۶ جَاوِيدَانِ ۱۰۶ فِيهَا مَا دَامَتْ

و اما آنان که نیکبخت شدند پس در بهشت ۱۰۷ باشد جاویدان در آنجا تا پابرجاست

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۱۰۸ عَطَاءٌ ۱۰۸ غَيْرَ مَجْذُورٍ ۱۰۸

آسمان ها و زمین مگر آنچه خواهد پروردگار تو بخشایشی ناپزیده [و پایدار] ۱۰۸

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَتُولَاءُ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
پس مباش در تردیدی از آنچه می پرستند اینان نمی پرستند مگر چنانچه می پرستیند

ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقُوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ
پدران شان پیش از این و همانا ما تمام رساننده ایم به آنان بهره شان را بدون هیچ کاستی

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
و هر آینه دادیم به موسی کتاب را پس اختلاف افتاد در آن و اگر نبود سخنی که

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضَى بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ
سابقا صادر شد از پروردگار تو هر آینه دوری می شد میان آنان و همانا آنان می باشد در شکی از آن شکی سخت

وَإِنْ كَلَّا لَمَا لِيَؤْفِقَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلُهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
و همانا همه [مردمان] قطعاً تمام دهد به ایشان پروردگار تو جزای کردارش را همانا وی به آنچه می کنند

خَيْرٌ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
آگاه است پس استوار و پایدار باش چنان که فرمان یافته ای و [نیز] آنان که بازگشتند با تو [به سوی الله] و از حد درمگزید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
همانا وی به آنچه می کنید بیناست و گرایش پیدا مکنید به سوی آنان که ستم کردند

فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
پس برسد به شما آتش و نیست برای شما به جز الله دوستانی سپس

لَا تُنصَرُونَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّن
یاری نخواهید شد و برپا کن نماز را دو طرف روز و قسمتی از

الَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلَّذِينَ
شب همانا نیکویی ها می زدایند بدی ها را این یادآوری است برای یادآوران

وَأَصِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا
و شکیا باش پس همانا الله ضایع نمی سازد مزد نیکوکاران را پس چرا

كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ
نبودند از میان نسل هایی که پیش از شما بودند خیراندیشانی خردمند که بازدارند از فساد

فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
در زمین جز اندکی از آنها که نجات دادیم ایشان را و پیروی کردند آنان که

ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ وَمَا كَانَ
ستمکار بودند چیزی را که کامرانی یافتند در آن و بودند بزهکاران و بر آن نیست

رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ
پروردگار تو که هلاک کند آبادی ها را به ستم درحالی که اهل آنها اصلاح گران باشند

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

و اگر می خواست پروردگار تو البته گردانیدی مردمان را امتی یگانه و همیشه باشند اختلاف کنندگان

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ

مگر کسی که رحمت کند پروردگار تو و برای همین [رحمت] آفرید ایشان را و تحقق یافت سخن پروردگار

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۚ وَكَلَّا نَقْصُ

که البته پرکنم دوزخ را از جن و مردمان همگی و همه آنچه را که حکایت می کنیم

عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ

برتو از اخبار پیامبران چیزی است که ثبت استوار می داریم به آن دل تو را درحالی که آمده است برای تو در این [اخبار]

الْحَقُّ ۚ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۚ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

حق و پندی و یادکردنی برای مؤمنان و بگو به آنان که ایمان نمی آورند

أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ۚ وَانظُرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

کار کنید بر شیوه و منستان همانا ما نیز کنندگان [کار]یم و منتظر باشید همانا ما [نیز] منتظرانیم

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۚ

و از آن الله است غیب آسمان ها و زمین و به سوی او بازگردانیده می شود کار [ها] همه آن

فَاعْبُدْهُ ۚ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۚ

پس پرستش کن او را و توکل کن بر او و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه می کنید

ایاتها

۱۱۱

سُورَةُ يُوسُفَ

ترتیبها

۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ قُلْ قُلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۚ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

الفه لام راه این است آیات کتاب روشن هر آینه ما فرو فرستادیم آن را قرآنی به زبان عربی [فصح و گویا]

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۚ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ

باشد که شما خرد ورزید ما حکایت می کنیم بر تو نیکوترین حکایت را

بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ۚ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ

بلن جهت که وحی نمودیم ما به سوی تو این قرآن را و هر آینه تو بودی پیش از آن

لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۚ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ

از بی خبران [یاد کن] آنگاه که گفت یوسف به پدرش ای پدر من هر آینه من در خواب دیدم

أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا ۚ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۚ

یازده ستاره و خورشید و ماه را دیدم ایشان را برایم سجده کنان

قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَيَّ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۖ
گفت ای پسر من باز مگو خواب خویش را بر برادرانت که اندیشه کنند برای تو نیرنگی را
إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ وَكَذَلِكَ يَجْنِيكَ
البته شیطان برای آدمی دشمنی آشکار است ۝ و بدین سان برمی گزیند تو را

رَبِّكَ ۖ وَيَعْلَمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۖ وَيَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ
پروردگار تو و می آموزد به تو از تعبیر خوابها و تمام و کامل کند نعمتش را بر تو

وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَاسْحَقُ
و بر خاندان یعقوب چنانکه تمام کرد آن را بر دو پدر تو پیش از این ابراهیم و اسحاق

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ ٦ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ
همانا پروردگار تو دانای سنجیده کار است ۶ هر آینه بود [هست] در [داستان] یوسف و برادران وی

ءَايَاتٍ لِلسَّالِفِينَ ۝ ٧ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
نشانه هایی برای پرسندگان ۷ [یاد کن] آنگاه که گفتند البته یوسف و برادر [هم مادی] وی محبوب ترند نزد

أَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۚ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ ٨ أَقْتُلُوا
پدر ما از ما درحالی که گروهی نیرومندیم همانا پدر ما در گمراهی آشکاری است ۸ بکشید

يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَيِّكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ
یوسف را یا بیفکنیدش در زمینی تا خالی شود برای شما توجه پدرتان و باشید پس

بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝ ٩ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ
از وی گروهی شایستگان ۹ گفت گوینده ای از ایشان مکشید یوسف را

وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ
و بیفکنید او را در [نهانگاه [فلان]] چاه تا برگردد وی را کسی از رهگذران [کاروانی] اگر هستید

فَاعِلِينَ ۝ ١٠ قَالُوا يَتَّابَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
کنندگان ۱۰ گفتند ای پدر ما چه شده است تو را که امین نمی شماری ما را بر یوسف و ما برای او

لَنَنْصَحُونَ ۝ ١١ أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعِ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ
خیر خواهانیم ۱۱ بفرست او را با ما فردا تا خوش بگذراند و بخورد و بازی کند و همانا ما او را

لَحَافِظُونَ ۝ ١٢ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ ۖ وَأَخَافُ
نگاه بانانیم ۱۲ گفت [یعقوب] همانا من اندوهگین می کند مرا که شما ببرد او را [از پیش من] و می ترسم

أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝ ١٣ قَالُوا لَئِنْ
که بخورد او را گرگ و شما از وی بی خبران باشید ۱۳ گفتند اگر

أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۚ إِنَّا إِذَا لَخَسِرُونَ ۝ ١٤
بخورد او را گرگ و حال آنکه ما گروهی نیرومندیم همانا ما نیز در آن هنگام زیانکاران باشیم ۱۴

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا

پس چون بردند او [یوسف] را و همدستان شدند که بیفکنند او را در نهانگاه [فلان] چاه و وحی کردیم ما

إِلَيْهِ لَتُنِتْنَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ وَجَاءُوا

به او که تو البته آگاه گردانی ایشان را به این کارشان درحالی که آنها درنیابند و آمدند

أَبَاهُمْ عِشَاءَ يَبْكُونَ قَالُوا يَتَابَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِ

نزد پدر خود شبانگاه درحالی که گریه می کردند گفتند ای پدر ما همانا ما [به صحرا] رفتیم پیشی می گرفتیم بر یکدیگر

وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّبُّ وَمَا أَنْتَ

و گذاشتیم یوسف را نزد اثاث خویش پس بخورد او را گرگ و نیستی تو

بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ

باوردارنده به ما و اگرچه باشیم راست گویان و آوردند بر پیراهن او

يَدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ

خونی دروغین را گفت [نه] بلکه آراسته است برای شما نفس های شما کاری را پس [کار من] صبری است نیکو

وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

و الله است که از او باید یاری خواست بر آنچه شما بیان می کنید و آمد کاروانی پس فرستادند

وَأَرْدَهُمْ فَأَذَلَّيْ دَلْوَهُ قَالَ يَبْشُرِي هَذَا عِلْمٌ وَأَسْرُوهُ بِضْعَةَ

سقای خود را پس انلاخت دلو خود را گفت ای مژده این [پسر] نوجوانی است و پنهان ساختند او را [به عنوان] کالایی [تجارتی]

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ

و الله داناست به آنچه می کردند و بفروختند او را به بهای ناچیز

دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنْ الزَّاهِدِينَ وَقَالَ

درهمی چند شمرده شده و بودند نسبت به او از بی رغبتان و گفت

الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِأَمْرَأَتِهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَى

آن کس که خرید او [یوسف] را از [اهل] مصر به زن خود گرامی دار جایگاه او را امید است

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخْذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي

که نفع دهد ما را یا بگیریم او را به فرزندی و اینچنین جای و توان دادیم به یوسف در

الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى

زمین [مصر] و تا بیاموزانیم به او از تعبیر خوابها و الله مسلط است بر

أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَلَمَّا بَلَغَ

کار خود ولیکن بیشتر مردمان نمی دانند و چون رسید

أَشُدَّهُ عَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

به نیروی [جوانی] خود دادیم به او حکمت و دانشی را و اینچنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
و با ترفند کلام خواست از او زنی که او در خانه اش بود از وجود او و بست درها را

وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
و گفت پیش آی گفت پناه می برم به الله به درستی که او سرور من است نیکو ساخت جایگاه مرا

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا
به درستی که رستگار نمی شوند ستمکاران ﴿۲۳﴾ و هر آینه قصد کرد آن زن به سوی او و قصد کرد [یوسف] به سوی او

لَوْلَا أَن رَّءَا بُرْهَانَ رَبِّهِ ﴿٢٤﴾ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
اگر که نمیدید [یوسف] دلیل پروردگار خود را ﴿۲۴﴾ اینچنین [کردیم] تا بازگردانیم از وی بدی

وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾ وَاسْتَبَقَا
و بی حیایی را همانا وی از بندگان ماست که ناب برگزیده اند ﴿۲۵﴾ و با یکدیگر شتافتند

أَلْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا أَلْبَابٍ
به سوی در و بدرید آن زن پیراهن او [یوسف] را از پشت و یافتند شوهر زن را نزدیک در

قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
گفت [آن زن] چیست سزای کسی که خواسته باشد به اهل تو کار بد را مگر آنکه زندانی شود یا عذابی

أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ قَمِيصِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
دردناک؟ ﴿۲۵﴾ [یوسف] گفت او [زن] کام خواست مرا از وجود من و گواهی داد گواهی از

أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنْ
کسان زن اگر باشد پیراهن او [یوسف] دریده از پیش پس زن راست گفته است و یوسف از

الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
دروغ گویان است ﴿۲۶﴾ و اگر باشد پیراهن او دریده شده از پشت پس زن دروغ گفته است و یوسف

مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
از راست گویان است ﴿۲۷﴾ پس چون دید [عزیز] پیراهن او را دریده شده از پشت گفت به درستی که این کار

مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ
از ترفند شما زنان است همانا ترفند شما زنان بزرگ است ﴿۲۸﴾ ای یوسف درگذر از

هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ
این [ماجر] و ای زن! طلب آمرزش کن برای گناه خود همانا تو بوده ای از خطاکاران

﴿٢٩﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا
و گفتند زنانی که در شهر بودند زن عزیز به ترفند کام می خواهد از وجود غلام

عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرْنَهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾
خود به راستی که [یوسف] در ربوده است دل او را به مهر همانا ما می بینیم آن زن را در گمراهی آی آشکار ﴿۳۰﴾

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَآتَتْ
 پس چون شنید [زن عزیز] نیرنگشان را فرستاد به سوی ایشان و آماده کرد برای شان تکیه گاهی و داد
 كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ أَخْرِجْ عَلَيْنَ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
 به هر یکی از ایشان کاردی را و گفت ای یوسف بیرون آی بر آنان [زنان] پس چون دیدند او را بزرگ یافتندش
 وَقَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
 و بریدند دست های خود را و گفتند پاک است **الله** نیست این [جوان] آدمی نیست این [شخص] مگر فرشته ای
 كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَوَدْتُهُ عَنْ
 گرامی ﴿٣١﴾ [آن زن] گفت پس این است آن که ملامت کرده بودید مرا در [عشق] وی و هر آینه کام خواستم او را از
 نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيَكُونُنَّ
 وجود او پس [او] خویشتن داری کرد و اگر نکند آنچه را که فرمان می دهم به او البته به زندان افکنده شود و البته باشد
 مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي
 از خوارشدگان ﴿٣٢﴾ [یوسف] گفت ای پروردگارم زندان خوشایند ترست نزد من از آنچه می خوانند مرا
 إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ
 به سوی آن و اگر بازگردانی تو از من ترفند ایشان را میل می کنم به سوی ایشان و می شوم از نادانان
 ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 پس اجابت کرد [دعای] او را پروردگارش پس بازداشت از او ترفند ایشان را همانا او **آن** شنوای
 الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ
 داناست ﴿٣٤﴾ سپس آشکار شد برای آنها بعد از آنکه دیدند نشانه ها را [بر آن شنند] که البته به زندان درآوردند او را
 حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا
 تا مدتی ﴿٣٥﴾ و درآمد با وی به زندان دو جوان گفت یکی از آنان
 إِنِّي أَرَنِى وَعَصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَنِى أَحْمِلُ فَوْقَ
 به درستی که من می بینم خود را [در خواب] که می فشارم انگور را و گفت دیگری به درستی که من می بینم خود را برمی دارم بالای
 رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنْ
 سر خود نان را [که] می خوردند مرغان از آن باخبر ساز ما را به تعبیر آن همانا ما می بینیم تو را از
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا
 نیکوکاران ﴿٣٦﴾ گفت نخواهد رسید شما را هیچ طعامی که روزی شما می شود آن مگر خبردار کنم شما را
 بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
 به تعبیر آن پیش از آنکه بیاید برای شما این که [گفتم به شما] از آن چیزی است که بیاموخت به من پروردگارم همانا من ترک کردم
 مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾
 آیین قومی را که ایمان نمی آورند به **الله** و ایشان به آخرت همان کافرون ﴿٣٧﴾ ناباورانند

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانُوا
و پیروی کردم از آیین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب سزاوار نیست

لَنَا أَنْ تُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
برای ما که شرک بورزیم به الله هیچ چیزی را این از بخشش الله است بر ما و بر

النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
مردمان و لیکن بیشتر مردمان سپاس نمی گزارند

السَّجْنِ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
زندانی من! پروردگاران پراکنده بهترند یا الله یکتای چیره بر همه؟

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
نمی پرستید شما به جای او مگر نام هایی چند که نام نهاده اید آن ها را شما

وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ آيَاتٍ أَنْهَا هِيَ حُجَّتِي نِسْتِ حُكْمِ إِلَّا لِلَّهِ
و پدرانتان که فرونفرستاده است الله بر [اثبات] آنها هیچ حجتی نیست حکم مگر برای الله

أَمَرَ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الْدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
فرمود که مپرستید مگر او را این است دین استوار و لیکن بیشتر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
مردمان نمی دانند

فِي سَقَى رَبِّهِ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخِرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
پس می نوشاند سرور خود را شراب و اما آن دیگر پس به دار آویخته می شود پس می خورند مرغان

مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ وَقَالَ لِلَّذِي
از سر او حتمی شد کاری که درباره آن نظر می خواستید و [یوسف] گفت به آنکه

ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا أَذْكَرُنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَانْسَهُ
گمان نمود که او نجات یابنده است از آن دو کس یاد کن مرا نزد سرور خود پس فراموش گردانید او را

الشَّيْطَانُ ذَكَرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
شیطان از اینکه یاد کند [یوسف را نزد] سرورش پس ماند [یوسف] در زندان چند سال

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
و گفت پادشاه همانا من [خواب] می بینم که هفت گاو فربه می خورند آنها را

سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُتَبَلَاتٍ خُضِرَ وَأُخَرَ
هفت گاو لاغر و امی بینم هفت خوشه سبز را و [هفت خوشه] دیگر خشک را

يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ
ای سران و مهتران نظر دهید مرا درباره خواب من اگر خواب را تعبیر می کنید

قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعِلْمِينَ ﴿٤٤﴾
 گفتند [این] پریشان خواب هایی است و نیستیم ما به تعبیر خواب های پریشان دانایان

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنْتَبِهُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ ۖ
 و گفت آن که نجات یافته بود از آن دو [زنلانی] و به یاد آورده بود بعد از مدتی [یوسف را] من خبر دهم شما را به تعبیر این خواب

فَارْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُونُسُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 پس بفرستید مرا [به زنلن نزد او] [گفت: ای] یوسف ای راست گوی نظر بده ما را درباره هفت گاو

سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعٌ سُبُلَاتٍ خُضِرَ
 فربه که می خورند آنها را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز

وَأُخَرَ يَابِسَتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
 و [هفت خوشه] دیگر خشک باشد که من بازگردم سوی مردمان باشد که ایشان بدانند [یوسف] گفت

تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا ۖ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُّوهُ فِي سُبُلِهِ ۖ إِلَّا
 زراعت کنید هفت سال پی در پی به عادت [همیشگی خود] پس آنچه درو نمودید پس بگنارید آن را در خوشه آن مگر

قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
 اندکی از آنچه می خورید [سپس] بیاید پس از آن هفت سال سخت که بخورند

مَا قَدَّمْتُمْ لِهِنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 آنچه پیش گذاشته اید [اندوخته اید] برای آنها مگر اندکی از آنچه نگاه دارید [برای کشت] [سپس] بیاید پس از آن

عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعَصِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِنِي
 سالی که در آن باران شود بر مردمان و در این [سال] بیفشند [انگور و غیره آن] و گفت پادشاه بیاورید نزد من او

بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
 [یوسف] را پس چون آمد نزد او فرستاده [پادشاه] گفت بازگرد به سوی سرور خود پس بپرس از او چه بود حال آن

النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ
 زنلانی که برینند دست های خویش را؟ همانا پروردگار من به ترفندشان داناست [پادشاه] گفت

مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۖ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ
 چه بود ماجرای شما وقتی که کام خواستید شما زنان از وجود یوسف؟ گفتند پاکا الله

مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۖ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ ائْتِنِ أَكْثَرَ
 ندانستیم بر او [یوسف] هیچ بدی را گفت زن عزیز ائتنی آشکار شد

الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ ۖ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾ ذَلِكَ
 حق من به ترفند کام خواستم از وجود او و همانا او از راست گویان است [این] اعتراف برای آن است که

لَيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ
 تا بداند که من خیانت نکردم به او در نهان و همانا الله راه ننماید ترفند خیانت کنندگان را

﴿وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾^{۵۳} تیرئه نمی کنم نفس خود را همانا نفس بسیار فرمان دهنده است به بدی مگر آن را که رحم کند

﴿إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^{۵۴} و قَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْنِي بِهِ ۚ أَسْتَخْلِصُهُ^{۵۵} پروردگار من همانا پروردگار من آمرزنده مهربان است و گفت پادشاه بیایید نزد من او را تا او را ویژه گردانم

لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۚ قَالَ^{۵۶} برای خود پس هنگامی که با وی سخن گفت [شاه] گفت همانا تو امروز نزد ما صاحب قدر امانت داری گفت

أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ۚ وَكَذَلِكَ^{۵۷} بگمار مرا بر گنجینه های این سرزمین همانا من نگاهبانی دانایم و اینچنین

مَكَّنَّا يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نَصِيبُ^{۵۸} منزلت دادیم یوسف را در زمین قرار می گرفت از آن هر جا که می خواست می رسانیم

بِرَحْمَتِنَا ۚ مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۚ وَلَا أَجْرُ^{۵۹} رحمت خود را به هر که خواهیم و تباه نمی کنیم مزد نیکوکاران را و هر آینه مزد

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۚ وَجَاءَ^{۶۰} اخرت بهتر است برای کسانی که ایمان آوردند و پرهیزکاری می کردند و آمدند برادران

يُوسُفَ ۚ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۚ وَلَمَّا^{۶۱} یوسف پس داخل شدند بر وی پس شناخت ایشان را و ایشان او را نشناختند و چون

جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ ۚ قَالَ أَتُؤْنِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَيْكُمُ ۚ أَلَا تَرَوْنَ^{۶۲} آماده کرد برای ایشان بارهای شان را گفت بیایید نزد من برابر خود را که از پدر شماست آیا نمی بینید

أَنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۚ فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ ۚ فَلَا^{۶۳} که من پر می دهم پیمانه را و من بهترین میزبانانم پس اگر نیاورید نزد من او را پس نخواهد بود

كَيْلَ لَّكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ۚ قَالُوا سَتَرُوْهُ عَنْهُ أَبَاهُ^{۶۴} پیمانه ای برای شما نزد من و نزدیک نشوید به من گفتند حتماً خواهیم خواست او را از پدرش

وَأِنَّا لَفَاعِلُونَ ۚ وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ^{۶۵} و ما البته کنندگانیم [این کار را] و [یوسف] گفت به غلامان خود قرار دهید سرمایه ایشان را در بارهای شان

لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَيَّ ۚ أَهْلُهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ^{۶۶} باشد که آنان بشناسند آن را چون باز روند به سوی اهل شان باشد که [برای خرید غله] باز گردند

﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَتَابَانَا مَنَعَ مِنَّا الْكَيْلَ﴾^{۶۷} پس چون باز گشتند به سوی پدر خویش گفتند ای پدر ما باز داشتند از ما پیمانه را

﴿فَأَرْسَلَ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلُ ۚ وَإِنَّا لَهُمْ لَحَافِظُونَ﴾^{۶۸} پس بفرست با ما برادر ما تا پیمانه گیریم و همانا ما نگاهبانانیم

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ

[یعقوب] گفت آیا امین شمارم شمارا بر او مگر چنانکه امین گرفته بودم شمارا بر برادرش پیش

قَبْلُ ۖ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا

از این پس الله بهترین نگهدارنده است و او مهربان ترین مهربان است ﴿٦٤﴾ و چون بگشادند

مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَتَابَانَا

کالای خود را یافتند سرمایه شان را که بازگردانده شده بود به ایشان گفتند ای پدر ما!

مَا نَبِغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ

دیگر چه می خواهیم؟ این سرمایه ما است که باز گردانده شده است به ما و خواربار آوریم برای کسان خود و نگهداری کنیم

أَخَانَا ۖ وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٍ ۖ ذَٰلِكَ كَيْدٌ يَسِيرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ

از برادر خود و افزون می کنیم پیمانه [بار] شتری را این پیمانه [بدست آوردنش] ساده است ﴿٦٥﴾ گفت هرگز

أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ ۚ لَتَأْتُنِّي بِهِ ۖ إِلَّا

نفرستم او را با شما تا آنکه دهید مرا پیمانی استوار از الله که البته باز آورید به من او را مگر

أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

آنکه گرفتار شوید [و نتوانید] پس چون بلو سپردند پیمانشان را [یعقوب] گفت الله بر آنچه می گوئیم نگهبان است

﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ

و گفت ای پسران من درمیابید از یک دروازه و درآید از دروازه های

مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنَّ الْحَكْمَ إِلَّا

پراکنده و دفع نمی کنم از شما از [قضای] الله چیزی را نیست فرمان مگر

لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا

از آن الله بر وی توکل کردم و بر وی باید توکل کنند توکل کنندگان ﴿٦٧﴾ و چون

دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ ۖ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ

داخل شدند از جایی که فرمان داده بود به ایشان پدرشان دفع نمی کرد از ایشان

مَنْ إِلَّا اللَّهُ ۚ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۖ وَإِنَّهُ

از [قضای] الله چیزی را مگر نیازی را که در دل یعقوب بود که برآورده ساخت آن را و به درستی که او

لَذُو عِلْمٍ ۖ لَمَّا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

دارای دانشی بود به سبب آنچه به او آموخته بودیم ولیکن بیشتر مردمان نمی دانند

﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ۖ يَٰيُوسُفُ ۖ هَٰؤُلَاءِ أَخَاكَ ۖ قَالَ

و چون داخل شدند بر یوسف یوسف جای داد در نزد خود [تنی] خود را گفت

إِنِّي أَنَا أَخُوكَ ۖ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

همانا من خود برادر توام پس اندوهگین مباش به سبب آنچه می کردند

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ
 پس وقتی که آماده کرد برای ایشان ساز و برگ شان را نهاد جام را در باردان برادر خود سپس

أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا أَلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَرِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبِلُوا
 آواز داد آوازدهنده ای ای کاروانیان همانا شما دزدانید ﴿۷۰﴾ [برادران یوسف] گفتند درحالی که رو آوردند

عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ
 به آنان چه چیز گم کرده اید؟ ﴿۷۱﴾ گفتند گم کرده ایم صومعه پیمانه پادشاه را

وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ
 و برای کسی را که بیاورد آن را یک بار شتر [است] و من به این [و عنده] ضامنم ﴿۷۲﴾ گفتند سوگند به الله

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ
 هر آینه دانسته اید که ما نیامده ایم تا فساد کنیم در زمین و هرگز نبوده ایم دزدان

﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ
 ﴿۷۳﴾ گفتند پس چیست کیفر این کار! اگر باشید دروغگویان؟ ﴿۷۴﴾ گفتند کیفر این کار [این است]

مَنْ وَجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ
 کسی که یافته شود در بار او پس [بردی] الو باشد کیفرش این گونه کیفر می دهیم ستمکاران را

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
 ﴿۷۵﴾ پس [جستجو] آغاز کرد از باردان های ایشان پیش از باردان برادرش سپس درآورد آن [جام] را از

وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
 باردان برادر خود این چنین چاره اندیشی کردیم برای یوسف روا نبود که [گروگان] بگیرد برادر خود را

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَتِي مِنْ نَشَاءٍ
 در آیین آن پادشاه مگر آنکه بخواهد الله بلند گردانیم به درجاتی هر که را که بخواهیم

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
 و بالاتر از هر دانشی دانایی هست ﴿۷۶﴾ گفتند اگر دزدی می کند

فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ
 به درستی که دزدی کرده است برادر [تنی] او نیز پیش از این پس پنهان داشت آن [سرزنش] را یوسف در دل خود

وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 و آشکار نکرد آن را برای شان گفت شما بدترین جایگاه را دارید و الله داناتر است به آنچه

تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَتَّيِّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا
 بیان می کنید ﴿۷۷﴾ گفتند ای عزیز هر آینه برای او پدری پیر کلان سال است

فَخَذَ أَحَدُنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾
 پس بگیر یکی را از ما به جای او همانا ما می بینیم تو را از نیکوکاران

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا
 گفت پناه بر **الله** از آنکه بگیریم مگر کسی را که یافته ایم متاع خود را نزد او همانا ما
إِذَا لَظَلِمُوا ۷۹ **فَلَمَّا** ۷۹ **أَسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا**
 آنگاه ستمکاران باشیم پس چون ناامید شدند از وی به کناری رفتند نجواکنان
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 گفت بزرگ ایشان آیا ندانسته اید که پدر شما هر آینه گرفته است از شما
مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطُتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
 پیمانی استوار را از **الله** و پیش از این هم چه کوتاهی ای کردید درباره یوسف؟ پس چنان خواهیم شد
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 از این سرزمین [مصر] تا وقتی که اذن دهد به من پدرم یا داوری کند **الله** برای من **و او** بهترین داوران است
۸۰ **أَرْجِعُوا إِلَيَّ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ**
۸۰ برگردید به سوی پدر خویش پس بگویند ای پدر ما همانا پسرت دزدی کرد
وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
 و گواهی نمی دهیم ما مگر به آنچه می دانیم و نبودیم برنهان ۸۱ آگاهان [طغیب خبری نداشتیم]
۸۱ **وَسَّئِلَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا**
۸۱ و پیرس از [اهل] این آبادی که بودیم در آن و از کاروانی که آمدیم در آن
وَأَنَا لَصَادِقُونَ ۸۲ **قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا**
 و همانا ما راست گویانیم ۸۲ [یعقوب] گفت بلکه آراسته است برای شما نفوس شما کاری [تلوا] را
فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 پس [کار] من صبری نیکو است امید است که **الله** بیاورد پیش من ایشان را همگی همانا او **آن**
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۸۳ **وَتَوَلَّى** ۸۳ **عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفِي عَلَى**
 دانای سنجیده کار است و روی برگردانید از ایشان و گفت ای دروغ بر
۸۴ **يُوسُفَ وَأَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ**
 یوسف و سفید شد هر دو چشم او از اندوه پس او غم خود را فرومی خورد [= آکنده از اندوه بود] ۸۴
قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يُونُسَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا
 گفتند سوگند به **الله** همیشه یاد می کنی یوسف را تا آنگاه که شوی سخت بیمار
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۸۵ **قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي**
 یا شوی نابودشوندگان گفت جز این نیست که شکوه می برم پریشانی
وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۸۶
 و اندوه خود را به **الله** و می دانم از جانب **الله** چیزی را که شما نمی دانید ۸۶

يَكْبَنِي اَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوْسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَأْتِسُوا
ای پسران من بروید پس جستجو کنید از یوسف و برادرش و نومید مشوید

مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ
از رحمت الله همانا نومید نمی شود از رحمت الله مگر گروه کافران

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَتَّيْنَاهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ
پس چون داخل شدند بر او [یوسف] گفتند ای عزیز رسیده است به ما و خانواده ما آسیب

وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُزَجَّجَةٍ فَأَوْفٍ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
و آورده ایم و سرمایه ای ناچیز را پس تمام پیمای برای ما پیمانه را و صدقه کن بر ما

إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ
همانا الله پاداش می دهد صدقه دهندگان را گفت آیا دانستید چه کردید

يُوْسُفَ وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ قَالَ أَلَا أَعْلَمُ
با یوسف و برادرش آنگاه که شما نادانان بودید؟ گفتند آیا تو

لَأَنْتَ يُوْسُفُ قَالَ أَنَا يُوْسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ
همان یوسفی؟ گفت من یوسفم و این برادر من است هر آینه منت نهاد الله

عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
بر ما همانا هر که پرهیزکاری کند و شکیبایی ورزد پس به درستی که الله تباہ نمی گرداند پاداش

الْمُحْسِنِينَ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَاطَرَك اللَّهُ عَلَيْنَا
نیکوکاران را گفتند سوگند به الله هر آینه برگزیده است تو را الله بر ما

وَإِنْ كُنَّا لَخَطِئِينَ قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ
و به درستی که ما بودیم خطاکاران گفت هیچ سرزنش نیست بر شما

الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
امروز می آمرزد الله شما را و او مهربان ترین مهربانان است

أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
ببرید این پیراهن مرا پس بیفکنید آن را بر چهره پدر من تا بینا شود

وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ وَلَمَّا فَصَلَتِ
و بیاورید نزد من خانواده تان را همگی و چون جدا شد

الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوْسُفَ لَوْلَا أَنْ
کاروان [از مصر] گفت پدرشان همانا من می یابم بوی یوسف را اگر ندانید

تَفْنِدُونَ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ
مراسبک عقل گفتند سوگند به الله همانا تو در گمراهی دیرینه خودی

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ

پس چون پیامد پیش وی مژده رسان انداخت آن [پیرهن] را بر چهره وی پس گشت بینا گفت

أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا

آیا نگفته بودم به شما همانا من می دانم از جانب الله چیزی را که نمی دانید؟ گفتند ﴿١٦﴾

يَكْتَابُنَا أَسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ سَوْفَ

ای پدر ما آمرزش بخواه برای ما گناهان ما را به درستی ما بودیم گناهکاران ﴿١٧﴾ گفت زودا که

أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا

آمرزش خواهم برای شما از پروردگار خود همانا او آن آمرزنده مهربان است ﴿١٨﴾ پس چون

دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ

درآمدند بر یوسف جای داد نزد خود پدر و مادرش را و گفت درآید به مصر

إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿١٩﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرَوُا

اگر بخواهد الله در حالی که درمان خواهید بود ﴿١٩﴾ و بالا نهاد پدر و مادر خود را بر تخت و افتادند

لَهُ سَجْدًا وَقَالَ يَكْتَابُ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا

در برابر او سجده کنان و گفت ای پدر من این است تعبیر خواب من پیش از این هر آینه گردانید آن را

رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم

پروردگار من به حق و به درستی که نیکویی کرده است به من چون بیرون آورد مرا از زندان و آورد شما را

مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ

از بیابان بعد از آنکه آشوب گردانید شیطان میان من و میان برادران من همانا

رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٠﴾ رَبِّ

پروردگار من نازک بین است در آنچه خواهد همانا اوست آن دانای سنجیده کار ﴿٢٠﴾ [ای] پروردگارم

قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ

همانا دادی به من بهره ای از پادشاهی و آموختی مرا از تعبیر خواب ها ای پدیدکننده

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي

آسمان ها و زمین تویی کارساز من در دنیا و آخرت بمیران مرا

مُسْلِمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ

مسلمان و بپیوند مرا با شایستگان ﴿٢١﴾ این [گفته] از اخبار غیب است

نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

که وحی می کنیم آن را به سوی تو و تو نبودی نزدیک آنان هنگامی که همداستان شدند و آنان نیرنگ می زدند

﴿١٠٢﴾ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

و نیستند ﴿١٠٢﴾ و اگر چه حرص بورزی ایمان آورندگان ﴿١٠٣﴾

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾
 و درخواست نمی کنی از آنان بر آن [کار رسالت] هیچ مزدی را نیست این [قرآن] جز پندی برای جهانیان ﴿١٠٤﴾

وَكَايْنٍ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٥﴾ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِٱللَّهِ إِلَّا
 و بسا نشانه ای است در آسمان ها و زمین که می گذرند بر آن و ایشان از آنها روی گردانند ﴿١٠٥﴾ و ایمان نمی آورند بیشتر شان به الله مگر اینکه

وَهُمْ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ ٱللَّهِ
 در همان حال آنان شرک ورزان اند ﴿١٠٦﴾ آیا ایمن شدند از آنکه بیاید بر آنان پوششی از عذاب الله

أَوْ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلُ ٱللَّهِ
 یا بیاید برایشان رستاخیز ناگهانی و ایشان و ﴿١٠٧﴾ بگو این راه من است می خوانم به سوی الله بر بینش [کامل] من و هر که پیروی کرده است مرا و پاکی

ٱللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ
 الله و نیستم من از شرک ورزان ﴿١٠٨﴾ و نفرستادیم پیش از تو

إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ ٱفْلَمْ يَسِيرُوا فِي ٱلْأَرْضِ
 مگر مردانی را که وحی می کردیم به ایشان از اهل آبادی ها آیا گردش نکرده اند در زمین

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ ٱلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوْا ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ
 که بنگرند چگونه بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند و داری آخرت بهتر است برای آنان که پرهیزکاری کردند آیا خرد نمی ورزید؟ ﴿١٠٩﴾ تا

إِذَا أَسْتَيْسَسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مِّنْ نَّشَأٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ
 آنگاه که نومید شدند فرستادگان [از ایمان آوردنشان] و گمان بردند که [از سوی مردم] به آنان دروغ گفته شد آمد برای شان یاری ما پس رهانیده شد هر که خواستیم و بازگردانده نمی شود عذاب ما از گروه ستمکاران

لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي ٱلْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ
 ﴿١١٠﴾ هر آینه هست در سرگذشت آنان پندی برای خردمندان نیست [قرآن]

حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقُ ٱلَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾
 سخنی که به دروغ بافته شده باشد ولیکن تصدیق کننده آنچه است که پیش از آن است و به روشنی بیانگر هر چیزی است و رهنمود و مهتری است برای گروهی که ایمان می آورند ﴿١١١﴾

ترتیبها
۱۳

سُورَةُ الرَّعْدِ

آیاتها
۴۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْمَرْءُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
الفه لام میمه راه این است آیات این کتاب و آنچه فروفرستاده شده به سوی تو از پروردگارت حق است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۱ ۝۱۱
و لیکن بیشتر مردمان ایمان نمی آورند ۱۱ ۱۱
الله است که برافراشت آسمان ها را بدون

عَمَدٍ تَرْوِنَهَا ۖ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ
ستون هایی که آنها را ببینید پس استیلا یافت بر عرش و رام کرد آفتاب و ماه را هریک

يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
روان است تا سرآمدی معین تدبیر می کند کار [آفرینش] را بیان می کند آیات [خود] را باشد که شما به دیدار

رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۝۱۲ ۝۱۲ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
پروردگارتان یقین کنید ۱۲ ۱۲ و اوست که گسترد زمین را و نهاد در آن کوه های [استوار]

وَأَنْهَارًا ۖ وَمِنْ كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَىٰ اللَّيْلُ
و نهرها را و از همه میوه ها قرارداد در آن دو صنف دوگانه [نرومله ترش و شیرین] می پوشاند شب را

النَّهَارِ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۱۳ ۝۱۳
با روز همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که می اندیشند ۱۳ ۱۳ و در زمین

قِطْعٌ مُّتَجَوِّرَاتٌ ۖ وَجَنَّتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
قطعه هایی است کنار همدیگر و باغ هایی است از درختان انگور و کشت زار و خرما بنان هم ریشه

وَاخْرُاجٌ ۖ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنَفْضُ بَعْضُهَا عَلَىٰ بَعْضٍ
و نا هم ریشه آب داده می شوند به یک آب و برتری می دهیم برخی از آنها را بر برخی دیگر

فِي الْأُكُلِ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝۱۴ ۝۱۴
در میوه و خوراک همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که خرد می ورزند ۱۴ ۱۴

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعْنَا لَفِي خَلْقٍ
و اگر شگفتی ورزی پس شگفت آور است گفتارشان که آیا وقتی که خاک شویم آیا ما در آفرینشی

جَدِيدٍ ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَرَبُّهُمْ بِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ الْأَعْلَىٰ
نو خواهیم بود؟ آنان کسانی اند که کفر ورزیدند به پروردگار خود و آنانند که زنجیرها

فِي أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۵ ۝۱۵
در گردن شان باشد و آنان همدمان آتش اند آنان در آنجا جاویدانند ۱۵ ۱۵

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
و به شتاب می خواهند از تو بدی را پیش از نیکی درحالی که به تحقیق گذشته است پیش

قَبْلَهُمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ
از ایشان کیفرهای [عبث آمیز] و همانا پروردگار تو دارای آمرزش است برای مردمان [با] وجود ستمشان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا
و همانا پروردگار تو سخت کیفر است و می گویند آنان که کافر شدند چرا

أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
فرستاده نشده است بر او نشانه ای از پروردگارش جز این نیست که تو بیم دهنده ای و هر قومی را راهنمایی است

﴿٧﴾ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
الله می داند آنچه بر می دارد هر مادینه ای و آنچه می کاهند بچه دان ها

وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٨﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ
و آنچه می افزایند و هر چیزی نزد او به اندازه است دانای پنهان

وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ﴿٩﴾ سَوَاءٌ مِّنكُمْ مَنْ أَسَرَّ
و آشکار است آن بزرگ برتر یکسان است از شما هر که نهان دارد

الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ
سخن را و هر که به آواز بلند گوید آن را و هر که وی پنهان شود در شب و [یا] رونده

بِالنَّهَارِ ﴿١٠﴾ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
در روز برای آدمی تعقیب کنندگانی [دری است] از پیش روی او و پس از او نگاه می دارند او را

مِّن أَمْرِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
به فرمان الله همانا الله دگرگون نمی کند حالت قومی را تا آنگاه که دگرگون کنند آنچه را که درخودشان است

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن
و چون بخواهد الله برای گروهی بدی [و بلایی] را پس برگشتی نباشد برای آن و نباشد برای آنان جز وی هیچ

وَالِإِلَٰهِ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
کارساز [و سروری] اوست آن که می نمایاند به شما برق را که مایه ترس و امید

وَيُنْزِلُ السَّحَابَ اِبْرَاهِيمَ الْإِنْقَالَ وَيُرْسِلُ الْفَلَاحَ وَالرَّعْدَ بِحَمْدِهِ
و پدید می آورد ابرهای گران را و به پاکی می ستاید رعد با ستایش او

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
و فرشتگان از ترس او و می فرستد صاعقه ها را پس می رساند آن را

مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ
به هر که خواهد و آنان جدال می کنند درباره الله و او سخت کیفر است

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا
برای اوست دعوت حق و آنهايي را که فرامی خوانند به جای او هیچ پاسخی به آنان نمی دهد مگر

كَبَسِطَ كَفَّتِهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
مانند کسی که بگشاید دودست خود را به سوی آب تا برساند به دهانش درحالی که نمی رساند آن آب را و نیست خواندن کافران

إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ ۱۴ ۝ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
مگر در گمراهی ۱۴ و برای الله سجده می کند هر که در آسمان ها و زمین است خواسته

وَكَرْهًا وَظِلَّلَهُمْ بِأَلْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ ۝ ۱۵ ۝ بَلْغُو كَيْسَ بَرُورِدْكَارِ ۝ ۱۵ ۝ السَّمَوَاتِ
و ناخواسته و نیز سایه های شان در بامدادان و شامگاهان ۱۵ بگو کیست پروردگار آسمان ها

وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
و زمین؟ بگو الله است بگو آیا گرفتید به جز وی سرورانی را که مالک نمی شوند برای خویش

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
سودی را و نه زیانی را؟ بگو آیا برابر است نابینا و بینا؟ یا برابر است

الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ
تاریکی ها و روشنی؟ یا اینکه قرار داده اند برای الله شریکانی که آفریده باشند مانند آفرینش الله پس مشتبه شده [این دو] آفرینش

عَلَيْهِمْ قُلْ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ ۱۶ ۝ أَنْزَلَ مِنْ
بر ایشان بگو الله آفریننده هر چیزی است و اوست آن یگانه بر همه چیره ۱۶ فروفرستاد از

السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا
آسمان آب را پس جاری شد رودها به اندازه خویش پس برداشت سیل کفی برآمده را

وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ
و از آنچه می گذارند بر آن در آتش برای جستن زیوری یا کالایی کفی است مانند آن اینچنین

يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا
مقل می زند الله حق و باطل را اما کف کنار می رود خشکیده [و ناچیز] و اما آنچه

يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝ ۱۷ ۝
سود می رساند به مردمان پس می ماند در زمین این چنین می زند الله مثل ها را ۱۷

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ ۝ ۱۸ ۝ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ
برای آنان که پاسخ دادند [دعوت] پروردگار خویش را نیکوترین [پاخش] است و آنان که پاسخ ندادند [دعوت] او را

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ
اگر باشد برای شان آنچه در زمین است همگی و همانند آن با او البته عوض دهند آن را

أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ ۝ ۱۸ ۝ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۝ ۱۸ ۝ وَيَسْأَلُ الْمُهَادُّ
آنان برای شان بدی حساب باشد و جای شان دوزخ است و [آن] بد جایی است ۱۸

سجده
مستحب

﴿۱۸﴾ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَنْذَرُ

آیا کسی که می‌داند که آنچه فرو فرستاده شد به سوی تو از جانب پروردگارت حق است مانند کسی است که وی کور اهل است تنها پند می‌پذیرد

﴿۱۹﴾ أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابِ ﴿۱۹﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعِمَّةَ خردمندان آنان که وفا می‌کنند به عهد الله و نمی‌شکنند پیمان را

﴿۲۰﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ﴿۲۰﴾ و آنان که پیوند می‌دهند آنچه را فرمان داده است الله به که پیوند خورد و می‌ترسند از پروردگارشان

﴿۲۱﴾ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿۲۱﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ و بیمناکند از بدی حساب و آنان که شکیبایی نمودند برای جستن رضای پروردگارشان

﴿۲۲﴾ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ و برپاداشتند نماز را و انفاق کردند از آنچه روزی شان دادیم پنهان و آشکارا و دفع می‌کنند

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْعُقَبَى الدَّارِ ﴿۲۲﴾ جَنَّ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا بانیکی بدی را آنان برای شان است سرانجام آن سرای بهشت های جاودان که وارد می‌شوند در آن

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمُ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ و هر که شایسته کار باشد از پدران شان و همسران شان و فرزندان شان و فرشتگان وارد می‌شوند

عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۳﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ برایشان از هر دری [می‌گویند] سلام بر شما به سبب آنچه شکیبایی کردید پس نیکوست سرانجام این سرای

﴿۲۴﴾ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا و آنان که می‌شکنند پیمان الله را بعد از بستن آن و می‌گسلند آنچه را

أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ اللَّعْنَةُ فرمان داده است الله به آن که پیوند خورد و فساد می‌کنند در زمین آنان برای شان است لعنت

وَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۲۵﴾ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرَحُوا و برای آنان است سرای بد [۲۵] الله فراخ می‌دارد روزی را برای هر که خواهد و تنگ می‌گرداند و شاد شدند [کافران]

بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿۲۶﴾ وَيَقُولُ به زندگانی دنیا درحالی که نیست زندگانی دنیا در مقابل آخرت مگر بهره‌ای اندک [۲۶] و می‌گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّا لِلَّهِ يُصَلُّ آنان که کفرورزیدند چرا فرود آورده نشده بر او [پیامبر] نشانه‌ای از جانب پروردگار؟ بگو همانا الله گمراه می‌کند

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ﴿۲۷﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ هر که را خواهد و راه نماید به سوی خویش هر که را باز گردد [به سوی او] آنان که ایمان آوردند و آرام می‌یابد

قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿۲۸﴾ دل هاشان به یاد الله آگاه باشید به یاد الله آرام می‌یابد دل ها

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنَ
 آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته خوشا به [حال] ایشان و [برای ایشان] نیکو

مَتَابِ ﴿٢٩﴾ كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
 بازگشتی است ﴿٢٩﴾ این چنین فرستادیم تو را در میان امتی که گذشتند پیش از آن امت های بسیار

لِتَتْلُوا عَلَيْهِمْ آلِ الذِّىٰ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ
 تا بخوانی بر ایشان آنچه را وحی فرستادیم به تو درحالی که آنان کفر می ورزند به [الله] مهر گستر

قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ﴿٣٠﴾
 بگو او پروردگار من است نیست هیچ الهی جز او بر او توکل کردم و به سوی اوست بازگشت من ﴿٣٠﴾

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمٌ
 و اگر قرآنی می بود که روان می شد به سبب آن کوهها یا پاره پاره می شد به وسیله آن زمین یا به سخن آورده می شد

بِهِ الْمَوْتَىٰ ۚ بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِسْ بِالَّذِينَ ءَامَنُوا
 به وسیله آن مردگان [بازهم ایمان نمی آورند] بلکه برای الله است کارها همگی آیا ندانسته اند آنها که ایمان آورده اند

أَنْ لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 که اگر بخواهد الله هر آینه راه نماید مردمان را همگی؟ و همیشه آنان که کفر ورزیدند

تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ
 برسد ایشان را به سبب آنچه کرده اند [بلایی] کوبنده یا فرود می آید نزدیک سرای شان تا وقتی که برسد

وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 وعده الله هر آینه الله خلاف نمی کند وعده [خود] را ﴿٣١﴾ و هر آینه ریشخند شده اند پیامبرانی

مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلْتَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ
 پیش از تو پس مهلت دادم به کسانی که کفر ورزیدند سپس گرفتم آنان را پس چگونه بود

عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ قَابِئٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
 کیفر من؟ ﴿٣٢﴾ آیا آن که او نگاهبان است بر هر کسی بدانچه کرده است [چون کسی است که چنین نیست] و قرار دادند

لِلَّهِ شُرَكَاءُ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ آم
 برای الله شریکانی را بگو بیان کنید نام هایشان را یا اینکه با خبر می کنید او را به آنچه نمی داند در زمین؟ یا اینکه

بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَل زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
 به گفتاری سرسری [زبان می گردانید] بلکه آراسته شده است برای آنان که کفر ورزیدند فریب شان و بازداشته شده اند از

السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ
 راه و هر که را گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ راه نمایی ﴿٣٣﴾ برای آنان عذابی است در زندگانی

الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٤﴾
 دنیا و هر آینه عذاب آخرت سخت تر است و نیست برای آنان از [جانب] الله هیچ نگاه دارنده ای ﴿٣٤﴾

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
حالت آن بهشتی که وعده داده شده اند پرهیزکاران جاری است از زیر آن جوی ها

أَكْلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
خوردنی های آن همیشگی و سایه آن [نیز] این فرجام کسانی است که پرهیزکاری کردند و فرجام

الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿۳۵﴾ وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ
کافران آتش است ﴿۳۵﴾ و آنان که دادیم به ایشان کتاب را شاد می شوند

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ
به آنچه فرستاده شده است به سوی تو و از گروه های کفار کسی است که انکاری کند برخی از آن را بگو جز این نیست که فرمان یافته ام

أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَتَابُ ﴿۳۶﴾
که عبادت کنم الله را و شرک نورزم به او به سوی او می خوانم و به سوی اوست بازگشت من ﴿۳۶﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَمَا
و این چنین فرورفستادیم آن [قرآن] را فرمانی به [زبان] عربی و اگر پیروی کنی از خواهش هایشان بعد از آنچه

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ
آمد برای تو از علم نیست برای تو از جانب الله هیچ کارساز و نه نگاهدارنده ای ﴿۳۷﴾ و هر آینه

أَرْسَلْنَا رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
فرستادیم پیامبرانی را پیش از تو و قرار دادیم برای ایشان همسران و فرزندان را و شاید

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۳۸﴾
هیچ پیامبری را که بیاورد نشانه ای را مگر به اجازه الله برای هر سرآمدی نوشته ای [= حکمی مقرر است] ﴿۳۸﴾

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿۳۹﴾
نابود می سازد الله هر چه را که می خواهد و ثابت می کند [هر چه را که خواهد] و نزد اوست اصل کتاب [= لوح محفوظ] ﴿۳۹﴾

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ نتَوْفِئَكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
و اگر بنماییم به تو برخی از آنچه را که وعده دهیم به ایشان یا تو را جان بستانیم پس جز این نیست که بر توست

الْبَلَّغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۰﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
رساندن و بر ماست حسابرسی ﴿۴۰﴾ آیا ندیده اند که ما می آییم [به سرخ] زمین می کاهیم آن را

مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعٌ
از جوانب آن و الله حکم می کند نیست هیچ پی گیرنده ای [مخالف] برای حکم او و او زود

الْحِسَابِ ﴿۴۱﴾ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
حساب است ﴿۴۱﴾ و هر آینه نیرنگ زدند آنان که پیش از آنها بودند پس از آن الله است همه نیرنگ [چاره سازی] همگی

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۴۲﴾
می داند آنچه انجام می دهد هر کسی و زود خواهند دانست این کافران که برای کیست فرجام آن سرای ﴿۴۲﴾

وَيَقُولُ

و می گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا

آنان که کفر ورزیدند

لَسْتَ

نیستی

مُرْسَلًا

فرستاده شده [از جانب الله]

قُلْ

بگو

كَفَى

کافی است

بِاللَّهِ

الله

شَهِيدًا

گواه

بَيْنِي

در میان من

وَبَيْنَكُمْ

و میان شما

وَمَنْ

و آن که

عِنْدَهُ

نزد اوست

عِلْمٌ

دانش

الْكِتَابِ

آن کتاب

ترتیبها
۱۴

سُورَةُ اِبْرٰهِيْمَ

آیاتها
۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

الفه لام، راه [این] کتابی است که فروفرستادیم آن را به سوی تو تا بیرون آوری مردمان را از تاریکی ها

إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

به سوی روشنی به فرمان پروردگارشان به سوی راه آن پیروزمند ستوده

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ

الله آن ذاتی که از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و وای

لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ

بر کافران از عذابی سخت آنان که بر می گزینند

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

زندگانی دنیا را بر آخرت و باز می دارند [مردمان را] از راه الله

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ وَمَا أَرْسَلْنَا

و می طلبند در آن کجی را آنان در گمراهی دوری هستند و نفرستادیم

مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ

هیچ پیامبری را مگر به زبان قوم او تا بیان کند برای ایشان پس گمراه سازد الله

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

هر که را خواهد و راه نماید هر که را خواهد و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ

و هر آینه فرستادیم موسی را با نشانه های خود [گفتیم] بیرون آور

قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَّرْهُمْ بِآيَاتِنَا

قوم خود را از تاریکی ها به سوی روشنی و پند ده ایشان را به روزهای

اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

الله همانا در این نشانه هایی است برای هر صبرکننده بس شکرگزار

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
و [یادکن] آنگاه که گفت موسی به قوم خود یاد کنید نعمت الله را بر خویش

إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ أَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
چون رهانید شما را از کسان فرعون که تحمیل می کردند بر شما بدی عذاب را

وَيَذِخُّوكم أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ و زنده می گذاشتند پسران شما را و سر می بریدند زنان [دختران] شما را و در

ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ وَإِذْ تَأَذَّنَ
این آزمایشی از پروردگار تان بود [آزمایشی] بزرگ و هنگامی که خبردار ساخت

رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
پروردگار شما که اگر سپاس گزارید زیاده دهم شما را و اگر ناسپاسی کنید همانا

عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ
عذاب من سخت است و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است

جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ
همگی پس همانا الله توانگری ستوده است آیا نرسیده است به شما خبر آنان که

مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِن
پیش از شما بودند؟ قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که

بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
بعد از ایشان [آمدند] نمی داند [تفصیل احوال] آنان را مگر الله آمدند نزد آنان پیامبران شان با دلائل روشن

فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
پس بازگردانند دست های خود را در دهان خود [دست خشم و آن را گیرند] و گفتند همانا ما منکریم به آنچه فرستاده شدید

بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ قَالَتْ
برای آن و بی گمان، ما در شک هستیم از آنچه می خوانید ما را به سوی آن [شکی] سخت گفتند

رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
پیامبران شان آیا در [وجود] الله شکی است آفریننده آسمان ها و زمین می خواند شما را

لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُم إِلَىٰ أَجَلٍ
تا بیامرزد برای شما از گناهانتان و تا باز پس دارد شما را تا وقتی که

مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا
نام برده شده گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما می خواهید که بازدارید ما را

عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ
از آنچه می پرستیدند پدران ما پس بیاورید برای ما حجتی آشکار را

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

گفتند به آنان پیامبران شان نیستیم ما مگر آدمی مانند شما و لیکن الله

يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كُنَّا أَنْ نَأْتِيَكُمْ

نعمت می دهد بر هر که خواهد از بندگان خود و نیست ممکن برای ما که بیاوریم برایتان

بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ

حجتی را مگر به اذن الله و بر الله باید توکل کنند مؤمنان

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا ۚ سُبُلَنَا

و چه شده ما را که توکل نکنیم بر الله و هر آینه نموده است به ما راه های [هدایت] ما را

وَلَنَصْبِرَ عَلَىٰ مَا أَذِثْمُونَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ

و البته صبر خواهیم کرد بر آزاری که به ما رساندید و بر الله باید توکل کنند توکل کنندگان

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ

و گفتند آنان که کفر ورزیدند به پیامبران خویش البته بیرون کنیم شما را از

أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ

زمین خود یا باز گردید به آیین ما پس وحی کرد به سوی ایشان پروردگارشان که هر آینه هلاک خواهیم کرد

الظَّالِمِينَ ۚ وَلَنُصَبِّحَنَّكُمْ

ستمکاران را و هر آینه ساکن خواهیم ساخت شما را

ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۚ

این برای کسی است که بترسد از ایستادن در پیشگاه من و بترسد از وعده عذاب من و طلب پیروزی کردند

وَحَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۚ مِّنْ وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ ۖ وَسُقِيَ

و نومید ماند هر سرکش ستیزنده از پس او دوزخ است و نوشانیده شود

مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ۚ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ ۚ

از آبی چرکین جره جره فروکشد آن را نشاید از گلو فروبرد آن را [آن را گوارا نمی یابد]

وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن

و می آید برای او مرگ از هر جای ولی نیست او مردنی و در

وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۚ مَثَلٌ ۚ

پس اوست عذابی سخت حالت آنان که کفر ورزیدند به پروردگارشان

أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ ۚ أَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۚ لَا يَقْدِرُونَ

اعمال ایشان مانند خاکستری است که سخت وزد به آن باد در روزی بادخیز دست نتوانند یافت

مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۚ

از آنچه کسب کرده اند بر هیچ چیزی این است آن گمراهی دور [از حق]

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَئُودَ
آیا ندیدی که همانا الله آفرید آسمان ها و زمین را به حق؟ اگر خواهد

يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ
می برد شما را و بیاورد آفریده ای نو را و نیست این بر الله دشوار

﴿٢٠﴾ وَبَرِّزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
و پدیدار شوند پیش الله همگی پس گویند ناتوانان به آنانی که تکبر ورزیدند

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
همانا ما بودیم پیرو شما پس آیا شما دفع کننده اید از ما از عذاب الله

مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهَ لَهَدَيْتَكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
چیزی را؟ گویند اگر راه نمودی ما را الله هر آینه ما نیز راه می نمودیم شما را یکسان است بر ما

أَجَزَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٢١﴾ وَقَالَ الشَّيْطَانُ
که بی تابی کنیم یا صبر نماییم نیست برای ما هیچ گریزگاهی و گفت شیطان

لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
وقتی که به پایان رسد کار همانا الله وعده داد شما را وعده حق و وعده دادم به شما

فَاخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ
پس خلاف کردم من با شما و نبود برای من بر شما هیچ چیرگی جز آنکه بخواندم شما را

فَأَسْتَجِبْكُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا
پس پذیرفتید [سخن] مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید خویش را نیستم من

بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِحِي إِنْ كَفَرْتُ بِمَا
فریادرس شما و نیستید شما فریادرس من همانا من منکر شدم به آنچه که

أَشْرَكْتُمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
مرا شریک [الله] کردید پیش از این همانا ستمکاران برای آنان است عذابی دردناک

﴿٢٢﴾ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
و درآورده شوند آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته به بهشت ها [که]

تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ رِجْرَجٍ
جاری است از زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدان باشند در آنجا به اجازه پروردگار شان درودشان

فِيهَا سَلَامٌ ﴿٢٣﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً
در آنجا سلام است آیا ندیدی چگونه زده است الله مثلی را؟ کلمه پاکیزه

كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾
مانند درخت پاکیزه است که ریشه اش ثابت و شاخه اش در آسمان است

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
می‌دهد خوراکی اش هر زمانی به اذن پروردگار خویش و می‌زند الله مثل‌ها را

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
برای مردمان باشد که آنان پندپذیر شوند و مثل کلمه پلید

كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
مانند درخت پلید است که برکنده شده باشد از بالای زمین که نیست آن را ثباتی

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
استوار می‌سازد الله کسانی را که ایمان آوردند با گفتار استوار در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
دنیا و در آخرت و گمراه می‌سازد الله ستمکاران را و می‌کند

اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۖ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا
الله آنچه را می‌خواهد آیا ننگریستی به آنان که دگرگون کردند نعمت الله را به ناسپاسی

وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۖ جَهَنَّمَ يَصَلَوْنَهَا وَيَبْشُرُ
و فرودآوردند قوم خود را به سرای تباهی که دوزخ است؟ درآیند آنجا و بد

الْقَرَارُ ۖ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدْدًا ۖ لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ
قرارگاهی است [نوزخ] و قرار دادند برای الله همتیانی را تا گمراه کنند [مردمان را] از راه او بگو

تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ۚ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
بهره‌مند شوید پس همانا بازگشت شما به سوی آتش است بگو به آن بندگان من که

ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا زَكَاةً وَيَسْتَمِرُّوا بِهَا ۚ وَاعْلَمُوا
ایمان آورده‌اند برپادارند نماز را و انفاق کنند از آنچه روزی دادیم به ایشان پنهان و آشکارا

مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ
پیش از آنکه بیاید روزی که نه خرید و فروشی است در آن و نه [با یکدیگر] دوستی الله است که آفرید

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ
آسمان‌ها و زمین را و فروفرستاد از آسمان آب را پس بیرون آورد

بِهِ ۚ سَبَبُ أَنْ مِنْ الشَّجَرِ رِزْقًا لَكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ
به سبب آن از میوه‌ها روزی برای شما و رام ساخت برای شما کشتی را تا روان گردد

فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ
در دریا به فرمان او و رام گردانید برای شما جوی‌ها را و رام ساخت برای شما

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ
آفتاب و ماه را که همواره روانند و رام ساخت برای شما شب و روز را

وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ^۳ وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ^۱ و داده است به شما از هر چیزی که از او خواستید و اگر بشمارید نعمت الله را

لَا تَحْصُوهَا^۲ إِنْ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ^{۳۴} و شمار نتوانید کرد آن را همانا انسان بسیار ستمکار ناسپاس است و یاد کن آنگاه که

قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا^{۳۵} وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ گفت ابراهیم ای پروردگارم قرار ده این سرزمین را جای امن و دور دار مرا و فرزندان مرا

أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ^{۳۵} رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّونَ^{۳۵} كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ^{۳۵} از آنکه عبادت کنیم بتان را ای پروردگارم اینان گمراه کرده اند بسیاری را از مردمان

فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي^{۳۶} وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ^{۳۶} پس هر که پیروی کرد مرا پس همانا او از من است و هر که نافرمانی کند مرا پس همانا تو آمرزنده مهربانی

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ^{۳۷} ای پروردگار ما همانا من ساکن ساختم برخی از اولاد خود را در دره ای بی زراعت نزد خانه

الْمُحَرَّمِ^{۳۷} رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ پاس داشته شده ات ای پروردگار ما تا برپادارند نماز را پس بگردان دل هایی را از مردمان

تَهْوَى إِلَيْهِمْ^{۳۷} وَارْزُقْهُمْ مِنْ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ^{۳۷} که رغبت کنند به سوی ایشان و روزی ده به ایشان از میوه ها باشد که ایشان شکر کنند

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي^{۳۸} وَمَا نُعْلِنُ^{۳۸} وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ^{۳۸} ای پروردگار ما همانا تو می دانی آنچه را پنهان می داریم و آنچه را آشکار می کنیم و پنهان نمی ماند بر الله هیچ چیزی

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ^{۳۸} الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي در زمین و نه در آسمان ستایش از آن الله است که عطا کرد به من

عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ^{۳۹} إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ^{۳۹} با وجود کلان سالی اسمعیل و اسحاق را همانا پروردگار من شنونده دعاست

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ^{۴۰} وَمِنْ ذُرِّيَّتِي^{۴۰} رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ ای پروردگارم بگردان مرا برپادارنده نماز و از اولاد من نیز ای پروردگار ما و قبول کن

دُعَاءِي^{۴۰} رَبَّنَا اغْفِرْ لِي و دعای مرا ای پروردگار ما بیامرز مرا و مادر و پدر مرا و مؤمنان را روزی که برپا شود

الْحِسَابِ^{۴۱} وَلَا تَحْسَبْ^{۴۱} اللَّهُ غَفِلًا^{۴۱} عَمَّا يَعْمَلُ^{۴۱} حساب و به تاکید مپندار الله را بی خبر از آنچه می کنند

الظَّالِمُونَ^{۴۲} إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ^{۴۲} لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ^{۴۲} الْأَبْصَارُ^{۴۲} ستمکاران جز این نیست که واپس می افکند آنان را برای روزی که خیره شود در آن چشم ها

مُطَهِّعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ

درحالی که شتابان بالا گرفته اند سرهای شان را باز نمی گردد به سوی شان چشم ایشان [پلک نمی زنند] و دل هایشان

هَوَاءٌ ۴۳ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ

تهی است [دل درلشان نیست] ۴۳ و بترسان مردمان را از روزی که بیاید به ایشان عذاب پس گویند آنان که

ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّحِبِّ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ

ستم کردند [ای] پروردگار ما واپس دار ما را تا مدتی نزدیک تا قبول کنیم خواندن تو را و پیروی کنیم

الرُّسُلَ ۴۴ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم

پیامبران را آیا سوگند نمی خورید پیش از این که نباشد شما را

مِّنْ زَوَالٍ ۴۴ وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا

هیچ برافتادگی؟ ۴۴ و ساکن شدید در منازل آنان که ستم کردند

أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا

بر خویش و روشن شد برای شما که چگونه کردیم با آنان و زدیم

لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۴۵ وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ

برای شما مثل ها را ۴۵ و به درستی که نیرنگ زدند [نهایت] نیرنگشان و نزد **الله** است

مَكَرَهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مِنْهُمْ أَهْلًا ۴۶ لَيَرْزُقَنَّهُم مِّنْهُ الْجِبَالُ

[جزای] نیرنگشان و هر آینه بود نیرنگشان [چنان] که از جای برآید به سبب آن کوه ها

عَزِيزٌ ۴۶ فَلَا تَحْصِبَنَّ اللَّهَ مُخْلَفٌ وَعَدِهِ رُسُلُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

۴۶ پس به تاکید مپندار **الله** را خلاف کننده وعده خود با رسولانش همانا **الله** پیروزمند

ذُو أَنْتِقَامٍ ۴۷ يَوْمَ يَبْدَلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ

صاحب انتقام است ۴۷ روزی که دگرگون شود این زمین به غیر این زمین و آسمان ها [به غیر آنها]

وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۴۸ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ

و [مردم] آشکار شوند **به پیشگاه الله** یگانه ۴۸ چیره بر همه و ببینی گناهکاران را در آن روز

مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۴۹ سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ

بسته شدگان در زنجیرها ۴۹ پیراهنشان از قیر باشد و بپوشاند

وُجُوهَهُمُ النَّارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۵۰

روی ایشان را آتش ۵۰ تا جزا دهد **الله** هر کسی را [در برابر] آنچه کرده است

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۵۱ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا

همانا **الله** زود شمار است ۵۱ این پیام رسانی برای مردم است و تا بیم داده شوند

بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَحْدُ وَلِيَذْكَرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۵۲

به آن و تا بدانند که جز این نیست که او **الهی** یگانه است و تا پندپذیر شوند خردمندان ۵۲

ترتیبها
۱۵

سُورَةُ الْحَجَرِ

آیاتها
۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ۝۱ رَبِّمَا يَوَدُّ ۝۲

الف، لام، را، این آیت‌های کتاب و قرآنی روشن‌گر است ۱ بسا که دوست دارند ۲

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝۳ ذَرَّهُمْ ۝۴ يَأْكُلُوا

آنان که کفر ورزیدند می بودند کاش که ۳ بگذار ایشان را ۴ تا بخوردند ۳

وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ ۝۵ وَمَا أَهْلَكَنَا

و بهره مند شوند و سرگرم کند آنان را ۵ آرزو پس زودا که آنها بدانند ۶ و هلاک نکردیم ما ۵

مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ۝۶ مَّا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ

هیچ آبادی ای را مگر که برای آن نوشته ای [=سرنوشتی] معین بود ۶ پیشی نمی گیرد هیچ گروهی ۷

أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ۝۷ وَقَالُوا يَأْتِيهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ

از وقت مقرر خود و بازپس نمی مانند ۷ و گفتند [کافران] ای کسی که فرودآورده شده است بروی ۸

الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝۸ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ

قرآن همانا تو دیوانه ای چرا نمی آوری نزد ما ۸ فرشتگان را اگر هستی ۹

مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۹ مَا نُزِّلَ الْمَلَكَةُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا

از راست گویان؟ ۹ فرو نمی فرستیم فرشتگان را مگر به حق و نبودند ۱۰

إِذَا مُنْظَرِينَ ۝۱۰ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝۱۱

آنگاه مهلت یافتگان ۱۰ همانا ما فرو فرستادیم این قرآن را و همانا ما آن را نگهداریم ۱۱

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعٍ الْأَوَّلِينَ ۝۱۲ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ

و هر آینه فرستادیم پیش از تو در گروه‌های پیشین ۱۲ و نمی آمد برای آنان هیچ ۱۳

رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۱۳ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي

فرستاده ای مگر که او را ریشخند می کردند ۱۳ این چنین راه می دهیم آن را در ۱۴

قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۴ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۝۱۵ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

دل‌های بزهکاران ۱۴ ایمان نیاوردند به آن ۱۵ و هر آینه گذشته است شیوه پیشینیان ۱۶

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنْ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ۝۱۶

و اگر بگشاییم بر ایشان دری از آسمان پس آغاز کنند در آن که بالا روند ۱۶

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝۱۷

البته خواهند گفت جز این نیست چشم بندی شده ایم بلکه ما قومی هستیم جادوزده ۱۷

- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۱۶
و هر آینه قرار دادیم در آسمان برج هایی را و بیاراستیم آن را برای بینندگان
- وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۱۷
و نگه داشتیم آن [آسمان] را از هر شیطان رانده شده مگر آن که دزدانه شنود
- فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۱۸ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوْسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۱۹ وَجَعَلْنَا لَكُمُ فِيهَا مَعِيشَ ۲۰
پس در پی وی افتد شهابی [=ستاره آتشی] آشکار و زمین را باز کشیدیم و افکندیم در آن کوه های پابرجا را و رویانیدیم در آن هر چیز سنجیده ای [و به اندازه] و قرار دادیم برای شما در آن اسباب معیشت را و [برای] هر کس که نیستید شما برای او روزی دهندگان و نیست هیچ چیزی مگر آنکه نزد ماست
- خَزَائِنَهُ وَمَا نَزَّلْنَاهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۲۱ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ ۲۲ فَانزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۲۳
گنجینه های آن و فرو نمی آوریم آن را مگر به اندازه معین و فرستادیم بادهای آن که باردار کننده اند پس فرو آوردیم از آسمان آب را پس نوشانیدیم به شما آن را و نیستید شما آن را ذخیره کنندگان و همانا ما خود زنده می سازیم و می میرانیم و ماییم میراث بران
- وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۲۴
و هر آینه می شناسیم پیشینان را از شما و هر آینه می شناسیم پسینان را
- وَلَئِنْ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۲۵ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ ۲۶
و همانا پروردگار تو اوست که جمع کند آنان را همانا او سنجیده کار داناست و هر آینه آفریدیم آدمی را
- مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۲۷ وَالْجَانَّ ۲۸ وَلَقَدْ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ ۲۹
از گلی خشک [برآمده] از لجنی بویناک و جن هارا آفریدیم پیش از آفریدن انسان از آتش
- السَّمُومِ ۳۰ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ ۳۱
سوزان و چون گفت پروردگار تو به فرشتگان همانا من آفریننده ام آدمی را از
- صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۳۲ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن ۳۳
گلی خشک [برآمده] از لجنی بویناک پس چون سامان دادم او را و دمیدم در وی از
- رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۳۴ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ ۳۵
روح خود پس بیفتید در برابر او سجده کنان پس سجده کردند فرشتگان تمام ایشان
- أَجْمَعُونَ ۳۶ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ۳۷ أَن يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۳۸
همگی مگر ابلیس که سر باز زد از آنکه باشد با سجده کنندگان

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ^(۳۲) **قَالَ لَمْ اَكُنْ**
 گفت [الله] ای ابلیس چه شده است تو را که نمی باشی با سجده کنندگان ^(۳۲) گفت بر آن نبوده [و نیستم]

لَاسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَّسْنُوْنٍ ^(۳۳) **قَالَ**
 که سجده کنم برای آدمی که آفریده ای او را از گل خشک [برآمده] از لجنی بدبو ^(۳۳) گفت

فَاَخْرَجَ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ^(۳۴) **وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلَى يَوْمٍ**
 پس بیرون شو از آن [بهشت] پس همانا تو رانده شده ای ^(۳۴) و همانا بر توست لعنت تا روز

الدِّينِ ^(۳۵) **قَالَ رَبِّ** **فَانْظِرْنِي اِلَى يَوْمٍ** ^(۳۶) **يُبْعَثُوْنَ** ^(۳۷) **قَالَ فَاِنَّكَ**
 پاداش و کیفر ^(۳۵) گفت [ای] پروردگارم پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند [مردمان] ^(۳۶) گفت پس همانا تو

مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ^(۳۷) **اِلَى يَوْمٍ اَلْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ** ^(۳۸) **قَالَ رَبِّ** **بِمَا**
 از مهلت داده شدگانی ^(۳۷) تا روز وقت معین ^(۳۸) گفت [ای] پروردگارم به سبب آنکه

اَغْوَيْتَنِي لَآ اَزِيْنَنَّ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَا اُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ^(۳۹)
 گمراه کردی مرا البته بیارایم [معصیت را] برای ایشان در زمین و البته گمراه کنم ایشان را همگی ^(۳۹)

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِيْنَ ^(۴۰) **قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰی**
 مگر بندگان تو از ایشان آن ناب‌های برگزیده ^(۴۰) گفت [الله] این راهی است به سوی من

مُسْتَقِيْمٌ ^(۴۱) **اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنْ**
 راست ^(۴۱) همانا بندگان من نیست برای تو بر ایشان چیرگی مگر کسانی که

اَتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ^(۴۲) **وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ** ^(۴۳)
 پیروی کنند تو را از گمراهان ^(۴۲) و همانا دوزخ وعده گاه ایشان است همگی ^(۴۳)

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ^(۴۴) **إِنَّ**
 آن را هفت در است برای هر دری از آنان بخشی است جدا کرده شده ^(۴۴) همانا

الْمُتَّقِيْنَ فِي جَنَّتٍ وَعُيُوْنٌ ^(۴۵) **أَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ؕ اٰمِيْنَ** ^(۴۶)
 پرهیزکاران در باغ‌ها و چشمه‌هایی باشند ^(۴۵) داخل شوید در آنجا با سلامت همگی در امان ^(۴۶)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غُلٍّ اَوْ اَخْوَانًا عَلٰی سُرُرٍ مُّقْبِلِيْنَ
 و بیرون کشیم آنچه در سینه هایشان بود از کینه برادرانه بر تخت‌ها روبه روی یکدیگرند

لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ بِمُخْرَجِيْنَ ^(۴۷) **اِلٰهَا** ^(۴۸)
 نرسد ایشان را در آنجا رنجی و نیستند ایشان از آنجا بیرون کرده شده ^(۴۸)

نَبِيٍّ عِبَادِيْ اَنِّيْ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ^(۴۹) **وَأَنَّ عَذَابِيْ**
 با خبر ساز بندگان مرا که همانا من خود آن آمرزنده مهربانم ^(۴۹) و همانا عذاب من

هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ^(۵۰) **وَنَبِّئْهُمْ عَنْ مِّمَّنْ** ^(۵۱) **اَبْرٰهِيْمَ** ^(۵۲)
 همان عذاب دردناک است ^(۵۰) و با خبر ساز آنان را از مهمانان ^(۵۱) ابراهیم ^(۵۲)

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا
 چون درآمدند بروی پس گفتند سلام گفت [ابراهیم] همانا ما از شما ترسانیم گفتند
 لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنَّ
 مترس همانا ما مژده می دهیم تو را به فرزندی گفت [۵۳] آیا مژده می دهید مرا با وجود اینکه
 مَسْنَىٰ أَلْكَبَرُ فِيهِ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بَشْرُكَ بِالْحَقِّ
 رسیده به من پیری؟ پس به چه چیز مژده می دهید؟ گفتند [۵۴] مژده می دهیم تو را به حق
 فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَنِطِينِ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ
 پس مباش از ناامیدان گفت [۵۵] و کیست که ناامید شود از رحمت
 رَبِّهِ ۚ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
 پروردگار خود مگر گمراهان گفت [۵۶] پس چیست کار شما ای فرستادگان؟
 قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا ءَالَ لُوطٍ
 گفتند [۵۷] همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی بزهکار [۵۸] مگر کسان لوط
 إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا أَمْرَاتَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ
 و همانا ما البته نجات خواهیم داد ایشان را همگی [۵۹] مگر زن او مقرر کردیم که هماناوی از
 الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ ءَالَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ
 بازماندگان است [۶۰] پس چون آمدند نزد کسان لوط فرستادگان [۶۱] [لوط] گفت
 إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
 همانا شما گروهی ناآشنایید [۶۲] گفتند بلکه آورده ایم برای تو چیزی را که در آن
 يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ
 تردید می کردند [۶۳] و آوردیم برای تو وعده حق را و همانا ما راست گویانیم [۶۴] پس بفر
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْفِتْ مِنْكَ أَحَدٌ
 کسان خود را در پاسی از شب و تو برو از پی ایشان و به پشت سر ننگرد از شما هیچ کسی
 وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 و بروید آنجا که دستور داده شوید [۶۵] و وحی فرستادیم به سوی او [لوط] این سخن را به درستی که
 دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
 بنیاد اینان بریده شده است صبحگاهان [۶۶] و آمدند اهل شهر
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَانْقُوا
 شادی کنان [۶۷] گفت [لوط] همانا اینان مهمان من اند پس رسوا نکنید مرا [۶۸] و پروا کنید از
 اللَّهُ ۚ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾
 الله و خوار و خجل مسازید مرا [۶۹] گفتند [۷۰] آیا منع نکرده بودیم تو را از [میزبانی] جهانیان؟ [۷۰]

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ
 گفت اینان دختران من اند اگر [ازدواج] کنندگان اید ﴿٧١﴾ به جان تو سوگند که همانا آنان البته در مستی شان
 يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾ فَأَخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٧٣﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا
 سرگردان اند ﴿٧٢﴾ پس فروگرفت آنان را بانگ هولناک به هنگام برآمدن آفتاب ﴿٧٣﴾ پس گردانیدیم زیر آن
 سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 شهر را زیر آن و بارانیدیم بر ایشان سنگ هایی از سنگ گل ﴿٧٤﴾ همانا در این [قصه]
 لَآيَةٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٥﴾ وَإِنَّهَا لَلْأَيْبُ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 نشانه هایی است برای هوشمندان ﴿٧٥﴾ و همانا آن [شهر ویران] بر سر راهی پابرجاست ﴿٧٦﴾ همانا در این [قصه]
 لَآيَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَالِمِينَ ﴿٧٨﴾
 نشانه ای است برای مؤمنان ﴿٧٧﴾ و هر آینه بودند اهل ایکه ستمکاران ﴿٧٨﴾
 فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ وَلِيَهُمَا لِيَامُرَ مُبِينٍ ﴿٧٩﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ
 پس انتقام کشیدیم از ایشان و همانا آن دو [شهر لوط و شعیب] بر [سر] راهی روشن قرار دارند ﴿٧٩﴾ و هر آینه دروغ شمرند اهل
 الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٠﴾ وَعَآيِنْتُهُمْ فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨١﴾
 حجر [امت صالح] پیامبران را ﴿٨٠﴾ و دادیم به ایشان آیت های خود را پس شدند از آنها روگردان
 وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ ﴿٨٢﴾ فَأَخَذَتْهُمْ
 و می تراشیدند از کوه ها خانه هایی را در حالی که آسوده بودند ﴿٨٢﴾ پس گرفت آنان را
 الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٨٣﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٤﴾
 بانگ سخت در وقت صبح ﴿٨٣﴾ پس سودی نبخشید به آنان آنچه که کسب می کردند ﴿٨٤﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
 و نیافریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه در میان آنهاست مگر به حق و همانا
 السَّاعَةَ لَآيَةٌ ﴿٨٥﴾ فَاصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿٨٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 رستاخیز آمدنی است پس چشم پوشی کن [از آنها] با گذشتی نیکو ﴿٨٥﴾ همانا پروردگار تو اوست
 الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَكَ سَبْعًا مِنْ التَّوَارِيثِ وَالْقُرْآنَ
 آن بس آفریننده دانا ﴿٨٦﴾ و هر آینه دادیم به تو هفت [آیه] را از توراتی ها [=سوره حمد] و [دادیم به تو] قرآن
 الْعَظِيمَ ﴿٨٧﴾ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
 بزرگ را ﴿٨٧﴾ مگشای [خیره ساز] دو چشم خود را به سوی آنچه بهره مند ساخته ایم به آن گروه هایی را [از آنان] کافران
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقُلْ إِنِّي
 و غم مخور بر ایشان و فرودار بال و پر خود را برای مؤمنان ﴿٨٨﴾ و بگو همانا من
 أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٨٩﴾ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿٩٠﴾
 خود آن بیم کننده آشکارم ﴿٨٩﴾ چنان که فروفرستادیم [عذاب خود را] بر تقسیم کنندگان ﴿٩٠﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۝۹۱ فَوَرَبِّكَ لَنَسْتَلَنَّهٗ ۝۹۲ أَنَّا كِهِ سَاحَتَهُ قُرْآنَ رَا چَند پَارِه ۝۹۱ پَس سَوَگَند بِه پَرور دگَار تُو ۝۹۲ لَنَسْتَلَنَّهٗ ۝۹۱ اَنَّا كِهِ

أَجْمَعِينَ ۝۹۳ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۹۴ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ ۝۹۵ هَمَكِي ۝۹۳ اَز اَنچِه مِي كَرَدَنَد ۝۹۴ پَس اَشكَار كُن اَنچِه رَا فَرْمَان دَاده مِي شَوِي و رَوِي بَگَرْدَان ۝۹۵ اَنَّا كِهِ

عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝۹۶ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِينَ ۝۹۷ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۹۸ اَللَّهُ اَللَّهُ اَلْهٰی دِیْگَرِی رَا پَس زودَا كِه بَدَانَد ۝۹۷ اَنَّا كِهِ ۝۹۸ اَنَّا كِهِ

أَنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِينَ ۝۹۷ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۹۸ اَللَّهُ اَللَّهُ اَلْهٰی دِیْگَرِی رَا پَس زودَا كِه بَدَانَد ۝۹۷ اَنَّا كِهِ ۝۹۸ اَنَّا كِهِ

أَنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِينَ ۝۹۷ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۹۸ اَللَّهُ اَللَّهُ اَلْهٰی دِیْگَرِی رَا پَس زودَا كِه بَدَانَد ۝۹۷ اَنَّا كِهِ ۝۹۸ اَنَّا كِهِ

أَنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِينَ ۝۹۷ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۹۸ اَللَّهُ اَللَّهُ اَلْهٰی دِیْگَرِی رَا پَس زودَا كِه بَدَانَد ۝۹۷ اَنَّا كِهِ ۝۹۸ اَنَّا كِهِ

آیاتها

۱۲۸

سُورَةُ النِّحْلِ

ترتیبها

۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَفْءَ أَمْرُ اللَّهِ ۝۹۹ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۰ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۱ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۲ اَمَد فَرْمَان [عذاب از سَوِي] اَللّٰهُ پَس بِه شَتَاب طَلَب مَكْنِيْد اَن رَا پَاك اَسْت اَو وَاَلَا سْت اَز اَنچِه شَرِيك [اَو] مِي سَاَزَنَد ۝۹۹ اَمْرُ اَللّٰهِ ۝۱۰۰ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۱ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۲ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۳

أَفْءَ أَمْرُ اللَّهِ ۝۹۹ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۰ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۱ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۲ اَمَد فَرْمَان [عذاب از سَوِي] اَللّٰهُ پَس بِه شَتَاب طَلَب مَكْنِيْد اَن رَا پَاك اَسْت اَو وَاَلَا سْت اَز اَنچِه شَرِيك [اَو] مِي سَاَزَنَد ۝۹۹ اَمْرُ اَللّٰهِ ۝۱۰۰ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۱ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۲ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۳

أَفْءَ أَمْرُ اللَّهِ ۝۹۹ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۰ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۱ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۲ اَمَد فَرْمَان [عذاب از سَوِي] اَللّٰهُ پَس بِه شَتَاب طَلَب مَكْنِيْد اَن رَا پَاك اَسْت اَو وَاَلَا سْت اَز اَنچِه شَرِيك [اَو] مِي سَاَزَنَد ۝۹۹ اَمْرُ اَللّٰهِ ۝۱۰۰ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۱ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۲ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۳

أَفْءَ أَمْرُ اللَّهِ ۝۹۹ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۰ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۱ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۲ اَمَد فَرْمَان [عذاب از سَوِي] اَللّٰهُ پَس بِه شَتَاب طَلَب مَكْنِيْد اَن رَا پَاك اَسْت اَو وَاَلَا سْت اَز اَنچِه شَرِيك [اَو] مِي سَاَزَنَد ۝۹۹ اَمْرُ اَللّٰهِ ۝۱۰۰ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۱ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۲ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۳

أَفْءَ أَمْرُ اللَّهِ ۝۹۹ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۰ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۱ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۲ اَمَد فَرْمَان [عذاب از سَوِي] اَللّٰهُ پَس بِه شَتَاب طَلَب مَكْنِيْد اَن رَا پَاك اَسْت اَو وَاَلَا سْت اَز اَنچِه شَرِيك [اَو] مِي سَاَزَنَد ۝۹۹ اَمْرُ اَللّٰهِ ۝۱۰۰ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۱ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۲ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۳

أَفْءَ أَمْرُ اللَّهِ ۝۹۹ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۰ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۱ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۲ اَمَد فَرْمَان [عذاب از سَوِي] اَللّٰهُ پَس بِه شَتَاب طَلَب مَكْنِيْد اَن رَا پَاك اَسْت اَو وَاَلَا سْت اَز اَنچِه شَرِيك [اَو] مِي سَاَزَنَد ۝۹۹ اَمْرُ اَللّٰهِ ۝۱۰۰ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۱ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۲ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۳

أَفْءَ أَمْرُ اللَّهِ ۝۹۹ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۰ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۱ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۲ اَمَد فَرْمَان [عذاب از سَوِي] اَللّٰهُ پَس بِه شَتَاب طَلَب مَكْنِيْد اَن رَا پَاك اَسْت اَو وَاَلَا سْت اَز اَنچِه شَرِيك [اَو] مِي سَاَزَنَد ۝۹۹ اَمْرُ اَللّٰهِ ۝۱۰۰ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۱ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۲ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۳

أَفْءَ أَمْرُ اللَّهِ ۝۹۹ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۰ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۱ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۲ اَمَد فَرْمَان [عذاب از سَوِي] اَللّٰهُ پَس بِه شَتَاب طَلَب مَكْنِيْد اَن رَا پَاك اَسْت اَو وَاَلَا سْت اَز اَنچِه شَرِيك [اَو] مِي سَاَزَنَد ۝۹۹ اَمْرُ اَللّٰهِ ۝۱۰۰ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۝۱۰۱ سُبْحَنَهُ ۝۱۰۲ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۰۳

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
و برمی دارند بارهای گران شما را به سوی سرزمینی که نباشید شما رسندگان بدان مگر به خستگی

الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ
خودتان همانا پروردگار شما البته مهربورزی مهربان است ﴿۷﴾ و [آفریدیم] اسبان و استران

وَالْحَمِيرَ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾
و خران را تا سوار شوید بر آنها و تامله آراستگی [شما] باشند و می آفریند آنچه را که نمی دانید ﴿۸﴾

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ
و بر **الله است** نمودن راه راست و برخی از آن [راهها] کج است و اگر می خواست راه می نمود شما را

أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
همگی ﴿۹﴾ **اوست** آنکه فرود آورد از آسمان آب را برای شما از آن

شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾ يُبْتِغِ لَكُمْ
آشامیدنی است و از آن آب درخت و گیاهی است که در آن [چارپایان را] می چرانید ﴿۱۰﴾ می رویاند برای شما

بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
به وسیله آن زراعت و زیتون و درختان خرما و انگور را و از همه

الشَّجَرِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾
محصولات هر آینه در این نشانه ای است برای گروهی که می اندیشند ﴿۱۱﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
و مسخر کرد برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را و ستارگان

مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
مسخرند به فرمان وی همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که خرد می ورزند

﴿١٢﴾ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ۚ إِنَّ
و [مسخر کرد] آنچه آفرید برای شما در زمین درحالی گوناگون است رنگ های آن همانا

فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾ وَهُوَ الَّذِي
در این نشانه ای است برای گروهی که پند می پذیرند ﴿۱۳﴾ و **اوست** آن که

سَخَّرَ الْبَحْرَ لَتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مسخر کرد دریا را تا بخورید از آن گوشت تازه را و تا بیرون آورید

مِنْهُ حِلْيَةً ۚ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ مَوَاحِرَ فِيهِ
از آن زیوری را که ببوشید آن را و می بینی کشتی ها را که شکافندگان در آن [آب] اند

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾
و تا طلب [معیش] کنید از فضل او و باشد که شما سپاس بگزایید ﴿۱۴﴾

وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَزًا وَسُبُلًا
و افکند در زمین کوه های استوار را تا [مبادا] بجنباند شما را و [آفرید] جوی ها و راه های را

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتْكُمْ و نشاندهای [بهداد] و با ستارگان ایشان راه می یابند

﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ
آیا کسی که می آفریند مانند کسی است که نمی آفریند؟ آیا پند نمی گیرید؟ و اگر

تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
بشمارید نعمت الله را نمی توانید به شمار آورید آنها را همانا الله آمرزنده بس مهربان است

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
و الله می داند آنچه را که پنهان می دارید و آنچه را که آشکار می کنید و آنهایی که [مردم] می خوانند [آنان را]

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْوَاتٌ غَيْرُ
به جای الله نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند مردگان نه

أَحْيَاءُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ
زندگان و نمی دانند که کی برانگیخته خواهند شد اله شما الهی یگانه است

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ
پس آنان که ایمان نمی آورند به آخرت دل هایشان [حق] ناشناس است و آنان سرکشانند

﴿٢٢﴾ لَا جَرَمَ أَتَى اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُسْرُوتُ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ
ناگزیر همانا الله می داند آنچه را که پنهان می دارند و آنچه را که آشکار می کنند بی گمان او

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ
دوست نمی دارد سرکشان را و چون گفته شود به آنان چه چیز فرو فرستاده است پروردگار شما؟

قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً
گویند افسانه های پیشینیان تا بردارند بار گناهان خود را به تمامی

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
در روز رستاخیز و [بردارند] پاره از بار گناهان آنان که گمراه می سازند آنها را با بی دانشی آگاه باشید

سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
بد است آنچه را که بر می دارند هر آینه نیرنگ ورزیدند آنان که پیش از ایشان [بودند]

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ الْبَشَرَ ۚ إِنَّ دِينَ اللَّهَ لَأَكْبَرُ ۚ
پس بر کنده بنای ایشان را از پایه ها پس فرو افتاد بر آنان سقف [خانه ها]

مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾
از فرازشان و آمد بدیشان عذاب از آنجا که نمی دانستند

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ سِيسَ رُوزِ رَسْتَخِيزَ رَسُوا كُنْدَ آيْشَانِ رَا وِ كُويْدَ كَجَايْنِدَ شَرِيكَانِ مَن كِهَ اَلَّذِيْنَ

كُنْتُمْ تُشْكُرُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ شَمَا مَخَالِفَتِ مِي كَرْدِيدِ [بَا يَلْمِبِر وِ مَوْمَنَانِ] دَر [بَارَةُ] أَنِهَا؟ كُويْنِدَ أَنَانِ كِهَ دَادَه شَد بَه أَنَانِ دَانَش هَمَانَا رَسْوَايِي

الْيَوْمَ وَالسَّوَاءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ اَيْنِ رُوزِ وِ بَدِي [عَذَابِ] بِرِ كَافِرَانِ اَسْتِ ﴿٢٧﴾ أَنَانِ كِهَ بِرْمِي گِيرِنْد جَانَشَانِ رَا فَرَشْتَاگان

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ دِرْحَالِي كِهَ سَتَمَكَار بُوْدَه‌اند بِر خُوِيَشِ پَس فِرْد آورِنْد [سِرَا تَسْلِيمِ رَا] [وِ كُويْنِد] نَكِرْدِيمِ مَا هِيَجِ كَارِ بَدِي رَا آری

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَأَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ هَمَانَا اَللهُ دَانَا سَتِ بَه أَنِچَه مِي كَرْدِيدِ ﴿٢٨﴾ پَس دِر آيِيدِ بَه دِر وَازَه هَايِ دُوزَخِ

خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ كِهَ جَاوَدَانَه بَاشِيدِ دِر أَنِجَا پَس بِدِ اَسْتِ جَايِگَا هِ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وِ كُفْتَه شُودِ

لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ﴿٣٠﴾ خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي بَه كَسْتَنِي كِهَ پَرهِيْزِ كَارِي كِرِنْدِ چَه چِيْزِ فِرُو فِرَسْتَا دِ پُرُو دِگَارِ شَمَا كُويْنِدِ [فِرُو دِ آورْدَه اَسْتِ] بَهْتَرِيْنِ [سَخِنِ] رَا بِرَايِ أَنَانِ كِهَ نِيكو كَارِي كِرِنْدِ دِر

هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ اَيْنِ دُنْيَا [بِلَا شِي] نِيكِ اَسْتِ وِ هَر آيِنَه سِرَايِ آخِرَتِ بَهْتَرِ اَسْتِ وِ هَر آيِنَه نِيكو اَسْتِ سِرَايِ پَرهِيْزِ كَارَانِ

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ هُمْ فِيهَا باغِ هَايِي پَايِنْدَه‌ايِ كِهَ دِر آيِنْدِ دِر أَنِهَا مِي رُوْدِ زِيْرِ أَنِهَا جَوِي هَا بِرَايِ شَانِ اَسْتِ دِر آنِ

مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ نَوَفَّيْنَاهُمُ هِرْچَه خَوَاَهِنْدِ اَيْنِ چِنِيْنِ پَادَا شِ مِي دِهْدِ اَللهُ بَه پَرهِيْزِ كَارَانِ ﴿٣١﴾ أَنَانِ كِهَ بِرْمِي گِيرِنْد جَانَشَانِ رَا

الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا فَرَشْتَاگان دِرْحَالِي كِهَ پَاكِ بَاشِنْدِ [وِ شُؤْبِ شَرِكِ] كُويْنِدِ [فَرَشْتَاگانِ] سَلَامِ بِر شَمَا بَا دِ دِر آيِيدِ بَه بَهْشَتِ بَه سَبَبِ أَنِچَه كِهَ

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ مِي كَرْدِيدِ ﴿٣٢﴾ آيَا اِنْتِظَارِ مِي كَشِنْدِ جَزِ اَيْنِكه بِيَايِنْدِ بَه نَزْدِشَانِ فَرَشْتَاگانِ؟

أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رَّبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمْ يَا بِيَايِدِ فِرْمَانِ پُرُو دِگَارِ تُو؟ اَيْنِ چِنِيْنِ كِرِنْدِ أَنَانِ كِهَ پِيْشِ لُزِ أَنَانِ بُوْدِنْدِ وِ سَتَمِ نَكِرْدِ بِرِ أَنَانِ

اللَّهُ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَأَصَابَهُمْ اَللهُ بَلَكَه أَنِهَا بِرِ خُوْدِ سَتَمِ مِي كِرِنْدِ ﴿٣٣﴾ پَس رَسِيْدِ بَه أَنَانِ

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾ جَزَايِ بَدِي هَايِي كِهَ كِرِنْدِ وِ فِرَاگِرْفَتِ أَنَانِ رَا أَنِچَه أَنِ رَا مَسْخَرَه مِي كِرِنْدِ ﴿٣٤﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
و گفتند آنان که شرک ورزیدند اگر می خواست **الله** نمی پرستیدیم به جز وی هیچ

شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
چیزی را [نه] ما و نه پدران ما و حرام نمی کردیم به غیر فرمان وی هیچ چیزی را این چنین

فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ
کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس آیا بر پیامبران جز خبر رسانی آشکار است؟

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ
و هر آینه فرستادیم در [میان] هر گروهی پیامبری را که پرستش کنید **الله** را

وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
و پرهیز کنید از طاغوت [سرن سرکش] پس از آنان کسی بود که **الله** و از آنان کسی بود که

حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ
سزاوار گشت بر او گمراهی پس گردش کنید در زمین پس بنگرید چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
بود سرانجام تکذیب کنندگان

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
پس همانا **الله** راه نمی نماید آن را که گمراه می سازد و نیست برای ایشان هیچ یارانی

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ يَمُوتُ بَلَى
و سوگند خوردند به **الله** به سخت ترین سوگندهاشان که بر نمی انگیزد **الله** آن کس را که بمیرد آری

وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
و عده ای است بر او [وعده ای] حق و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
[آری برانگیزد] تا بیان کند برای ایشان آنچه را اختلاف می کنند در آن و تا بدانند کسانی که کفر ورزیدند که آنان

كَانُوا كَاذِبِينَ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
دروغگو بوده اند جز این نیست که سخن ما برای [پدید آمدن] چیزی چون اراده کنیم آن را که گوئیم

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا
به آن بشو بی درنگ می شود و آنان که ترک دیار خود کردند برای **الله** بعد از آنکه ستم شد بر ایشان

لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا
البته جای دهیم ایشان را در دنیا [جایگاهی] نیکو و هر آینه مزد آخرت بزرگ تر است اگر

يَعْلَمُونَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
می دانستند آنان که صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ ۚ فَسْتَلُوْا اَهْلَ
و فرستاده ایم پیش از تو مگر مردانی را که وحی می فرستادیم به سوی ایشان پس بپرسید از اهل

الذِّكْرِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۚ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكَ
ذکر [اهل کتاب] اگر شما نمی دانید ﴿۴۳﴾ [فرستادیم ایشان را] با دلائل روشن و نوشته های پند آموز و فرو فرستادیم به سوی تو

الذِّكْرِ لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُرُوْنَ
این قرآن را تا بیان کنی برای مردمان آنچه فرستاده شده است به سوی ایشان و باشد که ایشان بیندیشند

﴿٤٤﴾ اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكْرُوْا السَّيِّئَاتِ اَنْ يَّخْسِفَ اِلَيْهِمُ الْاَرْضُ
﴿۴۴﴾ آیا ایمن شده اند آنان که چاره اندیشی بد کردند از اینکه فرو برد **الله** آنان را در زمین

اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٤٥﴾ اَوْ يَأْخُذْهُمْ
یا بیاید به آنان عذاب از آنجا که ندانند؟ ﴿۴۵﴾ یا بگیرد ایشان را

فِيْ تَقْلِيْبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٤٦﴾ اَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ ۖ فَاِنَّ
در رفت و آمدشان پس نیستند آنان عاجز کننده [الله] ﴿۴۶﴾ یا بگیرد ایشان را بر [حال] ترسناکی پس همانا

رَبِّكُمْ لَرَّوْفٌ ۝ ﴿٤٧﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَىٰ مَا خَلَقَ اَللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
پروردگار شما البته مهرورز ﴿۴۷﴾ آیا ننگریسته اند به آنچه آفریده است **الله** از چیزی که

يَنْفَعُوْهُمُ ۚ ظَلَلُوْهُ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّامَلِ سَجْدًا ۚ وَلِلّٰهِ وَهُمْ
می گردد سایه های آن از راست و چپ سجده کنان برای **الله** در حالی که آنان [در برابر او] فروتن اند

﴿٤٨﴾ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
﴿۴۸﴾ و برای **الله** سجده می کند آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است از هر جنبه ای

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۚ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ ۚ مِنْ فَوْقِهِمْ
و فرشتگان و ایشان سرکشی نمی کنند ﴿۴۹﴾ می ترسند از پروردگار خود که از بالای سرشان [بر آنان] چیرگی دارد

وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَقَالَ اَللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْا اِلٰهِيْنَ
و می کنند آنچه را فرمان می یابند ﴿۵۰﴾ و گفت **الله** مگیرید دو

اٰثِنِيْنَ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌُ وَّاحِدٌ ۚ فَاتَّبِعُوْنِ ۚ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
اله را جز این نیست که او الهی یگانه است پس تنها از من بترسید و بس ﴿۵۱﴾ و از آن اوست آنچه در آسمان ها

وَالْاَرْضِ وَلَهُ الَّذِيْنَ وَاَصْبًا ۚ اَفَغَيْرَ اَللّٰهِ نَتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَا بِكُمْ مِنْ
و زمین است و از آن اوست پرستش همیشگی آیا از غیر **الله** پروا می کنید ﴿۵۲﴾ و آنچه با شماست از

نِعْمَةٍ ۚ فَمِنْ اَللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضَّرُّ ۚ فَالِيْهِ يَتَجَشَّعُوْنَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ
نعمت پس از جانب **الله** است آنگاه چون برسد به شما سختی پس به سوی او می نالید ﴿۵۳﴾ باز

اِذَا كُشِفَ الضَّرُّ عَنْكُمْ ۚ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٤﴾
چون بردارد سختی را از شما ناگهان گروهی از شما به پروردگار خود شرک می ورزند ﴿۵۴﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ ۖ فَتَمَتَّعُوا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ وَيَجْعَلُونَ تَأَنَسَّاسِي كُنْدَ به آنچه دادیم به آنان پس بهره مند شوید پس زودا که خواهید دانست ﴿٥٥﴾ و قرار می دهند

لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۖ تَاللَّهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ بِرَای چیزی که نمی دانند [برای اثباتش دلیلی ندارند] بهره ای را از آنچه دادیم به آنان سوگند به الله البته پرسیده خواهید شد از آنچه

تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ۖ برمی بافتند ﴿٥٦﴾ و قرار می دهند برای الله دختران را پاک است او و برای آنان است آنچه هوس می کنند

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۖ و چون مژده داده شود به یکی از آنان [به تولد] دختر گردد روی او سیاه ولو فروخورنده خشم است

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ ۖ پنهان شود از کسان از بدی آنچه مژده داده شده است به آن آیا نگاه دارد آن [مولود] را با خواری

أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۖ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ یا بپوشاند او را در خاک؟ آگاه شوید بد است آنچه حکم می کنند ﴿٥٩﴾ برای آنان که ایمان نمی آورند

بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۖ به آخرت صفت بد است و برای الله است صفت برتر و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكُوا عَلَيْهَا مِن دَابَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ ۖ و اگر بگیرد الله مردمان را به سبب ستم شان نگذارد بر آن [زمین] هیچ جنبنده ای را و لیکن

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَحْضِرُونَ ۖ به تأخیر می اندازد [کفر] ایشان را تا سرآمدی معین پس چون برسد سرآمدشان نه پس می افتند

سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ ۖ لحظه ای و نه پیش می افتند ﴿٦١﴾ و قرار می دهند برای الله آنچه را که ناپسند می دارند

وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ ۖ لَا جَرَمَ أَنَّ و بازگو می کند زبان های شان دروغ را که برای آنان بهترین [پاداش] باشد ناگزیر همانا

لَهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾ تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن ۖ برای آنان است آتش و آنکه آنان [به سوی آن] پیش رانده می شوند ﴿٦٢﴾ سوگند به الله هر آینه فرستادیم [پیامبران را] به سوی امت هایی که

قَبْلِكَ فَرِيقَ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ ۖ پیش از تو بودند پس بیاراست برای آنان شیطان کردارهایشان را پس شیطان دوستشان است امروز برای شان است

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ عَذَابِ دردناک ﴿٦٣﴾ و فرو فرستادیم بر تو این کتاب را مگر به سبب آنکه بیان کنی برای شان

الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٤﴾ آنچه را اختلاف کردند در آن و تا رهنمود و رحمتی باشد برای گروهی که ایمان می آورند ﴿٦٤﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنْقِضُوا مِمَّا

و الله فرو آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت با آن زمین را پس از مرگ آن همانا در این نشانه ای است برای گروهی که می شنوند ﴿٦٥﴾ و همانا برای شما در دام ها [گاو گوسفند و شتر] پندی است می نوشانیم به شما از آنچه

فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾

در شکم هایشان است از میان سرگین و خون شیر خالص که گوارای آشامندگان است ﴿٦٦﴾

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ وَتَخْذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا

و از میوه های درختان خرما و درختان انگور می سازید از آن شرابی مست کننده و روزی

حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ

نیکویی را همانا در این نشانه ای است برای گروهی که خرد می ورزند ﴿٦٧﴾ و وحی کرد پروردگار تو به زنبور عسل

أَنِ اخْذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي

که بساز از کوه ها خانه هایی را و از درخت و از داربست هایی که می سازند ﴿٦٨﴾ سپس بخور

مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا

از همه میوه ها و بیوی راه های پروردگار خویش را رام و فرمانبردار برون می آید از شکم های آنها

شَرَابٌ مُخْتَلَفٌ أَلْوَنُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

آشامیدنی ای که گوناگون است رنگ های آن در آن شفافت برای مردمان همانا در این نشانه ای است برای گروهی

يَنْفَكُرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَوَفِّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَعْدِلٍ

که می اندیشند ﴿٦٩﴾ و الله بیافرید شما را سپس می میراند شما را و از شما کسی هست که باز گردانده شود به سوی خوارترین

الْعُمُرِ لَكُمْ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ

زندگانی تا [سرانجام] نداند بعد از دانستن چیزی را همانا الله دانای تواناست ﴿٧٠﴾ و الله

فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي

برتری داد برخی از شما را بر برخی دیگر در روزی پس [بر آن] نیستند آنان که افزونی داده شده اند که برگرداننده باشند

رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ

روزی خود را بر آنچه مالک شد دستهایشان [=بردگانشان] تا همه آنان در آن برابر باشند آیا نعمت

اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

الله را انکار می کنند؟ ﴿٧١﴾ و الله قرار داد برای شما از [جنس] شما همسرانی را

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرِزْقَكُمْ مِنْ

و قرار داد برای شما از همسرانتان پسران و نوه هایی را و روزی داد به شما از

الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

پاکیزه ها پس آیا به باطل می گروند و به نعمت الله آنان ناسپاسی می ورزند؟ ﴿٧٢﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ
و می پرستند به جای **الله** چیزهایی را که مالک نیستند برای شان هیچ روزی را از آسمان ها

وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۷۳﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ ۖ الْأَمْثَالَ
و زمین و توانایی ندارند ﴿۷۳﴾ پس مزینید **برای الله** مثال ها را

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۷۴﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
همانا **الله** می داند و شما نمی دانید ﴿۷۴﴾ زده است **الله** مثالی را بنده

مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
مملوکی را که توانایی ندارد بر هیچ چیزی و کسی که دادیم به او از نزد خود روزی نیکویی را

فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
پس وی خرج می کند از آن [روزی] پنهان و آشکارا آیا برابرند؟ همه ستایش از آن **الله** است

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۷۵﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
بلکه بیشترشان نمی دانند ﴿۷۵﴾ و زد **الله** مثالی دیگر دو مرد را

أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى
که یکی از آن دو گنگ است توانایی ندارد بر چیزی و او سر بار است بر

مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لآيَاتٍ بَخِيرٌ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ
سرور خود هر کجا که او را فرستد نیابد هیچ نیکی و سودی را آیا برابر است او و کسی که

يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۷۶﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ
فرمان می دهد [مربط را] به دادگری و خودش بر راه راست است؟ و **برای الله** غیبی [علم] نهانی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
آسمان ها و زمین و نیست کار رستاخیز مگر مانند چشم بر هم زدن

أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۷۷﴾ وَاللَّهُ
یا نزدیک تر از آن همانا **الله** بر هر چیزی تواناست ﴿۷۷﴾ و **الله**

أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
بیرون آورد شما را از شکم های مادرانتان در حالی که نمی دانستید چیزی را و قرارداد

لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
برای شما شنوایی چشم ها و دل ها را باشد که شما شکر کنید

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ
آیا ننگریستند به سوی مرغان در حالی که رام شده اند در فضای آسمان

مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۷۸﴾
نگه نمی دارد آنها را مگر **الله** هر آینه در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان می آورند ﴿۷۸﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
 و الله قرار داد برای شما از خانه هاتان جای سکونت را و قرار داد برای شما از پوست

الْأَنْعَامِ بِيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
 دامها [گاو، گوسفند و شتر] خیمه هایی را که سبک می یابید آنها را روز سفرتان و روز ماندنتان [در منزل]

وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِئَةً إِلَى حِينٍ
 و [ساخت] از پشم های گوسفند و کرک های شتر و موی های بز اسباب خانه و بهره مندی تا مدتی

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ
 و الله قرار داد برای شما از آنچه بیافرید سایه هایی را و قرار داد برای شما

مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَئًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ
 از کوه ها غارهایی را و ساخت برای شما جامه هایی را که نگه دارد شما را

الْحَرِّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمُ بِأَسْكَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ
 از گرما و جامه هایی را که نگه دارد شما را از سختی [جنگ] این چنین تمام و کامل می کند نعمت خود را

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسَلِّمُونَ **فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ**
 بر شما باشد که گردن نهید پس اگر روی گردانند پس جز این نیست که بر تو

الْبَلَّغُ الْمُبِينُ **يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا**
 پیغام رسانیدن آشکار است می شناسند نعمت الله را باز انکار می کنند آن را

وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ **وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ**
 و بیشتر شان ناسپاس اند و [یاد کن] روزی را که برانگیزیم از هر امتی

شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ
 گواهی را سپس اجازه داده نشود به کسانی که کفر ورزیدند و نه آنان عذرشان پذیرفته شود

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
 و چون ببینند کسانی که ستم کردند عذاب را پس تخفیف داده نشود از آنان و نه آنان

يُنْظَرُونَ **وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ**
 مهلت داده شوند و چون ببینند کسانی که شرک ورزیدند شریکان خود را

قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ
 گویند ای پروردگار ما اینان شریکان مايند همانان که می خواندیم [شان] به جای تو

فَالْقَوَا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ **وَالْقَوَا**
 پس بیفکنند به سوی ایشان سخن را [= پاسخشان دهند] که همانا شما دروغ گویانید و فرود آورند

إِلَى اللَّهِ يَوْمَذِ السَّلَامِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ **إِلَى اللَّهِ**
 به سوی الله آن روز [سر] تسلیم و ناپدید گردد از آنان آنچه برمی بافتند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ **اللَّهُ** زِدْنَهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
 آنان که کافر شدند و بازداشتند [مردمان را] از راه **الله** افزون دهیم آنان را عذابی بالای

الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ **۸۸** وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
 عذاب به سبب آنکه فساد می کردند **۸۸** و روزی که برانگیزیم در میان هر

أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
 امتی گواهی را بر ایشان از خودشان و بیاوریم تو را گواه بر

هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبَيِّنًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
 اینان و فرو فرستادیم بر تو این کتاب را برای بیان کردن هر چیزی و رهنمودی

وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ **۸۹** إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
 و بخشایشی و مزده ای برای مسلمانان **۸۹** همانا **الله** فرمان می دهد به دادگری

وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 و نیکوکاری و دادن حق خویشاوندان و باز می دارد از زشتکاری [و بی حیایی]

وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 و کار ناپسند و سرکشی پند می دهد شما را باشد که شما پند گیرید

وَآَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 و وفا کنید و به عهد **الله** چون عهد بندید و شکنید سوگندها را

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ
 پس از استوار ساختن آنها و هر آینه قرار داده اید **الله** بر خویش ضامن همانا

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ **۹۱** وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
الله می داند آنچه را می کنید **۹۱** و مباشید مانند آن زنی که گسست

غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا
 رشته اش را پس از سخت تابیدن آن گسستی کامل می گیرید سوگندهای خود را [استلوز] نیرنگی

بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ
 در میان خود به بهانه اینکه گروهی از ایشان افزون تر از گروه دیگر است جز این نیست که می آزماید شما را

اللَّهُ بِهِ وَلَيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ **۹۲**
الله به آن و البته روشن خواهد کرد برای شما در روز رستاخیز آنچه در آن اختلاف می کردید **۹۲**

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ
 و اگر می خواست **الله** هر آینه قرار می داد شما را امتی یکپارچه و لیکن گمراه می کند هر که را

يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَسْلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ **۹۳**
 خواهد و راه می نماید هر که را خواهد و البته پرسیده خواهید شد از آنچه می کرده اید **۹۳**

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَزَلَ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا
و مگیرید سوگندهای خود را نیرنگی در میان خود پس بلغزد گامی پس از استواری آن

وَتَذَرُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۴﴾
و بجشید بدی [کیفر] را به سبب آنکه بازداشتید [مردم را] از راه **الله** و برای شما باشد عذابی بزرگ ﴿۹۴﴾ و مفروشید پیمان **الله** را به بهایی اندک همانا آنچه نزد **الله** است

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۵﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ
آن بهتر است برای شما اگر بدانید ﴿۹۵﴾ آنچه نزد شماست پایان پذیرد

وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّهُ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ
و آنچه نزد **الله** است ماندنی است و هر آینه پاداش دهیم به کسانی که شکیبایی کردند مزدشان را به نیکوترین

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ
کاری که می کردند ﴿۹۶﴾ هر که انجام دهد کار شایسته ای را مرد باشد

أَوْ أَنثًى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
یا زن درحالی که او مؤمن باشد پس هر آینه زنده می داریم او را با زندگانی پاک و هر آینه پاداش به دهیم آنان

أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۷﴾ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
مزدشان را به نیکوترین کاری که می کردند ﴿۹۷﴾ پس چون بخوانی قرآن را

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۹۸﴾ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ
پس پناه جوی **به الله** از شیطان رانده شده ﴿۹۸﴾ همانا نیست برای شیطان تسلطی

عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۹۹﴾ إِنَّمَا
بر آنان که ایمان آورده اند و بر پروردگار خود توکل می کنند ﴿۹۹﴾ جز این نیست که

سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ
تسلط او بر کسانی است که او را دوست خود می گیرند و آنان که ایشان به سبب [فریبکاری] او شرک می ورزند

﴿۱۰۰﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَاتٍ آيَةً وَآيَةً ۚ وَآيَةً ۚ
و چون جایگزین کنیم آیتی را به جای آیتی دیگر **و الله** داناتر است

بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
به آنچه فرود می فرستد گویند جز این نیست که تو دروغبافی بلکه بیشترشان نمی دانند

﴿۱۰۱﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
بگو فرود آورده است آن را روح القدس [جبرئیل] از جانب پروردگار تو به حق تا استوار سازد

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهْدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۲﴾
کسانی را که ایمان آوردند و رهنمود و مژده ای برای مسلمانان باشد ﴿۱۰۲﴾

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
وهر آینه ما می دانیم که همانا ایشان می گویند جز این نیست که می آموزد او را آدمی زبان
الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
کسی که نسبت می دهند به او عجمی است در حالی که این [قرآن] به زبان عربی
مُبِينٌ ۱۰۳ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
روشنی است همانا آنان که ایمان نمی آورند به آیات الله راه ننماید آنان را
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۰۴ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
الله و برای آنهاست عذابی دردناک جز این نیست که می بافند دروغ را آنان که
لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ
ایمان ندارند به آیات الله و آنان خود دروغ گویند
مَنْ كَفَرَ ۱۰۵ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ
هر که کافر شود به الله پس از ایمانش [گرفتار خشم الله خواهد شد] مگر آنکه مجبور شود بدان
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ هَرَّ كَسٌّ بِغَشَايِدَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا
و دلش آرامیده باشد به ایمان ولیکن هر کس که بگشاید به کفر سینه خود را
فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۰۶
پس بر آنان است خشمی از الله و برای آنان است عذابی بزرگ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
این [خشم] به سبب آن است که ایشان ترجیح داده اند زندگی دنیا را بر آخرت
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۱۰۷ أُولَٰئِكَ
و همانا الله راه نمی نماید گروه کافران را آنان
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ
کسانی اند که مهر نهاده است الله بر دل هایشان و شنوایی شان و بر دیده هایشان
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۱۰۸ لَا جَرَمَ لَهُمْ أَنَّهُمْ فِي
و آنان خود بی خبران اند ناگزیر که ایشان در
الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۱۰۹ ثُمَّ إِنَّهُمْ
آخرت خود زیانکارانند باز همانا
لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فَتَنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
برای آنان که هجرت کردند پس از آنکه شکنجه شدند سپس جهاد کردند
وَصَبَرُوا ۱۱۰ إِنَّ رَبَّكَ
و صبر نمودند همانا پروردگار تو پس از آن آمرزگاری رحیم است

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنِ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ رُوزِي كَه بِيَايِد هر كُسي دِفَاع مِي كُنَد از خُود و بَه تَمَام دَاَدِه شُود هر

نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهَمٌ لَا يُظْلَمُونَ ۝۱۱۱ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا شَخْصِي جَزَائِ أَنْجَه كَرْدِه اَسْت و ايشان سَتَمِدِيْدِه نَشُود ۝۱۱۱ و زَد اَلله مَثَلِي رَا

قَرِيَّةٌ كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا اَبَادِي اِي رَا كَه بُود اِيْمَن و اَرَام مِي رَسِيْدِه اَن [اَبَلِي] رُوزِي او بَه فِرَاوَانِي

مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا لِبَاسَ از هر جَايِي پَس نَاسِپَاسِي كَرْد بَه نَعْمَت هَاي اَلله پَس چَشَايِيْد بَه اَنهَا اَلله پُوشَش

الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝۱۱۲ وَلَقَدْ غِرْسَنگِي و تَرَس بَه سَبَب اَنجَه مِي كَرْدَنَد ۝۱۱۲ و هر اَيْنِه

جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ اَمَد نَزْدَشَان پِيَاْمَبِرِي از خُودَشَان پَس تَكْذِيْب كَرْدَنَد او رَا پَس گِرَفَت اَنَان رَا عَذَاب و ايشان

ظَلِمُوا فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا سَتْمَكَار بُودَنَد ۝۱۱۳ پَس بَخُورِيْد از اَنجَه رُوزِي دَاد شَمَا رَا اَلله حَلَال پَاگِيْزِه

وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ اِغْر شَا تَنهَا او رَا مِي پَرَسْتِيْد ۝۱۱۴ و شُكْر كُنِيْد نَعْمَت اَلله رَا اِگَر

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا جِز اَيْن نِيَسْت كَه حَرَام سَاخْتِه اَسْت [اَلله] بَر شَمَا مَرْدَار رَا و خُون و گوشت خُوك رَا و اَنجَه رَا

أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ ذَكَر شَدِه اَسْت نَام غَيْر اَلله بَر [فِيْح] اَن پَس هر كَه نَاجَار شُود نَه خُواهَان بَاشَد و نَه از حَد گَزْرَنَدِه پَس هَمَانَا

اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۱۵ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ اللَّهُ اَمْرَزَنْدَه مَهْرَبَان اَسْت ۝۱۱۵ و مگوِيْد بَه چِيْزِي كَه بِيَاْن مِي كُنَد زَبَان هَاي شَمَا

الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ بَه دُرُوع كَه اَيْن حَلَال اَسْت و اَيْن حَرَام تَا بَر بَنَدِيْد بَر اَلله دُرُوع رَا

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝۱۱۶ مَتَّعْ قَلِيلٌ هَمَانَا اَنَان كَه مِي بَنَدَنَد بَر اَلله دُرُوع رَا رَسْتگَار نَمِي شُودَنَد [اَنَان رَا بَاشَد] بَهْرِه اِي اَنَدَك ۝۱۱۶

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۱۷ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ و بَر اَنَان كَه يَهُودِي شَدَنَد حَرَام كَرْدِه بُودِيْم اَنجَه رَا حِكَايَت كَرْدِيْم بَر تُو

مِّنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ اَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝۱۱۸ و سَتَم نَكَرْدِيْم بَر اَنَان و لِيَكِن اَنَان بَر خُويَش سَتَم مِي كَرْدَنَد ۝۱۱۸

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشَّوْءَ بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ سِيسِ همانا پروردگار تو برای کسانی که کردند کار بد به نادانی سپس توبه کردند پس

بَعْدَ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۱۹ از آن و به کار شایسته پرداختند همانا پروردگار تو پس از این [توبه] هر آینه آمرزگاری مهربان است ۱۱۹

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۱۲۰ همانا ابراهیم بود پیشوایی کامل فرمانبردار الله و حقگرا و نبود از مشرکان

شَاكِرًا لِنَعْمِهِ آجَبْتَهُ وَهَدَنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۲۱ سپاسگزار نعمت های او [الله] برگزیدش و راه نمودش به سوی راه راست ۱۲۰

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۱۲۱ و دادیم به او در دنیا نیکویی را و همانا او در آخرت از شایستگان است ۱۲۱

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ ۱۲۲ پس از آن وحی فرستادیم به سوی تو که پیروی کن از آیین ابراهیم که حق گرا بود و نبود ۱۲۲

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۱۲۳ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ ۱۲۳ از مشرکان جز این نیست که مقرر شد [حکم] شنبه بر آنانی که

اِخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا ۱۲۴ اختلاف کردند در آن و همانا پروردگار تو دوری خواهد کرد در میان ایشان روز رستاخیز در آنچه

كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۱۲۵ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ ۱۲۵ آنان در آن اختلاف می کردند ۱۲۵ دعوت کن [مردمان را] به راه پروردگارت با حکمت

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ ۱۲۶ و پند نیکو و مجادله کن با ایشان به طریقی که آن نیکوتر است همانا پروردگار تو

هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۱۲۷ او داناتر است به کسی که گمراه شد از راه او و او داناتر است به راه یافتگان ۱۲۷

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ ۱۲۸ و اگر کیفر کنید پس کیفر کنید به مانند آنچه کیفر شده آید و اگر صبر کنید

لَهُمْ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۱۲۹ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۱۲۹ هر آینه آن بهتر است برای صابران ۱۲۹ و صبر کن و نیست صبر تو مگر به توفیق الله

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۱۳۰ و اندوه مخور بر آنان و مباش در تنگدلی از آنچه نیرنگ می زنند ۱۳۰

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ ۱۳۱ همانا الله با کسانی است که پرهیزکاری کرده اند و آنان که خود نیکوکاران اند ۱۳۱

ترتیبها
۱۷

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

آیاتها
۱۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
پاکا آن که بنده خود را در شبی از مسجد الحرام

إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَائِنُنَا إِنَّهُ
به مسجد الاقصی که برکت نهادیم گرداگرد آن به او بنماییم برخی از نشانه های خود را همانا لوست

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ
شنوای بینا و دادیم به موسی کتاب را و قرار دادیم آن را

هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا ﴿٢﴾
راهنمودی برای بنی اسرائیل [گفتیم] که مگیرید جز من کارسازی را

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾
[بنی اسرائیل همان فرزندان کسانی که برداشتیم [آنان را] با نوح هر آینه او بود بنده ای سپاسگزار

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُفُوسِدْنَ فِي الْأَرْضِ
و اعلام کردیم به بنی اسرائیل در کتاب [تورات] هر آینه فساد خواهید کرد در زمین

مَرَّتَيْنِ وَلَنَعْلَنَّٰ عَلَوًا كَبِيرًا ﴿٤﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا
دو بار و البته برتری جوئی خواهید کرد برتری جوئی بزرگی پس چون بیاید وعده نخستین [آن دو] [تباہی] برمی انگیزیم

عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي بَاسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ
بر شما بندگان از خود را که جنگاور توانمندند پس درآیند درون خانه ها

وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٥﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ
و هست [این] وعده ای انجام یافتنی باز برگردانیم برای شما یورش را بر آنان

وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٦﴾
و یاری دهیم شما را با مال ها و فرزندان و می گردانیم شما را بیشتر از جهت نفرات [لشکر]

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ﴿٧﴾ فَإِذَا جَاءَ
اگر نیکی کنید نیکی کرده اید به خودتان و اگر بدی کنید به خود [کرده اید] پس چون بیاید

وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوُوا وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
وعده دیگر بار [بفرستیم بندگان خود را] تا اندوهگین سازند چهره های آنان و تا درآیند به مسجد

كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٧﴾
چنانکه درآمده بودند نخستین بار و تا نابود کنند آنچه را دست یابند نابود کردنی سخت

عَسَىٰ **رَبُّكُمْ** أَنْ يَرْحَمَكُمُ ۖ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا ۚ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 امید است که پروردگار شما که رحم کند بر شما و اگر باز گردید [به تباهی] ما باز می گردیم [به کفر] و قرار دادیم دوزخ را برای کافران

حَصِيرًا ۚ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
 زندان همانا این قرآن راه می نماید به راهی که آن درست تر است و مژده می دهد

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۙ
 مؤمنان را همانان که می کنند کارهای شایسته به آنکه برای شان باشد مزدی بزرگ

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۙ
 و همانا آنان که ایمان نمی آورند به آخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذابی دردناک را

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۙ
 و می خواند آدمی به بدی [همچون] درخواست او به نیکی و هست آدمی شتابکار

وَجَعَلْنَا آيَاتٍ لِلنَّهَارِ وَآيَاتٍ لِّلْلَيْلِ فَحَوِّنَا ۚ ءَايَةٌ لِّلَّذِينَ
 و قرار دادیم شب و روز را دو نشانه پس محو کردیم نشانه شب را [تاریکی آن را به تلبس خورشید محو کردیم] و قرار دادیم نشانه

النَّهَارِ مُبْصِرَةً ۚ لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۚ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ
 روز [آفتاب] را سبب دیدن شما تا طلب کنید بخشی از پروردگار خود را و تا بدانید شمار

السِّنِينَ وَالْحِسَابِ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۙ
 سال ها و حساب را و هر چیزی را باز نموده ایم به تفصیل

إِنْسَانَ أَلَمِنَ الزَّمَنَ طَيَّرَهُ ۖ فَرَّادَ ۙ وَخَرَجَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا
 انسانی را بر بسته ایم کردار او را به گردش و بیرون آریم برای او روز رستاخیز نامه ای که

يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۚ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا
 می بیند آن را گشاده بخوان نامه خود را کافی است که تو امروز بر خودت حساب گر باشی

مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
 هر که راه یاب شد پس جز این نیست که راه یاب می شود به سود خود و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود

عَلَيْهَا ۚ وَلَا نُزِرُ ۖ وَازَرَهُ ۚ وَزَرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ ۚ حَتَّىٰ نَبْعَثَ
 به ضرر خود و بر ندارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را و نیستیم ما عذاب کننده تا آنکه برانگیزیم

رُسُلًا ۚ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً ۖ أَمَرْنَا
 پیامبری را و چون خواهیم که هلاک کنیم آبادی ای را فرمان [و قدرت] می دهیم به خوشگذران های آن پس نافرمانی کنند در آن

فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ ۖ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۙ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن
 پس سزاولار می گردد بر آن [بلائی] وعده [عذاب] پس آن را نابود کنیم به سختی و چه بسیار هلاک کردیم از

الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۙ
 مردم زمان ها بعد از نوح و همین بس که پروردگارت به گناهان بندگان خود آگاه بینا است

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
هر که بخواهد این جهان زودگذر را به شتاب دهیم به وی در آن آنچه را خواهیم برای هر کس که اراده کنیم سپس
جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْخُورًا ^(۱۸) وَمَنْ أَرَادَ
قرار می دهیم برای او دوزخ را که درآید در آن نکوهیده رانده شده ^(۱۸) و هر که بخواهد
الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
آخرت را و سعی کند برای آن کوشش درخور آن را و او مؤمن باشد پس آنان باشد
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ^(۱۹) كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ
سعی ایشان سپاس داشته شده ^(۱۹) همه را یاری می رسانیم این گروه و آن گروه را از بخشش
رَبِّكَ ^(۲۰) وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ^(۲۰) أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
پروردگارت و نیست بخشش پروردگار تو باز داشته شده ^(۲۰) بین چگونه برتری دادیم
بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
بعض از آنان را بر بعضی [در دنیا] و هرآینه آخرت بزرگ تر است از جهت درجات و بزرگ تر است در برتری
^(۲۱) لَا يَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقَعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ^(۲۲)
قرار مده با ^(۲۱) اله دیگری را که بنشینی نکوهیده بی یار مانده ^(۲۲)
وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
و حکم کرده است پروردگار تو که عبادت نکنید مگر او را و با پدر و مادر نیکوکاری کنید اگر
يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
برسد نزد تو به کلان سالی یکی از ایشان یا هر دویشان پس مگو به آنان
أَفٍّ وَلَا تُنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ^(۲۳) وَأَخْفِضْ
اف [=کمترین اظهار نالاحتی] و بانگ مزین بر ایشان و بگو به ایشان سخنی نیکو ^(۲۳) و فرودآور
لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا
برایشان بال فروتنی را از روی مهربانی و بگو ای پروردگارم بر آن دورحمت آور چنانچه پرورش دادند مرا
صَغِيرًا ^(۲۴) رَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
در خردسالی ^(۲۴) پروردگار شما دانایتر است به آنچه در دل شماست اگر باشید شایسته گان
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّيْبِ غَفُورًا ^(۲۵) وَءَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ
پس همانا او برای بازگشت کنندگان آمرزنده است ^(۲۵) و بده به خویشاوند حق او را
وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ^(۲۶) إِنْ الْمُبَذِّرِينَ
و به بینوا و در راه مانده و هیچ گونه ریخت و پاشی مکن ^(۲۶) همانا ریخت و پاش کنندگان
كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ^(۲۷)
هستند برادران شیاطین و هست شیطان برای پروردگار خود بسی ناسپاس ^(۲۷)

وَأَمَّا تُعْرَضُونَ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا
و اگر رو بگردانی از آنها به جستجوی رحمتی [رزقی] از پروردگار خود که امیدوار آن باشی پس بگو به ایشان گفتاری

مَيْسُورًا ﴿۲۸﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
نرم و قرار مده دست خود را بسته به گردن خود [بخل مکن] و مگشای آن را

كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿۲۹﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
تمام گشاده که بنشینی نکوهیده درمانده همانا پروردگار تو می گسترد روزی را

لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿۳۰﴾ وَلَا تَقْبَلُوا
برای هر که خواهد و تنگ می دارد بی گمان او هست به [مصلح] بندگان خود آگاه بینا و مکشید

أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَيْتُمْ تَزُرُّهُمْ أَن رَزَقْتَهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ
فرزندان خود را از ترس تنگدستی ما روزی می دهیم آنان را و شما را همانا کشتن ایشان هست

خَطَاً كَبِيراً ﴿۳۱﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّيحَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ
گناهی بزرگ و نزدیک مشوید به زنا که همانا آن هست کاری زشت و بد

سَبِيلًا ﴿۳۲﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن
راهی است و مکشید آن کس را که حرام ساخته است الله [کشتن او را] مگر به حق و هر که

قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
کشته شود به ستم پس قرار داده ایم برای وارث او تسلطی [بر قصاص] را پس باید که زیاده روی نکند در

الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿۳۳﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
کشتن زیرا او [ولی] یاری شده است و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به طریقی که

هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
آن نیکوتر است تا آنکه برسد به سن بلوغ خود و وفا کنید به پیمان همانا از پیمان

مَسْئُولًا ﴿۳۴﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُم وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
پرسیده خواهد شد و تمام و کامل کنید پیمانه را چون پیمانه کنید و وزن کنید با ترازوی راست

ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿۳۵﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
این بهتر و نیکوتر است از جهت فرجام و دنبال نکن چیزی را که نیست برای تو به آن دانشی

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿۳۶﴾
همانا شنوایی و چشم و دل از همه آنها درباره آن پرسیده می شود

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ
و گام برمدار در زمین خرامان همانا تو نخواهی شکافت زمین را و نخواهی رسید

الْجِبَالَ طُولًا ﴿۳۷﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿۳۸﴾
به کوهها در بلندی همه اینها هست بدی آن نزد پروردگار تو ناپسندیده

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

این [حسورات] از آن چیزی است که وحی کرده است به سوی تو پروردگارت از حکمت و قرار مده با الله اله

ءَاخِرَ فَلْيَقْلَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾ أَفَأَصْفَكَ رَبُّكُمْ

دیگری را پس انداخته شوی در دوزخ نکوهیده رانده شده ﴿۳۹﴾ آیا برگزید شما را پروردگارتان

بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا إِنَّكُمْ لَقُلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

به [هستن] پسران و [خود] گرفت از فرشتگان دخترانی را؟ همانا شما می گوید سخنی بزرگ را ﴿۴۰﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

و به درستی که گوناگون سخن گفته ایم در این قرآن تا پندپذیرند درحالی که نمی افزاید بر ایشان مگر رمیدن را ﴿۴۱﴾

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا تَبْتَغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا

بگو اگر می بودند با [او خدا] اله های دیگر چنانچه می گویند آنگاه می جستند به سوی صاحب عرش راهی را

﴿٤٢﴾ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوءًا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ

﴿۴۲﴾ پاک او و بالاتر است از آنچه می گویند به والایی بزرگی ﴿۴۳﴾ تسبیح به پاکی یادمی کند او را هفت

السَّعْبُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ

آسمان و زمین و هر که در این هاست و نیست هیچ چیزی مگر به پاکی یادمی کند به ستایش او ولیکن

لَا يَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قَرَأْتَ

شما نمی فهمید تسبیح شان را همانا او هست بردباری آمرزگار ﴿۴۴﴾ و چون بخوانی

الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

قرآن را قرار می دهیم میان تو و میان آنان که ایمان ندارند به آخرت پرده ای

مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ

پوشیده را ﴿۴۵﴾ و قرار می دهیم بر دل های شان پوشش هایی را که آن را نفهمند و در گوش های شان

وَقَرَأَ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبُّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

گرائی را [می نهیم] و چون یاد کنی پروردگار خود را در قرآن به یگانگی روی می گردانند بر جانب پشت های خود به حالت رمیدگی

﴿٤٦﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ

ما داناتریم به چیزی که می شنوند به سبب آن آنگاه که گوش می نهند به سوی تو و آنگاه که آنان را زگوین باشند

إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٤٧﴾ أَنْظِرْ

آنگاه می گویند این ستمکاران پیروی نمی کنی مگر مردی جادو شده را ﴿۴۷﴾ بنگر

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾

چگونه زدند برای تو مثل ها را پس گمراه شدند پس نمی توانند راهی را بیابند ﴿۴۸﴾

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَرَفْنَا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

و گفتند آیا چون شویم استخوان هایی و [اعضایی] پوسیده و ریز ریز آیا ما برانگیخته شویم به آفرینشی نوین؟ ﴿۴۹﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
و بازداشت ما را از آنکه بفرستیم نشانه ها را [معجزات دلخواهشان] مگر آنکه دروغ انگاشتند آنها را پیشینیان

وَأَيْنَا ثُمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
و دادیم به ثمود آن شتر ماده را روشنگرانه [تاحجتی روشن باشد] پس ستم کردند به آن و نمی فرستیم نشانه ها را

إِلَّا تَخَوِيفًا ۝۹ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
مگر برای بیم دادن ۝۹ و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به تو که همانا پروردگارت فرا خواهد گرفت مردمان را و

جَعَلْنَا الرُّيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
نگردانیم آن خوابی را که به تو نمودیم مگر آزمایشی برای مردمان و درخت لعنت شده

فِي الْقُرْآنِ وَخُوفُهُمْ ۝۱۰ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝۱۰
در قرآن و می ترسانیم آنان را پس نمی افزاید آنان را مگر سرکشی بزرگ ۝۱۰

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به فرشتگان سجده کنید برای آدم پس سجده کردند مگر ابلیس

قَالَ أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝۱۱ قَالَ أَرَأَيْتَ قَالَ هَذَا الَّذِي
گفت آیا سجده کنم برای کسی که آفریدی از گل؟ ۝۱۱ گفت چه دیدم؟ [=به من بگو] این را که

كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخْرَتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا تَحْنِكَ
برتری دادی بر من اگر مهلت دهی مرا تا روز رستاخیز البته از بیخ برکنم

ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۲ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ
اولاد او را مگر اندکی ۝۱۲ [خنا] فرمود برو پس هر کسی که از تو پیروی کند از ایشان پس بی گمان

جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ ۝۱۳ جَزَاءَ مَوْفُورًا ۝۱۳ وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ
دوزخ سزای شماست سزای تمام [و بسنده] ۝۱۳ و بر انگیز هر که را توانی

مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ
از ایشان به آواز خود و بانگ بزین بر ایشان با سواران خود و پیادگان خود و شریک شو با ایشان

فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ ۝۱۴ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
در اموال و فرزندان و وعده ده ایشان را و وعده نمی دهد به آنان شیطان مگر

غُرُورًا ۝۱۵ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
به فریب ۝۱۵ همانا بندگان من نیست برای تو بر ایشان هیچ تسلطی و کافی است

رَبِّكَ ۝۱۶ وَكَيْلًا ۝۱۶ رَّبُّكُمْ ۝۱۶ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ
که پروردگار تو ۝۱۶ کارساز است ۝۱۶ پروردگار شما ۝۱۶ کسی که روانه می کند برای شما کشتی ها را

فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۝۱۷ إِنَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
در دریا تا بجوید از بخشش او ۝۱۷ همانا او هست به شما مهربان ۝۱۷

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَهُ فَلَمَّا نَجَّكُمْ
و چون برسد به شما سختی در دریا ناپدید می شوند آنانی که می خوانید مگر [و] خدا پس چون رها کنید شمارا
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَن يَخْسِفَ
به سوی خشکی روی برمی گردانید و هست آدمی بسیار ناسپاس ﴿٦٧﴾ آیا ایمن شده اید از آنکه فروبرد
بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
شمارا در جانبی از خشکی یا بفرستد بر شما شن بلای را آنگاه نیاید برای خود
وَكِيلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ
هیچ نگهبانی را ﴿٦٨﴾ یا اینکه ایمن شده اید از آنکه بازگرداند شما را در آن [دریا] بار دیگر؟ پس بفرستد
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
بر شما باد ویرانگری را پس غرق گرداند شمارا به سبب آنکه ناسپاسی کردید سپس نیاید
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ ذَنْبًا مِّمَّا كُنتُمْ تَفْعَلُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ
برای خویش بر ما به سبب آن هیچ بازخواستی؟ ﴿٦٩﴾ و هر آینه گرامی داشتیم فرزندان آدم را و برداشتیم آنان را
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ
در خشکی و دریا و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه و برتری دادیم ایشان را بر
كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا أَفَرِيدَهُ تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ
بسیاری از آنچه آفریده ایم برتری دادنی ﴿٧٠﴾ روزی که بخوانیم هر گروهی را
بِأَمْرِهِمْ فَمَنْ أُوْقِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ
با پیشوایشان پس هر که داده شود نامه اعمال او به دست راستش پس آنان می خوانند
كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾ وَمَنْ كَانَتْ فِي هَذِهِ
نامه خود را و ستم نبینند به اندازه رشته باریک میان هسته خرمایی ﴿٧١﴾ و هر که باشد در این دنیا
أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾ وَإِن نَّزِيدُكَ نِجْمًا
کور [دل] پس وی در آخرت [نیز] کور [دل] است و گمراه تر ﴿٧٢﴾ و هر آینه نزدیک بود که
لِفِتْنَتِكَ عَنْ آلِهِ وَآلِهِمْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِنُفْتِنَ عَلَيْكَ غَيْرَهُ
به فریب بازدارند تورا از آنچه وحی فرستادیم به سوی تو تا دروغ بربندی بر ما جز آن را [که وحی کردیم]
وَإِذَا لَاتُخَذُوكَ خِلَالًا ﴿٧٣﴾ وَلَوْلَا أَن تَبْنَتَكَ لَقَدْ كِدْتَ
و آنگاه تورا گیرند به دوستی ﴿٧٣﴾ و اگر نه آن بودی که ثابت داشتیم تورا هر آینه نزدیک بودی
تَرَكْنَا إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ
که میل کنی به سوی ایشان میلی اندک ﴿٧٤﴾ اگر آینه می چشائیدیم تورا دو چندان [عذاب]
الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾
زندگانی و دو چندان [عذاب] مرگ را آنگاه نمی یافتی برای خود بر [دفع عذاب] ما یاوری را ﴿٧٥﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
و هر آینه نزدیک بود که بلغزانند تو را از زمین تا تو را بیرون کنند از آنجا

وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۖ سُنَّةَ مَنْ
و آنگاه درنگ نکنند پس از تو مگر اندکی آندکی به شیوه آنان که

قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۖ أَقِمِ
فرستاده ایم [ایشان را] پیش از تو از پیامبران ما و نخواهی یافت در سنت ما هیچ دگرگونی را ۷۷ برپا دار

الصَّلَاةَ لِلذَّلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ
نماز را از وقت زوال آفتاب تا تاریکی شب و خواندن نماز صبح همانا

قُرْآنَ الْفَجْرِ كَأَنْ مَشُودًا ۖ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ
خواندن نماز صبح باشد مورد مشاهدۀ [فرشتگان] ۷۸ و پاره‌ای از شب پس بگذران به بیداری در آن

نَافِلَةً ۚ لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۖ وَقُلْ رَبِّ
[نماز شب] که افزودنی است برای تو [از نمازهای واجب] باشد که برانگیزد تو را پروردگارت به جایگاهی پسندیده ۷۹ و بگو [ای پروردگارم]

أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ
درآور مرا [در هر کاری] در آوردنی درست و بیرون آر مرا بیرون آوردنی درست و قرار ده برای من از

لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ۖ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
نزد خودت حجتی یاری دهنده را ۸۰ و بگو آمد حق و نابود شد باطل

إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۖ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
همانا باطل هست نابود شدنی ۸۱ و فرومی آوریم از قرآن آنچه را که آن شفا

وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۖ وَإِذَا
و رحمت است برای مؤمنان و نمی افزاید بر ستمکاران مگر زیان را ۸۲ و چون

أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا
نعمت بخشیم بر انسان روی بگرداند و دور کند پهلویش را [پهلویگرداند] و چون رسد به او بدی باشد ناامید

قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى
بگو هر کسی کار می کند بر ساختار خود پس پروردگار شما دانایتر است به کسی که وی راه

سَبِيلًا ۖ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
یافته تر است ۸۴ و می پرسند از تو درباره روح بگو روح از فرمان پروردگار من است

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَلَئِنْ
و داده نشده اید از دانش مگر اندکی ۸۵ و اگر بخواهیم حتماً ببریم

بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۖ
آنچه را وحی فرستاده ایم به سوی تو آنگاه نیایی برای خودت نسبت بدان بر ما کارسازی را ۸۶

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾ قُلْ

مگر رحمتی از پروردگارت همانا بخشش او هست بر تو بزرگ بگو

لَّيِّنَ أَجْتَمَعْتَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ

اگر جمع شوند آدمیان و جن ها بر آنکه بیارند مانند این قرآن را

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ

هرگز نیاورند مانند آن را و اگرچه باشد برخی از ایشان برای برخی پشتیبان و هر آینه

صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ

گونگون بیان کردیم برای مردمان در این قرآن از هر مثلی پس نخواستند بیشتر مردمان

إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ

مگر ناسپاسی را و گفتند هرگز باور نداریم به تو تا آنکه جاری کنی برای ما از

الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۖ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ

زمین چشمه ای را یا باشد برای تو باغی از [درختان] خرما و انگور

فَتَفْجُرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا ﴿٩٠﴾ أَوْ تَسْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا

پس روان کنی جوی ها در میان آن روان کردنی یا بیفکنی آسمان را چنانچه

زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا ۖ أَوْ تَأْتِي بَالِلًا ۚ وَالْمَلَكُ قَبِيلًا ﴿٩١﴾

گمان می کنی بر ما پاره پاره یا بیاوری باله و فرشتگان را رویاروی [ما]

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرٍ ۖ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ

یا باشد برای تو خانه ای از زر یا بالاروی در آسمان و باور نداریم

لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ نُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ ۚ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ

به بالآرفتن تو تا آنکه فرود آوری بر ما کتابی که بخوانیم آن را بگو پاک است پروردگار من نیستم

كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٢﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ

من مگر آدمی فرستاده شده و باز نداشت مردمان را از آنکه ایمان آورند آنگاه که آمد برای ایشان

الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٣﴾ قُلْ لَوْ كَانَ

هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخته است الله آدمی را به پیامبری بگو اگر می بودند

فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ ۖ مُطْمَئِنِّينَ لَنزَلْنَا عَلَيْهِم

در زمین فرشتگانی که راه می رفتند به آرامش می فرستادیم بر ایشان

مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا ﴿٩٤﴾ قُلْ بِهِ يَمْبَرِي رَسُولًا ﴿٩٥﴾ قُلْ

از آسمان فرشته ای را به پیامبری بگو کافی است الله

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

که گواه میان من و میان شما باشد هر آینه او هست به بندگانش آگاه بینا

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ
و هر که راه نمود [اورا] **الله** پس اوست راه یاب و هر که گمراه سازد [اورا] پس هرگز نیابی برای آنان دوستانی را

مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ عَمِيَائًا وَبُكْمًا
به جز **الله** و برانگیزیم آنان را روز رستاخیز بر روهای شان نابینایان و گنگان

وَصُمًّا مَاؤُنْهُمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ
و کران جایشان دوزخ است هرگاه که فرونشیند [زبانه آتش] بیفزاییم بر آنان آتشی افروخته را ﴿۹۷﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا
این است سزای شان به سبب آنکه کافر شدند به نشانه های ما و گفتند آیا چون شویم استخوان ها

وَرُفَّتًا أَوْنًا لِّمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿۹۸﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
و اعضای ازهم پاشیده آیا برانگیخته می شویم به آفرینشی نو ﴿۹۸﴾ آیا ندیده اند که **آن الله**

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
که آفریده است آسمان ها و زمین را تواناست بر اینکه بیافریند مانند آنها را

وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّارْيَبَ فِيهِ فَإِنِ الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿۹۹﴾
و قرار داده است برای آنان سرآمدی را که هیچ تردیدی نیست در آن پس نخواستند ستمگران مگر ناسپاسی را ﴿۹۹﴾

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ
بگو اگر شما در اختیار داشتید خزانه های رحمت **پروردگار مرا** آنگاه هر آینه بخل می ورزیدید از ترس

الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ﴿۱۰۰﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ قِسْعَ
خرج کردن و فقر و هست آدمی همواره تنگ نظر [= بخیل] ﴿۱۰۰﴾ و هر آینه دادیم به موسی نه

ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ فَنَسَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ
نشانه روشن را پس بپرس از بنی اسرائیل آنگاه که [موسی] نزدشان آمد پس گفت به او فرعون

إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿۱۰۱﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَتَزَلُ
همانان می پندارم تو را ای موسی جادو زده ﴿۱۰۱﴾ گفت هر آینه تو می دانی که نفرستاده است

هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
اینها را مگر **پروردگار** آسمان ها و زمین درحالی که [صاحبان] بینش اند و هر آینه من می پندارم تو را

يَنْفِرَعُونَ مَثْبُورًا ﴿۱۰۲﴾ فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْأَرْضِ
ای فرعون هلاک شده ﴿۱۰۲﴾ پس خواست که برانگیزد [بیرون کند] آنان را از آن زمین

فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ جَمِيعًا ﴿۱۰۳﴾ وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ
پس غرق ساختیم او را و آنان را که همراه او بودند همگی و گفتیم پس از وی به بنی اسرائیل

أَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿۱۰۴﴾
ساکن شوید در این زمین پس چون بیاید وعده آخرت بیاوریم شما را در هم آمیخته [با هم] ﴿۱۰۴﴾

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٥﴾

و به حق فرو فرستادیم آن قرآن را و به حق فرو آمده است و نفرستادیم تو را مگر مژده دهنده و بیم دهنده ﴿۱۵﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٦﴾

و [آن را] قرآنی بخش بخش فرستادیم تا بخوانی آن را بر مردمان به درنگ و فرو فرستادیم آن را فرستادنی ﴿۱۶﴾

قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَكْفُرُونَ ﴿١٧﴾

بگو ایمان آورید به آن یا ایمان نیاورید همانا آنان که دلا شد به ایشان دانش پیش از آن چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ يَكْفُرُونَ ﴿١٧﴾ لِلَّذِقَانِ سَجْدًا ﴿١٧﴾ وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانِ

بر ایشان می افتند بر چانه ها سجده کنان و می گویند پاکی پروردگار ما هر آینه هست

وَعَدٌ رَبَّنَا لِمَفْعُولًا ﴿١٨﴾ وَيَخْرُونَ لِلَّذِقَانِ يَبْكُونَ ﴿١٨﴾ وَيَزِيدُهُمْ

وعدۀ پروردگار ما انجام شدنی و می افتند بر چانه ها درحالی که گریه می کنند و می افزاید ایشان را

خُشُوعًا ﴿١٩﴾ قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ

فروتنی بگو بخوانید «الله» را یا بخوانید «رحمان» را هر کدام را که بخوانید پس برای اوست

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ

نام های نیکوتر و به بلند مخوان نماز خود را و آهسته مخوان آن را و بجوی

بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٢٠﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ

میان آن راهی را و بگو ستایش از آن الله است آن ذاتی که نگرفته است فرزندی را و نیست

لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبِيرًا ﴿٢١﴾

اورا هیچ شریکی در فرمانروایی و نیست برای او یابوری از سرزبونی و بزرگ دارو را بزرگ داشتنی ﴿۲۱﴾

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

آیاتها

۱۱۰

ترتیبها

۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ﴿١﴾

ستایش از آن الله است که فرو فرستاد بر بنده خود این کتاب را و قرار نداد در آن هیچ کجی را ﴿۱﴾

قِيمًا ﴿٢﴾ لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ

[قرار داد آن را] راست و استوار تا بیم دهد از عذابی سخت از نزد او و مژده دهد به مؤمنان آنان که

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٣﴾ مَّكِثِينَ

می کنند کارهای شایسته که برای ایشان است پاداشی نیکو پایدارند

فِيهِ أَبَدًا ﴿٤﴾ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

در آن همیشه و تا بیم دهد آنان را که گفتند گرفته است الله فرزندی را ﴿۴﴾

سجده
مستحب

سکته لطیفه
علی
الف عوجا

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ
نیست برایشان به آن هیچ دانشی و نه برای پدرانشان بزرگ است سخنی که بیرون می‌آید از
أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾ فَلَعَلَّكَ بِخُجْعِ نَفْسِكَ
دهان‌های ایشان نمی‌گویند مگر دروغی را ﴿٥﴾ پس مبادا هلاک سازی خود را

عَلَىٰ آثَرِهِمْ إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾ إِنَّا
بر پی [رویکردانی] ایشان اگر ایمان نیاورند به این سخن از اندوه ﴿٦﴾ همانا ما

جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
قرار داده ایم آنچه را که بر زمین است آرایشی برای آن تا بیازماییم ایشان را که کدام کس از ایشان نیکوکردارتر است

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾ أَمْ حَسِبْتَ
و همانا ما گمارنده ایم آنچه را که بر روی آن است زمینی خشک و بی گیاه ﴿٨﴾ آیا پنداشتی که

أَنْ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَاتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾
به راستی اصحاب کهف و رقیم بودند از نشانه‌های ما بس شگفت؟ ﴿٩﴾

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آئِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
[یاد کن] آنگاه پناه بردند جوانان به آن غار پس گفتند [ای] پروردگار ما بده به ما از نزد خودت رحمتی را

وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي
و آماده ساز برای ما در کارمان رهیافتی را ﴿١٠﴾ پس [پرده] زدیم بر گوش‌هایشان در

الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ
آن غار سال‌های شمرده شده ﴿١١﴾ سپس برانگیختیم ایشان را تا معلوم کنیم کدام یک از دو گروه

أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴿١٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ
بهتر شمارش کننده است مقدار مدتی را که درنگ کرده اند ﴿١٢﴾ ما حکایت می‌کنیم بر تو خبرشان را به حق

إِنَّهُمْ فِيهِ ءَامِنُونَ رَبَّهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾ وَرَبَطْنَا وَرَبَطْنَا
هر آینه ایشان جوانانی بودند که ایمان آوردند به پروردگار خود و بیفزودیم برایشان هدایت را ﴿١٣﴾ و استوار ساختیم

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
دل‌هایشان را آنگاه که ایستادند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمان‌ها و زمین است

لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ﴿١٤﴾ هَؤُلَاءِ
هرگز فرامی‌خوانیم به جزوی الهی را [که اگر بخوانیم] هر آینه گفته باشیم آنگاه سخنی ناروا را [دروغ و دور از عقل را] ﴿١٤﴾ اینها

قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّوْلَا يَأْتُوا عَلَيْهِمُ
قوم ما هستند که گرفته‌اند به جز الله اله‌هایی را چرا نمی‌آورند بر [اثبات] آنان

بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾
دلیل روشنی را؟ پس کیست ستمکارتر از کسی که برست بر الله کذباً ﴿١٥﴾

وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا **اللَّهُ** فَأَوُوا إِلَى الْكَهْفِ

و چون کناره جستید از آنان و از آنچه می پرستند به جز **الله** پس پناه برید به این غار

يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا

تا بگستراند برای شما **پروردگارتان** از رحمت خود و مهیا سازد برای شما در کارتان آسایشی را

وَمِی بِنِی أَفْتَابَ رَا چُون بَرَأَیْدَ مَایِل می شُود از غَارِ اَیْشَان بَه جَانِبِ

الْیَمِینِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ

راست و چون غروب کند در گذرد از ایشان به جانب چپ و ایشان در فراخنایی

مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ **اللَّهِ** مَنْ يَهْدِ **اللَّهُ** فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ

از آن [غارند] این از نشانه های **الله است** هر که را **الله** پندارد راه یافته است و هر که را

يُضِلُّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا **وَتَحْسَبُهُمْ** أَيْقَاظًا

گمراه کند پس هرگز نیابی برای او هیچ دوست راه نمایی را **و** و پنداری ایشان را بیدار

وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلْتُمْ مِنْهُمْ ذَاتَ الْيَمِینِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ

در حالی که ایشان خفته اند و می گردانیم ایشان را به جانب راست و جانب چپ و سگ ایشان

بَسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ

گسترانده است دو بازوی خود را به آستانه در اگر اطلاع یابی بر ایشان البته روگردانی از ایشان

فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا **وَكَذَلِكَ** بَعَثْنَاهُمْ

به طریق گریختن و هر آینه آکنده شوی از [دین] آنان از ترس **و** اینچنین برانگیختیم ایشان را

لِتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا

تا پرسش کنند در میان خود گفت گوینده ای از ایشان چقدر درنگ کرده اید؟ گفتند درنگ کرده ایم

يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا **رَبُّكُمْ** أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا

یک روز یا پاره ای از روز را گفتند **پروردگار شما** داناتر است به مقدار درنگ کردن شما پس بفرستید

أَحَدَكُمْ بِرُوحِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا

یکی از خودتان را با این دراهمتان به سوی شهر پس باید که بنگردند کدماشان [از دکان های شهر] پاکیزه تر است

طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ

[از جهت] طعام پس بیاورد برای شما روزی ای را از آن و باید مدارا و نرمی کند و خبردار نکند

بِكُمْ أَحَدًا **إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ**

به [حال] شما هیچ کس را **همانا** ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسار کنند شما را

أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا

یا برمی گردانند شما را در آیین خود و هرگز رستگار نخواهید شد در آن صورت هیچ گاه

وَكَذَلِكَ أَتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعَدَ **اللَّهُ** حَقٌّ وَأَن

و این گونه [مردم شهر را] آگاه کردیم [بر] حال ایشان تا بدانند که وعده **الله** [= زنده کردن مردگان پس از مرگ] حق است و اینکه

السَّاعَةِ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا قِيَامَتِ هِيَجَ تَرَدِيدِي نِيسَتِ دَرَانِ اَنگاه که کشمکش می کردند میان خود در کارشان پس [مخالقان] گفتند

أَبْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا **رَبُّهُمْ** أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى بَنَّا كُنِيدِ بَر [غار] ایشان بنایی را **پروردگارشان** داناتر است به حال ایشان گفتند آنان که چیره بودند بر

أَمْرَهُمْ لَنَتَّخِذَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿٢١﴾ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ كَارِشَانِ الْبَتَّةَ خَوَاهِيمِ سَاخَتِ بَر [غار] ایشان مسجدی را ﴿٢١﴾ [جمعی] خواهند گفت [اصحاب كهف] سه تن اند

رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا كِه چهارم ایشان سگ شان است و [جمعی] می گویند پنج تن اند که ششم ایشان سگ شان است سنگ انداختنی

بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ **رَبِّي** أَعْلَمُ نَادِيدِهِ [از روی گمان] و می گویند که هفت تن اند و هشتم ایشان سگ شان است **پروردگار من** داناتر است

بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَّةً ظَهَرًا بِه شمار ایشان نمی داند [شمار] ایشان را مگر اندکی [از کسان] پس جدال مکن درباره ایشان مگر جدالی سرسری

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾ وَلَا تَقُولَنَّ لِسَائِيٍّ وَ نَظَرِ مَخَوَاهِ درباره ایشان از هیچ کسی و مگو هرگز درباره هیچ چیزی

إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾ إِلَّا **أَن يَشَاءَ اللَّهُ** وَأَذْكُرْ **رَبِّكَ** كِه من البته کننده ام آن را فردا ﴿٢٣﴾ مگر آنکه [بگوئی] اگر خواهد **الله** و یاد کن **پروردگار خود را**

إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَن يَهْدِيَنِي **رَبِّي** لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا وَ قَتِي كِه فراموش کنی و بگو امید است که راه نماید مرا **پروردگار من** به نزدیک تر از این رهیافتی را

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴿٢٤﴾ وَ دَرَنگ کردند در غار خود سه صد سال و افزودند [بر آن] نه سال دیگر

قُلْ **اللَّهُ** أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿٢٥﴾ بگو **الله** داناتر است به مقداری که درنگ کردند برای اوست [علم] غیب آسمان ها و زمین

أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ بِحُكْمِهِ وَ چقدر بینا و چقدر شنواست نیست برای ایشان به جز او هیچ کارسازی و شریک نمی گیرد

فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ دَر حکم خود هیچ کس را ﴿٢٦﴾ و بخوان آنچه را وحی فرستاده شد به سوی تو از کتاب

رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ يَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾ **پروردگارت** دگرگون کننده ای نیست برای سخنان او و هرگز نیابی جز او هیچ پناهگاهی را ﴿٢٧﴾

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشَىٰ
و شکیبا دار خود را با آنان که می خوانند پروردگار خود را به صبح و شام

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
می خواهند رضای او را و درنگزدرد دیدگانت از آنها که بخواهی آرایش زندگانی

الدُّنْيَا وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
دنیا را و اطاعت مکن آن را که غافل ساختیم دل او را از یاد خویش و پیروی کرده است خواهش خود را و هست

أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٢٨﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِنِّي رَبِّكُمُ ۖ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن
کار او از حد گذشته ﴿٢٨﴾ و بگو حق از جانب پروردگارتان است پس هر که خواهد ایمان آورد و هر که

شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
خواهد کافر شود همانا مهیا کردیم برای ستمکاران آتشی را که فرا گیرد ایشان را سراپرده های آن

وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ
و اگر فریادرسی خواهند فریادرسی می شوند به آبی مانند مس گداخته که بریان می کند چهره ها را بد

الشَّرَابِ ۖ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
آشامیدنی است و [دوزخ] بد منزلگاهی است ﴿٢٩﴾ همانا آنانی که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾ أُولَٰئِكَ
کارهای شایسته همانا ما تباه نکنیم پاداش کسی که نیکو کرده است کار را ﴿٣٠﴾ آنان

لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِن أَسَاوِرَ
برای شان باغ های جاویدان است که می رود از زیر [درختان] آنها نهرها زیور داده شوند در آنجا از دستبندهایی

مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِئِينَ
از طلا و می پوشند جامه هایی سبز را از دیبای نازک و دیبای ستبر تکیه کنان اند

فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نَعَمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾ وَأَضْرِبْ
در آنجا بر تخت ها خوب پاداش و نیکو منزلگاهی است ﴿٣١﴾ و بزن

لَهُمْ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
برای ایشان مثلی را دو مرد را که قرار دادیم ما برای یکی از آن دو دو باغ را از درختان انگور و گرداگرد آن

بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَانَتْ أُكْلُهَا وَلَمْ
دو را گرفته بودیم با درختان خرما و قرار دادیم در میان دو باغ کشتزاری را ﴿٣٢﴾ هر دو باغ می دادند خوردنی خود را و هیچ

تَظْلِمَ مِنْهُ شَيْءٌ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴿٣٣﴾ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ
نمی کاستند از آن [میوه] چیزی را و جاری ساختیم میان هر دو جویی را ﴿٣٣﴾ و بود برای او حاصلی پس گفت

لَصَحِيحٌ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾
به رفیق خود در حالی که او گفتگو می کرد با او من بیشترم از تو در مال و نیرومندترم از جهت افراد [خویشاوندان] ﴿٣٤﴾

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ
و درآمد به باغ خود و حال آنکه او ستمکار بود برای خویش گفت نمی پندارم که نابود شود این باغ

أَبَدًا ﴿٣٥﴾ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي
هیچ گاه ﴿۳۵﴾ و گمان ندارم که رستاخیز برپاشدنی باشد و [فرضا] اگر بازگردانیده شوم به سوی پروردگار خود

لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
هر آینه خواهم یافت بهتر از آن جایگاهی ﴿۳۶﴾ گفت به او همراه او و او گفتگومی کرد با وی

أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا
آیا کافر شدی به الله آن که آفرید تو را از خاکی سپس از نطفه‌ای سپس تو را مردی کامل گردانید

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي ﴿٣٧﴾ أَحَدًا ﴿٣٨﴾ وَلَوْلَا إِذْ
لیکن [من می گویم که] «الله» پروردگار من است و شریک نمی سازم با پروردگار خود هیچ کس را ﴿۳۸﴾ و چرا آنکه که

دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴿٣٩﴾ إِن تَرَنِ أَنَا
درآمدی به باغ خود نگفتی هر چه بخواهد الله نیست نیرویی مگر به [باری] الله اگر بینی مرا

أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٤٠﴾ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ
که کمتر از تو در مال و فرزند پس امید است که پروردگار من بدهد به من بهتر از

جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَنُصْبِحَ صَعِيدًا
باغ تو را و بفرستد بر آن آفتی از آسمان پس گردد زمینی صاف

زَلَقًا ﴿٤١﴾ أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَاهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ﴿٤٢﴾
و بی گیاه ﴿۴۱﴾ یا شود آب آن فرو رفته پس هرگز نتوانی برای آن جستن ﴿۴۲﴾

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ
و فرا گرفته شد محصولش پس صبح کرد در حالی که زیرومی کرد [به هم می زد] دوستش را [به حسرت] بر آنچه خرج کرده بود در آن و آن [باغ] فرو ریخته بود

عَلَىٰ عُرْوَتِهَا وَيَقُولُ بَلِّغْنِي لِمَ أَشْرِكُ بِرَبِّي ﴿٤٣﴾ أَحَدًا ﴿٤٤﴾ وَلَمْ تَكُن لَّهُ
بر داربست های خود و می گفت ای کاش شریک نکرده بودم با پروردگار خود هیچ کس را ﴿۴۴﴾ و نبود برای او

فِتْنَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنْصَرًّا ﴿٤٥﴾ هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ
هیچ گروهی که او را یاری دهند در برابر الله و نشد او انتقام گیرنده ﴿۴۵﴾ آنجا یاری از آن

لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٦﴾ وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَوَةِ
الله بر حق است وی بهتر است به ثواب دادن و بهتر است به سرانجام ﴿۴۶﴾ و بزنی برای آنان مَثَلِ زندگانی

الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
دنیا را مانند آبی است که فرو فرستادیم آن را از آسمان پس بیامیخت به سبب وی رستنی زمین

فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْنَدَرًا ﴿٤٧﴾
پس گردید [آخر کار] درهم شکسته که می پرائید آن را بادهای و هست الله بر هر چیزی توانا ﴿۴۷﴾

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ
مال و فرزندان آرایش زندگی این دنیاست و ماندگارهای شایسته

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ تُرَى
بهتر است نزد پروردگارت [از جهت] ثواب و بهتر است [از جهت] امید داشتن ﴿٤٦﴾ و [یاد کن] روزی را که روان کنیم کوه ها را و بیینی

الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَهُمْ فَلَمْ تُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرَضُوا
زمین را هموار و هویدا و جمع سازیم آنان [مردمان] را پس نگذاریم از ایشان هیچ کس را ﴿٤٧﴾ و عرضه شوند

عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ
بر پروردگارت صف کشیده هر آینه آمدید پیش ما چنانچه آفریده بودیم شما را اول بار بلکه می پنداشتید

أَلَنْ تَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
که قرار ندهیم برای شما وعده گاهی را ﴿٤٨﴾ و نهاده شود نامه اعمال پس بیینی بزهکاران را

مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوتِلُنَا مَالٍ هَذَا الْكِتَابُ
ترسان از آنچه در آن [نوشته] است و می گویند ای وای بر ما چیست این نامه

لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
که فرو نهاده است [هیچ گناه] کوچک و نه بزرگی را مگر به شمار آورده است آن را و بیابند هر چه کرده بودند

حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
پیش رو و ستم نمی کند پروردگار تو بر هیچ کس ﴿٤٩﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
برای آدم پس سجده کردند مگر ابلیس بود از جن پس سرپیچید از فرمان پروردگار خود

أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ
آیا پس می گیرید او را و فرزندان او را دوستان به جای من و ایشان برای شما دشمن اند [شیطان و دوستان او]

يَتَّخِذُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾ وَمَا أَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ
بد است برای ستمکاران به عنوان جایگزین ﴿٥٠﴾ شاهد نگرفته بودم آنان را بر آفریدن آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا
و زمین و نه بر آفریدن خودشان و نگرفته بودم گمراه کنندگان را به مددکاری

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
﴿٥١﴾ و روزی که فرماید [خدای تعالی] ندا کنید شریکان مرا آنان که می پنداشتید پس ندا کنند آنها را

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَوْبِقًا ﴿٥٢﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ
پس پاسخ نخواستند داد به ایشان قرار دهیم میان آنها هلاکتگاهی [یا فاصله و حلقی] ﴿٥٢﴾ و ببینند بزهکاران

النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿٥٣﴾
آتش را پس یقین کنند که آنان درافتادنی اند در آن و نیابند از آن راه برگشتی را ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
و هر آینه گوناگون بیان کردیم در این قرآن برای مردمان از هر مَثَلی و هست

الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
آدمی بیش از هر چیزی در چون و چرا ﴿٥٤﴾ و باز نداشته است مردم را از اینکه ایمان بیاورند

إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ ﴿٥٥﴾ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ
آنگاه که آمد برای ایشان همنمود و اینکه آمرزش بخواهند از پروردگارشان مگر آنکه برسد به ایشان روش

أُولَئِكَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
پیشینیان یا بیاید بر ایشان عذاب رویارویی و نمی فرستیم پیامبران را

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
مگر مژده دهندگان و بیم دهندگان و ستیزه می کنند کسانی که کفر ورزیدند به باطل

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ
تا تباه سازند به سبب آن [جلال] حق را و گرفتند آیات مرا و چیزی را که به آن بیم داده شدند به ریشخند ﴿٥٦﴾ و کیست

أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ
ستمکارتر از آن که پند داده شد به آیات پروردگارش پس روی گردانید از آن و فراموش کرد آنچه پیش فرستاده است دودست وی

إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ﴿٥٧﴾
همانا ما قراردادیم بر دل هایشان پرده هایی که نفهمند آن را و در گوش هایشان سنگینی است

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا إِذَا أَبَدَا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ
و اگر بخوانی ایشان را به سوی هدایت پس هرگز نیابند به راه هیچ گاه و پروردگار تو

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ
آمرزگار صاحب رحمت است اگر می گرفت ایشان را به سبب آنچه کرده اند هر آینه شتاب می نمود بر ایشان

الْعَذَابَ ﴿٥٨﴾ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ﴿٥٨﴾
عذاب را بلکه برای ایشان وعده گاهی است که هرگز نیابند در برابر آن پناهی را

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
و آن آبادی ها هلاک کردیم آنها را چون ستم کردند و قرار دادیم برای هلاک شان

مَوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
وعده گاهی را ﴿٥٩﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به جوان خود پیوسته راه می روم تا آنکه

أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
برسم به جایگاه به هم پیوستن دو دریا یا بیویم روزگاری دراز [راه] را ﴿٦٠﴾ پس چون رسیدند

مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نِسِيَا خُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾
به جایگاه پیوستن آن دو [دریا] فراموش کردند ماهی خود را پس گرفت ماهی راه خود را در دریا به حالت سرازیر ﴿٦١﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا جَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا
پس چون گذشتند گفت [موسی] به جوان خود بیاور برای ما چاشت ما را هر آینه یافتیم از این سفرمان

هَذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخَرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
رنجی سخت ﴿٦٢﴾ گفت آیا دیدی آنگاه که جای گرفتیم به نزد آن تخته سنگ پس من فراموش کردم

الْحُوتَ وَمَا أَنْسَيْنِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
ماهی را و فراموشم نساخت آن را مگر شیطان که یاد کنم آن را و گرفت [ماهی] راه خود را

فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا
در دریا به شیوه ای شگفت ﴿٦٣﴾ گفت آن [جایگاه] همان است که ما می جستیم پس بازگشتند بر رد پای خود

قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا الَّذِي دَعَيْنَاهُ بِرَحْمَةٍ مِنْ
پی جوین ﴿٦٤﴾ پس یافتند بنده ای از بندگان ما را که دادیم به او رحمتی را از

عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتُكَ
نزد خود و آموختیم به او از نزد خود دانشی را ﴿٦٥﴾ گفت به او موسی آیا پیروی کنم تو را

عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
به شرط آنکه بیاموزی به من از آنچه آموخته شده ای از راهنمایی ﴿٦٦﴾ گفت همانا تو هرگز نتوانی

مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ
با من شکیبایی کردن ﴿٦٧﴾ و چگونه شکیبایی کنی بر چیزی که احاطه نیافته ای به آن از جهت آگاهی؟ ﴿٦٨﴾ گفت

سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ
خواهی یافت مرا اگر خواهد الله صبرکننده و نافرمانی نکنم از تو در هیچ کاری ﴿٦٩﴾ گفت

فَإِنِ اتَّبَعَتْنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
اگر از من پیروی کردی پس مپرس از من از چیزی تا آنکه خود آغاز کنم برای تو از آن سخن را

﴿٧٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقَهَا
پس هر دو رفتند تا وقتی که سوار شدند در کشتی شکافت آن را گفت [موسی] آیا شکافتی آن را

لِلْغُرُقِ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ
تا غرق کنی اهل آن را هر آینه انجام دادی کاری بسیار زشت را ﴿٧١﴾ گفت آیا نگفته بودم که تو

لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا
نتوانی با من شکیبایی را ﴿٧٢﴾ گفت [موسی] بازخواست مکن مرا به آنچه فراموش کردم و

تُرْهِقُنِي مِنْ أَمْرِي عَسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ
بر من تحمیل مکن در کارم دشواری را ﴿٧٣﴾ پس هر دو رفتند تا آن که دیدار کردند پسری را پس بکشت او را

قَالَ أَقْبَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴿٧٤﴾
گفت [موسی] آیا کشتی فرد پاکی را بی آنکه کسی را [کشته باشد] هر آینه مرتکب شدی کاری ناپسند را ﴿٧٤﴾

﴿۷۵﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ إِنْ كُنْتَ إِلَّا نَكْفَتَهُ بَدَمٌ بِهٖ تُوْ كِه هَمَانَا تُو تَتَوَانِي بَا مَن شَكِيَايِي رَا كَفْت [مُوسَى] اِگَر

سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي ۖ فَدَ بَلَّغْتَ مِن لَّدُنِّي عَذْرًا ۚ پَرَسَم تُو رَا اَز چيزی بَعْد اَز اَيْن پَس هَمَرَا مَكِير مَرَا كِه رَسِيْدَه اِي اَز جَانِب مَن بَه عَذْرِي

﴿۷۶﴾ فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أُنِيَآ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَا ۚ پَس هَر دُو بَه رَاه اِفْتَاْدَنْد تَا چُون رَسِيْدَنْد بَه مَرْدَم اَبَادِي اِي كِه غِذَا خَوَاسْتَنْد اَز اَهْل اَن پَس دَرِيْغ كَرْدَنْد

أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ ۚ فَأَقَامَهُ ۚ كِه مَهْمَانِي كَنَنْد اَنَان رَا پَس يَافْتَنْد هَر دُو دَر اَنجَا دِيوَارِي رَا كِه مِي خَوَاسْت بِيْفْتَد پَس بَرِيَا دَاشْت [اَن نِيكْمَرْد] اَن رَا

﴿۷۷﴾ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ۗ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي كَفْت [مُوسَى] اِگَر مِي خَوَاسْتِي هَر اَيْنَه مِي گَرَفْتِي بَر اَن مَزْدِي رَا كَفْت [اَن نِيكْمَرْد] اَيْن [هَنگَام] جَدَايِي مِيَان مَن

وَبَيْنِكَ ۚ سَأْنِيَّتُكَ بِنَاوِيلَ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۚ أَمَّا وَتُو اَسْت اَكْتُون اَكَلَه سَاَزَم تُو رَا بَه حَقِيْقَت قَرْجَام اَنچَه نَتَوَاسْتِي بَر اَن شَكِيَايِي رَا اَمَا

السَّفِينَةَ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا ۚ اَن كَشْتِي پَس بُوْد بَرَايِي بِنُوَايَانِي كِه كَار مِي كَرْدَنْد دَر دَرِيَا پَس خَوَاسْتَم كِه مَعِيُوب كَنَم اَن رَا

وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۚ وَأَمَّا الْغُلَامُ وَبُوْد دَر پَس اَنَان پَادشَاهِي كِه مِي گَرَفْت هَر كَشْتِي [سَالَم] رَا بَه زُوْر وَا مَا اَن نُوْجُوَان

فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ پَس بُوْنْد پَدْر وَا مَادْر اُو دُو مُؤْمِن پَس تَر سِيْدِيْم كِه وَا دَارْد اِيْشَان رَا بَه سَر كَشِي وَا كُفْرِي

﴿۸۰﴾ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۚ پَس خَوَاسْتِيْم كِه عُوْض دَهْد اِيْشَان رَا پَرُوْر دَگَار شَان بَهْتَر اَز وِي اَز رُوِي پَاكِيْزِيْگِي وَنَزْدِيك تَر اَز حِيْث مَهْرَبَانِي

﴿۸۱﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ وَا مَا اَن دِيوَار پَس بُوْد بَرَايِي دُو نُوْجُوَان يَتِيْم دَر اَن شَهْر وَا بُوْد

تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا ۚ زِيْر اَن كَنْجِي بَرَايِي اِيْشَان وَا بُوْد پَدْر شَان شَايِسْتَه كَار پَس خَوَاسْت پَرُوْر دَگَار تُو كِه بَر سَنْد اَن دُو

أَشَدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً ۖ مِّنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ ۚ بَه نَهَايَت قُوْت خُوْد وَا بِيْرُون اُوْرَنْد كَنْج خُوْد رَا اَز رُوِي بَخْشَايِشِي اَز پَرُوْر دَگَار تُو وَنَكْرَدَم اَن [كَار] رَا

عَنْ أَمْرِي ۚ ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۚ وَتَسْتَلُونَا ۚ بَه فَرْمَان خُوْد اَيْن اَسْت حَقِيْقَت فَرْجَام اَنچَه كِه نَتَوَاسْتِي بَر اَن شَكِيَايِي رَا وَا مِي پَر سَنْد اَز تُو

عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۚ قُلْ سَأَتْلُوْا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا ۚ ذُو الْقُرْنَيْنِ بَكُو بَه زُوْدِي خَوَاْهَم خَوَاْنَد بَر شَمَا [اَز حَال] وِي يَادِي رَا

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَنْبَعِ سَبَبًا
 همانا ما توانمندی دادیم به او در زمین و دادیم به او از هر چیزی سر رشته [آن را] پس در پی گرفت راهی را

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ﴿٨٥﴾
 تا چون رسید جای فرو شدن آفتاب یافت آن را که فرو می رود در چشمه ای گل آلود

وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْنَؤُا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ
 و یافت نزد آن قومی را گفتیم ای ذوالقرنین یا عذاب می کنی و یا درپیش می گیری

فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ
 در میان ایشان [روشن] نیکویی را گفت اما کسی که ستم ورزد پس عذاب خواهیم کرد او را سپس باز گردانیده شود به سوی پروردگار

فِيَعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ
 پس عذاب کند او را عذابی سخت و اما آنکه ایمان آورد و کند کاری شایسته پس برای اوست پاداشی

الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَنْبَعِ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ
 نیکوتر و خواهیم گفت به او از فرمان خود آسانی را باز در پی گرفت راهی را تا

إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
 چون رسید به جای برآمدن آفتاب یافت آن را که برمی آمد بر قومی که قرار نداده بودیم برای ایشان در

دُونَهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَنْبَعِ
 برابر آن [آفتاب] پوششی را اینچنین بود و به تحقیق احاطه داشتیم به آنچه نزد او بود آگاهی باز در پی گرفت

سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا
 راهی را تا چون رسید در میان دو کوه یافت در پس آن [دو کوه] قومی را که

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَبْنَؤُا الْقَرْنَيْنِ إِنْ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ
 نزدیک نبودند که بفهمند سخنی را [هیچ زبانی رانمی فهمیند] گفتند ای ذوالقرنین همانا یاجوج و ماجوج

مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ يَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
 فسادکنندگان در زمین پس آیا قرار دهیم برای تو هزینه ای را بر اینکه بسازی میان ما و میان ایشان

سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ
 سدای را گفت آنچه توانمند کرده است مرا در آن پروردگار من بهتر است پس یاری دهید مرا بانیروی که بسازم میان شما

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
 و میان ایشان بندی استوار بیاورید برایم پاره های آهن تا وقتی که برابر ساخت میان آن دو کوه را

قَالَ أَنْفِخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا
 گفت بدمید تا آنگاه گردانید آن را آتشی [گداخته] گفت بیاورید برای من تا بریزم بر آن دیوارا مس گداخته را

﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَبَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَعُوا لَهُمْ نَقْبًا ﴿٩٧﴾
 پس نه می توانستند که بالا روند از آن و نه می توانستند آن را سوراخ [کنند]

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

گفت این رحمتی است از پروردگار من پس چون بیاید وعده پروردگار من گرداند آن را هموار و هست وعده پروردگار من

حَقًّا ۱۰۸ ﴿۱۰۸﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

حق ۱۰۸ و رهامی کنیم ما برخی ایشان را آن روز که موج بزنند در برخی دیگر [در یکدیگر بلولند] و دمیده شود در صور

فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۱۰۹ ﴿۱۰۹﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۱۱۰ ﴿۱۱۰﴾

پس گرد آوریم آنان را همگی ۱۰۹ و عرضه نماییم جهنم را در آن روز برای کافران عرضه نمودنی ۱۱۰

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ

آنان که بود چشم هایشان در پوششی از یاد من و نمی توانستند

سَمْعًا ۱۱۱ ﴿۱۱۱﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي

شنیدن [سخن حق را] ۱۱۱ آیا پنداشتند کسانی که کفر ورزیدند که می گیرند بندگانم را به جای من

أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزْلًا ۱۱۲ ﴿۱۱۲﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ

کارسازان همانا ما مهیا ساخته ایم دوزخ را برای کافران [سرای] پذیرایی ۱۱۲ بگو آیا خبر دهیم به شما به زیانکارترین [مردم]

أَعْمَالًا ۱۱۳ ﴿۱۱۳﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

از جهت عمل؟ ۱۱۳ آنانی که تباه شد کوشش ایشان در زندگانی دنیا و ایشان می پندارند که آنها

يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۱۱۴ ﴿۱۱۴﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ

نیکو می کنند کار را ۱۱۴ آنان کسانی اند که کافر شدند به نشانه های پروردگار خود و دیدار او

فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ۱۱۵ ﴿۱۱۵﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ

پس تباه گردید اعمالشان پس نخواهیم گذاشت برای شان روز رستاخیز ارزشی را ۱۱۵ این است جزای شان

جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۱۱۶ ﴿۱۱۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا

دوزخ به سبب آنکه کفر ورزیدند و گرفتند آیات مرا و پیامبرانم را به ریشخند ۱۱۶ همانا آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نَزْلًا ۱۱۷ ﴿۱۱۷﴾ خَالِدِينَ

و کردند کارهای شایسته هست برای شان باغ های فردوس [سرای] مهمانی ۱۱۷ جاودانه اند

فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۱۱۸ ﴿۱۱۸﴾ قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي

در آن نمی جویند از آنجا انتقالی را ۱۱۸ بگو اگر باشد دریا مرکب برای [نوشتن] سخنان پروردگار من

لَنفَدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۱۱۹ ﴿۱۱۹﴾ قُلْ

هر آینه پایان می یابد دریا پیش از آنکه پایان یابد کلمات پروردگار من و اگر چه بیاوریم به مانند آن کمکی را ۱۱۹ بگو

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ مِّنْ كَان يَرْجُوا

جز این نیست که من بشری مثل شمایم که وحی فرستاده می شود به سوی من که اله شما اله یگانه است پس هر کس که امید دارد

لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۱۲۰ ﴿۱۲۰﴾ أَفَدَّ

به دیدار پروردگار خود پس باید بکند کاری شایسته و شریک نسازد در عبادت پروردگار خود کسی را ۱۲۰

ترتیبها
۱۹

سُورَةُ مَرْيَمَ

آیاتها
۹۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

کَهِيعَصَ ۱ ذَكَرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكَرِيَّا ۲
کاف، ها، یاء، عین، صاد ۱ [این] یاد رحمت پروردگار تو بر بنده اش زکریاست ۲

إِذْ نَادَى رَبَّهُ ۳ نِدَاءً خَفِيًّا ۴ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ ۵
آنگاه که ندا کرد پروردگار خود را به ندایی پنهان ۳ گفت ای پروردگارم همانا من سست شده استخوان

مِنِّي ۶ وَأَشْتَعَلُ ۷ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ ۸
من و برافروخته [سپید] گشته است سر [من] از پیری و نبوده ام به درخواست از تو ای پروردگارم ۸

شَقِيًّا ۹ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ ۱۰ مِنْ وَرَائِي ۱۱ وَكَانَتْ ۱۲
محروم [از اجابت] ۹ و همانا من می ترسم از خویشاوندان بعد از خود و هست

أَمْرًا ۱۳ عَاقِرًا فَهَبْ لِي ۱۴ مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۱۵
زن من نازا پس عطا کن به من از جانب خود وارثی [فرزندی را] ۱۵ که ارث برد مرا و ارث برد

مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۱۶ وَاجْعَلْهُ رَبِّ ۱۷ رَضِيًّا ۱۸
از خاندان یعقوب و بگردان او را ای پروردگارم پسندیده ۱۸ ای زکریا

إِنَّا نَبْشُرُكَ ۱۹ بِغُلَامٍ ۲۰ أَسْمُهُ يَحْيَى ۲۱ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ ۲۲ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۲۳
همانا ما مژده می دهیم تو را به پسری که نام او یحیی است که نگردانیده ایم برای او پیش از این همانمی را

۲۴ قَالَ رَبِّ أَنِّي يَكُونُ لِي ۲۵ غُلَامٌ ۲۶ وَكَانَتْ ۲۷ أَمْرًا ۲۸
گفت ای پروردگارم از کجا باشد برای من پسری حال آنکه هست زن من

عَاقِرًا ۲۹ وَقَدْ بَلَغْتُ ۳۰ مِنَ الْكِبَرِ ۳۱ عِتِيًّا ۳۲ قَالَ ۳۳ كَذَلِكَ ۳۴
نازا و به تحقیق رسیده ام از سبب کلان سالی به فرتوتی گفت چنین است

قَالَ رَبُّكَ ۳۵ هُوَ عَلَى هَيْئٍ ۳۶ وَقَدْ خَلَقْتُكَ ۳۷ مِنْ قَبْلُ ۳۸ وَلَمْ تَكُ ۳۹
گفت پروردگار تو که این کار بر من آسان است و هر آینه آفریدم تو را پیش از این حال آنکه نبود

شَيْئًا ۴۰ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي ۴۱ آيَةً ۴۲ قَالَ ۴۳ آيَتُكَ ۴۴ إِلَّا ۴۵
چیزی گفت [زکریا] ای پروردگارم قرار ده برای من نشانی را فرمود نشانی تو این است که

تُكَلِّمُ ۴۶ النَّاسَ ۴۷ ثَلَاثَ ۴۸ لَيَالٍ ۴۹ سَوِيًّا ۵۰ فَخَرَجَ ۵۱ عَلَى قَوْمِهِ ۵۲
سخن نتوانی گفت با مردم سه شبانه روز درحالی که تندرست باشی ۵۰ پس بیرون آمد بر قوم خود

۵۳ مِنَ الْمِحْرَابِ ۵۴ فَأَوْحَى ۵۵ إِلَيْهِمْ ۵۶ أَنْ سَبِّحُوا ۵۷ بُكْرَةً ۵۸ وَعَشِيًّا ۵۹
از محراب پس اشاره کرد به سوی ایشان که تسبیح گوید صبح و شام ۵۹

يَبْحَثُ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَءَاتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾
 [گفت الله] ای یحیی بگیر کتاب را به جد و جهد تمام و دادیم به او حکمت را در حالت کودکی ﴿۱۲﴾

وَحَنَانًا مِّنَ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾
 و مهری [ویژه] از نزد خویش و پاکیزگی [به وی دادیم] و بود پرهیزکار ﴿۱۳﴾ و [بود] نیکوکار به پدر و مادر خود و

يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
 نبود زورگوی سرکش ﴿۱۴﴾ و سلام بر وی در روزی که زاده شد و روزی که می میرد

وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
 و روزی که برانگیخته شود زنده ﴿۱۵﴾ و یاد کن در این کتاب مریم را وقتی که کناره گزید

مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
 از اهل خود در مکان شرقی ﴿۱۶﴾ پس گرفت از پیش ایشان پرده ای را [جنات را نپنهان شد]

فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي
 پس فرستادیم به سوی او فرشته خود را پس جلوه گر شد برای وی آدمی درست اندام ﴿۱۷﴾ گفت همانا من

أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
 پناه می جویم به [الله] مهر گستر از تو اگر پرهیزکاری [از من دور شو] ﴿۱۸﴾ گفت جز این نیست که من فرستاده

رَبِّكَ لِأَهْبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
 پروردگار توام تا ببخشم به تو پسری پاکیزه را ﴿۱۹﴾ گفت چگونه باشد برای من

غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَلِكَ
 پسری و حال آنکه دست نرسانده است به من هیچ بشری و نبوده ام زناکار ﴿۲۰﴾ گفت چنین است

قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَلَنَجْعَلَ لَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
 فرمود پروردگار تو که آن بر من آسان است و تا بگردانیم آن را نشانه ای برای مردم و رحمتی

مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
 از جانب خود و این هست کاری شدنی و حتمی ﴿۲۱﴾ پس حامله شد به او پس کناره گرفت [مریم]

بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ
 با او در جایی دور ﴿۲۲﴾ پس کشانید او را درد زایمان به سوی بیخ تنه خرما

قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾
 گفت [مریم] ای کاش مرده بودم پیش از این و می بودم از یاد رفته کلی فراموش شده ﴿۲۳﴾

فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾
 پس ندا داد او را از پایین او که غمگین مباش هر آینه قرار داده است پروردگار تو در زیر پای تو جوی آبی را ﴿۲۴﴾

وَهَزَى إِلَيْكَ يَجِدُكَ النَّخْلَةُ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾
 و بجنبان به سوی خود تنه خرما را تا بیفکند بر تو خرمای تازه چیده را ﴿۲۵﴾

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا فَاِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقَوْلِيْ
پس بخور و بنوش و روشن می دار چشم را و اگر ببینی از آدمیان کسی را پس بگو

اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
همانا من نذر کرده ام برای الله [مهر گستر] روزه ای را پس من سخن نخواهم گفت امروز با هیچ آدمی ﴿٢٦﴾

فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُہٗۙ قَالُوْا يَمْرِيْمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا
پس آورد پسرش را نزد قوم خود درحالی که برداشته بود لورا گفتند ای مریم هر آینه آورده ای چیزی

فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَتَّخِذَ هٰرُوْنَ مَاكَانَ اَبُوْكَ اَمْرًا سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ
شگفت را ﴿٢٧﴾ ای خواهر هارون نبود پدر تو مرد بدی و نبود

اُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَاَشَارَتْ اِلَيْهٖ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِيْ
مادرت بدکاره ﴿٢٨﴾ پس اشاره کرد [مریم] به سوی آن [بچه] گفتند چگونه سخن گوئیم با کسی که هست در

اَلْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ اِنِّيْ عَبْدُ اللّٰهِ ؕ اَتٰنِي الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِيْ
گهواره کودکي ﴿٢٩﴾ گفت همانا من بنده الله هستم داده است به من کتاب را و گردانیده است مرا

بَنِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِيْ مُبَارَكًا اٰتٰنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصٰنِيْ بِالصَّلٰوةِ
پیامبر ﴿٣٠﴾ و گردانیده مرا مبارک هر جا که باشم و سفارش فرموده است مرا به نماز

وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّاۙ بَوٰلِدِيْ وَلَمْ يَجْعَلْنِيْ
و زکات مادامی که زنده باشم ﴿٣١﴾ و نیکوکار گردانیده [مرا] با مادر خود و نساخته مرا

جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلٰی يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوْتُ
زورگوی بدبخت ﴿٣٢﴾ و سلام بر من در روزی که زاده شدم و روزی که بمیرم

وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذٰلِكَ عِيسٰی ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
و روزی که برانگیخته شوم زنده ﴿٣٣﴾ این است [حال] عیسی پسر مریم [همان] سخن حق

اَلَّذِيْ فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّخِذَ مِنْ وَلَدٍۙ سُبْحٰنَہٗ ؕ
که در آن تردید می کردند ﴿٣٤﴾ نباشد سزاوار برای الله که بگیرد فرزندی را پاکا او

اِذَا قَضٰی اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٣٥﴾ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ
چون خواهد گزارد کاری پس جز این نیست که می گوید به او بشو بی درنگ می شود ﴿٣٥﴾ و [گفت] همانا الله پروردگار من و پروردگار شماست

فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَخْرَابُ مِنْ
پس بپرستید لورا این است راهی راست ﴿٣٦﴾ پس اختلاف کردند گروه ها در

بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٣٧﴾ اَسْمِعْ
میان خود پس وای بر کسانی که کافر شدند از حضور در روزی بزرگ ﴿٣٧﴾ چه خوب شنوایند ایشان

وَابْصُرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَآ لٰكِنَ الظّٰلِمُوْنَ الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٨﴾
و چه خوب بینایند! در روزی که می آیند پیش ما لیکن ستمکاران آن روز در گمراهی آشکارند ﴿٣٨﴾

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
و بيم ده ایشان را از روز حسرت چون پایان پذیرد کار و [هشدار بده] در حالی که آنان در بی خبری اند و ایمان نمی آورند

﴿۳۹﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿۴۰﴾ وَادْكُرْ
همانا ما وارث می شویم زمین را و هر آنکه را که بر روی آن است و آنان به سوی ما بازگردانیده می شوند ﴿۴۰﴾ و یاد کن

فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿۴۱﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَابَتِ
در این کتاب ابراهیم را همانا او بود بسیار راست گویی پیامبر ﴿۴۱﴾ وقتی که گفت به پدر خود ای پدر

لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۴۲﴾ يَتَابَتِ
چرا می پرستی چیزی را که نمی شنود و نمی بیند و دفع نکند از تو هیچ چیزی را [= هیچ گزندی را] ﴿۴۲﴾ ای پدرم

إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا
همانا من آمده است مرا از دانش چیزی که نیامده است برای تو پس پیروی کن مرا که بنمایم تورا راهی

سَوِيًّا ﴿۴۳﴾ يَتَابَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
راست ای پدر پرستش مکن شیطان را همانا شیطان هست برای [الله] مهر گستر

عَصِيًّا ﴿۴۴﴾ يَتَابَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ
بسیار نافرمان ای پدر همانا من می ترسم که برسد تو را عذابی از [الله] مهر گستر

فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿۴۵﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ بَرَّكَتُ عَنْ آلِهَائِي
پس می شوی برای شیطان یاور و همدم ﴿۴۵﴾ گفت آیا برگشته ای تو از اله های من

يَا إِبْرَاهِيمَ لَنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿۴۶﴾ قَالَ
ای ابراهیم اگر دست بر نداری هر آینه تورا سنگسار کنم و دور باش از من مدتی دراز گفت

سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿۴۷﴾
تو را به درود! زودا طلب آمرزش کنم برای تو از پروردگار خود همانا او هست به من بسیار مهربان [= به من لطف دارد] ﴿۴۷﴾

وَأَعِزِّلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَى
و کناره می گیرم از شما و از آنچه فرا می خوانید به جز الله و فرا می خوانم پروردگار خود را امید است

أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿۴۸﴾ فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ
که نباشم به درخواست پروردگار خود بدبخت و محروم پس چون کناره گرفت از آنان و از آنچه می پرستیدند

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿۴۹﴾
در برابر الله بخشیدیم به او اسحاق و یعقوب را و همه را قرار دادیم پیامبر ﴿۴۹﴾

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿۵۰﴾
و بخشیدیم ایشان را از رحمت خود و قرار دادیم برای ایشان گفتار راست بلند آوازه ای را

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿۵۱﴾
و یاد کن در این کتاب موسی را همانا او بود ناب برگزیده و بود فرستاده ای پیامبر

وَنَذَرْنَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ
 و نذا کردیم او را از طرف راست کوه طور و نزدیک ساختیم او را رازگویان ﴿٥٢﴾ و عطا کردیم به او از
 رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ
 رحمت خود برادرش هارون را به پیامبری ﴿٥٣﴾ و یاد کن در این کتاب اسماعیل را همانا او بود
 صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ
 راست وعده و بود فرستاده‌ای و پیامبری ﴿٥٤﴾ و امر می کرد اهل خود را به نماز
 وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ
 و زکات و بود نزد پروردگار خود پسندیده ﴿٥٥﴾ و یاد کن در این کتاب ادريس را
 إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 همانا او بود راست گفتار و پیامبری ﴿٥٦﴾ و بالا بردیم او را به مقامی والا ﴿٥٧﴾ آنان کسانی اند که
 أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ
 انعام کرد الله بر ایشان از پیامبران از اولاد آدم و از [ولاد] آنان که برداشتیم با نوح [در کشتی]
 وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
 و از اولاد ابراهیم و اسرائیل و از جمله کسانی که هدایت نمودیم [ایشان را] و برگزیدیم چون خوانده می شد بر ایشان
 آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ
 آیات [الله] مهر گستر به زمین می افتادند سجده کنان و گریان ﴿٥٨﴾ پس آمد پس از ایشان
 خَلَفَ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا
 جانشینانی که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند شهوت هارا پس زودا که روبه روشوند با [کیفر] گمراهی
 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
 مگر کسی که توبه کرده و ایمان آورده و کرده باشد [کاری] شایسته پس آنان وارد می شوند در بهشت
 وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ
 و کم کرده نمی شود [از ثواب آنها] چیزی ﴿٦٠﴾ بهشت های پاینده که وعده داده است [الله] مهر گستر بندگان خود را
 بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا
 به غیب همانا هست وعده او آمدنی ﴿٦١﴾ نشنوند در آن سخن بیهوده را مگر سلام
 وَهُمْ يَرْزُقُوهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ
 و برای ایشان است روزیشان در آن صبح و شام ﴿٦٢﴾ این همان بهشتی است که میراث می دهیم از
 عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ
 بندگان خود کسانی که باشند پرهیزکار ﴿٦٣﴾ و فرود نمی آیم [ما فرشتگان] مگر به فرمان پروردگار تو برای اوست آنچه در
 أَيْدِنَا وَمَا خَلَفْنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾
 پیش روی ماست و آنچه در پس ماست و آنچه در بین اینهاست و نیست پروردگار تو فراموش کار ﴿٦٤﴾

رَبُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
[لوست] پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه در میان آن دواست پس پرستش کن او را و شکيبا باش برای بندگی او

هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ
آیا می شناسی برای او همنامی را؟ ﴿٦٥﴾ و می گوید انسان آیا چون بمیرم باز

أُخْرِجَ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
بیرون آورده خواهیم شد زنده؟ ﴿٦٦﴾ آیا یاد نمی کند انسان که همانا ما آفریدیم او را پیش از این

وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
حال آنکه نبود چیزی؟ ﴿٦٧﴾ سوگند به پروردگارت که هر آینه جمع کنیم ایشان و شیاطین را سپس

لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ
هر آینه حاضر می سازیم ایشان را گرداگرد دوزخ به زانو در افتاده سپس ﴿٦٨﴾ بیرون می کشیم از هر

شَبْعَةٍ أَهْلَهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِيقًا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ
گروهی هر کدام را که شدیدتر باشد بر [الله] مهرگستر در سرکشی ﴿٦٩﴾ آنگاه ما داناتریم به آنان که

هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلَاً ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
ایشان سزاوارترند به درآمدن در آن [دوزخ] ﴿٧٠﴾ و نیست از شما هیچ کس مگر آنکه به آن درآید هست این وعده بر پروردگار تو

حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ
لازم [و] انجام پذیر ﴿٧١﴾ آنگاه می رهانیم آنان را که پرهیزکاری کردند و می گذاریم ظالمان را

فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
در آن به زانو در افتاده ﴿٧٢﴾ و چون خوانده شود بر ایشان آیات روشن ما گویند آنان که کفر ورزیدند

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَىُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ
به آنان که ایمان آوردند کدام یک از این دو گروه جایگاهی بهتر و انجمنی آراسته تر دارد؟ ﴿٧٣﴾ و چه بسیار

أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِءْيَا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ
هلاک کردیم پیش از ایشان نسل ها را که ایشان نیکوتر ساز و برگ و منظری داشتند ﴿٧٤﴾ بگو هر که

كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلِمَ دِدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ
باشد در گمراهی پس مهلت دهد به او [الله] مهرگستر مهلتی تا آنگاه که ببینند آنچه را که وعده داده شده بودند

إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا
یا عذاب [در دنیا] و یا رستاخیز پس به زودی خواهند دانست که چه کسی بدتر است جایگاهش

وَأَضَعُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى
و ضعیف تر است سپاهش ﴿٧٥﴾ و می افزاید الله بر آنان که راه یافته اند هدایت را

وَالْبَقِيَّتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾
و کارهای ماندنی و شایسته بهتر است نزد پروردگار تو از جهت پاداش و بهتر است از جهت سرانجام ﴿٧٦﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَوَلَدًا

آیا دیدی آن کس را که کافر شد به آیات ما و گفت هر آینه به من داده شود مال و فرزندی

۷۷ أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۷۸ كَلَّا

۷۷ آیا آگاهی یافته بر غیب یا گرفته است از نزد [الله] مهر گستر پیمانی را؟ ۷۸ نه چنین است

سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۷۹ وَنَرِثُهُ

به زودی می نویسیم آنچه را که می گوید و می افزاییم برای او از عذاب افزودنی را ۷۹ و به میراث می بریم از او

مَا يَقُولُ وَيَأْتِنَا فَردًا ۸۰ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً

آنچه را که می گوید و خواهد آمد نزد ما تنها [و دست خالی] ۸۰ و گرفتند به جای الله الهه هایی را

لَيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۸۱ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ

تا باشند برای آنان مایه عزت ۸۱ چنین نیست زودا که انکار کنند پرستش ایشان را و می شوند

عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۸۲ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ

بر ضد ایشان ۸۲ آیا ندیدی که همانا ما فرستادیم شیاطین را بر کافران

تَوْرَهُمْ ۸۳ أَزًا ۸۴ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا

که تحریکشان کنند تحریک کردنی ۸۳ پس شتاب مکن بر ایشان جز این نیست که بر شماریم برای آنها [کردارشان را] شمردنی ۸۴

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۸۵ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ

روزی که گرد آوریم پرهیزکاران را به سوی [الله] مهر گستر به میهمانی ۸۵ و می رانیم گنهکاران را

إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًّا ۸۶ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ أَخَذَ عِنْدَ

به سوی دوزخ تشنه کام ۸۶ در اختیار ندارند شفاعت را مگر کسی که گرفته باشد نزد

الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۸۷ وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۸۸ لَقَدْ

[الله] مهر گستر پیمانی را ۸۷ و گفتند گرفته است [الله] مهر گستر فرزندی را ۸۸ هر آینه

جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطِرُنَ مِنْهُ ۸۹

آورده اید چیزی بسیار زشتی را ۸۹ نزدیک است که آسمان ها بشکافند از این [سخن]

وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۹۰ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

و بشکافد زمین و بیفتد کوه ها پاره پاره ۹۰ اینکه می خوانند برای [الله] مهر گستر فرزندی را

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۹۱ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي

و سزاوار نباشد برای [الله] مهر گستر که بگیرد فرزندی را ۹۱ نیست هیچ کسی در

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا ءَاتَىٰ الرَّحْمَنُ عَبْدًا ۹۲ لَقَدْ أَحْصَاهُم

آسمان ها و زمین مگر آنکه خواهد آمد نزد [الله] مهر گستر به بندگی ۹۲ به تحقیق او همه را سرشماری نموده

وَعَدَهُمْ عَذَابًا ۹۳ وَكُلُّهُمْ عِندَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۹۴

و دقیقاً شمارش کرده است ۹۳ و هر یک از ایشان خواهد آمد روز رستاخیز به تنهایی ۹۴

وَعَدَهُمْ عَذَابًا ۹۳ وَكُلُّهُمْ عِندَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۹۴

و دقیقاً شمارش کرده است ۹۳ و هر یک از ایشان خواهد آمد روز رستاخیز به تنهایی ۹۴

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
همانا آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته به زودی قرار می دهد برای ایشان

الرَّحْمَنُ وَدًّا ﴿١٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
[الله] مهرگستر دوستی را [در دل ها] پس جز این نیست که آسان ساختیم [قرآن] را به زبان تو تا مزده دهی به آن

الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدَا ﴿١٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمُ
پرهیزکاران را و بیم دهی به آن گروهی ستیزه جو را و چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان

مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِصُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿١٨﴾
از نسل هایی آیا می بینی از ایشان کسی را یا می شنوی از آنان آوایی را؟

ترتیبها ۲۰
آیاتها ۱۳۵
سُورَةُ طه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام الله مهر گستر مهربان

طه ﴿١﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا نَذِيرَةً
طه ها ﴿١﴾ فرود نفرستادیم بر تو این قرآن را که در رنج افتی مگر نذردانی

لِمَن يَخْشَى ﴿٣﴾ تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
برای آنکه می ترسد ﴿٣﴾ درحالی که نازل شده از جانب آن که آفرید زمین و آسمان های بلند را

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
[الله] مهرگستر بر عرش استیلا یافت ﴿٥﴾ از آن لواست آنچه در آسمان ها و آنچه در

الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِنْ تَجْهَر بِالْقَوْلِ
زمین و آنچه در میان هر دو و آنچه در زیر خاک نمناک است ﴿٦﴾ و اگر آشکار کنی سخن را

فَإِنَّهُ يَعْلَمُ الْسِرَّ وَخَفَى ﴿٧﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
پس همانا او می داند نهان و نهان تر را ﴿٧﴾ الله است که نیست الهی جز او از آن اوست نام های

الْحُسْنَى ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا
نیکوتر ﴿٨﴾ و آیا رسیده است به تو داستان موسی؟ ﴿٩﴾ آنگاه که دید آتشی را

فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
پس گفت به اهل خود درنگ کنید همانا من دیده ام آتشی را باشد که من بیاروم برای شما از آن اخگری را

أَوْ أَحْدُثُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَنهَا نُودِيَ بِمُوسَى ﴿١١﴾
یا بیابم بر آتش رهنمودی ﴿١٠﴾ پس چون بیامد نزد آن [آتش] ندا داده شد که ای موسی ﴿١١﴾

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾
همانا من خود پروردگار توام پس در آور کفشهایت را زیرا تو در وادی پاک «طوی» هستی ﴿١٢﴾

وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
و من برگزیده ام تو را پس بشنو آنچه را که وحی می شود ﴿۱۳﴾ همانا منم الله نیست الهی جز من

فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
پس بندگی کن مرا و برپادار نماز را برای یاد کردن من ﴿۱۴﴾ همانا رستاخیز آمدنی است

أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ
می خواهم پنهان دارم آن را تا پاداش داده شود هر کسی به آنچه تلاش کرده است ﴿۱۵﴾ پس باز ندارد تو را

عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ
از [باور داشتن به] آن کسی که ایمان ندارد به آن و پیروی کرده هوس خود را که هلاک می شوی ﴿۱۶﴾ و چیست این

بِإِمِينِكَ يَمُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا
گر دست راست تو ای موسی؟ ﴿۱۷﴾ گفت این عصای من است که تکیه می کنم بر آن

وَأَهْشُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَثَارِبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا
و [برگ ها را] می ریزانم با آن برای گوسفندانم برای من در این [عصا] نیازهای دیگری [نیاز هست] ﴿۱۸﴾ فرمود بینداز آن را

يَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا
ای موسی ﴿۱۹﴾ پس بیفکندش پس ناگهان آن ماری شد که می دويد ﴿۲۰﴾ گفت بگیر آن را

وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ
و مترس باز خواهیم گردانید او را به حالت نخستین آن ﴿۲۱﴾ و پیوست کن دست خود را

إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِن غَيْرِ سَوَاءٍ ؕ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لَنُرِيكَ
به گریبان خود تا برآید سفید بی هیچ عیبی درحالی که این نشانه دیگر است ﴿۲۲﴾ تا بنماییم تو را

مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ
از نشانه های بزرگ خود ﴿۲۳﴾ برو به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است ﴿۲۴﴾ گفت

رَبِّ أَسْرِخْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ
[ای] پروردگار من بگشای برای من سینه ام را ﴿۲۵﴾ و آسان کن برآیم کارم را ﴿۲۶﴾ و بگشا گره را از

لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَارُونَ
زبانم ﴿۲۷﴾ تا بفهمند سخنم را ﴿۲۸﴾ و بگردان برای من وزیری را از کسان من ﴿۲۹﴾ هارون

أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَذَّبْتُمْ بِهَؤُلَاءِ
برادرم را ﴿۳۰﴾ محکم کن به او پشتم را ﴿۳۱﴾ و شریک ساز او را در کار من ﴿۳۲﴾ تا به پستی ستاییم تو را

كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذَرُكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ
بسیار ﴿۳۳﴾ و یاد کنیم تو را بسیار ﴿۳۴﴾ همانا تو هستی به [احوال] ما بینا ﴿۳۵﴾ گفت هر آینه

أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾
داده شد به تو خواسته ات ای موسی ﴿۳۶﴾ و هر آینه نعمت ارزانی داشتیم بر تو بار دیگر ﴿۳۷﴾

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۖ (۳۸) أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ

آنگاه که وحی کردیم به مادرت آنچه [باید] وحی می شد (۳۸) که بینداز او را در صندوق آنگاه بینداز آن [صندوق] را

فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَالْقِتَّةُ
در دریا تا اندازد او را دریا به کناره بگیرد او را [کسی که] دشمن من و دشمن اوست و افکندم

عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۖ (۳۹) إِذْ تَمْشِي أَخْتُكَ
بر تو محبتی از جانب خود و تا پرورده شوی زیر نظر من (۳۹) [یاد کن] آنگاه که می رفت خواهرت

فَنَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۚ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
پس می گفت آیا نشان دهیم به شما کسی را که سرپرستی کند او را پس باز آوریم تو را به سوی مادرت تا روشن شود

عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَكَلَّمْتُ نَفْسًا فَجَعِنَاكَ مِنَ الْغَمِّ ۚ وَفَنَّاكَ فُتُونًا
چشم او و غم نخورد و کشتی شخصی را پس نجات دادیم تو را از غم و بیازمودیم تو را آزمودنی

فَلْيَسِّرْ سَبِيلَ أُمَّكَ ۖ (۴۰) قَدَرِ يَمْوَسَّىٰ
پس درنگ کردی چندین سال در میان اهل مدین پس باز آمدی بر اساس برنامه ریزی ای موسی (۴۰)

وَأَصْطَفَعْنَاكَ لِنَفْسِي ۖ (۴۱) أَذْهَبَ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نُنَا
و پروراندیم تو را برای خود (۴۱) برو تو و برادرت با نشانه های من و سستی مکنید

فِي ذِكْرِي ۖ (۴۲) أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۖ (۴۳) فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّنَا
در یاد من (۴۲) بروید به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است (۴۳) پس بگویید به او سخنی نرم را

لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۖ (۴۴) قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَقْرُبَ عَلَيْنَا
باشد که او پند گیرد یا ترسد (۴۴) گفتند ای پروردگار ما همانا ما می ترسیم که پیشدستی کند بر [ضد] ما

أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ۖ (۴۵) قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمِعُ وَأَرَىٰ
یا طغیان ورزد (۴۵) گفت مترسید همانا من با شما هستم می شنوم و می بینم

فَأَنبَاهُ ۖ (۴۶) فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ ۖ (۴۷) فَارْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
پس بروید پیش وی پس بگویید همانا ما دو فرستاده پروردگار تویم پس بفرست با ما بنی اسرائیل را

وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ
و عذاب مکن ایشان را و هر آینه آورده ایم پیش تو نشانه ای از پروردگارت و سلام بر کسی که پی گیرد

الْهُدَىٰ ۖ (۴۷) إِنَّا قَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ
ره نمود را (۴۷) همانا ما وحی فرستاده شده به سوی ما که عذاب بر کسی است که تکذیب کند

وَتَوَلَّىٰ ۖ (۴۸) قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوَسَّىٰ ۖ (۴۹) قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
و روی بر تابد (۴۸) گفت [فرعون] پس کیست پروردگار شما دو نفر ای موسی (۴۹) گفت [موسی] پروردگار ما کسی است که عطا کرده است

كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۖ ثُمَّ هَدَىٰ ۖ (۵۰) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۖ (۵۱)
به هر چیزی آفرینش [ویژه آن] را سپس راه نموده است (۵۰) گفت پس چیست حال نسل های نخستین؟ (۵۱)

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ۵۲
 گفت علم آن نزد پروردگارم است در کتابی که نه خطا می کند پروردگار من و نه فراموش می کند ۵۲

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ
 اوست که قرار داد برای شما زمین را بستری و کشیده است برای شما در آن راه ها و فرو فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ۵۳
 از آسمان آب را پس برآوردیم به سبب آن انواعی از رویدنی های گوناگون ۵۳ بخورید

وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ ۵۴
 و بچرانید چهارپایان خود را همانا در این نشانه هایی است برای صاحبان خرد ۵۴ از زمین

خَلَقْنَكُمْ فِيهَا وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ وَلَقَدْ
 آفریدیم شما را و در آن برمی گردانیم شما را و از آن بیرون خواهیم آورد شما را بار دیگر ۵۵ و هر آینه

أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ۵۶
 بنمودیم به او [فرعون] نشانه های خود همه آن را پس دروغ پنداشت و نپذیرفت ۵۶ گفت آیا آمده ای نزد ما تا بیرون کنی ما را

مِنَ الْأَرْضِ بِسِحْرِكَ يَمُوسَىٰ ۵۷
 از سرزمین ما با جادوی خود ای موسی؟ ۵۷ پس هر آینه می آوریم برای تو جادویی مانند آن را

فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 پس قرار بده بین ما و بین خود وعده گاهی را خلاف نکنیم آن را ما و نه تو درجایی

سَوًى ۵۸
 هموار ۵۸ گفت وعده گاه شما روز آرایش [جشن] است و اینکه گردآورده شوند مردم وقت نیمروز

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۶۰
 پس بازگشت فرعون پس فراهم آورد ترفند خود را سپس بیامد ۶۰ گفت به ایشان

مُوسَىٰ وَيَلِكُمْ لَا تَقِفُوا عَلَيَّ ۶۱
 موسی وای بر شما مبندید بر ۶۱ دروغی را پس هلاک گرداند شما را به عذابی

وَقَدْ خَابَ مَن أَفْتَرَىٰ ۶۲
 و هر آینه ناامید شد کسی که دروغ بست ۶۲ پس نزاع کردند در کار خود در میان خویش و پنهان داشتند

النَّجْوَىٰ ۶۳
 راز [خود را] ۶۳ گفتند همانا این هر دو جادوگرند می خواهند که بیرون کنند شما را

مِّنَ الْأَرْضِ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْنَىٰ ۶۴
 از سرزمین تان به جادوی خود و براندازند آیین برتر شما را ۶۴ پس گرد آورید

كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن أَسْتَعْلَىٰ ۶۵
 نیرنگ خود را سپس بیاید صف کشیده و هر آینه رستگار [پیروز] است امروز آن که برتری یابد ۶۵

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ
گفتند ای موسی یا این است که تو افکنی [عصارا] و یا اینکه باشیم [ما] اول کسی که بیفکند ﴿٦٥﴾ گفت
بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِبَاهُهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى
بلکه شما افکنید پس ناگهان ریسمان ها و عصاهایشان چنان وانمود شد به موسی از جادوی آنها که می دوند
﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ
﴿٦٦﴾ پس دریافت [=احساس کرد] در دل خود هراسی را موسی ﴿٦٧﴾ گفتیم مترس همانا
أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
تویی برتر ﴿٦٨﴾ و بیفکن آنچه در دست راست توست تا فروبرد چیزی را که ساخته اند همانا آنچه ساخته اند
كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾ فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا
ترفند جادوگری است و رستگار نمی شود جادوگر هر جا که آید ﴿٦٩﴾ پس افتادند جادوگران سجده کنان
قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾ قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ
گفتند ایمان آوردیم به پروردگار هارون و موسی ﴿٧٠﴾ گفت [افرعون] باور کردید به او پیش از آنکه اجازه بدهم
لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
شمارا؟ همانا وی بزرگ شما است که آموخته است به شما جادو را پس هر آینه قطع می کنم دست ها
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَأَصْلَبَنَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ
و پاهای شمارا برخلاف یکدیگر و هر آینه بر دار می کشم شمارا در تنه های خرما و هر آینه خواهید دانست
أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنْ
که عذاب کدام ما سخت تر و پاینده تر است ﴿٧١﴾ گفتند هرگز ترجیح نمی دهیم تو را بر آنچه برای ما آمده است از
الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ
دلایل روشن و بر آن کس که ما را آفرید پس حکم بکن هر چه را حکم کننده ای جز این نیست تو حکم می کنی در این
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
زندگانی دنیا ﴿٧٢﴾ همانا ما ایمان آوردیم به پروردگارمان تا ببخشد برای ما گناهان ما را و آنچه مجبور کردی ما را
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
بر آن از جادو و الله بهتر و پاینده تر است ﴿٧٣﴾ همانا کسی که بیاید نزد پروردگار خود گنهگار
فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ
پس همانا برای او است دوزخ نه می میرد در آن و نه زندگی می کند ﴿٧٤﴾ و آن که نزد او آید ایمان آورنده که
عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ
کرده باشد کارهای شایسته پس آنان برای آنهاست درجات بلندتر ﴿٧٥﴾ باغ هایی پاینده
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾
که می رود زیر آنها نهرها درحالی که جاودان اند در آن و این است پاداش کسی که پاکي ورزد ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا
و هر آینه وحی فرستادیم به سوی موسی که شبانه ببر بندگان مرا پس باز کن برای ایشان راهی
فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۚ ﴿٧٧﴾ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
در دریا خشک نترسی از رسیدن [فرعونیان] و نه راسی [از غرق شدن] ۚ ﴿۷۷﴾ پس دنبال کردند ایشان را فرعون
بِجُنُودِهِ ۚ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۚ ﴿٧٨﴾ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ
بألشکرهای خود پس فراگرفت آنان را از دریا آنچه فراگرفت آنان را ۚ ﴿۷۸﴾ و گمراه کرد فرعون قوم خود را
وَمَا هَدَىٰ ۚ ﴿٧٩﴾ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ ۚ قَدْ أَفْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ ۚ وَوَعَدْنَاكَ
و هدایت نکرد ﴿۷۹﴾ ای بنی اسرائیل هر آینه نجات دادیم شما را از دشمن تان و وعده دادیم شما را
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰنَ ۚ وَالسَّلَوىٰ ۚ ﴿٨٠﴾ كَلُوا
در طرف راست کوه طور و نازل کردیم بر شما ترنجبین و بلدرچین را ۚ ﴿۸۰﴾ [گفتم] بخورید
مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ
از پاکیزه های آنچه روزی دادیم شما را و از حد مگذرید در آن پس فرود خواهد آمد بر شما خشم من
وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۚ ﴿٨١﴾ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ
و کسی که فرود آید بر وی خشم من پس به تحقیق هلاک شود ﴿۸۱﴾ و همانا من آمرزنده آن کس هستم که توبه کند
وَأَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۚ ﴿٨٢﴾ وَمَا أَغْجَلَكَ عَنْ
و ایمان آورد و کند کارشایسته سپس در راه راست بماند ﴿۸۲﴾ و چه چیز به شتاب آورد تو را از
قَوْمِكَ يَمْوَسَىٰ ۚ قَالَ هُمْ أَوْلَآءُ عَلَيَّ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ
قومت ای موسی؟ گفت ایشان همینان اند که در پی من [روانند] و شتافتم به سوی تو
رَبِّ ۚ ﴿٨٤﴾ لَرِضَىٰ ۚ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
ای پروردگار من تا خوشنود شوی گفت همانا ما آزمودیم قوم تو را بعد از تو و گمراه کرد آنها را
السَّامِرِيُّ ۚ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ ۚ أَسِفًا قَالَ
سامری ﴿۸۵﴾ پس باز گشت موسی به سوی قوم خود خشمناک اندوهناک گفت
يَقَوْمُ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ
ای قوم من آیا وعده نناده بود شما را پروردگارتان وعده ای نیکو؟ آیا دراز شد بر شما
الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَأَخْلَفْتُمُ
آن پیمان یا خواستید که فرود آید بر شما غصبی از پروردگارتان پس خلاف کردید
مَوْعِدِي ۚ ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا
و وعده ام را گفتند خلاف نکردیم به اختیار خود و لیکن بر ما نهادند
أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا ۚ فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۚ ﴿٨٧﴾
بارهای سنگین از زیور قوم فرعون پس بیفکندیم آن را پس این گونه [در آتش] انداخت سامری [آنچه با خود داشت] ﴿۸۷﴾

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
پس بیرون آورد برای ایشان گوساله ای را کالبدی که او را بانگ [گوساله] بود پس گفتند این است اله شما

وَالِلَّهِ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعَ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا
واله موسی که [موسی] او را فراموش کرده است ﴿٨٨﴾ آیا نمی بینند که [آن گوساله] بر نمی گرداند به ایشان سخنی را و

يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
در اختیار ندارد برای ایشان ضرر و نه نفعی را ﴿٨٩﴾ و هر آینه گفته بود به ایشان هارون پیش از این [پیش از بازگشت موسی]

يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
ای قوم من جز این نیست که آزمایش شدید به آن [گوساله] و همانا پروردگار شما [الله] مهر گستر است پس پیروی من کنید و اطاعت کنید

أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ
فرمان مرا ﴿٩٠﴾ گفتند ما پیوسته می مانیم براو مقیمان [= ملازم تعظیم او خواهیم بود] تا اینکه برگردد به سوی ما موسی

قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَّكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩١﴾ أَلَا تَتَّبِعُنَّ
﴿٩١﴾ گفت [موسی] ای هارون چه چیز باز داشت تو را وقتی که دیدی ایشان را که گمراه شدند ﴿٩١﴾ که از من پیروی نکنی

أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٢﴾ قَالَ يَبْنَومٌ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
آیا نافرمانی کردی فرمان مرا؟ ﴿٩٢﴾ گفت ای پسر مادرم مگیر ریش مرا و نه [موی] سرم را

إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ
همانا من ترسیدم که بگویی جدایی انداختی میان بنی اسرائیل و نگاه نداشتی

قَوْلِي ﴿٩٤﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمَعِي ﴿٩٥﴾ قَالَ بَصُرْتُ
سخنم را ﴿٩٤﴾ گفت [موسی] این چه کاری است که تو کردی ای سامری؟ ﴿٩٥﴾ گفت دیدم

بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
چیزی را که دیگران ندیدند آن را پس گرفتم مشت [خاک] را از زیر پای آن فرستاده [جبرئیل]

فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ
و آن را افکندم [در کالبد آن گوساله] و این چنین بپاراست برایم نفس من ﴿٩٦﴾ گفت

فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ
موسی پس برو [دور شو] همانا برای تو در زندگی [سز این است] که بگویی تماس ممنوع [= به من دست نزنید] و همانا برای تو

مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
وعده گاهی است که هرگز با تو خلاف نمی شود آن و بنگر به سوی اله خود که پیوسته براو

عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا
مقیم بودی [و آن را تعظیم می کردی] هر آینه می سوزانیم آن را سپس می پاشیم آن را در دریا پاشیدنی ﴿٩٧﴾ جز این نیست که

إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾
اله شما الله است که نیست الهی جز او فرا گرفته است همه چیز را علم [او] ﴿٩٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا

این چنین حکایت می کنیم بر تو از خبرهای آنچه گذشته است و هر آینه دادیم به تو از نزد خودمان

ذِكْرًا ۱۱۱ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا

پندی را ۱۱۱ کسی که رویگرداند از آن پس همانا وی برمی دارد در روز رستخیز باری را

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۱۱۲ يَوْمَ يُنْفَخُ

درحالی که جاویدانند در آن و بد است برای شان در روز رستخیز [آن] بار ۱۱۲ روزی که همیده شود

فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۱۱۳ يَتَخَفَتُونَ

در صور و محشور کنیم [برانگیزیم] بزهکاران را آن روز [به حالت] کبود رنگ ۱۱۳ آهسته می گویند

بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۱۱۴ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ

میان خویش که درنگ نکردید [در دنیا] مگر ده روز را ۱۱۴ ما داناتریم به آنچه می گویند آنگاه گوید

أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۱۱۵ وَيَسْتَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ

راه یافته ترین شان درنگ نکردید مگر روزی را ۱۱۵ و می پرسند از تو درباره [احوال] کوه ها

فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۱۱۶ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۱۱۷

پس بگو پراکنده کند آنها را پروردگار من پراکنده کردنی ۱۱۶ پس وای گذارد آنها را به صورت دشتی هموار ۱۱۷

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۱۱۸ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ

که نمی بینی در آن کجی و نه بلندی را ۱۱۸ در آن روز پیروی می کنند آن دعوت کننده [حق را]

لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ ۱۱۹ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

که هیچ انحرافی ندارد و پست می شود آوازاها از ترس [الله] مهر گستر و نمی شنوی مگر نوایی نرم

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ ۱۲۰ وَرَضِيَ لَهُ

در آن روز سودی ندارد شفاعت مگر [شفاعت] کسی که اجازه داده باشد به او [الله] مهر گستر و پسندیده باشد

قَوْلًا ۱۲۱ سَخُنَ [اَوْ] رَا ۱۲۲ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ

سخن [او] را ۱۲۱ می داند آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پشت ایشان است و [ایشان] احاطه نیابند به او

عِلْمًا ۱۲۳ وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۱۲۴ وَقَدْ خَابَ مَنْ

در دانش ۱۲۳ و فروتن شوند چهره ها در برابر آن زنده پایدار و هر آینه ناامید و محروم گردد آن که

حَمَلَ ظُلْمًا ۱۲۵ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ ۱۲۶ فَلَا

برداشته بار ستمی را ۱۲۵ و هر که کند چیزی از کارهای شایسته درحالی که او مؤمن [هم] باشد پس نه

يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۱۲۷ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

هراسی دارد از ستمی و نه کاستن [پاداشی] ۱۲۷ و این چنین فروفرستادیم آن را قرآنی به زبان عربی

وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۱۲۸ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۱۲۹

و گوناگون آوردیم در آن [سخنان] بیم آور باشد که ایشان بپرهیزند یا پدید آورد برای ایشان پندی را ۱۲۹

فَنَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 پس بلندمرتبه است **الله** آن فرمانروای به حق و شتاب مکن به [خواندن] قرآن پیش از آنکه

يُقَضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝ وَلَقَدْ عَهِدْنَا
 پایان پذیرد به سوی تو وحی آن و بگو **ای پروردگارم** زیاده کن مرا دانش ۱۱۴ و هر آینه ماسفارش کردیم

إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَنَىٰ وَلَمْ نُجِدْ لَهُ عَزْمًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا
 به آدم پیش از این پس فراموش نمود و نیافتیم برای او اراده‌ای استوار را ۱۱۵ و [یاد کن] آنگاه که گفتیم

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ
 به فرشتگان که سجده کنید برای آدم پس به سجده افتادند مگر ابلیس که سرباز زد

فَقُلْنَا يَتَّعَدُمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ
 پس گفتیم ای آدم همانا این دشمن است برای تو و همسرت پس نباید که بیرون کند شما را

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۝ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۝
 از بهشت که در رنج افتی ۱۱۷ همانا برای توست اینکه نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه گردی ۱۱۸

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ۝ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ
 و اینکه تو تشنه نمی شوی در آن و نه در گرمی آفتاب بمانی ۱۱۹ پس وسوسه کرد در دل او

الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّعَدُمُ هَلْ أَذُكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكُ
 شیطان گفت ای آدم آیا رهنمون شوم تو را به درخت جاودانگی و پادشاهی ای که

لَا يَبُلَىٰ ۝ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا
 نفرساید؟ ۱۲۰ پس خوردند از آن پس ظاهر شد برای هر دو شرمگاه ایشان و آغاز کردند

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ ۝ فَغَوَىٰ ۝
 که بچسبانند بر خود از برگ‌های [درخت] بهشت و نافرمانی کرد آدم **پروردگار خود را** پس به بیراهه رفت ۱۲۱

ثُمَّ اجْنَبَهُ رَبُّهُ ۝ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۝ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا
 باز برگزید او را **پروردگارش** پس پذیرفت توبه او را و راه نمود ۱۲۲ گفت فروآید از اینجا

جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
 هر دو با هم که برخی از شما برای برخی دیگر دشمن است پس اگر برسد به شما از طرف من هدایتی

فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ۝ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن
 پس کسی که پیروی کند هدایت مرا پس نه گمراه شود و نه رنج کشد ۱۲۳ و کسی که روگرداند از

ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 یاد من پس همانا برای اوست زندگی ای تنگ و برانگیزانیم او را در روز رستاخیز

أَعْمَىٰ ۝ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝
 کور ۱۲۴ گوید **ای پروردگار من** چرا برانگیختی مرا کور حال آنکه بودم بینا ۱۲۵

قَالَ كَذَلِكَ أَنتَكَ ءَايَتُنَا ۖ فَتَسِينَهَا ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنصَىٰ ﴿١٢٦﴾ وَكَذَلِكَ

گوید این گونه آمد برای تو نشانه های ما پس فراموش کردی آنها را و این چنین امروز فراموش می شوی ﴿۱۲۶﴾ و این چنین

نَجَزَىٰ مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ ۖ كَيْفَ مَيِّهِم كَسَىٰ رَا كَه اَز اندازہ بگذرد و ایمان نیاورد به نشانه های پروردگار خود و هر آینه عذاب آخرت سخت تر

وَأَبْقَىٰ ﴿١٢٧﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ ۖ وَبَايَنَرْتَر است ﴿١٢٧﴾ پس آیاراهگشایان بوده است برای آنها چه بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان نسل هارا که [اینان هم اکنون] گام می زنند

فِي مَسْكِنِهِمْ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَىٰ ﴿١٢٨﴾ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ ۖ در منزلگاههایشان همانا در این نشانه هایی است برای خردمندان ﴿١٢٨﴾ و اگر نمی بود سخنی که

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ ۖ پیشی گرفته بود از جانب پروردگار هر آینه [آن عذاب هم اکنون] لازم می شد و [اگر نمی بود] سرآمدی معین ﴿١٢٩﴾ پس صبر کن بر

مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۖ آنچه می گویند و تسبیح گوی با ستایش پروردگار پیش از طلوع آفتاب و پیش از غروب آن

وَمِنْ ءَانَايَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ ۖ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾ وَلَا ۖ و برخی ساعت های شب پس تسبیح کن و [نیز] در لحظه های روز باشد که تو خشنود شوی ﴿١٣٠﴾ و

تَعْدَنَّ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ ۖ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ خیره مکن چشمت را به چیزی که بهره مند ساختیم به آن گروه هایی را از ایشان از آرایش زندگانی دنیا

لِنَفْتِنَهُمْ ۖ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ ۖ تابیارماییم ایشان را در آن و روزی پروردگار تو بهتر و پاینده تر است ﴿١٣١﴾ و فرمان ده خانواده خود را به نماز

وَأَصْطَبِرْ ۖ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ۖ وَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ و خود [نیز] شکیبا باش بر آن نمی طلبیم از تو روزی را ما روزی می دهیم تو را و عاقبت نیک برای [اهل] تقوا است

﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّهِ ۖ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي ۖ و [مردم] می گویند چرا نمی آورد برای ما نشانه ای را از پروردگار خود؟ آیا نرسیده است به ایشان نشانه آنچه در

الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ ۖ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهِ ۖ کتاب های پیشین است؟ ﴿١٣٣﴾ و اگر همانا ما هلاک می کردیم ایشان را به عذابی پیش از این

لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا ۖ فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ ۖ البته می گفتند ای پروردگار ما چرا نفرستادی به سوی ما پیامبری را تا پیروی کنیم آیات تو را پیش

قَبْلَ أَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ ۖ فَتَرَبَّصُوا ۖ از آنکه ذلیل شویم و رسوا گردیم؟ ﴿١٣٤﴾ بگو هر یک [از ما و شما] منتظر است پس شما هم منتظر باشید

فَسَتَعْلَمُونَ ۖ مِّنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾ پس زودا که خواهید دانست که چه کسانی رهروان راه درست اند و چه کسانی راه یافته اند ﴿١٣٥﴾

به نام الله مهر گستر مهربان

کہ انہا

تَلَمَّوْا
کردند

آنتہ
کہ شما

رض باشد

بَلْ
بَلْكَه

وَلَوْ
شِينِيَان

آوردند؟

أَهْلَ
از اهل

کدَا
[های]

با ایشان

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
و بسیار درهم شکستیم آبادی هایی را که بودند ستمکار پدید آوردیم بعد از آنها گروهی

۱۱ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۱۲
پس چون احساس کردند عذاب ما را ناگهان ایشان از آن می گریختند ۱۲

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَتَرْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنَكُمْ لَعَلَّكُمْ
و برگردید به سوی جایی که آسودگی داده شده شما در آن و به خانه هایتان باشد که شما

تُسْأَلُونَ ۱۳ قَالُوا يَبْوِلُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۱۴
پرسیده شوید گفتند وای بر ما هر آینه ما بودیم ستمکاران ۱۴ پس همواره همین

دَعَوْنَهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِدِينَ ۱۵
فراوان ایشان بود تا وقتی که گردانیدیم آنان را درو شده ای خاموش و بی جان ۱۵ و نیافریدیم

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَيْنَ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
آسمان و زمین را و آنچه میان آنهاست بازی کنان ۱۶ اگر می خواستیم که بگیریم بازیچه ای را

لَا تَتَّخِذَنَّهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ ۱۷
هر آینه می گرفتیم آن را از نزد خود اگر می بودیم کنندگان [این کار] ۱۷ [نه] بلکه می افکنیم حق را

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ
بر باطل پس درهم می شکند آن را پس ناگهان آن [باطل] نابود شود و وای بر شما از آنچه وصف می کنید

۱۸ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
و برای اوست هر که در آسمان ها و زمین است و آنان که نزد اویند [فرشتگان] تکبر نمی کنند

عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۱۹
از عبادت او و خسته نمی شوند ۱۹ تسبیح می گویند شب و روز

لَا يَفْتَرُونَ ۲۰ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ
در حالی که سستی نمی کنند ۲۰ یا اینکه گزیدند الهه هایی از زمین که آنها زنده می کنند [مردگان]

۲۱ لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
اگر بودی در آنها [آسمان و زمین] الهه هایی جز الله هر آینه هردو تباه می شدند پس پاکا الله پروردگار عرش

عَمَّا يَصِفُونَ ۲۲ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ
از آنچه وصف می کنند ۲۲ پرسیده نمی شود از آنچه می کند ولی از آنان پرسیده می شود ۲۳ یا اینکه

اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ
گرفته اند به جز او الهه هایی را؟ بگو بیاورید دلیل خود را این است یاد کرد آنانی که با من اند

وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۲۴
و یاد کرد آنانی که پیش از من بودند لیکن بیشترشان نمی دانند [سخن] حق را پس آنان روگردان اند ۲۴

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾ وَقَالُوا أَخُذْ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ جَزْ مِنْ پس بپرستید مرا و گفتند گرفته است [الله] مهر گستر فرزندی را پاکا او

بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ لِيَكُنَ [آن فرشتگان] بندگان گرامی اند پیشی نمی گیرند از او در سخن و ایشان

بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ بِهِ فَرْمَانِ او کار می کنند می داند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پشت سرشان است

وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ و شفاعت نمی کنند مگر برای کسی که او پسندیده باشد و ایشان از هیبت او بیمناک اند

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ ﴿٢٨﴾ وَهَرَكِه بگوید از ایشان که من الهی به جز او هستم پس آن کس را کیفر می دهیم

جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِهِ دُوزَخ این چنین کیفر می دهیم ستمکاران را آیا ندیدند کسانی که کفر ورزیدند

أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَكُنَّا رِثَقًا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فَفَنَقْنَهُمَا پس گشودیم آنها را و قرار دادیم که آسمان ها و زمین بودند بسته

مِنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رُؤُسًا كَوْهَ هَی سَخْتِ بَنِيَاد که [مبادا] بلرزاند ایشان را و قرار دادیم در آن راه های پهنوار را باشد که ایشان

يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ رَاهِ يَابَنْد و قرار دادیم آسمان را سقفی نگهداشته شده و ایشان از

عَايِنَهَا مُعْرَضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ نَشَانِهَ هَی آن رُویگردان اند و اوست آن که بیافرید شب و روز را و آفتاب

وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ أَلْخُلْدَ که هَر یک در مدارِ شناورند و قرار ندادیم برای هیچ آدمی پیش از تو

أَفَايُنْ مَتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ كُلِّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ جَاویدانگی را پس آیا اگر بمیری پس ایشان جاودان اند؟ هر کسی چشنده

الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾ مَرگ است و می آزماییم شما را به بد و نیک آزمودنی و به سوی ما بازگردانیده می شوید

وَإِذَا رَأَوْاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ يَتَّخِذُونَكَ إِلاَّ هُزُوًا

و هنگامی که ببینند تو را کسانی که کفر ورزیدند نمی گیرند تو را مگر به ریشخند [و گویند]

أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ

آیا این است آن کسی که یاد می کند [به بدی] اله های شما را در حالی که آنان به یاد [الله] مهر گستر

۳۶

هُمْ كَافِرُونَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ

خود کافرند آفریده شده است انسان از شتاب به زودی می نمایم به شما

ءَايَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ۚ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ

نشانه های خود را پس [به] شتاب مخواهید [عذاب] از من و می گویند کی می رسد این وعده

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ

اگر هستید شما راستگویان اگر می دانستند کسانی که کافر شدند وقتی که

لَا يَكْفُرُونَ عَنْ وُجُوهِهُمْ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا

باز نمی توانند داشت از روی های خود آتش را و نه از پشت های خود و نه

هُمْ يُنْصَرُونَ ۚ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا

ایشان یاری داده می شوند [عذاب را به] شتاب نمی خواستند [نه] بلکه می آید به ایشان ناگهانی پس مبهور گرداند ایشان را پس

يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۚ وَلَقَدْ اسْتَهْزَؤْا

نخواهند توانست برگرداندن آن را و نه ایشان مهلت داده شوند و هر آینه ریشخند شدند

بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ

به پیامبرانی پیش از تو سرانجام فراگرفت کسانی را که مسخره کردند آنان [پیامبران] را آنچه که بدان

يَسْتَهْزِئُونَ ۚ قُلْ مَن يَكْلَأُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِّن

ریشخند می کردند [عذاب الهی] بگو چه کسی نکه می دارد شما را در شب و روز از

الرَّحْمَنِ ۚ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ۚ أَمْ

[عذاب الله] مهر گستر [نه] بلکه آنان از یاد پروردگار خود رو گردانند یا اینکه

لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ

برای آنان اله هایی است که باز می دارند ایشان را در برابر ما؟ نمی توانند یاری دادن

أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِمَّا يُصْحَبُونَ ۚ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ

خود را و نه ایشان از جانب ما همراهی شوند بلکه برخوردار کردیم ایشان را

وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي

و پدران شان را تا که دراز شد بر ایشان عمرشان آیا نمی بینند که ما آهنگ می کنیم

الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمْ أَغْلِبُونَ ۚ

زمین را که می کاهیم آن را از پیرامون آن؟ آیا باز هم آنان غلبه کنندگان اند؟

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا بَغَوْا جُزْأَيْنِ نِيسَتْ كِه بيم می دهم شما را به این وحی و نمی شنوند کرها فراخواندن را چون

مَا يُنذِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ بيم داده شوند و اگر برسد به آنان دمی از عذاب پروردگار تو

لَيَقُولُنَّ يَنْوِيلُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ هر آینه گویند ای وای بر ما همانا بودیم ما ستمکاران و می نهیم و موازنه های

الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ دادگری را در روز رستاخیز پس ستم نخواهد شد بر هیچ کسی چیزی و اگر باشد

مِنْكَالٍ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ هموزن دانه ای از خردل بیاوریم آن را و کافی است که ما حسابرس باشیم

﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءَ وَذِكْرًا ﴿٤٧﴾ و هر آینه دادیم به موسی و هارون کتاب جداکننده [حق از باطل] را درحالی که روشنایی و پندی است

لِّلْمُنْقِبِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنْ برای پرهیزکاران آنانی که می ترسند از پروردگار خود در پنهانی و ایشان از

السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ رستاخیز ترسناک اند و این پندی مبارک است که فرو فرستادیم آن را پس آیاسما آن را

مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا منکرید و هر آینه دادیم به ابراهیم راه یابی او را پیش از این و بودیم

بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي به [احوال] او دانا آنگاه که گفت به پدر خود و قوم خودش چیست این تندیس هایی که

أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٢﴾ شما به آنها ملازم تعظیم اید گفتند یافتیم پدران خود را بر آنها پرستندگان

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٣﴾ قَالُوا گفت هر آینه بودید شما و پدران شما در گمراهی آشکار گفتند

أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٤﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ آیا آورده ای برای ما سخن حق را یا تو از بازی کنندگانی؟ گفت [نه] بلکه پروردگار شما پروردگار آسمان ها

وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ و زمین است آنکه پدید آورده است آنها را و من بر این [مطلب] از گواهی دهندگانم

﴿٥٥﴾ وَلَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَأَنْتُمْ تَبْتَغُونَ ﴿٥٥﴾ و سوگند به الله هر آینه چاره ای می کنم [در کار] بتان شما بعد از آنکه برگردید پشت کنان

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگ آنها را باشد که ایشان به سوی او برگردند

۵۸ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۵۹ گفتند چه کسی کرده است این [کار را] با اله های ما همانا او از ستمکاران است

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۶۰ گفتند شنیدیم جوانی را که یاد می کرد آنها را [به بدی] که می گویند به او ابراهیم گفتند بیاورید او را

عَلَىٰ آعَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۶۱ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ پيش روی مردم باشد که ایشان شهادت دهند [که بابت هارا به بدی یاد کرده است] گفتند آیا تو کرده ای

هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۶۲ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ این کار را با اله های ما ای ابراهیم؟ گفت [نه] بلکه کرده است آن را این بزرگشان

هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۶۳ پس پرسید از آنها اگر ایشان سخن می گویند فرجعوا إِلَىٰ

أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۶۴ ثُمَّ تَكْسُوا عَلَىٰ [عقول] خود [به خود آمدند] پس گفتند هر آینه شما ستمکارانید آنگاه واژگون شدند به

رُءُوسِهِمْ ۶۵ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۶۶ قَالَ سرهای خود [=سرافکنده و مجلب شدند] گفتند هر آینه می دانی که اینها سخن نمی گویند گفت

أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۶۷ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا آيا می پرستید به جز الله چیزی را که نفع نمی رساند به شما چیزی را و نه

يَضُرُّكُمْ ۶۸ أَفْ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۶۹ ضرر می رساند به شما؟ اف بر شما [بیزارم از شما] و برای آنچه می پرستید به جز الله آیا

تَعْقِلُونَ ۷۰ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خرد نمی ورزید؟ گفتند بسوزانید او را و یاری رسانید اله های خود را اگر می خواهید

فَاعْلَمِينَ ۷۱ قُلْنَا يَنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۷۲ کاری بکنید گفتیم ای آتش سرد شو و سالم [باش] بر ابراهیم

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ لِبَنَاتِهِ نِكَاحًا ۷۳ خواستند برای او نیرنگی را پس گردانیدیم ایشان را زیانمندترین [مردم] و نجات دادیم او

وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۷۴ و لوط را به سوی سرزمینی که برکت نهادیم در آن برای جهانیان و عطا کردیم

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۷۵ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۷۶ به او اسحق و یعقوب را افزون بر آن و همه را گردانیدیم شایستگان

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
و گردانیدیم ایشان را پیشوایانی که راهنمایی می کردند به فرمان ما و وحی کردیم به سوی ایشان انجام دادن

الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا
بهترین کارها و برپاداشتن نماز و دادن زکات را و بودند برای ما

عَبِيدِن ۷۳ وَلُوطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
پرستندگان [دایمی] ۷۳ و لوط را دادیم حکمت و علم را و رهانیدیم او را از

الْقَرْبَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ
آبادی که می کردند کارهای پلید همانا آنان بودند مردمی بدکار

فَاسْقِين ۷۴ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
نافرمان ۷۴ و درآوردیم او را در رحمت خود و همانا او از شایستگان است

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
۷۵ و [یاد کن] نوح را چون ندا کرد پیش از آن پس ما پاسخ دادیم به او پس نجات دادیم او را

وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۷۶ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
و خانواده او را از آن اندوه بزرگ ۷۶ و یاری دادیم او را از آن مردمی

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
که تکذیب می کردند آیات ما را همانا آنان بودند مردمی بدکار پس غرق کردیم آنان را

أَجْمَعِينَ ۷۷ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
همگی ۷۷ و [یاد کن] داوود و سلیمان را چون حکم می کردند درباره آن کشتزار آنگاه که

نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۷۸
شبهانه چریده بودند در آن گوسفندان آن قوم و بودیم بر داوری کردن ایشان گواهان ۷۸

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا
پس فهماندیم [حکم] آن را به سلیمان و به هر یک دادیم حکمت و علم را و رام ساختیم

مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ۷۹
به همراه داوود کوه ها را که تسبیح می کردند و مرغان را [نیز] و ما بودیم کنندگان [این کار] ۷۹

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ
و آموختیم به او ساختن لباس را برای شما تا حفاظت کند شما را از [ضرر] کارزارتان

فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۸۰ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ
پس آیا شما هستید شکر گزاران؟ ۸۰ و [رام کردیم] برای سلیمان باد تند را که می وزید به فرمان او

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ۸۱
به سوی زمینی که برکت نهاده ایم در آن و هستیم به هر چیزی دانایان ۸۱

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
و [رام کردیم] از شیاطین آنانی را که در دریا فرو می شدند برای او و می کردند کاری

دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿۸۲﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ
جز آن و بودیم ایشان را نگهبانان و [یاد کن] ایوب را چون

نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۸۳﴾
ندا کرد پروردگار خود را که همانا مرا رسیده است رنج و تو مهربان ترین مهربانانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَفَكَّشْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
پس پاسخ دادیم به او پس برطرف ساختیم آنچه با او بود از رنج و دادیم به او اهل او

وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ﴿۸۴﴾
و مانند آنها را با ایشان از روی رحمت از جانب ما و پندی برای عبادت کنندگان

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ
و [یاد کن] اسماعیل و ادريس و ذو الکفل را که همه ایشان از شکیبایان [بودند]

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۵﴾
و داخل کردیم ایشان را در رحمت خود همانا ایشان از شایستگان بودند

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
و [یاد کن] صاحب ماهی [یونس] را چون برفت خشمناک پس گمان برد که نتگ نمی گیریم بر وی

فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ يَطْمَئِنَّ إِلَهُ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي
پس ندا کرد در تاریکی ها به اینکه نیست الهی به جز تو پاکی تو همانا من

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
بودم از ستمکاران پس پاسخ دادیم به او و نجات دادیم او را

مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُفَصِّحُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۸﴾ وَزَكَرِيَّا
از اندوه و این چنین نجات می دهیم مؤمنان را و [یاد کن] زکریا را

إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
چون ندا کرد پروردگار خود را ای پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین وارثانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ ﴿۸۹﴾
پس پاسخ دادیم به او و عطا کردیم به او یحیی و شایسته گردانیدیم

لَهُ زَوْجَهُ وَكَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
برای او همسرش را همانا آنان می شتافتند در کارهای نیک

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿۹۰﴾
و می خواندند ما را از روی امید و بیم و بودند برای ما فروتنان

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
و [یاد کن] آن [زنی را] که نگه داشت شرمگاه خود را پس دمیدیم در آن زن روح خود را

وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
و گردانیدیم او را و پسرش را نشانه ای برای جهانیان

أَمَّتْكُمْ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ
آیین شما آیینی یگانه و من پروردگار شمایم

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَجِعُونَ
و پاره پاره کردند کار خود را در بین خود همه به سوی ما رجوع کنندگان اند

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
پس هر که کند چیزی از عمل های پسندیده در حالی که او مؤمن باشد پس ناسپاسی نباشد

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ
برای کوشش او و همانا ما [آن را] برای او نویسنده ایم

أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ
ما آنها را هلاک کرده ایم [که به دنیا بازگردند] قطعاً آنان بر نمی گردند

يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ
[سدا] یا جوج و مأجوج و آنان از هر بلندی می شتابند

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
و نزدیک است آن وعده حق پس ناگاه این است که خیره گردد چشم های آنان که

كَفَرُوا يَتَوَلَّوْنَ قَدَ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
کفر ورزیدند ای وای بر ما هر آینه بودیم ما در بی خبری از این [حال] بلکه بودیم

ظَالِمِينَ إِنَّا نَكُومٌ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ
ستمکاران همانا شما و آنچه می پرستید به جز

اللَّهُ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرِدُونَ لَوْ كَانَتْ
الله هیزم دوزخ هستید شما در آن وارد شونده گان اید اگر می بودند

هَؤُلَاءِ ءَالِهَةٌ مَّا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ
اینان اله [حقیقی] وارد آن [دوزخ] نمی شدند و همه [باشند] در آن جاویدان

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ
برای آنهاست در آنجا ناله ای دردناک و آنان در آنجا نمی شنوند

سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ
پیشی گرفت برای ایشان از طرف ما پاداش نیکوتری آنها از آن [دوزخ] دور شدگان اند

لَا يَسْمَعُونَ حَاسِسَهَا وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
نمی شنوند آوای آن را و ایشان در آنچه بخواد دل هایشان

خَلِدُونَ ۱۰۲ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَلَاقَتْهُمُ
جاودانه اند غمگین نمی کند ایشان را آن هراس بزرگ تر و پیشواز آنها می آید

الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
فرشتگان [و گویند] این همان روز شماست که وعده داده شده بودید

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۱۰۳
روزی که بیچانیم آسمان را مانند پیچیدن طومار [سند] برای نوشته ها همان گونه که

بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا ۱۰۴
آغاز کردیم ما آفرینش نخست را باز برمی گردانیم آن را وعده ای است بر ما همانا ما کنندگانیم [این کار را]

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
و هر آینه نوشته ایم در زبور بعد از تورات که همانا زمین را

يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ۱۰۵
به ارث می برند بندگان شایسته من همانا در این پیامی رسا است

لِقَوْمٍ عَكِيدِينَ ۱۰۶ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
برای گروهی که پرستنده اند و نفرستادیم تو را مگر رحمتی برای جهانیان

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ ۱۰۷
بگو جز این نیست که وحی شده است به سوی من که اله شما الهی است یگانه

فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۱۰۸ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ عَادْنَاكُمْ
پس آیا شما فرمان برداران هستید؟ پس اگر اعراض کنند پس بگو آگاه کردم شما را

عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرَى ۱۰۹ وَمَا تُوعَدُونَ ۱۰۹
یکسان و نمی دانم که آیا نزدیک است یا دور آنچه وعده داده شده آید

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
همانا او می داند گفتار بلند را و می داند آنچه را که پنهان می دارید

وَإِنْ أَدْرَى لَعَلَّهُ ۱۱۰ فِتْنَةً لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَى حِينٍ ۱۱۱
و نمی دانم شاید این [تاخیر عذاب] آزمایشی است برای شما و برخورداری است تا هنگامی [گفت پیامبر]

رَبِّ أَحْكَمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ ۱۱۲ عَلَى مَا تَصِفُونَ ۱۱۲
ای پروردگارم دوری کن به حق [در میان ما] و پروردگار ما که مهر گستر است که یاری خواسته می شود [از او] بر آنچه وصف می کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقُوا رَبَّكُمْ^۱ إِنْ زَلْزَلَهُ السَّاعَةُ شَيْءٌ
ای مردم پروا کنید از پروردگار خود همانا زلزله رستاخیز چیزی است

عَظِيمٌ^۱ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا
بزرگ روزی که ببینید آن را غافل می شود هر [زنی] که در حال شیردادن است از

أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
طفلی که شیرش می دهد و بیندازد هر [زن] حامله ای حمل خود را و بینی مردم را

سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ^۲
مست درحالی که نیستند آنان مست بلکه عذاب الله سخت است

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
و از مردم کسی است که چون و چرا می کند درباره الله بدون هیچ دانشی و پیروی می کند هر

شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ^۲ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَاتَّهَ يُضِلُّهُ
شیطان سرکشی را نوشته شده است بر وی که همانا کسی که دوستی کند با او پس همانا او گمراه می کند او را

وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ^۴ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي
و راه می نماید وی را به سوی عذاب [آتش] شعله ور ای مردم اگر هستید در

رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاهُ مِن نُّفُسٍ مِّن نُّفُوسٍ ثَمَّةً
تردید می از زنده شدن [دوبار] پس هر آینه ما آفریدیم شما را از خاک سپس از قطره منی سپس

مِن عُلَاقَةٍ ثَمَّةً مِّن مَّضْغَةٍ مُّخْلَقَةٍ وَغَيْرِ مُخْلَقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ
از خون بسته سپس از پاره گوشتی صورت داده و غیر صورت داده تا واضح سازیم برای شما

وَنُقَرِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ
و قرار می دهیم در رحم ها آن را که خواهیم تا وقت معینی سپس بیرون می آوریم شما را [الرحم به صورت]

طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلَّغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَمُوتُ
کودکی سپس [تربیت می کنیم] تا برسید به کمال رشد خود و برخی از شما کسی است که وفات می یابد

وَمِنْكُمْ مَّن يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن
و برخی از شما کسی است که بازگردانیده می شود به بدترین عمر تا نداند

بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
بعد از دانستن چیزی را و می بینی زمین را خشک و خاموش پس چون فرود آوریم بر آن

الْمَاءَ أَهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ^۵
آب را می جنبید و برمی آید و می رویاند از هر نوع [گیاه] شاداب دل انگیز

ذَٰلِكَ يَٰۤاَنَّا ۚ **اَللّٰهُ** هُوَ الْحَقُّ ۚ وَآنَٔهُ يَحْيِى الْمَوْتِى وَآنَٔهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

این به سبب آن است که همانا **الله** همان حق [ثابت و راستین] است و اینکه او زنده می کند مردگان را و اوست که بر هر چیزی تواناست

۶ وَآنَ السَّاعَةِ ءَاتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَآتٍ **اَللّٰهُ** يَبْعَثُ مِنْ فِيْهَا ۚ وَآنَكَ رَسَتْخِيْزٌ اَمْدَنِيْ اَسْتَ هِيْجَ تَرْدِيْدِيْ دَر اَن ۚ وَآنَكَ **الله** بَرْمِيْ اَنگِيْزَانْدَ كَسَانِيْ رَا كَه دَر

۷ الْقُبُوْرِ ۚ وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يُجَدِلُ فِيْ **اَللّٰهِ** بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدٰى ۚ قَبْرَهَائِنْد ۚ وَاز ۚ مَرْدَم كَسِيْ اَسْتَ كَه چُون و چَرَامِيْ كُنْد دِرْبَارَه ۚ **الله** بِلَوْنِ هِيْجَ دَانَشِيْ وَ بِلَوْنِ هِيْجَ رَهْنَمُوْدِيْ

وَلَا كِتٰبٌ مُّنِيْرٌ ۚ ثٰنِيْ عِطْفِهٖ ۚ لِيُضِلَّ ۚ عَن سَبِيْلِ **اَللّٰهِ** لَهُ فِيْ ۚ وَ بِلَوْنِ هِيْجَ كِتٰبِيْ ۚ رُوْشَن ۚ پِيْچَانْدَه ۚ پَهْلُوِيْ خُوْد رَا ۚ [از رُوِيْ تَكْبِر] تَا كَه كَمْرَاهِ كُنْد [مَرْدَم رَا] ۚ از ۚ رَاه ۚ **الله** بَرَايِ اَوَسْتَ دَر

الدُّنْيَا خَزِيْرٌ ۚ وَنُذِيْقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۚ ذَٰلِكَ ۚ دُنْيَا ۚ رَسُوَاِيْ ۚ وَ مِيْ چَشْنَانِيْمَ بَه اُو ۚ دَر رُوْز ۚ رَسَتْخِيْز ۚ عَذَاب ۚ [آتَش] سُوْزَان رَا ۚ اِيْن

يَمَّا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَآنَ **اَللّٰهُ** لَيْسَ بِظَلَمٍ ۚ لِلْعَبِيْدِ ۚ وَمَنْ النَّاسِ ۚ بَه اَن سَبَب اَسْتَ كَه پِيْش فَرَسْتَلَدَه اَسْتَ دَسْتَانِ تُو ۚ وَآنَكَ **الله** نِيْسْتَ سَتَمَ كُنْنْدَه ۚ بَر بَنْدِگَان ۚ وَاز ۚ مَرْدَم

مَنْ يَّعْبُدُ **اَللّٰهُ** عَلَىٰ حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌ اَطْمَآنَ بِهِ ۚ وَآنَ اَصَابَهُ ۚ كَسِيْ اَسْتَ كَه بَنْدِگِيْ مِيْ كُنْد **الله** رَا ۚ بَر ۚ يَكْسُوِيَه ۚ پَس اَكْر ۚ بَرَسْدَاوَرَا ۚ خُوْبِيْ ثَابِت مِيْ مَانْدَ بَر بَنْدِگِيْ ۚ وَ اَكْر ۚ بَرَسْدَاوَرَا

فَنَنْتَه ۚ اَنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ۚ مَصِيْبَتِيْ دِگَر گُوْن مِيْ شُوْد ۚ بَر ۚ رُوِيْ خُوْد ۚ زِيَانْكَار اَسْتَ ۚ دَر دُنْيَا ۚ وَ آخِرَت ۚ اِيْن ۚ هِمَان

الْخُسْرٰنُ ۚ اَلْمُيْنُ ۚ يَدْعُوْا مِنْ دُوْبٍ **اَللّٰهُ** مَا لَا يَضُرُّهُ ۚ زِيَان ۚ اَشْكَار اَسْتَ ۚ فَرَا مِيْ خُوَانْد ۚ غَيْرِ از ۚ **الله** چِيْزِيْ رَا كَه ۚ نَه زِيَان رَسَانْدَ اُو رَا

وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ۚ اَلْضَّلٰلُ ۚ اَلْبَعِيْدُ ۚ يَدْعُوْا لِمَنْ ۚ وَ نَه ۚ سُوْد مِيْ دِهْدَ اُو رَا ۚ اِيْن ۚ هِمَان ۚ گَمْرَاهِيْ ۚ دُوْر [از حَق] اَسْتَ ۚ فَرَا مِيْ خُوَانْدَ كَسِيْ رَا كَه

ضَرُّهُ ۚ اَقْرَبُ ۚ مِنْ نَّفْعِهٖ ۚ لَيْسَ اَلْمَوْلٰى ۚ وَلَيْسَ اَلْعَشِيْرُ ۚ ضَرَر اُو ۚ نَزْدِيْكَ تَرَا سْتَ ۚ از ۚ نَفْعَش ۚ هَر آيْنَه ۚ بَد ۚ يَاوَر ۚ وَ بَد ۚ هَمْدِيْ اَسْتَ ۚ

اِنَّ **اَللّٰهُ** يَدْخُلُ اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ ۚ هِمَانَا ۚ **الله** دَاخِل مِيْ گَرْدَانْد ۚ اَنَان رَا كَه ۚ اِيْمَان اَوْرَدَه اَنْد ۚ وَ كَرْدَه اَنْد ۚ كَارَهَايِ شَايِسْتَه ۚ دَر بَاغ هَايِيْ

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا اَلْأَنْهٰرُ ۚ اِنَّ **اَللّٰهُ** يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ۚ مَن كَانَتْ ۚ كَه مِيْ رُوْد ۚ زِيْر [دَر خَتَان] اَنَهَا ۚ جُوِيْ هَا ۚ هِمَانَا ۚ **الله** مِيْ كُنْد ۚ اَنْچَه ۚ مِيْ خُوَاوْد ۚ هَر كَه

يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَنْصُرَهُ ۚ **اَللّٰهُ** فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلٰى ۚ گَمَان كُنْد ۚ كَه ۚ هَر گَز يَارِيْ نَخُوَاوْدَ كَرْدَ اُو رَا ۚ **الله** دَر ۚ دُنْيَا ۚ وَ آخِرَت ۚ پَس بِيَاوِيْزْد [خُوْد رَا] ۚ بَه رِيْسْمَانِيْ ۚ بَه

السَّمَاءِ ثُمَّ لَيَقْطَعُ ۚ فَلْيَنْظُرْ ۚ هَلْ يَدْهَبُنْ كَيْدُهُ ۚ مَا يَغِيْظُ ۚ اَنگَاه ۚ اَنگَاه ۚ كُنْد [اَن رَا] ۚ اَنگَاه ۚ بِيِيْنْد ۚ آيَا ۚ از بِيْن مِيْ بَرْد ۚ اِيْن تَرَفَنْدَش ۚ خَشْم اُو رَا؟ ۚ

وَكَذَلِكَ أَنزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ
و این چنین فرو فرستادیم آن [قرآن] را آیات روشن و اینکه الله راه می نماید هر که را که خواهد

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى
همانا آنانی که ایمان آوردند و آنانی که یهودی شدند و صابئین و مسیحیان

وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم
و مجوس و آنانی که شرک ورزیدند همانا الله داوری می کند در میانشان

يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
در روز رستاخیز همانا الله بر هر چیزی گواه است

يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
سجده می کنند برای او هر که در آسمان ها و هر که در زمین است و آفتاب و ماه

وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ
و ستارگان و کوه ها و درختان و جنبندگان و بسیاری از مردمان

وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرَمٍ
و بسیاری از آنان سزاوار گشته است بر آنها عذاب و هر که خوار گرداند الله [او را] پس نیست برای او هیچ گرامی دارنده ای

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هَذَانِ خَصْمَانِ أَخَصَمُوا
همانا الله می کند آنچه را که بخواهد این دو [گروه] دشمنان یکدیگر کردند که خصومت کردند

فِي رَّبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ
در باره پروردگار خود پس آنانی که کافر شدند بریده شده است برای شان جامه هایی از آتشی که ریخته می شود

مِن فَوْقَ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
از بالای سرهایشان آب جوشان گداخته می شود با آن آنچه در شکم های شان است

وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾ وَلَهُمْ مَقْعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا
و پوست ها [نیز] و برای آنان است گرزهایی از آهن هرگاه خواهند

أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
که بیرون آیند [از آن] [خون] از دلتنگی و اندوه باز گردانیده می شوند در آن و [گفته می شود] بچشید عذاب آتش سوزان را

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
همانا الله داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته

جَنَّتِ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَنْهَرُ يُحْكَلُونَ فِيهَا مِنْ
در باغ هایی که جاری می باشد زیر [درختان] آن جوی ها زینت داده می شوند در آنجا به

أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾
دستبندهایی از طلا و مروارید و پوشاک ایشان در آنجا ابریشم است

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
و رهنمود شوند به گفتار پاک و راهنمایی شوند به راه [الله] ستوده

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَكِيلِ اللَّهِ ^{۲۴} هَمَانَا ^{۲۴} وَالْمَسْجِدِ
همانا آنان که کافر شدند و باز می دارند از راه **الله** و مسجد

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفِ فِيهِ وَالْبَادِ
الحرام که قرار داده ایم آن را برای مردم یکسان اند [چه] مقیم در آن و [چه] بادیه نشین

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَامِ يُظْلَمَ نَذِقَهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ^{۲۵}
و هر که بخوهد در آن کجروی را به سبب ستم می چشانیم به او از عذابی دردناک ^{۲۵}

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي
و [یاد کن] آنگاه که آماده کردیم برای ابراهیم جای خانه کعبه را که شریک مگردان با من

شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
هیچ چیزی را و پاک کن خانه مرا برای طواف کنندگان و قیام کنندگان و رکوع کنندگان

السُّجُودِ ^{۲۶} وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
سجده گزار ^{۲۶} و ندا در ده در میان مردم برای حج که بیایند پیش تو پیادگان و بر

كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ^{۲۷} لِيَشْهَدُوا
هر شتر لاغری که می آیند از هر راه ^{۲۷} تا شاهد باشند

مَنْفَعٍ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ
سودهایی را که برای آنهاست و یاد کنند نام **الله** در روزهای معلوم

عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَاكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
بر آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس بخورید از آنها و بخورانید

الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ^{۲۸} ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
درمانده نیازمند را ^{۲۸} سپس باید بزدانند آلودگی خود را و وفا کنند

نَذْرَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ^{۲۹} ذَلِكَ وَمَنْ
به نذرهای خود و طواف کنند آن خانه دیرین را ^{۲۹} چنین است [احکام حج] و هر که

يُعْظَمُ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ
بزرگ بدارد حرمت های **الله** پس آن بهتر است برای او نزد پروردگارش و حلال گردانیده شده است

لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يَتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
برای شما چهارپایان مگر آنچه خوانده می شود بر شما [تحریم آن] پس پرهیزید

الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ^{۳۰}
از پلیدی بتان و پرهیزید از سخن ناراست ^{۳۰}

حُفَاءَ **لِلَّهِ** غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ **بِاللَّهِ** فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنْ
در حالی که حَقِّرا برای الله باشید نه مشرک به او و کسی که شرک ورزد به الله پس گویا بیفتاده از

السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ
آسمان و می ربایند او را پرندگان یا پرتاب می کند او را باد در جای دور [دره ژرفی]

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ شَعِيرَ **اللَّهِ** فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ
[حقیقت] این است و هر که بزرگ بدارد شعائر الله را پس همانا این از تقوای دلهاست

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ
برای شما در آنها سودهایی است تا زمانی معین سپس قربانگاه آنهاست به سوی خانه

الْعَتِيقِ **وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا** لِّتَذْكُرُوا اسْمَ
دیرین و برای هر امتی قرار داده ایم آیین عبادتی را تا یاد کنند نام

اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ **الْأَنْعَامِ** فَالْهَكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ
الله را بر [ذبح] آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته زبان پس اله شما الهی یگانه است

فَلَهُ أَسْلَمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْسِرِينَ **الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ **اللَّهُ** وَجِلَتْ**
پس برای او فرمانبردار باشید و مژده بده فروتنان را آنانی که چون یاد کرده شود الله می ترسد

قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا
دل های شان و شکیبایند بر آنچه برسد به ایشان و آنانی را که برپا می دارند نماز را و از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ **وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ**
داده ایم ایشان را انفاق می کنند و [قربانی] شترانی تنومند را قرار دادیم آنها را برای شما از شعائر

اللَّهُ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ **اللَّهِ** عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ
الله برای شماست در آنها خیری است پس یاد کنید نام الله را بر آنها در حالی که برپا ایستاده اند پس چون [به زمین] بیفتد

جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا الْقَانِعَ **وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا**
پهلویهای آنها پس بخورید از آن و بخورانید نیازمند خویشستن دار و خواهنده را بدین گونه رام نمودیم آنها [چهارپایان] را

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ **لَنْ يَنَالَ **اللَّهُ** لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا**
برای شما تا شما شکر بگزارید هرگز نمی رسد به الله گوشت های آنها و نه خون های آنها

وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقَوِيُّ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا
و لیکن می رسد به او تقوای شما این چنین رام گردانیدیم آنها را برای شما تا بزرگ بدارید

اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ **وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ** **إِنَّ **اللَّهِ****
الله را بر آنکه راه نموده شما را و مژده بده نیکوکاران را همانا الله

يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا **إِنَّ **اللَّهِ** لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ**
دفاع می کند از آنان که ایمان آورده اند همانا الله دوست نمی دارد هر خیانتکار ناسپاس را

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا ۖ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

اجازه داده شده است به آنانی که با ایشان جنگ می شود به این سبب که آنان به ایشان ستم شده است و همانا الله به یاری شان

لَقَدِيرٌ ۚ ۳۹ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ

تواناست ۳۹ آنان که برون رانده شدند از خانه های شان به ناحق جز اینکه

يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ ۚ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ

می گویند پروردگار ما الله است و اگر نبودی دفع کردن الله مردمان را برخی ایشان را به برخی دیگر هر آینه ویران می شد

صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ ۚ

دیرهای راهبان و کلیساهای مسیحیان و کنیسه های یهودیان و مسجدهای مسلمانان که یاد کرده می شود در آنها نام الله

كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ

بسیار و هر آینه یاری می کند الله کسی که یاری می کند [دین] او را همانا الله قطعاً توانای

عَزِيزٌ ۚ ۴۰ الَّذِينَ إِنْ تَوَانَوْنَاهُ مِنْهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ

پیروزمند است ۴۰ آنانی که اگر توانایی دهیم ایشان را در زمین برپا دارند نماز را

وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ

و بدهند زکات را و فرمان دهند به کار نیک و باز دارند از کار ناپسند

وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۚ ۴۱ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ

و برای الله است سرانجام کارها ۴۱ و اگر تکذیب کنند تو را هر آینه تکذیب کرده است

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ۚ ۴۲ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۚ ۴۳

پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود [پیامبران شان را] ۴۲ و [نیز] قوم ابراهیم و قوم لوط ۴۳

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۚ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ

و اهالی مدین [قوم شعب] و تکذیب شد موسی پس مهلت دادم به کافران سپس

أَخَذْتَهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۚ ۴۴ فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ

گرفتم آنان را پس چگونه بود کیفر من ۴۴ پس چه بسا از آبادی که

أَهْلَكْنَاهَا ۚ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۚ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا

هلاک کردیم [اهل] آن را درحالی که آن [آبادی] ستمکار بودند اکنون آن فرو ریخته است بر سقف هایش

وَبِئَرٌ مُمْطَلَقَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ۚ ۴۵ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

و [بسا] چاهی رها شده و کاخی بلند [یا حج کاری شده] ۴۵ آیا نگشتند در زمین

فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا

پس باشد برای آنان دل هایی که دریابند با آنها یا گوش هایی که بشنوند با آنها زیرا [حقیقت] این است که

لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۚ ۴۶

نابینا نمی شوند چشم ها بلکه نابینا می شوند دل هایی که در سینه هاست ۴۶

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
و می خواهند به شتاب از تو عذاب را و هرگز خلاف نمی کند الله وعده خود را و همانا یک روز

عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ
نزد پروردگار تو مانند هزار سال است از آنچه [شما] برمی شمارید ﴿٤٧﴾ و چه بسا از

قَرِيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ
آبادی که مهلت دادم به [اهل] آن درحالی که آنها ستمکار بودند سپس گرفتم آنها را و به سوی من است بازگشت [هرکس]

﴿٤٨﴾ قُلْ يَكَايَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٩﴾ فَالَّذِينَ
بگو ﴿٤٨﴾ مردم جز این نیست که من برای شما بیم دهنده‌ای آشکارم ﴿٤٩﴾ پس آنانی که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٠﴾
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان آمرزش و روزی ارجمندی است ﴿٥٠﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
و آنانی که می کوشند در [ابطال] آیات ما درحالی که [به پندارشان] عاجزکنندگان [ما هستند] آنان دوزخ اند

﴿٥١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی را و نه هیچ نبی‌ای را مگر چون آرزو کرد

أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
افکند شیطان در آرزوی او [خللی را] پس زایل می گرداند الله آنچه را می افکند شیطان

ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ لِيَجْعَلَ
پس استوار می دارد الله آیات خود را و الله دانای سنجیده کار است ﴿٥٢﴾ تا بگرداند

مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتَنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
آنچه القامی کند شیطان آزمایشی برای آنان که در دل هایشان مرض است و برای آنان که سخت است

قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَلَيَعْلَمَ
دل هایشان و همانا ستمکاران در ستیزه‌ای ژرف اند ﴿٥٣﴾ و تا بداند

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
آنان که داده شده است به ایشان دانش که همانا این [وحی] حق است از طرف پروردگار تو پس ایمان آورند به آن

فَتُخَيِّتَ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
پس فروتن کند برای آن دل هایشان و همانا الله هدایت کننده است آنانی را که ایمان آورده اند به راهی

مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيقٍ مِّنْهُ حَتَّى
راست ﴿٥٤﴾ و همیشه باشند کسانی که کافر شدند در تردیدی از این تا وقتی که

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً ۖ أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ
بیاید برای ایشان رستاخیز ناگهانی یا بیاید برای ایشان عذاب روزی نازاینده [که خیری در آن نیست] ﴿٥٥﴾

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ **يَحْكُمُ** **يَبْنَهُم** **فَالَّذِينَ** **ءَامَنُوا**
فرمانروایی در آن روز از آن الله است حکم می کند میان ایشان پس آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ **وَالَّذِينَ** **كَفَرُوا**
و کردند کارهای شایسته در باغ های پر نعمت باشند و آنان که کافر شدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ **وَالَّذِينَ** **هَاجَرُوا**
و دروغ شمرند آیات ما را پس آنان برای ایشان عذابی خوار کننده است و آنان که

هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَتَلُوا أَوْ مَاتُوا
هجرت کردند در راه الله سپس کشته شدند یا مردند

لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ خَيْرُ
هر آینه روزی دهد به ایشان الله روزی نیکویی را و همانا الله اوست بهترین

الرَّزَاقِينَ لِيَدْخِلَنَّهُمُ مِّنْ دُونِ الْبَابِ وَيَرْضَوْهُ وَلَٰئِنْ
روزی دهندگان هر آینه داخل گرداند ایشان را به جایی که پسند کنند آن را و همانا

اللَّهُ لَعَلِّمٌ حَلِيمٌ **وَمَنْ** **عَاقَبَ بِمِثْلِ**
الله دانای بردبار است چنین است [حکم راستین] و کسی که کیفر کند به مانند

مَا عُوِّقَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را همانا الله

لَعَفُو غَفُورٌ **يَا أَيُّهَا** **الَّذِينَ** **يُولِجُ** **الَّيْلَ** **فِي**
در گذرنده آمرزگار است این به سبب آن است که همانا داخل می کند شب را در

النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
روز و داخل می کند روز را در شب و همانا الله شنوای بیناست

ذَلِكَ **يَا أَيُّهَا** **الَّذِينَ** **هُوَ** **الْحَقُّ** **وَأَنَّ** **مَا** **يَدْعُونَ** **مِنْ**
این به سبب آن است که همانا همان حق است و همانا آنچه را که می خوانند جز

دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ **وَأَنَّ** **هُوَ** **الْعَلِيُّ** **الْكَبِيرُ**
او همان باطل است و همانا آن بلند مرتبه بزرگ است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ
آیا ندیده ای که همانا الله فرود آورده است از آسمان آب را پس می گردد زمین

مُخْضَرَّةً **إِنَّ** **اللَّهَ** **لَطِيفٌ** **خَبِيرٌ** **لَّهُ** **مَا** **فِي** **السَّمَوَاتِ**
سرسبز همانا الله نازک بین آگاه است برای اوست آنچه در آسمان ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ **وَأَنَّ** **اللَّهَ** **لَهُوَ** **الْغَنِيُّ** **الْحَمِيدُ**
و آنچه در زمین است و همانا الله همان بی نیاز ستوده است

الزَّيْتَرُ أَنْ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرَى فِي الْبَحْرِ
 آیدنبده ای که همانا **الله** مسخر کرده است برای شما آنچه در زمین است و کشتی ها را که می روند در دریا
بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ
 به فرمان او و نگه می دارد آسمان را از آنکه بیفتد بر زمین مگر به حکم او همانا
اللَّهُ بِالنَّاسِ لَرُوفٌ رَحِيمٌ **وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ**
اللَّهُ به مردم مهرورز **و** مهربان است **و** اوست **و** آنکه زنده کرده شما را
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ **إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ**
 پس می میراند شما را باز زنده می کند شما را همانا انسان بس ناسپاس است
لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ
 برای هر امتی مقرر کرده ایم یک راه بندگی را که ایشان بدان می پردازند پس نباید که کشمکش کنند با تو
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ
 در کار [دین] و دعوت کن به سوی پروردگار خویش همانا تو بر راه راستی
وَإِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ **اللَّهُ** **يَحْكُمُ**
 و اگر چون و چرا کنند با تو پس بگو **الله** داناتر است به آنچه می کنید **الله** داوری می کند
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
 در میان شما در روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می کردید
أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ
 آیا ندانسته ای که همانا **الله** می داند آنچه را در آسمان و زمین است همانا این [همه ثبت] است
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ **وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ**
 در کتابی همانا این [همه] بر **الله** آسان است **و** می پرستند به جز
اللَّهُ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَنًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
اللَّهُ چیزی را که فرود نفرستاده است برای [اثبات] آن حجتی را و چیزی را که نیست برای آنان به آن دانشی و نیست برای ستمکاران
مِنْ نَصِيرٍ **وَإِذَا نُنْتَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي**
 یآوری **و** چون خوانده شود بر ایشان آیات ما درحالی که روشن است می شناسی [خواهی دید] در
وَجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْمُكْرُوتِ يَكَادُوتِ **يَسْطُونَ**
 روی های کسانی که کفر ورزیدند ناخوش آیندی را نزدیک است که آنان حمله کنند
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلِ أَفَأَنْتُمْ شَرٌّ
 بر کسانی که می خوانند بر ایشان آیات ما را بگو آیا خبر دهم شما را به بدتر از
ذَلِكَ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَسَّرَ الْمَصِيرَ
 این، [آن] آتش است که وعده کرده آن را **الله** برای کسانی که کفر ورزیدند و بد باز گشتگاهی است [آن]

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ^{۷۵} إِنَّ الَّذِينَ
ای مردمان زده شده است مثلی پس بشنوید آن را همانا آنان را که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ^{۷۶}
فرا می خوانید به جز الله هرگز نمی آفرینند مگسی را و اگرچه جمع شوند برای آن [کرا]

وَإِنْ يَسْأَلُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعُفٌ
و اگر بپرسد از ایشان مگس چیزی را باز نمی ستانند آن را از او چه ناتوان اند!

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ^{۷۷} مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ
آن خواهند [از غیر الله] و آن خواسته شده [به جای الله] ^{۷۷} ارج ننهادند الله را سزاوار ارجمندی اش همانا

اللَّهُ لَقَوِيَ عَزِيزٌ ^{۷۸} يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ
الله توانایی پیروزمند است ^{۷۸} الله برمی گزیند از فرشتگان

رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ^{۷۹} يَعْلَمُ
فرستادگانی را و از آدمیان همانا ^{۷۹} الله شنوای بیناست می داند

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ^{۸۰}
آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه را پس ایشان است و به سوی الله بازگردانده می شود همه کارها ^{۸۰}

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبُدُوا
ای کسانی که ایمان آورده اید رکوع کنید و سجده کنید و بندگی نمایید

رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ^{۸۱}
پروردگار خود را و بکنید کار نیکو را باشد که شما رستگار شوید ^{۸۱}

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
و کوشش کنید در راه الله کوششی که شایسته اوست او برگزید شما را و قرار نداد

عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَثَلَهُ آيَاتُ اللَّهِ لِيُذْهِبَ عَنْكُمْ
بر شما در [کار] دین هیچ تنگنایی [پیروی کنید] آیین پدران ابراهیم را ^{۸۲} او سَمَنَكُمْ

الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
مسلمانان پیش از این و در این [قرآن] تا باشد این پیامبر گواه بر شما

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
و باشید شما گواهان بر مردم پس برپادارید نماز را و بپردازید زکات را

وَأَعْتَصِمُوا بِاللهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ^{۸۳}
و چنگ زنید به [دین] الله اوست سرپرست شما پس نیکو سرپرستی و نیکو یابوری است ^{۸۳}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
هر آینه رستگار شدند مؤمنان ﴿١﴾ آنان که ایشان در نماز خود فروتن اند ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾
و آنان که خود از بیهوده روگردان اند ﴿٣﴾ و آنان که خود زکات را

فَعِلُوا وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ
ادا کنندگان اند ﴿٤﴾ و آنان که خود شرمگاه هایش را نگه دارندگان اند ﴿٥﴾ مگر بر

أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
همسران خود یا آنچه مالک شده دستهایشان [کنیزان خویش] که همانا ایشان [برای آمیزش با آنان] سرزنش نشوند ﴿٦﴾

فَمَنْ أَبْغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
پس هر که بجوید غیر از آن را پس آنان خود از حد گذرندگان اند ﴿٧﴾ و آنان که خود

لَا مُنْتَهَىٰ لَهُمْ وَعَهْدُهُمْ رِيعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
امانت های شان و عهد خویش را رعایت کنندگان اند ﴿٨﴾ و آنان که خود بر نمازهایشان

يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
نگاهبان اند ﴿٩﴾ آنان خود میراث بران اند ﴿١٠﴾ آنان که میراث می برند

الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ
بهشت را در حالی که خود در آن جاویدان اند ﴿١١﴾ و هر آینه آفریدیم انسان را از

سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُفْفَةً ﴿١٣﴾ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٤﴾ ثُمَّ
چکیده ای از گل ﴿١٢﴾ سپس قرار دادیم او را نطفه ای در قرارگاهی استوار ﴿١٣﴾ سپس

خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
ساختیم آن نطفه را خون بسته پس ساختیم آن خون بسته را پاره گوشتی پس ساختیم

الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا
آن پاره گوشت را استخوان ها پس پوشانیدیم بر استخوان ها گوشتی را سپس پدید آوردیم او را آفرینشی

ءَاخِرٍ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
دیگر پس پر برکت است الله که نیکوترین آفرینندگان است ﴿١٥﴾ باز همانا شما پس از آن

لَمَسْتُونُ ﴿١٦﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ
مردگانید ﴿١٦﴾ باز همانا شما روز رستاخیز برانگیخته می شوید ﴿١٧﴾ و هر آینه

خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٨﴾
آفریدیم بالای شما هفت راه های [آسمان] را و نیستیم ما از آفرینش بی خبران ﴿١٨﴾

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ
و فرود فرستادیم از آسمان آب را به اندازه پس جای دادیم آن را در زمین و همانا بر بُردن

بِهِ لَقَدْ رَوْنًا ۝۱۸ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
آن تواناییم ۱۸ پس پدید آوردیم برای شما با آن باغ هایی را از درختان خرما و انگور

لَكُمْ فِيهَا فَوْكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۱۹ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
برای شما که در آن باغ ها میوه های بسیار است و از آن می خورید ۱۹ و [پدید آوردیم] درختی را که بیرون می آید از

طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ وَنَانَ خَوْشَىٰ لِلْأَكِلِينَ ۝۲۰ وَهَمَانَا لَكُمْ فِي
کوه سینا می روید با روغن و نان خورشی برای خوردگان ۲۰ و همانا برای شما در

الْأَنْعَامِ لَعِبَرَةٌ تُسَفِّكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
دام ها [گاو و گوسفن و شتر] پندی است می نوشانیم شما را از آنچه در شکم های آنها است و برای شما در آنها سودهای فراوانی است

وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۲۱ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝۲۲ وَلَقَدْ
و از [گوشت] آنها می خورید ۲۱ و بر آنها و بر کشتی ها حمل می شوید ۲۲ و هر آینه

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ
فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید **الله را** نیست برای شما هیچ الهی

غَيْرُهُ ۝۲۳ أَفَلَا تَنْقُونَ ۝۲۴ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
جز او آیا پس پروا نمی کنید ۲۴ پس گفتند سران کسانی که کفر ورزیدند از قومش نیست این

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ
مگر آدمی مانند شما می خواهد که برتری گیرد بر شما و اگر می خواست **الله** هر آینه نازل می کرد

مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝۲۵ إِنْ هُوَ إِلَّا
فرشتگانی را نشنیده ایم این را در [تاریخ] پدران پیشینیان خود ۲۵ نیست این کس مگر

رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ فَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ۝۲۶ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي
مردی که با او جَنَّة است پس انتظار بکشید درباره او تا مدتی ۲۶ گفت ای **پروردگارم** یاری کن مرا

يَمَا كَذَّبُون ۝۲۷ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
به سبب آنچه تکذیب کردند مرا ۲۷ پس وحی کردیم ما به او که بساز کشتی را زیر نظر ما

وَوَحَيْنَا فَلِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
و وحی ما پس چون بیاید فرمان ما و فوران کرد تنور [از آب] پس داخل کن در آن از

كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
هر گونه آبی [نر و ماده] و اهل خود را [نیز] مگر کسی که صادر شده است بر او فرمان [عذاب]

مِنْهُمْ وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ۝۲۸
از آنها و گفتگو مکن با من درباره آنانی که ستم کرده اند همانا آنان غرق شدگان اند ۲۸

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَکِ فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَخَّعْنَا
پس چون نشستید تو و هر که با تو باشد بر کشتی پس بگو ستایش از آن الله است که رهانید ما را
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۸﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُزْلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
از گروه ستمکاران ﴿۲۸﴾ و بگو ای پروردگارم فرودآور مرا در جایی مبارک و تو بهترین

الْمُزْلِينَ ﴿۲۹﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿۳۰﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا
فرود آرندگانی ﴿۲۹﴾ همانا در این [داستان] نشانه هایی است و همانا ما هستیم آزمایش کنندگان ﴿۳۰﴾ سپس پدید آوردیم

مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿۳۱﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا
بعد از آنان قومی دیگر را ﴿۳۱﴾ پس فرستادیم در میان آنان پیامبری را از خودشان اینکه بپرستید

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ﴿۳۲﴾ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۳﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پرهیزکاری نمی کنید؟ ﴿۳۳﴾ و گفتند سران از قومش

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
آنان که کفر ورزیدند و تکذیب کردند دیدار آخرت را و کامیابشان کرده بودیم در زندگانی دنیا

مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
نیست این مگر آدمی مثل شما می خورد از آنچه شما می خورید از آن و می نوشد از آنچه

تَشْرَبُونَ ﴿۳۴﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ
می نوشید ﴿۳۴﴾ و اگر فرمان برید از آدمی که مانند شماست همانا شما آنگاه زیان کارانید

أَيَعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْكُمْ تُخْرَجُونَ ﴿۳۵﴾
آیا وعده می دهد به شما که شما آنگاه که بمیرید و شوید خاک و استخوان هایی همانا شما [از گورها] بیرون آورده می شوید؟

﴿۳۵﴾ هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿۳۶﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
دور است دور آنچه وعده داده می شوید ﴿۳۶﴾ نیست این مگر زندگانی همین دنیايمان

الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۷﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
می میریم و زنده می شویم و نیستیم ما برانگیختگان ﴿۳۷﴾ نیست او مگر مردی که

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾ قَالَ رَبِّ
دروغ بسته بر الله دروغی را و نیستیم ما به او باور کنندگان ﴿۳۸﴾ گفت ای پروردگارم

أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿۳۹﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿۴۰﴾
یاری ده مرا به سبب آنچه مرا تکذیب کردند ﴿۳۹﴾ گفت پس از اندکی حتما می گردند پشیمان ﴿۴۰﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُشَاءً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ
پس گرفت آنان را ببلگ آسمانی به حق پس گردانیدیم آنها را [به صورت] خاشاک سیل آورده پس دوری و هلاکت باد بر گروه

الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿۴۲﴾
ستمکاران ﴿۴۱﴾ سپس پدید آوردیم بعد از آنان نسل های دیگر را ﴿۴۲﴾

مَا تَسْقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا
 پیشی نمی گیرد هیچ قومی از اجل خود و نه واپس می ماند ﴿٤٣﴾ سپس فرستادیم پیامبران خود را پیای
 كُلِّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
 هرگاه آمد برای امتی پیامبرش تکذیب کردند و او را پس به دنبال آوردیم برخی شان را از پی دیگری ناپوشان کردیم و گرفتیم آنان را
 أَحَادِيثَ ۚ فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ
 [موضوع] داستان ها پس دوری و هلاکت بلا بر گروهی که ایمان نمی آورند ﴿٤٤﴾ آنگاه فرستادیم موسی و برادرش
 هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 هارون را با نشانه های خود و حجتی روشن ﴿٤٥﴾ به سوی فرعون و سران او
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا
 پس تکبر ورزیدند و بودند گروهی برتری جوی ﴿٤٦﴾ پس گفتند آیا ایمان آوریم به دو آدمی که مانند ما هستند
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنْ الْمُهْلَكِينَ
 حال آنکه قوم آن دو برای ما بندگان اند ﴿٤٧﴾ پس تکذیب کردند آن دو پس شدند از هلاک شدگان
 ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا
 ﴿٤٨﴾ و هر آینه دادیم به موسی کتاب را باشد که ایشان راه یابند ﴿٤٩﴾ و گردانیدیم
 ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً ۖ وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ
 پسر مریم و مادرش را نشانه ای و جای دادیم آنان را در سرزمینی بلند دارای آرامش و آبی روان
 ﴿٥٠﴾ يَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۚ إِنِّي بِمَا
 ای پیامبران بخورید از خوراکی های پاکیزه و انجام دهید کاری شایسته همانا من به آنچه
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 می کنید بس دانایم ﴿٥١﴾ و همانا این است امت شما امتی یگانه و من پروردگار شما
 فَانْقُورُوا ۖ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
 پس پروا کنید از من ﴿٥٢﴾ پس جدا کردند کار [دین] خود را در بین خود پاره پاره هر گروهی به آنچه نزدشان است
 فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنَّ
 شادان اند ﴿٥٣﴾ پس بگذار آنان را در ورطه [جهالت] شان تا مدتی ﴿٥٤﴾ آیا می پندارند که آنچه
 نُمِذُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾ تُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۖ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
 مدممی دهیم آنان را به آن از مال و فرزندان ﴿٥٥﴾ شتاب می کنیم برای شان در خوبی ها؟ نه بلکه درمی یابند [که این، آزمایش آنهاست]
 ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ تُشْفِقُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ
 ﴿٥٦﴾ همانا آنان که خود از ترس عذاب پروردگارشان ترسان اند ﴿٥٧﴾ و آنان که خود
 بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
 به آیات پروردگار خویش ایمان دارند ﴿٥٨﴾ و آنان که خود به پروردگار خود شرک نمی ورزند ﴿٥٩﴾

- وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
و آنان که می دهند آنچه می دهند در حالی که دل هایشان ترسان است به سبب آنکه آنان به سوی پروردگارشان بازگشت کنندگان اند ﴿٦٠﴾
- أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ
آنان می شتابند در نیکی ها و خود به سوی آن پیشی گیرندگان اند ﴿٦١﴾ و مکلف نمی کنیم
- نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾
هیچ کس را مگر به اندازه توان او و نزد ما کتابی است که سخن می گوید به حق و آنان ستم دیده نشوند ﴿٦٢﴾
- بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا
بلکه دل هایشان در غفلتی عمیق است از این [حقایق] و برای آنان است اعمالی غیر از این که آنان آن را
- عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ
انجام می دهند ﴿٦٣﴾ تا چون بگیریم نازپروردگان ایشان را به عذاب در آن وقت آنان فریاد می کنند
- ﴿٦٤﴾ لَا تَجْتَرُوا الْيَوْمَ إِنكُمْ إِنَّا لَا نَنْصُرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي
﴿٦٤﴾ [گفته می شود] فریاد مکنید امروز همانا شما از جانب ما یاری نخواهید شد ﴿٦٥﴾ هر آینه آیت های من
- نُتِلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ نَنكَبُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
خوانده می شد بر شما پس شما بر پاشنه های خود باز می گشتید [به پشت برمی گشتید] ﴿٦٦﴾ در حالی که تکبر می ورزیدید
- بِهِ سَمِرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا أَلْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
در برابر آن و [در نشست های] شبانه یاهو می گفتید ﴿٦٧﴾ پس آیا نیندیشیده اند این سخن [قرآن] را یا آمده است نزدشان آنچه که نیامده بود
- ءَابَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ
برای پدران پیشین شان ﴿٦٨﴾ یا نشناختند پیامبرشان را پس از این روی آن او را انکار می کنند؟
- ﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَثُرُوا لِلْحَقِّ
﴿٦٩﴾ یا می گویند دیوانگی در او است؟ چنین نیست بلکه آورده است برای شان حق را و بیشترشان حق را
- كَرِهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
ناخوش دارند ﴿٧٠﴾ و اگر پیروی کند حق از آرزوهای شان هر آینه تباه شود آسمان ها
- وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنِ
و زمین و هر که در میان آنهاست بلکه آوردیم برای شان پند ایشان را پس آنها از
- ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ قَسَالُهُمْ خَرَجًا فَخَرَجُ رَيْكٌ خَيْرٌ
پندشان روگردان اند ﴿٧١﴾ یا می خواهی از آنان مزدی را؟ پس مزد پروردگار تو بهتر است
- وَهُوَ خَيْرُ الرَّزْقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
و او بهترین روزی دهندگان است ﴿٧٢﴾ و همانا تو می خوانی آنان را به سوی راهی راست ﴿٧٣﴾
- وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ ﴿٧٤﴾
و همانا آنان که ایمان نمی آورند به آخرت از آن راه منحرف اند ﴿٧٤﴾

وَلَوْ رَحِمْنَهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُوا فِي طَغْيِهِمْ

و اگر رحم کنیم بر آنان و برداریم آنچه به ایشان است از سختی هر آینه اصرار می کنند در سرکشی خود

يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ

در حالی که سرگردان اند ﴿۷۵﴾ و هر آینه گرفتار کردیم آنان را به عذاب پس فروتنی نکردند برای پروردگار خود

وَمَا يَنْضَرُّونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ

و نه به زاری پردازند ﴿۷۶﴾ تا آنگاه که بگشادیم بر ایشان دری را دارای عذاب سخت

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّسُونَ ﴿٧٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ

ناگهان ایشان در آن ناامید شوندگان اند ﴿۷۷﴾ و اوست آن که پدید آورد برای شما شنوایی و چشم ها

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

و دل ها را اما اندک سپاس می گزاید ﴿۷۸﴾ و اوست آن که پدید آورد شما را در زمین

وَالِيهِ تُخْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتَلَفُ

و به سوی او گردآورده می شوید ﴿۷۹﴾ و اوست آن که زنده می کند و می میراند برای اوست پیاپی آمدن

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ

شب و روز آیا خرد نمی ورزید؟ ﴿۸۰﴾ [عبرت نگرفتند] بلکه گفتند همانند آنچه را که گفته بودند

الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِئِنَّا

پیشینیان ﴿۸۱﴾ گفتند آیا چون مردیم و شدیم خاکی و استخوان هایی آیا ما

لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا

برانگیخته خواهیم شد؟ ﴿۸۲﴾ هر آینه وعده داده شدیم ما و پدران ما به این پیش از این نیست این

إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ

مگر افسانه های پیشینیان ﴿۸۳﴾ بگو برای کیست زمین و آنچه در آن است؟ اگر

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

شما می دانید؟ ﴿۸۴﴾ زودا گویند از آن الله است بگو آیا پس پند نمی گیرید؟

﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

بگو کیست پروردگار آسمان های هفتگانه و پروردگار عرش بزرگ

﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ

زود خواهند گفت از آن الله است بگو آیا پس پرهیزکاری نمی کنید؟ ﴿۸۷﴾ بگو کیست که به دست اوست

مُلْكُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ

فرمانروایی هر چیزی و اوست که پناه می دهد و پناه داده نشود [کسی] در برابر [حکم] او اگر

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ

شما می دانستید زود خواهند گفت از آن الله است بگو پس چگونه افسون می شوید؟ ﴿۸۹﴾

بَلْ

أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
نه [افسوسه های پیشینه نیست] بلکه آورده ایم برای آنان حق را و همانا ایشان دروغگویان اند ﴿٩٠﴾ نگرفته است الله هیچ فرزندی را

وَمَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا

و نیست با او هیچ الهی زیرا در آن صورت هر آینه می برد هر الهی چیزی را که آفریده بود و هر آینه برتری می جست

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَالِمِ
برخی از ایشان بر برخی دیگر پاک است الله از آنچه وصف می کنند داننده

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ
نهان و آشکار است پس برتر است از آنچه شریک [او] می سازند بگو ای [پروردگارم]

إِنَّمَا تُرِيدُ مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
اگر بنمایی به من آن [عربی] را که وعده داده می شوند ای [پروردگارم] پس قرار مده مرا در گروه

الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعْدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾
ستمکاران و بی گمان ما بر اینکه بنماییم به تو آنچه را که وعده داده ایم به ایشان قطعاً تواناییم

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
دفع کن به آن [روشی] که نیکوتر است بدی را ما داناتریم به آنچه وصف می کنند

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
و بگو ای [پروردگارم] پناه می برم به تو از وسوسه های شیطان ها و پناه می برم به تو

رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ ﴿٩٨﴾ حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ای [پروردگارم] از اینکه حاضر شوند نزد من [انکار می کنند] تا وقتی که بیاید یکی از آنان را مرگ گوید ای [پروردگارم]

ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
بازگردان مرا [به دنیا] شاید کنم [کاری] شایسته در آنچه گذاشتم چنین نیست بی گمان این سخنی است که

هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ
وی گوینده آن است [ولی نتیجه ای ندارد] و پیش روی آنان برزخی است تا روزی که برانگیخته شوند پس چون دمیده شود

فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾
در صور پس نباشد هیچ پیوند خویشی میان ایشان در آن روز و از یکدیگر نپرسند

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ
پس هر که گران شود کفه های [اعمال] او پس آنان خود رستگاران اند و هر که

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
سبک شود کفه های [اعمال] او پس آنان کسانی اند که تباہ کردند خود را در دوزخ

خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾
جاودان اند می سوزاند روی هایشان را آتش و ایشان در آن زشت رویان اند

أَلَمْ تَكُنْ عَائِيَتِي تُنَلِّي عَلَيَّكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا [گفته می شود] آیا نبود آیه های من که خوانده می شد بر شما پس آن را تکذیب می کردید؟ ﴿١٠٥﴾ گویند

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا [ای پروردگار ما غلبه کرد بر ما بدبختی ما و بودیم گروهی گمراه گمراه] ﴿١٠٦﴾ [ای پروردگار ما

أَخْرَجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالُوا أَخَشَوْا فِيهَا بیرون آور ما را از آن [آتش دوزخ] پس اگر برگردیم [به کفر] پس بی گمان ما ستمکاران خواهیم بود ﴿١٠٧﴾ گویند دور شوید در آنجا

وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا و سخن مگویند با من ﴿١٠٨﴾ زیرا ﴿١٠٨﴾ گروهی از بندگان من می گفتند [ای پروردگار ما

ءَامَنَّا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَأَتَّخَذْتُمُوهُمْ ایمان آوردیم پس بیامرز ما را و رحم کن بر ما و تو بهترین رحم کنندگانی ﴿١٠٩﴾ پس گرفتی ایشان را

سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ به مسخره تا فراموش گردانیدند برای شما یاد مرا و شما به آنان می خندیدید ﴿١١٠﴾

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ بی گمان من پاداش داده ام ایشان را امروز به سبب صبری که کردند بی گمان آنان خود کامیاب اند ﴿١١١﴾ گویند

كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ چقدر درنگ کردید در زمین به شمار سال ها؟ ﴿١١٢﴾ گویند درنگ کردیم یک روز یا پاره ای

يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَّا كُمْ از روز پس پیرس از شمارندگان ﴿١١٣﴾ گویند درنگ نکردید مگر اندکی کاش شما

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ [در دنیا این را] می دانستید ﴿١١٤﴾ آیا پنداشتید که آنچه آفریدیم شما را بیهوده و اینکه شما

إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا به سوی ما بازگردانده نمی شوید؟ ﴿١١٥﴾ پس برتر است الله آن پادشاه راستین نیست هیچ الهی مگر

هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا او پروردگار عرش ارجمند است ﴿١١٦﴾ و هر که بخواند با الله الهی

ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ دیگر را که نیست هیچ دلیلی برای او بر این کارش پس جز این نیست که حساب او نزد پروردگار است همانا رستگار نمی شوند

الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ ﴿١١٨﴾ کافران ﴿١١٧﴾ و بگو [ای پروردگارم بیامرز و رحم کن و تو بهترین رحم کنندگانی ﴿١١٨﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ يَنْتَظِرُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

[این] سوره ای است که فرود آورده ایم آن را و واجب گردانیده ایم [الحکام آن را بر شما] و فرو فرستادیم در آن آیاتی روشن باشد که شما پندپذیرید

۱ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ

زن زناکار و مرد زناکار پس بزنید هر یک از آن دو را صد تازیانه و نگیرد شما را

بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ

به آن دو هیچ دلسوزی ای در [اجرای] حکم الله اگر شما ایمان دارید به الله و روز واپسین و باید حاضر شوند

عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۲ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ

به کیفر آن دو گروهی از مؤمنان ۲ مرد زناکار ازدواج نمی کند مگر با زن زناکار یا

مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى

مشرکه و زن زناکار ازدواج نمی کند مگر با مرد زناکار یا مشرک و حرام شده است این [کار] بر

الْمُؤْمِنِينَ ۳ وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ

مؤمنان ۳ و آنان که نسبت زنا می دهند به زنان پاکدامن سپس نیاورند چهار مرد گواه را

فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ

بزنید ایشان را هشتاد تازیانه و قبول نکنید از آنان هیچ گواهی را هیچ گاه و آنان همان

الْفَاسِقُونَ ۴ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

فاسقان اند ۴ مگر کسانی که توبه کردند بعد از آن و به اصلاح پردازند پس همانا الله آمرزگار

رَحِيمٌ ۵ وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ

مهربان است ۵ و کسانی که نسبت زنا می دهند به زنان خود در حالی که نباشد برای آنان گواهانی مگر خودشان

فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۶

پس گواهی یکی از ایشان چهار بار شهادت به الله است به اینکه [او خود] هر آینه از راستگویان است ۶

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۷ وَيَدْرَأُ

و پنجم بار این است که لعنت الله بر وی اگر باشد از دروغگویان ۷ و دفع می کند

عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

از زن عذاب را اینکه گواهی بدهد چهار بار شهادت به الله که همانا [شوهر] او از دروغگویان است

۸ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۹

و بار پنجم بی گمان خشم الله بر او باد اگر باشد [آن مرد] از راستگویان ۹

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

و اگر نبودی بخشایش الله بر شما و رحمت او و اینکه الله پذیرنده توبه و سنجیده کار است [به عثلی سخت دچلر می شلید] ۱۰

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالِإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ

بی گمان کسانی که آوردند [ساختند] آن تهمت بزرگ را گروهی از شما بودند میندازید آن [تهمت] را بد برای خود بلکه این

خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى

خیر است برای شما [زیرا پرده را از چهره منافقان برداشت] برای هر کسی از ایشان است آنچه کسب نمود از گناه و کسی که به عهده داشت

كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

بخش بزرگ آن را از آنان برای او عذابی بزرگ است ﴿۱۱﴾ چرا وقتی که شنیدید آن را گمان نبردند مردان مؤمن

وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِنَّ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

و زنان با ایمان به خودشان نیکی را؟ و نگفتند که این تهمتی آشکار است؟ ﴿۱۲﴾ چرا

جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ

نیاوردند بر این [ادعا] چهار گواه را؟ پس چون نیاوردند گواهان را پس آن گروه

عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

نزد الله همان دروغگویان اند ﴿۱۳﴾ و اگر نبودی بخشش الله بر شما و رحمت او

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

در دنیا و آخرت هر آینه می رسید به شما در آنچه [بهتان] که وارد شدید در آن عذابی بزرگ ﴿۱۴﴾

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ

آنگاه که دریافت می کردید آن را به زبان های خود و می گفتید به دهان های خود آنچه را که نبود برای شما به آن دانشی

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

و می پنداشتید آن را آسان حال آنکه آن نزد الله بزرگ بود ﴿۱۵﴾ و چرا آنگاه که شنیدید آن را

قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

نگفتید شایسته نیست برای ما که به زبان آوریم این [سخن] را [بارالها] تو منزهی این بهتان بزرگ است

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

﴿۱۶﴾ پند می دهد شما را الله از اینکه باز گردید به مثل این [سخن] برای همیشه اگر هستید مؤمنان

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾

و روشن می کند الله برای شما آیات را و الله دانای سنجیده کار است ﴿۱۸﴾ همانا آنان که

يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

دوست دارند که شایع گردد [تهمت] بی حیایی در میان آنان که ایمان آورده اند برای شان عذابی دردناک است

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

در دنیا و آخرت و الله می داند و شما نمی دانید ﴿۱۹﴾ و اگر نبودی

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٠﴾

بخشش الله بر شما و رحمت او و اینکه همانا الله مهرورز مهربان است [به عذابی سخت دچار می شدید] ﴿۲۰﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 ای کسانی که ایمان آورده‌اید پیروی نکنید از گام‌های شیطان پس کسی که پیروی کند

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
 از گام‌های شیطان پس همانا او فرمان می‌دهد به کار ناشایسته و زشت و اگر نبود بخشش

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
 الله بر شما و رحمت او پاک نمی‌شد از شما هیچ کسی هرگز و لیکن الله پاک می‌سازد

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلُ
 هر که را خواهد و الله بس شنوای داناست (۲۱) و نباید سوگند خورند صاحبان برتری و بخشش از شما

أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ
 اولوا الفضل

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
 و توانگران که ندهند به خویشاوندان و بینوایان و مهاجران در

سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
 راه الله [چیزی از داری خود را] و باید عفو کنند و درگذرند آیا دوست نمی‌دارید که بپامزد الله شما را؟

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ
 و الله آمرزنده مهربان است (۲۲) همانا کسانی که نسبت زنا می‌دهند به زنان پاک دامن بی خبر

الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾
 با ایمان لعنت شده‌اند در دنیا و آخرت و برای آنان است عذابی بزرگ (۲۳)

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 روزی که گواهی دهد بر زبان‌هایشان و دست‌هایشان و [نیز] پای‌هایشان به آنچه می‌کردند

يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
 (۲۴) در آن روز به طور کامل می‌دهد به ایشان الله پادشاه سزاوارشان را و خواهند دانست که الله همان آن حق

الْمُئِينُ ﴿٢٥﴾ الْحَاشِيَةُ لِلْحَيْثُوتِ وَالْحَيْثُوتِ لِلْحَيْثُوتِ
 آشکار است (۲۵) زنان پلید از آن مردان پلید و مردان پلید از آن زنان پلید

وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ
 و زنان پاکیزه از آن مردان پاکیزه و مردان پاکیزه از آن زنان پاکیزه آنان مبرا هستند

مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 از آنچه می‌گویند برای ایشان است آمرزش و روزی و ارجمند (۲۶) ای کسانی که

ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا
 ایمان آورده‌اید داخل نشوید به خانه‌هایی که غیر خانه‌های شماست تا آنکه آشنایی داده [و اجازه بگیرید]

وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾
 و سلام کنید بر اهل آن این بهتر است برای شما شاید شما پند پذیرید (۲۷)

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِنْ
پس اگر نیافتید در آن کسی را پس وارد نشوید به آنجا تا آنکه اجازه داده شود به شما و اگر

قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوا فَارْجِعُوا ۚ هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
گفته شود به شما که بازگردید پس بازگردید این پاکیزه تر است برای شما و الله به آنچه می کنید

عَلَيْكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
دانا است نیست بر شما هیچ گناهی اینکه داخل شوید در خانه هایی غیر مسکونی

فِيهَا مَتَعَ لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَبْذُرُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾
که در آن کالایی برای شماست و الله می داند آنچه را آشکار می کنید و آنچه را پنهان می دارید ﴿٢٩﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
بگو به مؤمنان که فروود آرند برخی از نگاه های خود را و نگهدارند شرمگاه های خود را

ذَٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ
این پاکیزه تر است برای ایشان همانا الله آگاه است به آنچه می کنند ﴿٣٠﴾ و بگو به زنان با ایمان

يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
که فروود آرند برخی از نگاه های خود را و نگه دارند شرمگاه های خود را و آشکار نکنند

زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ
آرایش خود را مگر آنچه ظاهر است از آن و باید فرو اندازند روسری های خود را بر گریبان های خود

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبَائِهِنَّ اَوْ
و آشکار نکنند زینت [پنهانی] خود را مگر برای شوهرانشان یا پدران خویش یا

اَبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَاءَهُنَّ اَوْ اَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ
پدران شوهرانشان یا پسران خود یا پسران شوهران خود

اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِي اِخْوَانِهِنَّ اَوْ اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ
یا برادران خود یا پسران برادران خود یا پسران خواهران خود یا زنان همکیش خود

اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوْ التَّبَعِينَ ۚ غَيْرِ اُولٰٓئِیۡهِ
یا آنچه مالک شده دستهایشان [بردگان خود] یا وابستگانی که نیاز جنسی ندارند

اَلرِّجَالِ اَوْ الطِّفْلِ الَّذِیۡنَ لَمْ يَظْهَرُوْا عَلٰی عَوْرَتِ النِّسَاءِ
مردان یا آن اطفال که هنوز آگاه نشده اند بر امور جنسی زنان

وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ ۚ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
و نزنند [به زمین] پاهای خود را تا دانسته شود آنچه پنهان دارند از زینت خود و توبه کنید

اِلَى اللّٰهِ جَمِیْعًا ۚ اٰیَةُ الْمُؤْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُوْنَ ﴿٣١﴾
به سوی الله همگی ای مؤمنان باشد که شما رستگار شوید ﴿٣١﴾

وَأَنكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنَّ
و به همسری دهید بی همسران از خود را و شایستگان از بردگان و کنیزان خود را اگر

يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
باشند نیازمند بی نیازشان گرداند الله از بخشایش خود و الله گشایشگر داناست

وَلَيْسَتَعَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
و باید پاکدامنی ورزند آنانی که نمی یابند [وسیله] ازدواج را تا آنکه بی نیاز گرداند ایشان را الله از بخشایش خود

وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ
و کسانی که می خواهند عقدباز خرید خود را آنچه مالک شده دستهایتان [از بردگانتان] تقاضای باز خریدشان را بپذیرید اگر

عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَءَاتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ ۚ الَّذِي ءَاتَاكُمْ وَلَا
سراغ دارید در آنان خیری را و بدهید به آنان از مال الله آنچه که داده است به شما و

تُكْرَهُوا ۚ فَتَيْتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ ۚ إِنَّ أَرْدَنَ تَحَصُّنًا لِّبِتْغَاؤِ عَرَضِ الْخِيَوَةِ
مجبور میکنید کنیزان خود را به زنا اگر خواستند پاکدامنی را تا به دست آورید کالای زندگانی

الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
دنیا را و هر که مجبور کند ایشان را پس همانا الله پس از اجبارشان آمرزنده مهربان است

﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
و هر آینه فرود آوردیم به سوی شما آیت های روشنی را و مثلی [از حال] کسانی که گذشته اند

مِّن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ نُّورٌ ۚ وَاللَّهُ نُّورٌ السَّمَوَاتِ
پیش از شما و پندی را برای پرهیزکاران ﴿٣٤﴾ نور ۚ الله نور آسمان ها

وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۚ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ
و زمین است حالت نور او مانند چراغدانی است که در آن چراغی است آن چراغ در شیشه ای است

الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
آن شیشه گویا که آن ستاره ای است درخشان که افروخته می شود [آن چراغ] از [روغن] درخت مبارک زیتون

لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ
که نه شرقی است و نه غربی [بلکه در تمام روز آفتاب بر آن می تابد] نزدیک است [از شدت زلالی] روغن آن روشن شود اگر چه نرسیده باشد به آن آتشی

نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
روشنی بر روشنی است راه می نماید الله به نور خود هر که را خواهد و می زند الله این مثل ها را

لِّلنَّاسِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ أَذِنَ اللَّهُ أَن تَرْفَعَ
برای مردم و الله به هر چیزی داناست ﴿٣٥﴾ در خانه هایی که اجازه داده است الله که بر افراشته شود

وَيَذْكُرَ فِيهَا أَسْمَهُ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾
و یاد گردد در آنها نام او به پاکی می ستایند او را در آنها بامدادان و شامگاهان

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ
مردانی که مشغول نمی سازد آنان را بازرگانی و نه داد و ستدی از یاد **الله** و برپاداشتن نماز و دادن

الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ **وَاللَّهُ**
زکات می ترسند از روزی که زیر و رو می شود در آن دل ها و چشم ها **وَاللَّهُ**

لِيَجْزِيَهمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ **وَاللَّهُ** يَرْزُقُ
تا پاداش دهد به آنان **الله** در برابر نیکوتر آنچه کرده اند و زیاده دهد ایشان را از فضل خود **وَاللَّهُ** روزی می دهد

مَنْ يَشَاءُ يَغِيرُ حِسَابَ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَسَرَابٍ**
هر کس را خواهد بی شمار و کسانی که کفر ورزیدند اعمال شان مانند سرابی است

بِقَيْعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
در دشتی خشک و هموار که می پندارد آن را [آدم] تشنه آبی تا آنگاه که برسد به آن نمی یابد آن را چیزی

وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابَهُ **وَاللَّهُ** سَرِيعُ الْحِسَابِ **وَاللَّهُ**
و می یابد **الله** را نزد آن [اعمال سراب گونه خود] پس رسیدگی می کند به طور کامل حساب وی را **وَاللَّهُ** زود شمار است

أَوْ كَظُلُمٍ فِي بَحْرِ لُجِّي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن
یا مانند تاریکی هایی در دریایی ژرف که می پوشاند آن را موجی که از فراز آن موجی دیگر است [و] از

فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلُمْتُ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
بالای آن ابری است تاریکی هایی است برخی از آن بالای برخی دیگر چون برون آورد دست خود را

لَمْ يَكِدْ يَرَهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ **وَاللَّهُ**
نزدیک نیست که بیند آن را و هر که قرار ندهد **الله** برایش نوری را پس نیست برای او هیچ نوری **وَاللَّهُ** آیا ندیدی که همانا

وَاللَّهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتِ كُلُّ قَدِّ
الله به پاکی می ستایند او را هر که در آسمان ها و زمین است و مرغان بال گشوده هریک به تحقیق

عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ **وَاللَّهُ** عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ **وَاللَّهُ** مَلِكٌ
می داند دعای خود و تسبیح خود را **وَاللَّهُ** داناست به آنچه می کنند **وَاللَّهُ** پادشاهی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى **وَاللَّهُ** الْمَصِيرُ **وَاللَّهُ** أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ
آسمان ها و زمین و به سوی **الله** است بازگشت [نهایی] **وَاللَّهُ** آیا ندیدی که **الله** می راند

سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلَّفُ يَنَّهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
ابری را سپس می پیوندد میان آن را باز می گرداند آن را انباشته پس می بینی قطره های باران را که بیرون می آید از

خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
لابه لای آن و فرود می آورد از جانب بالا از کوه هایی که در آنجا هست تگرگی پس می رساند آن را به هر که خواهد

وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ **وَاللَّهُ**
و باز می دارد آن را از هر که خواهد نزدیک است که روشنی برق آن بر باید دیده ها را **وَاللَّهُ**

يُقَلِّبُ **اللَّهُ** اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
 دگرگون می کند **الله** شب و روز را همانا در آن عبرتی است برای صاحبان بصیرت

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ **اللَّهُ** مَا يَشَاءُ
 و **الله** آفرید هر جنبه‌ای را از آبی [اندک] پس برخی از آنها موجودی است که می‌رود بر شکم خود و برخی از آنها موجودی است که می‌رود بر دوپای و برخی از آنها موجودی است که می‌رود بر چهارپای می‌آفریند **الله** آنچه خواهد

إِنَّ **اللَّهُ** عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ
 همانا **الله** بر هر چیزی تواناست ﴿٤٥﴾ هر آینه فرود آوردیم آیت‌های بیانگر را

وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ
 و **الله** هدایت می‌کند هر که را خواهد به سوی راهی راست ﴿٤٦﴾ و می‌گویند

ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ
 ایمان آورده ایم به **الله** و به پیامبر و فرمان بردیم سپس روی می‌گردانند گروهی از ایشان پس از

ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 آن و نیستند آنان مؤمنان [ثابت بر ایمان] ﴿٤٧﴾ و چون خوانده می‌شوند به سوی **الله** و پیامبر او

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
 تا داوری کند در میان آنها ناگهان گروهی از آنان روی گردانند ﴿٤٨﴾ و اگر باشد برای ایشان حق [حق با آنان باشد]

يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
 می‌آیند به سوی او مطیعانه [و تسلیم شوند] ﴿٤٩﴾ آیا در دلهایشان مرضی است یا در تردید افتاده‌اند یا می‌ترسند

أَن يَخِيفَ **اللَّهُ** عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾
 از اینکه ستم کند **الله** بر ایشان و [ستم کند] رسول او؟ بلکه آنان خود ستمکارند ﴿٥٠﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
 جز این نیست گفتار مؤمنان که وقتی که خوانده شوند به سوی **الله** و رسولش تا داوری کند در میانشان

أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَن
 اینکه گویند شنیدیم و فرمان بردیم و آنان خود رستگارانند ﴿٥١﴾ و هر که

يُطِيعِ **اللَّهُ** وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ **اللَّهُ** وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
 فرمان برداری کند از **الله** و رسول او و بترسد از **الله** و پروا کند از او پس آنان خود کامیاب‌اند

﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا **بِاللَّهِ** جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَن يَخْرُجُنَّ قُلُوبُهُمْ
 و سوگند خوردند به **الله** به سوگندهای سخت خود اگر امر کنی به ایشان [هر آینه] بیرون روند از [وطن خود] بگو

لَا نَقْسِمُوكَ طَاعَةً مَّعْرُوفَةً إِنَّ **اللَّهُ** خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾
 سوگند مخورید فرمان بردنی شناخته شده است همانا **الله** آگاه‌تر است به آنچه می‌کنید ﴿٥٣﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
 بگو فرمان برید **الله** را و فرمان برید پیامبرا پس اگر روی بگردانید پس جز این نیست که هست بر [پیامبر] آنچه لازم شده بر او

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوا تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
 و بر شماست آنچه لازم شده است بر شما و اگر فرمان برید او را راه یابید و نیست بر [عهد] این پیامبر

إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ وَعَدَ **اللَّهُ** الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا
 جز رساندن پیام آشکارا وعده داده است **الله** آنان را که ایمان آورده اند از شما و کرده اند

الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَصْلَحْنَا
 کارهای شایسته که قطعاً جانشین سازد ایشان را در زمین چنانکه جانشین ساخته بود

الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ
 کسانی را که پیش از ایشان بودند و حتماً پا برجا سازد برای ایشان دین شان را که پسندیده است برای آنها

وَلِيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي
 و حتماً جایگزین می کند برای آنها پس از ترسشان ایمنی را درحالی که پرستش می کنند مرا شریک نمی سازند برای من

شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
 چیزی را و هر که کفر ورزد پس از آن پس آنان همان فاسقان اند

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
 و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از این پیامبر باشد که شما

تُرْحَمُونَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
 مورد رحمت قرار گیرید هرگز مپندارید کسانی که کافر شدند عاجز کننده **الله** اند در زمین

وَمَا أُوْنَهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 و جای ایشان آتش است و آن بد فرجامی است ای کسانی که ایمان آوردید

لِيَسْتَغْفِرَ لَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنكُمْ
 باید اجازه خواهند از شما آنان که مالک شده است دستانتان [= بردگانتان] و آنان که نرسیده اند به بلوغ از شما

ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ
 سه بار [از شما اجازه بگیرند] [یکبار] پیش از نماز صبح و [یکبار] وقتی که می نهید جامه های خود را در نیمروز

وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 و [یکبار] پس از نماز خفتن این سه وقت خصوصی و خلوت شماست نیست بر شما

وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَفَاتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ
 و نه بر ایشان هیچ گناهی در غیر این اوقات [زیرا] آنان پیوسته می گردند بر گرد شما [و] برخی بر

بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
 برخی وارد می شوید این چنین روشن می سازد **الله** برای شما آیات را و **الله** بس دانای سنجیده کار است

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَذِنُوا كَمَا اسْتَذَنَ
و چون برسند کود کانتان به بلوغ پس باید که اجازه خواهند [در همه اوقات] چنانکه اجازه می طلبیدند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ
آنان که [بالغ بودند] پیش از ایشان این چنین روشن می سازد الله برای شما آیات خود را و الله

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۵۹ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ
بس دانای سنجیده کار است و بازنشستگان از زنان که ندارند امید

نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
به ازدواج پس نیست بر ایشان گناهی در اینکه بنهند جامه های خود را

غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ
بی آنکه آشکار کنندگان باشند زینتی را و اینکه عفت بورزند [حفظ حجاب] بهتر است برای آنها و الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۶۰ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
بس شنوای داناست نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
گناهی و نه بر بیمار گناهی و نه بر خودتان [گناهی] در اینکه بخورید

مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
از خانه های تان یا خانه های پدران تان یا خانه های مادران تان

أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
یا خانه های برادران تان یا خانه های خواهران تان یا خانه های

أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
عموهای تان یا خانه های عمه های تان یا خانه های دایی های تان

أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مِنْ خَالَةٍ لَا مَفَاحَهُ
یا خانه های خاله های تان یا از آن [خانه هایی که] در اختیار شماست کلیدهای آن

أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
یا [خانه] دوست تان نیست بر شما گناهی در اینکه بخورید

جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
با هم یا پراکنده پس چون درآید به خانه هایی پس سلام کنید بر کسان خود

تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَةً طَيِّبَةً كَذَلِكَ
سلامی که ثابت است از جانب الله با برکت پاکیزه این چنین

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۶۱
روشن می سازد الله برای شما آیات [خود] را باشد که شما خرد بورزید

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ

جز این نیست که مؤمنان آنان اند که ایمان آوردند به الله و پیامبرش و چون باشند با وی

عَلَىٰ أَمْرِ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ

بر کاری عمومی نمی روند تا آنکه اجازه بگیرند از او همانا آنان که اجازه می طلبند از تو

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ

آنان کسانی اند که ایمان دارند به الله و پیامبرش پس چون اجازه خواهند از تو

لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِّنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ

برای بعضی کار خود پس اجازت بده به هر که خواهی از ایشان و آمرزش بخواه برای ایشان

ٱللَّهُ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٦٢ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ

از الله همانا الله آمرزنده مهربان است ٦٢ قرار ندهید دعوت پیامبر را

يَلْتَكُمُ كَذَّاءً بَعْضُكُم بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ ٱللَّهُ الَّذِينَ

در میان خود مانند دعوت از همدیگر که بخواهید آن را بپذیرید یا نپذیرید هر آینه می شناسد الله آنان را که

يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلِيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ

آهسته و پنهانی خارج می شوند از شما پناه جویان [در جمعیت] پس باید که بترسند آنان که مخالفت می کنند از فرمان او

أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٦٣ أَلَا إِنَّ ٱللَّهَ

از اینکه برسد ایشان را فتنه ای یا برسد به آنان عذابی دردناک ٦٣ آگاه باشید همانا برای الله است

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ يَوْمَ

آنچه در آسمان ها و زمین است به تحقیق می داند آنچه را [=حالی را] که شما بر آن هستید و روزی که

يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦٤

بازگردانده می شوند به سوی او پس آگاه می سازد آنان را به آنچه کرده اند و الله به هر چیزی داناست ٦٤

آیاتها

۷۷

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

ترتیبها

۲۵

بِسْمِ ٱللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ لِلْعٰلَمِیْنَ نَذِيرًا

پُر برکت است آن که فرود فرستاد فرقان [=جناکننده حق از باطل] را بر بنده خود تا باشد برای جهانیان بیم دهنده

١ الَّذِي لَهُۥ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَمْ يَخْذَ وَلَدًا وَلَمْ

آن که برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین و نگرفته است هیچ فرزندی را و

يَكُنْ لَهُۥ شَرِیْكَ فِی ٱلْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُۥ ۖ نَقْدِرًا ٢

نیست برای او شریکی در فرمانروایی و آفریده است هر چیزی را پس اندازه گیری نموده آن را اندازه کردنی ٢

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
و [اتنا] گرفتند جز الله اله هایی را که نمی آفرینند چیزی را و خود آفریده می شوند

وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
و در اختیار ندارد برای خودشان [دفع] زبانی و نه [جلب] سودی را در اختیار ندارند مرگی

وَلَا حَيَوَةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ
و نه حیاتی را و نه دوباره برانگیخته شدنی را ﴿۳﴾ و گفتند آنان که کفرورزیدند نیست این مگر دروغی که

أَفْتَرَبَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا
باخته است آن را و کمک نموده است او را بر آن گروهی دیگر پس به راستی که آوردند ستم و ناراستی را

﴿٤﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٥﴾ أَكُتِبَ عَلَيْهَا فِيهِ تَمَلَّى
و گفتند [قرآن] افسانه های پیشینیان است ﴿۴﴾ که نوشته است آن را پس آن خوانده می شود ﴿۵﴾

عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
بر وی صبح و شام ﴿۵﴾ بگو فرود آورده است آن را کسی که می داند راز را

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا
در آسمان ها و زمین همانا او هست آمرزنده مهربان ﴿۶﴾ و گفتند

مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ
چه شده است این پیامبر را که می خورد غذا را و می گردد در بازارها؟

لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٧﴾ أَوْ يُنْفِثَ
چرا فرود فرستاده نشده به سوی او فرشته ای تا باشد همراه وی بیم دهنده ای ﴿۷﴾ یا [چرا] افکنده نشده

إِلَيْهِ كَزُورٍ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
به سوی او گنجی؟ یا چرا نیست برای او باغی که بخورد از آن؟ و گفتند

الظَّالِمُونَ إِنَّ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ
ستمکاران پیروی نمی کنید مگر مردی جادو شده را ﴿۸﴾ ببین

كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
چگونه زدند برای تو مَثَل ها را پس گمراه شدند پس نمی توانند [که ببینند]

سَبِيلًا ﴿٩﴾ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
راه [برون رفتی] را ﴿۹﴾ پر برکت است آنکه اگر خواهد قرار می دهد برای تو بهتر از این [که اینها می گویند]

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَبُجْعِلَ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ
باغ هایی را که می رود زیر [درختان] آن جوی ها و قرار می دهد برای تو کاخ هایی را ﴿۱۰﴾ بلکه

كَذَبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾
تکذیب کردند رستاخیز را و آماده کردیم برای کسی که تکذیب نمود رستاخیز را آتش افروخته [دوزخ] را ﴿۱۱﴾

چون ببینند [فوز] ایشان را از جایی دور شنوند از آن آوای خشم و خروش را و چون

انداخته شوند از آن [دوخ] در جایی تنگ در حالی که زنجیر پیچ باشند بخواهند آنجا هلاکت را [برای خود] ۱۳

[گفته شود به آنان] **مخواهید امروز** **هلاکت را** **یک بار** **و بخواهید** **هلاکتی** **بسیار را** **بگو**

آیا این بهتر است یا بهشت جاویدی که وعده داده شده به پرهیزکاران؟ هست آن

برای شان پاداش و فرجامی برای آنهاست در آنجا آنچه خواهند درحالی که جاوبند [مران]

هست بر [عهده] پروردگار تو وعده ای درخواست شده و [یاد کن] روزی را که جمع گرداند الله آنان را و آنچه را

يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلُّلْتُمْ عِبَادِي

[illegible]

را یا آنان خود گم کردند راه را

يَبْغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ

سَـوَاوَرِ بَـزْزِی مَـا بَـعِیْزِیْمِ عَیْزِ اَز تُو کَار سَارِاَیِ رَا وِیَسَنِ بَـهَرْمَـنْدِ سَـاِحِی اَنَـا رَا

و بدانشان را تا آنکه فراموش کردند و آنرا بشنیدند و قومی هلاک شدیم پس به ایستاد

مَا نَقُولُ فَمَا تَسْتَطْعُونَ صَفَا وَلَا

تکذیب کردند شما را در آنچه می‌گویید اکنون نمی‌توانید بازگرداندن [عذابی] را و نه

نَصْرًا وَمَنْ يُطِيعِ مِنْكُمْ يَرْجُ الْوَدَّ وَالْجَنَّةَ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ الْعَذَابُ الْعَظِيمُ ۚ

مَا أَتَى عَلَى الْكَافِرِ إِلَّا الْيَاقِينُ

و نفرستادیم پیش از تو هیچ یک از پیامبران را مگر اینکه ایشان می خوردند

الطعام ويمشون في الاسواق وجعلنا بعضهم

برای برخی دیگر [مایه] آزمایشی آیا شکیبایی می‌ورزید؟ و هست پروردگار تو بینا

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُوتُ
و گفتند آنانی که امید ندارند دیدار به ما چرا نازل نشده بر ما فرشتگان

أَوْ نُرَىٰ رَبَّنَا ۚ لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا
یا نمی بینیم پروردگار خود را [با چشم] به تحقیق بزرگ پنداشتند خود را در دل های خود و سرکشی کردند سرکشی بزرگی را

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ
روزی که ببینند فرشتگان را هیچ مزدی نیست در آن روز برای بزهکاران و [فرشتگان به بزهکاران] می گویند

حِجْرًا مَحْجُورًا ۚ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ
ممنوع [و] محروم اید [از رحمت الله] و می پردازیم به آنچه کردند از هر کاری و می سازیم آن را

هَبَاءً مَّنْثُورًا ۚ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
غباری پراکنده اهل بهشت در آن روز خوش قرارگاه تر

وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۚ وَيَوْمَ نَشْققُ السَّمَاءَ بِالسَّيْفِ وَنُزِّلُ الْمَلَائِكَةَ
و نیکو جایگاه ترند و روزی که بشکافد آسمان به سبب ابر و فرو فرستاده شود فرشتگان

تَنْزِيلًا ۚ الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَىٰ
فرو فرستادنی فرمانروایی در آن روز ثابت است برای الله [مهر گستر] و باشد روزی بر

الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۚ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
کافران دشوار و روزی که می گزد ستمکار دوست خود را در حالی که می گوید

يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۚ يَنبُوتُ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
ای کاش من در پیش گرفته بودم با پیامبر راهی را ای وای بر من کاش که من نمی گرفتم

فَلَانًا خَلِيلًا ۚ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
فلانی را به دوستی هر آینه گمراه کرد مرا از یاد الله [پس از آنکه آمده بود به سوی] من

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۚ وَقَالَ الرَّسُولُ
و هست شیطان آدمی را تنها گذارنده [و خوار کننده] و گوید پیامبر

يَرْبِّ إِنَّا قَوْمٌ اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۚ وَكَذَلِكَ
ای پروردگار من همانا قوم من ساختند این قرآن را متروک [به آن بی توجه شدند] و همچنین

جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا
قرار دادیم برای هر پیامبری دشمنی را از بزهکاران و کافی است پروردگار تو که راهنما

وَنَصِيرًا ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
و یاور باشد و گفتند آنان که کفر ورزیدند چرا فرود آورده نشد بر او آن قرآن همگی

وَجِدَّةٍ ۚ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۚ
یکباره؟ این چنین [کم کم فرود آوردیم] تا ثابت و استوار گردانیم با آن دل تو را و خواندیم آن را [بر تو] به آرامی و بیایی

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٢﴾

و نمی آورند [کافران] برای تو مثلی را مگر آنکه می آوریم برای تو [پاسخی] حق و نیکوترین تفسیر را ﴿٣٢﴾

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ

آنانی که محشور می شوند بر روی هایشان به سوی دوزخ آنان بدترین

مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

جایگاه را دارند و گمراه ترین اند ﴿٣٤﴾ و هر آینه دادیم به موسی کتاب را

وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَىٰ

و گردانیدیم همراه او برادرش هارون را همراه و یاور ﴿٣٥﴾ پس گفتیم بروید به سوی

الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَذَرْنَهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمِ

آن قومی که تکذیب کردند آیات ما را پس هلاک ساختیم آنها را هلاک کردنی ﴿٣٦﴾ و قوم

نُوحٍ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ

نوح را وقتی که تکذیب کردند پیامبران را غرق کردیم آنان را و قرار دادیم آنها را برای مردم

ءَايَةً ﴿٣٧﴾ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثُمُودًا

نشانه [عبرت] و آماده کرده ایم برای ستمکاران عذابی دردناک را ﴿٣٧﴾ و [هلاک ساختیم] عاد و ثمود

وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَرَبْنَا

و اهل چاه را و نسل های بسیاری را در این میان ﴿٣٨﴾ و برای هر یک [از آنان] زدیم

لَهُ الْآمَثَلُ ﴿٣٩﴾ وَكُلًّا تَبَرْنَا تَنْبِيْرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ

مَثَلِ هَٰئِهِ [عبرت آموز] را و همه را درهم شکستیم درهم شکستی ﴿٣٩﴾ و هر آینه گذشتند [این مردم] بر آن آبادی

الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوِيًّا ﴿٤٠﴾ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ

که بارانده شده بود بر آن باران بد آیا نمی دیدند آن را؟ [نه] بلکه

كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ

امید نداشتند برانگیختن را ﴿٤٠﴾ و چون بینند تو را نمی گیرند تو را

إِلَّا هُزُوعًا هَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾ إِن كَادَ

مگر به ریشخند [و گویند] آیا این آن کس است که برانگیخته است الله او را به پیامبری؟ ﴿٤١﴾ هر آینه نزدیک بود

لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ﴿٤٢﴾ وَسَوْفَ

که گمراه کند ما را از اله هایمان اگر شکیبایی نمی کردیم بر آنها و به زودی خواهند

يَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٣﴾ أَرَأَيْتَ

دانست وقتی که بیند عذاب را که چه کسی گمراه تر است ﴿٤٣﴾ آیا دیدی

مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

آن را که گرفته است الهش را هوای خویش آیا تو هستی بر وی مراقب و نگهبان [که او را هدایت کنی]؟ ﴿٤٣﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
یا اینکه می پنداری که بیشترشان می شنوند یا خردورزی می کنند؟ نیستند آنان مگر

كَأَلَّا نَنْعِمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَيْكَ كَيْفَ مَدَّ
مانند چهارپایان بلکه اینان گمراه ترند ﴿٤٤﴾ آیا ننگریستی به [صنع] پروردگارت که چگونه کشیده است

الظِّلِّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
سایه را؟ و اگر می خواست قرار می داد آنرا ساکن و بی حرکت آنگاه گردانیدیم آفتاب را بر آن راهنما

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
﴿٤٥﴾ آنگاه برمی گیریم آن را به سوی خود برگرفتنی [آهسته] و آرام و اندک ﴿٤٦﴾ و اوست آن که قرار داد

لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾
برای شما شب را پوششی و خواب را راحتی و قرار داد روز را برای برخاستن و جنبشی ﴿٤٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا مَّزِدْهُ دَعْوَةً مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾
و اوست آن که فرستاد بادهای را پیشاپیش رحمت خود [باران] و فرود آوردیم

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٨﴾ لِنُخْطِيَ بِهِ بَلَدَهُ مِيتًا وَنُشْقِيَهُ
از آسمان آبی پاک و پاک کننده را ﴿٤٨﴾ تا زنده سازیم به آن زمین مرده را و بنوشانیم آن را

مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَنَاسِيًّا كَثِيرًا ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ صَرَفْنَاهُ
از جمله آنچه آفریده ایم چهارپایان و مردمان بسیاری را ﴿٤٩﴾ و به تحقیق گوناگون قرار دادیم باران را در میان ایشان

لِيَذْكُرُوا فَأَبَتْ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
تا پند گیرند پس نخواستند بیشتر مردم جز ناسپاسی را ﴿٥٠﴾ و اگر می خواستیم

لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥١﴾ فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ
هر آینه می فرستادیم [در زمان تونیز] در هر آبادی بیم دهنده ای را ﴿٥١﴾ پس اطاعت مکن از کافران

وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٢﴾ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
و جهاد کن با آنان به [حکم قرآن] جهادی بزرگ ﴿٥٢﴾ و اوست آنکه به هم آمیخته

الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
دو دریا را این یک شیرین و گوارا و آن یک شور و تلخ است و قرار داد میان آن دو حائل

وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٥٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ
و مانعی بازدارنده را [تا در هم نیامیزند] ﴿٥٣﴾ و اوست آن که آفرید از آب [نطفه] بشری را پس قرار داد لورا

نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ﴿٥٤﴾ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
به صورت نسب و دامادی [سبب] و هست پروردگار تو بسی توانا ﴿٥٤﴾ و می پرستند جز الله

مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ﴿٥٥﴾
چیزی را که نفع ندهد به آنان و نه ضرر رساند به آنان و هست کافر بر ضد پروردگار خود پشتیبان [شیطان] ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٥٦﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
و نفرستادیم تو را مگر مرزده دهنده و بیم دهنده ﴿٥٦﴾ بگو نمی خواهم از شما بر این کار

مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٥٧﴾ وَتَوَكَّلْ
هیچ مزدی را جز آنکه هر که خواهد اینکه [در پیش] بگیرد به سوی پروردگارش راهی را ﴿٥٧﴾ و توکل کن

عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ
بر آن زنده ای که هرگز نمی میرد و به پاکی یاد کن همراه ستایش او و همین بس که او به گناهان

عِبَادِهِ خَيْرًا ﴿٥٨﴾ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بندگان خود آگاه است ﴿٥٨﴾ آن که آفرید آسمان ها و زمین را و آنچه را میان آنهاست

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِه
در شش روز پس استیلا یافت بر عرش اوست [الله] مهر گستر پس بپرس درباره وی

خَيْرًا ﴿٥٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
از [فردی] آگاه ﴿٥٩﴾ و چون گفته شود به آنان [کافران] که سجده کنید برای [الله] «رحمان» گویند کیست «رحمان»؟

أَنسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦٠﴾ نَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ
ایا سجده کنیم به آنچه که تو دستور می دهی ما را؟ و می افزاید بر رمین ایشان [این سخن] ﴿٦٠﴾ پُربَرکت است آن که قرار داد

فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾ وَهُوَ
در آسمان برج هایی را و قرار داد در آنها چراغی و ماهی تابان را ﴿٦١﴾ و اوست

الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ
آن که قرار داد شب و روز را جایگزین [یکدیگر] برای آن که بخواهد که پند گیرد یا بخواهد

شُكُورًا ﴿٦٢﴾ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
سپاس بگزارد ﴿٦٢﴾ و بندگان [الله] مهر گستر آنان اند که راه می روند بر زمین

هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾ وَالَّذِينَ
به آهستگی و فروتنی و چون خطاب کنند ایشان را نادانان گویند سخنی ملایم ﴿٦٣﴾ و آنان که

يَبْتَغُونَ رِبَّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٤﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
شَب می گذرانند برای پروردگار خود سجده کنان و قیام کنان ﴿٦٤﴾ و آنان که می گویند

رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّا عَذَابَهَا كَانِ غَرَامًا ﴿٦٥﴾
[ای] پروردگار ما بازدار از ما عذاب دوزخ را همانا عذاب آن هست همیشگی

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا
همانا آن بد قرارگاه و اقامتگاهی است ﴿٦٦﴾ و آنان که چون خرج می کنند

لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٧﴾
اسراف نمی کنند و تنگ و سخت نمی گیرند [در خرج کردن] و باشند میان آن دو [به راه] میانه ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ
و آنان که نمی خوانند با الله اله های دیگر را و نمی کشند آن نفسی را

الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
که حرام گردانیده [قتل آن را] الله مگر به حق و زنا نمی کنند و هر که بکند آن کار را خواهد دید

أَثَامًا ۶۸ يُضْعَفُ لَهُ الْكَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ
کیفر گناه را ۶۸ دو چندان شود برای او عذاب در روز رستاخیز و جاوید ماند در آن

مُهَانًا ۶۹ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
به خواری ۶۹ مگر آنکه توبه کند و ایمان آورد و انجام دهد کار شایسته را

فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
پس آنان تبدیل می کند الله بدی هایشان را به نیکی و هست الله بسیار آمرزنده

رَحِيمًا ۷۰ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مهربان ۷۰ و هر که توبه کند و انجام دهد کار شایسته را پس هر آینه وی باز می گردد به سوی الله

مَتَابًا ۷۱ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
بازگشتی [پسندیده] ۷۱ و آنان که شهادت ناراست نمی دهند و چون بگذرند بر چیز بیهوده

مَرُّوا ۷۲ كِرَامًا وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
بگذرند بزرگوارانه ۷۲ و آنان که چون پند داده شوند به آیات پروردگارشان

لَمْ يَخْرُوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۷۳ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
نمی افتند بر آنها کران و کوران ۷۳ و آنان که می گویند ای پروردگار ما

هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
عطا کن به ما از همسرانمان و فرزندانمان چشم روشنی و قرار ده ما را

لِلْمُتَّقِينَ ۷۴ إِمَامًا أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
برای پرهیزکاران پیشوا [و الگو] ۷۴ آنان اند که پاداش داده شوند غرفه [بهشتی] به سبب آنچه

صَبَرُوا وَيُلْقَوْنَ فِيهَا نَجَّةً وَسَلَامًا ۷۵ خَالِدِينَ
صبر کردند روبه رو می شوند در آنجا با درود و سلامی ۷۵ جاوید باشند

فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۷۶ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي
در آن نیکو قرارگاه و اقامتگاهی است بگو اعتنایی نمی کند به شما پروردگار من

لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۷۷
اگر نباشد دعا و عبادت شما پس شما [الله و پیامبرش را] دروغ انگاشتید پس به زودی باشد [کیفر آن] گریبانگیر [شما] ۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

نصف
حزب
۳۷

طسّم ۱ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۲ لَعَلَّكَ بِبَعْخِ نَفْسِكَ
 طه، سین، میم ۱ این آیت های این کتاب روشنگر است ۲ مبدا تو هلاک کننده باشی خویشتن را
 أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۳ إِنْ شَاءَ نَزَّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ
 برای اینکه نمی شوند مؤمنان ۳ اگر خواهیم فرود می آوریم بر آنان از آسمان نشانه ای را پس گردد
 أَعَنَقُهُمْ ۴ لَهَا خَضِيعِينَ ۵ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ
 گردن های شان پیش آن فروتنان ۴ و نمی آید برایشان هیچ پندی از جانب الله مهر گستر [پندی] نو
 إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۵ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَتُوا مَا كَانُوا
 مگر باشند از آن رویگردان ۵ پس به درستی که تکذیب کردند پس زود آید به ایشان خبرهای آنچه آنان
 بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۶ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَلْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
 به آن ریشخند می کردند ۶ آیا ننگریستند به زمین که چقدر رویانیدیم در آن از هر گونه گیاه
 كَرِيمٍ ۷ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۸ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۸ وَإِنَّ
 ارزشمندی را ۷ همانا در این [روایین] نشانه ای است [از کمال قدرت ما] و نیستند بیشترشان ایمان آورندگان ۸ و همانا
 رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۹ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أَتَيْتَ الْقَوْمَ
 پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ۹ [به یاد آور] آنگاه که ندا کرد پروردگار تو موسی را که بیا پیش این قوم
 الظَّالِمِينَ ۱۰ قَوْمٌ فَرَعَوْنَ ۱۱ أَلَا يَتَّقُونَ ۱۱ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
 ستمکاران ۱۰ قوم فرعون ۱۱ آیا پرهیزکاری نمی کنند؟ ۱۱ گفت ای پروردگارم همانا من می ترسم
 أَنْ يُكَذِّبُونِ ۱۲ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
 از اینکه تکذیب کنند مرا ۱۲ و تنگ می شود سینه ام و روانی ندارد زبانم پس بفرست
 إِلَيَّ هَارُونَ ۱۳ وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۱۴ قَالَ
 به سوی هارون [که همراه من باشد] ۱۳ و هست برای ایشان بر من [دعوی] گناهی پس می ترسم که کشند مرا ۱۴ گفت
 كَلَّا ۱۵ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۱۵ فَآتَا فِرْعَوْنَ
 نه چنین نیست پس بروید هر دو با آیت های ما همانا ما با شمایم [و شنونده گفتار شما] ایم ۱۵ پس آید هر دو نزد فرعون
 فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۶ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ
 پس بگویند همانا ما فرستاده پروردگار جهانیان ایم ۱۶ به اینکه بفرست با ما بنی اسرائیل را
 قَالَ أَلَمْ نَرْبِكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۱۷
 [فرعون] گفت آیا نپروردیم تو را در میان خود در کودکی و درنگ کردی در میان ما از عمرت؟ چند سال ۱۷
 وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۱۸
 و کردی [آن] کارت را که کردی حال آنکه تو از ناسپاسانی ۱۸

[illegible]

لَعَلَّنَا نَتَّبِعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
باشد که ما پیروی کنیم ساحران را اگر باشند ایشان غلبه کنندگان ﴿۴۰﴾ پس چون آمدند جادوگران

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَينَ لَنَا لَآخِرٌ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ
گفتند به فرعون آیا به تحقیق برای ما باشد مزدی اگر باشیم ما غلبه کنندگان؟ ﴿۴۱﴾ [فرعون] گفت آری

وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ
وهمانا شما آن وقت البته از مقربان باشید ﴿۴۲﴾ گفت به آنها موسی بیفکنید آنچه را که شما افکندگانی

﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
﴿۴۳﴾ پس افکندند ریسمان هایشان و عصاهای خود را و گفتند به عزت فرعون سوگند همانا ما حتماً خود

الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ
غالبیم ﴿۴۴﴾ پس انداخت موسی عصای خود را پس هماندم آن فرو می برد آنچه را بر ساخته بودند

﴿٤٥﴾ فَالْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
﴿۴۵﴾ پس بر روی افتادند جادوگران سجده کنان ﴿۴۶﴾ گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان ﴿۴۷﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾ قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُمْ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ
پروردگار موسی و هارون ﴿۴۸﴾ [فرعون] گفت باور کردید به او پیش از آنکه اجازه دهم به شما؟ همانا او

لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ لَا أَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
بزرگ شماست که تعلیم داده است به شما جادو را پس هر آینه زود خواهید دانست هر آینه ببرم دست های شما

وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ ۚ وَلَأَصْلَبَنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا لَا ضَرَرَ لَنَا
و پاهایتان را خلاف یکدیگر و قطعاً بردار کشم شما را همگی ﴿۴۹﴾ [جادوگران] گفتند باکی نیست به درستی که ما

إِلَىٰ رَبَّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا
به سوی پروردگار خود بازگردندگانی ﴿۵۰﴾ همانا ما امید داریم که ببامزد برای ما پروردگار ما خطاهای ما را زیرا که بودیم

أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ ۞ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكَ
از نخستین ایمان آوردگان ﴿۵۱﴾ و وحی فرستادیم به موسی که شبانه کوچ بده بندگانش را همانا شما

مُتَّبِعُونَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ
تعقیب می شوید ﴿۵۲﴾ پس فرستاد فرعون در شهرها گردآورانی را ﴿۵۳﴾ [فرعون گفت] به درستی که اینان

لَشَرِذْمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَايُطُونَ ﴿٥٥﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ
گروهی اندک اند ﴿۵۴﴾ و همانا آنان ما را به خشم آورده اند ﴿۵۵﴾ و همانا ما همه گروهی آماده ایم [برای جنگ]

﴿٥٦﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۖ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٥٨﴾
﴿۵۶﴾ پس بیرون راندیم آنان را از باغ ها و چشمه ها و گنج ها و جایگاهی نیکو ﴿۵۸﴾

كَذَٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٠﴾
این گونه [نعمت ها را از آنان گرفتیم] و به میراث دادیم آن را به بنی اسرائیل ﴿۵۹﴾ پس تعقیب کردند آنان را هنگام برآمدن آفتاب ﴿۶۰﴾

فَلَمَّا تَرَأَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَبُ مُوسَى إِنَّا لَمَذْكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ

پس چون دیدند هر دو گروه یکدیگر را گفتند همراهان موسی همانا ما گرفتار شدگانیم ﴿٦١﴾ گفت [موسی]

كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ

نه، هرگز همانا با من است پروردگار من به زودی راه نماید مرا ﴿٦٢﴾ پس وحی فرستادیم به موسی که بزنی

بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

با عصای خود دریا را پس [دریا] شکافت پس شد هر پاره ای [از آن] مانند کوه بزرگ ﴿٦٣﴾

وَأَرْزَقْنَا ثُمَّ الْآخَرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

و نزدیک آوردیم آنجا دیگران را ﴿٦٤﴾ و نجات دادیم موسی و آنانی را که با او بودند همگی ﴿٦٥﴾

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

سپس غرق کردیم دیگران را ﴿٦٦﴾ همانا در این [داستان] نشانه [عبرت] است ولی نبودند بیشترشان

مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٦٨﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ

مؤمنان ﴿٦٧﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿٦٨﴾ و بخوان بر ایشان

نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا

خبر ابراهیم را ﴿٦٩﴾ آنگاه که گفت به پدر خود و قومش چه چیزی را می پرستید؟ ﴿٧٠﴾ گفتند

نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَظَفِينَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ

می پرستیم بتانی را پس پیوسته برای آنها ملازم تعظیم هستیم ﴿٧١﴾ گفت آیا می شنوند سخن شما را آنگاه که

تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَفْعَلُونَكَ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا

[آنها را] فرامی خوانید؟ ﴿٧٢﴾ یا سود می رسانند به شما یا زیان می زنند؟ ﴿٧٣﴾ گفتند [نه] بلکه یافتیم پدران خود را

كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ

که چنین می کردند ﴿٧٤﴾ [ابراهیم] گفت آیا دیده اید [اندیشیده اید] آنچه را که می پرستیدید؟ ﴿٧٥﴾ شما

وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

و پدران پیشینیان شما؟ ﴿٧٦﴾ پس همانا آنها دشمنان من اند مگر پروردگار جهانیان

﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

﴿٧٧﴾ آن که بیافرید مرا پس اوست که راه می نماید مرا ﴿٧٨﴾ و آن که خود می خوراند مرا و می نوشاند مرا

﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ

﴿٧٩﴾ و چون بیمار شوم پس او شفا می دهد مرا ﴿٨٠﴾ و آن که می میراند مرا سپس

يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

زنده می گرداند مرا ﴿٨١﴾ و آن که امید دارم که بپامزد برای من خطاهای مرا روز جزا

﴿٨٢﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّبْرِ ﴿٨٣﴾

﴿٨٢﴾ [ای] پروردگارم عطا کن مرا حکمتی را و ملحق کن مرا به شایستگان ﴿٨٣﴾

وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ
و قرار ده برای من زبان راستینی را [انجمنی] در آیندگان ﴿٨٤﴾ و قرار ده مرا از وارثان بهشت

النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ وَأَغْفِرْ لِأَيِّئِ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
پر نعمت ﴿٨٥﴾ و بیامرز پدرم را همانا او هست از گمراهان ﴿٨٦﴾ و رسوا مکن مرا روزی که

يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ
برانگیخته شوند ﴿٨٧﴾ روزی که سود نمی رساند دارایی و نه فرزندان ﴿٨٨﴾ مگر کسی که بیاید نزد الله با دلی

سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾
سالم [از هر آلودگی] ﴿٨٩﴾ و نزدیک شود بهشت برای پروا پیشگان ﴿٩٠﴾ و آشکار شود دوزخ برای گمراهان

﴿٩١﴾ وَقِيلَ لَهُمْ أَنِمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
و گفته شود به ایشان کجاست آنچه می پرستیدید ﴿٩٢﴾ به جای الله؟ آیا یاری می دهند شما را

أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٣﴾ فَكَبَّكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ
یا می توانند خود را یاری دهند؟ ﴿٩٣﴾ پس بر روی انداخته شوند در آن [دوزخ] آنها و گمراهان ﴿٩٤﴾ و لشکرهای شیطان

أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾ تَأْتِيهِمْ سِوَاكَ اللَّهُ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ
همگی ﴿٩٥﴾ گویند در حالی که ایشان در آن [دوزخ] ستیزه می کنند ﴿٩٦﴾ سو گندبه الله که همانا ما بودیم در

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٩٧﴾ إِذْ تُسَوِّىكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾ وَمَا أَضَلَّنَا
گمراهی آشکار ﴿٩٧﴾ چون برابر می ساختیم شما را با پروردگار جهانیان ﴿٩٨﴾ و گمراه نکردند ما را

إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾
مگر بزهکاران ﴿٩٩﴾ پس نیست برای ما هیچ کس از شفاعت کنندگان ﴿١٠٠﴾ و نه [حتی] دوستی مهربان ﴿١٠١﴾

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
پس ای کاش بودی ما را بازگشتی [به دنیا] تا می شدیم از مؤمنان ﴿١٠٢﴾ همانا در این [هستان] نشانه ای است ولی نبودند

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَبَتْ
بیشترشان مؤمنان ﴿١٠٣﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿١٠٤﴾ تکذیب کردند

قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾
قوم نوح پیامبران را ﴿١٠٥﴾ [یادکن] آنگاه که گفت به ایشان برادرشان نوح آیا پروا نمی کنید ﴿١٠٦﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا وَمَا أَسْأَلُكُمْ
همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم ﴿١٠٧﴾ پس پروا بدارید از الله و فرمان برید مرا ﴿١٠٨﴾ و نمی خواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ
بر این [رسالت خود] هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ﴿١٠٩﴾ پس پروا کنید از الله

وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾
و فرمان برید مرا گفتند آیا ایمان آوریم به تو حال آنکه پیروی کردند تو را فرومایگان ﴿١١١﴾

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^(۱۱۲) **إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَيَّ رَبِّي**
 [نوح] گفت چه می دانم به آنچه می کنند؟ نیست حساب ایشان مگر بر پروردگار من

لَوْ تَشْعُرُونَ ^(۱۱۳) **وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ** ^(۱۱۴) **إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ**
 اگر در یابید ^(۱۱۳) و نیستم من طردکننده مؤمنان ^(۱۱۴) نیستم من مگر بیم دهنده ای آشکار

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ^(۱۱۵) **قَالَ**
 گفتند اگر باز نایستی ای نوح [از این کار] هر آینه می شوی از سنگسارشدگان ^(۱۱۵) [نوح] گفت

رَبِّ إِنَّا قَوْمٌ كَذَبُونَ ^(۱۱۶) **فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ**
 ای پروردگارم بی گمان قوم من تکذیب کردند مرا ^(۱۱۶) پس طوری کن میان من و میان آنان طوری ای و نجات بده مرا و آنان را که

مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ^(۱۱۷) **فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ**
 با من اند از مؤمنان ^(۱۱۷) پس نجات دادیم او را و آنان را که با او بودند در کشتی پر بار

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ^(۱۱۸) **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ**
 سپس غرق ساختیم پس از آن باقی ماندگان را ^(۱۱۸) همانا در این [ماجرا] نشانه ای است و نبودند

أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ^(۱۱۹) **وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ** ^(۱۲۰) **كَذَبَتْ**
 بیشترشان مؤمنان ^(۱۱۹) و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ^(۱۲۰) تکذیب کردند

عَادُ الْمُرْسَلِينَ ^(۱۲۱) **إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ** ^(۱۲۲) **أَلَا نَتَّقُونَ** ^(۱۲۳) **إِنِّي لَكُمْ**
 [قوم] عاد پیامبران را ^(۱۲۱) چون گفت به آنان برادرشان هود آیا پروا نمی کنید [از عذاب الله] ^(۱۲۲) همانا من برایتان

رَسُولٌ أَمِينٌ ^(۱۲۴) **فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا** ^(۱۲۵) **وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ**
 فرستاده ای امین هستم ^(۱۲۴) پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ^(۱۲۵) و نمی خواهم از شما بر این [تبلیغ رسالت]

مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ^(۱۲۶) **أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ**
 هیچ مزدی را نیست مزد من مگر برعهده پروردگار جهانیان ^(۱۲۶) آیا بنا می کنید به هر جای بلندی

عَايَةً تَعْبَثُونَ ^(۱۲۷) **وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ** ^(۱۲۸)
 نشانه ای را بیهوده کاری می کنید؟ ^(۱۲۷) و می سازید قصرهای استوار را شاید که شما جاویدان بمانید؟ ^(۱۲۸)

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ^(۱۲۹) **فَاتَّقُوا اللَّهَ** ^(۱۳۰) **وَأَطِيعُوا** ^(۱۳۱)
 و چون به کيفر دست می گشایید دست می گشایید زورمندانه؟ ^(۱۲۹) پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ^(۱۳۰)

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ^(۱۳۲) **أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمِ وَبَنِينَ** ^(۱۳۳)
 و پروا کنید از آن کسی که یاری داده شما را به آنچه می دانید ^(۱۳۲) یاری داده شما را با چهارپایان دامی و فرزندان ^(۱۳۳)

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ^(۱۳۴) **إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ**
 و باغ ها و چشمه ها ^(۱۳۴) همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ^(۱۳۵)
 گفتند یکسان است بر ما چه پند دهی ما را یا نباشی از پند دهندگان ^(۱۳۵)

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوهُ
 نیست این مگر خوی و روش پیشینیان ﴿۱۳۷﴾ و نیستیم ما عذاب شدگان ﴿۱۳۸﴾ پس تکذیب کردند لورا
 فَأَهْلَكْنَهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ
 پس هلاک ساختیم آنان را همانا در این داستان نشانه‌ای است و نبودند بیشترشان مؤمنان ﴿۱۳۹﴾ و همانا
 رَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ
 پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿۱۴۰﴾ تکذیب کردند [قوم] ثمود پیامبران را ﴿۱۴۱﴾ آنگاه که گفت
 لَهُمْ أَخُوهُمْ صَلَاحٌ أَلَّا نَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾
 به آنان برادرشان صالح آیا پروا نمی کنید؟ ﴿۱۴۲﴾ همانا من برای شما فرستاده‌ای امین هستم ﴿۱۴۳﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
 پس پروا کنید از الله و فرمان بریدمرا ﴿۱۴۴﴾ و نمی خواهم از شما براین [تبلیغ رسالت] هیچ مزدی را نیست مزد من
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتَذْكُرُونَ فِي مَا هَنَاهَا ءَامِنِينَ ﴿١٤٦﴾
 مگر بر پروردگار جهانیان ﴿۱۴۵﴾ آیا رها گذاشته می شوید در آنچه که اینجا است حال آنکه در امان باشید؟ ﴿۱۴۶﴾
 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾
 در باغ ها و چشمه سارها ﴿۱۴۷﴾ و کشت ها و نخلی که خوشه اش در هم فرو رفته است ﴿۱۴۸﴾
 وَتَنَحُّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 و می تراشید از کوه ها خانه هایی را ماهرانه؟ ﴿۱۴۹﴾ پس پروا کنید از الله و فرمان بریدمرا
 وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥٠﴾ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
 و اطاعت نکنید فرمان اسرافکاران را ﴿۱۵۰﴾ آنانی که فساد می کنند در زمین
 وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥١﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٢﴾ مَا أَنْتَ
 و اصلاح نمی کنی گفتند جز این نیست که تو از جادو شدگانی ﴿۱۵۲﴾ نیستی تو
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٣﴾ قَالَ
 مگر آدمی مانند ما پس بیاور نشانه ای را اگر هستی از راستگویان ﴿۱۵۳﴾ [صالح] گفت
 هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٤﴾ وَلَا تَمْسُوهَا
 این ماده شتری است برای آن نوبت نوشیدن آب و برای شماست نوبت نوشیدن روز معینی ﴿۱۵۴﴾ و مس مکنید آن را
 بِسُوءٍ ﴿١٥٥﴾ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا
 به بدی [به او بدی مرسانید] زیرا بگیرد شما را عذاب روزی بزرگ ﴿۱۵۶﴾ پس پی کردند آن را پس گشتند
 نَذِيرِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
 پشیمانان ﴿۱۵۷﴾ پس گرفت آنان را عذاب همانا در این [داستان] نشانه ای است و نبودند
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَلَئِنْ رَأَوْا الْعَذَابَ لَئِنْ رَأَوْا الْعَذَابَ لَئِنْ رَأَوْا الْعَذَابَ
 بیشترشان مؤمنان ﴿۱۵۸﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿۱۵۹﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ
تکذیب کردند قوم لوط پیامبران را ﴿۱۶۰﴾ آنگاه که گفت به آنان برادرشان لوط آیا پروا نمی کنید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا
﴿۱۶۱﴾ همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم ﴿۱۶۲﴾ پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ﴿۱۶۳﴾ و

أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾
نمی خواهم از شما به این [تبلیغ رسالت] هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ﴿۱۶۴﴾

أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ
آیا درمی آمیازید بامردان در میان مردمان جهان ﴿۱۶۵﴾ و می گذارید آنچه را که آفریده است برای شما پروردگارتان

مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ
از زنان شما؟ بلکه شما قومی تجاوزکارید ﴿۱۶۶﴾ گفتند اگر [از این تبلیغ] باز نایستی ای لوط

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْفَالِينَ ﴿١٦٨﴾
هر آینه باشی از اخراج شدگان ﴿۱۶۷﴾ گفت همانا من از کردار شما از بیزاران هستم [از دشمنان عمل شما] ﴿۱۶۸﴾

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَجَنِّتَهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾
ای پروردگارم نجات بده مرا و خاندان مرا از [کیفر] آنچه می کنند ﴿۱۶۹﴾ پس نجات دادیم او را و خانواده او را همگی ﴿۱۷۰﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
مگر پیرزنی در [زمره] باقی ماندگان سپس هلاک ساختیم دیگران را ﴿۱۷۲﴾ و بارانیدیم بر آنان

مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
بارانی [سخت را] پس بد بود باران بیم داده شدگان ﴿۱۷۳﴾ همانا در این [داستان] نشانه ای است و نبودند بیشترشان

مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ أَصْحَابُ
مؤمنان ﴿۱۷۴﴾ و همانا پروردگار توست همان پیروزمند مهربان ﴿۱۷۵﴾ تکذیب کردند اهالی

لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ
ایکه پیامبران را ﴿۱۷۶﴾ آنگاه گفت به آنان شعیب آیا پروا نمی کنید ﴿۱۷۷﴾ همانا من برای شما

رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
فرستاده ای امین هستم ﴿۱۷۸﴾ پس پروا کنید از الله و فرمان برید مرا ﴿۱۷۹﴾ و نمی خواهم از شما بر این [تبلیغ رسالت]

مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾ أَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَلَا
هیچ مزدی را نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ﴿۱۸۰﴾ پر کرده دهید پیمانه را و

تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾
از کم دهندگان ﴿۱۸۱﴾ و وزن کنید به ترازوی راست ﴿۱۸۲﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾
و کم مکنارید برای مردمان چیزهایشان را [از اجناس مردم چیزی را نکاهید] و فساد مکنید در زمین تبهکارانه ﴿۱۸۳﴾

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ^{۱۸۴} قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
و پروا کنید از آن که آفریده شما را و نسل های پیشین را ^{۱۸۴} گفتند جز این نیست که تو
مِنَ الْمُسْحَرِينَ ^{۱۸۵} وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ
از جادوشدگانی ^{۱۸۵} و نیستی تو مگر آدمی مانند ما و هر آینه می پنداریم تو را از
الْكَذِبِينَ ^{۱۸۶} فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ
دروغ گوین ^{۱۸۶} پس بیفکن بر ما پاره ای از آسمان را اگر هستی
مِنَ الصَّادِقِينَ ^{۱۸۷} قَالَ **رَبِّي** أَعَلَمْ بِمَا تَعْمَلُونَ ^{۱۸۸} فَكَذَّبُوهُ
از راست گوین ^{۱۸۷} [شعیب] گفت پروردگار من دانایتر است به آنچه می کنید ^{۱۸۸} پس تکذیب کردند او را
فَاخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ^{۱۸۹}
پس گرفت آنان را عذاب روز ابر [آتشبار] همانا آن بود عذاب روزی بزرگ ^{۱۸۹}
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ^{۱۹۰} وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
همانا در این داستان نشانه ای است و نبودند بیشترشان مؤمنان ^{۱۹۰} و همانا پروردگار توست همان
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ^{۱۹۱} وَلَئِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ^{۱۹۲} نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
پیروزمند مهربان ^{۱۹۱} و همانا آن [قرآن] فرود آورده پروردگار جهانیان است ^{۱۹۲} فرود آورده است آن را فرشته
الْأَمِينُ ^{۱۹۳} عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ^{۱۹۴} بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ
امانت دار [جبرئیل] ^{۱۹۳} بر دل تو تا شوی از بیم دهندگان ^{۱۹۴} به زبان عربی روشن
^{۱۹۵} وَلَئِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ^{۱۹۶} أُولَئِكَ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ
^{۱۹۵} و همانا [خبر] این [قرآن] در کتاب های پیشینیان است ^{۱۹۶} آیا نیست برای ایشان [مشرکان قریش] نشانه اینکه می دانند [حقانیت] آن را
عَلِمُوا بَنِي إِسْرَءِيلَ ^{۱۹۷} وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ^{۱۹۸}
علمای بنی اسرائیل ^{۱۹۷} و اگر نازل می کردیم آن را بر یکی از غیر عرب زبانان ^{۱۹۸}
فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ^{۱۹۹} كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
پس می خواند آن را بر آنان نمی شدند به آن مؤمنان ^{۱۹۹} این چنین راه دادیم آن را
فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ^{۲۰۰} لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ
در دل های مجرمان ^{۲۰۰} ایمان نمی آوردند به آن [قرآن] تا آنکه ببینند عذاب
الْأَلِيمَ ^{۲۰۱} فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ^{۲۰۲} فَيَقُولُوا
دردناک را ^{۲۰۱} پس آید به آنان ناگهان ^{۲۰۲} درحالی که آنان درنیابند [بی خبر باشند] ^{۲۰۲} پس گویند
هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ^{۲۰۳} أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ^{۲۰۴} أَفَرَأَيْتَ
آیا هستیم ما مهلت داده شدگان ^{۲۰۳} آیا عذاب ما را به شتاب می طلبند ^{۲۰۴} آیا دیدی [به من خبر ده]
إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ^{۲۰۵} ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ^{۲۰۶}
اگر بهره مند گردانیم آنان را سال ها ^{۲۰۵} پس بیاید برای آنان آن [عذابی] که وعده داده شدند ^{۲۰۶}

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا بِئِذَا نَسَّازُوا لِرِجَالِنَا أَنِجَهُ [از آن] بهره می گرفتند ﴿٢٠٧﴾ وَهَلَاكَ نَكْرَدِيمِ هِيَجْ اَبَادِي اِي رَا مَكْر

لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ بُود بَرَاي اَن بِيَم دهنْد گَانِي ﴿٢٠٨﴾ بَرَاي پند دادن و نبوده ايم ﴿٢٠٩﴾ ستمكاران و فرود نياورده اند قرآن را

الشَّيَاطِينُ ﴿٢١٠﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾ إِنَّهُمْ شَيَاطِينُ سزاوار نيست بَرَاي اَنان و نمي توانند ﴿٢١١﴾ هَمَانَا اَنان

عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ از شنيدن [كلام ملائكه] بركنارند ﴿٢١٢﴾ پس مخوان بَا اَلله اله ديگري را كه مي شوي

مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٣﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَخَفِضْ از عذاب شدگان و بيم ده ﴿٢١٣﴾ و بيم ده تر خود را ﴿٢١٤﴾ و فرود آور

جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنْي بَال [فروتنی] خود را بَرَاي اَنان كه پيروي كردند تو را از مؤمنان ﴿٢١٥﴾ پس اگر نافرمانی كردند از تو پس بگو هَمَانَا مِن

بَرِيٍّ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْغَزِيِّزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي بِيَزَارَم از آنچه شما مي كنيد و توكل كن بَر اَن پيروزمند مهربان ﴿٢١٧﴾ اَن كه

يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجِدِينَ ﴿٢١٩﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ مي بيند تو را وقتي كه برمي خيزی [برای عبادت] ﴿٢١٨﴾ و حركت تو را در ميان سجده كنندگان ﴿٢١٩﴾ هَمَانَا وَ هَسْت اَن شنواي

الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أَنتُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ نَزَّلَ عَلَىٰ دانا آيا خبر دهم شما را كه بَر چه كسي فرود مي آيند شياطين ﴿٢٢١﴾ فرود مي آيند بَر

كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ هر دروغگو گوي گنهگار ﴿٢٢٢﴾ القاء مي كنند [سخن] شنيده را [به ممنوعان خود] و بيشترشان دروغگو يانند ﴿٢٢٣﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ و شاعران پيروي مي كنند از اَنان گمراهان ﴿٢٢٤﴾ آيا نديدي كه اَنان در هر وادي

يَهيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ سرگردان اند و اينكه اَنان مي گويند چيزهاي را كه خود عمل نمي كنند مگر اَنان كه

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْقَرَضُوا ﴿٢٢٧﴾ ايمان آورند و كردند كارهاي شايسته و ياد كردند الله را بسيار و انتقام گرفتند پس از

بَعْدَ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾ آنكه مورد ستم قرار گرفتند و به زودي خواهند دانست كساني كه ستم کرده اند به کدام باز گشتگاهی باز خواهند گشت ﴿٢٢٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

نصف
حزب
۳۸

طس سین این آیات قرآن و کتابی روشنگر است ۱ هدی هدایت و مژده است وِشری

لِلْمُؤْمِنِينَ ۲ آنان که بپا می دارند نماز را و می دهند زکات را و ایشان

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۳ همانا آنان که ایمان ندارند به آخرت آراسته ایم برای شان

أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۴ آنان کسانی اند که برای شان است بدی عذاب

وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ۵ و به درستی که تو القاء و آموخته می شود به تو قرآن از

لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۶ [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به اهل خود همانا من دیدم آتشی را به زودی بیاورم برای شما

مِنْهَا بَخْرٍ أَوْ أَتِيَكُمْ بِسِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۷ پس چون

جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ ۸ که پروردگار آمد نزد آن [آتش] ننا کرده شد که برکت داده شد کسی که در آتش است و کسی که گرداگرد آن است و پاک است

الْعَالَمِينَ ۸ ای موسی حقیقت این است که منم الله آن پیروزمند سنجیده کار ۹ و بیفکن عصای خود را

فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى لَا تَخَفْ ۱۰ پس چون دید آن را که حرکت می کند گویا آن ماری است روی گردانید پشت کنان و به عقب برنگشت [الله] گفت ای موسی مترس

إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ۱۰ همانا من نمی ترسند نزد من پیامبران

سَوْءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۱۱ و داخل کن دست خود را در گریبان که بیرون آید سفید

مِنْ غَيْرٍ سَوْءٍ ۱۲ در تسبیح آیاتِ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۱۳ اینها قوماً فاسقین بدون هیچ آسیبی [و این نشانه ای است] در میان نه معجزه ای که به سوی فرعون و قوم او [می روی] همانا آنها هستند گروهی نافرمان

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۱۳ پس چون آمد برای آنان نشانه های ما روشنگرانه گفتند این جادویی است آشکار

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ
و انکار کردند آنها را درحالی که یقین کرده بود آن را دل هایشان از روی ستمکاری و برتری جویی پس بنگر که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
شد فرجام کار تبهکاران و به تحقیق دادیم به داوود و سلیمان دانشی را

وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
و گفتند سپاس برای الله که برتری داد ما را بر بسیاری از بندگان مؤمن خود

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَتَّيِّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ
وارث برد سلیمان از داوود و گفت ای مردم به ما آموخته شده است گفتار مرغان

وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ
و داده شده به ما از هر چیزی همانا این آن برتری آشکار است و گردآوری شدند

لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾
برای سلیمان لشکرهای او از جن و آدمیان و مرغان پس آنان بازداشته می شدند [از پراکندگی]

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَتَّيِّهَا النَّمْلُ أَخْلُو
[رفتند] تا آنگاه که رسیدند به دره مورچگان گفت مورچه ای ای مورچگان داخل شوید

مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
در مسکن های خود تا پایمال نکنند شما را سلیمان و لشکریان او و درحالی که ایشان ندانند [تا آگاهانه شما را درهم نگویند]

فَنَبِّئْهُمْ صَاحِبَكَا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
پس لبخند زد شادمانه از سخن مورچه و گفت ای پروردگارم در دلم آفکن که شکر کنم

نِعْمَتِكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
آن نعمت تو را که ارزانی داشته ای بر من و بر پدر و مادر من و اینکه بکنم کار شایسته ای

تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
که می پسندی آن را و داخل گردان مرا به رحمت خود در زمره بندگان شایسته ات

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْدَ أَمْ كَانَ مِنْ
و جویا شد [حال] پرندگان را پس گفت چه شده است مرا که نمی بینم هدهد را یا هست از

الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ
غائبان هر آینه عذاب کنم او را یا ذبح کنم او را

أَوْ لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
یا بیاورد برای من دلیلی روشنی را پس [همه] درنگ کرد نه چندان دور [چون حاضر شد] گفت

أَحْطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾
آگاهی یافته ام به چیزی که آگاهی نیافته ای به آن و آورده ام برای تو از سبأ خبری قطعی را

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا
همانا من یافتم زنی را که پادشاهی می کند برایشان و داده شده است [به او] از هر چیزی و برای او

عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿۲۲﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ
تختی است بزرگ یافتم او و قومش را که سجده می کنند برای آفتاب به

دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
جای الله و آراسته است برای آنان شیطان کردارهایشان را پس بازداشته آنان را از راه [حق]

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۲۳﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ
پس آنان راه نمی یابند تا اینکه سجده نکنند برای الله که بیرون می آورد نهان را

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿۲۴﴾ اللَّهُ
در آسمان ها و زمین و می داند آنچه را پنهان می دارید و آنچه را آشکار می کنید الله است

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۲۵﴾ قَالَ سَنُنْظِرُ
که نیست هیچ الهی مگر او پروردگار آن عرش بزرگ [سلیمان] گفت اکنون می بینیم

أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۲۶﴾ أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا
که آیا راست گفתי یا هستی از دروغگویان ببر این نامه مرا

فَالْقَلْبَ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿۲۷﴾ قَالَتْ يَأْتِيهَا
پس بینداز آن را به سوی آنها سپس کناره گیر از آنان پس بنگر که چه پاسخی می دهند [بلقیس] گفت ای

الْمَلَأُوا إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿۲۸﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ
بزرگان [دربار] همانا انداخته شده نزد من نامه ای ارجمند همانا آن از [طرف] سلیمان است و همانا آن [این است] به نام

اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۲۹﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۳۰﴾
الله مهرگستر مهربان [با این مضمون] که برتری مجوید بر من و بیایید پیش من تسلیم شدگان

قَالَتْ يَأْتِيهَا الْمَلَأُوا أَفْتُونِي فِي أَمْرٍ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ
[بلقیس] گفت ای بزرگان [دربار] نظر دهید مرا در کار من نبوده ام تصمیم گیرنده در هیچ کاری تا

تَشْهَدُونَ ﴿۳۱﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ
نزد من [برای مشورت] حضور یابید گفتند ما صاحبان نیرویی [بزرگ] و رزم آورانی دلیریم و فرمان با توست

فَإَنْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿۳۲﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً
پس ببین چه فرمان می دهی [بلقیس] گفت همانا پادشاهان چون در آیند به آبادی ای

أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿۳۳﴾
تباہ کنند آن را و می گردانند عزتمندان اهل آن را ذلیلان و همواره چنین می کنند

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۴﴾
و همانا من فرستنده ام به سوی ایشان هدیه ای را پس منتظر خواهم ماند با چه پاسخی برمی گردند فرستادگان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أَتِمُّدُونِي بِمَالٍ فَمَا ءَاتَيْنَا **اللَّهُ** خَيْرٌ مِّمَّا
پس چون آمدند نزد سلیمان گفت آیا کمک می کنید مرا با مالی [ناچیز] پس آنچه داده است به من **الله** بهتر است از آنچه

ءَاتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ
داده است به شما بلکه شما به هدیه خود شادمانید ﴿٣٦﴾ بازگرد به سویشان پس حتما می آیم به سراغشان

بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ
بالشکراهایی که یارای مقابله نباشد برایشان با آنها و قطعاً بیرون کنیم آنان را از آنجا با ذلت درحالی که آنان خوار باشند ﴿٣٧﴾ [سلیمان] گفت

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا أَفْئَكُمُ يَا أَيُّهَا الْيَاقِينُ بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾
ای بزرگان [دربار] کدام یک از شما می آورد پیش من تخت او را پیش از آنکه بیایند نزد من تسلیم شدگان

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَانِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي
گفت قهرمانی از جن من می آورم پیش تو آن را پیش از اینکه برخیزی از جای خود و همانا من

عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَانِيكَ
بر آن تخت بس نیرومند امانت دارم ﴿٣٩﴾ گفت کسی که نزد او بود دانشی از کتاب [الهی] من می آورم نزد تو

بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا
آن را پیش از آنکه بازگردد به سوی تو پلک چشم تو پس چون دید [سلیمان] آن را پای برجا در نزد خود گفت این

مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَازِيدُ
از بخشش پروردگار من است تا بپایزماید مرا که آیا شکرگزاری می کنم یا ناسپاسی می نمایم و هر که شکرگزاری کند پس جز این نیست که شکرگزاری می کند

لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكْرُوا لَهَا عَرْشَهَا
به سود خود و هر که ناسپاسی کند پس به درستی که پروردگار من بی نیازی ارجمند است ﴿٤٠﴾ [سلیمان] گفت ناشناخته سازید برای او تختش را

نَظُرٍ أَنْتَدِيْ أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ
تا بنگریم پی می برد [به آن] یا می شود از آنانی که پی نمی برند ﴿٤١﴾ پس آنگاه [بلقیس] آمد گفته شد [به او]

أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ
آیا این چنین است تخت تو؟ گفت گویا این همان است و داده شده ما آگاهی [از قدرت سلیمان] پیش از این و بوده ایم تسلیم شدگان

وَاصْدَاقًا ﴿٤٢﴾ مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ
[و سلیمان] بازداشت او را از آنچه می پرستید غیر از **الله** همانا او بود از گروه کافران

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن
گفته شد به آن زن دخل شو در این قصر پس چون دید [زمین] آن را پنداشتش که آبی ژرف است و برجید [ظمن را] از

سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي
هر دو ساق خود [سلیمان] گفت همانا این قصری است صاف و صیقلی از بلور [بلقیس] گفت ای پروردگارم همانا من

ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾
ستم کردم بر خود و تسلیم شدم با سلیمان در برابر **الله** که پروردگار جهانیان است

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

و هر آینه فرستادیم ما به سوی ثمود برادرشان صالح را اینکه بپرستید **الله را** پس ناگهان

هَم فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ٤٥ قَالَ يَنْقُومُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ أَنَا نَدُوٌّ مَرْغُوبٌ

آنان دو گروه شدند که دشمنی می ورزیدند با یکدیگر ٤٥ [صالح] گفت ای قوم من چرا به شتاب می طلبید

بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

بدی [نزول عذاب] را پیش از نیکویی؟ چرا آمرزش نمی خواهید **از الله** باشد که شما

تُرْحَمُونَ ٤٦ قَالُوا أَطِيزَنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ

مورد رحمت قرار گیرید ٤٦ گفتند به فال بد گرفتیم تو و هر که با توست گفت فال بدتان

عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ٤٧ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ شَجَاعَةٌ

نزد **الله است** بلکه شما گروهی هستید که آزمایش می شوید ٤٧ و بودند در آن شهر نه

رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ٤٨ قَالُوا

کس [یا گروه] که فساد می کردند در زمین و اصلاح نمی کردند ٤٨ گفتند

تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا

درحالی که در بین خود قسم خورده بودند **به الله** که هر آینه شبیخون می زنیم بر او و خانواده اش آنگاه هر آینه می گوییم به وراثت او که حاضر نبودیم [شرکت نداشتیم]

مَهْلِكًا أَهْلَهُ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ٤٩ وَمَكْرُؤًا مَكَرًا

در هلاک شدن اهل او و همانا ما راستگویانیم ٤٩ و به کار گرفتند آنها نیرنگی را

وَمَكْرَنَا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥٠ فَانْظُرْ كَيْفَ

و ما نیز به کار گرفتیم نیرنگی را حال آنکه آنان نمی فهمیدند ٥٠ پس بین چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

شد انجام نیرنگ شان که همانا ما نابود کردیم ایشان را و قوم شان را همگی

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِبَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ

پس این است خانه هایشان که خالی و خراب افتاده است به سبب ستمی که کردند همانا در این [داستان]

لَايَةٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٥٢ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

نشانه ای است برای گروهی که می دانند ٥٢ و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند

وَكَانُوا يَنْقُوتُ ٥٣ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

و پرهیزکار بودند ٥٣ و [یاد کن] لوط را آنگاه که گفت به قوم خود

أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ٥٤ أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ

آیا می کنید این کار زشت را حال آنکه شما می بینید [که چقدر این کار زشت و ناروست] ٥٤ آیا شما سراغ می گیرید

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ ٥٥ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ

مردان را از روی شهوت به جای زنان؟ بلکه شما گروهی نادانید ٥٥

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ
پس نبود پاسخ قوم او مگر اینکه گفتند بیرون کنید خاندان

لُوطٍ مِنْ قَرَبَتِكَ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَبْغِضُونَ ۝۵۶ فَأَنْجَيْنَاهُ
لوط را از همنا ایشان مردمانی هستند که پاکی می جویند ۵۶ پس نجات دادیم او را

وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ قَدَرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝۵۷ وَأَمْطَرْنَا
و خاندانش را مگر زن او را که مقدر کردیم او را از باقی ماندگان [در عذاب] باشد ۵۷ و بارانیدیم

عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ۝۵۸ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ
بر آنان بارانی [گران از سنگ] پس بد بود باران بیم داده شدگان ۵۸ بگو ستایش از آن الله است و سلام

عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۚ ءَاللهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۵۹
بر آن بندگان او که [الله] برگزیده است [انان را] آيا الله بهتر است يا آنچه شريك [او] می سازند ۵۹

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
[یا غیر الله بهترند] یا آن که آفریده است آسمان ها و زمین را و فرود آورده است برای شما از آسمان

مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ
آب را پس رویانیدیم با آن باغ های با طراوت را ممکن نبود برای شما

أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ءَأَللهُ مَعَ بَلِّ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ۝۶۰
که برویانید درختان آن را آیا الهی با الله هست؟ [نه] بلکه ایشان گروهی هستند که [غیر الله را با الله] برابر می نهند ۶۰

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
[یا غیر الله بهترند] یا آن که آفرید زمین را قرارگاهی و بیافرید در میان زمین نهلهایی را و قرار داد برای آن

رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ءَأَللهُ مَعَ بَلِّ
کوه های بلند را و آفرید میان دو دریای [شور و شیرین] حایلی را آیا الهی با الله هست؟ [نه] بلکه

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۶۱ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
بیشترشان نمی دانند ۶۱ [یا غیر الله بهترند] یا آن که اجابت می کند درمانده را چون بخواند او را

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ءَأَللهُ
و دور می کند گرفتاری را و می گرداند شما را جانشینان در زمین آیا الهی

مَعَ ءَاللهُ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝۶۲ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
با الله هست؟ [نه] بسیار کم پند می پذیرند ۶۲ [یا غیر الله بهترند] یا آن که راه می نماید شما را در

ظُلُمَاتٍ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بِشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
تاریکی های خشکی و دریا [به وسیله ستارگان] و آن که می فرستد بادهای مژده دهنده پیش از

رَحْمَتِهِ ءَأَللهُ مَعَ ءَاللهُ تَعَالَى ءَاللهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۶۳
رحمت خود [یعنی باران]؟ آیا الهی با الله هست؟ برتر است الله از آنچه شريك [او] می سازند ۶۳

أَمَّنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ. وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

[یا غیر الله بهترند] یا آن که آغاز می کند آفرینش را؟ سپس باز می گرداند آن را؟ و آن که روزی می دهد شما را از آسمان و زمین؟

أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾
آیا الهی با الله هست؟ بگو بیاورید دلیل خود را اگر راستگویان

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
بگو نمی داند هر که در آسمان ها و زمین است غیب را مگر الله و در نمی یابند

أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلْ أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
که چه وقت برانگیخته می شوند [بلکه به پایان رسیده دانش آنها درباره آخرت [آگاهی از آن ندارند] نه، بلکه ایشان

فِي شَكِّ مَنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
در شک اند از [صل] آخرت بلکه ایشان از [درک] آن نابیناوند و گفتند آنان که کافر شدند

أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءَابَاؤُنَا أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا
آیا زمانی که شویم خاک و پدران ما [نیز]؟ آیا ما بیرون آورده شدگانیم از زمین [از زمین] به درستی که وعده داده شدیم

هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
این را [هم] ما و [هم] پدران ما پیش از این نیست این مگر افسانه های پیشینیان

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ
بگو بروید در زمین پس بنگرید که چگونه شد انجام بزهکاران

﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
و غم مخور بر آنان و مباش در تنگدلی از نیرنگی که می ورزند

وَيَقُولُوا مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى
و می گویند کی باشد این وعده اگر راستگویان بگو چه بسا

أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
که درپی آمده باشد برای شما برخی از آن چیزی که به شتاب می طلبید و همانا پروردگار تو

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ
دارای بخششی است بر مردم و لیکن بیشتر شان شکر نمی کنند و همانا

رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ
پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد سینه هایشان و آنچه را آشکار می کنند و نیست هیچ ناپیدایی

فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا الْقُرْآنُ
در آسمان و زمین مگر در کتابی روشن است همانا این قرآن

يَقْصُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾
بازگو می کند بر بنی اسرائیل بیشتر آنچه را که ایشان در آن اختلاف می کنند

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
وهمانا این رهنمود و رحمتی است برای مؤمنان ﴿۷۷﴾ همانا پروردگار تو دوری می‌کند در میان ایشان

بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۷۸﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ
به حکم خود و اوست آن پیروزمند دانا ﴿۷۸﴾ پس توکل کن بر الله همانا تو بر

الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۹﴾ إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقَبْرَ ۚ اَلدُّعَاءُ
حق آشکار هستی ﴿۷۹﴾ بی گمان، تو نمی شنوای به مردگان و نمی شنوای به کران درخواست [خود] را

إِذَا وَلَوْ أَمْذَرِينَ ﴿۸۰﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَدِي الْعَمَىٰ عَن ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنَّ
آنگاه که روی بگردانند پشت کنان و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی شان

تَسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۱﴾ وَإِذَا
نمی شنوای مگر کسانی را که ایمان می آورند به آیت های ما و سر تسلیم فرود آرند ﴿۸۱﴾ و چون

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
واقع شود فرمان [عذاب] بر آنان بیرون آوریم برایشان جنبه ای را از زمین که سخن گوید با آنان [تا آیات ما را باور کنند]

أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿۸۲﴾ وَيَوْمَ نَخْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
زیرا مردمان آیات ما را یقین نداشتند ﴿۸۲﴾ و [یاد کن] روزی را که محشور کنم از هر امتی

فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۸۳﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُو
طایفه ای را از آنان که دروغ می شمردند آیات ما را پس آنان باز داشته می شوند از پراکندگی ﴿۸۳﴾ تا آنگاه که بیایند

قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
[الله] گوید آیا دروغ شمردید آیات مرا درحالی که احاطه نداشتید به آنها از جهت دانش؟ یا [بگوئید که] چه می کردید

﴿۸۴﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿۸۵﴾ أَلَمْ
﴿۸۴﴾ و واقع گردد فرمان [عذاب] بر آنان به خاطر آنکه ستم کردند پس آنان سخنی نمی گویند ﴿۸۵﴾ آیا

يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلِيلَ لِسَانِكُمْ فِيهِ وَآلْتَهَارَ مُبْصِرًا ۖ إِنَّ فِي
ندیده اند که ما قرار دادیم شب را تا آرام گیرند در آن و [قرار دادیم] روز را برای دیدن همانا در

ذَلِكَ لَايَتَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۶﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ
این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ﴿۸۶﴾ و [یاد کن] روزی را که دمیده شود در صور پس به هراس افتند

مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ
آنان که در آسمان اند و آنان که در زمین هستند مگر کسی را که بخواهد الله و همه بیایند نزد او

دَاخِرِينَ ﴿۸۷﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ
فروتنانه ﴿۸۷﴾ و بینی کوه ها را [درحالی که] پنداری آنها را ایستا درحالی که آنها گذر می کنند [مانند] گذر کردن ابر

صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَضَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۸﴾
[بمگر] ساخته الله که استوار ساخته است هر چیزی را همانا او آگاه است به آنچه می کنید ﴿۸۸﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ ^{۸۸} خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ ءَامِنُونَ ^{۸۹}
هرکه بیاورد نیکی را پس برای او بهتر باشد از آن و ایشان از هراس آن روز در امانند

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
و هرکه بیاورد بدی را پس نگویندش روی های شان در آتش آیا جزا داده می شوید

إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ^{۹۰} إِنَّمَا ^{۹۱} أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
جز آنچه می کردید [بگوای محمد] جز این نیست که فرمان یافته ام که بپرستم پروردگار این

الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
سرزمین را که پاس داشته است آن را و برای اوست هر چیزی و فرمان یافته ام که باشم از

الْمُسْلِمِينَ ^{۹۱} وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ^{۹۲} فَمَنْ أَهْتَدَى ^{۹۳} فَإِنَّمَا يَهْتَدِ
مسلمانان و اینکه بخوانم قرآن را پس هرکه راه یافت پس جز این نیست که راه می یابد

لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ^{۹۲} وَقُلِ الْحَمْدُ
به سود خود و هرکه گمراه شود پس بگو جز این نیست که من از بیم دهندگان و بگو ستایش

لِلَّهِ سِيرِيكُمْ ءَايَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ^{۹۳}
از آن الله است به زودی می نمایاند به شما نشانه های خود را پس خواهید شناخت آنها را و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه می کنید

سُورَةُ الْقَصَصِ

آیاتها
۸۸ترتیبها
۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

طَسَمَ ^۱ سِينٌ مِّم ^۲ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ^۳ نَتْلُوا عَلَيْكَ
طا، سین، میم این آیت های کتاب روشنگر است می خوانیم بر تو

مِنْ نَّبَاٍ مُّوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ^۴ إِنَّ
از داستان موسی و فرعون و فرعون به حق برای گروهی که ایمان دارند همانا

فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
فرعون برتری جست در زمین [مصر] و گردانید اهل آن را گروه گروه به ناتوانی می کشانید

طَائِفَةً مِّنْهُمْ يَذِخُّ أبنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ فِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
گروهی را از ایشان سرمی برید پسران شان را و زنده می گذاشت زنان [دختران] شان را همانا وی بود

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ^۵ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
از تبهکاران و می خواستیم که منت نهیم بر آنان که به ناتوانی کشیده شدند

فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ^۶
در زمین و بگردانیم ایشان را پیشوایانی و بگردانیم ایشان را وارثان [ملک فرعون]

وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا
و توانایی بدھیم به ایشان در زمین [مصر و شام] و نشان دهیم به فرعون و هامان و لشکرهای آن دو

مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
از جانب آنان آنچه را [عذایی را] که از آن می ترسیدند و وحی کردیم به مادر موسی

أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
که شیر بده او را پس چون بترسی بر [جان] وی بینداز او را در دریا و مترس

وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
و غمگین مشو همانا ما بازگرداننده اویم به سوی تو و قرار دهنده اویم از پیامبران

فَالْقِطْعَةُ ۖ وَآلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
پس بر گرفتند او را کسان فرعون [از آب دریا] تا سرانجام باشد برای فرعونیان سبب شمنی و اندوهی همانا

فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾
فرعون و هامان و لشکریان آن دو بودند خطاکاران

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ
و گفت زن فرعون [این طفل] روشنی چشم است برای من و برای تو مکشید او را امید است

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ
که سود دهد ما را یا بگیریم او را به فرزندی و ایشان [حقیقت حال را] در نمی یافتند و گشت

فَوَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا إِنَّ كَادَتْ لِئُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن
دل مادر موسی خالی [از صبر] همانا نزدیک بود که فاش سازد آن [ماجر] را اگر استوار

رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ
نمی ساختیم قلبش را تا باشد از مؤمنان [به وعده ما] و گفت [مادر موسی]

لِأَخِيهِ قُصِّيهٖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
به خواهرش در پی او [موسی] برو پس دید او را از دور در حالی که فرعونیان در نمی یافتند

﴿١١﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
باز داشتیم از او [شیر دادن] دایگان پیش از آن [رسیدن خواهرش] پس گفت [خواهرش] آیا راه بنمایم شما را

عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٢﴾
بر اهل خانه ای سرپرستی کنند او را برای شما و ایشان برای اویند خیرخواهان

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ
پس باز گردانیدیم او را به سوی مادرش تا روشن شود چشم وی و اندوهناک نشود و تا بداند

أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾
که وعده — الله حق است ولیکن بیشترشان نمی دانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي

و چون رسید به سن رشدش و معتدل و استوار شد دادیم به او حکمت و دانش را و این چنین پاداش می دهیم

الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا

و نیکوکاران را و داخل شد در شهر در وقت بی خبری اهل آن

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ

پس یافت در آن دو مرد را که با یکدیگر جنگ می کردند این یک از پیروانش بود و آن دیگری از دشمنانش

فَاسْتَعَاذَ بِالَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ

پس یاری جست از او کسی که از پیروان او بود بر ضد آن که از دشمنانش بود پس مشتی زد او را موسی

فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالِ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

پس او را کشت [موسی] گفت این از عمل شیطان بود همانا او دشمنی است گمراه کننده آشکار

قَالَ ﴿١٥﴾ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ

[موسی] گفت ای پروردگار همانا ستم کردم بر نفس خود پس بیامرز مرا پس بیامرزید او را همانا اوست آن

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ

آمرزنده مهربان گفت ای پروردگار به سبب آنچه ارزانی داشته ای بر من پس هرگز نمی شوم

ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا

پشتیبان گنهکاران پس بامداد کرد در آن شهر ترسان و مراقب بود پس ناگهان

الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ

شخصی که یاری خواسته بود از وی دیروز او را به فریادرسی می طلبید گفت به او موسی همانا تو گمراهی

مُبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَن أَرَادَ أَن يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ

آشکار هستی پس چون خواست [موسی] که حمله برد به آن شخصی که او دشمن هر دوی آنها بود گفت

يَمْوَسَّىٰ أَتُرِيدُ أَن يَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتُ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِن تُرِيدُ إِلَّا

ای موسی آیا می خواهی که بکشی مرا چنانکه کشتی کسی را دیروز نمی خواهی مگر

أَن تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَن تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

آنکه باشی ستمکاری در زمین و نمی خواهی که باشی از اصلاح کنندگان

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَّىٰ ابْنَ الْمَلَأَ

و آمد مردی از منتهای شهر شتابان گفت ای موسی همانا سران قوم

يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾

رای زنی می کنند درباره تو تا بکشند تو را پس بیرون رو همانا من برای تو از خیرخواهان ام

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

پس برون آمد از آن [شهر] ترسان و مراقب بود گفت ای پروردگار نجات بده مرا از این قوم ستمکار

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
و چون روی آورد به سوی [شهر] مدین گفت امید است پروردگار من که راهبری می نماید مرا به راه

السَّكِينِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
راست ۲۲ و چون رسید به آب مدین یافت بر آن گروهی را از

النَّكاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
مردم که آب می نوشانیدند [دام های خود را] و یافت پشت سرشان دو زن را که بازمی داشتند [دام های] خود را

قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي إِلَّا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
گفت چیست کار شما؟ هر دو گفتند آب نمی نوشانیم تا آنکه بازگردانند شبانان [دام های خود را] و پدر ما

شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
پیری کهنسال است ۲۳ پس آب داد [دامهای] آنها را پس بازگشت به سوی سایه پس گفت

رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ
ای پروردگارم همانا من به آنچه فرود آوردی به سوی من از خیری نیازمندم ۲۴ پس آمد نزد موسی یکی از آن هر دو زن [از]

تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّكِ يَدْعُوكَ لِجَزْيِكَ
که راه می رفت با شرم و حیا گفت همانا پدرم می خواند تو را تا به تو بدهد

أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
مزد آنچه آب نوشانیدی [دام های] ما را پس چون آمد نزد او [نزد شعیب] و بازگفت بر او داستان را گفت

لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا
مترس نجات یافتی از آن قوم ستمکار ۲۵ گفت یکی از آن دو

يَتَأْتِيكِ اسْتِجْرَةٌ مِنَّا بِكَمَارٍ ﴿٢٦﴾ قَالَتْ أَلَيْسَ لِّلْقَوَىٰ
ای پدرم او را به کار بگمار همانا بهترین کسی که به کار بگماری کسی است که نیرومند و امین باشد

الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
[شعیب] گفت همانا من می خواهم که به همسری تو درآورم یکی از این دو دختر خود را به شرط آنکه

تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
برای من کار کنی هشت سال پس اگر تمام کردی ده سال را پس اختیار با توست

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
و نمی خواهم که سخت بگیرم بر تو خواهی یافت مرا اگر بخواهد الله از

الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
شایستگان ۲۷ [موسی] گفت این شرط میان من و تو باشد هر کدام این دو مدت را

قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾
به سر بردم پس نباید تحمیل و بازخواستی بر من باشد و الله بر آنچه می گوئیم نگهبان است ۲۸

﴿ فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ﴾ ۚ عَآءَنَسَ مِنْ جَانِبِ

پس چون به سر برد موسی آن مدت را و برد خانواده خود را دید از جانب

الْطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
کوه طور آتشی را گفت به خانواده خود درنگ کنید همانا من دیدم آتشی را شاید من بیاورم برای شما

مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
از آن خبری را یا پاره ای از آتش را باشد که شما خود را گرم کنید

۲۹
فَلَمَّا رَسِيدٌ نَزْدَ أَنْ [آتش] نُودِيَ نَدَا دَادَه شَد
مِنْ شَطِي الْأَوَادِ الْآئِمِينَ فِي الْبَقْعَةِ
از کرانه راست آن دره در آن بقعه

الْمُبْرَكَةِ مِنْ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمُوسَى إِنْ أَنَا اللَّهُ رَبُّ
 مبارک از درخت که ای موسی همانا منم من الله پروردگار

الْعَالَمِينَ ۚ وَآنَ ۚ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَءَاهَا نُتْهِزُّ ۖ كَانَهَا
 جهانیان و اینکه بینداز عصای خود را پس چون دید آن را که می جنبید گویا آن

جَانٌّ وَلِيٌّ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى أَقْبَلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ
 مار است روی گردانید پشت کنان و به عقب برنگشت [گفتم] ای موسی پیش بیا و مترس همانا تو

مِنْ الْأَمِينِ ۳۱ أَسْلُكَ فِي جَيْكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ
 از ایمان هستی فرو بر دستت را در گریبانست که برمی آید سفید بدون

غیرِ سوءِ وَاَضْمَمَ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنْ الرَّهْبِ فَذَلِكَ
هیچ آسیبی و پیوست کن به طرف خود بازویت را [برای رهایی] از ترس پس این

دو حجت است از طرف **رَبِّكَ** پروردگار تو **إِلَى** به سوی **فِرْعَوْنَ** فرعون و مهترانش **وَمَلَايِهِۦ** همانا آنان **إِنَّهُمْ** هستند **كَانُوا**

قَوْمًا فَسِيقِينَ ۚ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا ۚ فَاَخَافُ
 گفتم [ای پروردگارم] همانا من کشته‌ام از آنها شخصی را پس می‌ترسم

۳۳
 ۳۳
 أَنْ يَقْتُلُونِ وَأَخِي هَارُوتُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 که بکشند مرا و برادرم هارون او فصیح تر است از من در زبان [سخن]

فَارْسِلَهُ مَعِيَ رَدًّا يُصَدِّقُنِي ۖ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

بس بفرست او را همراه من به یاری که تصدیق کند مرا همانا من می ترسم که تکذیب کنند مرا

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَدُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا تَرْمُدُ قَوٰى ۖ وَنَجْعَدُ لَكَ عِشْرَةً مِّنَ الْمَلَائِكَةِ نَاجِيَاتٍ فَهُنَّ يَخْرُجْنَ

بَصِّلُونِ إِلَيْنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ الْغَالِبُونَ
 به شما به سبب نشانه های ما شما و کسانی که از شما پیروی کنند پیروزمندان اید

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
پس چون آورد نزدشان موسی نشانه های روشن ما را گفتند نیست این مگر جادویی

مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ
ساختگی و نشنیده ایم این را در [روزگار] پدران پیشینیان خود ﴿٣٦﴾ و گفت

مُوسَى رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ
موسى پروردگار من داناتر است به کسی که آورده است هدایت را از نزد وی و کسی که هست

لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
از آن او فرجام این سرای همانا رستگار نمی شوند ستمکاران ﴿٣٧﴾ و گفت فرعون

يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ
ای مهتران نمی شناسم برای شما هیچ الهی جز خود را پس آتش برافروز

لِي يَهْمَنَّ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَىٰ
برایم ای هامان بر گل آنگاه بساز برایم قصری را باشد که بنگرم به

إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لِأُظْهِرَهُ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَأَسْتَكَبرَ
اله موسی و همانا من می پندارم او را از دروغگویان ﴿٣٨﴾ و تکبر ورزید

هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا
او و سپاهیانش در زمین به ناحق و پنداشتند که ایشان به سوی ما

لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي
باز گردانده نمی شوند ﴿٣٩﴾ پس گرفتیم او و سپاهیانش را آنگاه انداختیم آنان را در

الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾
دریا پس ببین چگونه شد ستمکاران ﴿٤٠﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى الْكُفْرِ وَهُمْ أَلْفِ كُفْرَةٍ
و قرار دادیم آنان را پیشوایانی که می خوانند [مردم را] به سوی کفر و در روز رستاخیز

لَا يَنْصُرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
یاری نمی شوند ﴿٤١﴾ و از پی ایشان فرستادیم در این دنیا لعنتی را

وَيَوْمَ أَلْقَيْنَا الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
و در روز رستاخیز آنان از زشت رویان اند ﴿٤٢﴾ و هر آینه دادیم

مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
به موسی کتاب را پس از آنکه هلاک ساختیم نسل های نخستین را

بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾
درحالی که مایه بینش هایی است برای مردم و راهنما و رحمتی باشد که آنان پندپذیرند ﴿٤٣﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ وَ نَبُودَى تُو در جانب غربی [وادی طور] آنگاه که فرستادیم به سوی موسی فرمان [رسالت را] و نبودی تو

مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ حَاضِرَانِ از حاضران و لیکن پدید آوردیم ما نسل هایی را پس دراز شد بر ایشان

الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ رُوزْگَار و نبودی تو ساکن در میان مردم مدین که بخوانی بر ایشان

ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ آيَاتِ مَا رَا و لیکن بودیم ما فرستندگان [پیامبران] و نبودی تو در جانب

الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ﴿٤٦﴾ لِتُنذِرَ قَوْمًا طُور آنگاه که ندا دادیم و لیکن این رحمتی است از پروردگار تو تا بیم دهی گروهی را

مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٧﴾ که نیامده بود برای آنان هیچ بیم دهنده ای پیش از تو باشد که آنان پند پذیرند

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا وَ أَگَر آن نبود که برسد به ایشان مصیبتی به سبب آنچه پیش فرستاده است دست های ایشان آنگاه گویند

رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَ نَكُونُ اِی [پروردگار ما] چرا نفرستادی به سوی ما پیامبری را تا پیروی کنیم آیات تو را و باشیم

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا از مؤمنان [هرگز تو را به سوی آنان نمی فرستادم] پس چون آمد برای آنان [سخن] حق از نزد ما گفتند

لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ چَرا داده نشد [به این رسول] مانند آنچه داده شده بود به موسی آیا کفر نورزیدند به آنچه داده شده بود

مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ مِّن مَّوسَىٰ پیش از این؟ گفتند [تورات و قرآن] هر دو جادواند که یکدیگر را پشتیبانی می کنند و گفتند همانا ما به هر یک کافریم

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ ﴿٤٨﴾ بگو پس بیاورید کتابی را از نزد الله که آن راهنمایند تر باشد از این دو که پیروی کنم آن را

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ اِگَر هستید شما راست گویان پس اگر پاسخ ندهند [سخن] تو را پس بدان

أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغَيْرِ جَز این نیست که پیروی می کنند از خواهش های خود و کیست گمراه تر از آن که پیروی کند خواهش خود را بدون

هُدًى مِّنْ اللَّهِ إِنْ لَّمْ يَهْدِ اللَّهَ لََّ هَادٍ لَّا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾ هدایتی از جانب الله همانا راه نمی نماید گروه ستمکاران را

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
و هر آینه ای دری و پیوسته کردیم برایشان این سخن را باشد که آنان پندپذیرند آنان که

ءَايَتِنَاهُمْ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
دادیم به آنان کتاب را پیش از این [قرآن] ایشان به آن ایمان می آورند و چون خوانده شود برایشان

قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
گویند ایمان آوردیم به آن همانا آن حق است از جانب پروردگار ما همانا ما بودیم پیش از این مسلمان

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ
آنان داده شوند مزدشان دوبار به سبب آنکه صبر کردند و دفع می کنند با نیکی

السَّيِّئَةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ
بدی را و از آنچه روزی دادیم به ایشان انفاق می کنند و چون بشنوند سخن بیهوده را

أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
روی می گردانند از آن و گویند برای ماست کردارهای ما و برای شماست کردارهای شما سلام بر شما

لَا تَنْبَغِي الْجَهْلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ
نمی خواهیم [همنشینی] نادانان را همانا تو نتوانی هدایت کنی هر که را دوست داری ولیکن

اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن
الله هدایت می کند هر که را خواهد و او داناتر است به کسانی که هدایت را می پذیرند و گفتند اگر

نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَخْطِفُ مِنْ أََرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ
پیروی کنیم هدایت را با تو ربوده می شویم از سرزمین خود آیا جای ندادیم ایشان را

حَرَمًا ءَامِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ
در حرمی امن؟ که آورده می شود به سوی آن میوه های هر چیزی درحالی که روزی است از طرف ما ولیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ
بیشترشان نمی دانند و بسا هلاک کردیم آبادی ای را

بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَنِلَكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكِنْ مِنْ بَعْدِهِمْ
که سرمستی کردند در زندگانی خود پس این منزلهایشان است [در آنها] که سکونت نشده است بعد از آنان

إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا خُنُّ الْوَرِثَةِ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
مگر اندکی و ما خود وارث آنهایم و نیست پروردگار تو هلاک کننده

الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا وَمَا
آبادی ها تا آنکه بفرستد در مرکز آنها پیامبری را که بخواند برایشان آیات ما را و هرگز

كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا أَهْلَهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾
نیستیم ما هلاک کننده آبادی ها مگر درحالی که مردم آن ستمکاران باشند

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا وَمَا عِنْدَ
وهر آنچه دله شده به شما از چیزی پس بهره مندی زندگانی دنیا و آرایش آن است و آنچه نزد

اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا
الله است بهتر و پاینده تر است آیا خرد نمی ورزید ﴿٦٠﴾ آیا پس کسی که وعده داده ایم به او وعده نیکوی [بهشت] را

فَهُوَ لَنَقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
پس او به آن می رسد مانند کسی است که بهره دادیم او را از کالای زندگانی دنیا سپس او در روز رستاخیز

مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَتِنَّ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
از احضارشدگان [در عذاب] خواهد بود ﴿٦١﴾ و روزی که ندا کند آنان را پس گوید کجایند آن شریکان من؟ همانان که

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
شما گمان می کردید ﴿٦٢﴾ گویند آنان که سزاوار گشت بر آنان فرمان [عذاب] ای پروردگار ما اینان

الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا
کسانی اند که گمراه کردیم گمراه کردیم آنان را چنان که گمراه شدیم خود ما بیزاری می جویم از آنها به سوی تو [آنها] ما را

يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
نمی پرستیدند [بلکه هوای خود را می پرستیدند] ﴿٦٣﴾ و گفته شود بخوانید شریکان خود را پس بخوانند آنان را پس پاسخ ندهند

لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
به آنها و می بینند عذاب را و آرزو می کنند کاش آنان راه یافته بودند ﴿٦٤﴾ و روزی که ندا کند آنان را

فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
پس گوید چه پاسخی دادید پیامبران را ﴿٦٥﴾ پس پوشیده ماند بر آنان خبرها

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
در آن روز پس ایشان از یکدیگر نخواهند پرسید ﴿٦٦﴾ پس کسی که توبه کند و ایمان آورد و انجام دهد

صَالِحًا فَغَسَّيَ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ
کار نیکو را پس امید است که باشد از رستگاران ﴿٦٧﴾ و پروردگار تو

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
می آفریند آنچه خواهد و می گزیند [هر که را خواهد] نیست آنان را گزینشی پاک است

اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
الله و برتر است از آنچه شریک [او] می سازند ﴿٦٨﴾ و پروردگار تو می داند آنچه را پنهان می دارد

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
سینه های شان و آنچه را آشکار می کنند ﴿٦٩﴾ و اوست الله نیست هیچ الهی جز او از آن اوست

الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾
ستایش در دنیا و آخرت و برای اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿٧٠﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
بگو به من خبر دهید اگر قرار دهد الله بر شما شب را همیشگی تا روز رستاخیز

مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
کیست الهی جز الله که بیاورد برای شما روشنی را آیا پس نمی شنوید ﴿٧١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى
بگو به من خبر بدهید اگر قرار دهد الله بر شما روز را همیشگی تا

يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ
روز رستاخیز کیست الهی جز الله که بیاورد برای شما شب را که آرام گیرید

فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
در آن آیا نمی بینید ﴿٧٢﴾ و از رحمت اوست که قرار داد برای شما شب

وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
و روز را تا آرام گیرید در آن [در شب] و تا بجوید از بخشش او [در روز] و باشد که شما شکرگزاری کنید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
﴿٧٣﴾ و روزی که ندا دهد آنان را پس گوید کجایند آن شریکان من که ﴿٧٣﴾

تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا
گمان می کردید ﴿٧٤﴾ و بیرون می کشیم از هر امتی گواهی را پس گوئیم

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
بیاورید دلیل خود را پس خواهند دانست که همانا حق از آن الله است و گم شود از آنها آنچه را که

يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنْ قَرُونَكُمْ كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى يَفْعَلُ
بر می بافتند ﴿٧٥﴾ همانا قارون بود از قوم موسی پس سرکشی کرد

عَلَيْهِمْ وَعَآيِنَهُ مِنَ الْكَوْزِ مَا إِنْ مَفَاتِحُهُ لِنُؤُوفٍ بِالْعَصْبَةِ
بر ایشان و داده بودیم به او از گنج ها آنقدر که [حمل] کلید صندوق های او گرانی می کرد بر گروه

أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
چند نفره نیرومند آنگاه که گفتند به او قومش [مغرورانه] شادی مکن همانا الله دوست نمی دارد شادمانان [مغرور] را

وَابْتَغِ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الْخَيْرَ وَلَا تَنْسَ
﴿٧٦﴾ و بجوی در آنچه داده است به تو الله سرای آخرت را و فراموش مکن ﴿٧٦﴾

نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
بهره خود را از دنیا و نیکویی کن چنان که نیکویی کرده است الله به تو

وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ يُفْسِدُ الَّذِينَ
و مجوی فساد را در زمین همانا الله دوست نمی دارد فسادکنندگان را ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۖ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ

گفت جز این نیست که داده شده به من این [ثروت] براساس دانشی که نزد من است آیا نمی دانست که **الله** هلاک کرد

مِنْ قَبْلِهِ ۚ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۖ

پیش از وی نسل هایی را که آنها نیرومندتر بودند از او از روی قوت و زیاد تر بودند از روی جمع کردن ثروت

وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ

و پرسیده نمی شوند از گناهانشان [چون حسابشان روشن است] **۷۸** پس خارج شد بر قومش

فِي زِينَتِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا

در آرایش خود گفتند کسانی که طلب می کردند زندگانی دنیا را ای کاش برای ما می بود

مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ

مانند آنچه داده شده است به قارون همانا او دارای بهره ای بزرگ است **۷۹** و گفتند

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنِ ءَامَنَ

کسانی که داده شده بود به ایشان دانش [آگاهی از دوسرای] و ای بر شما ثواب **الله** بهتر است برای کسی که ایمان آورده

وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا

و انجام دهد کار شایسته را و برخوردار نشوند از آن مگر شکیبایان **۸۰** پس فرو بردیم

بِهِ ۖ وَبَدَّارِهِ الْأَرْضَ ۖ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ

او را و سرای او را به زمین پس نبود برای او هیچ گروهی که یاری دهند او را جز

اللَّهِ ۚ وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُتَنَصِّرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا

الله و نبود از یاری دهندگان [به خودش] **۸۱** و بامداد کردند آنان که آرزو می کردند

مَكَانَهُ ۚ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَابُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

جایگاه او را دیروز در حالی که می گفتند وه! گویی **الله** می گشاید رزق را برای هر که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا

خواهد از بندگان خود و تنگ می سازد [برای هر که بخواهد] اگر منت نتهاده بود **الله** بر ما هر آینه فرومی برد ما را

وَيَكَاذِبُ ۚ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ ۖ نَجْعَلُهَا

وه! گویی رستگار نمی شوند کافران **۸۲** آن سرای آخرت است قرار می دهیم آن را

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

برای آنان که نمی خواهند برتری جویی را در زمین و نه فساد را و سرانجام [نیکو] برای پرهیزکاران است

﴿٨٣﴾ مَّن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا

۸۳ هر که بیاورد نیکی را پس برای او است بهتر از آن و هر که بیاورد بدی را پس

يُجْزَى ۚ الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

سزا داده نمی شوند آنان که بدی ها را **۸۴** مگر [به اندازه] آنچه که می کردند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُل رَّبِّيَ
همانا آن که واجب کرد بر تو [تبلیغ] قرآن را هر آینه بازگرداننده است تو را به بازگشتگاهی بگو پروردگار من

أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ
داناتر است به کسی که آورده است هدایت را و کسی که خود در گمراهی آشکار است ﴿۸۵﴾ و تو نداشتی

تَرْجُوًا أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ﴿٨٦﴾
امید که القا شود به سوی تو این کتاب مگر رحمتی از پروردگارت

فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ
پس مباش هرگز پشتیبان کافران ﴿۸۶﴾ و باز ندارند تو را [کافران] از [تبلیغ] آیات

اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَّبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الله بعد از آنکه فرود آورده شد به سوی تو و بخوان به سوی پروردگارت و مباش هرگز از

الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا
مشرکان ﴿۸۷﴾ و مخوان با الله الهی دیگر را که نیست هیچ الهی جز

هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾
او هر چیزی هلاک شونده است مگر ذات او از آن اوست حکم و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿۸۸﴾

سُورَةُ الْعنْكَبُوتِ

ترتیبها
۲۹آیاتها
۶۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الَّذِينَ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا بِهِمْ
الفه لام میم ﴿۱﴾ آیا پنداشته اند مردم که رها می شوند [به مجرد] اینکه بگویند ایمان آورده ایم و ایشان

يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
آزمایش نشوند ﴿۲﴾ و هر آینه آزمودیم آنان را که پیش از ایشان بودند پس قطعاً می شناسد الله آنانی را که

صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
راست گفته اند و قطعاً خوب می شناسد دروغگویان را ﴿۳﴾ آیا می پندارند آنانی که انجام می دهند

السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
بدی ها را که پیشدستی کنند بر ما؟ بد است آنچه حکم می کنند ﴿۴﴾ هر که امید می دارد

لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ وَمَنْ
دیدار الله را پس همانا وعده الله آمدنی است و اوست آن شنوای دانا ﴿۵﴾ هر که

جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾
بکوشد پس جز این نیست که می کوشد به سود خودش همانا الله بی نیاز است از جهانیان ﴿۶﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَأَنَّا نَكْفُرُهُمْ إِيْمَانًا أوردند و کردند کارهای شایسته البته می‌زداییم از ایشان بدی‌های شان را

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۷﴾
و البته پاداش می‌دهیم ایشان را به نیکوترین کاری که می‌کردند و سفارش کردیم انسان را

بِوَلَدِيهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
به پدر و مادر خود که نیکی کند [با آنها] و اگر آن دو کوشیدند تا شریک‌سازی برای من آنچه را که نیست برای تو به آن دانشی

فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَنِيتُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸﴾
پس [در این صورت] از آن دو اطاعت مکن به سوی من است بازگشت شما آنگاه خبر می‌دهم شما را به آنچه که می‌کردید

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ
و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته را هر آینه داخل گردانیم ایشان را در [زمره] شایستگان

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
و از مردمان کسانی‌اند که می‌گویند ایمان آوردیم به الله پس چون آزاری ببیند در راه الله قرار می‌دهد

فِتْنَةً النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ
آزردن و شکنجه مردم را مانند عذاب الله و اگر بیاید کمکی از جانب پروردگار تو هر آینه گویند

إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
بی گمان ما بودیم با شما آیا نیست الله داناتر به آنچه در سینه‌های جهانیان است؟

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۱۰﴾
و هر آینه خوب می‌شناسد الله آنانی را که ایمان آورده‌اند و هر آینه خوب می‌شناسد منافقان را

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
و گفتند آنان که کفر ورزیدند به کسانی که ایمان آورده‌اند پیروی کنید از راه ما

وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ ﴿۱۱﴾
و باید برداریم گناهان شما را در حالی که نیستند ایشان بردارنده از گناهان شان

شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿۱۲﴾
چیزی را همانا آنان دروغ‌گویان‌اند و هر آینه بر خواهند داشت بارهای خود را و [دیگر] بارها را

مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
با بارهای خود و هر آینه پرسیده شوند در روز رستاخیز از آنچه که برمی‌بافتند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
و هر آینه فرستادیم نوح را به سوی قومش پس درنگ کرد در میان ایشان هزار سال

إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۴﴾
مگر پنجاه سال [کم] پس گرفت آنان را توفان در حالی که آنان بودند ستمکاران

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ
پس نجات دادیم او را و سرنشینان آن کشتی را و قرار دادیم آن را نشانه ای برای جهانیان

وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
و [یاد کن] ابراهیم را آنگاه که گفت به قوم خود پرستش کنید **الله** را و پروا کنید از او که آن بهتر است برای شما اگر می دانستید

أَوْثَنَّا وَتَخْلُقُونَ إِفْكَاءٌ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوتِنَا
الله بتانی را و می سازید دروغی را هر آینه آنانی را که می پرستید جز

دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِندَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
الله در اختیار ندارند برای شما روزی را پس بجوید نزد **الله** روزی را و پرستش کنید او را و سپاسگزار باشید برای او که به سوی او بازگردانیده خواهید شد

فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
پس هر آینه تکذیب کرده بودند امت هایی پیش از شما [پیامبران خود را] در حالی که نیست بر پیامبر مگر رساندن پیام

الْمُبِينُ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَنَعْبُدُهُ
آشکارا آیا ندیده اند چگونه آغاز می کند **الله** آفرینش را آنگاه باز می گرداند آن را؟ همانا

إِنَّا نَحْنُ اللَّهُ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ
باز می گرداند آن را؟ همانا آن [کار] بر **الله** آسان است بگو قل سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
پس ببینید چگونه آغاز کرد آفرینش را سپس **الله** ایجاد می کند آفرینش [جهان] باز پسین را

إِنَّا نَحْنُ اللَّهُ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ
همانا **الله** بر هر چیزی تواناست عذاب کند هر که را خواهد و رحم می کند

مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
بر هر که خواهد و به سوی او باز گردانیده خواهید شد و نیستید شما عاجز کنندگان در زمین و نه در آسمان و نیست شما را هیچ سرپرستی و نه یابوری

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
و آنان که کافر شدند به آیات **الله** و دیدار او دردناک

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
و آنان که کافر شدند به آیات **الله** و دیدار او دردناک

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
و آنان که کافر شدند به آیات **الله** و دیدار او دردناک

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
و آنان که کافر شدند به آیات **الله** و دیدار او دردناک

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
و آنان که کافر شدند به آیات **الله** و دیدار او دردناک

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
و آنان که کافر شدند به آیات **الله** و دیدار او دردناک

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
پس نبود جواب قوم او [ابراهیم] مگر آنکه گفتند بکشید او را یا بسوزانید او را

فَأَنجَيْنَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
پس نجات داد او را الله از آتش همانا در آن نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان دارند

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
و گفت [ابراهیم] جز این نیست بر گرفتید به غیر الله بتانی را از سر دوستی بین خودتان

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
در زندگانی دنیا سپس روز رستاخیز منکر شوند برخی از شما

بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ
برخی دیگر را و لعنت کند برخی از شما و جایگاهتان آتش است

وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَأَمَّا لَهُ لُوطُ وَقَالَ
و نیست برای شما هیچ یاورانی ﴿٢٥﴾ پس ایمان آورد به او لوط و گفت [ابراهیم]

إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا
همانا من هجرت کننده‌ام به سوی پروردگار خود همانا او آن پیروزمند سنجیده کار است ﴿٢٦﴾ و دادیم

لَهُوَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
به او اسحاق و یعقوب را و قرار دادیم در اولاد او [ابراهیم] پیامبری و کتاب را

وَعَآيَتِنَا أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
و دادیم به او پاداشش را در دنیا و همانا او در آخرت البته از شایستگان است

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الْفَحِشَةَ
و [به یاد آور] لوط را آنگاه که گفت به قوم خود همانا شما مرتکب می شوید آن کار زشت را

مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾
که پیش از شما انجام نداده است آن را هیچ کس از جهانیان

أَيَا شِمَا دَرْمِي أَمِيرِدِ الرِّجَالِ وَتَقَطُّعُونَ السَّكِيلَ وَتَأْتُونَ
آیا شما درمی آمیزید با مردان و قطع می کنید راه را و مرتکب می شوید

فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
در مجلس خود کار ناپسندیده را؟ جواب قوم او مگر

أَنْ قَالُوا أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
آنکه گفتند بیاور بر سر ما عذاب الله را اگر هستی از راستگویان

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾
گفت ای پروردگارم یاری کن مرا بر این قوم تبهار

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
و چون آوردند فرستادگان ما برای ابراهیم مژده [ولادت اسحاق] را گفتند همانا ما هلاک کننده

أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ
اهل این آبادی ایم همانا اهل آن هستند ستمکاران

قَالَ إِنْ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ
گفت [ابراهیم] همانا در آن [آبادی] لوط است گفتند ما داناتریم به هر که در آن است هر آینه نجات می دهیم او

وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
و خانواده اش را مگر زنی که هست از بازماندگان [در عذاب]

أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَوَاءً بِهِمْ
آمدند فرستادگان ما نزد لوط بدحال شد به [دیدن] آنها و در کارشان فروماند

وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ
و گفتند مترس و غمگین مشو همانا ما نجات می دهیم تو را و خانواده ات را مگر زن تو را

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ
که هست از بازماندگان [در عذاب] همانا ما فرودآورندگانیم بر اهل

هَذِهِ الْقَرْيَةِ رَجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
این آبادی عذابی را از آسمان به سزای آنکه نافرمانی می کردند

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
و هر آینه برجای گذاشتیم از آن [آبادی] نشانه ای آشکار را برای گروهی که خرد می ورزند

وَالِإِن مِّن مَّدِينٍ إِلَّا هُمْ أَخَاهُمْ
[و فرستادیم] به سوی مدین برادرشان شعیب را پس گفت ای قوم من بپرستید

اللَّهُ وَأَرْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
الله را و امیدوار باشید به روز آخرت و فساد نکنید در زمین تبہکارانه

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ
پس تکذیب کردند او را پس گرفت آنان را زلزله پس گردیدند در

دَارِهِمْ جَنِيمِينَ
خانه های خود بر زانو افتادگان و [هلاک کردیم] عاد و ثمود را و هر آینه ظاهر شده

لَكُمْ مِّن مَّسْكِنِهِمْ
برای شما از منزلگاههای آنان و وزیران

أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمُ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ
کردارهایشان را پس بازداشت ایشان را از راه [حق] در حالی که بودند بینایان [به شناخت حق از باطل]

وَالْمُنْكَرِ ۖ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾

و ناسنډ ۖ و هه آينه ياد ۖ الله بزرگ تر است ۖ و الله م دانند ۖ ما ۖ بزم سازيد [= م كنند]

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا
و چون و چرا مکنید با اهل کتاب مگر به صورتی که آن نیکوتر باشد مگر

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ
کسانی که ستم کردند از آنان و بگوئید ایمان داریم به آنچه که نازل شده است به سوی ما و آنچه نازل شده

إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾
به سوی شما و اله ما و اله شما یکی است و ما برای او فرمان برداریم ﴿٤٦﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ
و این چنین فرو فرستادیم به سوی تو کتاب را پس آنان که دادیم به ایشان کتاب را

يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
ایمان می آورند به آن و از اینان [مردمان مکه] برخی هستند که ایمان می آورد به آن و انکار نمی کنند آیات ما را

إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
مگر کافران ﴿٤٧﴾ و نمی خواندی پیش از این [قرآن] هیچ کتابی را

وَلَا تَخْطُّهُ بِمِيمِنِكَ إِذَا لَأَزْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ هُوَ
و نمی نوشتی آن را با دست راست خود آنگاه در شک می افتادند این باطل گریان ﴿٤٨﴾ بلکه این [قرآن]

ءَايَاتُ يَنْتَ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
آیت های روشنی است در سینه های آنان که داده شده به ایشان دانش و انکار نمی کنند

بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ
آیات ما را مگر ستمکاران ﴿٤٩﴾ و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بر او

ءَايَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
آیاتی از [جنب] پروردگارش بگو جز این نیست که آیات نزد الله است و جز این نیست که من بیم دهنده

مُتَّبِعٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
آشکارم ﴿٥٠﴾ آیا بسنده نکرد ایشان را آنکه ما فرستادیم بر تو کتاب را

يَتْلَى عَلَيْهِمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ
که خوانده می شود بر ایشان همانا در آن [کتاب] رحمت و پندی است برای گروهی

يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ﴿٥١﴾
که ایمان می آورند بگو کافی است که الله میان من و میان شما گواه باشد ﴿٥١﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
می داند آنچه در آسمان ها و زمین است و آنان که ایمان آورده اند

بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾
به باطل و کافر شده اند آنان خود زیانکاران اند ﴿٥٢﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
و به شتاب می طلبند از تو عذاب را و اگر نمی بود سرآمد معینی هر آینه می آمد برای آنان عذاب

وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
و یقیناً خواهد آمد بر ایشان [عذاب] ناگهانی درحالی که ایشان بی خبر باشند ﴿۵۳﴾ به شتاب می طلبند از تو عذاب را

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ
و همانا دوزخ فراگیرنده است کافران را ﴿۵۴﴾ روزی که فراگیرد آنان را عذاب

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
از بالایشان و از زیر پاهایشان و گوید [الله] بچشید [سزای] آنچه می کردید

يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ ﴿٥٥﴾
ای بندگان من که ایمان آورده اید همانا زمین من گسترده است پس فقط مرا بپرستید

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ
هر کسی چشنده مرگ است سپس به سوی ما بازگردانده می شوید ﴿۵۶﴾ و آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّتَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرَى
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته را هر آینه جای می دهیم ایشان را در بهشت غرفه هایی که جاری می شود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أُنْزِلُوا بِهَا نِعَمَ أُنْزِلُوا بِهَا نِعَمَ أُنْزِلُوا بِهَا نِعَمَ
از زیر [درختان] آنها جوی ها جاویدند در آن نیکو است پاداش عمل کنندگان آنان که

صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
صبر کردند و بر پروردگار خود توکل می کنند ﴿۵۷﴾ و چه بسا جنبندگانی که بر نمی دارند

رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥٨﴾ وَلَئِنْ
روزی خود را الله روزی می دهد آنها را و شما را نیز و اوست که شنوای داناست ﴿۵۸﴾ و اگر

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
پرسی از آنان کیست آن که آفرید آسمان ها و زمین را و رام گردانید آفتاب و ماه را

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِنِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
هر آینه گویند الله پس چگونه بازگردانیده می شوند؟ ﴿۶۱﴾ الله فراخ می سازد روزی را برای هر که خواهد از

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ يَكُلُ شَيْءٌ عَالِمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ
بندگان خود و تنگ می سازد برای او همانا الله به هر چیزی داناست ﴿۶۲﴾ و اگر پرسی از ایشان

مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا
کیست آنکه فرود آورد از آسمان آب را پس زنده ساخت به سبب آن زمین را پس از مردنش

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾
هر آینه گویند الله بگو همه ستایش برای الله است بلکه بیشترشان خرد نمی ورزند ﴿۶۳﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
و نیست این زندگانی دنیا جز سرگرمی و بازی و همانا سرای آخرت

لَهُی الْحَيَاةُ الْآخِرَةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي
سرای زندگانی است اگر می دانستند پس چون سوار شوند در

الْفَلَکِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
کشتی بخوانند الله را درحالی که خالص کنندگان اند برای او دین را [یعنی عقیده و دعا را] پس چون نجات داد آنان را به سوی خشکی ناگهان

هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَهُمْ فَسَوْفَ
ایشان شرک می ورزند تا ناسپاسی کنند به آنچه داده ایم به آنان و تا به لذت جویی و عیش و نوش بپردازند پس به زودی

يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيُخَاطَفُ
خواهند دانست [که عواقب ناسپاسی چیست] آیا ندیدند که ما قرار دادیم حرمی امن را؟ و روبرو می شوند

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفِی الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ
مردم از اطرافشان آیا به باطل ایمان می آورند و به نعمت الله ناسپاسی می کنند

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
و کیست ستمکارتر از آن که بریند بر الله دروغی را یا تکذیب کند حق را

لَمَّا جَاءَهُمْ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ
چون بیاید پیش او آیا نیست در دوزخ جایگاهی برای کافران و آنان که

جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾
کوشش کردند در راه ما هر آینه می نمایانیم به ایشان راه های خود را و همانا الله با نیکوکاران است

سُورَةُ الرُّومِ

ترتیبها
۳۰آیاتها
۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الَّذِينَ هُزِمُوا مِنَ الرُّومِ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
الفه لام، میم ۱ مغلوب شدند رومیان ۲ در نزدیکترین سرزمین و ایشان ۳ پس از این

غَلِبَهُمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ﴿٤﴾ لِلَّهِ الْأَمْرُ
مغلوب شدنشان به زودی غالب خواهند شد ۲ در چند سال ۳ از آن الله است کار [شکست و پیروزی]

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥﴾
پیش از این و پس از آن و آن روز شادمان شوند مؤمنان ۴

يَنْصُرُ اللَّهُ يَارَىٰ مِنْ يَنْصُرُ مِنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعَزُّ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾
به یاری الله یاری می دهد هر که را خواهد و اوست آن پیروزند مهربان ۵

وَعَدَ **اللَّهُ** لَا يُخْلِفُ **اللَّهُ** وَعْدَهُ، وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وعدہ ای است از جانب **الله** خلاف نخواهد کرد **الله** و وعدہ خود را و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿٦﴾

می دانند ظاہری را از زندگانی دنیا و حال آنکه ایشان از آخرت خود بی خبرند

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۚ مَا خَلَقَ **اللَّهُ** السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

آیا نیندیشیده اند با خود که نیافریده است **الله** آسمان ها و زمین را

وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

و آنچه را میان آن دو است مگر به حق و سرآمدی معین؟ و همانا بسیاری از مردمان

يَلْقَايَ **رَبَّهُمْ** لَكُفْرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا

به دیدار **پروردگار خویش** کافرنند ﴿۸﴾ آیا گردش نکردند در زمین که ببینند

كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

چگونه شد سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند بودند استوارتر از ایشان از جهت نیرو

وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

و زیرورو کردند زمین را و آباد کردند آن را بیشتر از آنچه آباد کردند آن را و آمدند نزد آنان

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانِ **اللَّهُ** لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا

پیامبران شان با دلائل روشن پس چنان نبود که **الله** ستم کند به آنها و لیکن آنان

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ أُسْتُوا السَّوَاءِ

بر خویشان ستم می کردند ﴿۹﴾ آنگاه بود فرجام کسانی که بدی کردند بدترین [فرجام]

أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ **اللَّهُ** وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾ **اللَّهُ**

به سبب آنکه تکذیب کردند آیات **الله** را و آنها را مسخره می کردند ﴿۱۰﴾ **الله**

يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ

آغاز می کند آفرینش را سپس باز می گرداند آن را آنگاه به سوی او باز گردانده می شوید ﴿۱۱﴾ و روزی که برپا شود

السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ

رستاخیز ناامید شوند بزہکاران ﴿۱۲﴾ و نباشد برای آنان از شریکانشان

شُفَعَاؤُاْ سَفَعَاؤُاْ ۚ وَكَانُوا شُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ

شفاعت کنندگانی و باشند به شریکان خویش کافران ﴿۱۳﴾ و روزی که

تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِّدُ يَوْمَئِذٍ يَنْفِرُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

برپا شود رستاخیز آن روز پراکنده می شوند [مردمان] ﴿۱۴﴾ پس اما آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

و کردند کارهای شایسته پس ایشان در بوستانی شادمان شوند ﴿۱۵﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ
و اما آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیات ما و دیدار آخرت را پس آنان

فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَنَ ٱللَّهِ هِنَا مِى كُنِيْد
در عذاب حاضر شدگان اند پس پاک است الله هنگامی که شام می کنید

وَحِينَ تَصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ ٱلْحَمْدُ فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ
و هنگامی که صبح می کنید از آن اوست همه ستایش در آسمان ها و زمین

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ ٱلْحَيَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
و پایان روز و آنگاه که به نیمروز می رسید بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون می آورد

ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَيِّ وَيُحْيِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ
مرده را از زنده و زنده می سازد زمین را پس از مردنش و این چنین بیرون آورده می شوید [از گورها]

وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ اَنْۢ بَرَأَ لَكُمْ مِّنۢ تَرَابٍۭ ثُمَّ اِذَاۤ اَنْتُمْ بَشَرٌۭ
و از نشانه های او آن است که آفرید شما را از خاک پس آنگاه شما آدمیانی هستید

تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ اَنْۢ بَرَأَ لَكُمْ مِّنۢ اَنْفُسِكُمْ
که پراکنده می شوید و از نشانه های او آن است که بیافرید برای شما از جنس خودتان

اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْا۟ اِلَيْهَا وَجَعَلَ مِیْنَكُمْ دُوسٰى وَ مِهْرٰبٰى رَا
همسرانی را تا آرام گیرید با ایشان و قرارداد میان شما دوستی و مهربانی را

اِنَّ فِىۤ ذٰلِكَ لَآیٰتٍۭ لِّقَوْمٍۭ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ خَلْقُ
همانا در آن نشانه هایی است برای گروهی که اندیشه می کنند و از نشانه های اوست آفریدن

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْلَافُ ٱلْوَلَوْنِۭكُمْ اِنَّ
آسمان ها و زمین و گوناگون بودن زبان های شما و رنگ های شما همانا

فِىۤ ذٰلِكَ لَآیٰتٍۭ لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ مَنَامُكُمْ بِٱلَّیْلِ
در آن نشانه هایی است برای جهانیان و از نشانه های اوست خوابیدن شما در شب

وَٱلنَّهَارِ وَٱبْغَاؤُكُمْ مِّنۢ فَضْلِهٖۤ اِنَّ فِىۤ ذٰلِكَ لَآیٰتٍۭ
و روز و جستنتان از بخشش او همانا در آن نشانه هایی است

لِّقَوْمٍۭ یَّسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ یُرِیْكُمْ ٱلْبَرْقَ
برای قومی که می شنوند و از نشانه های اوست که می نماید به شما برق را

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِّنۢ السَّمَآءِۭ مَآءًۭ فِیْهِۭ نَیۡلُ ٱلْأَرْضِ
برای ترسانیدن و رغبت دادن و فرود می آورد از آسمان آب را پس زنده می گرداند به سبب آن زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِىۤ ذٰلِكَ لَآیٰتٍۭ لِّقَوْمٍۭ یَّعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾
پس از مردنش همانا در آن نشانه هایی است برای قومی که خرد می ورزند

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
 و از نشانه های او این است که برپایند آسمان و زمین به فرمان او باز چون بخواند شما را
 دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 خواندنی از زمین ناگاه شما بیرون آورده می شوید [از گورها] ﴿٢٥﴾ و برای اوست هر که در آسمان ها
 وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهُ قَانُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ
 و زمین است همگی برای او فرمانبردارند ﴿٢٦﴾ و اوست آنکه آغاز می کند آفرینش را
 ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَبُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
 سپس برمی گرداند آن را و این آسان تر است بروی و برای اوست وصف برتر در آسمان ها
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ
 و زمین و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ﴿٢٧﴾ زده است برای شما مثلی را از
 أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي
 خودتان آیا برای شما از آنچه مالک شده است دست های تان [یعنی بردگانتان] شریکانی است در
 مَا رَزَقْنَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ
 آنچه روزی داده ایم شما را؟ پس شما [وایشان] در آن برابر باشید؟ می ترسید از ایشان مانند ترسیدن تان
 أَنْفُسِكُمْ كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾
 از [قوم] خودتان این چنین تفصیل می دهیم آیات را برای قومی که خرد می ورزند ﴿٢٨﴾
 بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي
 بلکه پیروی کرده اند آنان که ستم کردند از هوس های خود بی هیچ دانشی پس چه کسی راه می نماید
 مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
 کسی را که گمراه کرده [و] الله؟ و نیست برایشان هیچ یاری دهندگانی ﴿٢٩﴾ پس راست بدار روی خود را برای دین
 حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
 حقگرایانه [پیروی کن] سرشت الله را که سرشته است مردمان را بر آن هیچ دگرگونی نیست برای آفرینش
 اللَّهِ ﴿٣٠﴾ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 الله [فطرت توحیدی] این است دین راست ولیکن بیشتر مردم
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ ﴿٣١﴾ مُبِينٍ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 نمی دانند ﴿٣٠﴾ درحالی که روی آورندگان باشید به سوی او و پروا کنید از او و برپادارید نماز را
 وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا
 و مباشید از مشرکان ﴿٣١﴾ از آنان که پراکنده ساختند
 دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ جُزْءٍ يَمَّا لَدَيْهِمْ فَرَحُونَا ﴿٣٢﴾
 دین خود را و شدند گروه گروه هر گروهی به آنچه نزدشان است شادمان اند ﴿٣٢﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ **رَبَّهُمْ** مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ

و چون برسد به مردم گزندى بخوانند پروردگار خود را روى آورندگان اند به سوى او سپس چون بچشاند به آنان

مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ **بِرَبِّهِمْ** يُشْكِرُونَ ﴿٣٢﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا

از جانب خود رحمتى را آنگاه گروهى از آنها به پروردگار خود شرک مى ورزند ﴿٣٢﴾ تا ناسپاسى کنند به آنچه

ءَاتَيْنَاهُمْ **ءَاتَيْنَاهُمْ** فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ

که داده ايم به ايشان پس بهره مند شويد پس به زودى خواهيد دانست ﴿٣٤﴾ آيا فرود آورده ايم بر ايشان

سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْكِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا أَذَقْنَا

دليلى؟ که او سخن گويد [به درسى] آنچه را که به آن شرک مى ورزيدند ﴿٣٥﴾ و چون بچشانيم

النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

به مردم رحمتى را شادمان شوند به آن و اگر برسد به ايشان بدى به سبب آنچه پيش فرستاده است دست هاى شان

إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

ناگهان ايشان نااميد مى گردند ﴿٣٦﴾ آيا نديدند که الله فراخ مى گرداند روزى را براى هر که خواهد

وَيَقْدِرُ **وَيَقْدِرُ** إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَآتَتْ ذَا الْقُرْنَى

و تنگ مى سازد [بر هر که خواهد] همانا در آن نشانه هاى است براى قومى که ايمان مى آورند ﴿٣٧﴾ پس بده به خویشان

حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ

حق وى را و به بينوا و در راه مانده اين بهتر است براى كسانى كه مى خواهند

وَجَهَ **وَجَهَ** وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِنْ رَبِّا

رضاي الله را و آنان همان رستگاران اند ﴿٣٨﴾ و آنچه را مى دهيد از ربا

لَيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ **عِنْدَ اللَّهِ** وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ

تا بيفزايد در مال هاى مردم پس نمى افزايد نزد الله و آنچه را مى دهيد از زكات

تُرِيدُونَ وَجَهَ **وَجَهَ** فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْغِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي

مى خواهيد رضاي الله را پس آنان خود فرونى يافتگان [پالاش] اند ﴿٣٩﴾ الله است كه

خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَذَا مِنْ

آفريد شما را سپس روزى داد شما را سپس مى ميراند شما را باز زنده گرداند شما را آيا از

شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَمْ شَيْءٌ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى

شريكان شما كسى هست كه انجام دهد از اين كارها چيزى را؟ پاك است او و برتر است

عَمَّا يُشْكِرُونَ ﴿٤٠﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ

از آنچه كه شريك [لوا] مى سازند ﴿٤٠﴾ پديدار شد تباهى در خشكى و دريا به سبب آنچه كه انجام داده است

أَيْدِى النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِى عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ

دست هاى مردم تا بچشاند به آنان [جزاى] برخى از آنچه را كه کرده اند باشد كه آنان باز گردند ﴿٤١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
 بگو بگردید در زمین پس بنگرید که چگونه شد سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقْرَرُوا وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیِّمِ مِنْ
 بودند بیشترشان مشرکان ﴿۴۲﴾ پس استوار گردان روی خود را به آیین راست و درست پیش

قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدٍّ لَهُ مِنْ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ
 از آنکه بیاید روزی که بازگردانیدنی نیست آن را از طرف الله آن روز [مردم] از هم جدا می شوند ﴿۴۳﴾ هرکه

كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾
 کفر ورزد پس بر او است [سزای] کفرش و هرکه بکند کار شایسته پس برای خودشان جایگاه [نیکو] می سازند ﴿۴۴﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 تا جزا دهد [الله] آنان را که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از فضل خود همانا او دوست ندارد

الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّیَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ
 کافران را ﴿۴۵﴾ و از نشانه های او اینکه می فرستد بادهای را مژده دهنده و برای آن که بچشاند به شما

مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
 از رحمت خود [یعنی باران] و تا جاری شوند کشتی ها به فرمان او و تا بجوید از فضل او و باشد که شما

تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 سپاس بگزاید ﴿۴۶﴾ و هر آینه فرستادیم پیش از تو پیامبرانی را به سوی قوم شان پس آوردند برای شان

بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنْقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمْ وَأَوَّاهٌ عَلَيْنَا نَصْرٌ
 نشانه های روشن را پس انتقام کشیدیم ما از آنان که بزهکاری کردند و سزاوار است بر ما یاری

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّیَّاحَ فَتَنُفِثُ سَحَابًا فَبَسِطَ لَهُ
 مؤمنان ﴿۴۷﴾ الله است که می فرستد بادهای را پس برانگیزاند ابر را پس می گستراند آن را

فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
 در آسمان چنانکه خواهد و می گرداندش پاره پاره پس می بینی که قطرات باران بیرون آیند از

خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
 میان آن پس چون برساندش به هرکه خواهد از بندگان خود ناگاه ایشان شادمان شوند

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٤٨﴾
 و هر آینه بودند پیش از آنکه فروفرستاده شود بر ایشان پیش از آن ناامید بودند

فَانظُرْ إِلَى ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 پس بنگر به سوی نشانه های رحمت الله چگونه زنده می کند زمین را پس از

مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ أَلْمَنِ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
 مردنش همانا [الله] البته زنده کننده مردگان است و او بر هر چیزی تواناست

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا ۚ فَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ

و اگر بفرستیم بادی [سوزان] را پس ببینند آن [کشت] را زرد شده البته پس از آن ناسپاس می شوند

۵۱ فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّعَّةَ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا ۚ

پس همانا تو نمی شنوای به مردگان و نمی شنوای به کران دعوت را آنگاه که روی بگردانند

۵۲ مُدْبِرِينَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِهَدٍ الْعَمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۚ إِنَّ تَسْمَعُ إِلَّا

پشت کنان و نیستی تو راه نماینده به کوران از گمراهی شان نمی شنوای مگر

مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۚ ۵۳ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

کسی را که ایمان دارد به آیات ما و آنان فرمانبردارند **الله است** که آفرید شما را

مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ۚ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

از ناتوانی آنگاه قرار داد پس از ناتوانی توانایی را سپس قرار داد پس از

قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۚ ۵۴

توانایی ناتوانی و پیری را می آفریند هر چه می خواهد **و اوست** که دانای تواناست

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ ۚ

و روزی که برپا شود رستاخیز سوگند خورند بزهکاران که درنگ نکرده اند [در دنیا] به جز ساعتی

كَذَلِكَ كَانُوا ۚ ۵۵ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ

این چنین بودند که [از راه راست] برگردانیده می شنند **۵۵** و گویند آنان که داده شده به ایشان علم و ایمان

لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۚ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَكَذَا ۚ يَوْمَ الْبَعْثِ

هر آینه درنگ کرده بودید در کتاب **الله** تا روز رستاخیز پس این است روز رستاخیز

وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ ۵۶ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ

و لیکن شما نمی دانستید **۵۶** پس آن روز سود ندهد به کسانی که

ظَلَمُوا ۚ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۚ ۵۷ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا

ستم کردند عذرخواهی شان و نه برای آنان خشنودی خواسته شود **۵۷** و هر آینه بیان کردیم

لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَيْنَ جِثَّتْهُمْ بَيِّنَاتٌ

برای مردم در این قرآن از هر [نوع] مثلی و اگر بیاوری برای آنان نشانه‌ای را

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۚ ۵۸ كَذَلِكَ

هر آینه گویند آنان که کفر ورزیدند نیستید شما مگر باطل گرایان **۵۸** این چنین

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ ۵۹ فَاصْبِرْ ۚ إِنَّ

مهر می نهد **الله** بر دل های آنان که نمی دانند **۵۹** پس شکیبا باش همانا

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۚ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ ۚ ۶۰ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ۚ

و عده **الله** حق است و نلغزاند تو را **۶۰** آنان که یقین ندارند

ترتیبها
۳۱

سُورَةُ لُقْمَانَ

آیاتها
۳۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الَمْ ۱ تِلْكَ ۱ عَآيَتُ ۱ الْكِتَابِ ۲ الْحَكِيمِ ۲ هُدًى ۲ وَرَحْمَةً ۲

الفه لام، میم ۱ آین ۱ آیت های ۱ کتاب ۲ با حکمت است ۲ رهنمود ۲ و رحمتی است ۲

لِّلْمُحْسِنِينَ ۳ الَّذِينَ ۳ يُقِيمُونَ ۳ الصَّلَاةَ ۳ وَيُؤْتُونَ ۳ الزَّكَاةَ ۳ وَهُمْ ۳

برای نیکوکاران ۳ آنان که ۳ برپا می دارند ۳ نماز را ۳ و می دهند ۳ زکات را ۳ و ایشان ۳

بِالْآخِرَةِ ۴ هُمْ يُوقِنُونَ ۴ أُولَئِكَ ۴ عَلَى ۴ هُدًى ۴ مِّن ۴ رَبِّهِمْ ۴ وَأُولَئِكَ ۴

به آخرت ۴ خود یقین دارند ۴ آنان ۴ بر ۴ هدایتی ۴ از جانب ۴ پروردگارشان هستند ۴ و آنان ۴

هُمْ ۵ الْمَفْلُحُونَ ۵ وَمِن ۵ النَّاسِ ۵ مَن ۵ يَشْتَرِي ۵ لَهُوَ ۵ الْحَدِيثِ ۵

همان ۵ رستگاران اند ۵ و از ۵ مردمان ۵ کسی است که ۵ می خرد ۵ سخنان بیهوده را ۵

لِيُضِلَّ ۶ عَنْ ۶ سَبِيلِ ۶ اللَّهِ ۶ بَغَيْرِ ۶ عِلْمٍ ۶ وَيَتَّخِذَهَا ۶ هُزُوًا ۶ أُولَئِكَ ۶ هُمْ ۶

تا گمراه کند [مردم را] از ۶ راه ۶ الله ۶ بی هیچ ۶ دانشی ۶ و می گیرد آن را ۶ به مسخره ۶ آنان ۶ برای شان ۶

عَذَابٌ ۷ مُّهِينٌ ۷ وَإِذَا ۷ نُتِلَ ۷ عَلَيْهِ ۷ ءَايَاتُنَا ۷ وَلَّى ۷ مُسْتَكْبِرًا ۷

عذابی ۷ خوارکننده است ۷ و چون خوانده شود ۷ بر وی ۷ آیات ما ۷ روی بگرداند ۷ تکبرکنان ۷

كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۸ كَأَن ۸ فِي ۸ أُذُنَيْهِ ۸ وَقَرَأَ ۸ فَبَشَّرَهُ ۸ بِعَذَابٍ ۸ أَلِيمٍ ۸

گویا نشنیده است آن را ۸ گویا ۸ در هر دو گوش او ۸ سنگینی است ۸ پس مژده بده او را ۸ به عذابی ۸ دردناک ۸

إِنَّ ۹ الَّذِينَ ۹ ءَامَنُوا ۹ وَعَمِلُوا ۹ الصَّالِحَاتِ ۹ لَهُمْ ۹ جَنَّاتُ ۹ النَّعِيمِ ۹

همانا ۹ آنان که ۹ ایمان آوردند ۹ و کردند ۹ کردارهای شایسته ۹ برای ایشان است ۹ بهشت های ۹ پر نعمت ۹

خَالِدِينَ ۱۰ فِيهَا ۱۰ وَعَدَ ۱۰ اللَّهُ ۱۰ حَقًّا ۱۰ وَهُوَ ۱۰ الْعَزِيزُ ۱۰ الْحَكِيمُ ۱۰ خَلَقَ ۱۰

جاویدانند ۱۰ در آنجا ۱۰ وعده داده است ۱۰ الله ۱۰ وعده حق ۱۰ و اوست ۱۰ آن پیروزمند ۱۰ سنجیده کار ۱۰ آفرید ۱۰

السَّمَوَاتِ ۱۱ بِغَيْرِ ۱۱ عَمَدٍ ۱۱ تَرَوْنَهَا ۱۱ وَالْقَى ۱۱ فِي ۱۱ الْأَرْضِ ۱۱ رَوَاسِيَ ۱۱ أَن ۱۱ تَمِيدَ ۱۱

آسمان ها را ۱۱ بی هیچ ۱۱ ستون هایی ۱۱ که ببینید آنها را ۱۱ و افکند ۱۱ در ۱۱ زمین ۱۱ کوه ها را ۱۱ اینکه نلرزاند ۱۱

بِكُمْ ۱۲ وَبَثَّ ۱۲ فِيهَا ۱۲ مِنْ ۱۲ كُلِّ ۱۲ دَابَّةٍ ۱۲ وَأَنْزَلْنَا ۱۲ مِنَ ۱۲ السَّمَاءِ ۱۲ مَاءً ۱۲ فَأَنْبَتْنَا ۱۲ فِيهَا ۱۲

شما را و پراکنده کرد در آن [زمین] از ۱۲ هر جنبنده ای و فرود آوردیم از ۱۲ آسمان ۱۲ آب را پس رویانیدیم در آن ۱۲

مِنْ ۱۳ كُلِّ ۱۳ زَوْجٍ ۱۳ كَرِيمٍ ۱۳ هَذَا ۱۳ خَلْقٌ ۱۳ اللَّهُ ۱۳ فَأَرُونِي ۱۳ مَاذَا ۱۳

از ۱۳ هر ۱۳ نوع [روی دنی] نیکو ۱۳ این است ۱۳ آفرینش ۱۳ الله ۱۳ پس بنمایید مرا ۱۳ چه چیز ۱۳

خَلَقَ ۱۴ الَّذِينَ ۱۴ مِنْ ۱۴ دُونِهِ ۱۴ بَلْ ۱۴ الظَّالِمُونَ ۱۴ فِي ۱۴ ضَلَالٍ ۱۴ مُّبِينٍ ۱۴

آفریده اند ۱۴ آنان که ۱۴ جز اویند ۱۴ بلکه ۱۴ ستمکاران ۱۴ در ۱۴ گمراهی ۱۴ آشکاری هستند ۱۴

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ ۚ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا

و هر آینه دادیم به لقمان حکمت را که سپاس بگزارد برای الله و هر که سپاس گزارد پس جز این نیست که

يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿١٢﴾ وَإِذْ قَالَ

شکر می کند به سود خود و هر که ناسپاسی کند پس همانا الله بی نیاز ستوده است ﴿۱۲﴾ و [یاد کن] آنگاه که گفت

لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ

لقمان به پسر خود درحالی که او پند می داد او را ای پسرم شریک مساز برای الله همانا شرک

لَظْلُمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ

ستمی است بزرگ ﴿۱۳﴾ و سفارش کردیم انسان را به [طاعت] مادر و پدرش بارداری کرد او را مادرش

وَهَنَّا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدِكَ

درحال سستی بعد از سستی و از شیر بازگرفتنش دو سال است اینکه سپاس بگذاری مرا و والدینت را

إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾ وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ

به سوی من است بازگشت ﴿۱۴﴾ و اگر کوشش کنند [والدین] تو بر آنکه شریک بگردانی برای من چیزی را که نیست

لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا

تو را به آن دانشی پس اطاعت مکن آن دورا و معاشرت کن با آن دو در دنیا [معاشرتی] نیکو

وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم

و پیروی کن راه کسی که روی آورد به سوی من آنگاه به سوی من است بازگشت شما پس خبر می دهم شما را

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ

به آنچه که می کردید ﴿۱۵﴾ ای پسرم همانا اگر [عمل آدمی] باشد هموزن دانه ای از

خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ

خردلی پس باشد در میان سنگی یا در آسمان ها یا در زمین بیاورد

بِهَا اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾ يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُؤَ

آن را الله همانا الله باریک بین آگاه است ﴿۱۶﴾ ای پسرم برپادار نماز را و فرمان ده

بِالْمَعْرُوفِ ۖ وَآنَهُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ

به کار پسندیده و بازدار از کار ناپسند و شکیبا باش بر آنچه برسد به تو همانا این

مِن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصْعِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ

از استواری تصمیم [در] کارهاست ﴿۱۷﴾ و برمتاب [با بی اعتنایی] رخسارت را از مردمان و گام مزن در زمین

مَرَحًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ

با شادی و غرور همانا الله دوست نمی دارد هر به خود بالنده خودستاراً ﴿۱۸﴾ و میانه باش در رفتار خود

وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

و بکاه از صدایت که ناپسندترین بانگ ها صدای خران است ﴿۱۹﴾

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ
 آیا ندیده اید که **الله** رام کرد برای شما آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و کامل بخشید

عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهَرَهُ وَبَاطِنُهُ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
 بر شما نعمت های خود را آشکارا و پنهان؟ و از مردمان کسی هست که چون و چرامی کند درباره **الله**

يُغَيِّرُ عِلْمَ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا
 بدون هیچ دانش و راهنمودی و بدون هیچ کتاب روشنگری ﴿۲۰﴾ و چون گفته شود به آنان که پیروی کنید

مَّا أُنزِلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ
 چیزی را که فرو فرستاده است **الله** گویند [نه] بلکه پیروی می کنیم چیزی را که یافتیم بر آن پدران خود را آیا اگر چه

الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾ وَمَن يُسَلِّمْ
 شیطان بخواند آنان را به سوی عذاب آتش شعله ور؟ ﴿۲۱﴾ و هر که تسلیم بدارد

وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ
 روی خود را به سوی **الله** درحالی که نیکوکار باشد پس هر آینه چنگ زده است به دستاویز استوارتر

وَالِی اللَّهِ عَقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ
 و به سوی **الله** است سرانجام تمام کارها ﴿۲۲﴾ و هر که کافر شود پس اندوهگین نکند تو را کفر او

إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 به سوی ماست بازگشت آنان پس خبردار کنیم آنان را به آنچه می کردند همانا **الله** دانا به اسرار سینه هاست

نُمْنِعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٣﴾
 بهره مند می سازیم آنان را اندکی باز دچار می کنیم آنان را به عذابی سخت ﴿۲۳﴾

وَلَیِّن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ
 و اگر پرسی از آنان کیست که بیافرید آسمان ها و زمین را؟ البته خواهند گفت **الله** بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾ مَّا فِي السَّمَوَاتِ
 ستایش از **آن** **الله** است بلکه بیشترشان نمی دانند ﴿۲۴﴾ برای **الله** است آنچه در آسمان ها

وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٥﴾ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
 و زمین است همانا **الله** اوست بی نیاز ستوده ﴿۲۵﴾ و اگر آنچه در زمین است

مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمَ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ
 از درخت قلم ها گردند [برای نوشتن کلمات **الله**] و دریا یاری دهد آن را بعد از آن هفت دریای دیگر

مَا نَفَدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ مَّا خَلَقَكُمْ
 به پایان نرسد سخنان **الله** همانا **الله** پیروزمند سنجیده کار است ﴿۲۶﴾ نیست آفریدن شما

وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ﴿٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾
 نه برانگیختن شما [بعد از مرگ] مگر مانند یک نفر همانا **الله** شنوای بیناست ﴿۲۸﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
آیا ندیدی که **الله** در می آورد شب را در روز و در می آورد روز را در شب

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ
و رام کرد آفتاب و ماه را هر یک روانند تا سرآمدی معین و اینکه **الله**

يَمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٢٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
به آنچه می کنید آگاه است ﴿۲۹﴾ این به سبب آن است که **الله** همان حق است و هر آنچه را می خوانند

مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
جز او باطل است و هر آینه **الله** همان والای بزرگ است ﴿۳۰﴾ آیا ندیدی که

أَلْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
کشتی روان است در دریا به نعمت **الله** تا بنماید به شما از نشانه های [قدرت] خود همانا

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾ وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَّجٌ
در این نشانه هایی است برای هر پرشکیب شکرگزار ﴿۳۱﴾ و چون بپوشاند ایشان را موجی

كَالظُّلُمِ دَعُوا اللَّهَ مُحَمَّدٌ لَّهُ الْدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
مانند سایبان های [بر] می خوانند **الله** را درحالی که خالص کنندگان اند برای او عبادت را پس چون نجات دهد آنها را به سوی خشکی

فَمِنْهُمْ مُّقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ
پس برخی از آنان معتدل و میانه رواند و انکار نمی کند آیات ما را مگر هر عهد شکن ناسپاسی

﴿٣٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفًا رَّبُّكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
ای مردم پروا کنید از **از پروردگار خود** و بترسید از روزی که کفایت نمی کند [سودی نمی رساند] هیچ پدری

عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
از فرزند خود و نه هیچ فرزندی کفایت کننده است از پدر خود چیزی را همانا وعده **الله**

حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ
حق است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را **ب[به عفو] الله**

الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
[شیطان] فریب دهنده ﴿۳۳﴾ همانا **الله** نزد اوست علم رستاخیز و فرو می فرستد باران را

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
و می داند آنچه را در رحم هاست و نمی داند هیچ کسی که چه خواهد کرد فردا

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾
و نمی داند هیچ کسی که به کدام زمین خواهد مرد همانا **الله** دانای بس آگاه است ﴿۳۴﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

۱ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الف لام میم ۱ فرورستان این کتاب هیچ تردیدی نیست در آن که از جانب پروردگار جهانیان است

۲ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
آیا می گویند برافته است آن را بلکه آن حق است از جانب پروردگار تو تا بیم دهی قومی را

مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۳
که نیامده است برای ایشان هیچ بیم دهنده ای پیش از تو باشد که ایشان راه یابند ۳ الله است

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
که آفرید آسمان ها و زمین را و آنچه را بین آنهاست در شش روز [دوره]

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا
آنگاه استیلا یافت بر عرش نیست برای شما به جز او هیچ دوستی و نه شفاعت کننده ای پس آیا

تَتَذَكَّرُونَ ۴ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
پندپذیر نمی شوید ۴ تدبیر می کند کار [این جهان را] از آسمان به زمین آنگاه بالا می رود [آن کار]

إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۵ ذَلِكَ
به سوی او در روزی که اندازه آن هزار سال است از آنچه که می شمارید ۵ این است

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶
[الله] داننده نهان و آشکار آن پیروزمند مهربان ۶ آنکه نیکو آفرید

كُلِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۷ ثُمَّ جَعَلَ
هر چیزی را که آفرید آن را و آغاز نمود آفرینش انسان را از گل ۷ آنگاه قرارداد

نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ۸ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
تبار او را از چکیده ای از آب بی ارزش ۸ سپس درست اندام کرد او را و دمید در او

مِنْ رُوحِهِ ۹ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۱۰ قَلِيلًا مَّا
از روح خود و قرار داد برای شما شنوایی و چشم ها و دل ها را ۱۰ [اما] اندکی

تَشْكُرُونَ ۱۱ وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
شکر می کنید ۱۱ و می گویند آیا چون ناپدید شویم در زمین آیا ما در

خَلْقٍ جَدِيدٍ ۱۲ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۱۳
آفرینشی نو خواهیم بود؟ [نه] بلکه آنان به دیدار پروردگار خود کافرند ۱۳ بگو کاملاً برمی گیرد شما را

مَلِكِ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ ۱۴ تَرْجِعُونَ ۱۵
فرشته مرگ که گمارده شده است بر شما آنگاه به سوی پروردگار خود بازگردانده می شوید ۱۵

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
و اگر ببینی وقتی که بزهکاران سرهايشان را نزد پروردگارشان

رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ
اگویندای پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس بازگردان ما را تا بکنیم کاری شایسته همانا ما یقین کنندگانیم

۱۲ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ
و اگر می خواستیم البته می دادیم به هر کسی هدایت او را ولیکن سزاوار گشته است این سخن

مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
از جانب من که هر آینه پر کنم دوزخ را از جن ها و آدمیان همگی

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
پس بچشید [این عذاب را] به سبب آنچه فراموش کردید این روز خود را هر آینه ما نیز فراموش کردیم شما را

وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۴ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
و بچشید عذاب جاودان را به سبب آنچه که می کردید جز این نیست که ایمان می آورند

بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
به آیات ما آنان که چون پند داده می شوند به آن می افتند سجده کنان و یاد کنند به پاکی با ستایش

رَبِّهِمْ ۝۱۵ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝۱۶ تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ
پروردگار خود را و ایشان تکبر نمی کنند فاصله می گیرد پهلوهای شان

عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
از بسترها می خوانند پروردگارشان را از روی ترس و امید و از آنچه داده ایم به ایشان

يُنْفِقُونَ ۝۱۷ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ
انفاق می کنند پس نمی داند هیچ کس آنچه را که نهفته شده است برایشان از روشنی چشم ها به پاداش

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۸ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا
آنچه که می کردند آیا کسی که مؤمن است مانند کسی است که فاسق است

لَا يَسْتَوُونَ ۝۱۹ أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
ا هرگز برابر نیستند آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس برای ایشان است

جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۰ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
باغ هایی که جایگاه [انهاست] جایگاهی [گرامی] است به سبب کارهایی که می کردند و آنان که نافرمانی کردند

فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ
پس جایگاهشان آتش [دوزخ] است هرگاه خواهند که بیرون آیند از آن بازگردانیده شوند در آن و گفته شود

لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝۲۱
به آنان بچشید عذاب آتشی که شما آن را دروغ می پنداشتید

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ تَرِدُ [در دنیا] سوی عَذَابٍ بَیْزِگَرِ [در آخرت] و هر آینه بچشانیم آنان را از عذاب

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ يَرْجِعْ وَهُوَ كَذَّابٌ ﴿۲۲﴾ و کیست ستمکار تر از کسی که پند داده شود به آیات پروردگارش باز

أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿۲۳﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاتَّخَذَ مِنْ دُونِ آلِهَتِهِ شُرَكَاءَ ۚ لَئِنْ رَدَّوهُ إِلَىٰ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّهُ الْيَهُودِي الْفَارِسی ۚ أَتُحِبُّ الْيَهُودَ ۚ ﴿۲۴﴾ و همانا ما از بزهکاران انتقام گیرنده ایم و هر آینه دادیم

مُوسَى الْكِتَابَ فَاتَّخَذَ مِنْ دُونِ آلِهَتِهِ شُرَكَاءَ ۚ لَئِنْ رَدَّوهُ إِلَىٰ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّهُ الْيَهُودِي الْفَارِسی ۚ أَتُحِبُّ الْيَهُودَ ۚ ﴿۲۴﴾ به موسی کتاب را پس مباش در هیچ تردیدی از دیلاران [دریافت آن] و گردانیدیم آن را

هُدًى لِّلَّذِينَ هَدَىٰ رَبُّهُمْ أَتُحِبُّ الْيَهُودَ ۚ ﴿۲۵﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا ۚ لَمَّا صَبَرُوا ۚ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿۲۶﴾ و قرار دادیم از ایشان پیشوایی که هدایت می کردند هدایتی برای بنی اسرائیل و به آیات ما یقین داشتند

هُدًى لِّلَّذِينَ هَدَىٰ رَبُّهُمْ أَتُحِبُّ الْيَهُودَ ۚ ﴿۲۵﴾ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا ۚ لَمَّا صَبَرُوا ۚ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿۲۶﴾ به فرمان ما از آن رو که شکیبایی کردند و به آیات ما یقین داشتند

هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ ﴿۲۷﴾ او داورى کند میان ایشان در روز رستاخیز در آنچه که آنان در آن اختلاف می کردند

يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ يَسْمَعُونَ ﴿۲۸﴾ آيا راه ننمود ایشان را که چقدر هلاک کردیم پیش از ایشان از نسل ها که

يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ يَسْمَعُونَ ﴿۲۸﴾ اکنون اینها راه می روند در مسکن ایشان همانا در این نشانه هاى است آيا نمى شنوند

أُولَٰئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَىٰ الْأَرْضِ ۚ فَخُجِرُوا ۚ ﴿۲۹﴾ آب را به سوى زمین بی گیاه پس بیرون می آوریم

أُولَٰئِكَ يَرْجِعُونَ إِلَىٰ الْأَرْضِ ۚ فَخُجِرُوا ۚ ﴿۲۹﴾ آب را به سوى زمین بی گیاه پس بیرون می آوریم

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ ۚ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۰﴾ این داورى اگر هستيد راستگويان و می گویند کی خواهد بود

قَدْ يَوْمَ الْفَتْحِ ۚ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۳۱﴾ سود ندهد به آنان که کفر ورزیده اند ایمان آوردن شان و نه ایشان مهلت داده شوند

فَاعْرَضَ عَنْهُمْ ۚ وَأَنْظَرَ ۚ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿۳۲﴾ پس روی بگردان از آنان و منتظر باش همانا آنان [نیز] منتظران اند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ

ای پیامبر پروا بدار از الله و فرمان مبر از کافران و منافقان همانا الله

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ

داناتی سنجیده کار ۱ و پیروی کن چیزی را که وحی می شود به تو از جانب هست

رَبِّكَ ۲ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۳ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

پروردگارت همانا الله به آنچه عمل می کنید آگاه است ۳ و توکل کن بر الله

وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۴ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي

و کافی است که الله کارساز باشد ۴ قرار نداده است الله برای هیچ مردی دو قلب در

جَوْفِهِ ۵ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ

درون او و قرار نداده است همسرانتان را که ظاهر می کنید [مرد به زنش بگوید: تو بر من مانند پشت ملحم هستی] آنان را مادران شما

وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۶ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۷ وَاللَّهُ

و قرار نداده پسرخواندگانتان را پسران شما این سخن شماست که با دهان های خود [می گویند] و الله

يَقُولُ الْحَقُّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۸ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ

می گوید سخن حق را و او هدایت می کند [به] راه [راست] ۸ بخوانید آنان را به [نام] پدرانشان

هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ

که این عادلانه تر است نزد الله پس اگر نشناختید پدرانشان را پس برادران شما

فِي الدِّينِ وَمَوَالِكُمْ ۹ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ

در دین و دوستان شما نیست و شما گناهی در آنچه که خطا کرده باشید

بِهِ ۱۰ وَلَٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۱۱ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

در آن و لیکن آنچه تعمد داشته است دل هایتان و هست الله آمرزگاری مهربان

۱۲ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۱۳ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۱۴

پیامبر سزاوارتر است به مؤمنان از خود ایشان و زنان پیامبر مادران ایشان اند

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ

و خویشاوندان برخی شان سزاوارتر [به ارث بردن] اند از برخی دیگر در کتاب الله

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۵ وَالْمُهَاجِرِينَ ۱۶ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا ۱۷

از [دیگر] مؤمنان و مهاجران مگر آنکه انجام دهید برای

مَعْرُوفًا ۱۸ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ ۱۹ مَسْطُورًا ۲۰

احسانی را هست این حکم در کتاب [الله] نوشته شده

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَأَزْ نُوْحٍ وَإِبْرَاهِيمَ
و [یاد کن] آنگاه که گرفتیم از پیامبران پیمانشان را و از تو و از نوح و ابراهیم

وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝۷
و موسی و عیسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان پیمانی سخت استوار را ۷

لَسْتَ لَئْسَ الصَّادِقِينَ عَنِ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا
تا بپرسد [الله] راست گویان را از راستی ایشان و آماده کرده است برای کافران عذابی دردناک را

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ
ای کسانی که ایمان آوردید یاد کنید نعمت الله را بر خود آنگاه که آمد بر شما ۸

جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
لشکریانی پس فرستادیم بر ایشان باد و لشکریانی را که نمی دیدید آنها را و هست الله

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝۹ إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
به آنچه می کنید بینا ۹ آنگاه که آمدند بر شما از بالای سر شما و از طرف پایین

مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ
شما و آنگاه که خیره ماند چشم ها و رسید دل ها به حنجره ها

وَتَطَنُّونَ ۚ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۝۱۰ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
و گمان می کردید به الله گمان های [گوناگون] ۱۰ آنجا آزمایش شدند مؤمنان و جنبانیده شدند

زُلْزَالًا شَدِيدًا ۝۱۱ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
جنبانیدنی سخت ۱۱ و آنگاه که می گفتند منافقان و آنان که در دل های شان

مَرَضٌ مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝۱۲ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ
مرض بود به ما وعده نداده است الله و رسول او مگر به فریب ۱۲ و آنگاه که گفتند گروهی

مِّنْهُمْ يَتَاهَلْ يَتَرَبَّ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
از آنان ای اهل مدینه نیست جای ماندن برای شما پس باز گردید و اذن می طلبیدند گروهی

مِّنْهُمْ النَّبَى يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا
از ایشان از پیامبر می گفتند همانا خانه های ما بی حفاظ است درحالی که نبود آن خانه ها بی حفاظ نمی خواهند مگر

فِرَارًا ۝۱۳ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
گریختن را ۱۳ و اگر داخل می شدند بر آنها [مورد هجوم قرار می گرفتند] از نواحی آن [شهر] آنگاه از آنها درخواست می شد که آشوب کنند

لَا تَوَهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ۝۱۴ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا
البته به سراغ آن می آمدند و درنگ نمی کردند برای آن جز اندکی و هر آینه پیمان بسته بودند

اللَّهُ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ إِلَّا أَذْبَرَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۝۱۵
با الله پیش از این که برنگردانند پشت ها را [به دشمن] و هست عهد الله بازخواست شدنی ۱۵

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا بگو سود ندهد شما را این فرار اگر بگریزید از مرگ یا از کشته شدن و آن هنگام

لَا تَمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ برخوردار نخواهید شد مگر اندکی ﴿١٦﴾ بگو کیست آنکه نگهدارد شما را از [عذاب] الله اگر

أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ بخواهد به شما بدی را یا بخواهد در حق شما رحمتی را و نیابند برای خود جز الله

وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ وَآلِقَائِلِينَ دوستی را و نه یآوری را ﴿١٧﴾ هر آینه می داند الله بازدارندگان را از شما و گویندگان

لَاخُونِهِمْ هَلُمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشْحَهْ به برادران خود که بیایید به سوی ما و حاضر نمی شوند به جنگ مگر اندکی ﴿١٨﴾ درحالی که بخیلان اند

عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ بر شما پس چون بیاید ترس [جنگ] بینی ایشان را که می نگرند به سوی تو در حالی که می چرخد چشم های شان

كَالَّذِي يُغْشَىٰ فِي الْخَوْفِ فَإِذَا زُلْزِلَتْ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا مِثْلَ طَرَفِ الْأَعْدَانِ مانند کسی که بیهوشی چیره شده باشد بر وی از [سختی] مرگ پس چون برود ترس زبان درازی کنند بر شما

بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشْحَهْ عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ با زبان های تیز درحالی که بخیلان اند بر مال [غنیمت] آنان ایمان نیاورده اند پس نابود گردانید

اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ الله کردارهای شان را و هست این کار بر الله آسان ﴿١٩﴾ می پندارند که احزاب [لشکرهای کفار]

لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ كَاشُوا أَنَّهُمْ بَادُونَ گرفته اند و اگر بیایند احزاب آرزو می کنند کاش آنان صحرانشین می بودند

فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ در میان بیابان نشینان سؤال می کردند از خبرهای شما و اگر باشند در میان شما

مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ کارزار نکنند مگر اندکی ﴿٢٠﴾ هر آینه هست برای شما در [سیره] رسول الله سرمشقی

حَسَنَةً لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾ نیکو برای کسی که امید می دارد به [ثواب] الله و روز آخرت و یاد می کند الله را بسیار ﴿٢١﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ و چون دیدند مؤمنان احزاب [لشکر کفار] را گفتند این همان است که وعده داده بود ما را الله و پیامبر او

وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿٢٢﴾ و راست گفت الله و پیامبرش و نیفزود ایشان را مگر ایمان و فرمانبری ﴿٢٢﴾

مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا **اللَّهُ** عَلَيْهِ فِئْتَهُمْ مَنْ
از مؤمنان مردانی اند که صادقانه وفا نمودند آنچه را که پیمان بسته بودند **با الله** بر سر آن پس از ایشان کسی است که

قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا **تَبْدِيلًا** (۲۳) لِيَجْزِيَ
به انجام رسانید پیمانش را [شهید شدند] و از آنان کسی است که انتظار می برد و تغییر ندادند [پیمان خود را] هیچ تغییری (۲۳) تا پادش دهد

اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصَدَقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ **اللَّهُ**
راستگویان را به سبب راستی شان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد **الله**

أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ **اللَّهُ** كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا (۲۴) **اللَّهُ** الَّذِينَ
یا [به رحمت] بازگردد به سوی ایشان همانا **الله** هست آمرزنده مهربان (۲۴) و بازگردانید **الله** کسانی را که

كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا **وَكَفَى** **اللَّهُ** الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
کفر ورزیدند با خشم شان [درحالی] که نیافتند هیچ خیری را و بسنده است **الله** مؤمنان را در جنگ

وَكَاثُ **اللَّهُ** قَوِيًّا عَزِيزًا (۲۵) وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ
و هست **الله** بس توانای پیروزمند (۲۵) و فرود آورد آنان را که پشتیبانی کرده بودند آنان را از

أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
اهل کتاب از قلعه هایشان و انداخت در دل های شان هراس را

فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا (۲۶) وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ
گروهی را می کشتید و اسیر می گرفتید گروهی [دیگر] را (۲۶) و میراث داد به شما زمین شان

وَدِيرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطْطُوهَا وَكَانَ **اللَّهُ** عَلَى كُلِّ
و خانه های شان و اموال شان را و زمینی را که قدم نهاده بودید در آن و هست **الله** بر هر

شَيْءٍ قَدِيرًا (۲۷) يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌ لَّا زَوْجَكَ إِنْ كُنْتَ تُرِيدُ
چیزی توانا (۲۷) پیامبر بگو به زنان خود اگر شما می خواهید

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنِ أُمَتِّعْكُمْ وَأُسْرِخَكُمْ
زندگانی دنیا و آرایش آن را پس بیاوید تا بهره مند کنم شما را و رها کنم شما را

سَرَاحًا جَمِيلًا (۲۸) وَلِنْ كُنْتَ تُرِيدُ **اللَّهُ** وَرَسُولُهُ وَالْدَارَ
رهاکردنی نیکو (۲۸) و اگر شما می خواهید **الله** و پیامبرش و سرای

الْآخِرَةَ فَإِنَّ **اللَّهُ** أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا (۲۹)
آخرت را پس همانا **الله** آماده ساخته است برای زنان نیکوکار از شما پاداشی بزرگ را (۲۹)

يَنْسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُمْ بِفَاحِشَةٍ يُمَيِّنَنَّ
ای زنان پیامبر هر که از شما انجام دهد کار زشت نمایانی را

لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى **اللَّهُ** يَسِيرًا (۳۰)
برای او عذاب دوچندان و هست این بر **الله** آسان (۳۰)

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُتَوِّهَا
و هر که فرمانبرداری کند از شما **الله را** و پیامبرش را و بکند کاری شایسته می دهیم به او

أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿۳۱﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ
پاداشش را دو بار و آماده می کنیم برای او روزی ارجمندی را ای زنان پیامبر

لَسْتَنَّ كَأَاحِدٍ مِّنَ النِّسَاءِ ۚ إِنَّ أَتَقِيْنَ ۖ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
نستید شما مانند هیچ یک از [دیگر] زنان اگر پرهیزکاری کنید پس نرم سخن مگویید

فِيْطَمَعُ الَّذِيْ فِيْ قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿۳۲﴾ وَ قَرْنَ
که طمع کند کسی که در دل او مرضی است و بگویید سخنی پسندیده و قرار بگیرید

فِيْ بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ ۚ وَأَقِمْنَ
در خانه های خود و جلوه گری نکنید مانند جلوه گری کردن [دوران] جاهلیت پیشین و برپا دارید

الصَّلَاةَ ۚ وَءَاتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا
نماز را و بدهید زکات را و اطاعت کنید از **الله** و پیامبرش جز این نیست که

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
می خواهد **الله** تا ببرد از شما هر پلیدی را ای اهل بیت [پیامبر] و پاک کند شما را

تَطْهِيرًا ﴿۳۳﴾ وَأَذْكُرْتُ مَا يُثَلَّىٰ ۚ خَوَانِدَةٌ مِّنْ
پاک گردنی و یاد کنید آنچه را که خوانده می شود در خانه های شما از

ءَايَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُمَا نَازِكٌ لِّطَيْفًا خَيْرًا ﴿۳۴﴾
آیات **الله** و سخنان پندآموز همانا **الله** هست نازک بین آگاه

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ ۚ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَالْمُؤْمِنَاتِ
همانا مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و زنان با ایمان

وَالْقَانِئِينَ وَالْقَانِئَاتِ ۚ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ ۚ وَالصَّابِرِينَ
و مردان فرمانبردار و زنان فرمانبردار و مردان راستگوی و زنان راستگوی و مردان شکیبا

وَالصَّابِرَاتِ ۚ وَالْخٰشِعِينَ وَالْخٰشِعَاتِ ۚ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
و زنان شکیبا و مردان فروتن و زنان فروتن و مردان صدقه دهنده

وَالْمُتَصَدِّقَاتِ ۚ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ ۚ وَالْحَفِظِينَ
و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و مردان نگهدارنده

فُرُوجَهُمْ ۚ وَالْحَفِظَاتِ ۚ وَالَّذِكْرُ لِلَّهِ كَثِيرًا
شرمگاه های خویش و زنان نگهدارنده [شرمگاه های خود] و مردان یادکننده **الله** [به ذکر] بسیار

وَالَّذِكْرُ أَكْرَبُ ۚ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿۳۵﴾
و زنان یادکننده [الله] آماده کرده است **الله** برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ را

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ

و نسزد برای مرد مؤمن و نه برای زن با ایمان چون حکم کند الله و رسول او کاری را اینکه باشد

لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

برای ایشان اختیار در کارشان و هر که نافرمانی کند الله و رسولش را پس هر آینه گمراه شده به گمراهی

مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ

اشکاری ﴿۳۶﴾ و [یاد کن] آنگاه که می گفتی به آن کسی که نعمت داده است الله بر وی و نعمت دادی تو نیز بر وی

أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ

نگهدار برای خود همسرت را و پروا کن از الله در حالی که پنهان می کردی در دل خود چیزی را که الله

مُبْدِيهِ وَتُخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ

پدید آورنده آن است و می ترسیدی از مردم و حال آنکه الله سزاوارتر است به آنکه بترسی از وی پس چون به انجام رسانید زید

مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي

از او حاجت خود را [از هم جناشند] به همسری تو در آوردیم او را تا اینکه نباشد بر مؤمنان هیچ باکی در

أَزْوَاجٍ أَذْعَبَاهُمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

[ازدواج] با همسران پسر خواندگانشان آنگاه که به انجام رسانند از ایشان حاجت خود را و هست فرمان الله انجام شدنی

﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي

نیست بر پیامبر هیچ باکی در آنچه واجب کرد الله برای او مانند روش الله در حق

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ

آنان که گذشتند پیش از این و هست فرمان الله به اندازه و اندازه گیری شده ﴿۳۸﴾ آنان که

يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى

می رسانند پیام های الله را و می ترسند از او و نمی ترسند از هیچ کسی مگر از الله و کافی است

بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن

الله برای حسابرسی ﴿۳۹﴾ نیست محمد پدر هیچ کس از مردان شما و لیکن

رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

پیامبر الله است و پایان بخش تمام پیامبران است و هست الله بر هر چیزی دانای ﴿۴۰﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً

ای کسانی که ایمان آورده اید یاد کنید الله را یاد کردنی بسیار ﴿۴۱﴾ و به پاکی بخوانید او را صبح

وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم

و شام ﴿۴۲﴾ اوست آن که درود می فرستد بر شما و فرشتگان او [نیز بر شما درود می فرستند] تا بیرون آورد شما را

مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

از تاریکی ها به سوی روشنایی و هست به مؤمنان مهربان ﴿۴۳﴾

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۖ وَاعِدَ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَأَيُّهَا

درویشان روزی که ملاقات کنند او را «سلام» است و آماده کرده است برای ایشان پاداشی ارجمند را ﴿٤٤﴾ ای

النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا

پیامبر همانا ما فرستادیم تو را گواه و مژده دهنده و بیم دهنده ﴿٤٥﴾ و دعوت کننده

إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَيَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُ لَهُمْ

به سوی الله به اذن او و چراغی درخشان است ﴿٤٦﴾ و مژده بده مؤمنان را به آنکه برای ایشان است

مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِيعُوا الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

از جانب الله بخششی بزرگ ﴿٤٧﴾ و اطاعت مکن کافران و منافقان را

وَدَعِ أَذْنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾

و واگذار آزار ایشان را و توکل کن بر الله و کافی است که الله کارساز باشد ﴿٤٨﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ

ای کسانی که ایمان آورده اید چون به نکاح درآورید زنان مؤمنه را سپس طلاق دهید ایشان را

مِّن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعُدُّوهنَّ

پیش از آنکه آمیزش کنید با ایشان پس نیست برای شما برعهده آنان هیچ عده ای که آن را به شمار آورید

فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا

پس بهره مند کنید ایشان را و رها سازید آنان را رها نمودنی نیکو ﴿٤٩﴾ ای پیامبر همانا ما

أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ

حلال کردیم برای تو زنان را که داده ای مهرهای شان را [و کنیزهایی] که مالک شده [ایشان را]

يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمَّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ

دست تو از آنچه به غنیمت داده است الله بر تو و دختران عمویت و دختران عمه هایت

وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً

و دختران دایی ات و دختران خاله هایت که هجرت کرده اند با تو و زن

مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا

مؤمنه ای را اگر ببخشد خود را برای پیامبر اگر بخواهد پیامبر که به زنی گیرد او را

خَالِصَةً لَّكَ مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا

این [حکم] خاص برای تو است نه مؤمنان ما نیک می دانیم آنچه واجب کردیم

عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَنُهُمْ لِكَيْلَا

بر ایشان در حق همسران ایشان و آنچه مالک شده است دست های ایشان [کنیزانشان] تا

يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٠﴾

نباشد بر تو هیچ باکی و هست الله آمرزنده مهربان ﴿٥٠﴾

﴿ تَرْجَىٰ مِنْ نَسَاءٍ مِنْهُمْ وَتُوْرَىٰ إِلَيْكَ مِنْ نَسَاءٍ وَمِنْ أَبْنَعِیَّتِ

به تأخیر می‌آفکنی [نوبت] هرکه را خواهی از ایشان و جای دهی نزد خود هرکه را خواهی و هر کدام را که نزد خود بطلبی

مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكَ ذَٰلِكَ أَذِنَ أَنْ تَقَرَّ أَعِیْنُهُنَّ

از آنهایی که برکنار کرده‌ای پس نیست هیچ گناهی بر تو این نزدیک‌تر است به آنکه روشن شود چشم‌های ایشان

وَلَا یَحْزَنُ وَلَا یَحْزَنُ وَیَرْضَیْنَ بِمَا ءَاتَیْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ یَعْلَمُ

و اندوهناک نشوند و راضی باشند به آنچه داده‌ای به ایشان همگی آنان و الله می‌داند

مَا فِی قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِیْمًا حَلِیْمًا ۝۵۱ لَا یَحِلُّ لَكَ

آنچه در دل‌های شماست و هست الله بس دانای بردبار ۵۱ حلال نیستند برای تو

النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ

زنان از این پس و نه حلال است آنکه جایگزین کنی به جای ایشان زنان دیگر را اگر چه به شگفت آوردتورا

حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ یَمِیْنُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ رَقِیْبًا

زیبایی ایشان مگر آنچه مالک گردد دست تو [کنیز] و هست الله بر همه چیزی نگهبان

یَٰۤأَیُّهَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُیُوتَ النَّبِیِّ إِلَّا أَنْ

ای کسانی که ایمان آوردید داخل نشوید به خانه‌های پیامبر مگر اینکه

یُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَیْرَ نَظَرِیْنِ إِنَّهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِیْتُمْ

اذن داده شود به شما به خوردن طعامی بی آنکه [زودتر بروید] منتظر بمانید برای پخته شدن آن ولی چون دعوت شوید

فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِنِیْنَ لِحَدِیْثٍ ۚ إِنَّ

پس درآیید پس چون طعام خوردید پراکنده شوید بی آنکه سرگرم سخنی شوید همانا

ذَٰلِكُمْ كَانَ یُؤْذَىٰ النَّبِیَّ فِیَسْتَحِیْءُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ

این کار شما می‌رنجانده پیامبر را پس شرم می‌کند از شما و الله

لَا یَسْتَحِیْءُ مِنَ الْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ

شرم نمی‌دارد از سخن حق و چون خواهید از آنان [زنان پیامبر] کالایی را پس طلب کنید از ایشان از

وَرَاءَ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ

پشت پرده این [سؤال پشت پرده] پاکیزه‌تر است برای دل‌های شما و دل‌های ایشان و روا نیست

لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ ۚ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ

برای شما که برنجانید پیامبر را و نه اینکه به نکاح گیرید زنان او را

مِنْ بَعْدِهِ ۚ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِیْمًا ۝۵۲

پس از وی هرگز این کار هست نزد الله [گناهی] بزرگ ۵۲ اگر

تُبَدُّوا شَیْئًا أَوْ تُخَفُّوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا ۝۵۳

آشکارا کنید چیزی را یا پنهان دارید آن را پس همانا الله هست به هر چیزی دانای ۵۳

۝۵۴

۝۵۴

۝۵۴

۝۵۴

۝۵۴

۝۵۴

۝۵۴

۝۵۴

۝۵۴

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَ فِي عَابَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ

نیست هیچ گناهی بر زنان در [ترک حجب] نزد پدرانشان و نه پسرانشان و نه برادرانشان و نه پسران

إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ

برادرانشان و نه پسران خواهرانشان و نه نزد زنان خود [یعنی زنان مسلمان] و نه نزد آنچه مالک آن شده

أَيْمَانَهُنَّ وَأَتَقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

دست های شان [یعنی غلام و کنیزشان] و پروا کنید [ای زنان] از الله همانا الله هست بر هر چیزی گواه

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

همانا الله و فرشتگان او درود می فرستند بر پیامبر ای کسانی که

ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ

ایمان آورده اید درود بفرستید بر وی و سلام بفرستید سلام گفتی همانا آنان که آزار می دهند

اللَّهُ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا

الله و پیامبرش را لعنت کرد آنان را الله در دنیا و آخرت و آماده کرده است برای شان عذابی

مُهِينًا وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

خوارکننده را و آنان که مردان مسلمان و زنان مسلمان را

يَغْتَرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا

بدون گناهی که انجام داده باشند هر آینه بر دوش گرفته اند بهتان و گناه آشکاری را

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ

ای پیامبر بگو به زنان خود و دختران خود و زنان مؤمنان که فروافکنند

عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَنُ وَكَانَ

بر خود بخشی از چادرهایشان را [که رهست] این نزدیک تر است به آنکه [به عفت] شناخته شوند پس مورد آزار قرار نگیرند ایشان و هست

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا لِّئِنْ لَّمْ يَنْهَ الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ

الله آمرزنده مهربان اگر باز نایستند منافقان و آنان که

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ

در دل های شان بیماری است و شایعه افکنان در مدینه هر آینه تو را می شورانیم

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا مَلْعُونِينَ

بر ضد آنان پس همسایه تو نخواهند ماند در مدینه جز اندکی لعنت شدگان

أَيْنَمَا تُقِفُوا أَخْذُوا وَقْتًا ثَقِيلًا سُنَّةَ اللَّهِ فِي

هر جا که ایستاده باشید اسیر گرفته شوند و کشته شوند به سختی [طبق سنت] الهی که در میان

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

اننان که گذشتند پیش از این و هرگز نیابی برای سنت الله دگرگونی را

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ

می پرسند از تو مردمان درباره رستاخیز بگو جز این نیست که دانستن [وقت] آن نزد **الله است** و چه چیزی تو را آگاه می سازد

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ

شاید آمدن رستاخیز باشد نزدیک ﴿٦٣﴾ همانا **الله** لعنت کرده است کافران را و آماده ساخته است

لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

برای آنان آتشی افروخته را ﴿٦٤﴾ که جاویدان اند در آن همیشه نیابند هیچ دوستی و نه یابوری را

يَوْمَ تَقُوبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ

روزی که گردانیده شود روی های شان در آتش می گویند ای کاش فرمان می بردیم **الله** را

وَأَطَعْنَا الرُّسُلًا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا

و فرمان می بردیم پیامبر را ﴿٦٦﴾ و گویند [ای] پروردگار ما همانا ما فرمان بردیم مهتران مان و بزرگان خود را

فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ

پس گمراه ساختند ما را از راه [راست] ﴿٦٧﴾ [ای] پروردگار ما بده به آنان دو چندان از عذاب را

وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

و لعنت کن آنان را لعنتی بزرگ ﴿٦٨﴾ ای کسانی که ایمان آوردید مباشید مانند آنان که

ءَاذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً ﴿٦٩﴾

رنجانیدند موسی را پس تبرئه کرد او را **الله** از آنچه گفته بودند و هست او نزد **الله** آبرومند ﴿٦٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ

ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از **الله** و بگویند سخنی استوار را ﴿٧٠﴾ که به صلاح آورد

لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

برای شما کارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهانتان را و هر که فرمان برد از **الله** و پیامبرش

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ

پس هر آینه کامیاب شود به کامیابی بزرگ ﴿٧١﴾ همانا عرضه داشتیم امانت را بر آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

و زمین و کوه ها پس قبول نکردند که بردارند آن را و ترسیدند از آن و برداشت آن را

الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

آدمی همانا او هست بس ستم پیشه نادان ﴿٧٢﴾ سرانجام عذاب کند **الله** مردان منافق

وَالْمُنَافِقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ

و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را و باز می گردد **الله** [به رحمت خود]

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

بر مردان مؤمن و زنان با ایمان و هست **الله** آمرزنده مهربان ﴿٧٣﴾

ترتیبها
۳۴

سُورَةُ سَبَاءٍ

آیاتها
۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
ستایش از آن الله است آن که برای اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و برای اوست ستایش

فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ
در آخرت و اوست آن سنجیده کار آگاه می داند آنچه فرومی رود در زمین

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ
و آنچه برون می آید از آن و آنچه فرو می آید از آسمان و آنچه بالا می رود در آن و اوست

الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ
آن مهربان آمرزنده و می گویند کسانی که کفر ورزیدند نمی آید ما را رستاخیز

قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
بگو چرا سوگند به پروردگار من هر آینه خواهد آمد بر شما [پروردگاری] که داننده غیب است پوشیده نیست از او هموزن

ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
ذره ای در آسمان ها و نه در زمین و نه هیچ چیز کوچک تر از آن

وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
و نه بزرگ تر [از آن] مگر آنکه در کتابی آشکار است تا پاداش دهد کسانی را که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته آنان برای ایشان است آمرزش و روزی

كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي عَايِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ
ارجمند و آنان که کوشیدند در [ابطال] آیه های ما عاجز گرانه آنان

لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ أَلِيمٍ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
برای شان عذابی از کیفری دردناک است و می بینند آنان که داده شده است به ایشان دانش

الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
آنچه فرستاده شده است به سوی تو از پروردگارت همان حق است و هدایت می کند به سوی راه

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
[الله] پیروزمند ستوده و می گویند آنان که کفر ورزیدند آیا دلالت کنیم شما را بر مردی که

يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّنْكُمْ إِنَّا لَنُفِئُ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾
خبر می دهد شما را چون پاره پاره شوید کاملاً پاره پاره شده همانا شما در آفرینش نو خواهید شد

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
آیا بر بسته است بر **الله** دروغی را یا با او جنونی است [نه] بلکه آنان که ایمان ندارند به آخرت

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
در عذاب و در گمراهی دور افتاده اند ﴿٨﴾ آیا ننگریستند به آنچه پیش روی ایشان است

وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمْ
و آنچه پس پشت سرشان است از آسمان و زمین اگر خواهیم فروبریم ایشان را

الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
در زمین یا بیفکنیم بر ایشان پاره ای از آسمان را به تحقیق در این

لَايَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
نشانی است برای هر بنده رجوع کننده [به حق] ﴿٩﴾ و هر آینه دادیم به داوود از نزد خود بخشی را

يَجِبَالٍ أَوْيَٰ مَعَهُ وَالطَّيْرِ وَالنَّارِ لَهُ الْحَدِيدُ ﴿١٠﴾ أَن أَعْمَلَ
[گفتم] ای کوهها همنا شوید با او و ای پرندگان [شمانیز همنا شوید با او] و نرم گردانیدیم برای او آهن را ﴿١٠﴾ [گفتم] که بساز

سَبِغَتِ فِرَاحَ وَغَشَادَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
زرهای فراخ و گشاده و انداز نگهدار در بافتن [حلقه های آن] و [گفتم] بکنید کارهای شایسته را همانا من به آنچه می کنید

بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَلِئْمَنَ الرِّيحِ غَدُوَهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ
بینایم ﴿١١﴾ و [مسخر گردانیدیم] برای سلیمان باد را [به اندازه] یک ماه و باز گشت شبانه گاهی اش [به اندازه] یک ماه بود

وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَظِيرِ وَمَنْ أَلْحَنَ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
و روان ساختیم برای او چشمه مس گداخته را و [مسخر گردانیدیم] از جن کسانی را که کار می کردند پیش روی او به اذن

رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾
پروردگارش و کسی که سرباز زند از ایشان از فرمان ما بچشانیم او را از عذاب آتش افروخته ﴿١٢﴾

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
می ساختند برای او آنچه می خواست از قلعه های نظامی [یا عبادتگاهها] و تندیس ها و کاسه های بزرگ مانند حوض ها

وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
و دیگر های بزرگ ثابت [گفتم] بجای آورید ای خانواده داوود شکر را و اندک اند از بندگان من

الشَّاكِرِينَ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ
شکر گزار ﴿١٣﴾ پس چون مقرر کردیم بر وی مرگ را دلالت نکرد ایشان را بر مرگ او

إِلَّا دَابَّةَ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ
مگر موریا نه ای که می خورد عصای او را پس چون افتاد دریافتند جنیان

أَن لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾
که اگر می دانستند غیب را درنگ نمی کردند در عذاب خوار کننده ﴿١٤﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
هر آینه بود برای قوم سبا در مسکن ایشان نشانه ای [آن نشانه] دو باغ [بود] از راست و چپ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
[گفتیم] بخورید رزق پروردگار خود را و سپاس بگزارید برای او [این] سرزمینی است پاکیزه و پروردگاری بس آمرزنده

۱۵ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
پس روی گردانیدند پس فرستادیم بر ایشان سیل بنیان کن و عوض دادیم ایشان را به جای دو باغشان

جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ
دو باغ دیگر دارای خوردنی های | بدمزه و شوره گز و چیز اندکی از درخت کنار

۱۶ ذَلِكَ جَزَيْنَهُم بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ ۚ
این [عذاب] را پاداش دادیم آنان را به سبب ناسپاسی که کردند و آیا کیفر دهیم جز ناسپاس را

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قَرْيَ ظَهْرَةٍ
و قرار دادیم میان ایشان و میان آبادی هایی که برکت نهادیم در آنها آبادی های آشکاری را

۱۷ وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۚ سِيرُوا فِيهَا لَيَالٍ وَأَيَّامًا ءَامِنِينَ
و مقرر کردیم در آنها رفت و آمد را [گفتیم] گردش کنید میان آنها شب ها و روزها درحالی که ایمن باشید

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
پس گفتند ای پروردگار ما دوری افکن میان سفرهای ما و ستم کردند بر خودشان پس گردانیدیم ایشان را

أَحَادِيثَ ۚ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
سخنان [عبثت آمیز] و پاره پاره کردیم آنها را کاملاً پاره پاره شده همانا در این [ماجرا] نشانه هایی است برای هر پیرشکبی

۱۸ شَكُورٍ ۚ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ ۚ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
سپاس گزارنده و هر آینه تحقق بخشید بر ایشان ابلیس گمان خود را پس پیروی کردند او را مگر

۱۹ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
گروهی اندک از مؤمنان و نبود برای او بر آنها هیچ غلبه ای

إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍ ۚ وَرَبُّكَ
لیکن [مبتلا کردیم آنان را] تا معلوم بدانیم چه کسی ایمان می آورد به آخرت از کسی که وی از آن [آخرت] در شک است و پروردگار تو

۲۰ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ۚ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ أَدْعَاكُمْ مِمَّنْ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ
بر هر چیزی نگاهبان است بگو بخوانید آنان را که می پندارید غیر از

۲۱ اللَّهُ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الله اند مالک نیستند هموزن ذره ای در آسمان ها و نه در

۲۲ الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ ۚ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ۚ
زمین و نیست برای ایشان در میان آن دو هیچ مشارکتی و نیست برای او از ایشان هیچ پشتیبانی

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنِ

و سود نکند شفاعت [کسی] نزد او مگر برای کسی که اجازه دهد او را [آن روز همه در اضطرابند] تا وقتی که برطرف شود دلهره از

قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

دل هایشان گویند چه چیز فرمود پروردگار شما گویند فرمود [سخن] حق را و اوست والای بزرگ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ

بگو چه کسی روزی می دهد شما را از آسمان ها و زمین بگو **الله**

وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ قُلْ

و همانا ما یا شما بر هدایتیم یا در گمراهی آشکار بگو

لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا تَعْمَلُونَ قُلْ

پرسیده نخواهید شد شما از آنچه ما بزه نمودیم و پرسیده نخواهیم شد ما از آنچه شما می کنید بگو

يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

جمع می کند میان ما پروردگار ما آنگاه دوری می کند میان ما به حق و اوست آن داور بس دانا

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْنَ إِلَهُكَ بِغَيْرِ اللَّهِ ۚ قُلْ هُوَ اللَّهُ

بگو بنمایید به من آنان را که ملحق کرده اید به او به عنوان شریکانی چنین نیست بلکه اوست **الله**

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَكُفَّهِ النَّاسِ

پیروزمند سنجیده کار و نفرستادیم تو را مگر برای همه مردم

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ قُلْ

مژده دهنده و بیم دهنده و لیکن بیشتر مردم نمی دانند

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ

و می گویند چه وقت است این وعده اگر هستید راستگویان

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَعِجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

بگو برای شما وعده گاه روزی است که تأخیر نمی توانید از آن روز لحظه ای و نه پیشی می توانید [از آن]

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا

و گفتند آنان که کفر ورزیدند هرگز ایمان نمی آوریم به این قرآن و نه

بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ

به آنچه که پیش از وی بود و اگر ببینی آنگاه که ستمکاران نگاه داشته می شوند نزد

رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ يَقُولُ الَّذِينَ

پروردگارشان رد و بدل می کنند برخی به سوی برخی دیگر سخن را [کشمکش می کنند با یکدیگر] می گویند آنان که

أَسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ قُلْ

به زبونی کشیده شده بودند به آنان که سرکشی کردند اگر نبودید شما هر آینه ما مؤمنان بودیم

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَكُمْ
گویند آنان که سرکشی کردند به آنان که به زبونی کشیده شدند آیا ما بازداشتیم شما را

عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
از هدایت بعد از آنکه آمد به [سوی] شما؟ [چنین نیست] بلکه شما بودید بزهکار ﴿۳۲﴾ و گویند آنان که

اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ
به زبونی کشیده شدند به آنان که سرکشی کردند: [چنین نیست] بلکه [بازداشت ما را] نیرنگ شب و روز [شما] چون

تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
امر می کردید ما را که کافر شویم به الله و قرار دهیم برای او همتیانی و پنهان می دارند پشیمانی خود را

لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
چون ببینند عذاب را و قرار می دهیم ما طوق ها را در گردن های کسانی که کفر ورزیدند

هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
آیا کیفر داده می شوند جز موافق آنچه می کردند ﴿۳۳﴾ و نفرستادیم در هیچ آبادی ای

مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۴﴾
هیچ بیم دهنده ای مگر گفتند خوش گذرانان آن همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم ﴿۳۴﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۳۵﴾
و گفتند ما زیادتریم از نظر اموال و اولاد و نیستیم ما عذاب شدگان ﴿۳۵﴾

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
بگو همانا پروردگار من فراخ می کند روزی را برای هر که خواهد و تنگ می گرداند [برای هر که خواهد] ولیکن بیشتر مردمان

لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا
نمی دانند ﴿۳۶﴾ و نیست اموال شما و نه اولاد شما چیزی که نزدیک گرداند شما را نزد ما

زُلْفَىٰ إِلَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ
نزدیک گردانیدنی مگر کسی است که ایمان آورد و کند کارشایسته پس آنان برای آنان است پاداش دوچندان

بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي
به سبب آنچه کردند و ایشان در قصرهای بلند در امان اند ﴿۳۷﴾ و آنان که سعی می کنند در

ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ
[رد] آیات ما عاجزگرانه آنان در عذاب احضار شدگان اند ﴿۳۸﴾ بگو

إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
هر آینه پروردگار من فراخ می گرداند روزی را برای هر که خواهد از بندگان خود و تنگ می گرداند برای او و هر چه

أَنْفَقْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿۳۹﴾
انفاق کنید از چیزی پس او [عطایی را] جایگزین آن خواهد کرد و او بهترین روزی دهندگان است ﴿۳۹﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْتُولَاءَ إِيَّاكُمْ كَانُوا
و روزی که محشور کند ایشان را همگی سپس گوید به فرشتگان آیا اینان شما را

يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِئْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
عبادت می کردند؟ ﴿۴۰﴾ گویند پاکی برای توست تو سرپرست مایی نه آنان بلکه آنان

يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ بِأَنَّهَا بَاطِلٌ كُفْرًا ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ
می پرستیدند جن ها را بیشترشان به آنها باور دارندگان بودند ﴿۴۱﴾ پس امروز در اختیار ندارد

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
برخی از شما برای برخی دیگر سودی و نه زیانی را و می گوئیم به کسانی که ستم کردند بچشید عذاب

النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
آتشی را که شما آن را دروغ می پنداشتید ﴿۴۲﴾ و چون خوانده شود بر ایشان آیات روشن ما

قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ ءَابَاؤُكُمْ
گویند نیست این مگر مردی که می خواهد که بازدارد شما را از آنچه می پرستیدند پدران شما

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
و گویند نیست این [قرآن] مگر دروغی برافته شده و گفتند کسانی که کفر ورزیدند درباره حق آنگاه که

جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَا ءَانِئْتَهُمْ مِنْ كُتُبٍ
بیامد نزد آنان نیست این مگر جادویی آشکار ﴿۴۳﴾ و ما ندادیم به ایشان هیچ کتابی

يَذَرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ
که بخوانند آن را و نفرستادیم به سوی آنان پیش از تو هیچ بیم دهنده ای را ﴿۴۴﴾ و تکذیب کردند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا ءَانِئْتَهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي
آنان که پیش از ایشان بودند و نرسیدند به ده یک آنچه که داده بودیم به ایشان [پیشینیان] پس تکذیب کردند پیامبران مرا

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ
پس چگونه بود کیفر من ﴿۴۵﴾ بگو جز این نیست پند می دهم شما را با یک [جمله] که

تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ الدُّورِ ﴿٤٦﴾ وَفَرَدَىٰ ثُمَّ تَنَفَّكُوا مِمَّا بَصَّاحِكُمْ
برخیزید برای الله دودو و یک یک سپس بیندیشید نیست همدم شما را

مِنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٧﴾
هیچ جنونی نیست او مگر بیم دهنده ای برای شما پیش از آمدن عذابی سخت ﴿۴۷﴾

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى
بگو آنچه خواستم شما را از مزد پس آن برای شماست نیست مزد من مگر بر الله و او بر

كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنْ رَّبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمِ الْغُيُوبِ ﴿٤٩﴾
هر چیزی گواه است ﴿۴۸﴾ بگو همانا پروردگار من می افکند حق را [بر دل ها] و او بسی دانای به نهانی هاست ﴿۴۹﴾

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبَدِّئُ **الْبَاطِلُ** وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ

بگو آمد حق و نه آغاز می کند باطل [آفرینش چیز تازه ای را] و نه باز می گرداند [آن را] بگو اگر گمراه شوم

فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّ إِنَّهُ

پس جز این نیست گمراه می شوم به زبان خویش و اگر راه یابم پس به سبب آن چیزی است که وحی می فرستد به من پروردگار من همانا لو

سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ

شنوایی پس نزدیک است و اگر ببینی آنگاه که وحشت زده شوند پس از دست نروند [را گریزی نیابند] و بازخواست شوند از

مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا ءَأَمَّنَّا بِهِءٍ وَأَنْتَ لَهمُ التَّنَافُوسِ مِنْ

جایی نزدیک و گویند ایمان آوردیم به آن [قرآن] و چگونه باشد برای آنها دستیابی [به ایمان] از

مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِءٍ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ

جایی دور و حال آنکه کفر ورزیدند به آن پیش از این و می افکنند

بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ

به ناپیدا [تیرا] از جایی دور! [ز روی گمان باطل سخن می گفتند] و جدایی افتد میان ایشان و میان خواسته هایشان

كَمَا فَعَلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٥٤﴾

چنانچه کرده شد با امثال آنان پیش از این [یا همکیشان آنان چنین رفتار شد] همانا آنان بودند در شکّی پر اضطراب

آیاتها

۴۵

سُورَةُ فَاطِرٍ

ترتیبها

۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَٰئِكَ

ستایش از آن الله است که آفریننده آسمان ها و زمین قرار دهنده فرشتگان است به عنوان پیام آوران دارای

أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّىٰ وَتِلْكَ وَرُبْعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ

بال های دودو و سه سه و چهار چهار می افزاید در آفرینش آنچه را خواهد همانا الله بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

چیزی تواناست آنچه گشاده گرداند الله برای مردم از رحمتی پس هیچ بازدارنده نیست برای آن

وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ بَيِّنَاتٍ

و آنچه را بازدارد پس هیچ فرستنده ای نیست برای آن پس از او و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ای

النَّاسِ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ

مردمان یاد کنید نعمت الله را بر خود آیا هیچ آفریننده ای هست جز الله که روزی دهد شما را

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَ تَوْفُكُونَ ﴿٣﴾

از آسمان و زمین نیست هیچ الهی مگر او پس چگونه گردانیده می شوید [از توحید]

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

و اگر تکذیب کنند تو را پس هر آینه تکذیب شدند پیامبران پیش از تو و به سوی الله بازگردانیده می شود همه کارها

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ

ای مردمان همانا وعده الله حق است پس فریب ندهد شما را زندگانی دنیا

وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ

و فریب ندهد شما را به [کرم] الله آن [شیطان] فریبکار همانا شیطان برای شما دشمن است پس بگیرید او را

عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۚ الَّذِينَ

دشمن جز این نیست که دعوت می کند حزب خود را تا شوند از همدمان آتش افروخته [دوزخ] آنان که

كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

کفر ورزیدند برای آنهاست عذابی سخت و آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای آنهاست

مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ أَفَمَنْ زُينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَأَاهُ فَسَاءَ

آمرزش و پاداشی بزرگ آیا کسی که زینت داده شد برای او بدی کردارش و ببیند آن را نیکو [مانند کسی است که چنین نیست]

فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ

پس همانا الله گمراه می کند هر که را خواهد و راه می نماید هر که را خواهد پس مبادا از دست رود جانت

عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۚ وَالَّذِي أَرْسَلَ

بر آنان از روی حسرت ها [ای گمراهی شان] همانا الله داناست به آنچه می کنند و الله است که فرستاد

الرِّيحَ فَثِيرٌ سَحَابًا فُسِقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ

بادها را پس برمی انگیزاند ابری را پس می رانیم آن به سرزمینی مرده پس زنده می گردانیم با آن زمین را پس از

مَوْتِهَا ۚ كَذَلِكَ النُّشُورُ ۚ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا

مردنش این چنین است برانگیختن هر که بخواید عزت را پس برای الله است عزت یکسره

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ

به سوی او بالا می رود سخن پاک و کار شایسته بالا می برد آن را و آنان که

يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ

نیرنگ های بد به کار می برند برای آنهاست عذابی سخت و نیرنگ آنان است که نابود می شود

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ

و الله آفریده شما را از خاک سپس از نطفه ای سپس قرار داد شما را جفت هایی [به صورت زن و مرد]

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ

و حمل نمی کند هیچ ماده ای و نمی نهد [آن را] مگر به علم او و عمر داده نمی شود به هیچ عمرکننده ای

وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ

و نه کم می شود از عمرش مگر [اینکه] در کتابی [ثبت است] همانا این [زیادت و نقصان] بر الله آسان است

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا
و برابر نیستند این دو دریا این یک شیرین است و خوش کام گواراست نوشیدن آن و آن دیگر

مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
شور و تلخ است و از هر یک می خورید گوشتی تازه را و بیرون می آورید

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفَلَكَ فِيهِ مَوَآخِرَ لَتَبْنَعُوا مِنْ فَضْلِهِ
زیوری که آن را می پوشید و می بینی کشتی ها را در آن شکافندگان [آب] تا بجوید از بخشش او

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ
و باشد که شما شکر کنید ﴿۱۲﴾ فرو می برد شب را در روز و فرو می برد

النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
روز را در شب و مسخر ساخته است آفتاب و ماه را هر یک می رود

لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تا مدتی معین این است **الله** پروردگار شما برای اوست فرمانروایی و آنان را که

تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ
می خوانید به جز وی مالک نیستند پوسته هسته خرمایی [کمترین چیزی را ندارند] ﴿۱۳﴾ اگر

تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
بخوانید آنان را نشنوند خواندن شما را و اگر [فرضا] بشنوند پاسخ نمی دهند به شما

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكُمْ مِثْلُ خَيْرٍ
و روز رستاخیز انکار می کنند شرک شما را و خبردار نمی کند تو را [هیچ کس] مانند [الله] آگاه

﴿١٤﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
ای مردم شما نیازمندانید به سوی **الله** و **الله** اوست آن بی نیاز

الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾
ستوده اگر خواهد ببرد شما را و بیاورد آفریده ای نو را

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَعِزٌّ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
و نیست این کار بر **الله** دشوار ﴿۱۷﴾ و بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار دیگری را و اگر

تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
بخواند گرانباری [کسی را] به برداشتن بار خویش برداشته نشود از آن [بار] چیزی اگر چه باشد [آن کس] خویشاوند

إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
جز این نیست که بیم می دهی آنان را که می ترسند از پروردگار خود در نهان و برپا می دارند نماز را

وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾
و هر که پاکی ورزد جز این نیست که پاکی ورزیده است به سود خود و به سوی **الله** است بازگشت

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمْتُ وَلَا النُّورُ
و برابر نیست و نابینا و بینا و تاریکی ها و نه روشنی

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
و نه سایه و نه باد گرم و برابر نیستند زندگان و نه مردگان

إِنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۚ إِنَّ
همانا الله می شنواید هر که را خواهد و نیستی تو شنواننده کسانی را که در گورها هستند نیستی

أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ
تو مگر بیم دهنده ای همانا ما فرستادیم تو را به حق مژده دهنده و ترساننده و نیست هیچ

أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۚ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ
امتی مگر اینکه گنشته است [به سر برده است] در آن بیم دهنده ای و اگر تکذیب کنند تو را پس به تحقیق تکذیب کردند آنان که

مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ
پیش از ایشان بودند آوردند برای آنها پیامبران شان نشانه های آشکار و نوشته ها و کتاب

الْمُنِيرِ ۚ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ
روشنگر را آنگاه [به کیفر] گرفتم آنان را که کفر ورزیدند پس چگونه بود کیفر من

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا
آیا ندیدی که همانا الله فروود آورد از آسمان آبی را پس برآوردیم به آن میوه ها که مختلف است

أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا
رنگ های آنها و بعضی از کوه ها دارای رگه هایی سفید و سرخ مختلف است رنگ های آنها

وَعَرَبِيبٌ سُودٌ ۚ وَالنَّاسِ وَالْدَوَابِّ وَالْأَنْعَامِ
و [برخی کوه ها] سیاه پررنگ [کاملاً سیاه] و از مردمان و جانوران و چهارپایان دامی

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ ۚ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۚ
گونگون است رنگ های آن همچنین جز این نیست که می ترسند از الله از میان بندگان دانشوران

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
همانا الله پیروزمند آمرزنده است همانا آنانی که می خوانند کتاب الله را

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
و برپا می دارند نماز را و انفاق می کنند روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا

يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ۚ لِيُؤْفِقَهُمْ أَجُورَهُمْ
امید دارند تجارتی را که هرگز کساد یابد تا کامل دهد به ایشان ثواب هایشان را

وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُمْ هُمَا أَوْ
و زیاده دهد به ایشان از فضل خود همانا او

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾

و آنچه را که وحی کردیم به سوی تو از کتاب همان حق است تصدیق کننده است آنچه را که پیش از

آن می باشد همانا **الله** به بندگان خود آگاه بیناست ﴿٣١﴾ **ثُمَّ** أَوْثَرْنَا الْكِتَابَ

آن می باشد همانا **الله** به بندگان خود آگاه بیناست ﴿٣١﴾ **ثُمَّ** اورت کتاب را

الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ وَمِنْهُمْ

به آنان که برگزیدیم از بندگان خود پس برخی آنان ستمگر به خویش اند و برخی شان

مُقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۖ يُأْذِنُ اللَّهُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ

میانہ رواند و برخی شان سبقت گیرنده به نیکی هاست به اذن **الله** این است آن

الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ

فزون بخشی بزرگ ﴿٣٢﴾ بهشت های پاینده ای که داخل شوند در آنها آراسته می شوند

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾

در آن ها از دستبندهایی طلا و مروارید و لباس ایشان در آنجا ابریشم است ﴿٣٣﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ

و گویند ستایش برای **الله** است آن که زدود از ما غم را همانا **پروردگار ما** آمرزنده

شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۚ لَا يَمَسُّنَا

قدردان است ﴿٣٤﴾ آن که جای داد ما را در سرای اقامت از فضل خود نمی رسد ما را

فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ

در آن هیچ رنجی و نرسد ما را در آن هیچ خستگی ﴿٣٥﴾ و آنان که کفر ورزیدند برای آنهاست

نَارُ جَهَنَّمَ لَا يَقْضِي عَلَيْهِمْ فِيمَوْتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ

آتش دوزخ نه حکم [مری] شود بر آنان که بمیرند و تخفیف نیابد از آنان چیزی از

عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِّخُونَ

عذابش این چنین کیفر می دهیم هر ناسپاسی را و آنها فریاد کنند ﴿٣٦﴾

فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ

در آن **[ای پروردگار ما بیرون آور ما را که بکنیم کار شایسته را غیر از آنچه که می کردیم**

أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ ۚ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۚ

آیا عمر ندادیم به شما آنقدر که پندپذیر شود در آن آنکه پند پذیرد و نیامد برای شما بیم دهنده؟

فَذُوقُوا ۖ فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّا اللَّهُ عَلِيمٌ

پس بچشید [عذاب را] پس نیست برای ستمکاران هیچ مددکاری ﴿٣٧﴾ همانا **الله** داننده

غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾

غیب آسمان ها و زمین است همانا وی دانای به راز سینه هاست ﴿٣٨﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا

اوست آن که قرارداد شما را جانشین ها در زمین پس هر که کفر ورزد پس بر وی است [زبان] کفر او و

يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْنًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
نمی افزاید کافران را کفرشان نزد پروردگارشان جز خشم و نمی افزاید کافران را

كُفْرَهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿۳۹﴾ **قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ**
کفرشان مگر زیانکاری ﴿۳۹﴾ بگو خبر دهید مرا از شریکان خود آنان که فرامی خوانید به

دُونِ اللَّهِ **أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ**
جز الله بنمایید مرا چه چیز آفریده اند از زمین یا برای آنان هست مشارکتی در آسمان ها

أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ
یاد داده ایم به آنان کتابی را پس آنان بر حجتی از او باشند؟ [نه] بلکه وعده نمی دهند ستمکاران

بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۰﴾ **إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ**
برخی از آنها برخی دیگر را مگر از روی فریب ﴿۴۰﴾ همانا الله نگه می دارد آسمان ها

وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولًا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ
و زمین را از اینکه فرو لغزند و اگر فرو لغزند نگه نمی دارد آنها را هیچ کس پس از وی

إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۴۱﴾ **وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ**
همانا او است بردبار آمرزنده ﴿۴۱﴾ و سوگند خوردند به الله سخت ترین سوگندهای خود که اگر

جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
بباید برای ایشان بیم دهنده ای هر آینه خواهند بود هدایت یافته تر از هر یک امت ها پس چون آمدن دشان بیم دهنده ای

مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿۴۲﴾ **أَسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ**
نیفزود آنان را مگر گریز و بیزاری [از حق] ﴿۴۲﴾ [از روی] خود بزرگ بینی در زمین و نیرنگ بد

وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
و فرا نمی گیرد نیرنگ بد مگر صاحبش را پس آیا انتظار دارند جز روش [عقوبت]

الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
پیشینیان را پس نیابی برای روش الله هیچ دگرگونی را و نیابی برای روش الله هیچ تغییری را

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
﴿۴۳﴾ آیا گردش نکردند در زمین تا ببینند چگونه شد سرانجام آنان که پیش

قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
از آنان بودند و بودند نیرومندتر از آنان و چنان نیست که الله عاجز کند او را چیزی

فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿۴۴﴾
در آسمان ها و نه در زمین همانا او هست دانای توانا ﴿۴۴﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ
و اگر به کیفر می رساند **الله** مردمان را به سبب آنچه می کردند و نمی گذاشت بر

ظَهْرَهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى
پشت آن [زمین] هیچ جنبنده ای را ولیکن به تأخیر می افکند آنان را تا سرآمدی معین

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَاتِ اللَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا
پس چون بیاید سرآمدشان **الله** پس همانا هست به بندگان خود بینا

ترتیبها

۳۶

سُورَةُ يُسَٰ

آیاتها

۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَسَّ ۱ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ ۲ إِنَّكَ لَمِنَ ۳ الْمُرْسَلِينَ ۲ عَلَىٰ
یا، سین سوگند به این قرآن استوار و سنجیده همانا تو از پیامبرانی بر

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۴ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۵ لِتُنذِرَ قَوْمًا
راهی راست فروفرستاده آن پیروزمند مهربان تا بیم دهی قومی را که

مَا أُنذِرَ ءَابَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۶ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
بیم دلد نشنند پدران شان در نتیجه ایشان بی خبران اند هر آینه سزاوار گشته است فرمان [عذاب] بر بیشترشان

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۷ إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَىٰ
پس آنان ایمان نمی آورند همانا ما قرارداده ایم در گردن هایشان طوق هایی پس آنها تا

الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۸ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
زنخه های شان رسیده پس آنان سردر هوا ماندگان اند و قراردادیم پیش روی آنان حائلی را

وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۹ وَسَوَاءٌ
و پشت سرشان حائلی را پس پرده افکندیم بر [چشمهای] شان پس آنان هیچ نمی بینند و یکسان است

عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۱۰ إِنَّمَا تُنذِرُ
بر ایشان چه بیم دهی آنان را یا بیم ندهی آنان را ایمان نمی آورند جز این نیست که بیم می دهی

مَنْ أَتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ ۱۱ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
آن را که پیروی کند این پند را و بترسد از **الله** [مهر گستر] در نهان پس مژده بده او را به آمرزش

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۱۱ إِنَّا نَحْنُ نَحْيُ الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ
و پاداشی ارجمند همانا ما خود زنده می گردانیم مردگان را و می نویسیم

مَا قَدَّمُوا وَءَاثَرَهُمْ ۱۲ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۱۳
آنچه پیش فرستادند و آثارشان را [که برجای نهاده اند] و هر چیزی به شمار آورده ایم آن را در کارنامه ای روشن

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾
و بزَن برای ایشان مَثَلی را مردمان آن آبادی را چون آمدند نزدشان فرستادگان ﴿۱۳﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا
آنگاه که فرستادیم به سوی ایشان دو تن را پس تکذیب کردند هر دو را پس تقویت دادیم [آن دو را] به سومی پس گفتند همانا ما

إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
به سوی شما فرستاده شدگانیم ﴿۱۴﴾ گفتند نیستید شما مگر آدمی مانند ما و فرو نفرستاده است

الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا
[الله] مهر گستر هیچ چیزی را نیستید شما مگر اینکه دروغ می گوئید ﴿۱۵﴾ گفتند پروردگار ما می داند همانا ما

إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا الْبَلِّغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
به سوی شما فرستاده شدگانیم ﴿۱۶﴾ و نیست بر ما مگر پیغام رسانیدن روشن ﴿۱۷﴾

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ
گفتند همانا ما فال بد گرفتیم به شما اگر دست برندارید هر آینه سنگسار کنیم شما را و البته برسد به شما

مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَهِّرْ كُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ
از سوی ما عذابی دردناک ﴿۱۸﴾ گفتند فال بد شما با خود شماست آیا اگر پند داده شوید [به فال بد می گیرید؟]

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ
بلکه شما قومی اسراف کارید ﴿۱۹﴾ و آمد از منتهای آن شهر مردی

يَسْعَىٰ قَالَ يَنْقَوْمُ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ اتَّبِعُوا مَنْ
که می دوید گفت ای قوم من پیروی کنید از فرستادگان ﴿۲۰﴾ پیروی کنید از کسانی که

لَا يَسْتُلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي
درخواست نمی کنند از شما هیچ مزدی را و ایشان راه یافتگان اند ﴿۲۱﴾ و چه شده است مرا که بندگی نکنم آن را که

فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ
آفریده است مرا و به سوی او بازگردانیده می شوید ﴿۲۲﴾ آیا بگیرم به جز او الهه هایی را؟ اگر

يُرْدِنَ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا
بخواهد برای من [الله] مهر گستر ضرری را دفع نکند از من شفاعت ایشان چیزی را و

يُنْقَدُونَ ﴿٢٣﴾ إِنْ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنْ آمَنْتُمْ
نرهانند مرا ﴿۲۳﴾ همانا من آنگاه در گمراهی آشکاری خواهم بود ﴿۲۴﴾ همانا من ایمان آوردم

بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
به پروردگار شما پس بشنوید از من ﴿۲۵﴾ گفته شد [به او] داخل شو در بهشت گفت ای کاش قوم من

يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾
می دانستند به اینکه آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گرامی داشتنگان ﴿۲۷﴾

وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
و فرود نیاوردیم بر قوم او پس از او هیچ سپاهی را از آسمان و نبوده ایم

كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ
ما فرو فرستندگان نبود [کیفر آنان] مگر یک بانگ [سهمگین] پس ناگهان ایشان [سردو] خاموش شدند

يَحْزَنُونَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
افسوس بر این بندگان نیاید برای آنان هیچ پیامبری مگر اینکه او را

يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٩﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
ریشخند می کردند آیا ندیدند چقدر هلاک ساختیم پیش از ایشان از نسل ها

أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ
که آنها به سوی ایشان بر نمی گردند نیستند هیچ یک مگر اینکه همگی نزد ما حاضر شدگان اند

وَأَيُّهُمْ أَهْلُ الْأَرْضِ الْأَمْلَسَةُ أَحْيَيْتُهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
و نشانه ای است برای آنان زمین مرده که زنده گردانیدیم آن را و بیرون آوردیم از آن دانه را

فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ
پس از آن می خورند و قرار دادیم در آن باغ هایی از درختان خرما

وَأَعْنَبٍ وَفَجْرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٢﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ
و انگور و روان ساختیم در آنها از چشمه ها تا بخورند از فراورده آن

وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٣﴾ سُبْحَنَ الَّذِي
و نساخته است آن را دست های شان آیا پس سپاس نمی گزارند؟ پاک است [الله] که

خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ
آفرید جفت ها را همه اش را از آنچه می رویاند زمین و از خودشان

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَآيَةٌ لَهُمْ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
و از آنچه نمی دانند و نشانه ای است برای ایشان شب بیرون می کشیم از آن روز را

فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٣٥﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
پس ناگهان ایشان در تاریکی فرومانند و آفتاب روان است به سوی قرارگاه خودش

ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٦﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ
این است اندازه گیری آن پیروزمند دانا و برای ماه مقرر کردیم منزل هایی را تا

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٧﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ
باز گردد مانند شاخه کهنه خوشه خرما نه آفتاب سزاوار است برایش که دریابد

الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾
ماه را و نه شب پیشی گیرنده است بر روز و هر یکی در مدار خود شناورند

وَأَيُّهُمُ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا

و نشانه ای است برای ایشان که همانا ما برداشتیم نسل ایشان را در کشتی پر بار ﴿۴۱﴾ و آفریدیم

لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ

برای ایشان مانند آن چیزی را که سوار می شوند [بر آن] ﴿۴۲﴾ و اگر بخواهیم غرق کنیم آنان را پس نباشد فریادرسی برای شان

وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا

و نه ایشان نجات داده می شوند ﴿۴۳﴾ مگر از روی رحمتی از خود ما و بهره مندی تا مدتی ﴿۴۴﴾ و چون

قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

گفته شود به ایشان که پروا کنید از آنچه که پیش روی شماست و از آنچه پشت سر شماست باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید ﴿۴۵﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و نمی آید برای شان هیچ نشانه ای از نشانه های پروردگارشان جز آنکه باشند از آن روگردانندگان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

﴿۴۶﴾ و چون گفته شود به آنان که انفاق کنید از آنچه روزی داده است به شما الله گویند آنان که کافر شدند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي

به آنان که ایمان آوردند آیا اطعام کنیم کسی را که اگر می خواست الله اطعام می کرد او را؟ نیستید شما مگر در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

گمراهی آشکاری ﴿۴۷﴾ و می گویند کی خواهد بود این وعده اگر هستید راستگویان؟

﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

﴿۴۸﴾ انتظار نمی برند مگر یک بانگ [سهمگین] را که بگیرد آنان را درحالی که ایشان در کشمکش اند

﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

﴿۴۹﴾ پس نتوانند هیچ سفارشی را و نه به سوی خانواده خود بازگردند ﴿۵۰﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

و دمیده شود در صور پس ناگهان ایشان از قبرها به سوی پروردگار خود می شتابند

﴿٥١﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ

﴿۵۱﴾ گویند ای وای بر ما چه کسی برانگیخت ما را از خوابگاهمان؟ این است آنچه وعده کرده بود [الله] مهر گستر

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً

و راست گفتند پیامبران ﴿۵۲﴾ نباشد جز یک بانگ

وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ

سهمگین پس به ناگاه ایشان همگی نزد ما حاضر کرده شدگان اند ﴿۵۳﴾ پس امروز ستم نشود

نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

به کسی هیچ ستمی و جزا داده نمی شوید مگر آنچه می کردید ﴿۵۴﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهُونَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ
همانا اهل بهشت امروز در سرگرمی ای شادمانند ایشان و همسرانشان

فِي ظِلٍّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِفُونَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيهَا فَنَكِهَةٌ وَلَهُمْ
در سایه ها بر تخت ها تکیه کنندگان اند ﴿٥٦﴾ برای ایشان است در آن [بهشت] هر میوه ای برای ایشان است

مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَرُوا الْيَوْمَ
آنچه می خواهند ﴿٥٧﴾ [برای ایشان] سلام است سخنی از جانب پروردگار مهربان ﴿٥٨﴾ [گفته می شود] و جدا شوید امروز

أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾ أَلَمْ آغْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ آدَمَ أَن
ای بزهکاران ﴿٥٩﴾ آیا سفارش نکرده بودم به شما ای فرزندان آدم اینکه

لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَن أَعْبُدُونِي
پرستش مکنید شیطان را؟ همانا او برای شما دشمنی آشکار است ﴿٦٠﴾ و اینکه بپرستید مرا

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا
این است راهی راست ﴿٦١﴾ و هر آینه گمراه ساخت از شما گروه بسیاری را

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
آیا خرد نمی ورزیدید ﴿٦٢﴾ این دوزخی است که وعده داده می شدید

أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ
داخل شوید امروز به [کیفر] آنکه کفر می ورزیدید ﴿٦٤﴾ امروز مهر می نهیم

عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
بر دهان هایشان و سخن می گوید با ما دست هایشان و گواهی می دهد پاهایشان به آنچه

يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
می کردند ﴿٦٥﴾ و اگر می خواستیم قطعاً محو می کردیم چشم های ایشان را پس پیشی گرفتند

الضَّرَاطَ فَإِنَّ يَبْصُرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
[به سوی] راه اما چگونه می دیدند ﴿٦٦﴾ و اگر می خواستیم قطعاً مسخ می کردیم ایشان را

عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا أَسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
بر جایگاهشان پس نتوانند گذشتن [از آن] و نه برگردند

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾
و هر که را عمر دراز دهیم نگون سارش می کنیم در آفرینش آیا خرد نمی ورزند؟ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ
و نیاموختیم او را شعر گفتن سزاوار نیست برای او نیست این [قرآن] مگر پندی و قرآنی آشکار

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحَقِّقَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾
تا بیم دهد هر که را زنده است و سزاوار گردد فرمان [عذاب] بر کافران ﴿٧٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
آیا ندیده اند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخته است دست های ما چهارپایان دامی را که ایشان آنها را

مَلِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
مالک اند؟ ﴿٧١﴾ و رام ساختیم آنها را برای ایشان پس برخی از آنها مرکب های ایشان است و برخی از آنها را می خورند ﴿٧٢﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
و برای آنان است در آنها سودها و آشامیدنی ها آیا پس سپاس نمی گزارند؟ ﴿٧٣﴾ و گرفتند

مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَّهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
غیر از الله الهه هایی را باشد که ایشان یاری شوند ﴿٧٤﴾ درحالی که نمی توانند

نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَمْ يَأْتُوا بِالْحَاجَّةِ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٧٥﴾ قَوْلُهُمْ
یاری کردن شان را و ایشان برای آنها لشکری احضار شده اند ﴿٧٥﴾ پس اندوهگین نسازد تو را سخنشان

إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا
همانا ما می دانیم آنچه را پنهان می کنند و آنچه را آشکار می نمایند ﴿٧٦﴾ آیا ندیده است آدمی که ما

خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا
آفریدیم او را از نطفه ای؟ پس اینک او ستیزنده ای آشکار است ﴿٧٧﴾ و زد برای ما

مَثَلًا وَلَنَنْصُرَنَّ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾
مثلی را و فراموش کرد آفرینش خود را گفت چه کسی زنده می کند این استخوان ها را درحالی که پوسیده اند ﴿٧٨﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾
بگو زنده می کند آنها کسی که پدید آورد آنها را نخستین بار و او به هر آفرینشی داناست ﴿٧٩﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
﴿٧٩﴾ آن که قرار داد برای شما از درخت سبز آتشی را پس اکنون شما

مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
از آن برمی افروزید ﴿٨٠﴾ آیا نیست آن که آفرید آسمان ها و زمین را

بِقَدْرِ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾
توانا بر اینکه بیافریند مانند ایشان را آری و اوست آن آفریننده بس دانا ﴿٨١﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾
جز این نیست فرمان او [این است که] چون بخواهد [آفرین] چیزی را اینکه گوید به او باش بی درنگ موجود می شود ﴿٨٢﴾

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾
پس پاک است [الله] که به دست اوست فرمانروایی هر چیزی و به سوی او بازگردانده می شوید ﴿٨٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالصَّافَّاتِ صَفًا ۱ فَالزَّجَرَاتِ زَجْرًا ۲ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۳

سوگند به آن صف زدگان [نیکو] ۱ و آن بازدارندگان [سخت] ۲ به آن تلاوتگران [ذکر] قرآن ۳

إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۵ وَرَبُّ

همانا اله شما یکی است ۴ پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست و پروردگار

الْمَشْرِقِ ۵ إِنَّا زَيْنًا أَلَسْمَاءَ الدُّنْيَا بَرِيَّةٌ الْكَوَكِبِ ۶ وَحِفْظًا

مشرق ها ۵ همانا ما زینت دادیم آسمان نزدیکتر را به زیور ستارگان ۶ و برای نگهداری

مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۷ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِ الْأَعْلَى وَيَقْدِفُونَ

از هر شیطان سرکشی ۷ نمی توانند گوش فرادهند به ملا اعلی و انداخته می شوند

مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ۸ دُحُورًا ۹ وَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ ۱۰ إِلَّا مَن خُفِيَ

از هر طرف ۸ تا دور شوند و برای ایشان است عذابی دائم ۱۰ مگر آن که پنهان شد [خبری را]

الْخُطْفَةَ ۱۱ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۱۲ فَاسْتَفْتِهِمْ ۱۳ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا

ربودنی [به سختی] پس تعقیب کند او را شاره ای درخشان ۱۲ اکنون بپرس از ایشان آیا ایشان سخت ترند از حیث آفریدن

أَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ۱۴ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّن طِينٍ لَّازِبٍ ۱۵ بَلْ عَجِبْتَ

یا آنان که ما آفریده ایم؟ همانا ما آفریدیم ایشان را از گل چسبنده ۱۵ بلکه تودر شگفتی

وَيَسْتَسْخِرُونَ ۱۶ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۱۷ وَإِذَا رَأَوْا ءَايَةً

و آنها ریشخند می کنند ۱۶ و چون پند داده شوند پند نمی گیرند ۱۷ و چون ببینند نشانه ای را [به شنت] مسخره می کنند

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۱۸ أَعِذَا مِنَّا وَكُنَّا نُرَابًا وَعِظْمًا

و می گویند نیست این مگر جادویی آشکار ۱۸ او می گویند آیا چون بمیریم و بشویم خاک و استخوان هایی

أَنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۱۹ أَوَّابًا أَوَّالُونَ ۲۰ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

آیا ما باز برانگیخته می شویم ۱۹ و آیا پدران پیشین ما [نیز] بگو بلی [باز برانگیخته می شوید] درحالی که دلیل باشید

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۲۱ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۲۲ وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا

پس جز این نیست که آن [برانگیختن] نهیبی است یگانه پس در آن وقت ایشان می نگرند ۲۲ و گویند ای وای بر ما این است

يَوْمَ الدِّينِ ۲۳ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۲۴ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ۲۵

روز جزا ۲۳ این است روز داوری که شما آن را تکذیب می کردید ۲۵

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۲۶ مِن دُونِ

گرد آورید کسانی را که ستم می کردند با همسانان شان و آنچه می پرستیدند ۲۶ غیر از

اللَّهِ ۲۷ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۲۸ وَقَفَّوهُمْ ۲۹ مَسْئُولُونَ ۳۰

الله پس رهنمون شوید آنان را به راه دوزخ ۲۸ و نگاهشان دارید ۲۹ همانا آنان بازخواست شدگان اند ۳۰

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ

چه شده است شما را که یکدیگر را یاری نمی کنید ﴿٢٥﴾ بلکه ایشان امروز [خود را] تسلیم کنندگان اند ﴿٢٦﴾ و روی می آورند برخی شان

عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

بر برخی دیگر درحالی که از یکدیگر می پرسند ﴿٢٧﴾ گویند همانا شما می آمدید نزد ما از جانب راست ﴿٢٨﴾

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ

گویند بلکه شما خود نبودید ایمان آوردگان ﴿٢٩﴾ و نبوده است ما را بر شما هیچ تسلطی

بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ﴿٣١﴾ لَذَٰيْقُونَ ﴿٣٢﴾

بلکه شما بودید گروهی سرکشان ﴿٣٠﴾ پس سزاوار گشت بر ما سخن پروردگار ما همانا ما چشندگانیم [عذاب را] ﴿٣١﴾

فَآغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَوِينَ ﴿٣٣﴾ فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

پس گمراه کردیم شما را همانا ما بودیم گمراهان ﴿٣٣﴾ پس هرآینه همه ایشان آن روز در عذاب شریک اند

﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ

همانا ما این چنین می کنیم با بزهکاران ﴿٣٤﴾ همانا آنان چون گفته می شد به آنها

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ آيِنَا لَتَأْتِكُنَّ الْهَيَاتِ

که نیست هیچ الهی جز الله تکبر می کردند ﴿٣٥﴾ و می گفتند آیا ما رها کنیم اله های خود را

لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ

برای شاعری دیوانه ﴿٣٦﴾ بلکه آورده است حق را و تصدیق کرده است پیامبران را ﴿٣٧﴾ همانا شما

لَذَٰيِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

چشندگان اید آن عذاب دردناک را ﴿٣٨﴾ و جزا داده نشوید جز آنچه را که می کردید

﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

مگر بندگان برگزیده ناب الله ﴿٤٠﴾ آنان برایشان است روزی ای معلوم ﴿٤١﴾

فَوَكَكُهُمْ وَهُمْ يُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ

میوه های [گوناگون] و ایشان گرامی داشتگان اند ﴿٤٢﴾ در بهشت های پر نعمت ﴿٤٣﴾ بر تخت ها روبه روی همدیگر

﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ شَرَابٍ رَّوَّانٍ ﴿٤٥﴾ بَيضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ

می گردانند بر آنان پیاله ای از شرابی روان ﴿٤٥﴾ سفید لذت بخش برای نوشندگان

﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ

نه در آن سرگیجه است و نه ایشان از آن مست شوند ﴿٤٧﴾ و نزد ایشان باشد زنان فروهشته

الطَّرَفِ عَيْنٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ

چشم فراخ چشم ﴿٤٨﴾ گویی ایشان تخم نهان داشته شده اند ﴿٤٩﴾ پس روی آورند برخی شان بر

بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

برخی دیگر درحالی که از همدیگر پرسند ﴿٥٠﴾ گوید گوینده ای از ایشان همانا من بود برایم همنشینی ﴿٥١﴾

يَقُولُ أَأَنْتَ لِمِنَ الْمُصْذِقِينَ ﴿٥٢﴾ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَأَنْتَا
که می گفت آیا تو از تصدیق کنندگانی ﴿٥٢﴾ آیا چون بمیریم و شویم خاک و استخوان ها آیا ما

لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءٍ
جزا داده شدگانیم ﴿٥٣﴾ گوید [آن بهشتی] آیا شما سر می کشید ﴿٥٤﴾ پس سر برمی آورد و می بیند او را در میان

الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
دوزخ ﴿٥٥﴾ گوید سوگند به الله هر آینه نزدیک بود تو که هلاک کنی مرا ﴿٥٦﴾ و اگر نمی بود نعمت پروردگارم

لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿٥٧﴾ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا مَوْتَنَا
هر آینه می بودم از جمله حاضر کرده شدگان [در عذاب] ﴿٥٧﴾ آیا اکنون ما مردنی نیستیم؟! ﴿٥٨﴾ مگر به مرگ

الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾
نخستین خود و نیستیم ما عذاب شدگان ﴿٥٩﴾ همانا این همان کامیابی بزرگ است ﴿٦٠﴾

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿٦١﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةٍ
برای اینچنین [رستگاری] باید عمل کنند عمل کنندگان ﴿٦١﴾ آیا این بهتر است برای پذیرایی یا درخت

الزَّقُومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
زقوم ﴿٦٢﴾ همانا ما قرار داده ایم آن را بلایی برای ستمکاران ﴿٦٣﴾ همانا آن درختی است که

تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ ﴿٦٥﴾
برمی آید در قعر دوزخ ﴿٦٤﴾ خوشه اش مانند سرهای شیاطین است ﴿٦٥﴾

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا فَمَا لَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ
پس همانا آنان خورندگان اند از آن پس پر کنندگان اند از آن شکم ها را ﴿٦٦﴾ پس همانا برای آنان است

عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾
بر آن طعام آمیزه ای است از آب جوشان ﴿٦٧﴾ آنگاه ﴿٦٧﴾ همانا بازگشت آنان به سوی دوزخ است ﴿٦٨﴾

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾
همانا آنان یافته بودند پدران خود را گمراهان ﴿٦٩﴾ پس آنان بر پی آنان می شتافتند ﴿٧٠﴾

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
و به تحقیق گمراه شده بودند پیش از آنها بیشتر پیشینیان ﴿٧١﴾ و به تحقیق فرستاده ایم در میانشان

مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾
بیم دهندگان ﴿٧٢﴾ اکنون بین چگونه شد سرانجام بیم داده شدگان ﴿٧٣﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمَخْصِيصِينَ ﴿٧٤﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلَنِعْمَ
مگر بندگان ناب برگزیده الله ﴿٧٤﴾ و به تحقیق ندا کرد ما را نوح پس به خوبی ما

الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾
اجابت کنندگانیم ﴿٧٥﴾ و رهانیدیم او و خانواده اش را از آن پریشانی بزرگ ﴿٧٦﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا فِي الْأَخْرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ
و گردانیدیم نسل او را تنها باقی ماندگان ﴿۷۷﴾ و برجای نهادیم برای او [نام نیک] در میان آیندگان ﴿۷۸﴾ سلام باد

عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ
بر نوح در [همه] جهانیان ﴿۷۹﴾ همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۸۰﴾ همانا او از

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ
بندگان مؤمن ما بود ﴿۸۱﴾ باز غرق ساختیم دیگران را ﴿۸۲﴾ و همانا

شَيْعِنَهُ لِإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ
پیروان اوست ابراهیم ﴿۸۳﴾ آنگاه که آمد پیش پروردگار خود با دلی سالم ﴿۸۴﴾ چون گفت

لِأَيِّهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾ أَيُّهَا إِلَهَ هَآئِهِ دُونَ اللَّهِ تَرِيدُونَ
به پدر خود و قوم خود چه چیز را می پرستید ﴿۸۵﴾ آیا الهه هایی جز الله را می خواهید

﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ فَظَنَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾
﴿۸۶﴾ پس چیست گمان شما به پروردگار جهانیان ﴿۸۷﴾ پس نگرست [ابراهیم] نگرستی در ستارگان ﴿۸۸﴾

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِنَّ
آنگاه گفت به راستی که من بیمارم ﴿۸۹﴾ پس روی گردانیدند از وی پشت کنان ﴿۹۰﴾ پس [پنهانی] رفت به سوی الهه های ایشان

فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا
پس گفت آیا نمی خورید ﴿۹۱﴾ چیست شما را که سخن نمی گوید ﴿۹۲﴾ پس [پنهانی] حمله کرد بر ایشان به زدنی

بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ
نیرومند ﴿۹۳﴾ پس روی آوردند به سوی او درحالی که می شتافتند ﴿۹۴﴾ گفت آیا می پرستید آنچه که می تراشید

﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ
﴿۹۵﴾ حال آنکه الله آفریده است شما را و آنچه را که انجام می دهید ﴿۹۶﴾ گفتند بنا کنید برای او بنایی پس بیفکنید او را

فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾
در آتش شعله ور ﴿۹۷﴾ پس خواستند در کار او نیرنگی را پس گردانیدیم آنان را پست ترین [گروه] ﴿۹۸﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ
و گفت [ابراهیم] همانا من رونده ام به سوی پروردگارم راهنمایی خواهد کرد مرا ﴿۹۹﴾ ای پروردگارم ببخش مرا [افزندی] از شایستگان

﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ
﴿۱۰۰﴾ پس مژده دادیم او را به پسری بردبار ﴿۱۰۱﴾ پس چون رسید با او به حد تلاش گفت

يَبْنِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَأَنْظِرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٢﴾
ای پسر من می بینم در خواب که من ذبح می کنم تو را پس بنگر چه نظر داری؟ گفت

يَبْنَئِي أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٣﴾
ای پدرم انجام بده آنچه را دستور یافته ای خواهی یافت مرا اگر بخوهد الله از شکیبایان ﴿۱۰۳﴾

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾ وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ

پس چون تسلیم شدند هر دو و انداخت او را بر یک جانب صورت ﴿۱۰۳﴾ و ندا کردیم او را که ای ابراهیم ﴿۱۰۴﴾ همانا

صَدَقْتَ الرَّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّا هَذَا لَهُوَ

تحقق بخشیدی خواب [خود] را همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۱۰۵﴾ همانا این [ماجر]ا همان

أَبْلَتُوا أَلْمِینُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي

امتحان آشکار است ﴿۱۰۶﴾ و فدای او کردیم ذبح [گوسفندی] بزرگ را ﴿۱۰۷﴾ و برجای گذاشتیم برای او [نامی نیک] در میان

الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾ سَلَّمَ عَلَیْهِ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

آیندگان ﴿۱۰۸﴾ سلام بر ابراهیم ﴿۱۰۹﴾ این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنْ

﴿۱۱۰﴾ به درستی که او از بندگان مؤمن ما بود ﴿۱۱۱﴾ و مژده دادیم او را به اسحاق که پیامبری بود از

الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَرَثًا وَوَعَدْنَا إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

شایستگان ﴿۱۱۲﴾ و برکت نهادیم بر او و بر اسحاق و از فرزندان آن دو

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ

[برخی] نیکوکارند و [برخی] ستمکار آشکار به خویشتن اند ﴿۱۱۳﴾ و به تحقیق نعمت ارزانی داشتیم بر موسی

وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و هارون ﴿۱۱۴﴾ و نجات دادیم آن دو و قومشان را از آن اندوه بزرگ

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكْنُؤُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَايَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ

﴿۱۱۵﴾ و یاری دادیم ایشان را پس آنان بودند همان پیروز شدگان ﴿۱۱۶﴾ و دادیم به ایشان کتاب

الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا

روشن و رسا را ﴿۱۱۷﴾ و هدایت کردیم ایشان را به آن راه راست ﴿۱۱۸﴾ و برجای نهادیم [نام نیک]

عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١١٩﴾ سَلَّمَ عَلَیْهِ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

برای آن دو در میان آیندگان ﴿۱۱۹﴾ سلام باد بر موسی و هارون

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّمَا مِنْ

﴿۱۲۰﴾ بی گمان ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۱۲۱﴾ بی گمان آن دو از

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ بِيْ غَمَانَ ﴿١٢٣﴾ أَلْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

بندگان مؤمن ما بودند ﴿۱۲۲﴾ و بی گمان از فرستادگان بود ﴿۱۲۳﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ۖ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَأَنْتُمْ بَعْلَاءُ وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ

آنگاه که گفت به قوم خود آیا پروا نمی کنید ﴿۱۲۴﴾ آیا می خوانید بعل را و رها می کنید نیکوترین

الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ رَبُّكُمْ رَبُّ رَحْمَتٍ وَرَبُّ رَحْمَتٍ ﴿١٢٦﴾

آفرینندگان را ﴿۱۲۵﴾ که الله است پروردگار شما و پروردگار پدران پیشین شما ﴿۱۲۶﴾

فَكَذَّبُوهُ

فَإِنَّهُمْ

لَمُحْضَرُونَ

﴿۱۲۷﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

﴿۱۲۸﴾

پس تکذیب کردند او را پس همانا آنان

حاضر شدگان اند [در دوزخ] ﴿۱۲۷﴾ مگر بندگان ناب برگزیده الله

﴿۱۲۸﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۲۹﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

و برجای گذاشتیم برای او [نام نیک] در میان آیندگان ﴿۱۲۹﴾ سلام بر ابراهیم

نَجَّيْنَا إِبْرَاهِيمَ مِنْ بَنِي إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۰﴾ وَإِنَّ لُوطًا

پالاش می دهیم نیکوکاران را ﴿۱۳۰﴾ بی گمان او از بندگان مؤمن ما بود ﴿۱۳۰﴾ و همانا لوط

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۳۱﴾ إِذْ بَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۳۲﴾ إِلَّا عَجُوزًا

از فرستادگان بود ﴿۱۳۱﴾ آنگاه که نجات دادیم او را و خانواده اش را همگی ﴿۱۳۲﴾ مگر پیرزنی که

فِي الْغَايِبِينَ ﴿۱۳۳﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿۱۳۴﴾ وَإِنَّا لَنُفَرِّقُهُمْ

در میان بازماندگان بود ﴿۱۳۳﴾ سپس نابود کردیم دیگران را ﴿۱۳۴﴾ و همانا شما می گذرید بر [آثار] آنان

مُصْبِحِينَ ﴿۱۳۵﴾ وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۳۶﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ

صبحگاهان ﴿۱۳۵﴾ و هنگام شب پس آیا خرد نمی ورزید ﴿۱۳۶﴾ و همانا یونس از

الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۳۷﴾ إِذْ أَتَىٰ إِلَىٰ الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿۱۳۸﴾ فَسَاهَمَ

فرستادگان بود ﴿۱۳۷﴾ آنگاه که گریخت به سوی آن کشتی پر بار ﴿۱۳۸﴾ پس در قرعه کشی شرکت کرد و شد

مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۱۳۹﴾ فَالْقَمَّةَ الْخُوتَ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۴۰﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ

از انداخته شدگان [در دریا] ﴿۱۳۹﴾ پس بلعید او را آن نهنگ درحالی که او در خور ملامت بود ﴿۱۴۰﴾ پس اگر چنین نبود که او

كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿۱۴۱﴾ لَلْبَثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۴۲﴾

بود از تسبیح کنندگان ﴿۱۴۱﴾ البته باقی می ماند در شکم آن [ماهی] تا روزی که برانگیخته شوند [مردگان] ﴿۱۴۲﴾

فَبَدَّلْنَاهُ بِنُحْلٍ ﴿۱۴۳﴾ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿۱۴۴﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً

پس بیفکنیدیم او را به صحرای بی گیاه درحالی که او بیمار بود ﴿۱۴۳﴾ و رویانیدیم بر سر او بوته ای

مِّن يَّقُوطِينَ ﴿۱۴۵﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۱۴۶﴾

از کدو ﴿۱۴۵﴾ و فرستادیم او را به سوی صد هزار یا بیشتر ﴿۱۴۶﴾

فَعَامَنُوا ﴿۱۴۷﴾ فَتَعَنَّاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۱۴۸﴾ فَاسْتَفْتَاهُمُ

پس ایمان آوردند پس بهره مند ساختیم آنان را تا مدتی ﴿۱۴۸﴾ پس پیرس از آنان [از مشرکان] آیا برای پروردگارت دختران اند

وَلَهُمُ الْبَنَاتُ ﴿۱۴۹﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ

و برای آنان پسران ﴿۱۴۹﴾ یا آفریدیم ایم فرشتگان را مادینگان و آنان

شَاهِدُونَ ﴿۱۵۰﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهَمَ أَعْيُنِنَا لَيَقُولُنَّ ﴿۱۵۱﴾ وَلَدَّ

شاهد بوده اند ﴿۱۵۰﴾ آگاه باش همانا آنها از دروغشان خواهند گفت ﴿۱۵۱﴾ فرزند آورده است

اللَّهُ وَلَهُمُ الْبَنَاتُ ﴿۱۵۲﴾ أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿۱۵۳﴾

الله و همانا آنها دروغگویان اند ﴿۱۵۲﴾ آیا برگزیده دختران را بر پسران ﴿۱۵۳﴾

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (۱۵۴) **أَفَلَا تَذَكَّرُونَ** (۱۵۵) **أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ**
 چه شده است شما را چگونه حکم می کنید (۱۵۴) آیا فکر نمی کنید (۱۵۵) یا برای شما دلیلی روشن است
فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۵۷) **وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ**
 پس بیاورید کتاب خود را اگر هستید راستگویان (۱۵۷) و قرار دادند میان او [الله] و میان جن ها
نَسَبًا **وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ** (۱۵۸) **سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا**
 [خوشبولندی] و نسبی را و به تحقیق می دانند جن ها که ایشان قطعاً [برای حساب] احضار خواهند شد (۱۵۸) پاک است **الله** از آنچه
يَصِفُونَ (۱۵۹) **إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ** (۱۶۰) **فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ** (۱۶۱)
 وصف می کنند (۱۵۹) مگر بندگان ناب برگزیده **الله** [چنین نیستند] (۱۶۰) همانا شما و آنچه می پرستید (۱۶۱)
مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ (۱۶۲) **إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ** (۱۶۳) **وَمَا مِنَّا إِلَّا**
 نیستید بر ضد او فریبنده [هیچ کس] (۱۶۲) مگر کسی که او وارد شونده دوزخ است (۱۶۳) و نیست هیچ یک از ما مگر اینکه
لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ (۱۶۴) **وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ** (۱۶۵) **وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ**
 برای او جایگاهی معین است (۱۶۴) و همانا ما خود صف زدگانیم (۱۶۵) و همانا ما خود تسبیح کنندگانیم
وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ (۱۶۷) **لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ** (۱۶۸) **لَكُنَّا**
 و هر آینه آنان می گفتند (۱۶۷) اگر البته بود نزد ما پندی از پیشینیان (۱۶۸) هر آینه می شدیم
عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ (۱۶۹) **فَكْفَرُوا بِهِ** **فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ** (۱۷۰) **وَلَقَدْ**
 بندگان ناب برگزیده **الله** (۱۶۹) اما کافر شدند به آن پس به زودی خواهند دانست (۱۷۰) و به تحقیق
سَبَقَتْ **كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا** **الْمُرْسَلِينَ** (۱۷۱) **إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ** (۱۷۲) **وَإِنَّا**
 پیشی گرفته است سخن ما برای بندگان ما که فرستاده شده اند (۱۷۱) که آنان قطعاً یاری خواهند شد (۱۷۲) و همانا
جُئِدْنَا لَهُمُ الْغَلْبُونَ (۱۷۳) **فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ** (۱۷۴) **وَأَبْصَرَهُمْ** **فَسَوْفَ**
 سپاه ما قطعاً پیروز خواهند شد (۱۷۳) پس روی بگردان از ایشان تا مدتی (۱۷۴) و آنان را بنگر که به زودی
يُبْصِرُونَ (۱۷۵) **أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ** (۱۷۶) **فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ**
 خواهند دید (۱۷۵) آیا پس عذاب ما را بشتاب می طلبند (۱۷۶) پس چون فرود آید [عذاب] در آستانه آنان پس بد خواهد بود
صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ (۱۷۷) **وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ** (۱۷۸) **وَأَبْصَرَ** **فَسَوْفَ**
 بامداد بیم یافتگان (۱۷۷) و روی بگردان از ایشان تا مدتی (۱۷۸) و آنان را بنگر که به زودی
يُبْصِرُونَ (۱۷۹) **سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ** **عَمَّا يَصِفُونَ** (۱۸۰) **يَصِفُونَ**
 خواهند دید (۱۷۹) پاک است پروردگار تو صاحب عزت **رَبِّ الْعِزَّةِ** از آنچه [مشرکان] وصف می کنند (۱۸۰)
وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ (۱۸۱) **وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** (۱۸۲) **وَالْحَمْدُ**
 و سلام بر همه فرستادگان (۱۸۱) و ستایش از آن **الله** پروردگار جهانیان است (۱۸۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝۱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشَقَاقٍ ۝۲
 صاد سوگند به قرآن دارای پند ۱ [نه] بلکه آنانی که کافر شدند در سرکشی و مخالفت اند ۲

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَا تَجِئْ بِحُجَّتٍ ۝۳ وَعَجِبُوا
 بسا که هلاک کردیم پیش از ایشان نسل ها پس فریاد برآوردند و نبود [آن وقت] هنگام گریز ۳ و در شگفت شدند

أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝۴
 از اینکه پیامد برای آنان بیم دهنده ای از خودشان و گفتند کافران این [شخص] جادوگریست بسیار دروغگو ۴

أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝۵ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ
 آیا قرار داده همه اله ها را الهی یگانه؟ همانا این چیزی است بسیار عجیب ۵ و راه افتادند سران قوم

مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝۶
 از ایشان [درحالی که می گفتند] بروید و شکیبایی بورزید بر [پرستش] اله های خود همانا این چیزی است که خواسته شده است ۶

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِ اللَّهِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقٌ ۝۷ أُنْزِلَ
 نشنیده ایم این را در آیین پسین [روزگار جاهلیت] نیست این مگر دروغ بافی ۷ آیا فروفرستاده شده

عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلِ لَهُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ ذِكْرِي بَل لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ
 بر او این پندنامه از میان ما؟ [نه] بلکه آنان در شکی از اندرز من اند [نه] بلکه هنوز نچشیده اند عذاب مرا

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ ۝۸ أَمْ لَهُمْ
 آیا نزد آنان است خزانه های رحمت پروردگار تو که پیروزمند بسیار بخشنده است ۸ یا اینکه برای آنان است

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝۱۰
 فرمانروایی آسمان ها و زمین و آنچه در میان آنهاست؟ پس بالا روند در راه های آسمان ها ۱۰

جُنْدٌ مِمَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝۱۱ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
 سپاهی ناچیز اینجا شکست خورده اند از احزاب [کفرند] ۱۱ تکذیب کردند پیش از آنها قوم

نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْنَادِ ۝۱۲ وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ
 نوح و عاد و فرعون صاحب اهرام [میخ دار] ۱۲ و ثمود و قوم لوط و اهل

لَيْكَةِ ۝۱۳ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۝۱۴ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا كَذَّابَ الرُّسُلِ
 ای که ۱۳ آنان احزاب [کفرند] ۱۴ نبودند هیچ یک [از ایشان] مگر اینکه تکذیب کردند پیامبران را

فَحَقَّ عِقَابٌ ۝۱۵ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مِمَّا لَهَا
 پس سزاوار گشت کیفر من [بر آنان] ۱۵ و انتظار نمی برند اینها جز یک بانگ [سهمگین] را که نباشد برای آنها

مِنْ فَوْاقٍ ۝۱۶ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝۱۷
 مهلتی ۱۶ و گفتند [از روی تمسخر] پروردگار شتاب کن برای ما نصیب ما را [از عذاب] پیش از روز حساب ۱۷

۱۷

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ

شکیبایی باش بر آنچه می گویند و یاد کن بنده ما داوود را که نیرومند بود به درستی که او بسیار بازگشت کننده [به سوی ما] بود

وَالطَّيْرِ

۱۸

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

همانا ما مسخر ساختیم کوه ها را که همراه او تسبیح می گفتند شامگاه و بامداد و [مسخر ساختیم] مرغان را

مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۱۹ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۚ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ

دسته جمعی هر یکی به او بازگردانده بودند ۱۹ و استوار داشتیم فرمانروایی او را و دادیم او را سنجیده کاری

وَفَصَّلَ الْخُطَابِ ۲۰ وَهَلْ أَتَاكَ نَبُوءُ الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا

و داوری [فیصله دهنده] ۲۰ و آیا رسیده است به تو خبر آن نزاع کنندگان آنگاه که بالا آمدند

الْمِحْرَابِ ۲۱ إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ فَفَزَعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ

از دیوار محراب ۲۱ آنگاه درآمدند بر داوود پس هراسید از ایشان گفتند مترس

خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ

مادوشاکی هستیم ستم کرده است یکی از ما بر دیگری پس حکم کن میان ما به حق و جور مکن

وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءٍ الصِّرَاطِ ۲۲ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً

و هدایت کن مارا به راه راست ۲۲ به درستی که این برادر من است که او را نود و نه میش است

وَلِي نَجَّةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخُطَابِ ۲۳ قَالَ

و برای من یک میش است و گفته است آن راهم به من واگذار و غلبه کرده بر من در گفتگو ۲۳ گفت

لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَىٰ نَجَاحِهِ ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي

به درستی که ستم کرده است بر تو با درخواست میش تو که ضمیمه کند به میش های خود و به درستی که بسیاری از شریکان ستم می کنند

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ

برخی شان بر برخی دیگر مگر آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و اندک اند

مَاهُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ ۖ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝

ایشان و گمان برد داوود که ما آزمودیم او را پس آمرزش خواست از پروردگار خود و به رو درافتاد خاضعانه و [به سوی الله] برگشت

۲۴ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ۚ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۚ

ما هم بخشودیم بر او این کار را و به درستی که برای اوست نزد ما مقامی نزدیک و فرجامی نیک

۲۵ يٰۤاِدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ

ای داوود به درستی که ما قرار دادیم تو را خلیفه ای در زمین پس داوری کن میان مردمان

بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَظْلُمُونَ

به حق و پیروی مکن از هوس که گمراه کند تو را از راه الله به درستی که آنان که گمراه می شوند

عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۚ

از راه الله برای آنهاست عذابی سخت به سبب آن که فراموش کردند روز حساب را

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

۵۶

۵۷

۵۸

۵۹

۶۰

۶۱

۶۲

۶۳

۶۴

۶۵

۶۶

۶۷

۶۸

۶۹

۷۰

۷۱

۷۲

۷۳

۷۴

۷۵

۷۶

۷۷

۷۸

۷۹

۸۰

۸۱

۸۲

۸۳

۸۴

۸۵

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

۹۰

۹۱

۹۲

۹۳

۹۴

۹۵

۹۶

۹۷

۹۸

۹۹

۱۰۰

۱۰۱

۱۰۲

۱۰۳

۱۰۴

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۷

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۰

۱۱۱

۱۱۲

۱۱۳

۱۱۴

۱۱۵

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

۱۲۰

۱۲۱

۱۲۲

۱۲۳

۱۲۴

۱۲۵

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

۱۲۹

۱۳۰

۱۳۱

۱۳۲

۱۳۳

۱۳۴

۱۳۵

۱۳۶

۱۳۷

۱۳۸

۱۳۹

۱۴۰

۱۴۱

۱۴۲

۱۴۳

۱۴۴

۱۴۵

۱۴۶

۱۴۷

۱۴۸

۱۴۹

۱۵۰

۱۵۱

۱۵۲

۱۵۳

۱۵۴

۱۵۵

۱۵۶

۱۵۷

۱۵۸

۱۵۹

۱۶۰

۱۶۱

۱۶۲

۱۶۳

۱۶۴

۱۶۵

۱۶۶

۱۶۷

۱۶۸

۱۶۹

۱۷۰

۱۷۱

۱۷۲

۱۷۳

۱۷۴

۱۷۵

۱۷۶

۱۷۷

۱۷۸

۱۷۹

۱۸۰

۱۸۱

۱۸۲

۱۸۳

۱۸۴

۱۸۵

۱۸۶

۱۸۷

۱۸۸

۱۸۹

۱۹۰

۱۹۱

۱۹۲

۱۹۳

۱۹۴

۱۹۵

۱۹۶

۱۹۷

۱۹۸

۱۹۹

۲۰۰

۲۰۱

۲۰۲

۲۰۳

۲۰۴

۲۰۵

۲۰۶

۲۰۷

۲۰۸

۲۰۹

۲۱۰

۲۱۱

۲۱۲

۲۱۳

۲۱۴

۲۱۵

۲۱۶

۲۱۷

۲۱۸

۲۱۹

۲۲۰

۲۲۱

۲۲۲

۲۲۳

۲۲۴

۲۲۵

۲۲۶

۲۲۷

۲۲۸

۲۲۹

۲۳۰

۲۳۱

۲۳۲

۲۳۳

۲۳۴

۲۳۵

۲۳۶

۲۳۷

۲۳۸

۲۳۹

۲۴۰

۲۴۱

۲۴۲

۲۴۳

۲۴۴

۲۴۵

۲۴۶

۲۴۷

۲۴۸

۲۴۹

۲۵۰

۲۵۱

۲۵۲

۲۵۳

۲۵۴

۲۵۵

۲۵۶

۲۵۷

۲۵۸

۲۵۹

۲۶۰

۲۶۱

۲۶۲

۲۶۳

۲۶۴

۲۶۵

۲۶۶

۲۶۷

۲۶۸

۲۶۹

۲۷۰

۲۷۱

۲۷۲

۲۷۳

۲۷۴

۲۷۵

۲۷۶

۲۷۷

۲۷۸

۲۷۹

۲۸۰

۲۸۱

۲۸۲

۲۸۳

۲۸۴

۲۸۵

۲۸۶

۲۸۷

۲۸۸

۲۸۹

۲۹۰

۲۹۱

۲۹۲

۲۹۳

۲۹۴

۲۹۵

۲۹۶

۲۹۷

۲۹۸

۲۹۹

۳۰۰

۳۰۱

۳۰۲

۳۰۳

۳۰۴

۳۰۵

۳۰۶

۳۰۷

۳۰۸

۳۰۹

۳۱۰

۳۱۱

۳۱۲

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۖ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه را در میان آنهاست به باطل این گمان کسانی است که کافر شده اند

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۖ أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

پس وای بر کسانی که کفر ورزیده اند از [عذاب] آتش ۲۷ آیا قرار می دهیم آنان را که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ ۖ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

کارهای شایسته مانند تبهکاران در زمین؟ یا اینکه قرار می دهیم پرواپیشگان را مانند بدکاران

كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّدَّبَرُوا ءَايَتِهِ ۖ وَلِيَسْتَذَكَّرَ أُولُو

۲۸ [این] کتابی است که فرو فرستادیم آن را به سوی تو [کتابی] پربرکت تا تدبیر کنند [مردم] در آیات آن و تا پند گیرند

الْأَلْبَابِ ۖ وَوَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۖ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ ءَوَّابٌ

خردمندان ۲۹ و بخشیدیم به داوود سلیمان را نیکو بنده ای بود به درستی که او بسیار رجوع کننده [به الله] بود

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشيِّ الصَّفِيفَتِ الْجِيَادِ ۖ فَقَالَ إِنِّي

۳۰ آنگاه که عرضه شدند بر او آخر روز اسبان تیز تک ۳۱ پس گفت همانا من

أَحَبُّ حُبِّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي ۖ حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۖ

برگزیدم دوستی این اسبان را بر یاد پروردگارم تا اینکه [خورشید] نهان شد در پس پرده ۳۲

رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۖ وَلَقَدْ فَتَنَّا

[گفت] باز گردانید آنها را بر من پس شروع کرد به ذبح ویی کردن ساق ها و گردن ها [ای اسبان] ۳۳ و به تحقیق که آزمودیم

سُلَيْمَانَ ۖ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۖ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ

سلیمان را و انداختیم بر تخت او جسدی را آنگاه [به سوی الله] برگشت ۳۴ گفت ای پروردگارم بیامرز

لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۖ

مرا و عطا کن مرا فرمانروایی که نسزد هیچ کس را پس از من [جز من] همانا تویی بسیار بخشاینده ۳۵

فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۖ وَالشَّيَاطِينَ

پس مسخر گردانیدیم برای او باد را که روان می شد به فرمان او به نرمی هر جا که می رسید ۳۶ و [هم] شیاطین را

كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ۖ وَءَاخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۖ هَٰذَا

از هر بنا و غواصی را ۳۷ و دیگران را بسته شدگان در زنجیرها ۳۸ این است

عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ ۖ يُغَيِّرُ حِسَابَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ

عطای ما اکنون احسان کن یا نگاهدار بی حساب ۳۹ و همانا که برای اوست نزد ما مقامی نزدیک و نیک

مَثَابٍ ۖ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ ۖ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۖ أَنِّي مَسْنَى الشَّيْطَانُ

فرجامی ۴۰ و یاد کن بنده ما ایوب را آنگاه که ندا کرد پروردگار خود را به اینکه رسانیده است به من شیطان

بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۖ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۖ

رنج و عذابی را ۴۱ [گفتیم] بکوب پای خویش را [بر زمین و چشمه ای برآمد گفتیم] این شستگاهی سرد و نوشیدنی است ۴۲

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ
و عطا کردیم به او خانواده اش و مانندشان با ایشان تارحمتی از جانب ما و پندی برای خردمندان باشد

﴿۴۳﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
﴿۴۳﴾ و [گفتیم] بگیر به دست خود دسته ای [ترکه را] پس بزن به آن [زن خود را] و سوگند مشکن همانا ما یافتیم او را شکیبا

نِعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿۴۴﴾ وَادْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
نیک بنده ای بود همانا او بسیار بازگشت کننده بود ﴿۴۴﴾ و یاد کن بندگان ما را ابراهیم و اسحاق و یعقوب را

أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَرِ ﴿۴۵﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَىٰ
که دارای قدرت و بینش بودند ﴿۴۵﴾ به درستی که ما ناب برگزیده نمودیم ایشان را به ویژگی ای که یاد

الْدَّارِ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۷﴾ وَادْكُرْ
سرای [دیگر] است ﴿۴۶﴾ و به درستی که ایشان نزد ما از برگزیدگان نیکان اند ﴿۴۷﴾ و یاد کن

إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۸﴾ هَذَا ذِكْرٌ
اسماعیل و الیسع و ذالکفل را و همه ایشان از نیکان اند ﴿۴۸﴾ این پندی است

وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ ﴿۴۹﴾ جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ
و همانا برای پرواپیشگان سرانجامی نیکو است ﴿۴۹﴾ باغ های جاویدی که گشوده است برای آنها درهای آن

﴿۵۰﴾ مُتَكِينٍ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفِكْهَةٍ مِيوَةٍ ﴿۵۱﴾ وَنُوشِدِنِي رَا ﴿۵۱﴾
درحالی که تکیه کنان باشند در آن می طلبند در آنجا میوه ﴿۵۱﴾ و نوشیدنی را ﴿۵۱﴾

وَعِنْدَهُمْ قَصْرَاتُ الطَّرَفِ أَتْرَابٌ ﴿۵۲﴾ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمٍ
و باشند نزد ایشان زنان فروهشته چشم همسال ﴿۵۲﴾ این است آنچه وعده داده می شوید [به آن] برای روز

الْحِسَابِ ﴿۵۳﴾ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُم مِّن تَفَادٍ ﴿۵۴﴾ هَذَا
حساب ﴿۵۳﴾ همانا این است روزی ما نیست برای آن هیچ پایدانی ﴿۵۴﴾ این است [سرانجام متقین] و همانا

لِلطَّافِينَ لَشَرِّ مَآبٍ ﴿۵۵﴾ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فِئَسَ الْمِهَادُ ﴿۵۶﴾ هَذَا
برای سرکشان قطعاً بد فرجامی است ﴿۵۵﴾ به دوزخ درآیند در آن پس بد جایگاهی است ﴿۵۶﴾ این است

فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ﴿۵۷﴾ وَآخِرُ مِن شَكْلِهِ�ۥ أَزْوَاجٌ ﴿۵۸﴾
که باید بچشند آن را آبی جوشان و خونابه ای چرکین ﴿۵۷﴾ و دیگر از همانند آن [عذاب های] گوناگون ﴿۵۸﴾

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَا بِهِمْ ﴿۵۹﴾ صَالُوا النَّارِ ﴿۵۹﴾
اینان گروهی اند داخل شونده [در دوزخ] باشما خوشامد مباد ایشان را بی گمان آنها داخل شوندگان در آتش اند ﴿۵۹﴾

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْجَا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا فِئَسَ الْقَرَارُ ﴿۶۰﴾
گویند بلکه شما باید که خوشامد مباد شما را پیش آوردید آن را برای ما پس بد جایگاهی است ﴿۶۰﴾

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿۶۱﴾
گویند [ای] پروردگار ما کسی که پیش آورده است برای ما این را پس زیاده کن برای او عذابی دو چندان را در آتش [دوزخ] ﴿۶۱﴾

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَخَذْنَاهُمْ
وگویند چه شده است ما را که نمی بینیم مردانی را که ما می شمردیم آنان را از بدان ﴿٦٢﴾ آیا [بی جهت] آنان را گرفته
سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ
بودیم به مستخره یا بگردیده است از ایشان چشم های ما [٦٣] به درستی که این قطعاً حق است کشمکش
النَّارِ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٦٥﴾
دوزخیان ﴿٦٤﴾ بگو جز این نیست که من بیم دهنده ام و نیست هیچ الهی مگر الله یگانه بس چیره ﴿٦٥﴾
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٦٦﴾ قُلْ هُوَ نَبَأٌ
پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آنهاست آن پیروزمند بس آمرزگار ﴿٦٦﴾ بگو این خبری
عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿٦٨﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ
بزرگ است ﴿٦٧﴾ شما از آن روگردانید ﴿٦٨﴾ نیست مرا هیچ دانشی به آن گروه برتر [فرشتگان]
إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٦٩﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٠﴾ إِذْ قَالَ
آنگاه که باهم [در آفرینش آدم] کشمکش می کردند ﴿٦٩﴾ وحی فرستاده نمی شود به من مگر اینکه من بیم دهنده ای آشکارم ﴿٧٠﴾ آنگاه که گفت
رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَأَدَا سَوِّتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ
پروردگار تو به فرشتگان همانا من آفریننده ام بشری را از گل ﴿٧٠﴾ پس چون اندام او را سامان دادم و دمیدم در وی
مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ
از روح خود پس بیفتید برای او سجده کنان ﴿٧٢﴾ پس سجده کردند فرشتگان همه شان
أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ
با هم ﴿٧٣﴾ مگر ابلیس که تکبر ورزید و شد از کافران ﴿٧٤﴾ فرمود
يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ
ای ابلیس چه چیز بازداشت تو را از اینکه سجده کنی برای آنچه آفریدم به دو دست خود؟ آیا تکبر کردی یا هستی
مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ
از برتران ﴿٧٥﴾ گفت من بهترم از وی آفریده ای مرا از آتش و آفریده ای او را از گل
﴿٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٧٧﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ
فرمود پس بیرون رو از آن همانا تو رانده شده ای ﴿٧٦﴾ و بی گمان بر توست لعنت من تا روز
الدِّينِ ﴿٧٨﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَإِنَّكَ
جزا ﴿٧٨﴾ گفت ای پروردگارم پس مهلت بده مرا تا روزی که برانگیخته شوند [مردگان] ﴿٧٩﴾ فرمود همانا تو
مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ
از مهلت داده شدگانی ﴿٨٠﴾ تا روز وقت معلوم ﴿٨١﴾ گفت پس سوگند به عزت تو
لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخَلَصِينَ ﴿٨٣﴾
که البته گمراه گردانم ایشان را همگی ﴿٨٢﴾ مگر بندگان تو آنهايي که ناب برگزیده اند ﴿٨٣﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿۸۴﴾ لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ
گفت این حق است و من حق را می گویم ﴿۸۴﴾ که هر آینه پر کنم دوزخ را از تو و از آنان که پیروی کنند تو را

مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ
از ایشان همگی ﴿۸۵﴾ بگو نمی خواهم از شما بر این کار هیچ مزدی را و نیستم من از بر سازندگان [که قرآن را زپیش خود ساخته باشم]

﴿۸۶﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۷﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ ﴿۸۸﴾ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿۸۹﴾
﴿۸۶﴾ نیست آن مگر پندی برای جهانیان ﴿۸۷﴾ و البته خواهید دانست خبر آن را پس از چندی ﴿۸۸﴾

ایاتها
۷۵

سُورَةُ الزُّمَرِ

ترتیبها
۳۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۱﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
فروفرستادن این کتاب از [سوی] الله پیروزمند سنجیده کار است ﴿۱﴾ بی گمان ما فروفرستاده ایم به سوی تو

الْكِتَابِ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۲﴾ أَلَا
این کتاب را به حق پس پرستش کن الله را درحالی که خالص کننده باشی برای او عبادت را ﴿۲﴾ آگاه باش

لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
لِأَنَّ الله است عبادت خالص و آنان که گرفتند جز الله دوستانی را

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
[گفتند] عبادت نمی کنیم آنان را مگر برای آنکه نزدیک گردانند ما را به الله نزدیک گردانیدنی همانا الله داوری می کند میان ایشان

فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۴﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
در چیزی که ایشان در آن اختلاف دارند همانا الله راه نمی نماید آن را که او دروغگوی

كَافَرٌ ﴿۳﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا
بسیار ناسپاس است ﴿۳﴾ اگر می خواست الله که گیرد فرزندی را البته برمی گزید از آنچه

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۴﴾
می آفریند آنچه را که می خواست پاک است او اوست الله یگانه بس چیره ﴿۴﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
آفریده است آسمان ها و زمین را به حق می پیچاند شب را بر روز

وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
و می پیچاند روز را بر شب و مسخر ساخته است آفتاب و ماه را

كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿۵﴾
هر یک روان است برای مدتی معین آگاه باشید اوست آن پیروزمند آمرزگار ﴿۵﴾

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ
بیافرید شما را از یک تن سپس آفرید از آن جفت او را و فرو فرستاد برای شما

مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
از چهارپایان دامی هشت تا [نر و ماده] می آفریند شما را در شکم های مادرانتان

خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ فِي ظَلَمْتِ ثَلَاثَ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ
آفرینشی پس از آفریدن دیگر در تاریکی های سه گانه این است الله پروردگار شما برای اوست

الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَن تَصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ
فرمانروایی نیست هیچ الهی مگر او پس کجا گردانیده می شوید اگر کافر شوید پس همانا

اللَّهُ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
الله بی نیاز است از شما و نمی پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر شکر کنید می پسندد آن را

لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
برای شما و بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار [گناه] دیگری را سپس به سوی پروردگار شماست بازگشت شما

فَنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾
پس آگاه می سازد شما را به آنچه می کردید همانا او داناست به راز سینه ها

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
و چون برسد انسان را رنجی می خواند پروردگار خود را رجوع کنان به سوی او باز چون ارزانی کند به او

نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوهُ إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا
نعمتی را از طرف خود فراموش کند آنچه می خواند [الله را] به جهت رفع آن پیش از آن و قرار می دهد برای الله همتایانی را

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
تا گمراه کند مردم را از راه الله بگو بهره برگیر به کفر خود اندکی همانا تو از همدمان

النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
آتشی آیا کسی که او عبادت کننده است در ساعات شب سجده کنان و قیام کنان می ترسد

الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
از آخرت و امید دارد به رحمت پروردگار خود [بپرس] بگو آیا برابرند آنان که می دانند و آنان که

لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ
نمی دانند تنها پند می گیرند خردمندان بگو ای بندگان من که

ءَامِنُوا أَنْقُوا رَبُّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
ایمان آورده اید پروا کنید از پروردگار خود برای آنان که نیکویی کردند در این دنیا پاداشی نیک است

وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾
و زمین الله فراخ است جز این نیست که تمام داده می شود به صابران پاداششان بی شمار

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١١﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ

بگو همانا من فرمان یافته‌ام که پرستش کنم **الله** را درحالی که خالص کرده باشم برای او پرستش را ﴿۱۱﴾ و فرمان یافته‌ام تا اینکه باشم

أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

نخستین [کس از] مسلمانان ﴿۱۲﴾ بگو همانا من می‌ترسم اگر نافرمانی کنم **پروردگار خود** را از عذاب روزی بزرگ

قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٤﴾ فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ﴿١٣﴾

﴿۱۳﴾ بگو **الله** را عبادت می‌کنم خالص کنان برای او پرستش خود را ﴿۱۴﴾ پس بپرستید آنچه را خواهید جز او [ولی زبان خواهید دید]

قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا

بگو به درستی که زیانکاران کسانی اند که تباہ کرده اند خود را و خانواده خود را در روز رستاخیز آگاه باش

ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ

همین است آن آشکار ﴿۱۵﴾ برای آنهاست از بالای سرشان سایه بان هایی از آتش

وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُ فَاَتَقُونَ ﴿١٦﴾

و از زیر پایشان نیز سایه بان هایی این است [آن عذابی که] می‌ترساند **الله** به آن بندگان خود را ای بندگان من پروا کنید از [عذاب] من ﴿۱۶﴾

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ

و کسانی که دوری کردند از طاغوت که پرستند آنها را و برگشتند به سوی **الله** برای ایشان است مژده

فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ

پس مژده بده بندگان را ﴿۱۷﴾ همانان که گوش فرا می‌دهند سخن را پس پیروی می‌کنند نیکوترین آن را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ وَوَلَّيْنَاكَ هُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

آنانند که هدایت کرده است ایشان را **الله** و آنان همان خردمندان اند ﴿۱۸﴾

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾

آیا پس کسی که سزاوار گشت بر وی فرمان عذاب آیا تو می‌رهانی کسی را که در آتش است ﴿۱۹﴾

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَىٰ

لیکن آنان که پروا کردند از **پروردگار خود** برای ایشان است کوشک هایی که بر فراز آنها کوشک هایی بنا شده است روان است

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ ۚ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ ۚ وَعَدَ اللَّهُ ۚ

زیر آن جوی ها وعده **الله** است خلاف نمی‌کند **الله** وعده خود را ﴿۲۰﴾ آیا ندیدی

أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

که **الله** فرو فرستاده از آسمان آب را پس روان کرد آن را در چشمه هایی در زمین سپس

يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ

برمی‌آورد با آن کشت هایی را که گوناگون است رنگ های آن سپس پژمرده می‌شود پس می‌بینی آن را زرد شده سپس

يَجْعَلُهُ حُطَبًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا ۚ لِأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٢١﴾

می‌گرداند آن را ریز ریز همانا در این پندی برای خردمندان است ﴿۲۱﴾

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ

آیا کسی که گشوده است الله سینه او را برای دین اسلام پس او بر نوری باشد از جانب پروردگار خود پس وای

لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

به حال سخت دلان از یاد الله آنان در گمراهی آشکارند

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ

الله نازل کرد بهترین سخن را کتابی که [آیاتش] مشابه به هم [و] مکررات است که می لرزد [از شنیدن آن]

جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ

پوست های آنان که می ترسند از پروردگارشان سپس نرم می شود پوست هایشان و دل هایشان

إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن

با یاد الله این است هدایت الله هدایت می کند با آن هر کس را که بخواهد و هر که را

يُضِلُّ اللَّهُ ۚ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ أَفَمَن يَتَّبِعِ بَوَجهَهُ سَوْءَ

گمراه کند الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده ای [۲۳] آیا کسی که سپر می کند روی خود را از سختی

الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ

عذاب در روز رستاخیز [برو است با کسانی که از عذاب در لمانند] و گفته می شود به ستمکاران بچشید [سزای آنچه] کسب می کردید

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ فَانْتَهُمُ الْعَذَابُ مِن حَيْثُ

[۲۴] تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان بودند [ایمیرانشان را] پس رسید به ایشان عذاب از جایی که

لَا يَشْعُرُونَ ۚ فَذَاقَهُمُ اللَّهُ ۚ الْخَزَىٰ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَلِلْعَذَابِ

در نمی یافتند [۲۵] پس چشاند به آنان الله رسوایی را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي

آخرت بزرگ تراست اگر می دانستند [۲۶] و هر آینه زدیم برای مردمان در

هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَنْذَكُرُونَ ﴿٢٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

این قرآن از هر مثلی باشد که آنان پند گیرند [۲۷] [فرو فرستادیم] قرآنی را به [زبان] عربی

غَيْرِ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ

بدون هیچ گونه کجی باشد که آنان پروا کنند [۲۸] زده است الله مثلی را مردی را که در [ملکیت] او

شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا

شریکانی در گیر اند و مردی که فرمانبر یک تن است آیا این دو برابرند در مثل

الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ إِنَّكَ مِيتٌ وَإِنَّهُمْ

ستایش از آن الله است بلکه بیشترشان نمی دانند [۲۹] همانا تو مردنی هستی و همانا آنها هم مردنی هستند

مَمِّتُونَ ۚ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۚ فَاصْبِرُوا ۚ كَشَمَكُمُ

[۳۰] باز شما روز رستاخیز نزد پروردگار خود کشمکش خواهید کرد [۳۱]

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بریندد بر **الله** و تکذیب کند سخن راست را

إِذْ جَاءَهُ الْيَسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ وَالَّذِي
چون به او برسد؟ آیا نیست در دوزخ جایگاهی برای کافران **و** کسی که

جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ
بیاورد گفتار راست را و تصدیق کند آن را آنان همان پروا پشگان اند

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ
برای ایشان است آنچه خواهند نزد پروردگارشان این است پاداش نیکوکاران

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم
تا سرانجام بزدايد **الله** از ایشان بدترین کاری که کرده اند و پاداش بدهد به ایشان مزد ایشان را

بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ أَلَيْسَ أَتَىٰ نِيكَوْتَرِينَ
با نیکوترین کاری که می کردند آیا نیست با نیکوترین

عَبْدَهُ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يَضِلْ
بنده خود؟ و می ترسانند تو را به کسانی که غیر اویند و هر که را گمراه کند

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ
الله پس نیست برای او هیچ هدایت کننده ای و هر که را هدایت کند [او را] **الله** پس نیست برای او هیچ گمراه کننده ای

أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۚ وَلَٰئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ
آیا نیست **الله** پیروزمند انتقام گیرنده و اگر بپرسی از ایشان که چه کسی آفریده است

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
آسمان ها و زمین را؟ البته گویند **الله** بگو پس به من خبر دهید چیزهایی را که می خوانید

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ
جز **الله** اگر بخواهد به من **الله** زیانی را آیا آنان برطرف کننده زیان او هستند؟

أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ
یا اگر بخواهد **الله** به من رحمتی را آیا آنان بازدارندگان رحمت او هستند بگو کافی است برای من

اللَّهُ ۚ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۚ قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْقَوْمُ اعْمَلُوا
الله بر او توکل می کنند توکل کنندگان بگو ای قوم من عمل کنید

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
بر روش و منش خویش همانا من نیز عمل کننده ام پس زود بدانید

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ
کیست که بیاید بر او عذابی که رسوا کند او را و فرود آید بر وی عذابی پایدار

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ هَمَانَمَا فرود آوردیم بر تو این کتاب را برای همه مردمان به حق پس هر که هدایت یافت

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ برای خودش است و هر که گمراه شد پس جز این نیست که گمراه می شود به زیان خود و نیستی تو بر ایشان

بَوَكِيلٍ ۞ (۴۱) اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي گمارده [تابه هدایتشان و لای] الله برمی گیرد [می ستاند] جان ها را هنگام مرگ شان و جان کسانی که

لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْسِكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ نمرده اند در خوابشان [می گیرد] پس نگه می دارد آن جانی را که حکم کرده است بر او مرگ را

وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ و رها می کند آن دیگر را تا سرآمدی معین به درستی که در این نشانه هایی است

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۞ (۴۲) أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ برای قومی که می اندیشند آیا گرفته اند جز شفاعت کنندگانی را؟

قُلْ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَآ يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۞ (۴۳) بگو و آیا اگرچه در اختیار نداشته باشند چیزی را و خرد هم نورزند

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ بگو از آن الله است شفاعت همگی برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین سپس

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞ (۴۴) وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ به سوی او برگردانده می شوید و چون یاد شود الله به یگانگی متنفر می گردد

قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ دَل های آنان که ایمان ندارند به آخرت و چون یاد شوند آن کسانی که

مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۞ (۴۵) قُلْ هُمْ شَادِمَانِ می کنند جز اویند آنها شادمانی می کنند بگو بار الهی

وَالْأَرْضِ عِلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ و زمین داننده نهان و آشکارا تویی که داوری می کنی میان بندگان

فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞ (۴۶) وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا در آنچه که ایشان در آن اختلاف می کردند و اگر باشد برای آنان که ستم کرده اند

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ آنچه در زمین است همگی و مانند آن به همراهش قطعاً فدیهِ می دادند آن را [تا در امان بمانند] از سختی عذاب

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۞ (۴۷) در روز رستاخیز و ظاهر شود برای آنان از سوی الله آنچه که گمان آن را نمی کردند

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
و آشکار شود برای آنها بدی های آنچه کرده بودند و احاطه کند آنان را آن [عذابی] که بدان

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
ریشخند می کردند ﴿٤٨﴾ پس چون برسد انسان را گزند می خواند ما را آنگاه چون ارزانی داریم به او

نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ ۚ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِن
نعمتی را از طرف خود گوید جز این نیست که داده شده است به من این بنابر دانشی که در من است [نه] بلکه این [نعمت] آزمایشی است ولیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا الَّذِينَ مَنِ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ
بیشتر شان نمی دانند ﴿٤٩﴾ هر آینه گفتند آن [سخن] را آنان که پیش از ایشان بودند ولی دفع نکرد

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
از ایشان [عذاب را] آنچه را که کسب می کردند ﴿٥٠﴾ پس رسید به آنان بدی های آنچه کسب کردند

وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
و آنان که ستم کردند از اینان خواهد رسید به ایشان بدی های آنچه که کسب کرده اند

وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
و نیستند ایشان عاجز کنندگان [الله] ﴿٥١﴾ و آیا ندانستند که الله می گشاید روزی را

لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾
برای هر که خواهد و تنگ می گرداند [برای هر که خواهد] همانا در این نشانه هایی است برای گروهی که ایمان دارند ﴿٥٢﴾

قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن
بگو ای بندگان من آنان که زیاده روی کرده اید [در گناه] به زیان خود نا امید مشوید از

رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
رحمت الله همانا الله می آمرزد گناهان را همگی همانا اوست آن آمرزگار مهربان

﴿٥٣﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ ۖ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ
و برگردید به سوی پروردگارتان و فرمان برید او را پیش از آنکه بیاید به شما

الْعَذَابُ ۚ ثُمَّ لَا تُصْرَفُونَ ﴿٥٤﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ
آن عذاب [موعود] آنگاه و یاری نخواهید شد ﴿٥٤﴾ و پیروی کنید از نیکوترین چیزی که نازل شده است

إِلَيْكُمْ ۚ مِن رَّبِّكُمْ ۚ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
به سوی شما از جانب پروردگارتان پیش از آنکه بیاید شما را عذاب

بَغْتَةً ۚ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾ أَن تَقُولَ نَفْسٌ بِأَحْسَرْتَنِي
ناگهان و در حالی که شما خبردار نباشید ﴿٥٥﴾ [پیش از] آنکه گوید هر کسی ای دریغا

عَلَىٰ مَا فَرَطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ ۚ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٦﴾
بر آنچه کوتاهی کردم در حق الله و هر آینه بودم از مسخره کنندگان ﴿٥٦﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝۷
یا گوید اگر **الله** هدایت می کرد مرا البته می بودم از پروا پشگان

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ ۝۸
یا گوید وقتی که ببیند عذاب را کاش مرا برگشتی باشد [به دنیا] تا شوم

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝۸ بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَتِي فَكَذَّبَتْ بِهَا ۝۹
از نیکوکاران آری به تحقیق آمد برای تو آیات من پس تکذیب کردی آنها را

وَأَسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝۹ وَیَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝۱۰
و تکبر نمودی و شدی از کافران و در روز رستاخیز

تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي ۝۱۱
می بینی آنان را که دروغ گفتند بر **الله** روی هاشان سیاه است آیا نیست در

جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝۱۰ وَنَجِّی اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا ۝۱۱
دوزخ جایگاهی برای متکبران و نجات دهد **الله** آنان را که پروا داشته اند

بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۱
به سوی کامیابی شان نرسد به ایشان بدی و نه ایشان اندوهگین شوند **الله**

خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝۱۲ لَهُ مَقَالِدُ ۝۱۳
آفریننده هر چیزی است **و او** بر هر چیزی نگهبان است تنها برای اوست کلیدهای

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ ۝۱۴
آسمان ها و زمین و آنان که کفر ورزیدند به آیات **الله** آنان

هُمْ الْخَاسِرُونَ ۝۱۳ قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا ۝۱۵
همان زیان کاران اند بگو آیا جز **الله** فرمان می دهید مرا بپرستم ای

الْجَاهِلُونَ ۝۱۴ وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ ۝۱۶
نادانان و به تحقیق وحی شده است به تو و به آنان که پیش از تو بودند که اگر

أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۱۵ بَلْ ۝۱۶
شرک بورزی البته تباه شود عمل تو و هر آینه شوی از زیان کاران بلکه **الله** را

فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝۱۶ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۝۱۷
پرستش کن و باش از شکرگزاران و ارج ننهادند **الله** را سزاوار ارجمندیش

وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ ۝۱۸
در حالی که زمین همگی [در] قبضه [قدرت] اوست در روز رستاخیز و آسمان ها

مَطْوِيَّتٌ بِيَمِينِهِ ۝۱۸ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۹
پیچیده در دست اوست و برتر است از آنچه شرک [او] می سازند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
و دمیده شود در صور پس می میرد هر که در آسمان ها و هر که در زمین است

إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
مگر آنکه خواهد الله سپس دمیده شود در آن بار دیگر پس به ناگاه ایشان ایستادگان اند می نگرند [هر طرف را]

۶۸ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ
و روشن شود زمین به نور پروردگارش و نهاده شود نامه اعمال و آورده شوند

بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
پیامبران و گواهان و داوری شود میان ایشان به حق و آنان مورد ستم قرار نگیرند

۶۹ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
و تمام داده شود به هر کسی جزای آنچه کرده است و او [الله] داناتر است به آنچه می کنند

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا
و رانده می شوند کسانی که کفر ورزیدند به سوی دوزخ گروه گروه تا چون بیایند نزد آن [دوزخ]

فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
گشوده شود درهای آن و گویند به آنان نگهبانان آن [دوزخ] آیا نیامده بودند نزد شما فرستادگانی از جنس شما

يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُم وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
که بخوانند بر شما آیات پروردگارتان را و بیم دهند شما را از دیدار این روز

هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ سِيقُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ
شما گویند آری و لیکن سزاوار گشته است سخن عذاب بر کافران

۷۱ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ مَوْسَىٰ
گفته شود درآیید به دروازه های دوزخ جاودانه در آن پس بد است جایگاه

الْمُتَكَبِّرِينَ ۚ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ
متکبران و رانده شوند آنان که پروا کردند از پروردگار خود به سوی

الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
بهشت گروه گروه تا چون بیایند نزد آن [بهشت] درحالی که گشوده شده است دروازه های آن و گویند به ایشان

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ
نگهبانان آن [بهشت] سلام بر شما خوش باشید پس درآیید در آن جاودانه

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
و گویند ستایش از آن الله است که راست گردانید بر ما وعده خود را و به میراث داد ما را این سرزمین

نَتَبَّوْا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
جای می گیریم از بهشت هر جا که بخواهیم پس نیکو است پاداش عمل کنندگان

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۷۵

و می بینی فرشتگان را حلقه زده اند به اطراف عرش تسبیح می کنند با ستایش پروردگار خود و داوری شود میان آنها به حق و گفته شود ستایش از آن الله پروردگار جهانیان است ۷۵

آیاتها
۸۵

سُورَةُ غَافِرٍ

ترتیبها
۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝۱ غَافِرٌ ذَا الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ ۝۲ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۳ مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا ۝۴ فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْأَلْبَدِ ۝۵ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝۶ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝۷ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۝۸ وَلِلَّهِ الْعَرْشُ ۝۹ وَلِلَّهِ الْإِلَهِ إِلَّا هُوَ ۝۱۰ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۱ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۲ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۳ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۴ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۵ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۶ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۷ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۸ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۹ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۰ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۱ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۲ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۳ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۴ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۵ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۶ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۷ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۸ وَذِي الْعَرْشِ ۝۲۹ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۰ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۱ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۲ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۳ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۴ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۵ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۶ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۷ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۸ وَذِي الْعَرْشِ ۝۳۹ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۰ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۱ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۲ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۳ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۴ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۵ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۶ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۷ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۸ وَذِي الْعَرْشِ ۝۴۹ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۰ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۱ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۲ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۳ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۴ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۵ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۶ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۷ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۸ وَذِي الْعَرْشِ ۝۵۹ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۰ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۱ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۲ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۳ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۴ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۵ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۶ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۷ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۸ وَذِي الْعَرْشِ ۝۶۹ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۰ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۱ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۲ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۳ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۴ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۵ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۶ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۷ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۸ وَذِي الْعَرْشِ ۝۷۹ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۰ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۱ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۲ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۳ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۴ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۵ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۶ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۷ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۸ وَذِي الْعَرْشِ ۝۸۹ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۰ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۱ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۲ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۳ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۴ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۵ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۶ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۷ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۸ وَذِي الْعَرْشِ ۝۹۹ وَذِي الْعَرْشِ ۝۱۰۰

رَبَّنَا

وَأَدْخَلَهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
 ای پروردگار ما داخل گردان ایشان را در باغ های ماندگاری که وعده داده ای به ایشان و نیز هر که شایسته باشد

مِنْ آبَائِهِمْ وَآزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 از پدران شان و همسران شان و فرزندان شان همانا تو یی آن پیروزمند

الْحَكِيمُ ۸ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
 سنجیده کار و نگهدار ایشان را از بدی ها و هر که را تو نگهداری کنی از بدی ها

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۹
 در این روز به تحقیق رحم کرده ای به او و آن و همان کامیابی بزرگ است همانا

الَّذِينَ كَفَرُوا ينادُونَ لِمَقْتِ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
 آنان که کفر ورزیدند ندا شوند که همانا خشم الله بزرگ تر است از خشم شما

أَنْفُسِكُمْ ۱۰ إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۱۰
 بر خودتان زیرا که خوانده می شدید به سوی ایمان پس کفر می ورزیدید

قَالُوا رَبَّنَا أَتَيْنَا أَسْتِثْنَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا مَا رَا دُوبَارِ ۱۱
 گویند ای پروردگار ما بمیراندی ما را دوبار و زنده گردانیدی ما را دوبار پس اقرار کردیم به گناهان خود

فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ ۱۱
 پس آیا هست به سوی بیرون آمدن هیچ راهی؟ این عذاب شما به سبب آن است که چون خوانده می شد

اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرِكْ بِهِ تَتُومِنُوا ۱۲ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ
 الله به یگانگی انکار می کردید و چون شرک ورزیده شود به او باور می کنید اکنون دلاوری از آن الله است

الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۱۲ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ
 آن بلند مرتبه بزرگ اوست آن که می نماید به شما نشانه های خود را و فرومی فرستد

لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ۱۳
 برای شما از آسمان روزی را و پند نمی گیرد مگر آنکه بر می گردد [به سوی الله] ۱۳

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۱۴
 پس بخوانید الله را در حالی که خالص کنندگان باشید برای او عبادت را اگرچه کافران خوش ندارند ۱۴

رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
 [لوس] بالا برنده درجات صاحب عرش القاء می کند وحی [برخاسته] از فرمان خود را بر هر که

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِنَذَرِ يَوْمَ التَّلَاقِ ۱۵ هُمْ بَكْرُونَ لَا يَخَفُ
 خواهد از بندگان خود تا بیم دهیم [مردم را] از روز به هم رسیدن ۱۵ روزی که ایشان آشکار شوند پوشیده نباشد

عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۱۶
 بر الله از ایشان چیزی [الله فرماید] از آن کیست فرمانروایی امروز از آن الله یگانه بس چیره است ۱۶

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ
امروز جزا داده می شود هر کسی در برابر آنچه کرده است هیچ ستمی نیست امروز همانا

اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ
الله تند شمار است ﴿۱۷﴾ و بیم ده به ایشان از آن روز نزدیک آنگاه که دل ها

لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينَ ﴿١٨﴾ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍ وَلَا شَفِيعَ
برسد به گلوها درحالی که فروبرندگان خشم باشند نیست ستمکاران را هیچ دوستی و نه هیچ شفاعت گری

يُطَاعُ ﴿١٨﴾ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿١٩﴾
که سخن او پذیرفته شود ﴿۱۸﴾ می داند [الله] خیانت چشم ها را و آنچه را که پنهان می دارند سینه ها ﴿۱۹﴾

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
و الله حکم می کند به حق و کسانی که می خوانند جز او را داوری نمی کنند

بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي
به چیزی همانا الله همان شنوای بیناست ﴿۲۰﴾ آیا گردش نکرده اند در

الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
زمین تا بنگرند که چگونه شد سرانجام آنان که بودند پیش از ایشان

كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
بودند آنان نیرومندتر از ایشان و پراثر تر در زمین پس گرفت آنان را الله

يَذُنُّهُمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
به سبب گناهانشان و نیست برای ایشان از [عذاب] الله هیچ نگهدارنده ای ﴿۲۱﴾ این [عذاب] به سبب آن است که

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمُ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
می آوردند برای شان پیامبران شان نشانه های روشن را پس کفر ورزیدند آنگاه گرفتار کرد آنان را الله همانا او [الله]

قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
نیرومند سخت کیفر است ﴿۲۲﴾ و به تحقیق فرستادیم موسی را با نشانه های خودمان

وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَقُرُونَ
و دلیلی روشن ﴿۲۳﴾ به سوی فرعون و هامان و قارون

فَقَالُوا سَحَرٌ كَذَابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
پس گفتند جادوگری دروغ پرداز است ﴿۲۴﴾ پس چون آورد برای آنها حق را از

عِنْدَنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
نزد ما گفتند بکشید پسران آنانی را که ایمان آوردند با او و زنده گذارید

نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾
زنانشان [دختران شان] را و نیست ترفند کافران مگر در گمراهی ﴿۲۵﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ **إِنِّي أَخَافُ**

و گفت فرعون بکنارید مرا تا بکشم موسی را و او بخواند پروردگارش را [تا ببینم چگونه یاریش می رسد] زیرا من می ترسم

أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ **۲۶**

از آنکه دگرگون کند دین شما را یا پدید آورد در زمین فساد را

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ **۲۷** مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ

و گفت موسی همانا من پناه بردم به پروردگارم و پروردگار شما از هر متکبری

لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ **۲۷** وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ

که ایمان نمی آورد به روز حساب و گفت مردی مؤمن از خاندان

فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَنْتَقُولَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّي **۲۸**

فرعون که پنهان می داشت ایمان خود را آیا می کشید مردی را به سبب آنکه می گوید پروردگار من

اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ **۲۹** وَإِنْ يَكُ كَذِبًا

الله است حال آنکه به تحقیق آورده است برای شما دلائل روشن را از پروردگارتان و اگر باشد دروغگوی

فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي

پس بر ضد اوست [نتیجه] دروغگویی اش و اگر باشد راستگو خواهد رسید به شما برخی از آنچه

يَعِدُّكُمْ **۳۰** إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ **۳۱** يَقَوْمُ

به شما وعده می دهد همانا الله هدایت نمی کند کسی را که او اسرافکار پُردروغ است ای قوم من

لَكُمْ أَلَمْ تَكُنْ أَهْلَ الْيَوْمِ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ

برای شماست فرمانروایی امروز درحالی که چیره اید در این سرزمین پس چه کسی ما را یاری دهد از

بَاسِ اللَّهِ **۳۲** إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى

عذاب الله اگر بیاید بر سر ما گفت فرعون ارائه نمی کنم به شما مگر آنچه را که خود تشخیص می دهم

وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ **۳۳** وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي

و شما را رهنمون نمی شوم مگر به راه راست و درست و گفت همان شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من همانا من

أَخَافُ عَلَيْكُمْ **۳۴** مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ **۳۵** مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ

می ترسم بر شما همانند روز [هلاکت] احزاب [گذشته] مانند شیوه قوم نوح

وَعَادِ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ **۳۶** وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ **۳۷**

و عاد و ثمود و آنان که پس از ایشان بودند و نیست الله که اراده کند ستمی را بر بندگان

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ **۳۸** يَوْمَ النَّارِ **۳۹** تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ

و ای قوم من همانا من می ترسم بر شما از روز نارا کردن یکدیگر روزی که روی بگردانید پشت کنان

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ **۴۰** وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ **۴۱**

نیست شما را از جانب الله هیچ نگهدارنده ای و هر که را گمراه سازد الله پس نیست برای او هیچ راهنمایی

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ
و هر آینه آورده بود برای شما یوسف پیش از این دلائل روشن را اما پیوسته در شک بودید

مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ
از آنچه برای شما آورده بود آن را تا آنگاه که درگذشت گفتید هرگز نخواهد فرستاد **الله**

مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ هُوَ مُسْرِفٌ
پس از وی پیامبری را این چنین گمراه می کند **الله** هر که او اسرافگار

مُرْتَابٍ ۲۴ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ دَلِيلٍ
شک آورنده است ۲۴ آنان را که مجادله می کنند در آیات **الله** بدون هیچ دلیلی

أَتَنَّهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ
که برای آنها آمده باشد [جدالشان] سخت ناپسند است نزد **الله** و نزد آنانی که ایمان آورده اند این چنین

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۲۵ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
مهر می نهد **الله** بر همه دل متکبر سرکشی ۲۵ و گفت فرعون

يَكْهَنُونَ أَبْنَىٰ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۲۶
ای هامان بنا کن برای من کاخی بلند را شاید برسم به آن راه ها ۲۶ **الله** اسباب

السَّمَوَاتِ فَاطْلِعْ إِلَيَّ إِلَهَ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا
آسمان ها پس بنگرم به **الله** موسی و همانا من می پندارم موسی را دروغگوی

وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ
و این چنین آراسته شد برای فرعون عمل بد او و بازداشته شد از **الله** [راه] راست

وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۲۷ وَقَالَ الَّذِي
و نیست ترفند فرعون مگر در تباهی ۲۷ و گفت آن که

ءَامَنَ يَنْقُومُ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۲۸
ایمان آورده بود ای قوم من پیروی کنید مرا تا رهنمون شوم شما را به راه راست و درست ۲۸

يَنْقُومُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ
ای قوم من جز این نیست که این زندگانی دنیا اندک بهره ای است و همانا سرای آخرت همان

دَارُ الْقَرَارِ ۲۹ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا
سرای پایدار است ۲۹ هر که کند کار بدی پس کیفر داده نمی شود مگر همانند آن

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
و هر که کند کاری شایسته مرد باشد یا زن درحالی که او مؤمن باشد

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۴۰
پس آنان داخل شوند در بهشت درحالی که روزی داده شوند در آن بدون حساب ۴۰ حساب

وَيَقَوْمٍ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى
وای قوم من چه شده است مرا که دعوت می کنم شما را به سوی نجات و دعوت می کنید مرا به سوی

النَّارِ ۴۱ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
آتش [دوخ] ۴۱ می خوانید مرا به اینکه کفر ورزم به الله و شریک سازم برای او چیزی را که نیست

لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ ۴۲ لَا جَرَمَ
مرا به آن دانشی و من می خوانم شما را به سوی آن پیروزمند آمرزگار ۴۲ به ناچار

أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
آنچه مرا می خوانید به آن نیست برای او [توان] دعوتی در دنیا و نه در آخرت

وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
همانا بازگشت ما به سوی الله است و به درستی که اسرافکاران خود همدمان آتش [دوخ] اند

۴۳ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضُ أَمْرِي إِلَى
۴۳ پس به زودی یاد می کنید آنچه را که می گویم برای شما و وامی گذارم کار خود را به

اللَّهُ ۴۴ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۴۵ فَوَقَّهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ
الله همانا الله بینا به بندگان است ۴۴ پس نگهداشت او را الله از بدی های

مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۴۵ النَّارُ
آنچه نیرنگ زدند و فراگرفت خاندان فرعون را بدی عذاب ۴۵ همان آتشی که

يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
عرضه می شوند بر آن صبح و شام و روزی که برپا شود رستاخیز [گفته می شود] داخل کنید

آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۴۶ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي
خاندان فرعون را در سخت ترین عذاب ۴۶ و آنگاه چون با هم بگو مگو کنند در

النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا
آتش پس گویند زیردستان به آنان که تکبر ورزیدند همانا ما بودیم

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَنُونَ عَنَّا نَضِيبًا مِّنَ النَّارِ
برای شما پیرو پس آیا شما دفع توانید کرد از ما بخشی از آتش [دوخ] را

۴۷ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا ۴۸ إِنَّ اللَّهَ
گویند آنان که تکبر ورزیدند همانا ما همگی در آن [آتش] هستیم همانا الله

قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۴۸ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَازِنَةِ
به تحقیق داوری کرده است میان بندگان ۴۸ و گویند آنان که در آتش اند به نگهبانان

جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۴۹
دوخ بخواهید از پروردگارتان تا کاهش دهد از ما یک روز از عذاب را ۴۹

قَالُوا^{۵۰} أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ^{۵۱} رُسُلُكُمْ^{۵۲} بِالْبَيِّنَاتِ^{۵۳} قَالُوا^{۵۴} بَلَىٰ^{۵۵} قَالُوا^{۵۶} فَادْعُوا^{۵۷} وَمَا^{۵۸} دُعَوُا^{۵۹} الْكَافِرِينَ^{۶۰} إِلَّا^{۶۱} فِي ضَلَالٍ^{۶۲} أَرَىٰ^{۶۳} قَالُوا^{۶۴} فَادْعُوا^{۶۵} [خودتان] بخواید و نیست خواست کافران مگر در گمراهی گویند

إِنَّا^{۶۶} لَنَنصُرُ^{۶۷} رُسُلَنَا^{۶۸} وَالَّذِينَ آمَنُوا^{۶۹} فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا^{۷۰} هَمَانَا^{۷۱} مَا يَارَىٰ^{۷۲} مِي دهمیم پیامبران خود را و آنان را که ایمان آورده اند در زندگانی دنیا

وَيَوْمَ^{۷۳} يَقُومُ^{۷۴} الْأَشْهُدُ^{۷۵} يَوْمَ^{۷۶} لَا يَنْفَعُ^{۷۷} الظَّالِمِينَ^{۷۸} مَعْذِرَتُهُمْ^{۷۹} و در روزی که به پامی خیزند گواهان روزی که سود ندهد به ستمکاران عذر خواهی شان

وَلَهُمُ^{۸۰} اللَّعْنَةُ^{۸۱} وَلَهُمْ^{۸۲} سُوءُ الدَّارِ^{۸۳} وَلَقَدْ^{۸۴} آتَيْنَا^{۸۵} مُوسَىٰ^{۸۶} و برای آنان است دوری از رحمت و برای آنان است سرای بد و به تحقیق دادیم به موسی

الْهُدَىٰ^{۸۷} وَأَوْرَثْنَا^{۸۸} بَنِي إِسْرَءِيلَ^{۸۹} الْكِتَابَ^{۹۰} هُدًى^{۹۱} رهنمود را و میراث دادیم به بنی اسرائیل کتاب [تورات] را هدایت

وَذِكْرَىٰ^{۹۲} لِأُولِي الْأَلْبَابِ^{۹۳} فَاصْبِرْ^{۹۴} إِنَّا^{۹۵} وَعَدَ^{۹۶} اللَّهُ^{۹۷} و پندی برای خردمندان پس صبر کن همانا وعده الله

حَقُّ^{۹۸} وَأَسْتَغْفِرُ^{۹۹} لَذَنبِكَ^{۱۰۰} وَسَبِّحْ^{۱۰۱} بِحَمْدِ^{۱۰۲} رَبِّكَ^{۱۰۳} بِالْعَشِيِّ^{۱۰۴} حق است و آمرزش بخواه برای گناهت و تسبیح گوی با ستایش پروردگار خود شامگاه

وَالْإِبْكَرِ^{۱۰۵} إِنَّ^{۱۰۶} الَّذِينَ يُجَادِلُونَ^{۱۰۷} فِي^{۱۰۸} آيَاتِ^{۱۰۹} و صبحگاه همانا آنان که مجادله می کنند در آیات

اللَّهِ^{۱۱۰} يَغَيِّرُ^{۱۱۱} سُلْطَانِي^{۱۱۲} أَتَنَّهُمْ^{۱۱۳} إِنْ^{۱۱۴} فِي^{۱۱۵} صُدُورِهِمْ^{۱۱۶} إِلَّا^{۱۱۷} كِبَرٌ^{۱۱۸} الله بدون هیچ دلیلی که آمده باشد به ایشان نیست در سینه هایشان مگر بلندپروازی

مَا^{۱۱۹} هُمْ^{۱۲۰} يَبْلُغِيهِ^{۱۲۱} فَاسْتَعِذْ^{۱۲۲} بِاللَّهِ^{۱۲۳} إِنَّهُ^{۱۲۴} هُوَ^{۱۲۵} السَّمِيعُ^{۱۲۶} هیچ آنان بدان نخواهند رسید پس پناه ببر به الله [از شر آنها] به تحقیق که اوست همان شنوای

الْبَصِيرُ^{۱۲۷} لَخَلَقَ^{۱۲۸} السَّمَوَاتِ^{۱۲۹} وَالْأَرْضِ^{۱۳۰} أَكْبَرُ^{۱۳۱} مِنْ^{۱۳۲} بِيْنَا^{۱۳۳} به تحقیق آفریدن آسمان ها و زمین بزرگ تر است از

خَلْقِ^{۱۳۴} النَّاسِ^{۱۳۵} وَلَكِنَّ^{۱۳۶} أَكْثَرَ^{۱۳۷} النَّاسِ^{۱۳۸} لَا يَعْلَمُونَ^{۱۳۹} آفریدن مردمان و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند

وَمَا^{۱۴۰} يَسْتَوِي^{۱۴۱} الْأَعْمَىٰ^{۱۴۲} وَالْبَصِيرُ^{۱۴۳} وَالَّذِينَ آمَنُوا^{۱۴۴} وَعَمِلُوا^{۱۴۵} و برابر نیستند کور و بینا و [برابر نیستند] آنان که ایمان آوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ^{۱۴۶} وَلَا^{۱۴۷} الْمُسِيءَ^{۱۴۸} قَلِيلًا^{۱۴۹} مَا تَذَكَّرُونَ^{۱۵۰} کارهای شایسته و نه بدکار اندکی پند می پذیرید

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
همانا رستاخیز قطعاً آمدنی است نیست هیچ تردیدی در آن و لیکن بیشتر مردمان

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۵۹﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ﴿۶۰﴾
ایمان نمی آورند و می فرماید پروردگار شما مرا بخوانید تا پاسخ دهم به شما

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
همانا آنان که تکبر می کنند از عبادت من به زودی داخل شوند در دوزخ

دَاخِرِينَ ﴿۶۱﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
با [خواری و] سرافکندگی [خواری و] سرافکندگی خداست که قرار داد برای شما شب را تا آرام یابید

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
در آن و روز را روشنی بخش ساخت همانا الله دارای بخششی بزرگ بر مردمان است

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۲﴾ ذَلِكَ
و لیکن بیشتر مردمان شکر نمی کنند این است

اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَهًا هُوَ فَاتَّقُوا تَوْفُكُونَ
الله پروردگار شما آفریننده هر چیزی نیست هیچ الهی مگر او پس به کجا برگردانده می شوید

كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿۶۳﴾
این چنین برگردانده می شوند آنان که آیات الله را انکار می کردند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
الله است که قرار داد برای شما زمین را قرار گاهی و آسمان را

بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنْ
بنایی و صورت پردازی کرد شما را پس نیکو ساخت صورت های شما را و روزی داد شما را از

الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
چیزهای پاکیزه این است الله پروردگار شما پس بپرکت است الله پروردگار

الْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
جهانیان اوست زنده [حقیقی] نیست هیچ الهی مگر او پس بخوانید او را

مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۵﴾ قُلْ
حال آنکه خالص کنندگان باشید برای او عبادت را ستایش برای الله است که پروردگار جهانیان است بگو

إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي
همانا من نهی شدم از اینکه بپرستم آنان را که فرا می خوانید غیر از الله آنگاه که آمد مرا

الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۶﴾
دلائل روشن از پروردگار من دستور یافته ام که تسلیم باشم برای پروردگار جهانیان

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
اوست آن که آفریده است شما را از خاک سپس از آب منی سپس از خون بسته ای سپس

يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا
 بیرون می آورد شما را به صورت کودکی سپس [رشدتان می دهد] تا برسید به رشد کمال خود سپس شوید

شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَقَّىٰ مِنْ قَبْلُ وَلِيَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى
 کهنسالان و برخی از شما جانشان گرفته می شود پیش از آن [برخی نیز می مانند] تا برسید به اجلی معین

وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ ٦٧ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
 و باشد که شما خردمندی کنید ۶۷ اوست آن که زنده می کند و می میراند پس چون

قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ ٦٨ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 حکم به کاری کند پس جز این نیست که گوید به او [موجود] شو بی درنگ [موجود] می شود ۶۸ آیا ننگریسته ای به کسانی که

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنِّي يُصْرَفُونَ ۝ ٦٩ الَّذِينَ كَذَبُوا
 مجادله می کنند در آیت های الله به کجا برگردانده می شوند ۶۹ آنان که تکذیب کردند

بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
 این کتاب را و آنچه فرستادیم به آن پیامبران خود را پس به زودی خواهند دانست

إِذْ أُنْزِلَتْ الْأَغْلَافُ فِي أَعْنَقِهِمْ ۝ ٧٠ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ۝ ٧١
 ۷۰ آنگاه که طوق ها افتاده باشد در گردن های ایشان و زنجیرها [نیز] کشیده می شوند ۷۱

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ۝ ٧٢ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَتِنَّ
 در آب جوشان سپس در آتش گداخته شوند ۷۲ سپس گفته شود به ایشان کجاست

مَا كُنتُمْ تَشْرِكُونَ ۝ ٧٣ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ
 آنچه شریک می گرفتید ۷۳ در برابر الله گویند گم شده اند از نظر ما بلکه

نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۝ ٧٤
 نمی خواندیم پیش از این چیزی را این چنین گمراه می کند الله کافران را ۷۴

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ
 این به سبب آن است که شادمانی می کردید در زمین به ناحق و به سبب آنکه

تَمْرَحُونَ ۝ ٧٥ أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
 سرمستی می کردید ۷۵ دخل شوید به دروازه های دوزخ جاویدان در آن پس بد است

مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ ٧٦ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمَا
 جایگاه متکبران ۷۶ پس شکیبای باش [ای پیامبر] به تحقیق وعده الله حق است پس اگر

نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ أَوْ تُتَوَقَّعَكَ فَالِئِنَّا بِرُجْعُونِ ۝ ٧٧
 بنماییم به تو برخی از آنچه وعده می دهیم به آنان [کافران] یا جان تو را بستانیم پس به سوی ما بازگردانیده شوند ۷۷

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ

و به تحقیق فرستادیم پیامبرانی را پیش از تو برخی از ایشان آنان اند که حکایت کردیم حال شان را بر تو

وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ

و برخی از ایشان آنان اند که حکایت نکردیم بر تو هیچ پیامبری را که بیاورد

بَيَّاتَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فَدَٰءُ يَأْتِي وَخَيْرُ

نشانه ای را مگر به اذن الله پس چون بیاید فرمان الله داوری شود به حق و زیان بینند

هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۞ ۷۸ ۞ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ

در آنجا باطل گرایان ۷۸ ۷۸ ۷۸ که قرار داد برای شما چهارپایان دامی را

لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۞ ۷۹ ۞ وَلَكُمْ فِيهَا

تا سوار شوید بر برخی از آنها و برخی از آنها را می خورید ۷۹ ۷۹ ۷۹ و برای شماست در آنها

مَنْفَعٌ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَىٰ

سودهای بسیار و تا برسید [باسواری] بر آنها به نیازی که در دل ها دارید و بر آنها و نیز بر

الْفَلَكَ تَحْمِلُونَ ۞ ۸۰ ۞ وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ فَأَيَّ ءَايَاتِ

کشتی ها حمل می شوید ۸۰ ۸۰ ۸۰ و می نمایاند [الله] به شما نشانه های خود را پس کدام یک از آیت های

اللَّهُ تَنْكُرُونَ ۞ ۸۱ ۞ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

الله را انکار می کنید ۸۱ ۸۱ ۸۱ آیا پس گردش نکرده اند در زمین تا بنگرند که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً

بود سرانجام کسانی که پیش از ایشان بودند بوده اند بیشتر از ایشان و نیرومندتر

وَأَشَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و پراثر تر در زمین پس دفع نکرد عذاب را [از ایشان] آنچه به دست می آوردند

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ

پس چون آوردند برای آنها پیامبران شان دلائل روشن را خوشحال شدند به آنچه نزدشان بود

مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۞ ۸۳ ۞ فَلَمَّا

از دانش و فروگرفت ایشان را آنچه آن را ریشخند می کردند ۸۳ ۸۳ ۸۳ باز چون

رَأَوْا بِأَسْنَا قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ

دیدند عذاب ما را گفتند ایمان آوردیم به الله به یگانگی اش و کافر شدیم به آنچه که به او

مُشْرِكِينَ ۞ ۸۴ ۞ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بِأَسْنَا سُنَّتِ

شرک می ورزیدیم ۸۴ ۸۴ ۸۴ پس سودی نداشت برای آنان ایمان شان وقتی که دیدند عذاب ما را سنت

اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۞ ۸۵ ۞

الله است که گذشته است در میان بندگانش و زیان دیدند آنجا کافران ۸۵ ۸۵ ۸۵

ترتیبها
۴۱

سُورَةُ فَصَّلَتْ

آیاتها
۵۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْ ۱ تَنْزِيلٌ ۱ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲ كِتَابٌ ۲ فُصِّلَتْ ۱
 حاء میم ۱ فروفرستاده ای است از [جانب الله] مهر گستر مهربان ۲ کتابی است ۲ بیان شده است

ءَايَاتُهُ ۱ قُرْءَانًا ۱ عَرَبِيًّا ۱ لِّقَوْمٍ ۲ يَعْلَمُونَ ۲ بَشِيرًا ۲ وَنَذِيرًا ۲ فَأَعْرَضَ ۱
 آیاتش ۱ قرآنی ۱ عربی است برای قومی که می دانند ۲ مژده دهنده و بیم دهنده ۲ پس اعراض کردند

أَكْثَرُهُمْ ۱ فَهُمْ ۱ لَا يَسْمَعُونَ ۴ وَقَالُوا ۴ قُلُوبُنَا فِي ۴ أَكِنَّةٍ ۴
 بیشترشان ۱ پس ایشان ۱ نمی شنوند ۴ و گفتند ۴ دل های ما ۴ در ۴ پرده هاست

مِمَّا ۱ نَدَعُونَا ۱ إِلَيْهِ ۱ وَفِي ۱ ءَاذَانِنَا ۱ وَقُرْ ۱ وَمِنْ بَيْنِنَا ۱ وَبَيْنِكَ ۱ حِجَابٌ ۱
 از آنچه ۱ می خوانی ما را به سوی آن و در ۱ گوش های ما گرانی است و میان ما ۱ و میان تو ۱ حائل است

فَاعْمَلْ ۱ إِنَّا ۱ عَامِلُونَ ۵ قُلْ ۱ إِنَّمَا ۱ أَنَا ۱ بَشَرٌ ۱ مِّثْلُكُمْ ۱ يُوحَىٰ ۱ إِلَىٰ ۱
 پس بکن کار خود را همانا ما ۱ کنندگان کار خودیم ۵ بگو ۱ جز این نیست که من ۱ بشری ۱ مانند شما میم که وحی می شود به سوی من

أَنَّمَا ۱ إِلَهُكُمْ ۱ إِلَهُ ۱ وَاحِدٌ ۱ فَاسْتَقِيمُوا ۱ إِلَيْهِ ۱ وَاسْتَغْفِرُوا ۱ وَوَيْلٌ ۱
 اینکه ۱ اله شما ۱ اله ۱ یگانه است ۱ پس راست روی آورید به سوی او ۱ و آمرزش بخواهید از او ۱ و وای ۱

لِلْمُشْرِكِينَ ۶ الَّذِينَ ۶ لَا يُؤْتُونَ ۶ الزَّكَاةَ ۶ وَهُمْ ۶ بِالْآخِرَةِ ۶
 بر مشرکان ۶ آنان که ۶ نمی دهند ۶ زکات را ۶ و خود ۶ به آخرت ۶

هُمْ ۷ كَفَرُونَ ۷ إِنَّ ۷ الَّذِينَ ۷ ءَامَنُوا ۷ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۷ لَهُمْ ۷
 همان ۷ کافران اند ۷ همانا ۷ آنان که ۷ ایمان آوردند ۷ و کردند ۷ کارهای شایسته ۷ برای ایشان است

أَجْرٌ ۸ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۸ قُلْ ۸ أَيْبُكُمْ ۸ لَتَكْفُرُونَ ۸ بِالَّذِي ۸ خَلَقَ ۸
 مزدی ۸ پایان ناپذیر ۸ بگو ۸ آیا شما ۸ هرآینه کافر می شوید ۸ به آن که ۸ آفرید

الْأَرْضَ ۹ فِي ۹ يَوْمَيْنِ ۹ وَتَجْعَلُونَ ۹ لَهُ ۹ أُنْدَادًا ۹ ذَلِكَ ۹ رَبُّ ۹ الْعَالَمِينَ ۹
 زمین را ۹ در ۹ دو روز ۹ و قرار می دهید ۹ برای او ۹ همتایانی را ۹ این است ۹ پروردگار ۹ جهانیان ۹

وَجَعَلَ ۱۰ فِيهَا ۱۰ رُوسًى ۱۰ مِنْ فَوْقِهَا ۱۰ وَبَرَكَ فِيهَا ۱۰ وَقَدَّرَ ۱۰ فِيهَا ۱۰ أَقْوَاتَهَا ۱۰ فِي ۱۰
 و قرار داد ۱۰ در زمین ۱۰ کوه هایی استوار را بر فراز آن ۱۰ و برکت نهاد ۱۰ در آن ۱۰ و اندازه گیری کرد ۱۰ در آن ۱۰ روزی های [اهل] آن را ۱۰ در

أَرْبَعَةِ ۱۱ أَيَّامٍ ۱۱ سَوَاءٍ ۱۱ لِلسَّائِلِينَ ۱۰ ثُمَّ ۱۰ اسْتَوَىٰ ۱۰ إِلَى السَّمَاءِ ۱۰ وَهِيَ ۱۰ دُخَانٌ ۱۰
 چهار ۱۱ روز [دوره] ۱۱ یکسان ۱۰ برای خواهندگان ۱۰ سپس پرداخت ۱۰ به ۱۰ آسمان ۱۰ درحالی که ۱۰ دود بود

فَقَالَ ۱۱ لَهَا ۱۱ وَلِلْأَرْضِ ۱۱ أَتَيْنَا طَوْعًا ۱۱ أَوْ كَرْهًا ۱۱ قَالَتَا ۱۱ أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۱۱
 پس گفت ۱۱ به آن ۱۱ و به زمین ۱۱ بیاید ۱۱ خواسته ۱۱ یا ۱۱ ناخواسته ۱۱ گفتند هر دو ۱۱ آمدیم ۱۱ فرمان برانه ۱۱

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا^{۱۱}
 پس انجام رسانید آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمانی کار [مربوط به] آن را

وَزَيْنًا نَّدِيمٍ أَسْمَانَ نَزْدِيكَ تَرَا^{۱۲} بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا^{۱۳} ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
 و زینت دادیم آسمان نزدیک ترا به چراغ‌هایی و [نگهداشتم] نگهداشتنی این است اندازه گیری آن پیروزمند

الْعَلِيمِ^{۱۴} فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ
 دانای پس اگر اعراض کنند بگو بیم دادم شما را از صاعقه ای مانند صاعقه

عَادٍ وَثَمُودَ^{۱۵} إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
 عاد و ثمود آنگاه که آمدند به سوی ایشان پیامبران از پیش روی آنان و از

خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ^{۱۶} قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
 پشت سرشان اینکه می‌پرستید مگر الله را گفتند اگر می‌خواست پروردگار ما البته فرو می‌فرستاد فرشتگان را

فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ^{۱۷} فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
 پس همانا ما به آنچه فرستاده شدید به آن کافریم اما [قوم] عاد پس تکبر ورزیدند در

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً^{۱۸} أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ^{۱۹}
 زمین به ناحق و گفتند کیست نیرومندتر از ما آیا ندانستند [این را] که الله

الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً^{۲۰} وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
 آنکه بیافرید آنان را اوست نیرومندتر از ایشان و آیات ما را انکار می‌کردند

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ^{۲۱}
 پس فرستادیم بر آنان بادی توفنده را در روزهای شوم تا بچشانیم به آنان

عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
 عذاب رسوایی را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت رسواکننده تر است و ایشان

لَا يُنصَرُونَ^{۲۲} وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ
 یاری نخواهند شد و اما ثمود پس راه نمودیم آنان را پس اختیار کردند نابینایی را بر

الْهُدَىٰ فَآخَذْتَهُمْ صَاعِقَةً الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^{۲۳}
 راه یابی پس فروگرفت آنها را صاعقه عذاب ذلت آور به [کیفر] آنچه می‌کردند

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ^{۲۴} وَيَوْمَ يُحْشَرُ^{۲۵}
 و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و پروا می‌نمودند و روزی که محشور شوند

أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ^{۲۶} حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ
 دشمنان الله به سوی آتش پس آنها بازداشته و جمع شوند تا چون به آن [آتش] رسند گواهی دهد

عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{۲۷}
 بر ضد آنان شنوایی شان و چشم‌هایشان و پوست‌های شان به آنچه می‌کردند

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا **اللَّهُ** الَّذِي
و گویند به پوست های خود چرا گواهی دادید بر ضد ما گویند گویا کرد ما را **الله** آن که

أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾
گویا ساخته است هر چیزی را و او بیافرید شما را نخستین بار و به سوی او بازگردانده می شوید ﴿۲۱﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ
بر آن نبودید که پنهان بدارید [کنهاتن را] از این رو که مبدا گواهی دهند بر ضد شما شنوایی تان و دیدگانتان

وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنْ **اللَّهُ** لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ
پوست های شما و لیکن گمان داشتید که **الله** نمی داند بسیاری از آنچه می کنید

﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ
﴿۲۲﴾ و این بود گمان شما که گمان برده بودید به پروردگار خود که به هلاکت انداخت شما را در نتیجه شدید

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبرُوا فَالْنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ
از زیانکاران ﴿۲۳﴾ پس اگر شکیبایی کنند پس آتش [دوزخ] جایگاه برای ایشان است و اگر

يَسْتَعْجِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقِيضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا
پوزش بخوانند عذرشان پذیرفته نیست ﴿۲۴﴾ و گماردیم بر آنان همدلی را [از شیاطین]

فَرِيقًا لَّهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ
پس آراسته کردند برای شان آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پس پشت ایشان است و سزاوار گشت بر ایشان

الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ
فرمان [عذاب] با امت هایی که گذشتند پیش از ایشان از جن و آدمی بی گمان آنها

كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
بودند زیانکار ﴿۲۵﴾ و گفتند کسانی که کفر ورزیدند گوش ندهید به این قرآن

وَالْفَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
و سخن بیهوده گویند در [اثنای خواندن] آن باشد که شما غالب شوید ﴿۲۶﴾ پس هر آینه می چشانیم به کسانی که کفر ورزیدند عذابی

شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ
سخت را و هر آینه کیفر می دهیم آنان را در برابر بدترین کاری که می کردند ﴿۲۷﴾ این سزای

أَعْدَاءِ **اللَّهُ** النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
دشمنان **الله** آتش است که برای آنها در آن [آتش] سرای جاویدان است کیفری به سبب آنچه ایشان آیات ما را انکار می کردند

﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ
﴿۲۸﴾ و گویند آنان که کفر ورزیدند ای پروردگار ما بنما به ما آن دو گروه که گمراه ساختند ما را از جن

وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾
و انس تا بنهیم آنها را زیر قدم های خود تا گردند از پست ترین ها ﴿۲۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمْ
همانا آنان که گفتند پروردگار ما الله است سپس ایستادگی ورزیدند فرود می آیند بر ایشان

الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
فرشتگان [و گویند] مترسید و غمگین مشوید و مژده باد بر شما بهشتی

الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۰﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ
که شما وعده داده می شدید ﴿۳۰﴾ ما دوستان شمایم در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ
دنیا و در سرای آخرت و برای شما است در آن آنچه بخواید دلتان

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿۳۱﴾ نَزَّلَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿۳۲﴾
و برای شما است در آن آنچه درخواست کنید ﴿۳۱﴾ پذیرایی ای از جانب آمرزنده مهربان ﴿۳۲﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
و کیست نیکو گفتارتر از آنکه دعوت کند مردمان را به سوی الله و کند کار شایسته و گوید

إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۳﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ
به درستی که من از مسلمانانم ﴿۳۳﴾ و یکسان نیست نیکی و نه بدی

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ
دفع کن [بدی را] به آنچه که آن بهتر است پس ناگهان آن کس که میان تو و میان او دشمنی است گویا که او

وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۴﴾ وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا
دوستی گرم و صمیمی است ﴿۳۴﴾ برخوردار نشوند از این [خصلت] مگر آنان که صبر کردند و برخوردار نشوند از آن

إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۵﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
مگر صاحبان بهره بزرگ ﴿۳۵﴾ و اگر برانگیزد تو را از شیطان انگیزشی [وسوسه ای]

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
پس پناه ببر به الله همانا اوست آن شنوای دانا ﴿۳۶﴾ و از نشانه های اوست

اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿۳۷﴾ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
شب و روز و آفتاب و ماه ﴿۳۷﴾ سجده مکنید به آفتاب

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ
و نه ماه را و سجده کنید برای الله که آفرید آنها را اگر شما

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۸﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ
تنها او را می پرستید ﴿۳۸﴾ پس اگر تکبر کنند [چه باک] پس آنان که نزد

رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿۳۹﴾
پروردگار تو اند تسبیح می گویند او را و در شب و روز و ایشان خسته نمی شوند ﴿۳۹﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

و از نشانه های او این است که تو می بینی زمین را فسرده [و افتاده] پس چون فرود آریم بر آن آب را

أَهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

به جنبش آید و بردمد همانا آن که زنده گردانیده آن [زمین] را هر آینه زنده کننده مردگان است بی گمان او بر هر چیزی

قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفُونَ عَلَيْنَا أَفَن

تواناست ﴿۳۹﴾ همانا آنان که کجروی می کنند در آیات ما پوشیده نمی شوند بر ما آیا آن که

يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَن يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ

انداخته شود در آتش بهتر است یا آن که بیاید ایمن در روز رستاخیز بکنید هرچه می خواهید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ

بی گمان او به آنچه می کنید بیناست ﴿۴۰﴾ همانا کسانی که کفر ورزیدند به این بند [قرآن] وقتی که پیامشان [کیفر خود را] خواهند دید

وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ

بی گمان آن کتابی ارجمند است ﴿۴۱﴾ نمی آید بر او باطل از پیش روی آن و نه از

خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ

پشت سر آن فرستاده شده است از جانب سنجیده کاری ستوده ﴿۴۲﴾ گفته نمی شود به تو مگر آنچه گفته شده

لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

به پیامبران پیش از تو همانا پروردگار تو دارای آمرزش و دارای کیفری دردناک است ﴿۴۳﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ

و اگر قرار می دادیم آن را قرآنی به غیر عربی می گفتند چرا بیان نشده است [به زبان ما] آیت های آن [کتابی] غیر عربی

وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ

و [مخاطب] عربی بگو این [کتاب] برای کسانی که ایمان آورده اند هدایت و شفاء است و آنان که

لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ

ایمان نمی آورند در گوش های شان سنگینی است و قرآن بر آنان مایه کوری است آنان

يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

ندا می شوند از جایی دور ﴿۴۴﴾ و به تحقیق دادیم به موسی کتاب را

فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ

پس اختلاف شد در آن و اگر نبود سخنی که پیشی گرفته است از سوی پروردگار تو [که] لوری به رستاخیز اختصاص دارد البته لوری می شد

بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا

در میان آنان و همانا آنان در شکی از آنند [شکی] سخت ﴿۴۵﴾ هر که بکند کاری شایسته

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلِيَهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

پس به سود خود اوست و هر که بدی کند پس به زیان او است و نیست پروردگار تو ستمکار بر بندگان ﴿۴۶﴾

إِلَيْهِ يُرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا
به سوی او برگردانده می شود علم رستاخیز و بیرون نمی آید میوه ها از غلاف های خود

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
و باربر ندارد هیچ مادینه ای و نمی نهد مگر به علم او و روزی که ندا کند ایشان را که کجا هستید

شُرَكَائِيَ قَالُوا ءَاذَنَّاكَ مَا مِنْنا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾ وَضَلَّ
شریکان من گویند به تو اعلام کردیم نیست از ما هیچ گواهی ﴿۴۷﴾ و گم گردد

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ نَجِصٍ ﴿٤٨﴾
از ایشان آنچه که فرا می خوانند پیش از این و خواهند دانست که نیست برای ایشان هیچ گریزگاهی ﴿۴۸﴾

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ
خسته نمی شود انسان از درخواست خیر و اگر برسد به او سختی و گزند پس او به کلی ناامید

قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّاهُ
[و] دلسرد می شود ﴿۴۹﴾ و اگر بچشانیم به او رحمتی را از طرف خود پس از آسیبی که برسد به او

لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَى
هر آینه گوید این [شایسته] برای من است و نمی پندارم رستاخیز را که برپا شود و اگر باز گردانیده شوم به سوی

رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لِلْحُسْنَى فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
پروردگار خود حتماً مرا نزد او نیکوترین [حالت] است پس هر آینه آگاه می کنیم کسانی را که کفر ورزیده اند به آنچه می کرده اند

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ
و حتماً می چشانیم به آنان از عذابی سخت ﴿۵۰﴾ و چون نعمتی دهیم به انسان

أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ
روی برمی تابد و پهلوی می گرداند [تکبر می کند] و چون برسد به او سختی و گزند پس او دارای دعایی گسترده است

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بگو خبر دهید مرا اگر باشد [قرآن] از نزد الله آنگاه کفر بورزید

بِهِ مِّنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ سَرِيهٍ
به آن کیست گمراه تر از آنکه او در ستیزی دور و دراز باشد ﴿۵۲﴾ به زودی بنمایم به ایشان

ءَايَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
نشانه های خود را در کرانه های [آسمان و زمین] و در وجود خودشان تا روشن شود برای شان که او حق است

أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾ أَلَا هُمَا
آیا کافی نیست که پروردگار تو که همانا او بر هر چیزی گواه است ﴿۵۳﴾ آگاه باش همانا آنان

فِي مَرِيَّةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ﴿٥٤﴾ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٥﴾
در تردید اند از دیدار پروردگارشان ﴿۵۴﴾ آگاه باش که او به هر چیزی فراگیرنده است ﴿۵۵﴾

ترتیبها
۴۲

سُورَةُ الشُّورَىٰ

آیاتها
۵۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۱ عَسَقَ ۲ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
 ۱) عین، سین، قاف ۲) این چنین وحی می کند به تو و به آنان که پیش از تو بودند

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
 الله پیروزمند سنجیده کار ۳) از آن اوست آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و اوست

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 آن بلندمرتبه بزرگ ۴) نزدیک است آسمان ها بشکافتند بر فراز خود

وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
 و فرشتگان تسبیح می گویند با حمد پروردگار خود و آمرزش می خواهند برای آنان که در

الْأَرْضِ إِلَّا أَكَاةً يَسْتَسْمِعُونَ ۵ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۶ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا
 زمین اند آگاه باش همانا ۵) اوست آن آمرزنده مهربان ۶) و آنان که گرفتند

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۷ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ
 جز او کارسازانی را ۷) الله نگهبان است بر [حول و اعمال] ایشان و نیستی تو بر ایشان نگهبان

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ
 و این چنین وحی کردیم به سوی تو قرآنی عربی را تا بیم دهی اهل مکه را و آنان را که

حَوْلَهَا ۸ وَنُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي
 پیرامون آن اند و بیم دهی [مردم را] از روز گرد آمدن [مردم در رستخیز] که هیچ تردیدی در [آمدن] آن نیست گروهی در بهشت باشند و گروهی در

السَّعِيرِ ۹ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ
 آتش برافروخته [دوزخ] ۹) و اگر می خواست الله هر آینه می گردانید آنها را امتی یگانه ولیکن درمی آورد

مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۱۰ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۱۱
 هر که را بخواهد در رحمت خود و ستمکاران نیست برای ایشان هیچ یاری و نه یاور ۱۱)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۱۲ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ
 آیا گرفته اند جز الله کارسازانی را؟ پس، الله همان کار ساز [راستین] است و اوست که زنده می کند مردگان را و او

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۳ وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
 بر هر چیزی توانا است ۱۳) و هر چه اختلاف دارید در آن از هر چیزی پس دوری آن

إِلَى اللَّهِ ۱۴ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۱۵
 با الله است این است الله پروردگار من بر او توکل دارم و به سوی او بازمی گردم ۱۵)

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 پدید آورنده آسمان ها و زمین است قرارداد برای شما از خودتان جفت هایی را

وَمِنْ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
 و نیز از چهارپایان جفت هایی می افزاید شما را در این [هم جفتی] نیست مانند او هیچ چیزی

وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 و اوست شنوای بینا ﴿۱۱﴾ برای اوست کلیدهای آسمان ها و زمین

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾
 فراخ می سازد روزی را برای هرکه خواهد و تنگ می دارد [برای هرکه خواهد] همانا او به هر چیزی داناست ﴿۱۲﴾

﴿١٣﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
 مقرر داشت برای شما از دین آنچه را که سفارش کرده بود به آن نوح را و [نیز] آنچه را که وحی کردیم

إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا الدِّينَ
 به تو و آنچه سفارش کردیم به آن ابراهیم و موسی و عیسی را که برپا بدارید دین را

وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
 و به پراکندگی نیفتید در آن گران است بر مشرکان آنچه دعوت می کنی آنها را به آن الله

يَجْتَبِئُ إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا نَفَرَقُوا
 برمی گزیند به سوی آن [دین] هرکه را خواهد و راه می نماید به سوی آن هرکه رو آورد [به آن] ﴿۱۳﴾ و پراکنده نگشتند

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 مگر پس از آنکه آمد برای آنان علم آن هم از روی سرکشی [ستم] و در میان خود و اگر نبود سخنی

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
 که پیشی گرفته از سوی پروردگارت [در تأخیر عذاب] تا وقت معین البته داوری می شد میان ایشان [به نزول عذاب] و همانا آنان که

أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَقَدْ شَكَّ مِنْهُ مِرْيَةٌ ﴿١٤﴾
 به ارث بدیشان دلا شد کتاب پس از ایشان در شک از آنند [شکی] سخت ﴿۱۴﴾

فَلِذَلِكَ فَادَّعِ وَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
 پس برای این [دین] دعوت کن و پاینده باش کما چنان که فرمان یافته ای و پیروی مکن از هوس های آنها

وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
 و بگو ایمان آوردم به آنچه که فرو فرستاده است الله از کتاب و دستور یافته ام که دادگری کنم

بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
 میان شما الله پروردگار ما و پروردگار شماست برای ما کردار ما و برای خودتان کردار شما

لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾
 هیچ بحث و جدالی نیست میان ما و میان شما الله جمع می کند میان ما [و شما] و به سوی اوست بازگشت ﴿۱۵﴾

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُمْ جَحَنَّمُ
و آنان که بگو می کنند درباره الله پس از آنکه پذیرفته شده دعوت او دلیلشان

دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
باطل است نزد پروردگارشان و بر ایشان است خشمی [از جانب الله] و برای آنها عذابی سخت است

۱۶ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
الله است که فرو فرستاد کتاب را به حق و افزار سنجش و چه چیزی آگاه می کند تو را

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۱۷ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
شاید رستاخیز نزدیک باشد به شتاب می طلبند رستاخیز را آنان که ایمان ندارند

بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
به آن و آنان که ایمان دارند در هراسند از آن و می دانند که آن حق است

۱۸ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ
آگاه باشید همانا آنان که بحث و جدل می کنند در آمدن رستاخیز هر آینه در گمراهی دور و درازی اند

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
الله ریز بین است به بندگان خود روزی می دهد هر که را خواهد و اوست آن نیرومند پیروزمند

۱۹ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
هر که خواهد کشت آخرت را می افزاییم برای او در کشت وی و هر که

كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
بخواهد کشت دنیا را می دهیم به او از آن و نیست برای او در آخرت هیچ

نَصِيبٍ ۲۰ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
بهره ای آیا برای ایشان شریکانی است که مقرر داشته اند برای آنها از دین

مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
چیزی را که اجازه نداده است به آن الله و اگر نبود آن سخن قاطع [که دوری در رستاخیز خواهد بود] قطعاً دوری می شد میان ایشان

وَأِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۲۱ تَرَى الظَّالِمِينَ
و همانا ستمکاران عذاب دردناک است می بینی ستمکاران

مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
در هراسند از [کیفر] آنچه کرده اند و آن واقع شدنی است بر ایشان و آنان که

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتٍ الْجَنَّاتِ
ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته در باغ های بهشت اند

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۲۲ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ
برای ایشان است آنچه می خواهند نزد پروردگارشان این همان بخشش بزرگ است

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ **اللَّهَ** عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ
این است آنچه که مژده می دهد **الله** به بندگانش همانان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته بگو

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْرِفْ حَسَنَةً نَّرْزُ
نمی خواهم از شما بر این کارا هیچ مزدی مگر دوستی در خویشاوندی و هر که انجام دهد کار نیکی را می افزایم

لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ **اللَّهَ** غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۲۳﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى **اللَّهِ**
برای او در آن نیکویی را همانا **الله** آمرزنده قدر شناس است ﴿۲۳﴾ آیا می گویند که بسته است بر **الله**

كَذِبًا فَإِن يَشِئِ **اللَّهُ** يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ **اللَّهُ** الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ
دروغی را پس اگر بخواهد **الله** مهر می نهد بر دل تو و نابود می سازد **الله** باطل را و ثابت می دارد حق را

بِكَلِمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۲۴﴾ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
به سخنان خود زیرا او دانا به راز سینه ها است ﴿۲۴﴾ و اوست آن که قبول می کند توبه را

عَنِ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۲۵﴾
از بندگان و درمی گذرد از بدی ها و می داند آنچه می کنید ﴿۲۵﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
پاسخ می دهد به کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته و می افزاید ایشان را از بخشش خود

وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿۲۶﴾ وَلَوْ بَسَطَ **اللَّهُ** الرِّزْقَ
و کافران و برای شان است عذابی سخت است ﴿۲۶﴾ و اگر فراخ کردی **الله** روزی را

لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
بر جمیع بندگان خود البته سرکشی می کردند در زمین ولیکن فرود آورد به اندازه آنچه خواهد همانا **الله** بر بندگان

خَيْرٌ بَصِيرٌ ﴿۲۷﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا
آگاه بیناست ﴿۲۷﴾ و اوست آن که فرود می آورد باران را پس از آنکه نومید شدند

وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۸﴾ وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقُ
و پراکنده می سازد رحمت خود را و اوست آن کارساز ستوده ﴿۲۸﴾ و از نشانه های او آفریدن

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ
آسمان ها و زمین است و آنچه پراکنده ساخته است در آنها آسمان ها و زمین از هر جنبنده ای و او بر گرد آوردن ایشان

إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿۲۹﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فَمَا
هر گاه بخواهد توانا است ﴿۲۹﴾ و آنچه برسد به شما از مصیبت پس به سبب چیزی است که

كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ﴿۳۰﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
کسب کرده است دست های شما و درمی گذرد از بسیاری [گناهان] ﴿۳۰﴾ و نیستید شما عاجز کنندگان [الله]

فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ **اللَّهِ** مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۳۱﴾
در زمین و نیست برای شما جز **الله** هیچ کارسازی و نه یاورى ﴿۳۱﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ
و از نشانه های او کشتی های روان است در دریا مانند کوه ها ﴿٣٢﴾ اگر خواهد ساکن گرداند باد را

فَيُظِلُّنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ
آنگاه می گرداند [کشتی ها] بی حرکت بر پشت آن [دریا] همانا در این نشانه هایی است برای هر صبر پیشه شکرگزار

أَوْ يُوقِعَهُنَّ يَوْقِعَهُنَّ يَمَّا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ
یا هلاک می کند [اهل] کشتی ها را به سبب آنچه کردند و درگذرد از بسیاری [گناهان] ﴿٣٤﴾ و تا بدانند آنان که

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿٣٥﴾ فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمِنَّعُ
مجادله می کنند درباره آیات ما که نیست برای آنان هیچ گریزگاهی ﴿٣٥﴾ پس آنچه داده شده به شما از هر چیزی پس اندک بهره ای

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
از زندگانی دنیا است و آنچه نزد **الله است** بهتر و پاینده تر است برای آنان که ایمان آورده اند و بر **پروردگار خود**

يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ كَثِيرَ آيَاتِنَا أَكْثَرَ الْآيَاتِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا
توکل می کنند ﴿٣٦﴾ و [برای] آنان که دوری می کنند از گناهان بزرگ و کارهای زشت و چون

غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
به خشم می آیند ایشان درمی گذرند ﴿٣٧﴾ و [برای] آنان که پاسخ داده اند [دعوت] **پروردگار خود را** و برپا داشته اند نماز را

وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمْ
و کار ایشان به مشورت است در میانشان و از آنچه روزی داده ایم ایشان را انفاق می کنند ﴿٣٨﴾ و [برای] آنان که چون برسد به ایشان

الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا
ستم انتقام می گیرند ﴿٣٩﴾ و سزای بدی بدی است مانند آن پس کسی که عفو کند

وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ
و اصلاح کند آنگاه پاداش او بر **الله است** همانا **الله** دوست نمی دارد ستمکاران را ﴿٤٠﴾ و هر آینه کسی که انتقام کشد

بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
بعد از ستمی که به او شده پس آنان نیست بر ضدشان هیچ راه [اعتراضی] ﴿٤١﴾ جز این نیست که راه [ملامت] بر کسانی است که

يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
ستم می کنند بر مردمان و سرکشی می کنند در زمین به ناحق آنان برای ایشان

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
عذابی دردناک است ﴿٤٢﴾ و البته هر که صبر کند و درگذرد همانا این [صبر و عفو] از کارهای استوار است

﴿٤٣﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
﴿٤٣﴾ و هر که را گمراه کند **الله** پس نیست برای او هیچ کارسازی پس از او و می بینی ستمکاران را

لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُوا هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٤﴾
چون ببینند عذاب را گویند آیا به سوی بازگشتن هیچ راهی هست؟ ﴿٤٤﴾

وَتَرْنَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ
و ببینی ایشان را عرضه می شوند بر آتش درحالی که سرافکنده اند از ذلت می نگرند

مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
به نگاهی پنهان [زیرچشمی می نگرند] و گویند کسانی که ایمان آورده اند همانا زیانکاران کسانی هستند که

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
به زیان انداخته اند خودشان و خانواده خود را در روز رستاخیز آگاه باش به درستی که ستمکاران

فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانُوا لَمْ يَنْصُرُونَهُمْ
در عذابی پایدارند ﴿۴۵﴾ و نباشد برای آنان کارسازان و یاورانی که یاری کنند آنان را

مَنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٦﴾ أَسْتَجِيبُوا
جز الله و هر که را گمراه کند الله آنگاه نیست برای او هیچ راه [نجاتی] ﴿۴۶﴾ پاسخ دهید

لِرَبِّكُمْ ۚ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُمْ
پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که نیست بازگشتی برای او از جانب الله نیست برای شما

مَنْ مَلَجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
هیچ پناهگاهی در آن روز و نیست برای شما هیچ گونه انکاری ﴿۴۷﴾ پس اگر روی برگردانند [از قبول دعوت]

فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۚ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا
پس نفرستادیم تو را بر آنها نگهبان نیست بر تو مگر رسانیدن [پیام] و همانا ما چون

أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَّ بِهَا وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيْئَةً
بچشانیم به انسان از جانب خود رحمتی را شاد شوند به آن و اگر برسد به آنها گزند

يَمَّا قَدَّمْتُ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾ لِلَّهِ مُلْكُ
به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایشان پس همانا انسان سخت ناسپاس است ﴿۴۸﴾ از آن الله است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنِشَاءً
آسمان ها و زمین می آفریند آنچه خواهد می بخشد هر که را خواهد دخترانی

وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ ﴿٤٩﴾ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنِشَاءً
و می بخشد هر که را خواهد پسران ﴿۴۹﴾ یا با هم دهد ایشان را پسران و دختران

وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا كَانَ
و می گرداند هر که را که خواهد نازا همانا او بس دانای توانا است ﴿۵۰﴾ و نسزد

لِشَيْءٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ ۚ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
برای هیچ بشری که سخن گوید با او الله مگر به وحی یا از پس پرده ای یا بفرستد

رَسُولًا ۚ فَيُوحِي بِأُذُنِهِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ
رسولی [فرشته ای] را پس وحی کند به فرمان او آنچه را [الله] خواهد همانا اوست بلند مرتبه سنجیده کار ﴿۵۱﴾

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ

و این چنین وحی کردیم به سوی تو روحی [قرآن] را از امر خود و تو نمی دانستی که چیست کتاب

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا ۚ نَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ

و نمی دانستی که [چیست] ایمان ولیکن گردانیدیم آن را نوری که هدایت می کنیم به آن هر که را که خواهیم از بندگان خود

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۚ صِرَاطٍ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَهُ

و همانا تو قطعاً هدایت می کنی به راهی راست ۵۲ ۵۱ راه ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۚ ٱلْأَمۡوَرُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَهُ

آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آگاه باشید به سوی ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

سُورَةُ الزُّحْرِفِ

ترتیبها
۴۳آیاتها
۸۹

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِیْمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَم ۱ وَالْكِتَابِ ۱ الْمُبِينِ ۲ إِنَّا ۱ جَعَلْنَاهُ ۱ قُرْءَانًا ۱ عَرَبِيًّا ۱

حاء، میم ۱ سوگند به این کتاب ۱ روشنگر ۲ همانا ما ۱ قرار دادیم این کتاب را ۱ قرآنی ۱ به زبان عربی ۱

لَعَلَّكُمْ ۲ تَعْقِلُونَ ۲ وَلِئَن ۲ فِي ۲ أُمِّ ٱلْكِتَابِ ۲ لَدَيْنَا ۲

باشد که شما ۲ خرد ورزید ۲ و بی گمان [این قرآن] در ۲ لوح محفوظ ۲ نزد ما ۲

لَعَلِّي ۱ حَكِيمٌ ۱ أَفَنَضْرِبُ ۱ عَنْكُمْ ۱ ٱلذِّكْرَ ۱ صَفْحًا ۱

بلندمرتبه ۱ حکمت آمیز است ۱ آیا باز می داریم ۱ از شما ۱ این قرآن را ۱ با رویگردانی ۱

أَن كُنْتُمْ ۱ قَوْمًا ۱ مُّسْرِفِينَ ۱ وَكَمْ ۱ أَرْسَلْنَا ۱ مِن نَّبِيٍّ ۱ فِي ۱

از آن رو که هستید ۱ قومی ۱ اسرافکار ۱ و چه بسا ۱ فرستادیم ۱ پیامبرانی را ۱ در میان ۱

ٱلْأَوَّلِينَ ۱ وَمَا يَأْتِيهِمْ ۱ مِن نَّبِيٍّ ۱ إِلَّا ۱ كَانُوا بِهِ ۱ يَسْتَهْزِءُونَ ۱

پیشینیان ۱ و نیامد نزد ایشان ۱ هیچ ۱ پیامبری ۱ مگر اینکه ۱ او را ۱ ریشخند می کردند ۱

فَآهَلَكْنَا ۱ أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا ۱ وَمَضَىٰ ۱ مَثَلُ ۱ ٱلْأَوَّلِينَ ۱

پس هلاک کردیم ۱ سر سخت تر از اینان را ۱ و گذشت ۱ داستان ۱ پیشینیان ۱

وَلَٰئِن ۱ سَأَلْتَهُم ۱ مَّنْ ۱ خَلَقَ ۱ السَّمٰوٰتِ ۱ وَٱلْأَرْضَ ۱ لَيَقُولُنَّ ۱

و اگر ۱ بپرسی از ایشان ۱ که چه کسی ۱ آفرید ۱ آسمان ها ۱ و زمین را ۱ هر آینه گویند ۱

خَلَقَهُنَّ ۱ ٱلْعَزِيزُ ۱ ٱلْعَلِيمُ ۱ ۱ ٱلَّذِي ۱ جَعَلَ ۱ لَكُمْ ۱ ٱلْأَرْضَ ۱

آفریده است آنها را ۱ آن پیروزمند ۱ پس دانا ۱ آن که ۱ قرارداد ۱ برای شما ۱ زمین را ۱

مَهَدًا ۱ وَجَعَلَ ۱ لَكُمْ ۱ فِيهَا ۱ سُبُلًا ۱ لَّعَلَّكُمْ ۱ تَهْتَدُونَ ۱

بستری ۱ و قرارداد ۱ برای شما ۱ در آن ۱ راه هایی را ۱ باشد که شما ۱ راه یابید ۱

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا
و همان که فرود آورد از آسمان آب را به اندازه پس زنده گردانیدیم به آن سرزمینی مرده را

كَذَلِكَ نُخْرِجُوهَا ۝۱۱ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
این چنین بیرون آورده می شوید [از قبرها] ۱۱ و همان که بیافرید جفت ها را همه آنها را و قرار داد

لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝۱۲ لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ
برای شما از کشتی ها و چهارپایان دامی آنچه را که سوار می شوید ۱۲ تا قرار گیرید بر پشت های آنها

ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ ۝۱۳ إِذَا أَسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ
سپس یاد کنید نعمت پروردگار خود را ۱۳ آنگاه که قرار گرفتند بر آن و بگویند پاک است

الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝۱۴ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا
آن که مسخر ساخت برای ما این را و نبودیم بر آن توانا به بند کردن ۱۴ و همانا ما به سوی پروردگار خود

لَمُنْقَلِبُونَ ۝۱۵ وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا ۝۱۶ إِنَّ الْإِنْسَانَ
بازگردندگانیم ۱۵ و قرار دادند برای او از میان بندگانش جزئی را [فرزندی را] به تحقیق آدمی

لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۝۱۷ أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ
ناسپاس آشکار است ۱۷ آیا گرفته است [الله] از آنچه می آفریند دخترانی را و برگزیده است شما را

بِالْبَنِينَ ۝۱۸ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
به پسران ۱۸ و چون مژده داده شود به یکی از آنان به آنچه زده است برای [الله] مهر گستر مثال را

ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝۱۹ أَوَمِنْ يُنْسَوْنَ فِي
گرد روی او سیاه در حالی که خشم خود را فرو می خورد ۱۹ آیا آن کس که پرورش می یابد در

الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝۲۰ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
زیور و او در گفتگو بیان روشنی ندارند [شایسته فرزندی الله است] ۲۰ و قرار دادند فرشتگان را

الَّذِينَ هُمْ عِبَدُ الرَّحْمَنِ ۝۲۱ إِنشَاءً أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكُنَبُ
همانان که خود بندگان [الله] مهر گسترند [به عنوان] دختران آیا شاهد بودند آفرینش ایشان را؟ به زودی نوشته می شود

شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝۲۲ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ
گواهی شان و پرسیده می شوند ۲۲ و گفتند اگر می خواست [الله] مهر گستر پرستش نمی کردیم آنان را

مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝۲۳ أَمْ آتَيْنَاهُمْ
نیست برای آنان به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان مگر اینکه حدس می زنند ۲۳ آیا داده ایم به آنان

كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ نَاظِرُونَ ۝۲۴ مُسْتَمْسِكُونَ ۝۲۵ بَلْ قَالُوا
کتابی را پیش از این پس آنها به آن چنگ زندگان اند [نه] بلکه می گویند

إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهُتَدُونَ ۝۲۶
به تحقیق ما یافتیم پدران خود را بر آیینی و همانا ما بر پی آنان راه یافتگانیم ۲۶

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
و این چنین نفرستادیم پیش از تو در آبادی هیچ بیم دهنده ای را مگر اینکه گفتند متنعمان آن آبادی ها

إِنَّا وَجَدْنَا عِبَادَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿۲۲﴾
همانا ما یافتیم پدران خود را بر آیینی و همانا ما بر پی آنان اقتداکنندگانیم

قُلْ أُولَٰئِكَ جِئْتُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ عِبَادًا فَمِنْهُمْ شَقِيقٌ وَقَوْمٌ فَاسِقٌ ﴿۲۳﴾
گفت آیا اگرچه آورده باشم برایتان چیزی را که هدایت کننده تر از آنچه یافته اید بر آن پدران خود را؟ گفتند

إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۲۴﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغُلَّ وَالْجُنُودَ
همانا ما به آنچه فرستاده شده اید به آن کافریم پس انتقام گرفتیم از ایشان پس بپس چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۵﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ
شد سرانجام تکذیب کنندگان و [یاد کنید] چون گفت ابراهیم به پدرش و قوم خود

إِنِّي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۲۶﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
همانا من بیزارم از آنچه می پرستید مگر کسی را که آفریده است مرا پس همانا او هدایت می کند مرا

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ۖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۸﴾ بَلْ
و قرار داد آن را کلمه ای ماندگار در میان پسینیان خویش باشد که آنان [به توحید] بازگردند ﴿۲۸﴾ بلکه

مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَقًّا تِلْكَ الْأُمَّةَ السُّفْلَىٰ ۚ وَلَٰكِنَّا جَاءَهُمْ حَقُّ الْقُرْآنِ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۲۹﴾
بهره مند ساختم اینان و پدرانشان را تا وقتی که آمد نزدشان حق [قرآن] و پیامبری روشنگر ﴿۲۹﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۰﴾ وَقَالُوا
و چون آمد نزدشان حق گفتند این جادو است و همانا ما به آن کافریم ﴿۳۰﴾ و گفتند

لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿۳۱﴾ أَهَٰؤُلَاءِ
چرا نازل نشد این قرآن بر مردی بزرگ از [یکی] این دو شهر [مکه و طائف]؟ ﴿۳۱﴾ آیا آنان

يَقْسِمُونَ بِرَحْمَتِ رَبِّكَ ۖ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
قسمت می کنند رحمت پروردگار تو را؟ ما قسمت کرده ایم میان ایشان روزی ایشان را در زندگانی

الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
دنیا و بالا برده ایم برخی ایشان را بر برخی دیگر به درجاتی تا بگیرد برخی ایشان

بَعْضًا سَخِرَآءًا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۲﴾ وَلَوْلَا
برخی دیگر را به خدمت و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه جمع می کنند ﴿۳۲﴾ و اگر نه

أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
این بود که می شدند مردمان امتی یگانه [در کفر] هرآینه قرار می دادیم برای کسانی که کفر می ورزند به [الله] مهر گستر

لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا ۖ مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۳۳﴾
برای خانه هایشان سقف هایی از نقره و نیز نردبان هایی که بر آنها بالا روند ﴿۳۳﴾

وَلْيُؤْتِهِمْ أَتُوبًا وَسُرْرًا عَلَيْهَا يُتَكَبَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَزُخْرَفًا وَإِنْ
و برای خانه هایشان درها و تخت هایی که بر آنها تکیه کنند ﴿٣٤﴾ و هر گونه زینتی [از بدیشان می داریم] و نیست

كُلِّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ هُمُ
همه اینها مگر بهره مندی زندگانی دنیا و [بهره مندی] آخرت نزد پروردگار تو

لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِضْ لَهُ شَيْطَانًا
برای پروا پشنگان است ﴿٣٥﴾ و هر که چشم پوشد از یاد [الله] مهر گستر برمی گماریم بر او شیطانی را

فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَلِيَّاهُمْ وَلِيَّاهُمْ لِيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ
که او برایش همدم باشد ﴿٣٦﴾ و همانا بازمی دارندشان از راه حق و آنها می پندارند

أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
که خودشان راه یافتگانند ﴿٣٧﴾ تا آنگاه که بیاید پیش ما گوید [به همدم خود] ای کاش در میان من و در میان تو

بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْسُ الْقَرِينَ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
فاصله مشرق و مغرب بود که بد همدمی است ﴿٣٨﴾ و هرگز سود ندهد شما را امروز

إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُرٌ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ
زیرا ستم کرده اید همانا شما در عذاب با هم شریک هستید ﴿٣٩﴾ آیا تو می شنوائی

الضَّمَّ أَوْ تَهْدِي أَلْعَمَىٰ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾
کران را یا هدایت می کنی کوران را و کسی که هست در گمراهی آشکار ﴿٤٠﴾

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْقِمُونَ ﴿٤١﴾ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي
پس اگر ببریم تو را [از این دنیا] پس به تحقیق ما از آنان انتقام گیرندگانیم ﴿٤١﴾ یا بنماییم به تو آنچه را

وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ
و عده داده ایم به آنان پس همانا ما بر ایشان تواناییم ﴿٤٢﴾ پس چنگ بزن به آنچه وحی شد

إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ
به سوی تو همانا تو بر راهی راست هستی ﴿٤٣﴾ و همانا این [قرآن] یاد کردی است برای تو و قوم تو

وَسَوْفَ تَسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسَلَّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
و به زودی بازخواست می شوید ﴿٤٤﴾ و پیرس از آنان که فرستاده بودیم پیش از تو از پیامبران خود

أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
آیا قرار دادیم غیر از [الله] مهر گستر اله هایی که پرستیده شوند ﴿٤٥﴾ و هر آینه فرستادیم

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ
موسی را با نشانه های خود به سوی فرعون و سران قوم او پس گفت همانا من فرستاده

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾
پروردگار جهانیانم ﴿٤٦﴾ پس چون آورد برای آنها نشانه های ما را همانند آنان به آن می خندیدند ﴿٤٧﴾

وَمَا نُزِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ
و نمی نمودیم به آنان هیچ نشانه ای را مگر اینکه بزرگ تر بود از همانندش و گرفتار کردیم آنان را

بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَتَّيِّهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا
به عذاب باشد که آنان باز گردند ﴿٤٨﴾ و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما

رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
پروردگار خود را به آنچه پیمان بسته است با تو همانا ما راه یافتگانیم ﴿٤٩﴾ پس چون برداشتیم از ایشان

الْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
عذاب را ناگاه آنان پیمان را می شکستند ﴿٥٠﴾ و ندا کرد فرعون در میان قوم خود

قَالَ يَاقَوْمِ الْإِنسَ لِي مَلِكٌ مِّصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ
گفت ای قوم من آیا نیست برای من فرمانروایی مصر درحالی که این جوی ها می رود از

تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ
زیرا [قصر] من آیا نمی بینید ﴿٥١﴾ بلکه من بهترم از این کسی که او بی ارزش است

وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ أَسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَلَّةٌ
و نمی تواند سخن گوید به روشنی ﴿٥٢﴾ پس چرا افکنده نشده بر او دستبندهایی از طلا یا [چرا] نیامده

مَعَهُ الْمَلَكُ مَقْتَرِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
همراه او فرشتگان دوشادوش ﴿٥٣﴾ پس سبکسار [کم خرد و بی خبر] کرد قوم خود را

فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا ءَاسَفُونَا
پس اطاعت کردند [فرمان] او را همانا آنها بودند قومی نافرمان [از فرمان الله] ﴿٥٤﴾ پس چون به خشم آوردند ما را

أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فَاغْرَقْنَا أَنَا رَا ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
انتقام گرفتیم از آنان پس غرق ساختیم آنان را ﴿٥٥﴾ پس قراردادیم آنان را

سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ
پیشگامانی [در عذاب] و مایه عبرتی برای آیندگان ﴿٥٦﴾ و چون آورده شود [داستان آفرینش] پسر مریم

مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا
[به عنوان] مثال ناگاه قوم تو از آن [به تمسخر] بانگ برمی دارند ﴿٥٧﴾ و گویند آیا اله های ما

خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾
ب بهتراند یا او نیاورند این مثال را برای تو مگر برای چون و چرا بلکه آنان قومی ستیزه جویند ﴿٥٨﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ
نیست او [پسر مریم] مگر بنده ای که انعام کرده ایم بر وی و قراردادیم او را سرمشقی برای بنی اسرائیل

﴿٥٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾
و اگر می خواستیم البته قرار می دادیم به جای شما فرشتگانی را در زمین که جانشین [شما] شوند ﴿٦٠﴾

وَأَنَّهُ لَعَلُّمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ

و همانا او [پسر مریم] وسیله دانشی است برای رستاخیز پس تردید نکنید در آمدن آن [رستاخیز] و پیروی کنید مرا این است راهی

مُسْتَقِيمٌ ۶۱ وَلَا يَصُدَّنَّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۶۲

راست ۶۱ و باز ندارد شما را شیطان همانا او برای شما دشمنی آشکار است

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ ۶۳

۶۳ و چون آورد عیسی دلائل روشن را گفت به تحقیق آورده ام برای شما حکمت را

وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۶۴

و تا بیان کنم برای شما برخی آنچه را که اختلاف می کردید در آن پس پروا کنید از الله و اطاعت کنید مرا

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۶۵

۶۵ همانا الله اوست پروردگار من و پروردگار شما پس بپرستید او را این است راهی راست

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۶۶

۶۶ ولی اختلاف کردند گروه ها میان خود پس وای بر آنان که ستم کردند

مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلِيمٍ ۶۷ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ

از عذاب روزی دردناک ۶۷ آیا انتظار می کشند جز رستاخیز را که

تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۶۸ الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ

بیاید به سراغ ایشان ناگهان درحالی که آنان بی خبر باشند ۶۸ دوستان در آن روز

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۶۹ يَتَعَبَادُ لَا خَوْفٌ

دشمن یکدیگرند مگر ۶۹ ای بندگان من نیست هیچ ترسی

عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۷۰ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا

بر شما امروز و نه شما اندوهگین می شوید ۷۰ آنان که ایمان آوردند به آیات ما

وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۷۱ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ

و بودند مسلمانان ۷۱ داخل شوید به بهشت شما و همسرانتان

تُحَبَّرُونَ ۷۲ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۷۳

درحالی که شالمان گردانده می شوید ۷۲ بر گرد آنان کاسه های زرین و تنگ هایی [البریز از نوشیدنی]

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا

و باشد در آن آنچه دلشان و لذت ببرد چشم ها و شما در آنجا باشید

خَالِدُونَ ۷۴ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ

جاویدان ۷۴ و این آن بهشتی است که به ارث داده اند آن را به شما به سبب آنچه

تَعْمَلُونَ ۷۵ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۷۶

می کردید ۷۵ برای شما است در آن میوه بسیار که از آن می خورید ۷۶

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَرِّجُهُمْ عَنْهُمْ وَهُمْ هَمَانَا بزهکاران در عذاب دوزخ جاویدند ﴿٧٤﴾ سبک گردانیده نشود از ایشان [عذاب] و ایشان

فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾ در آن ناامید خواهند بود ﴿٧٥﴾ و ما ستم نکردیم بر آنان و لیکن آنان بودند خود ستمکار ﴿٧٦﴾

وَنَادَوْا يَمَلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ﴿٧٧﴾ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِثُونَ ﴿٧٧﴾ لَقَدْ و فریاد کنند که ای مالک [دوزخ] باید تمام کند کار ما را پروردگار تو گوید [مالک] قطعاً شما ماندگارید ﴿٧٧﴾ هر آینه

جَحَنَّتُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿٧٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا آوردیم برای شما حق را و لیکن بیشتر شما حق را ناخوش می داشتید ﴿٧٨﴾ آیا استوار داشته اند کاری را؟

فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى و همافا مانیز [در برابر آفتاب] عزم قطعی می داریم ﴿٧٩﴾ آیا می پندارند که ما نمی شنویم راز ایشان و رازگویی شان؟ آری

وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُوبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ و فرستادگان ما نزد ایشان [رازشان را] می نویسند ﴿٨٠﴾ بگو اگر می بود برای [الله] مهرگستر فرزندی پس من نخستین

الْعَبِيدِ ﴿٨١﴾ سُبْحَنَ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ رَبِّ الْعَرْشِ پرستندگان [او] می بودم ﴿٨١﴾ پاک است پروردگار آسمان ها و زمین پروردگار عرش

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُم از آنچه وصف می کنند ﴿٨٢﴾ پس رها کن آنان را که در یاهو گویی فرو روند و بازی کنند تا آنکه دیدار کنند روزشان را

الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ که وعده داده می شوند ﴿٨٣﴾ و اوست آنکه در آسمان اله و در زمین نیز

إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ اله است و اوست آن سنجیده کار دانا ﴿٨٤﴾ و پر برکت است آنکه برای اوست فرمانروایی آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ و زمین و آنچه در میان آن دواست و تنها نزد اوست علم رستاخیز و به سوی او بازگردانده می شوید

وَلَا يَمَلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ گواهی داده باشند به حق درحالی که آنان آگاه باشند ﴿٨٦﴾ و اگر بپرسی از آنان که چه کسی آفریده آنان را؟

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ هر آینه گویند الله پس چگونه [از حق] برگردانده می شوند ﴿٨٧﴾ و سخن او [ای پروردگار] همانا این مردمان قومی هستند که ایمان نمی آورند ﴿٨٨﴾ پس روی بگردان از ایشان و بگو بدرود [با آنان وداع کن] پس به زودی خواهند دانست ﴿٨٩﴾

ترتیبها
۴۴

سُورَةُ الدُّخَانِ

آیاتها
۵۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ۱ وَالْكِتَابِ ۲ الْمُبِينِ ۲ إِنَّا ۱ أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ ۱
 حاء، میم سوگند به این کتاب روشنگر همانا ما نازل کردیم آن را در شبی

مُبَارَكَةٍ ۴ إِنَّا ۱ كُنَّا ۲ مُنْذِرِينَ ۲ فِيهَا ۲ يُفْرَقُ ۲ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۴
 مبارک بی گمان ما بوده ایم بیم دهندگان در آن [شب] جدا می شود هر کار استواری

أَمْرًا ۵ مِّنْ عِنْدِنَا ۱ إِنَّا ۱ كُنَّا ۲ مُرْسِلِينَ ۵ رَحْمَةً ۵ مِّنْ رَبِّكَ ۵ إِنَّهُ ۵ هُوَ ۵
 به فرمانی از نزد ما بوده ایم فرستندگان رحمتی از پروردگار به درستی که اوست آن

السَّمِيعُ ۶ الْعَلِيمُ ۶ رَبِّ ۶ السَّمَوَاتِ ۶ وَالْأَرْضِ ۶ وَمَا ۶ بَيْنَهُمَا ۶
 شنوای دانا پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن هر دو است

إِنْ ۷ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۷ لَا ۷ إِلَهَ ۷ إِلَّا هُوَ ۷ يُحْيِي ۷ وَيُمِيتُ ۷ رَبُّكُمْ ۷
 اگر هستید شما یقین داران نیست هیچ معبودی مگر او زنده می گرداند و می میراند [اوست] پروردگار شما

وَرَبُّ ۸ عِبَادِكُمْ ۸ الْأَوَّلِينَ ۸ بَلْ ۸ هُمْ ۸ فِي ۸ شَكٍّ ۸ يَلْعَبُونَ ۸
 و پروردگار پدران پیشین شما [نه] بلکه ایشان در شکی به بازی مشغولند

فَارْتَقِبْ ۹ يَوْمَ ۹ تَأْتِي ۹ السَّمَاءُ ۹ بِدُخَانٍ ۹ مُّبِينٍ ۱۰ يَغْشى ۱۰
 پس منتظر باش روزی را که بیاورد آسمان دودی آشکارا که فروگیرد

النَّاسُ ۱۱ هَذَا ۱۱ عَذَابُ ۱۱ أَلِيمٌ ۱۱ رَبَّنَا ۱۱ اكْشِفْ ۱۱ عَنَّا ۱۱ الْعَذَابَ ۱۱
 مردمان را [آنکه گویند] این است عذابی دردناک ای پروردگارا بردار از ما عذاب را

إِنَّا ۱۲ مُّؤْمِنُونَ ۱۲ أَفَنَىٰ لَهُمُ ۱۲ الذِّكْرَىٰ ۱۲ وَقَدْ ۱۲ جَاءَهُمْ ۱۲ رَسُولٌ ۱۳ مُّبِينٌ ۱۳
 همانا ما ایمان آورندگان چگونه برای آنها این پند [سودمند] است؟ درحالی که آمده است ایشان را پیامبری روشنگر

ثُمَّ ۱۴ تَوَلَّوْا ۱۴ عَنْهُ ۱۴ وَقَالُوا ۱۴ مُعَلَّمٌ ۱۴ بَجْنُونٌ ۱۴ إِنَّا ۱۴ كَاشِفُو الْعَذَابِ ۱۴ قَلِيلًا ۱۴
 سپس روی گردانیدند از وی و گفتند تعلیم داده شده ای دیوانه است همانا ما برمی داریم عذاب را اندکی

إِنكُمْ ۱۵ عَائِدُونَ ۱۵ يَوْمَ ۱۵ نَبْطِشُ ۱۵ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ ۱۵ إِنَّا ۱۵ مُنْظِمُونَ ۱۵
 ولی شما [به آیین خود] برمی گردید روزی که دست می یازیم به بزرگ ترین حمله [بر کافران] زیرا ما انتقام گیرندگانیم

وَلَقَدْ ۱۶ فَتَنَّا ۱۶ قَبْلَهُمْ قَوْمَ ۱۶ فِرْعَوْنَ ۱۶ وَجَاءَهُمْ ۱۶ رَسُولٌ ۱۶
 و هر آینه آزمایش کرده بودیم پیش از آنان قوم فرعون را و آمده بود نزدشان فرستاده ای

كَرِيمٌ ۱۷ أَنْ ۱۷ أَدُّوا ۱۷ إِلَيَّ ۱۷ عِبَادَ ۱۷ اللَّهِ ۱۷ إِنِّي ۱۷ لَكُمْ ۱۷ رَسُولٌ ۱۸ أَمِينٌ ۱۸
 ارجمند به این که بسپارید به من بندگان الله را [یعنی بنی اسرائیل را] همانا من برای شما فرستاده ای امین هستم

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي ءَاتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٩﴾ وَإِنِّي عُدْتُ
و برتری مجوید بر **الله** همانا من آورنده ام برای شما دلیلی روشن را ﴿۱۹﴾ و همانا من پناه می برم

بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزُّوْا ﴿٢١﴾ فَدَعَا
به پروردگار خود و پروردگار شما از اینکه سنگسار کنید مرا ﴿۲۰﴾ و اگر ایمان نمی آورید به من پس از من کناره گیرید ﴿۲۱﴾ پس برخواند

رَبَّهُ أَنْ هَتُولَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ ﴿٢٢﴾ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ
پروردگار شما را که اینان گروهی اند بزهکار ﴿۲۲﴾ پس [گفتم] ببر بندگان مرا هنگام شب همانا شما

مُتَّبِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَأَتْرَكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ كَمْ
تعقیب شدگان اید ﴿۲۳﴾ و واگذار دریا را شکافته و آرام همانا آنان سپاهی غرق شدگان اند ﴿۲۴﴾ چه بسیار

تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَ
گذاشتند باغ ها و چشمه هایی را ﴿۲۵﴾ و کشت ها و جایگاهی نیکو را ﴿۲۶﴾ و خوشی و آسایشی را که

كَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا ءَاخِرِينَ ﴿٢٨﴾
بودند در آن سرخوشان ﴿۲۷﴾ کذلک و میراث دادیم آنها را به گروهی دیگران ﴿۲۸﴾

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَقَدْ
پس گریه نکرد بر آنها آسمان و زمین و مهلت نیافتند ﴿۲۹﴾ و هر آینه

نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
نجات دادیم بنی اسرائیل را از عذاب خوارکننده ﴿۳۰﴾ از [شکنجه] فرعون همانا او

كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى
بود بلندپروازی از اسرافکاران ﴿۳۱﴾ و هر آینه برگزیدیم آنان [بنی اسرائیل] از روی دانشی بر

الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ وَءَايَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ
جهانیان ﴿۳۲﴾ و دادیم به ایشان از نشانه های [خویش] آنچه را در آن آزمونی آشکار بود

﴿٣٣﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣٤﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا
همانا اینان می گویند ﴿۳۴﴾ نیست این مگر مردن نخستین ما و نیستیم

نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾ أَهَمْ
ما برانگیخته شدگان ﴿۳۵﴾ پس بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان ﴿۳۶﴾ آیا آنان

خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
بهترند یا قوم تبع؟ و آنان که پیش از ایشان بودند؟ هلاک ساختیم آنان را به درستی که آنان بزهکار بودند

﴿٣٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِينٍ ﴿٣٨﴾
و نیافریدیم آسمان ها و زمین را و آنچه میان هر آن دو است بازی کنان ﴿۳۸﴾

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
نیافریدیم هر آن دو را مگر به حق و لیکن بیشترشان نمی دانند ﴿۳۹﴾

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ
به تحقیق روز داوری وعده گاه همه آنان است روزی که دفع نکند هیچ دوستی

عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ ﴿٤٢﴾
از دوست دیگر چیزی را و نه ایشان یاری شوند مگر آن کس که [بر او] رحم آورد الله

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ﴿٤٤﴾
همانا الله آن پیروزمند مهربان است همانا درخت زقوم

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٥﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾ كَغَلْيِ
خوراک گناهکار است مانند مس گداخته می جوشد در شکم ها مانند

الْحَمِيمِ ﴿٤٧﴾ خَذُوهُ فَأَعْيَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ
آب جوشان بگیرد او را پس بکشاید او را در میان دوزخ

صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٩﴾ ذُقْ إِنَّكَ
بریزید بالای سر او از عذاب آب جوشان بچش همانا تویی

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾
آن پیروزمند ارجمند همانا همین است آنچه در آن تردید می کردید

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾
همانا پرهیزکاران در جایگاهی امن اند در باغ ها و چشمه ها

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾
می پوشند از دیبای نازک و ستر درحالی که روبروی یکدیگر باشند

كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ
این چنین و جفتشان کنیم با سیاه چشمانی فراخ چشم درخواست می کنند در آنجا هر

فَكِهَةٍ مِوَاهٍ أَمْينٍ ﴿٥٦﴾ لَا يَذُقُونَ فِيهَا أَلْمُوتَ
میوه ای را با آرامش آمین نچشند در آن مرگ را

إِلَّا أَلْمُوتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾ فَضْلًا
جز مردن نخستین و نگه داشت آنان را از عذاب دوزخ بخشی

مَنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
از پروردگار تو این است همان کامیابی بزرگ پس جز این نیست که آسان ساختیم آن [قرآن را] به زبان تو

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٦٠﴾
شاید که آنان پند گیرند پس منتظر باش به درستی که آنان نیز منتظرند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمَّ ۱ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۲ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
 حاء میم ۱ فرو فرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است ۲ همانا در آسمان ها

وَالْأَرْضِ لَا يَأْتِ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۳ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ ءَايَةٌ
 وزمین نشانه هایی برای مؤمنان است ۳ و در آفریدن شما و آنچه می پراکند از جنبندگان نشانه هایی است

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۴ وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ السَّمَاءِ
 برای قومی که یقین دارند ۴ و در آمدوشد شب و روز و در آنچه فروآورده است الله از طرف آسمان

مِنْ رِزْقٍ فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ءَايَةٌ لِّقَوْمٍ
 از روزی پس زنده کرد با آن زمین را بعد از مردن آن و در گردانیدن بادها نشانه هایی است برای قومی

يَعْقِلُونَ ۵ تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ
 که خرد می ورزند ۵ این نشانه های الله است می خوانیم آن را بر تو به حق پس به کدام سخن بعد از

اللَّهُ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۶ وَيَلْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۷ يَسْمَعُ ءَايَاتِ
 [سخن] الله و آیت های او ایمان می آورند ۶ وای بر هر دروغگوی گنه پیشه ۷ که می شنود آیت های

اللَّهُ تَتْلُو عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
 الله را که خوانده می شود بر وی باز اصرار می ورزد [به کفر خود] تکبرکنان گویی که نشنیده است آن را پس مژده بده او را به عذابی دردناک

۸ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 ۸ و هرگاه بداند از آیات ما چیزی را می گیرد آن را به مسخره آنان برایشان است عذابی

مُهِينٌ ۹ مِّنْ وَرَآيِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوا شَيْئًا
 خوار کننده ۹ پیش روی شان دوزخ است و هیچ دفع نکند از آنان آنچه که کسب کرده اند

وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۱۰ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۰ هَذَا
 و نه آنچه که گرفته اند جز الله کارسازانی و برای آنهاست عذابی بزرگ ۱۰ این [قرآن]

هُدًى ۱۱ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رَّجَزٍ أَلِيمٌ ۱۱
 هدایت است و آنان که کافر شدند به آیات پروردگار خود برای شان عذابی از کیفری دردناک خواهد بود ۱۱

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرَىٰ أَلْفَاكٌ فِيهِ بِأَمْرِؤِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
 الله است که مسخر ساخت برای شما دریا را تا روان گردند کشتی ها در آن به فرمان او و تا بجوید از

فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۱۲ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 بخشش او و باشد که شما سپاس گزارید ۱۲ و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمان ها و آنچه در

الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۱۳ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۱۳
 زمین است که همه از اوست همانا در این [کار] نشانه هایی است برای قومی که می اندیشند ۱۳

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ
 بگو به آنان که ایمان آورده اند که درگذرند از کسانی که امید ندارند به روزهای الله تا جزاء دهد

قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۴﴾ مَن عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ
 هر گروهی را در برابر آنچه به دست می آوردند ﴿۱۴﴾ هر که بکند کار شایسته را پس به سود خود اوست

وَمَن أَسَاءَ فَعَلِيَهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ ﴿۱۵﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا
 و هر که بدی کند پس به زیان اوست سپس به سوی پروردگار خود بازگردانده می شوید ﴿۱۵﴾ و به تحقیق دادیم

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوَّةَ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
 به بنی اسرائیل کتاب و حکمت و پیامبری را و روزی دادیم به ایشان از چیزهای پاکیزه

وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾ وَعَآيَتِنَاهُمْ يَبِّئْتَ مِّنَ الْأَمْرِ
 و برتری بخشیدیم آنان را بر جهانیان ﴿۱۶﴾ و دادیم به ایشان دلائل روشن را از کار [دین]

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا يَبِئْتُهُمْ إِنَّ
 پس اختلاف نکردند مگر پس از آنکه آمد برای شان دانش از روی سرکشی [ستم و حسد] در میان خود همانا

رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
 پروردگار تو داوری می کند میانشان روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می کردند

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
 سپس قرار دادیم تو را بر شریعتی [نوین] از کار [دین] پس پیروی کن آن را و پیروی مکن

أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ
 از هوس های آنانی که نمی دانند ﴿۱۸﴾ به درستی که آنها هرگز دفع نمی کنند از تو [از عذاب] الله

شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
 چیزی را و همانا ستمکاران برخی دوستان برخی دیگرند و الله کارساز پرهیزکاران است

هَذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۱۹﴾
 این [قرآن] مایه بینش هاست برای مردمان و هدایت و رحمتی است برای قومی که یقین دارند

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ
 آیا پنداشته اند آنان که مرتکب شدند بدی ها را اینکه قرار می دهیم آنها را مانند آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَّجْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ
 ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته برابر است زندگی شان و مردن شان بد است

مَا يَحْكُمُونَ ﴿۲۱﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
 آنچه داوری می کنند ﴿۲۱﴾ و آفریده است الله آسمان ها و زمین را به حق

وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۲﴾
 و تا جزا داده شود هر کسی در برابر آنچه کرده است در حالی که آنان ستم نبینند ﴿۲۲﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوًى وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ

آیادینی آن کس را که گرفته است اله خود را هوی [نفس] خود را و گمراه کرده است او را **الله** با وجود علمی [که به حق دارد] و مهر نهاده بر گوش او

وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا

و دل او و قرار داده است بر چشم او پرده ای پس چه کسی راه نماید او را پس از **الله** آیا

تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا

پند نمی گیرید ﴿۲۳﴾ و گفتند نیست آن مگر همین زندگانی دنیوی [ما] می میریم و زنده می شویم و هلاک نمی کند ما را

إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا نُتِلَى

مگر روزگار و نیست آنان را به این [گفتار] هیچ دانشی نیستند آنان جز اینکه گمان پرداز می کنند ﴿۲۴﴾ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا يَنْتَبِهَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَتْنَا بِبَابٍ بَاطِلٍ

بر ایشان آیات روشن ما نباشد دلیل آنها مگر آنکه گویند بیاورید پدران ما را اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ

راست می گوید ﴿۲۵﴾ بگو **الله** زنده می کند شما را سپس می میراند شما را باز گردمی آورد شما را در روز

الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ

رستاخیز که نیست هیچ تردیدی در آن و لیکن بیشتر مردمان نمی دانند ﴿۲۶﴾ و از آن **الله** است فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ

آسمان ها و زمین و روزی که برپا شود رستاخیز در آن روز زیانکار شوند باطل گرایان

﴿٢٧﴾ وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ

﴿۲۷﴾ و بینی هر امتی را که به زانو درآمده است هر امتی خوانده می شود به سوی کارنامه اعمالش امروز جزا داده می شوید به حسب آنچه

تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ

می کردید ﴿۲۸﴾ این کتاب ماست که سخن می گوید بر ضد شما به حق همانا ما نسخه برداری می کردیم

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آنچه را که می کردید ﴿۲۹﴾ پس آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته

فِي دُخْلِهِمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا

پس در آورد ایشان را پروردگارشان در رحمت خود این همان کامیابی آشکار است ﴿۳۰﴾ و اما

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاستَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا

آنکه کافر شدند [به آنان می گویند] مگر خوانده نمی شد آیات من بر شما؟ پس تکبر می کردید و بودید قومی

مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ

بزهکار ﴿۳۱﴾ و چون گفته می شد [به شما] که وعده **الله** حق است و رستاخیز هیچ تردیدی نیست در آن می گفتید

مَا نَنْذِرُ مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

نمی دانیم چیست رستاخیز جز گمانی نمی بریم و نیستیم یقین کنندگان ﴿۳۲﴾

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾
و آشکار شود برای شان بدی ها آنچه کرده بودند و فراگیرد آنان را آنچه که بدان ریشخند می کردند

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَخْكُمْ كَمَا فُسِّمْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِنُكُمْ النَّارُ وَمَا
و گفته شود امروز شما را فراموش می کنیم چنان که شما فراموش کردید دیدار این روزتان را و جایگاهتان دوزخ است و نیست

لَكُمْ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣٤﴾ ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ أَخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَغَرَّتْكُمُ
شما را هیچ یابوری ﴿٣٤﴾ این [عذاب] به سبب آن است که شما گرفته بودید آیات الله را به مسخره و فریفته بود شما را

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْعَفُونَ ﴿٣٥﴾
زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نشوند از آن و نه پوزششان پذیرفته گردد

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ
پس از آن الله است ستایش که پروردگار آسمان ها و پروردگار زمین پروردگار جهانیان است ﴿٣٦﴾ و تنهائری اوست

الْكِبَرِيَاءِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾
بزرگی در آسمان ها و زمین و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

آیاتها
۳۵

سُورَةُ الْأَحْقَافِ

ترتیبها
۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حَمْدٌ ﴿١﴾ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا
حائیم ﴿١﴾ فروفرستادن این کتاب از سوی الله پیروزمند سنجیده کار است ﴿٢﴾ نیافریدیم

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آن دو است مگر به حق و مدتی معین و آنان که

كَفَرُوا عَمَّا أَنْذَرُوا مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
کفر ورزیدند از آنچه بیم داده شدند رویگردان اند ﴿٣﴾ بگو به من خبر دهید آنچه را که می خوانید غیر

دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
از الله نشان دهید به من چه چیز را آفریده اند از زمین؟ یا برای شان مشارکتی در [آفرینش] آسمان ها است؟

أَتُتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرُونَ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ
بیاورید برای من کتابی را که پیش از این [قرآن] یا بازمانده ای از علم [پیشینیان] اگر شما

صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
راست می گوید ﴿٤﴾ و کیست گمراه تر از کسی که فرا می خواند غیر از الله کسی را که

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾
پاسخ نمی دهد به او تا روز رستاخیز در حالی که آنان از درخواست ایشان بی خبرند

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفْرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا
و چون محشور شوند مردمان خواهند بود برای آنان دشمنان و عبادت آنان را منکران اند و چون

نُتِلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا
خوانده شود بر آنان آیت های روشنگر ما گویند آنانی که کفر ورزیدند به حق چون بیاید نزد آنها این

سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
جادویی آشکار است ﴿٧﴾ یا می گویند آن را برافته است بگو اگر آن را برافته باشم پس در اختیار ندارید

لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي
برای من از سوی الله چیزی را الله داناتر است به چیزی که به گفتگو می پرورید درباره آن کافی است که او گواه باشد میان من

وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ
و میان شما و اوست آن آمرزگار مهربان ﴿٨﴾ بگو نیستم من نوظهور از میان پیامبران

وَمَا أَدْرِ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِ أَنِيعٌ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
و نمی دانم چه خواهد شد با من و شما پیروی نمی کنم مگر آنچه را که وحی می شود به من و نیستم

إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِّنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
مگر بیم دهنده ای آشکار ﴿٩﴾ بگو به من خبر دهید اگر باشد [قرآن] از نزد الله و شما انکار کنید آن را

وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَثَامَنَ
و گواهی دهد گواهی دهنده ای از بنی اسرائیل بر مثل آن پس ایمان آورد و [شما را] قبول آن [تکبر و بوزید] آیا در این صورت گمراه نیستید

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
همانا الله راه نمی نماید آن قوم ستمکار را ﴿١٠﴾ و گفتند آنان که کافر شدند

لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
درباره آنان که ایمان آوردند اگر [این دین] بهتر می بود سبقت نمی گرفتند بر ما به سوی آن و چون راه نیافتند به آن

فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
پس اکنون می گویند این دروغی است کهن ﴿١١﴾ حال آنکه پیش از این [قرآن] کتاب موسی

إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنُذِرَ
پیشوا و رحمت بود و این [قرآن] کتابی است تصدیق کننده [کتاب های آسمانی] به زبان عربی تا بیم دهد

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّا أَنَا لَهُمْ
آنان را ستم کردند و مژده ای است برای نیکوکاران ﴿١٢﴾ همانا ما

اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾
الله است سپس ایستادگی کردند پس ترسی نیست بر ایشان و نه ایشان غمگین شوند ﴿١٣﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾
آنان اهل بهشت اند جاودانه اند در آن به پاداش آنچه می کردند ﴿١٤﴾

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ

و سفارش کردیم انسان را که به پدر و مادر خود نیکیوی کند حمل کرد او را مادرش با مشقت و بزاد او را

كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ

با مشقت و [مدت] حمل او و جدا کردن او از شیر سی ماه است تا آنگاه که رسد انسان به کمال رشد خود و رسد

أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ

به چهل سالگی گوید ای پروردگارم بر دلم بیفکن که سپاس بگزارم نعمت تو را که ارزانی داشته ای

عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي

بر من و بر والدین من و اینکه کنم کاری شایسته که بپسندی آن را و شایستگی بخش مرا در میان

ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُثْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

فرزندان من همانا من بازگشته ام به سوی تو و بی گمان من از مسلمانانم ﴿۱۵﴾ آنان کسانی اند که

نَقَبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ

قبول می کنیم از ایشان بهترین عملی را که کرده اند و درمی گذریم از بدی هایشان در میان اهل

الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾

بهشت طبق وعده راستی که به آنان داده می شد ﴿۱۶﴾ و آن کس که گوید

لَوْلَا إِلَهُ إِلَّا لَكُمْ أَتَعْدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ

به پدر و مادر خود آف بر شما آیا وعده می دهید مرا که بیرون آورده شوم [از گور] حال آنکه گذشته اند نسل هایی پیش

قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَأَمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ

از من و آن هر دو استغاثه می کردند الله را [ومی گفتند] وای بر تو ایمان بیاور که وعده الله حق است پس می گوید

مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾

نیست این [وعده] مگر افسانه های پیشینیان ﴿۱۷﴾ آنان کسانی اند که سزاوار گشته است بر آنان

الْقَوْلُ فِي أُمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا

سخن [عذاب] در زمره امت هایی که گذشته است قبل از ایشان از جن و انسان زیرا که آنها بودند

خَسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ

زیانکار ﴿۱۸﴾ و برای هر یک [از دو فرقه] درجاتی است در برابر آنچه عمل کردند و تا کامل بدهد [پاداش] اعمال شان را درحالی که آنان

لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْكُمْ

هیچ ستم نبینند ﴿۱۹﴾ و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش [گفته شود] بردید شما [لذت نعمت های] پاکیزه تان را

فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ

در زندگانی دنیا و بهره مند شدید از آنها پس امروز کیفر داده می شوید به عذاب ذلت بار

بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿٢٠﴾

به سبب آنکه تکبر می کردید در زمین به ناحق و به سبب آنکه نافرمانی می کردید ﴿۲۰﴾

وَاذْكُرْ اَنَا عَادٍ اِذَا اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّذُرُ

و یاد کن برادر عاد را [هود پیامبر] آنگاه که بیم داد قوم خود را در سرزمین احقاف [ریگستان] و هر آینه گذشته بودند بیم دهندگان

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ اَلَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِلٰهَ اِنِّیْ اَخَافُ عَلَیْكُمْ

پیش از وی و پس از وی به اینکه نپرستید جز **الله را** همانا من می ترسم بر شما

عَذَابِ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۲۱﴾ قَالُوْا اَحِثَّنَا اَحِثَّنَا لِنَاْفِكْنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا فَاِنَّا

از عذاب روزی بزرگ ﴿۲۱﴾ گفتند آیا آمده ای پیش ما تا بازگردانی ما را از اله هایمان؟ پس بیاور برای ما

یَمَّا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۲۲﴾ قَالَ اِنَّمَا اَلْعِلْمُ عِنْدَ اِلٰهٍ

آنچه وعده می دهی به ما اگر هستی از راست گویان ﴿۲۲﴾ گفت جز این نیست که علم آن نزد **الله است**

وَاُبَلِّغُكُمْ مَا اُرْسَلْتُ بِهٖ وَلَیَكُنَّ اَرْسَلُكُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُوْنَ ﴿۲۳﴾

و می رسانم به شما آنچه فرستاده شده ام به آن و لیکن من می بینم شما را گروهی که نادانی می کنید ﴿۲۳﴾

فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيْنِهِمْ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّطْرُنَا

پس چون دیدند آن [عذاب موعود] را به صورت ابری روی آورده به دشت و دره شان گفتند این ابری است باراننده بر ما

بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ رِیْحٌ فِیْهَا عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۲۴﴾ تُدْمِرُ كُلَّ

[چنین نیست] بلکه این چیزی است که به شتاب می طلبید آن را بادی است که در آن عذابی دردناک است ﴿۲۴﴾ تدمیر می کند هر

شَیْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبَحُوْا لَا یُرِیْ اِلَّا مَسَكِنُهُمْ کَذٰلِكَ نَجْزِیْ

چیزی را به فرمان پروردگار خویش پس به گونه ای گشتند که دیده نمی شد جز خانه های شان این چنین کیفر می دهیم

اَلْقَوْمَ الْمَجْرِمِیْنَ ﴿۲۵﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِیْمَا اِنْ مَّكَّنَّاكُمْ فِیْهِ

گروه بزهکاران را ﴿۲۵﴾ و به تحقیق قدرت داده بودیم آنها را در چیزهایی که قدرت ندادیم شما را در آن

وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّابْصَرًا وَّاَفْعِدَّةً فَمَا اَغْنٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ

و قرار داده بودیم برای شان شنوایی و دیدگان و دل هایی را پس دفع نکرد از آنها شنوایی شان

وَلَا اَبْصَرُهُمْ وَلَا اَفْعِدَّتُهُمْ مِّنْ شَیْءٍ اِذْ كَانُوْا یَجْحَدُوْنَ

و نه دیدگان شان و نه دل های ایشان هیچ چیزی را زیرا انکار می کردند

بِاٰیٰتِ اِلٰهٍ وَّحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَلَقَدْ

آیات **الله را** و فراگرفت ایشان را آنچه که مسخره اش می کردند ﴿۲۶﴾ و هر آینه

اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰی وَصَرَفْنَا الْاٰیٰتِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ

هلاک کردیم آنچه را پیرامون شماست از آبادی ها و گونه گون آوردیم آیات را باشد که آنها باز گردند [از کفر]

﴿۲۷﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ اَلَّذِیْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اِلٰهٍ قُرْبٰنًا ءَالِهَةً

﴿۲۷﴾ پس چرا یاری نکردند آنان را آنان که گرفته بودند [آنها را] جز **الله** از برای تقرب به عنوان اله ها

بَلْ بَلَغُوا ضَلٰلًا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْکُهُمْ وَمَا كَانُوْا یَفْقَرُوْنَ ﴿۲۸﴾

[نه] بلکه گم شدند از [نظر] آنان و این بود [اثار] دروغ ایشان و آنچه برمی بافتند ﴿۲۸﴾

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ

و [یدکن] آنگاه که روانه کردیم به سوی تو گروهی از جن را که گوش فرامی دادند قرآن را پس چون حاضر شدند نزد او گفتند [با یکدیگر] خاموش باشید [تابش کنید] پس چون به پایان رسید باز گشتند به سوی قوم خود بیم دهندگان

قَالُوا يَبْقَومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ

گفتند ای قوم ما همانا ما شنیدیم کتابی را که نازل شده است پس از موسی

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

در حالی که تصدیق کننده آنچه که پیش از او بوده است هدایت می کند به سوی حق و به سوی راهی راست

يَقَوْمَنَا أَحِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن

ای قوم ما اجابت کنید دعوت کننده الله را و ایمان آورید به او که می آمرزد [الله] برای شما پاره ای از

ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝ وَمَن لَّا يَجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ

گناهانتان را و پناه می دهد شما را از عذابی دردناک ۳۱ و هر که اجابت نکند دعوت کننده الله را

فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ

پس نیست او عاجز کننده [الله به گریختن] در زمین و نیست او را جز الله یاورانی آنان

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ أُولَٰئِكَ يَرَوْنَ أَنَّهُ نَذِيرٌ أَنَّهُ

در گمراهی آشکاری هستند ۳۲ آیا ندیده اند [نیندیشیده اند] که هر آینه الله که آفریده است آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ

و زمین را و درمانده نشده است به آفریدن آنها تواناست بر اینکه زنده کند مردگان را چرا

إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ

همانا او بر هر چیزی تواناست ۳۳ و روزی که عرضه شوند کسانی که کفر ورزیدند بر آتش

أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ ۝ وَرَبَّنَا قَالِ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

[گفته می شود] آیا نیست این حق گویند آری سوگند به پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را به سبب کفری که

كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولَٰئِكَ الْعَزِيمِ مِنَ الرُّسُلِ

می ورزیدید ۳۴ پس شکیبا باش چنانکه شکیبایی کردند صاحبان تصمیم جدی از پیامبران

وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا

و بشتاب مطلب [عذاب را] برای شان گویی آنها روزی که ببینند آنچه را که وعده داده شده اند درنگ نکرده اند مگر

سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغٌ فَبَلَّغْ ۝ فَهَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ۝

پاره ای از یک روز این پیامی است پس آیا هلاک می شوند جز گروه نافرمانان ۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله ی مهر گستر مهربان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝۱ وَالَّذِينَ

آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند [مردمان را] از راه الله تباه خواهد کرد [الله] اعمالشان را ۱ و آنان که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ

ایمان آوردند و کردند کارهای نیک و ایمان آوردند به آنچه نازل شده است بر محمد و آن حق است از جانب

رَبِّهِمْ ۝۲ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝۳ ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

پروردگارشان زدود از ایشان بدی های ایشان را و سامان خواهد داد حالشان را ۲ این به سبب آن است کسانی که کفر ورزیدند

أَتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ ۝۴ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ

پیروی کردند از باطل و اینکه کسانی که ایمان آوردند پیروی کردند از حق از طرف پروردگارشان این چنین می زند

اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلُهُمْ ۝۵ فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ

الله برای مردمان مثل هاشان را ۵ پس چون روبه رو شدید با کسانی که کفر ورزیدند پس بزنید گردن های [ایشان را] تا

إِذَا أَخْتَمْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا مَأْتًا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ

آنگاه که زمین گیرشان کردید پس محکم کنید بند را آنگاه یا منت نهید [از لشان کنید] بعد از این و یا باو خرید کنید [یا پول یا اسیر] تا آنکه بنهد جنگ

أَوْزَارَهَا ۝۶ ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ

بارهای سنگین خود را [حکم] این است و اگر می خواست الله خود انتقام می گرفت از ایشان و لیکن می خواهد که امتحان کند برخی تان را

بِبَعْضٍ ۝۷ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝۸ سَيَهْدِيهِمْ

با برخی و آنان که کشته شدند در راه الله پس هرگز تباه نخواهد کرد عمل های ایشان را ۸ به زودی راه نماید ایشان را

وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝۹ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا ۝۱۰ هُمُ يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ

و به سامان آورد حالشان را ۹ و درآورد ایشان را در آن بهشت که معرفی نموده آن را برایشان ۱۰ ای کسانی که

ءَامَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝۱۱ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

ایمان آوردید اگر یاری دهید الله را یاری دهد شما را و ثابت می کند قدم های شما را ۱۱ و آنان که کفر ورزیدند

فَتَعَسَا لَهُمْ وَاضَلَّ أَعْمَالُهُمْ ۝۱۲ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ

پس نگوئید برای ایشان است و تباه گرداند الله اعمال ایشان را ۱۲ این به سبب آن است که ایشان ناخوش داشتند آنچه را که فرو فرستاده است الله

فَأَحْطَ أَعْمَالُهُمْ ۝۱۳ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

پس تباه کرد اعمال ایشان را ۱۳ آیا پس گردش نکردند در زمین تا بنگردند که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝۱۴ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۝۱۵

بود سرانجام آنان که پیش از ایشان بودند نابود گردانید الله آنان را و برای کافران است همانند آن ۱۵

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۝۱۶

این به سبب آن است که الله یاور کسانی است که ایمان آوردند و اینکه کافران نیست هیچ یاور و کارسازی برای ایشان ۱۶

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

همانا **الله** داخل می گرداند آنان را که ایمان آورده اند و کردند کارهای شایسته به بهشت هایی که جاری است

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ

زیرا درختان آن جوی ها و آنان که کفر ورزیدند بهره می گیرند [در دنیا] و می خورند چنان که می خورند چهارپایان

وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَنِّ مِنْ قَرِيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرِيكَ

و آتش جایگاهی برایشان است ﴿١٢﴾ و بسا آبادی ای که [اهالی] آنها نیرومندتر بودند از آبادی تو

الَّتِي أَخْرَجَكَ أَهْلَكْتَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَدَيْهِ

که بیرون کردند تو را هلاک ساختیم آنان را پس نیست هیچ یآوری برایشان ﴿١٣﴾ پس آیا کسانی که باشند بر دلیلی روشن

مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سَوْءَ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ

از پروردگار خود مانند کسانی هستند که زینت داده شده برای آنها بد کاری شان و پیروی کردند از هوس های خود ﴿١٤﴾ وصف بهشتی

الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ

که وعده داده شده به پرهیزکاران در آن جوی هاست از آبی که نیست بو گیرنده و جوی هایی است از شیری که

يَنْغَيِّرُ طَعْمَهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى

تغییر نکرده است مزه آن و جوی هایی است از شرابی که خوشگوار است برای آشامندگان و جوی هایی است از عسلی که تصفیه شده است

وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَلَدٌ فِي النَّارِ

و برایشان است در آن از همه محصولات و آمرزشی از پروردگارشان [آیا اینان] همچون کسانی اند که جاودان مانند در آتش

وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ

و نوشانیده می شوند آبی جوشان را که پاره پاره می کند روده های شان را ﴿١٥﴾ و برخی از آنان کسانی اند که گوش می سپارند به تو

حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ قَالَ إِنَّمَا

تا آنگاه که بیرون روند از نزد تو گویند به آنان که داده شده اند علم را چه گفت [محمد] هم اکنون

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ

آنان کسانی اند که مهر نهاده است **الله** بر دل های ایشان و پیروی کردند از هوس های خود ﴿١٦﴾ و آنان که

أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا

هدایت یافته اند می افزاید ایشان را هدایتی و می دهد به آنها تقوای درخورشان را ﴿١٧﴾ پس آیا انتظار می برند جز

السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ

رستاخیز را که بیاید به ایشان ناگهانی پس هر آینه آمده است نشانه های آن پس کجا باشد برای ایشان آنگاه که رستاخیزشان فرارسد

ذَكَرْنَهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ

پند گرفتن شان ﴿١٨﴾ پس بدان این حقیقت را که نیست الهی جز **الله** و آمرزش بخواه برای گناه خود

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

و برای مردان با ایمان و زنان با ایمان و **الله** می داند آموشدتان و جایگاهتان را ﴿١٩﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ

و می گویند کسانی که ایمان آورده اند چرا فرو فرستاده نشد سوره ای [در باره جهاد] پس چون فرستاده شود سوره ای

مُحْكَمَةٌ وَذِكْرُ فِيهَا الْقِتَالِ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

محکم و یاد شود در آن از جنگیدن می بینی آنان را که در دل های شان بیماری [شک و نفاق] است

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

می نگرند به سوی تو مانند نگرستن آن که بیهوش گشته از مرگ پس [مرگ] سزاوارتر است برای آنها

طَاعَةٌ ۚ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا ۚ اللَّهُ

فرمانبرداری و سخنی شناخته شده است پس هرگاه جدی شود کار [جنگ] پس اگر راست گویند با الله

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا

البته بهتر خواهد بود برایشان پس آیا بر آنید اگر روی گردان شوید اینکه فساد کنید

فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

در زمین و پاره کنید [رشته] خویشاوندی تان را آنان کسانی اند که لعنت کرده آنان را الله

فَأَصْنَهُمْ ۚ وَأَعْمَىٰ أَبْصَرَهُمْ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۚ الْقُرْآنَ

پس کر ساخت آنان را و کور کرد دیدگان شان را آیا نمی اندیشند در قرآن

أَمَرَ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَفْعَالُهَا ۚ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ

یا بر دل ها قفل های آنها [زده شده] است همانا آنان که باز گشتند بر گذشته [جاهلی] خود

مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۚ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ

پس از آنکه روشن شد برای ایشان راه هدایت شیطان آراست برای شان [گناه را] و آرزومند ساخت

لَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ

آنان را [به وعده های دراز] این به سبب آن است که آنان گفتند به آنانی که خوش نداشتند چیزی را که فرو فرستاده است

اللَّهُ ۚ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضٍ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

الله که به زودی اطاعت خواهیم کرد شما را در برخی کارها و الله می داند پنهان کاری آنان را

فَكَيْفَ ۚ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ

پس چگونه خواهد بود آنگاه که جانشان را بگیرند فرشتگان در حالی که می زنند به چهره های شان

وَأَدْبَرَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ

و پشت های آنها این به سبب آن است که آنان پیروی کردند از چیزی که به خشم آورد الله را

وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ ۚ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ۚ أَمْ حَسِبَ

و ناخوش داشتند خشنودی او را پس تباه ساخت عمل هایشان را آیا پنداشتند

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ كَيْنَهُمْ ۚ

آنان که در دل های شان مرضی است اینکه هرگز بیرون نخواهد ریخت الله کینه هایشان را

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ سِيمَهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي

و اگر می خواستیم قطعاً نشان می دادیم آنها را به تو پس البته می شناختی ایشان را به نشانه هایشان و قطعاً خواهی شناخت ایشان را از

لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ ﴿۲۰﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ

آهنگ گفتار و الله می داند کردارهای شما را ﴿۲۰﴾ و هر آینه می آزمایشیم شما را تا بدانیم [معلوم داریم]

الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ ﴿۲۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ

مجاهدین از شما و صابران را و تا بیازماییم گزارش های [کردار] شما را ﴿۲۱﴾ همانا آنان که

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

کافر شدند و بازداشتند [مردم] از راه الله و مخالفت کردند با پیامبر پس از آنکه روشن شد

لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ ﴿۲۲﴾

برای ایشان راه هدایت هرگز هیچ آسیبی نخواهند رسانید به الله چیزی را و به زودی تباہ می کند [الله] کردارهایشان را ﴿۲۲﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید فرمان برید الله را و فرمان برید پیامبر را و باطل مگردانید

أَعْمَلَكُمْ ﴿۲۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا

کردارهای خود را ﴿۲۳﴾ همانا آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند [مردم] از راه الله پس مردند

وَهُمْ كَفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿۲۴﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ

درحالی که ایشان کافر بودند پس هرگز نیامرزد الله آنان را ﴿۲۴﴾ پس سست مشوید و دعوت نکنید به سازش

وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكُ أَعْمَلَكُمْ ﴿۲۵﴾ إِنَّمَا

درحالی که شما برترید و الله با شماست و هرگز نمی گاهد [پاش] کارهای شما را ﴿۲۵﴾ جز این نیست که

الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ

زندگانی دنیا بازی و سرگرمی است و اگر ایمان آورید و پرهیزکاری کنید بدهد به شما مزدهای شما را

وَلَا يَسْتَلِكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿۲۶﴾ إِنْ يَسْتَلِكُمْ هَؤُلَاءِ فَيُخْفِكُمْ

و نطلبند از شما مال های شما را ﴿۲۶﴾ اگر بخواهد از شما آنها را پس سخت گیرد بر شما

بَبَخْلُوا وَيُخْرِجَ أَضْفَعَكُمْ ﴿۲۷﴾ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ

بخل می کنید و بیرون می ریزد کینه های شما را ﴿۲۷﴾ هان! این شماید که خوانده می شوید

لِنُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ

تا انفاق کنید در راه الله پس برخی از شما کسی است که بخل می کند و هر که بخل کند

فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ ؕ وَاللَّهُ بِي نَازٍ أَسْتَ وَشِمَا نِيَازْمِنْدَان اِيد و اِاگر

تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿۲۸﴾

روی بگردانید جایگزین کند قومی دیگر را به جای شما آنگاه نباشند شما مانند شما

﴿۲۸﴾

ترتیبها
۴۸

سُورَةُ الْفَتْحِ

آیاتها
۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ﴿١﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
همانا [در صلح حدیبیه] پیروزی دادیم تو را پیروزی نمایانی ﴿۱﴾ تا بیاورد برای تو الله آنچه که پیش گذشت از گناه تو

وَمَا تَأَخَّرَ وَبِتَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢﴾
و آنچه در پس آمد و تمام کند نعمت خود را بر تو و راه نماید تو را به راهی راست ﴿۲﴾

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
و یاری دهد تو را الله یاری با عزت ﴿۳﴾ اوست آن که فرود آورد آرامش را در دل های

الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ
مؤمنان تا افزون گردد ایمانی با ایمانشان و از آن الله است لشکرهای آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
و زمین و هست الله دانای سنجیده کار ﴿۴﴾ تا داخل گرداند مردان مؤمن و زنان با ایمان را

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
در بهشت هایی که می رود در زیر [درختان] آن جوی ها در حالی که جاویدان باشند در آن و بزداید از ایشان

سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٥﴾ وَيُعَذِّبُ
بدی های ایشان را و هست این [کار] نزد الله کامیابی بزرگی ﴿۵﴾ و عذاب کند

الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ
مردان منافق و زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را که گمان کننده اند

بِاللَّهِ ظَنَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
بر الله گمان بد بر ضد آنهاست گردش بد [زمانه] و خشم گرفته است الله بر آنان

وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾ وَلِلَّهِ جُنُودُ
و لعنت کرده آنان را و آماده ساخته است برای شان دوزخ را و بد سرانجامی است ﴿۶﴾ و از آن الله است لشکرهای

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
آسمان ها و زمین و هست الله پیروزمند سنجیده کار ﴿۷﴾ همانا ما فرستادیم تو را

شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
گواه و بشارت دهنده و بیم دهنده ﴿۸﴾ تا ایمان آورید به الله و به رسول او

وَعَزَّوْهُ وَتُقَرُّوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾
و تا یاری دهید [دین] او را و بزرگ بدارید او را و به پاکی یاد کنید او را بامداد و شامگاه ﴿۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ^ع
 بی گمان آنان که بیعت می کنند با تو جز این نیست که بیعت می کنند با الله دست الله است فراز دست های شان است

فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ^ع
 پس هر که بشکند بیعت را پس جز این نیست که می شکند به ضرر خودش و هر که وفا کند به آنچه پیمان بسته است بر آن

اللَّهُ^ع فَسِيؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا^{۱۰} سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلْفُونَ^ع
 با الله پس خواهد داد به او پاداشی بزرگ را^{۱۰} به زودی خواهند گفت به تو پس ماندگان

مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ^ع
 از بادیه نشینان مشغول کرد ما را اموال ما و کسان ما پس آمرزش طلب کن برای ما می گویند

بِالَّذِينَ هُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ^ع
 به زبان های خود آنچه نیست در دل های شان بگو پس چه کسی در اختیار دارد برای شما از سوی الله

شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ^ع
 چیزی را اگر بخواد به شما زبانی را یا بخواد به شما سودی را بلکه هست الله به آنچه می کنید

خَيْرًا^{۱۱} بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى^ع
 آگاه^{۱۱} [نه] بلکه گمان کردید که باز نخواهند گشت پیامبر و مؤمنان به سوی

أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنًّا السَّوْءِ^ع
 کسان خویش هرگز و آراسته شد این گمان در دل هایتان و گمان بردید گمان بد

وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا^{۱۲} وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا^ع
 و بودید گروهی درخور هلاکت^{۱۲} و هر که ایمان نیاورد به الله و رسول او پس همانا ما

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا^{۱۳} وَلِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ع
 آماده کرده ایم برای کافران آتشی افروخته را^{۱۳} و از آن الله است فرمانروایی آسمان ها و زمین

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ^ع وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا^ع
 می آمرزد هر که را بخواد و عذاب می کند هر که را بخواد و هست الله آمرزگار

رَحِيمًا^{۱۴} سَيَقُولُ الْمُخَلْفُونَ إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ إِلَى^ع
 مهربان^{۱۴} خواهند گفت همان پس ماندگان وقتی که روانه شوید شما به سوی

مَغَانِمَ لِنَأْخُذُهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا^ع
 غنیمت ها تا بگیرد آنها را [خواهند گفت] بگذارید ما را تا از پی شما آییم می خواهند که دگرگون کنند

كَلِمَ اللَّهُ^ع قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ^ع
 سخن الله را بگو هرگز پیروی نخواهید کرد ما را این چنین فرموده است الله از پیش

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا^{۱۵}
 پس خواهند گفت [نه] بلکه حسد می ورزید به ما [نه] بلکه نمی فهمند مگر اندکی^{۱۵}

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
بگو به واپس ماندگان از بادیه نشینان: شما خوانده خواهید شد به سوی قومی که سخت جنگاورند

نُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا
جنگ می‌کنید با ایشان یا اسلام می‌آورند پس اگر فرمانبرداری کنید می‌دهد به شما الله پاداشی نیکو را

وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ
و اگر روی برتابید چنانکه روی برتابیدید پیش از این عذاب کند شما را عذابی دردناک ﴿۱۶﴾ نیست

عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار گناهی

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتِ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
و هر که فرمان برد از الله و رسول او داخل گرداند او را در بهشت‌هایی که می‌رود زیر [درختان] آن جوی‌ها

وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ
و هر که روی گردان شود عذاب کند او را عذابی دردناک ﴿۱۷﴾ به تحقیق خوشنود شد الله از

الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يَبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
مؤمنان وقتی که بیعت کردند با تو زیر آن درخت پس دانست آنچه را در دلشان است

فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ
پس فرود آورد آرامش را بر ایشان و پاداش داد ایشان را به پیروزی نزدیک ﴿۱۸﴾ و غنیمت‌های

كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
بسیاری که بگیرند آن را و هست الله پیروزمند سنجیده کار ﴿۱۹﴾ وعده داده است شما را الله

مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
غنیمت‌های بسیاری که بگیرید آنها را پس به شتاب داد شما را این [غنیمت] را و بازداشت دست‌های

النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مردمان را از شما و تا باشد نشانه‌ای برای [پیروزی] مؤمنان و هدایت کند شما را به راهی

مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
راست ﴿۲۰﴾ و [غنایم] دیگری که [هنوز] دست نیافته‌اید بر آنها که به تحقیق احاطه دارد الله بر آنها

وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قَتَلْتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
و هست الله بر هر چیزی توانا ﴿۲۱﴾ و اگر [در حقیقت] جنگ می‌کردند با شما کسانی که کفر می‌ورزیدند

لَوَلَوْ الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَحْدُوتَ وَلَئِنْ لَا نَصِيرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ
قطعا گریختند به پشت [سرشان] آنگاه نمی‌یافتند دوستی را و نه یابوری را ﴿۲۲﴾ سنت

اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٣﴾
الله است که گذشته است از پیش و هرگز نیابی برای سنت الله هیچ دگرگونی را ﴿۲۳﴾

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَارْتَمَتْهُم مِّنَ السَّمَاءِ صَيْحَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ فَمِنْ ذَٰلِكَ خَلَعَ عَنْهُمْ عَنْقُرُوتَهُمْ وَكَافَتْهُمُ لُبَاقٍ مِّنَ السَّمَاءِ فَكَفَتْهُمْ وَزُلْزِلَتِ الْأُصُصُفُ جَمْعًا فَكَانُوا يُنَاجَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْخَفِیِّ ذَٰلِكَ فَتَنَ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دُونَهُ حِجَابًا وَابْتِغَاءَ مَحَبَّةٍ عِندَ رَبِّهِمْ وَاللَّهُ شَهِیدٌ لِّمَا یَعْمَلُونَ

و اوست آنکه بازداشت دست‌های آنان [کافران] را از شما و دست‌های شما را از ایشان در میان مکه پس
بعد از اینکه پیروزی داد شما را بر آنان و هست **الله** به آنچه می کنید بینا **الله** آنان

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُم مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَانْزِلُوا إِلَيْكُم بِالْحَقِّ فَمَنِ الْكَافِرُ أَصْحَابُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَمْ أَهْلُ الْبَيْتِ الَّذِي كُنَّا لَهُ دِينًا قَدِيمًا لِّمَنَ بَدَّلْنَا قَدِيمَ الْأَلْبَانِ إِلَىٰ ذَٰلِكَ الْبَدْلِ لَعَلَّكُمْ تُعْقِلُونَ

کسانی اند که کافر شدند و بازداشتند شما را از مسجد الحرام و شتران قربانی
معکوفاً از آن یبلغ محله و اگر نبودند مردان مؤمن و زنان با ایمانی بازداشته شده را [نگذاشتند] که برسند به قربانگاه خود و اگر نبودند مردان مؤمن و زنان با ایمانی

لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَتَنْظَرُونَ أَن تَقْطُوهُمْ فَنُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةً بِغَيْرِ عِلْمٍ لِّئَلَّا تَعْلَمُوا أَنَّمَا كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُمْ لَمَنْ يَدْخُلْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

که آنان را نمی شناختید [ممکن بود ندانسته] پایمالشان کنید و از این راه به شما می رسید و از آنکه ندانید [بجایزه جنگیدن نداد]
تا داخل گرداند **الله** در رحمت خود هر که را که خواهد و اگر [مؤمنان و کافران] جدا می بودند البته عذاب می دادیم آنان را که

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الَّتِي كَانَتْ فِي قُلُوبِهِمُ لَمَّا كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُمْ لَمَنْ يَدْخُلْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

کافر شدند از ایشان [به] عذابی دردناک **الله** آنگاه که نهادند کسانی که کفر ورزیدند
در دل‌های خود تعصب را تعصب **الله** پس فرو فرستاد جاهلی **الله** آرامش خود را

عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

بر رسولش و بر مؤمنان و ماندگار کرد ایشان را بر کلمه تقوا و بودند آنها سزاوارتر به آن و اهل آن و هست **الله** به هر چیزی دانا **الله**

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ فَتُجِزَىٰ أَجْرُهُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

هر آینه راست گردانید **الله** برای پیامبرش آن خواب را درست که قطعاً در خواهید آمد به مسجد
الحرام اگر بخواند **الله** با ایمنی در حالی که تراشید گانید سر خود را و موی را کوتاه می کنید

لَا تَخَافُوتُمْ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ

بی آنکه بترسید بنابراین او می دانست چیزی را که شما نمی دانستید پس قرار داد پیش از آن [پیش از ورود به مکه]
فتحا پیروزی نزدیک را [صلح حدیبیه و فتح خیبر] **الله** آن که فرستاد رسول خود را با هدایت و دین

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُفِّي سَهْدًا

حق تا غالب گرداند آن را بر هر دینی و همین بس **الله** گواه باشد **الله**

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
محمد فرستاده الله و آنان که همراه اویند سختگیرند بر کافران مهربان اند در میان خود

تَرَبُّهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ
می بینی ایشان را رکوع کنان سجده کنان می جویند بخششی را از الله و خوشنودی او را نشان ایمان ایشان

فِي رُءُوسِهِمْ مِن أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ
در روی های شان است از اثر سجده این وصف ایشان در تورات است و وصف ایشان

فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
در انجیل مانند کشته ای است که برآورد جوانه اش را و نیرومند گردانید آن را و ستبر ساخت و آنگاه ایستاد

عَلَى سَوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
بر ساقه خود شادمان سازد برزگران را تا به خشم آرد به وسیله آنها کافران را. وعده داده است الله آنان را که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا
ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ را

آیاتها
۱۸

سُورَةُ الْحَجَرَاتِ

ترتیبها
۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَانْقُوا اللَّهَ
ای کسانی که ایمان آورده اید پیشی مگیرید بر الله و رسول او و پروا کنید از الله

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
همانا الله شنوای داناست ای کسانی که ایمان آورده اید بلند مکنید صداهای خود را

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
بالای صدای پیامبر و بلند مگویید با او سخن را مانند بلند گفتن برخی از شما

لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ إِنَّا الَّذِينَ
برای برخی دیگر مبدا که تباه شود کارهای شما و شما درنیابید همانا آنان که

يَغْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
فرومی دارند صدایشان نزد پیامبر الله آنان کسانی اند که آزموده است الله

قُلُوبَهُمْ لِلنَّقْوَىٰ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ إِنَّا الَّذِينَ
دل هایشان را برای تقوا برای ایشان آمرزش و پاداشی بزرگ خواهد بود به تحقیق آنان که

يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
ندامی کنند تو را از بیرون حجره ها بیشترشان خرد نمی ورزند

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ **وَاللَّهُ** غَفُورٌ

و اگر ایشان صبر می کردند تا اینکه بیرون می آمدی به سوی ایشان البته بود بهتر برایشان **و الله** آمرزگار

رَحِيمٌ ﴿٥﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا

مهربان است ﴿۵﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید اگر بیایورد نزد شما فاسقی خبری را پس تحقیق کنید

أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾

مبادا اینکه آسیب رسانید قومی را به نادانی پس بگردید بر آنچه کردید پشیمانان ﴿۶﴾

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ **اللَّهِ** لَوْ يَطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ

و بدانید که در میان شما پیامبر **الله است** اگر اطاعت می کرد شما را در بسیاری از کارها البته در مشقت می افتادید

وَلَكِنَّ **اللَّهَ** حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ

ولیکن **الله** محبوب گردانید در نظر شما ایمان را و آراست آن را در دل های شما و ناپسند گردانید در نظر شما

الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ ﴿٧﴾

کفر و انواع فسق و نافرمانی را آنان خود راه یابندگان اند ﴿۷﴾

فَضْلًا مِّنَ **اللَّهِ** وَنِعْمَةً **وَاللَّهُ** عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ وَإِن طَائِفَتَانِ

به بخششی از جانب **الله** و نعمتی **و الله** بس دانای سنجیده کار است ﴿۸﴾ و اگر دو گروه

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا

از مؤمنان با هم جنگ کنند پس اصلاح کنید میان آن دو پس اگر تجاوز کرد یکی از دو گروه

عَلَى الْأُخْرَىٰ فَاقْتُلُوا آلَی تَبَغَىٰ حَتَّى تَفْقَىٰ إِلَىٰ أَمْرِ **اللَّهِ** فَإِن فَاءَتْ

بر دیگری پس جنگ کنید با آن گروه که تجاوز می کند تا اینکه برگردد به سوی حکم **الله** پس اگر برگشت

فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ **اللَّهَ** يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

پس اصلاح کنید میان آن دو به عدالت و دادگری کنید بی گمان **الله** دوست دارد دادگران را

﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا **اللَّهَ**

﴿۹﴾ جز این نیست که مؤمنان برادران اند پس اصلاح کنید میان دو برادر خویش را و پروا کنید از **الله**

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ

باشد که مورد رحمت قرار گیرید ﴿۱۰﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید مسخره نکند هیچ گروهی گروهی دیگر را

عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا فِسَاءٌ مِّنْ فِسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا

شاید که باشند آن گروه بهتر از آنان و نه زانی زانی دیگر را شاید که آنان نیز باشند بهتر

مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ

از آنان و عیبجویی نکنید از خودتان [یکدیگر] و مخوانید [یکدیگر را] به لقب های [زشت] بد رسمی است

الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٢﴾

خروج از طاعت [الله] پس از ایمان [آوردن] و آنان که توبه نکنند آنان خود ستمکاران اند ﴿۱۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ

ای کسانی که ایمان آورده اید پرهیز کنید از بسیاری گمان ها بی گمان برخی گمان ها گناه است

وَلَا تَحْسَبُوا ۖ وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن

و تجسس نکنید [از امور پوشیده همدیگر] غیبت نکنید برخی از شما برخی [دیگر] را آیا دوست می دارد یکی از شما که

يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا ۚ وَانْقُضُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ

بخورد گوشت برادر مرده خود را پس ناپسند می دارید آن را و پروا کنید از الله بی گمان الله بسیار توبه پذیر

رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ

مهربان است ﴿۱۲﴾ ای مردمان همانا ما آفریدیم شما را از یک مرد و یک زن و قرار دادیم شما را

شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ

گروه ها و قبیله ها تا یکدیگر را بشناسید بی گمان گرامی ترین شما نزد الله پرهیزکارترین شماست همانا الله

عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن

بس دانای آگاه است ﴿۱۳﴾ گفتند بادیه نشینان ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده اید و لیکن

قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ

بگویند اسلام آورده ایم درحالی که داخل نشده ایمان در دل هایتان و اگر فرمانبرداری کنید از الله

وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾

و پیامبرش نمی کاهد از اعمال شما چیزی را همانا الله آمرزنده مهربان است ﴿۱۴﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا

جز این نیست که مؤمنان [کامل] آنان اند که ایمان آوردند به الله و رسولش پس تردید نکردند

وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ

و جهاد کردند با مال هایشان و جان هایشان در راه الله آنان همان

الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ قُلْ أَتَعْلَمُونَ ۖ اللَّهُ بِدِينِكُمْ ۚ وَاللَّهُ

راستگویان اند ﴿۱۵﴾ بگو آیا آگاه می سازید الله را به دینداری خود حال آنکه الله

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

می داند آنچه را در آسمان ها و آنچه را در زمین است و الله به هر چیزی داناست

﴿١٦﴾ يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ

﴿۱۶﴾ منت می نهند بر تو به اینکه مسلمان شده اند بگو منت منهد بر من به اسلام آوردن خود بلکه الله

يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ إِنَّ اللَّهَ

منت می نهد بر شما به آنکه هدایت کرد شما را به سوی ایمان اگر راست می گویند ﴿۱۷﴾ همانا الله

يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ ۚ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

می داند غیب آسمان ها و زمین را و الله بیناست باینست به آنچه می کنید ﴿۱۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بہ نام اللہ مہر گستر مہربان

قَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ﴿١﴾ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ قَافٍ، سوگند به این قرآن بلند جایگاه ۱ بلکه در شگفت مانندند از آنکه آمد برای آنان بیم دهنده ای از خودشان

فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٢﴾ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا فَاِذَا ذَٰلِكَ
پس گفتند کافران این چیزی است شگفت ﴿۲﴾ آیا چون بمیریم و شویم خاک [باز زنده می شویم] این

رَجَعٌ بَعِيدٌ ﴿٣﴾ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ
بازگشتی است دور ﴿٣﴾ به تحقیق می دانیم آنچه را که می کاهد زمین از ایشان و نزد ما کتابی است

حَفِیْظٌ ۴ بَلْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَّرِیْجٍ
نگاهدار [و چنین نیست] بلکه تکذیب کردند حق را هنگامی که آمد به سویشان از این رو اینها در کاری آشفته اند

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا
 آیا پس ننگریستند به سوی آسمان بر فرازشان چگونه بنا کردیم آن را و بیاراستیم آن را

وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
و نیست در آن هیچ شکافی و زمین را گسترديم و افكنديم در آن كوه های استوار را

وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝ ٧ ۝ تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ ۝
و رویانیدیم در آن از هر نوع دل انگیزی را ۷ ۷ مایه بینش و پندی برای بنده

مُنِيبٌ ۸ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ ۸
بازگردنده [به سوی الله] و فرود آوردیم از آب با برکت را پس رویانیدیم با آن باغ های

وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۱ وَالنَّخْلَ ۱ بَاسِقَتِ لَهَا ۱ طَلْعُ نَضِيدِ ۱۰
و دانه‌های [درویدنی] و [نیز] درختان خرماى برافراشته که برای آنهاست خوشه [های] روى هم انباشته

رَزَقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ كَذِبَتْ تَارُوزِ ای باشد برای بندگان و زنده گردانیدیم با آن سرزمینی مرده را این چنین است برآملن [از گورها] ﴿١١﴾ تکذیب کردند

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ

پیش از ایشان قوم نوح و اصحاب رسّ [یاران چاه] و ثمود [قوم صالح] و عاد و فرعون و برادران

لُوطٌ ﴿١٣﴾ وَأَصْحَبُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبِيعَ بِمَنْ هُمْ وَ قَوْمٌ تَبِعَ بِمَنْ هُمْ هُمْ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ ﴿١٤﴾

لوط (ایک ساکنان جنگل) و قوم تبیع (مردم یمن) همگی تکذیب کردند پیامبران را پس سزاوار گشت وعده عذاب

۱۴ أَفَعَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۱۵
آیا ناتوان بودیم در آفریدن نخستین؟ [نه] بلکه ایشان در شبهه‌ای [عمیق] اند از آفرینش نو

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ
وهر آینه آفریدیم آدمی را و می دانیم آنچه را که وسوسه می کند به آن نفس او و ما نزدیک تریم به او

مِنْ جَبَلٍ أَلْوَدٍ ﴿١٦﴾ إِذْ يَنْفَلِقُ الْمَتَلَقِيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ
از رگ گردن ﴿۱۶﴾ یاد کن آنگاه که دریافت کنند دو فرشته دریافت کننده از جانب راست و از جانب چپ نشسته

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ
﴿۱۷﴾ به زبان نمی آورد آدمی سخنی را مگر اینکه نزد او نگهبانی است آماده ﴿۱۸﴾ و فرارسد مستی [بیهوشی]

الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ﴿١٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ
مرگ به حق [گفته می شود] این است آنچه که تو از آن کناره می گرفتی ﴿۱۹﴾ و دمیده شود در صور این است

يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ
روز وعده عذاب ﴿۲۰﴾ و می آید هر شخصی با او یک سوق دهنده و یک گواهی دهنده است ﴿۲۱﴾ هر آینه

كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ
بودی در بی خبری [عمیق] از این روز پس برداشتیم از تو پرده [دیدگان] تو را پس چشم تو امروز تیز است

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿٢٢﴾ أَلْقِيََا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ
﴿۲۲﴾ و گوید [فرشته] همنشین او این است آنچه نزد من حاضر است ﴿۲۲﴾ بیفکنید در دوزخ هر ناسپاس

عَتِيدٍ ﴿٢٤﴾ مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٌ ﴿٢٥﴾ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
عنادورزی را ﴿۲۴﴾ هر بازدارنده از کار خیر تجاوزگر تردید آورنده ﴿۲۵﴾ آن که قرار داد با الله الهی

ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٦﴾ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ
دیگر را پس بیندازید او را در عذاب سخت ﴿۲۶﴾ گوید همدم او ای پروردگار ما من او را به طغیان و انداختیم

وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿٢٧﴾ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ
ولیکن او بود در گمراهی دور [و دراز] ﴿۲۷﴾ گوید [الله] کشمکش نکنید نزد من حال آنکه پیش تر رساندم

إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ﴿٢٨﴾ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٢٩﴾
به شما وعده عذاب را ﴿۲۸﴾ تغییر نیابد وعده عذاب نزد من و نیستم من ستم کننده بر بندگان ﴿۲۹﴾

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ﴿٣٠﴾ وَارْزُقْنَا
روزی که گوییم به دوزخ آیا پر شدی و دوزخ گوید آیا بیش از این هم هست ﴿۳۰﴾ و نزدیک گردانیده شود

الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿٣١﴾ هَذَا مَا تُوَعَّدُونَ لِكُلِّ أَوَابٍ حَفِظِ
بهشت برای پرهیزکاران بی آنکه دور باشد ﴿۳۱﴾ این است آنچه وعده داده می شدید برای هر برگردنده [به سوی الله] و نگهدارنده [حدود الهی]

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَنِيِّ وَالْغَنِيُّ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿٣٣﴾ أَدْخُلُوهَا
﴿۳۲﴾ هر که بترسد [از الله] مهر گستر در نهان و بیاید با دلی باز گرداننده [به سوی او] ﴿۳۳﴾ [گوییم] داخل شود در آن

بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿٣٤﴾ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ﴿٣٥﴾
به سلامت این است روز جاودانگی ﴿۳۴﴾ برای آنهاست آنچه خواهند در آن [بهشت] و نزد ما بیش از آن هم هست ﴿۳۵﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
وچه بسیار هلاک کردیم پیش از آنان نسل هایی که آنان سرسخت تر بودند از اینان از جهت زورمندی پس راه گشوندند در

الْبَلَدِ هَلْ مِنْ مَّحِصٍ ﴿٣٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ
سرزمین ها آیا هیچ [راه] گریزی بود ﴿٣٦﴾ همانا در این [حقایق] قطعاً پندی است برای کسی که باشد

لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
برای او دلی یا فرادارد گوش را درحالی که حاضر او هوشیار باشد ﴿٣٧﴾ هر آینه آفریدیم

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
آسمان ها و زمین را و آنچه را در میان آنهاست در شش روز و نرسید به ما

مِنْ لُغُوبٍ ﴿٣٨﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
هیچ درماندگی ای ﴿٣٨﴾ پس شکیباً باش بر آنچه می گویند و تسبیح بگوی با ستایش پروردگار خود

قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
پیش از برآمدن آفتاب و پیش از غروب ﴿٣٩﴾ و در پاسی از شب پس تسبیح گوی او را

وَأَذِّنْ الشُّجُودَ ﴿٤٠﴾ وَأَسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ
و به دنبال های سجده ها ﴿٤٠﴾ و گوش فرادار به روزی که ندا دهد آن ندادهنده از جایی نزدیک

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ﴿٤١﴾ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا
روزی که بشنوند آن بانگ سهمگین را به حق ﴿٤١﴾ آن روز روز بیرون آمدن [از قبرها] است ﴿٤٢﴾ همانا ما

نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقُّوْا الْأَرْضُ
خود زنده می کنیم و می میرانیم و به سوی ماست بازگشت ﴿٤٣﴾ روزی که بشکافد زمین

عَنْهُمْ سِرَاعًا ﴿٤٤﴾ ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ
از ایشان درحالی که شتابان بیرون آیند این حشری است که بر ما آسان است ﴿٤٤﴾ ما داناتریم به آنچه که می گویند

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ﴿٤٥﴾
و نیستی تو بر ایشان مسلط پس پند بده با قرآن کسی را که می ترسد از وعده عذاب من ﴿٤٥﴾

آیاتها
۶۰

سُورَةُ الدَّالِّاتِ

ترتیبها
۵۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالَّذَرِيَّتِ ذُرَّوْا ﴿١﴾ فَالْحَمَلَتِ وَقْرًا ﴿٢﴾ فَالْجَارِيَّتِ يُسْرًا ﴿٣﴾
سوگند به آن بادها [که] می پراکنند [پراکنندگی] ﴿١﴾ آنگاه که بر دارنده اند بار سنگینی ﴿٢﴾ پس روندگان اند به آسانی ﴿٣﴾

فَالْمُقْسِمَتِ أَمْرًا ﴿٤﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ﴿٥﴾ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ﴿٦﴾
و تقسیم کننده اند کاری را ﴿٤﴾ بی گمان آنچه وعده داده می شوید قطعاً راست است ﴿٥﴾ و همانا [روز] جزاء واقع شدنی است ﴿٦﴾

- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ﴿٧﴾ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخِلِفٍ ﴿٨﴾ يُوَفِّكُ عَنْهُ مَن
 سوگند به آسمان دارای راه ها ﴿٧﴾ همانا شما در گفتاری گوناگونید ﴿٨﴾ بازگردانده می شود از آن [حق] آن که
- أُفِكَ ﴿٩﴾ قِيلَ الْخَرَّصُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ﴿١١﴾
 منحرف شده است ﴿٩﴾ مرگ بر دروغ زنان گمان پرداز ﴿١٠﴾ آنان که خود در گردابی [از جهل] غافل مانده اند ﴿١١﴾
- يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ﴿١٢﴾ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفَنُّونَ ﴿١٣﴾ ذُوقُوا
 می پرسند کی خواهد بود روز جزاء ﴿١٢﴾ روزی که آنان بر آتش گداخته می شوند ﴿١٣﴾ بچشید
- فَنَنْتَكُمُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
 عذابتان را این است آنچه که آن را به شتاب می خواستید ﴿١٤﴾ همانا پرهیزکاران در بهشت ها
- وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ ءَاخِذِينَ مَآءِ انْهَمٍ رَّبِّهِمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ
 و چشمه سارهایند ﴿١٥﴾ گیرندگان اند آنچه را که داده است به ایشان پروردگارشان همانا ایشان بودند پیش از این نیکوکاران
- كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿١٦﴾ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٧﴾
 آنان اندکی از شب را می خوابیدند ﴿١٦﴾ و در سحرها ایشان طلب آمرزش می نمودند ﴿١٧﴾
- وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿١٨﴾ وَفِي الْأَرْضِ ءَايَاتٌ
 و در مالهایشان حقی بود برای سائل [گدا] و تهیدست ﴿١٨﴾ و در زمین نشانه هایی است
- لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 برای اهل یقین ﴿٢٠﴾ و در خود شما نیز آیا نمی نگريد ﴿٢١﴾ و در آسمان است روزی شما
- وَمَا تُوْعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ
 و آنچه وعده داده می شوید ﴿٢٢﴾ پس سوگند به پروردگار آسمان و زمین که همانا این [خبر] حق است همان گونه که خود شما
- نَطِقُونَ ﴿٢٣﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِ ﴿٢٤﴾
 سخن می گوید ﴿٢٣﴾ آیا به تو رسیده است داستان میهمانان ابراهیم؟ آن گرامی داشتگان ﴿٢٤﴾
- إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿٢٥﴾ فَرَاغَ إِلَى
 چون داخل شدند بر ابراهیم پس گفتند سلام گفت سلام [بر شما] قومی ناشناسید ﴿٢٥﴾ پس روی آورد به سوی
- أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعَبْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٦﴾ فَقَرَّبَهُ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
 خانواده خود آنگاه آورد گوساله ای فربه را [و بریان شده] ﴿٢٦﴾ پس نزدیک ساخت آن را به ایشان [چون دید که نمی خورند] گفت چرا نمی خورید
- فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٢٧﴾
 پس احساس کرد از ایشان ترسی را گفتند مترس و مژده دادند او را به پسری دانای
- فَاقْبَلَتْ أَمْرَاتُهُ فِي صَرَةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٢٨﴾
 پس پیش آمد زن او با فریاد پس سیلی زد روی خود را و گفت [ایا می زایم حال آنکه] من پیرزنی نازیم
- قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٣٠﴾
 گفتند این چنین گفته است پروردگار تو همانا او همان سنجیده کار بس داناست ﴿٣٠﴾

﴿۳۱﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۱﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ
گفت پس چیست کارتان ای فرستادگان ﴿۳۱﴾ گفتند همانا ما فرستاده شده ایم به سوی گروهی که

تَجْرِمِينَ ﴿۳۲﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿۳۲﴾ مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ ﴿۳۲﴾
بزهکارند ﴿۳۲﴾ تا بفرستیم بر آنان سنگهایی را از گل ﴿۳۲﴾ نشانه گذاری شده نزد پروردگار

لِلْمُتَسْرِفِينَ ﴿۳۴﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۵﴾ فَمَا وَجَدْنَا
برای اسرافکاران ﴿۳۴﴾ پس بیرون بردیم کسانی که بودند در آن [سرزمین] از مؤمنان ﴿۳۵﴾ پس نیافتیم

فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۶﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
در آنجا جز یک خانه از مسلمانان ﴿۳۶﴾ و برجای نهادیم آنجا نشانه ای را برای آنان که می ترسند

الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿۳۷﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ
از عذاب دردناک ﴿۳۷﴾ و در [موسا] [نیز نشانه ای است] آنگاه که فرستادیم او را به سوی فرعون با دلیلی

مُبِينٍ ﴿۳۸﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَحَرُ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿۳۹﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ
روشن ﴿۳۸﴾ پس رویگردان شد با تمام نیروی خود و گفت این جادوگر یا دیوانه است ﴿۳۹﴾ پس گرفتیم او را و لشکریانش او را

فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۴۰﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
پس افکندیم ایشان را در دریا درحالی که او در خور سرزنش بود ﴿۴۰﴾ و در [عاد] [نشانه ای است] آنگاه که فرستادیم بر آنها آن باد

الْعَقِيمَ ﴿۴۱﴾ مَا نَذِرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالرِّمِيمِ ﴿۴۲﴾
نازای [مهلک] ﴿۴۱﴾ برجای نمی گذاشت هیچ چیزی را که می وزید بر آن مگر که می گردانید آن را مانند استخوان پوسیده ﴿۴۲﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَنَّوْا حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۴۳﴾ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ ﴿۴۳﴾
و در [ثمود] آنگاه که گفته شد به آنان بهره گیرید تا مدتی ﴿۴۳﴾ پس سرپیچی کردند از فرمان پروردگار خود

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۴۴﴾ فَمَا أَسْتَطْعَمُوا مِنْ قِيَامٍ
پس فراگرفت ایشان را آن صاعقه درحالی که خود می نگریستند ﴿۴۴﴾ آنگاه نتوانستند برخیزند

وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ ﴿۴۵﴾ وَقَوْمٌ نُّوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
و یارای دفاع نداشتند ﴿۴۵﴾ و [هلاک ساختیم] قوم نوح را پیش از این همانا آنان بودند گروهی

فَنَسَفَيْنَا السَّمَاءَ وَابْنَيْهَا ﴿۴۶﴾ وَابْنَيْهَا بِأَيْدٍ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿۴۷﴾ وَالْأَرْضَ
فاسق ﴿۴۶﴾ و آسمان را آفریدیم با قدرت ﴿۴۶﴾ و همانا ما گسترنده ایم [آن را] ﴿۴۷﴾ و زمین را

فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ ﴿۴۸﴾ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ ﴿۴۸﴾
فرش کردیم آن را پس نیکو گستراننده ایم ﴿۴۸﴾ و از هر چیزی آفریدیم نر و ماده ای را

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۴۹﴾ فَفَرِّقُوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۵۰﴾
باشد که شما پندپذیر شوید ﴿۴۹﴾ پس بگریزید به سوی الله همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای آشکارم ﴿۵۰﴾

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۵۱﴾
قرار ندهید با الله الهی دیگر را همانا من برای شما از جانب او بیم دهنده ای آشکارم ﴿۵۱﴾

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنٌّ

این چنین نیامده است به سوی کسانی که پیش از ایشان بودند هیچ پیامبری مگر اینکه گفتند جادوگر یا دیوانه است

۵۲ اتَّوَصَوْا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿۵۳﴾ فَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ

۵۲ آيا يكديگر را سفارش کرده بودند به این [سخن] نه بلکه آنان گروهی سرکش اند ۵۳ پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو

يَمْلُومُ ﴿۵۴﴾ وَذَكَرَ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ نُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۵﴾ وَمَا

مورد سرزنش ۵۴ و پند داده زیرا پند دادن سود می دهد مؤمنان را ۵۵ و

خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۵۶﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ

نیافریدیم جن و انس را مگر برای آنکه بپرستند مرا ۵۶ نمی خواهم از آنان هیچ روزی ای را

وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ﴿۵۷﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

و نمی خواهم که مرا خوراک دهند ۵۷ همانا الله همان روزی دهنده توانمند استوار است

﴿۵۸﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ

۵۸ پس همانا بر آنان که ستم کردند سهمی [از عذاب] است مانند سهم یارانشان از این روی [آن را] به شتاب از من نخواهند

﴿۵۹﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۶۰﴾

۵۹ پس وای بر کسانی که کفر ورزیدند از آن روزشان که وعده داده می شوند ۶۰

آیاتها
۴۹

سُورَةُ الطُّورِ

ترتیبها
۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالطُّورِ ﴿۱﴾ وَكَتَبَ مَسْطُورٍ ﴿۲﴾ فِي رَقٍ مَنشُورٍ ﴿۳﴾ وَالْبَيْتِ

سوگند به کوه طور ۱ و کتاب نوشته شده ۲ در ورقی برگشاده ۳ و به این خانه

الْمَعْمُورِ ﴿۴﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿۵﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿۶﴾ إِنَّ

آباد [کعبه] ۴ و سوگند به این سقف برافراشته ۵ و به دریای برافروخته ۶ که

عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿۷﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿۸﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ

عذاب پروردگار تو واقع شدنی است ۷ نیست بر آن چیزی بازدارنده ای ۸ روزی که بلرزد آسمان

مَوْرًا ﴿۹﴾ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿۱۰﴾ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

لرزیدنی ۹ و روان گردد کوهها روان شدنی ۱۰ پس وای در آن روز بر تکذیب کنندگان

﴿۱۱﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿۱۲﴾ يَوْمَ رَانَدَةُ يَوْمَئِذٍ نَارِ

۱۱ آنان که خود در بیهوده گویی به بازی سرگرم اند ۱۲ روزی که رانده می شوند به سوی آتش

جَهَنَّمَ دَعَا ﴿۱۳﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿۱۴﴾

دوزخ راندن به سختی ۱۳ این همان آتشی است که شما آن را تکذیب می کردید ۱۴

أَفْسَحْ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ ﴿١٥﴾ أَصَلَوْهَا فَاصْبِرُوا
آیا سحر است این یا شما نمی بینید وارد آن شوید پس شکیبایی کنید

أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
یا شکیبایی نکنید یکسان است بر شما جز این نیست که باداش داده می شوید به آنچه که می کردید

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ
همانا پرهیز کاران در باغ هایی و نعمتی پایدار هستند ﴿١٧﴾ درحالی که شادمان اند به آنچه که داده است به ایشان پروردگارشان

وَوَقَّاهُمْ ﴿١٨﴾ عَذَابَ الْجَحِيمِ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
و نگهداشته است ایشان را پروردگارشان از عذاب دوزخ ﴿١٨﴾ بخورید و بنوشید گوارا [به باداش] آنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَكِينِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
می کردید ﴿١٩﴾ تکیه زنان بر تخت هایی کنار هم چیده شده و جفت گردانیم ایشان را

بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
باسیاه چشمانی فراخ چشم ﴿٢٠﴾ و کسانی که ایمان آورده اند و پیروی کرده اند ایشان را فرزندانشان در ایمان پیوست کنیم

بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
به ایشان فرزندان شان را و هیچ نگاهیم از ایشان از [پاداش] عملشان چیزی را هر کسی به آنچه کسب نموده

رَهِيْنٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَلْتَنَزِعُونَ
در گرواست ﴿٢١﴾ و مدد می کنیم ایشان را با هر نوع میوه و گوشتی از هر آنچه دلخواهشان باشد ﴿٢٢﴾ از دست یکدیگر می گیرند

فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْسٍ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ
آنجا پیاله شرابی که نه بیهوده گویی باشد در آن و نه گناهی ﴿٢٣﴾ و می گردند بر گردشان نوجوانانی

لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَوْلُو مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
برای ایشان گویی که آنها مروارید نهفته [در صدف] اند ﴿٢٤﴾ و روی می کنند به یکدیگر از هم می پرسند

﴿٢٥﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾ فَمَنْ أَلَّهِ
﴿٢٥﴾ گویند همانا ما بودیم پیش از این در میان کسان خود ترسان ﴿٢٦﴾ پس منت نهاد الله

عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
بر ما و نگهداشت ما را از عذاب سوزان ﴿٢٧﴾ همانا ما پیش از این

نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
می خواندیم او [الله] را به درستی که اوست آن نیکوکار مهربان ﴿٢٨﴾ پس پند ده [ای محمد] که نیستی تو به فضل

رَبِّكَ يَكَاهِنُ وَلَا يَجْنُونَ ﴿٢٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّرْبَصُ بِهِ رَيْبَ
پروردگارت نه کاهن و نه دیوانه ﴿٢٩﴾ آیا می گویند شاعری است که انتظار می کشیم برای او رویداد

الْمُنُونِ ﴿٣٠﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾
مرگ را ﴿٣٠﴾ بگو انتظار برید که بی گمان من نیز با شما از المتربصین ﴿٣١﴾ منتظرانم

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿۳۲﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ ۚ
 آیا فرمان می دهد آنان را خردهای شان به این [کار] یا آنان گروهی سرکش اند ﴿۳۲﴾ آیا می گویند که خود آن را برپافته است

بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ ۚ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ
 نه، بلکه ایشان ایمان نمی آورند ﴿۳۳﴾ پس بیاورند سخنی مانند این را اگر راست می گویند

﴿۳۴﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَلْقُونَ ﴿۳۵﴾ أَمْ أُفْرِدَهُ
 ﴿۳۴﴾ آیا آفریده شده اند از هیچ یا خود ایشان آفرینندگان اند ﴿۳۵﴾ آیا آفریده اند

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿۳۶﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ
 آسمان ها و زمین را؟ [نه] بلکه یقین نمی دارند ﴿۳۶﴾ آیا نزد ایشان است خزانه های

رَبِّكَ ۚ أَمْ هُمْ الْمُصِيطِرُونَ ﴿۳۷﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
 پروردگارت؟ یا آنان چیره یابندگان اند ﴿۳۷﴾ آیا برای ایشان نردبانی است که گوش فرادارند در [بالا رفتن] از آن پس باید بیاورد

مُسْتَمِعُهُمْ شُنُودُهُ ۚ أَمْ لَهُمْ آسْكَارٌ ﴿۳۸﴾ أَمْ لَهُ أَوَّلُ دُخْرَانٍ ۚ وَلَكُمُ الْبُنُودُ ﴿۳۹﴾
 شنونده آنان دلیلی آشکارا ﴿۳۸﴾ آیا برای اوست دختران برای شماست پسران ﴿۳۹﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿۴۰﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ
 آیا درخواست می کنی از آنان مزدی را که آنها از غرامت [آن] گرانبارند ﴿۴۰﴾ آیا نزد آنان علم غیب است که آنان

يَكْتُمُونَ ﴿۴۱﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿۴۲﴾
 می نویسند ﴿۴۱﴾ آیا می خواهند نیرنگی را پس آنان که کفر ورزیدند همان فریب خوردگان اند ﴿۴۲﴾

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۴۳﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
 آیا برای آنهاست الهی جز الله؟ پاک است الله از آنچه شریک [او] می سازند ﴿۴۳﴾ و اگر ببینند پاره ای

مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿۴۴﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا
 از آسمان را که فرومی افتد گویند ابری است متراکم ﴿۴۴﴾ پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند

يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿۴۵﴾ يَوْمَ لَا يَغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
 آن روز خود را که در آن نابود شوند ﴿۴۵﴾ روزی که دفع نکند از ایشان نیرنگشان چیزی را

وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنْ
 و نه ایشان یاری شوند ﴿۴۶﴾ و همانا برای کسانی که ستم کردند عذابی است جز این ولیکن

أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۷﴾ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ ۚ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ
 بیشترشان نمی دانند ﴿۴۷﴾ و شکیبا باش در برابر حکم پروردگارت به درستی که تو زیر نظر مایی و تسبیح گوی

بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿۴۸﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ ۖ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ ﴿۴۹﴾
 با ستایش پروردگار خود هنگامی که برمی خیزی ﴿۴۸﴾ و وقتی از شب به پاکی یاد کن او را و [هنگام] پشت گردانیدن ستارگان ﴿۴۹﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَاضِلٌ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ
سوگند به ستاره هنگامی که فروشود ۱ گمراه نشده است همدم شما ۲ و بیراهه نرفته ۲ و سخن نمی گوید

عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵
از روی هوس ۳ نیست گفتارش مگر وحیی که به او وحی می شود ۴ آموخته است او را ۵ آن [فرشته] بسیار نیرومند ۵

ذُو مِرَّةٍ ۝۶ فَاسْتَوَىٰ ۝۷ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۸ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝۹
توانمندی که ۶ راست بایستاد ۷ درحالی که او به کناره بلند [آسمان] بود ۸ سپس نزدیک شد و فرود آمد ۹

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۱۰ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۱
پس بود [مسافت میانشان] مقدار دو کمان یا نزدیک تر [از آن] ۱۰ پس وحی فرستاد به سوی بنده اش آنچه را وحی کرد ۱۱

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۲ أَفَتُمَرُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝۱۳ وَلَقَدْ رَءَاهُ
دروغ نگفت دل [پیامبر] آنچه را دید ۱۲ آیا بگو مگو می کنید با او در آنچه دیده است ۱۳ و به تحقیق دیده بود

نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝۱۴ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۵ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝۱۶
[فرشته] را یک بار دیگر [در حال فرود آمدن] ۱۴ نزد سدره المنتهی [جایی در آسمانهاست] ۱۵ که نزد آن است جایگاه بهشت ۱۶

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝۱۷ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۸ لَقَدْ رَأَىٰ
آنگاه که پوشانده بود سدره را آنچه پوشانده بود ۱۷ منحرف نشد چشم [پیامبر] و از حد نگذشت ۱۸ به تحقیق دید

مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝۱۹ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ ۝۲۰ وَمَنْوَةَ
برخی از نشانه های بزرگ پروردگار خود را ۱۹ پس آیا دیده اید لات و عزی را ۲۰ و منات

الثَّالِثَةَ الْآخِرَىٰ ۝۲۱ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝۲۲ تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ
سومین آنها را ۲۱ آیا برای شما پسر و برای او دختر است ۲۲ این [تقسیم] آنگاه تقسیمی

ضَرِيَّةٌ ۝۲۳ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ
بیدارگرانه است ۲۳ نیستند اینها مگر نام هایی چند که نام نهاده اید آنها را شما و پدران شما نازل نکرده است

اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۝۲۴ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ
الله درباره آنها هیچ دلیلی را پیروی نمی کنند مگر گمان را و آنچه را که دلخواهشان است

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۝۲۵ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمْنَىٰ ۝۲۶ فَلِلَّهِ
و به تحقیق آمد برای ایشان از پروردگارشان هدایت ۲۵ آیا برای انسان است آنچه را که آرزو کند؟ [هرگز] ۲۶ پس از آن الله است

الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝۲۷ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي
آخرت و دنیا ۲۷ و چه بسیار فرشتگانی که در آسمان ها هستند که هیچ سودی نمی بخشد

شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ ۝۲۸ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ ۝۲۹
شفاعتشان چیزی را مگر پس از آنکه اجازه دهد الله ۲۸ برای هر کسی که بخواهد و بیسندد ۲۹

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَىٰ
به تحقیق آنان که ایمان نمی آورند به آخرت هر آینه می نامند فرشتگان را به نام دختران

﴿۲۷﴾ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ
و نیست برایشان به این [باور] هیچ علمی پیروی نمی کنند مگر گمان را و همانا گمان کفایت نمی کند از

الْحَقِّ شَيْئًا ﴿۲۸﴾ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
حق هیچ چیزی را ﴿۲۸﴾ پس روی بگردان از کسی که روگردانیده است از یاد ما و نخواسته مگر زندگانی

الدُّنْيَا ﴿۲۹﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُم مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
دنیا را ﴿۲۹﴾ این است نهایت آگاهی آنها همانا که پروردگار تو او دانتر است به کسی که گمراه شده است از

سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ أَهْتَدَىٰ ﴿۳۰﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
راه او و او دانتر است به کسی که راه یافته است ﴿۳۰﴾ و از آن الله است آنچه در آسمان ها و آنچه

فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
در زمین است تا کیفر دهد آنان را که بدی کرده اند به سبب آنچه کرده اند و پاداش دهد آنان را که نیکویی کردند

بِالْحَسَنَىٰ ﴿۳۱﴾ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ
به نیکوترین پاداش ﴿۳۱﴾ آنانند که پرهیز می کنند از گناهان بزرگ و از کارهای بسیار زشت جز گناهان کوچک

إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
همانا پروردگار تو گسترده آمرزش است او دانتر است به [احوال] شما آنگاه که پدید آورد شما را از زمین

وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
و وقتی که شما جنین بودید در شکم های مادران خود پس به پاکی مستاید خودتان را او دانتر است

بِمَنْ أَتَقَىٰ ﴿۳۲﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿۳۳﴾ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْثَىٰ
به آن که پرهیزگارتر است ﴿۳۲﴾ آیا دیدی کسی را که روی گردانید ﴿۳۳﴾ و بخشش نمود اندکی و دست بازداشت

﴿۳۴﴾ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ﴿۳۵﴾ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ
﴿۳۴﴾ آیا نزد اوست علم غیب پس او می بیند ﴿۳۵﴾ یا خبردار نشده به آنچه در صحیفه های

مُوسَىٰ ﴿۳۶﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ﴿۳۷﴾ أَلَا نَزَّرْنَا وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ
موسی ﴿۳۶﴾ و ابراهیم است همان کسی که وفا کرد [به پیمانش] ﴿۳۷﴾ که بر نمی دارد هیچ بردارنده ای بار شخص دیگری را

﴿۳۸﴾ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿۳۹﴾ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ
﴿۳۸﴾ و اینکه نیست چیزی برای انسان مگر آنچه را که تلاش نموده است ﴿۳۹﴾ و اینکه تلاش او به زودی

يُرَىٰ ﴿۴۰﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ ﴿۴۱﴾ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ
دیده می شود ﴿۴۰﴾ آنگاه پاداش داده می شود به پاداش کامل تر ﴿۴۱﴾ و اینکه به سوی پروردگارت است پایان [کار]

﴿۴۲﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿۴۳﴾ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ﴿۴۴﴾
و اینکه اوست که می خنداند و می گریاند ﴿۴۳﴾ و اینکه اوست که می میراند و زنده می گرداند ﴿۴۴﴾

وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾ وَأَنَّهُ

و اینکه اوست که می آفریند دو گونه نر و ماده را ﴿٤٥﴾ از نطفه ای چون فرو ریخته شود ﴿٤٦﴾ و اینکه

عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْأُخْرَى وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَاقْتَىٰ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ

بر او است آفریدنی دیگر ۴۷ و اینکه اوست که بی نیاز کرد و سرمایه بخشید ۴۸ و اینکه اوست پروردگار

السَّعْرَى ٤٩ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ٥٠ وَثُمُودًا ٥١ فَمَا أَبْقَى ٥٢

ستاره شعری ٤٩ و اینکه او هلاک کرده است عاد نخستین را ٥٠ و ثمود را پس باقی نگذاشت [هیچ کس را] ٥١

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى ۝۵۲ وَالْمُؤَنَفَكَةَ ۝۵۱

و[هلاک کرد] قوم نوح را پیش از آن همانا آنان بودند ستمکارتر و سرکش تر ۵۲ و شهرهای واژگون شدۀ [قوم لوط را] ۵۱

۵۳ **فَعَسَّهَا** ۵۴ **مَا عَسَىٰ** ۵۵ **فَيَايَ** ۵۶ **ءَالَاءَ** ۵۷ **رَبِّكَ** ۵۸ **نَتَمَارَىٰ**
 فروافکند پس بیوشانید آن را آنچه پوشانید پس به کدام یک از نعمت های پروردگارت تردید داری

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَى ﴿٥٦﴾ أَزِفَتْ ۖ الْأَازِفَةُ ﴿٥٧﴾ لَيْسَ لَهَا

این بیم دهنده ای است از [جملة] بیم دهندگان پیشین ۵۶ نزدیک شد آن نزدیک شونده [استاخیز] ۵۷ نیست آنرا

مِنْ دُونِ اللَّهِ کَاشِفُهُ ﴿٥٨﴾ أَفَمَنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجِبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ
جز الله هیچ آشکار کننده ای (۵۸) پس آیا از سخن در شگفتی می شوید؟ و مسخره می کنید؟

وَلَا تَبْكُونْ ۖ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦١﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٢﴾

و گریه نمی کنید و شما سرگرم اید ﴿٦١﴾ پس سجده کنید برای الله و بپرستش کنید ﴿٦٢﴾

تَرْقِیُّهَا ۵۴ سُوْرَةُ الْقَمَرِ ۵۵ آيَاتُهَا

سورة القم

رتیبہا
۵۴

آیاتِہا
۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بہ نام اللہ مہر گستر مہربان

فَقَرَّبَتْ السَّاعَةَ وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَرَوْا ءَايَةً يُعَرِّضُوا رُفُودَهُمْ لِرَفِيقِهِمْ كَدَبٍ مُّبِينٍ [کافران] نشانه ای را روی می گردانند و اگر ماه و شکافته شد رستاخیز نزدیک شد

وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۖ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۚ

جادویی دائمی است و تکذیب کردند [پیامبر را] و پیروی کردند از هوس های خود

وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ خَبَرٌ

مَا فِيهِ مُرْدَجَرُ حِكْمَةُ بَلِغَةُ فَمَا تُعْنِ النَّذْرُ
 مایه باز داشتن از کفر است حکمتی است رسا ولی سود نبخشد آنان را هشدارها

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نَكُرٍ

پس روی برگردان از آنان روزی که دعوت کند دعوت کننده به چیزی ناکوار

خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ﴿٧﴾

درحالی که فروافتاده باشد چشم هایشان بیرون می آیند از قبرها گویا آنان ملخ های پراکنده اند ﴿۷﴾

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ﴿٨﴾ كَذَبَتْ شَتَابُ كَنَنْدَگَانِ بَه سَوِی آن دَعَوْت كَنَنْدَه مِی كَوینَد كَافِرَان این رَوِزی اَسْت سَخْت ﴿۸﴾ تَكْذِیْب كَرْدَنْد

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَحْنُونا وَازْدَجَرُوا ﴿٩﴾ فَدَعَا بَیْش از اَنان قَوْم نُوح تَكْذِیْب كَرْدَنْد بَنْدَه ما را وَ كَفْتَنْد دِیَوانَه اَسْت وَ رانْدَه شُد [از میان اَنان] ﴿۹﴾ پَس دَرخواست كَرْد

رَبَّهُ رَپروردگارِش را كِه مَن مَغْلُوب شَدَه اَم پَس اَنْتِقَام بَگیر [یاری فرما] ﴿۱۰﴾ پَس كَشُودیم دَرهای اَسْمان را بَه اَبی بَسِیَار رِیزان

﴿١١﴾ وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿١٢﴾ وَ جاری كَرْدیم از زَمین چشْمه های را پَس بَه هَم پیوستند آب ها بِنابَر اَمْرِی كِه مَقْدَر شَدَه بُوَد ﴿۱۲﴾

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوَجِّ وَدُسِّرَ ﴿١٣﴾ تَجَرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِمَن كَانَ وَ بَرداشتیم او را بَر [كشتی] دَلاری تَخْتَه ها وَ مِیخ ها ﴿۱۳﴾ حَرَكْت می كَرْد زَیْر نَظَر ما تا پاداشی بَاشَد بَرای كِسی كِه بُوَد

كُفْرٍ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿١٥﴾ فَكَيْفَ كَانَ مُورِد ناسپاسی ﴿۱۴﴾ وَ بَه تَحْقِيق بَر جای گَناشْتیم اِین را نِشانه ای پَس اَیا هِیچ پَنْدگیرنده ای هِست ﴿۱۵﴾ پَس چگونَه بُوَد

عَذَابٍ وَنَذِرٍ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ عَذاب و هشدارهای من ﴿۱۶﴾ وَ بَه دَرستی كِه اَسان گَرْدانیدیم قُرآن را بَرای پَنْد گِرْفْتَن پَس اَیا هِیچ پَنْدپذیری هِست

﴿١٧﴾ كَذَبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٍ وَنَذِرٍ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ تَكْذِیْب كَرْدَنْد [قوم] عاد پَس چگونَه بُوَد عَذاب و هشدارهای من ﴿۱۸﴾ هَمانا فَرستادیم بَر اَنان

رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ بادی تَنْد را دَر رَوِزی شوم پیوسته ﴿۱۹﴾ اَز جای می كَنْد مَرْدَم را گویا اَنان تَنه های

نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابٍ وَنَذِرٍ ﴿٢١﴾ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ خَرْمای بَر كَنْدَه اَنْد ﴿۲۰﴾ پَس چگونَه بُوَد عَذاب و هشدارهای من ﴿۲۱﴾ وَ بَه تَحْقِيق اَسان گَرْدانیدیم قُرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذْرِ ﴿٢٢﴾ فَقَالُوا أَبَشَرًا بَرای پَنْد گِرْفْتَن اَیا هِیچ پَنْدپذیری هِست ﴿۲۲﴾ دَرِوْغ شَمَرْدَنْد [قوم] ثَمُود هِشدارها را ﴿۲۳﴾ پَس كَفْتَنْد اَیا بَشَری

مَنْا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَلٍ وَسُعْرٍ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ نَقِ الْأَذْكَرُ عَلَیْهِ از قوم خُود را پیروی كَنیم؟ هَمانا ما اَنگاه دَر گَمراهی وَ دِیوانگی بَاشِیم ﴿۲۴﴾ اَیا اَلقاء شَدَه اَسْت اِین پَنْدنامه بَر او

مِنْ يَلِينَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشْرٌ ﴿٢٥﴾ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ از میان ما [نه]، بَلَكه او بَسِیَار دَرِوْغگوی خُود پَسَنْد اَسْت ﴿۲۵﴾ بَه زودی خُواهَنْد دانست فَردا كِیست دَرِوْغگوی

الْأَشْرُ ﴿٢٦﴾ إِنَّا مَرْسِلُوا النَّاَقَةَ فِئْنَةً لَهُمُ وَأَصْطَبِرُ ﴿٢٧﴾ خُود پَسَنْد ﴿۲۶﴾ هَمانا ما فَرستنده اِیم نَاقَه را جَهِت اَزمایش بَرای اِیشان پَس [ای صالِح] مَنتَظَر شَمان بَاش وَ شَكِیابِی وَرَز ﴿۲۷﴾

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّخَضَّرٌ ﴿٢٨﴾ فَتَادُوا صَاحِبَهُمْ
و باخبر ساز آنان را که آب تقسیم شده است در میان ایشان هر یک در بهره آب خود حضور یابد ﴿٢٨﴾ پس ندا دادند همراه خود را

فَنَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿٢٩﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٌ ﴿٣٠﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
پس دست درازی کرد و پی کرد [ناقه را] ﴿٢٩﴾ پس چگونه بود عذاب و هشدارهای من ﴿٣٠﴾ همانا ما فرستادیم بر ایشان

صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُخَضَّرِ ﴿٣١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ
یک بانگ سخت آسمانی پس شدند مانند گیاه درهم شکسته ﴿٣١﴾ و به تحقیق آسان گردانیدیم قرآن را

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٣٢﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالْأَنْذَرِ ﴿٣٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا
برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده ای ﴿٣٢﴾ دروغ شمردند قوم لوط هشدارها را ﴿٣٣﴾ همانا ما فرستادیم

عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا ءَالَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ﴿٣٤﴾ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
بر آنان شن بادی [مرگبار] را مگر خانواده لوط که نجات دادیم ایشان را در سحر گاهی ﴿٣٤﴾ به نعمتی از نزد خود

كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتْنَا فَتَمَارَوْا
این چنین پاداش می دهیم هر که سپاس گزارد ﴿٣٥﴾ و به تحقیق هشدار داد ایشان را [لوط] از کیفر سخت ما پس تردید کردند

بِالْأَنْذَرِ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
در برابر هشدارها ﴿٣٦﴾ و همانا در خواست کردند از او مهمانانش را [برای کامجویی] پس محو کردیم چشمان شان را پس [گفتیم] بجشید

عَذَابِي وَنُذِرٌ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ﴿٣٨﴾
عذاب من و هشدارهای مرا ﴿٣٧﴾ و همانا فرو گرفت ایشان را هنگام صبح عذابی که پایدار بود ﴿٣٨﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرٌ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ
اکنون بجشید عذاب من و هشدارهای مرا ﴿٣٩﴾ و هر آینه آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا پندگیرنده ای هست

﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَ ءَالَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ
﴿٤٠﴾ و هر آینه آمدند نزد فرعونیان هشدار دهندگان ﴿٤١﴾ تکذیب کردند آیات ما را همگی آن را پس گرفتیم ما آنان را

أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقَدِّرٌ ﴿٤٢﴾ أَكْفَارَكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ
مانند گرفتن پیروزمند پرتوان ﴿٤٢﴾ آیا کافران شما بهترند از آنان یا برای شما امان نامه ای است

فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنْصَرُونَ ﴿٤٤﴾ سَيَهَرُمُ الْجَمْعُ
در کتاب های پیشینیان ﴿٤٣﴾ آیا می گویند ما گروهی انتقام گیرنده ایم [غالبیم] ﴿٤٤﴾ اکنون شکست خواهند خورد این جمعیت

وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ
و بگریزند به واپس ﴿٤٥﴾ بلکه رستاخیز وعده گاه ایشان است و رستاخیز هراسناک تر و تلخ تر است

﴿٤٦﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿٤٧﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
﴿٤٦﴾ همانا بزهکاران در گمراهی و دیوانگی اند ﴿٤٧﴾ روزی که کشیده شوند در آتش

عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾
بر صورت های خود [گفته شود] بجشید سوزن [مس] دوزخ را ﴿٤٨﴾ همانا ما هر چیزی را آفریده ایم به اندازه ﴿٤٩﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝۵۰ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

و نیست فرمان ما جز یک بار مانند یک چشم برهم زدن ۵۰ و به تحقیق هلاک ساختیم

أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَذْكَرٍ ۝۵۱ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ

امثال شما را پس آیا پندگیرنده ای هست ۵۱ و هر چیزی که کرده اند

فِي الزُّبُرِ ۝۵۲ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ۝۵۳ إِنَّ الْمُنْتَفِينَ

در نامه ها [ای اعمالشان ثبت] است ۵۲ و هر کوچک و بزرگی نوشته شده است ۵۳ بی گمان، پرهیزکاران

فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۝۵۴ فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ ۝۵۵ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْنَدٍ ۝۵۶

در باغ ها و [کنار] نهرهایند ۵۴ در جایگاهی راستین ۵۵ نزد فرمانروایی بس توانا ۵۶

آیاتها
۷۸

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

ترتیبها
۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ ۝۲ الْقُرْآنَ ۝۳ خَلَقَ ۝۴ الْإِنْسَانَ ۝۵

[الله] مهر گستر ۱ آموخت ۲ قرآن را ۳ آفرید ۴ انسان را ۵

عَلَّمَهُ ۝۶ أَلْبَيَانَ ۝۷ الشَّمْسُ ۝۸ وَالْقَمَرُ ۝۹ بِحُسْبَانٍ ۝۱۰ وَالنَّجْمُ

آموخت به او ۶ سخن گفتن را ۷ آفتاب ۸ و ماه ۹ با حسابی [معین] در کارند ۱۰ و گياه

وَالشَّجَرُ ۝۱۱ يَسْجُدَانِ ۝۱۲ وَالسَّمَاءَ ۝۱۳ رَفَعَهَا ۝۱۴ وَوَضَعَ ۝۱۵ الْمِيزَانَ

و درخت ۱۱ سجده می کنند ۱۲ و آسمان را ۱۳ برافراشت ۱۴ و بنهاد ۱۵ ترازو را

۝۱۶ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝۱۷ وَأَقِيمُوا ۝۱۸ الْوِزْنَ ۝۱۹ بِالْقِسْطِ

اینکه تجاوز نکنید در ۱۶ سنجش ۱۷ و برپا کنید ۱۸ وزن را ۱۹ به عدالت

وَلَا تُخْسِرُوا ۝۲۰ الْمِيزَانَ ۝۲۱ وَالْأَرْضَ ۝۲۲ وَضَعَهَا ۝۲۳ لِلْإِنَامِ ۝۲۴

و مکهاید [در وزن کردن] ترازو را ۲۰ و زمین را ۲۱ و زمین را ۲۲ و بنهاد ۲۳ برای مردمان ۲۴

فِيهَا ۝۲۵ فَكَيْهَةٌ ۝۲۶ وَالنَّخْلُ ۝۲۷ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝۲۸ وَالْحَبُّ ۝۲۹ ذُو الْعَصْفِ

در آن ۲۵ هرگونه میوه ۲۶ و خرما ۲۷ [با خوشه های] غلاف دار است ۲۸ و دانه ۲۹ برگی دار

وَالرَّيْحَانُ ۝۳۰ فَيَايَ ۝۳۱ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا ۝۳۲ تُكْذِبَانِ ۝۳۳ خَلَقَ

و گياه خوشبو ۳۰ پس [ای گروه جن و انس] کدامین نعمت پروردگارتان را ۳۱ تکذیب می کنید ۳۲ آفرید

الْإِنْسَانَ ۝۳۴ مِنْ صَلْصَلٍ ۝۳۵ كَالْفَخَّارِ ۝۳۶ وَخَلَقَ ۝۳۷ الْجِبَانَ ۝۳۸

انسان را ۳۴ از ۳۵ گلی خشک مانند سفال ۳۶ و آفرید ۳۷ جن را ۳۸

مِنْ مَّارِجٍ ۝۳۹ مِنْ نَارٍ ۝۴۰ فَيَايَ ۝۴۱ ءَالَاءِ رَبِّكُمَا ۝۴۲ تُكْذِبَانِ ۝۴۳

از ۳۹ شعله بی دود از ۴۰ آتش ۴۱ پس کدامین نعمت پروردگارتان را ۴۲ تکذیب می کنید ۴۳

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ و پروردگار دو مشرق
وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ دو مغرب است (۱۷)
فِي آيَةِ پس کلامین
ءَالَاءِ رَبِّكُمَا نعمت پروردگارتان را
تُكَذِّبَانِ تکذیب می کنید (۱۸)

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ **۱۹** **بَيْنَهُمَا** **بَرْزَخٌ** **لَّا يَبْغِيَانِ** **۲۰** **فَيَايَا** **ءَايَاتِ**
 روان ساخت آن دو دریا را که باهم برخورد دارند ۱۹ میان هر دو حائل است که به هم نمی آمیزند ۲۰ پس کلامین نعمت

رَبِّكُمْ پروردگار تان را **تُكَذِّبَانِ** (۲۱) تکذیب می کنید **يَخْرُجُ** برمی آید **مِنْهُمَا** از آن دو **الَّذِينَ** مروارید **وَالْمَرْجَانُ** و مرجان **فَبِأَيِّ** (۲۲) پس کدامین

عَالَمِ الْآءِ رَيْكَمَا تَكْذِبَانِ ۚ وَ لَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

نعمت پروردگار تان را تکذیب می کنید (۲۳) و از آن اوست کشتی های بلند بادبان برافراشته در دریا همچون کوهها

۲۴) فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۵﴾ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۶﴾ وَبَقِيَ ۖ ﴿۲۷﴾

۲۴) پس کدامین نعمت پروردگار تان را تکذیب می کنید ۲۵) هر چه بر روی زمین است فناپذیر است ۲۶) و باقی می ماند ۲۷)

وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾ فَيَا أَيُّهَا الْآءِ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ ﴿٢٨﴾

ذات پروردگارت که شکوهمند و ارجمند است پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

۲۸ **يَسْأَلُهُ** مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ **۲۹** **فَيَا**

از او درخواست می کند هر که در آسمان ها و زمین است هر روز او در کاری است **۲۹** پس کدامین

۳۱ **فَيَايَ** **الثَّقَلَيْنِ** **آيَةُ** **لَكُمْ** **سَنَفَرُغُ** **۳۰** **نُكَذِّبَانِ** **رَبِّكُمَا** **ءِالَاءِ**
 نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید (۳۰) به زودی می پردازیم به [حساب] شما ای گروه جن و انس (۳۱) پس کدامین

عَلَاءَ رَيْكُمَا تُكَذِّبَانِ يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ

نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ای گروه جن و انس اگر توانستید

أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
 که نفوذ کنید از کرانه های آسمان ها و زمین پس نفوذ کنید نفوذ نمی کنید

إِلَّا بِإِطْلَاقِ ٱلْفَيْءِ ٱلْآلِ ٱلرَّيْجِ ٱلْكَذِبِ ٱلْمُرْسَلِ ٱلْعَلِيْمِ
مگر با نیرویی [ویژه] پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید فرستاده می شود بر شما

شَوَاطِلُ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٍ فَلَا تَنْصَرِفَانِ ﴿٣٥﴾ فَبَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا

زبانه ای از آتش و دودی پس از خود دفاع نتوانید کرد ﴿٣٥﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را

تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ
تکذیب می کنید ﴿۳۶﴾ پس چون بشکافت آسمان آنگاه شود گلگون مانند چرم سرخ [یا روغن جوشان]

۳۷ **فَيَايَ** **ءَا لَاءَ** **رَبِّكُمَا** **تَكْذِبَانِ** **فَيَوْمَئِذٍ** **لَّا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ**
 پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ۳۸ پس در آن روز پرسیده نشود از گناه او ۳۷

۴۰ **تُكَذِّبَانِ** **رَبِّكُمْ** **ءَالَاءِ** **فِيَايَ** **جَانُّ** **وَلَا** **إِنْسُ**
 تڪڙيب مئ ڪنيد پروردگار تان را نعمت پس ڪدامين ۳۹ ۳۹ هيچ جنی و نه هيچ آدمی

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسَمْعِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالتَّوَصَّى وَالْأَقْدَامُ فَيَايَ ٤١

شناخته می شوند بزبان ایشان پس گرفته می شوند باموهای پیشانی و پاها [و به دوزخ انداخته می شوند] ٤١ پس کلامین

ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٤٢ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٤٢ این است آن دوزخی که تکذیب می کردند آن را بزبان

٤٣ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيزٍ ءَانِ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٤٤ می گردند میان آن و میان آبی داغ جوشان ٤٤ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

٤٥ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ٤٦ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٤٧ و برای هر کس که بترسد از ایستادن به حضور پروردگارش دو باغ خواهد بود ٤٦ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید

٤٧ ذَوَاتًا ٤٨ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٤٩ فِيهَا عِشَانٌ ٥٠ جاری اند ٥٠ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٤٩ در آن دو [باغ] دو چشمه

٥٠ تَجْرِيانِ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٥١ فِيهَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ جاری اند ٥١ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٥١ در آن دو از هر گونه میوه ای

٥٢ زَوْجَانِ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٥٣ مُتَكِينٍ عَلَى فُرُشٍ دو گونه است ٥٢ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٥٣ تکیه کنان اند بر بسترهایی که

بَطَانُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانِ ٥٤ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا ٥٥ آستر آنها از ابریشم ستر است و میوه رسیده آن دو باغ نزدیک و در دسترس اند ٥٤ پس کلامین نعمت پروردگارتان را

تُكْذِبَانِ ٥٥ فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْظَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ ٥٦ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٥٧ كَانِهِنَّ الْيَاقُوتُ تکذیب می کنید ٥٥ در آن [باغ] ها زنان فروهشته چشمانی هستند که در نیامیخته است با آنها هیچ آدمی پیش از آنان

وَلَا جَانٌّ ٥٨ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٥٩ هَلْ جَزَاءُ و نه هیچ جنی ٥٨ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٥٩ گویی آنان یاقوت

وَالْمَرْجَانُ ٦٠ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٦١ هَلْ جَزَاءُ و مرجان اند ٦٠ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٦١ آیا

الْإِحْسَنُ إِلَّا الْإِحْسَنُ ٦٢ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٦٣ نیکو کردن جز نیکو است ٦٢ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٦٣

وَمِنْ دُونِهَا جَنَّاتٍ ٦٤ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٦٥ و غیر از این دو باغ دیگر است ٦٤ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٦٥

مُدْهَامَتَانِ ٦٦ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٦٧ مُدْهَامَتَانِ ٦٨ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٦٩ دو باغ سرسبز سیه فام ٦٦ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٦٩ در آن دو [باغ]

عِشَانٍ ٧٠ نَضَاحَتَانِ ٧١ فَيَايَ ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكْذِبَانِ ٧٢ دو چشمه ٧٠ جوشان است ٧١ پس کلامین نعمت پروردگارتان را تکذیب می کنید ٧٢

فِيهَا فَكْهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ بِرَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ﴿٦٩﴾
 در آن دوا[باغ] هرگونه میوه و خرما و انار است ﴿٦٨﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکیب می کنید ﴿٦٩﴾
 فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ ﴿٧٠﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ بِرَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ﴿٧١﴾ حُورٌ
 در آن [باغ] ها زنانی نیکوروی و خوشخوی اند ﴿٧٠﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکیب می کنید ﴿٧١﴾ سیاه چشم
 مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ بِرَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ﴿٧٣﴾
 نگاه داشته شده در خیمه ها ﴿٧٢﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکیب می کنید ﴿٧٣﴾
 لَمْ يَطْمِئِنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٧٤﴾ فَإِنِّي ءَالِئٌ بِرَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ
 نیامیخته است با آنان هیچ آدمی پیش از آنان و نه هیچ جنی ﴿٧٤﴾ پس کدامین نعمت پروردگارتان را تکیب می کنید
 مُتَكِينِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِينَ حَسَنِينَ ﴿٧٦﴾ فَإِنِّي
 تکیه کنان بر بالش های سبز و فرش های نیکو ﴿٧٦﴾ پس کدامین
 ءَالِئٌ بِرَبِّكُمْ تَكْذِبَانَ ﴿٧٧﴾ نَبْرَكَ اسْمُ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾
 نعمت پروردگارتان را تکیب می کنید ﴿٧٧﴾ پُربركت است نام پروردگار تو که با شکوه و ارجمند است ﴿٧٨﴾

آیاتها
۹۶

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

ترتیبها
۵۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لَوْقَعِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ
 آنگاه که رخ دهد آن رخ دهنده [رستاخیز] نیست در رخ دادن آن هیچ دروغی ﴿٢﴾ پست کننده بالا برنده است
 إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿٤﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾
 آنگاه که جنبانیده شود زمین جنبانیدنی ﴿٤﴾ و متلاشی شوند کوه ها ریز شدنی ﴿٥﴾
 فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿٦﴾ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحَابُ
 پس می شوند غباری پراکنده و می شوید شما سه گونه آری، نیک
 الْمِئْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمِئْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَةِ مَا أَصْحَابُ
 بختانی! چه نیک بختانی! و تیره بختان چه تیره
 الْمَشْأَةِ ﴿٩﴾ وَالسَّيْقُونَ السَّيْقُونَ ﴿١٠﴾ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿١١﴾
 بختانی و پیشتازان پیشتاز آنانند که مقربان [به الله] هستند
 فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿١٢﴾ ثَلَاثَةٌ مِنْ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ
 در بهشت های پر نعمت گروهی از پیشینیان و اندکی از پسینیان
 عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ﴿١٥﴾ مُتَكِينِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿١٦﴾
 بر تخت های زربافت [جواهر نشان] تکیه کنان بر آنها روبه روی یکدیگر

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾ يَا كُوفٍ وَابَارِيقَ وَكَاسٍ مِّن مَّعِينٍ
می گردند بر گرد آنان نوجوانانی جاودانه با تنگ ها و کوزه ها و پیاله ای از شرابی صاف

﴿١٨﴾ لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ﴿١٩﴾ وَفَكَهَمٌ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ
که نه سردرد می شوند از آن و نه بدمستی کنند و از هرگونه میوه از آنچه که برگزینند

﴿٢٠﴾ وَلَحْمٌ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿٢٢﴾ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُ
و گوشت هر پرندۀ ای از آنچه دلخواهشان باشد و سیاه چشمانی فراخ چشم مانند دانه های مروارید

الْمَكُونِ ﴿٢٣﴾ جَزَاءُ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
پوشیده در صدف به پاداش آنچه که می کردند نمی شنوند در آن سخن بیهوده و

تَأْثِيمًا ﴿٢٥﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَأْ أَصْحَابُ
گنه آلودی مگر گفتن سلام سلام و دست راستیان چه دست

الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ
راستیانی در زیر درختان سدر بی خار و درختان موز برهم چیده و در سایه ای کشیده

﴿٣٠﴾ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾ وَفَكَهَمٌ كَثِيرٌ ﴿٣٢﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا
و آبشاری ریزان و میوه ای فراوان نه قطع شدنی است و نه

مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾ وَفُرشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾ إِنَّا أَنْشَأْنَهُمْ إِنْشَاءً ﴿٣٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ
منع شدنی و همبسترانی بلندمرتبه همانا ما آفریدیم آنها را آفریدنی نیکو پس گردانیدیم ایشان را

أَنْبَكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرْبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٨﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنْ
دوشیزگانی شوهر دوستانی همسالانی! برای دست راستیان گروهی از

الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَأْ أَصْحَابُ
پیشینیان و گروهی از پسینیان و دست چپی ها چه دست

الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلِّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ
چپی هایی در میان بادی سوزان و آبی جوشان و در سایه دودی سیاه که نه خنک است

وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصْرُونَ
و نه خوش به درستی که ایشان بودند پیش از این خوش گذرانان و اصرار می ورزیدند

عَلَى الْحَنَثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا
بر گناه بزرگ [انکار قیامت] و می گفتند آیا وقتی که بمیریم و شویم خاکی

وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّا
و استخوان هایی [پوسیده] آیا ما [بار دیگر] برانگیخته می شویم و آیا پدران پیشینیان ما [نیز] بگو بی گمان

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَّوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾
و پسینیان همه گردآوری شوند در وعده گاه روزی معلوم

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتَآ الصَّآلُونَ ۝۵۱ لَآ كُؤُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زُقُومٍ ۝۵۲
 پس بی گمان شما ای گمراهان ۵۱ تکذیب کننده ۵۱ قطعاً خواهید خورد از درختی که از زقوم است ۵۲

فَالِئُونَ ۝۵۳ مِنهَا الْبُطُونَ ۝۵۴ فَشَرِبُونَ ۝۵۵ عَلَيْهِ مِن الْحَمِيمِ ۝۵۶
 پس پر خواهید کرد از آن شکم هارا ۵۳ پس می نوشید روی آن از آب جوشان ۵۴ پس نوشند گانید ۵۵

شَرَبَ ۝۵۷ أَلْهِيمِ ۝۵۸ هَذَا نَزَّلْنَاهُ يَوْمَ الدِّينِ ۝۵۹ نَحْنُ خَلَقْنَاهُ فَلَوْلَا
 مانند نوشیدن شتران تشنه ۵۷ این است پذیرایی آنان در روز جزا ۵۸ ما آفریدیم شما را پس چرا ۵۹

تُصَدِّقُونَ ۝۶۰ أَفَرَأَيْتُمْ مَّا تُمْنُونَ ۝۶۱ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
 تصدیق نمی کنید ۶۰ پس به من خبر دهید آنچه را که فرو می ریزید [در رحم زنان] ۶۱ آیا شما می آفرینید آن را یا ما ۶۲

الْخَالِقُونَ ۝۶۳ نَحْنُ قَدَرْنَا لَيْنِكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝۶۴
 آفریننده ایم ۶۳ ما مقدر کردیم در میان شما مرگ را و نیستیم ما و امانده [و ناتوان] ۶۴

عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئْكُمْ فِي مَآ لَا تَعْلَمُونَ ۝۶۵ وَلَقَدْ
 از اینکه جایگزین گردانیم همانند شما و از نو ایجاد کنیم شما را در چیزی که نمی دانید ۶۵ و به تحقیق

عَلِمْتُمْ ۝۶۶ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ ۝۶۷ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝۶۸ أَفَرَأَيْتُمْ مَّا تَخْرُثُونَ
 دانسته اید ۶۶ آفریدن نخستین را ۶۷ پس چرا پند نمی پذیرید ۶۸ به من خبر دهید آنچه را که می کارید ۶۹

۝۶۹ أَأَنْتُمْ تَرْزَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ ۝۷۰ الزَّرْعُونَ ۝۷۱ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 آیا شما می رویانید آن را یا ما مییم ۷۰ رو یاننده ۷۱ اگر بخواهیم هر آینه بگردانیم آن را ۷۲

حُطَمًا ۝۷۲ فَظَلَمْتُمْ تَفْكَهْمُونَ ۝۷۳ إِنَّا لَمَغْرُمُونَ ۝۷۴ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ
 گیاهی ریز و خشک ۷۲ آنگاه می شوید شگفت زدگان ۷۳ که همانا ما زیان خوردگان ایم ۷۴ بلکه ما بی بهره ایم ۷۵

۝۷۵ أَفَرَأَيْتُمْ ۝۷۶ الْمَآءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۝۷۷ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
 پس آیا دیده اید؟ به من خبر دهید این آبی را که می آشامید ۷۶ آیا شما فرود آورده اید آن را از ابر ۷۷

أَمْ نَحْنُ ۝۷۸ الْمُنْزِلُونَ ۝۷۹ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَآجًا ۝۸۰ فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 یا ما مییم ۷۸ فرود آورنده ۷۹ اگر بخواهیم می گردانیم آن را تلخ و ناگوار ۸۰ پس چرا سپاس نمی گزاید ۸۱

۝۸۱ أَفَرَأَيْتُمْ ۝۸۲ النَّارَ ۝۸۳ الَّتِي تُورُونَ ۝۸۴ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ
 پس به من خبر دهید این آتشی را که می افروزید ۸۲ آیا شما آفریدید درخت آن را یا ۸۳

نَحْنُ ۝۸۵ الْمُنْشِئُونَ ۝۸۶ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا ۝۸۷ وَمَتَعًا ۝۸۸ لِلْمُتَّقِينَ
 ما مییم ۸۵ آفرینندگان ۸۶ ما قرار داده ایم آن را پندی و بهره ای برای بیابان نوردان ۸۷

۝۸۹ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ ۝۹۰ الْعَظِيمِ ۝۹۱ فَلَآ أَقْسَمُ
 پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بزرگ است ۹۰ پس به تاکید سوگند می خورم ۹۱

بِمَوْقِعِ ۝۹۲ النُّجُومِ ۝۹۳ وَإِنَّهُ ۝۹۴ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ ۝۹۵ عَظِيمٌ ۝۹۶
 به جایگاه های ستارگان ۹۲ و بی گمان آن سوگندی است اگر بدانید ۹۳ [سوگندی] بزرگ ۹۴

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا
بی گمان این قرآنی است ارجمند ﴿٧٧﴾ در کتابی نهفته [لوح محفوظ] است ﴿٧٨﴾ دست نمی زند آن را مگر

الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾ أَفَهَذَا الْحَدِيثُ
پاکیزه شدگان ﴿٧٩﴾ فروفرستاده شد از طرف پروردگار جهانیان ﴿٨٠﴾ اکنون آیا این سخن [قرآن] را

أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَوْلَا
شما سبک می شمارید ﴿٨١﴾ و قرار می دهید روزی خود را همین که دروغ بشمارید [این قرآن را] ﴿٨٢﴾ پس چرا

إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
چون برسد [جان] به گلو ﴿٨٣﴾ و شما در آن وقت می نگرید ﴿٨٤﴾ و ما نزدیک تریم

إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصْرَ لَكُمْ أَفَبُصْرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
به او [محتضر] از شما و لیکن نمی بینید ﴿٨٥﴾ پس چرا اگر شما مقهور و مملوک نیستید

تَرْجِعُونَهَا ﴿٨٦﴾ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
چرا باز نمی گردانید آن را اگر راست می گوید ﴿٨٧﴾ پس اگر باشد آن [محتضر] از مقربان

فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ
پس آسایش و بویی خوش و بهشتی پُر نعمت [برای اوست] ﴿٨٩﴾ و اما اگر باشد از دست

الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ
راستی ها ﴿٩٠﴾ [به او می گویند] سلامی از آن تو باد از دست راستی ها ﴿٩١﴾ و اما اگر باشد از

الْمُكَذِّبِينَ الْضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَزُلْ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَنَصْلَةٍ جَحِيمٍ
تکذیب کنندگان گمراهان ﴿٩٢﴾ پس پذیری ای از آبی جوشان ﴿٩٣﴾ و فروافتادن به دوزخ

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾
همانا این همان حق راستین است ﴿٩٥﴾ پس به پاکی یاد کن نام پروردگار خود را که بس بزرگ است ﴿٩٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ
به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ﴿١﴾ برای اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾
آسمان ها و زمین زنده می گرداند و می میراند و او بر هر چیزی تواناست ﴿٢﴾

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾
اوست پیش از همه و پس از [فنای] همه و اوست آشکار و اوست پنهان و او به هر چیزی داناست ﴿٣﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
اوست که بیافرید آسمان ها و زمین را در شش روز [دوره] آنگاه استیلا یافت

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنْ
بر عرش می داند آنچه فرومی رود در زمین و آنچه بیرون می آید از آن و آنچه فرودمی آید از

السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
آسمان و آنچه بالا می رود در آن و او با شماست هر جا که باشید و الله به آنچه می کنید

بَصِيرٌ ۝۴ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
بیناست ۴ برای اوست فرمانروای آسمان ها و زمین و به سوی الله بازگردانده می شود همه کارها

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
درمی آورد شب را در روز و درمی آورد روز را در شب و اوست دانا به راز

الصُّدُورِ ۝۵ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
سینه ها ۵ ایمان آورید به الله و به پیامبرش و انفاق کنید از آنچه که قرار داده است شما را

مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۶
جانشین [دیگران] در آن پس آنان که ایمان آوردند از شما و انفاق کردند برای ایشان است پاداشی بزرگ ۶

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ
و چه شده است شما را که ایمان نمی آورید به الله درحالی که پیامبر می خواند شما را که ایمان بیاورید به پروردگار خود و همانا

أَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۷ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ
گرفته است پیمانی استوار از شما اگر ایمان دارید ۷ اوست آن که فرومی فرستد بر بنده خود

ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
آیاتی روشنگر تا بیرون آورد شما را از تاریکی ها به سوی روشنی و همانا الله به شما

لَرَّءَوْفٌ رَحِيمٌ ۝۸ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
مهرورزی مهربان است ۸ و چه شده است شما را که انفاق نمی کنید در راه الله و برای الله است میراث

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
آسمان ها و زمین یکسان نیست از شما آن که انفاق کرد پیش از فتح [مکه یا صلح حدیبیه]

وَقَتْلَ أَوْلِيَّكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا
و پیکار کرد آنان برترند در مرتبه از آنان که انفاق کردند پس از فتح و پیکار کردند

وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۹ مَنْ ذَا
و هر یک را وعده داده است الله نیکوترین [پاداش] را و الله به آنچه می کنید آگاه است ۹ کیست آن

الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۝۱۰ وَ لَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝۱۱
که وام دهد الله را وامی نیکو تا دوجندان کند آن را برای او و برای اوست پاداشی ارجمند ۱۰ ۱۱

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
روزی که بینی مردان با ایمان و زنان با ایمان را که میشتابند نور ایشان پیشاپیش ایشان و جانب راست ایشان

بُشْرِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ
مژده باد شما را امروز باغهایی که می رود از زیر [درختان] آنها جویها جاویدان باشند در آن این

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ
همان کامیابی بزرگ است ﴿۱۲﴾ روزی که می گویند مردان منافق و زنان منافق به کسانی که

ءَامَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَسِبْ مِنْ ثَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
ایمان آورده اند به ما بنگرید تا روشنائی بگیریم از نور شما گفته می شود بازگردید به پشت سرتان و بجوید روشنی را

فَضْرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُمْ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
پس زده شود در میان ایشان دیواری که آن را دری باشد داخل آن در آن رحمت و بیرون آن از پیش رو

الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
عذاب است ﴿۱۳﴾ ندا کنند [منافقان] مؤمنان را آیا ما نبودیم همراه شما گویند آری، ولیکن شما به فتنه افکندید

أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ
خود را و انتظار بردید [برای مؤمنان حوادث بدر] و شک کردید و فریفت شما را آرزوها تا آنکه رسید فرمان

اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
الله و فریب داد شما را به [کرم] الله آن [شیطان] فریبنده ﴿۱۴﴾ پس امروز گرفته نمی شود از شما عوضی و نه

مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَاؤُنْكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
از کسانی که کفر ورزیدند جایگاه شما آتش [دوزخ] است همان یاور شماست و بد فرجامی است

﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
﴿۱۵﴾ آیا وقت آن نرسیده برای کسانی که ایمان آورده اند که خاشع شود دل هایشان به یاد الله

وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
و آنچه فرود آمده از [سخن] حق و نباشند مانند آنان که داده شده است به آنان کتاب پیش از این

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾
و طولانی گشت بر آنان روزگار پس سخت شد دل هایشان و بسیاری از آنان نافرمان بودند ﴿۱۶﴾

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ
بدانید که الله زنده می گرداند زمین را بعد از مردن آن هر آینه بیان کردیم برای شما آیهها را

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
باشد که شما خرد بورزید ﴿۱۷﴾ بی گمان مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و [اتان که] وام دادند

اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا يُمْضِعُهُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾
به الله وامی نیکو را دوچندان داده شود به ایشان و برای آنها پاداشی ارجمند است ﴿۱۸﴾

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا **بِاللّٰهِ** وَرُسُلِهِۦٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ وَالشّٰهَدَةُ
و کسانی که ایمان آورده اند **به الله** و پیامبرانش آنان همان راستی پیشگان اند و گواهانند

عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
نزد **پروردگارشان** برای ایشان است پاداششان و نورشان و کسانی که کافر شدند و تکذیب کردند

بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيْمِ ﴿١٩﴾ اَعْلَمُوْا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ
آیات ما را آنان همدمان آتش برافروخته [دوزخ] اند ﴿۱۹﴾ بدانید که زندگانی

الدُّنْيَا لَعِبٌ وَهَوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌۭ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌۭ فِيۡ الْاَمْوَالِ
دنیا بازی و سرگرمی و آرایش و فخرفروشی در میان تان و زیاده طلبی در مال ها

وَالْاَوَّلٰدُ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَهُ
و اولاد است مانند بارانی که شاد گرداند کشاورزان را رستی آن آنگاه پژمرده شود پس ببینی آن را

مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَمًا وَّ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ
زرد شده سپس شود ریز و درهم شکسته و در آخرت عذابی سخت و آمرزشی

مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ وَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَعٌ الْغُرُوْرُ ﴿٢٠﴾
از جانب **الله** و خشنودی ای است و نیست زندگانی دنیا مگر کالای فریب دهنده ﴿۲۰﴾

سَابِقُوْا اِلٰی مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ
بشتابید به سوی آمرزشی از جانب **پروردگارتان** و بهشتی که وسعت آن مانند وسعت آسمان

وَالْاَرْضِۭ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوا **بِاللّٰهِ** وَرُسُلِهِۦٓ ذٰلِكَ فَضْلُ
و زمین است آماده شده است برای آنان که ایمان آورده اند **به الله** و پیامبران او این است بخشش

اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مِّنْ يَّشَآءُ **وَاللّٰهُ** ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢١﴾ مَا اَصَابَ
الله می دهد آن را به هر کسی که بخواهد **و الله است** که دارای بخشش بزرگ است ﴿۲۱﴾ نمی رسد

مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِيۡ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيۡ كِتٰبٍ
هیچ مصیبتی در زمین و نه در مورد خودتان مگر آنکه در کتابی ثبت است

مِّنْ قَبْلُ اَنْ نَّبْرَآهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٢٢﴾ لِّكَيْلَا
پیش از آنکه آن را به وجود آوریم بی گمان این [کار] بر **الله** آسان است ﴿۲۲﴾ تا نخورد

تَتَّسُوْا عَلٰی مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَا ءَاتٰكُمْ **وَاللّٰهُ**
اندوه بر آنچه از دستتان رفته و شادمان نشوید به آنچه به شما داده است **و الله**

لَا يُحِبُّ كُلُّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿٢٣﴾ الَّذِيْنَ يَبْخُلُوْنَ وَيَأْمُرُوْنَ
دوست نمی دارد هیچ به خود بالنده فخرفروشی را ﴿۲۳﴾ کسانی که بخل می کنند و امر می کنند

النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٤﴾
مردمان را به بخل و هر که روی بگرداند پس بی گمان **الله** اوست آن بی نیاز ستوده ﴿۲۴﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
 به تحقیق فرستادیم پیامبران خود را با دلائل روشن و فرو فرستادیم با ایشان کتاب

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
 و ترازو را تا برپا کنند مردم دادگری را و فرود آوردیم آهن را که در آن

بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
 نیرویی سخت و سودهایی برای مردمان است و تا بدانند [معلوم گرداند] الله چه کسی یاری می کند او را و پیامبرانش را

بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ
 در نهان بی شک الله توانای پیروزمند است ﴿٢٥﴾ و به تحقیق فرستادیم نوح و ابراهیم را

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
 و قرار دادیم در اولاد هر دوی ایشان پیامبری و کتاب را آنگاه برخی از ایشان راه یافته اند

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِم
 و بسیاری از ایشان نافرمان اند ﴿٢٦﴾ سپس به دنبال آوردیم در پی آنان

بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ
 پیامبران خود را و به دنبال آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم به او انجیل را

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً
 و قرار دادیم در دل های کسانی که پیروی کردند از او نرمی و مهربانی و رهبانیتی را

أَبَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا
 که ابداع کردند ما واجب نکرده بودیم آن را بر آنان لیکن [آن را اختراع کردند] برای طلب خوشنودی الله پس

رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمُ
 رعایت نکردند آن را آن گونه که حق رعایت آن بود پس دادیم به کسانی که ایمان آوردند از ایشان پاداششان را

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٢٧﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 و بسیاری از ایشان نافرمان اند ﴿٢٧﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله

وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ
 و ایمان آورید به پیامبر او تا بدهد به شما دو بهره از رحمت خود را و قرار دهد به شما

نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْلًا يَعْلَمُ
 نوری را که راه روید با آن و بیامزد شما را و الله آمرزگار مهربان است ﴿٢٨﴾ تا بدانند

أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ
 اهل کتاب که قادر نیستند به چیزی از بخشایش الله و اینکه به تحقیق

الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾
 همه بخشایش به دست الله است می دهد آن را به هر که بخواهد و الله دارای بخشش بزرگ است ﴿٢٩﴾

ترتیبها
۵۸

سُورَةُ الْمَجَادِلَةِ

آیاتها
۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ
به تحقیق شنید الله سخن آن زن را که گفتگو می کرد با تو درباره شوهر خود و شکایت می برد به الله

وَاللَّهُ يَسْمَعُ خَوَاوِرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۱
و الله می شنید گفتگوی هر دوی شما را به تحقیق الله شنوای بیناست ۱
الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ ۱ آنان که

مِنْكُمْ مِّن نِّسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي
از شما زنان خود را نیستند آن زنان مادرانشان نیستند مادرانشان مگر آنان که

وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
زاییده اند آنان را و همانا آنان [ظاهر کنندگان] می گویند سخنی زشت و ناروا را و بی گمان

اللَّهُ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۲ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
الله عفو کننده ای بس آمرزگار است ۲ و آنان که ظاهر می کنند زنان خود را سپس رجوع می کنند

لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَا ۳ ذَلِكَمُ تُوعَظُونَ
از آنچه گفته اند پس [واجب است] آزاد کردن بنده ای پیش از آنکه آن دو [زن و مرد] آمیزش کنند این چیزی است که پند داده می شوید

بِهِ ۴ وَاللَّهُ بِهِ أَنِجَةٌ ۵ مِی كُنِیْدَ اَگَاه اَست ۳ پَس هِر كِه نِی اید [بنده ای را] پَس بروی اَست روزه دَاشتن دوماه
شَهْرَيْنِ ۴ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ ۵

مُتَتَابِعَيْنِ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَاسَا ۶ فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ
پی در پی از آنکه آن دو [زن و مرد] آمیزش کنند پس هر که [روزه گرفتن] نتواند پس [بر اوست] طعام دادن شصت

مِسْكِينًا ۷ ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا ۸ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۹ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۱۰
بینوا این حکم برای آن است که ایمان بیاورید به الله و رسولش و این حدود الله است

وَاللَّكَفْرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ ۱۱ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ ۱۲ وَرَسُولَهُ ۱۳ كُتِبُوا
و برای کافران عذابی دردناک است ۱۱ همانا آنان که مخالفت می کنند با الله و رسولش و رسولش نگویند

كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ
چنانکه نگویند شدند آنان که پیش از ایشان بودند و هر آینه فرو فرستادیم آیات روشنی را و برای کافران

عَذَابٌ مُّهِينٌ ۱۴ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۱۵ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا
عذابی خوار کننده خواهد بود ۱۴ روزی که برانگیزد آنان را الله همه یکجا پس آگاه می سازد ایشان را به آنچه

عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ ۱۶ وَنَسُوهُ ۱۷ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۸
کرده بودند شمرده است آن را الله و ایشان فراموش کردند آن را و الله بر هر چیزی گواه است ۱۸

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 آيا ننگریستی که الله می داند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است نیست

مَنْ تَجَوَّى ثَلَاثَةً إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
 هیچ راز گفتن سه تنی مگر اینکه او چهارم ایشان است و نه پنج تنی مگر اینکه او ششمی ایشان است

وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمُ
 و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر اینکه او با آنان است هر جایی که باشند آنگاه آگاه می سازد ایشان را

بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 به آنچه کرده اند در روز رستاخیز بی گمان الله به هر چیزی داناست ﴿٧﴾ آیا ننگریسته ای به آنان که

هُمْ عَنْ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا هُمْ عَنْهُ وَيَنْجُبُونَ بِالْإِثْمِ
 نهی شده اند از راز گفتن باز برمی گردند بدان چیزی که نهی شده بودند از آن و با یکدیگر راز می کنند درباره گناه

وَالْعُدْوَانَ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ
 و دشمنی و نافرمانی پیامبر و چون بیایند پیش تو درود گویند تو را به آن چیزی که درود نگفته است تو را

بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ
 به آن الله و می گویند در دل های خود چرا عذاب نمی کند ما را الله به سبب آنچه می گوییم کافی است برای آنان

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَنُفْسُ الْمَصِيرِ ﴿٨﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا
 دوزخ داخل می شوند در آن و بد سرانجامی است ﴿٨﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید چون

تَنْجِبْتُمْ فَلَا تَنْجَبُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنْجَبُوا
 با یکدیگر راز می گوید پس راز گویی نکنید در گناه و دشمنی و نافرمانی پیامبر و راز کنید

بِالْبَرِّ وَالْتَّقْوَىٰ وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَى
 به نیکی و پرهیزکاری و پروا کنید از الله آن که به سوی او محشور می شوید ﴿٩﴾ جز این نیست که راز گفتن

مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 از شیطان است تا آندوهگین سازد کسانی را که ایمان آورده اند حال آنکه نیست هیچ زیان رساننده به ایشان

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ
 مگر به اجازه الله و بر الله باید توکل کنند مؤمنان ﴿١٠﴾ ای کسانی که

ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ
 ایمان آورده اید چون گفته شود به شما جا باز کنید در مجالس ها پس جا باز کنید که جا باز می کند

اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 الله برای شما و چون گفته شود برخیزید پس برخیزید که بالا می برد الله آنان را که ایمان آورده اند

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ﴿١١﴾ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾
 از شما و آنانی را که داده شده اند دانش به درجاتی و الله به آنچه می کنید آگاه است ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید چون خواهید که راز بگویید با پیامبر پس پیش بفرستید پیش از راز گفتن خویش

صَدَقَهُ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

صدقه ای را این کار بهتر است برای شما و پاکیزه تر است پس اگر [صدقه] نیابید پس همانا **الله** آمرزنده مهربان است

۱۲ ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَانِكُمْ صَدَقْتُ فَإِذْ لَّمْ تَفْعَلُوا

آیا ترسیدید که پیش بفرستید پیش از راز گفتن خود صدقاتی را؟ پس چون [این کار را] نکردید

وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ

و درگذشت **الله** از شما پس برپا دارید نماز را و بدهید زکات را و فرمان برداری کنید از **الله**

وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝۱۳ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا

و پیامبرش و **الله** آگاه است به آنچه می کنید ۱۳ آیا ننگریستی به سوی آنانی که به دوستی گرفته اند قومی را

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمَ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ

که غضب کرده است **الله** بر ایشان نیستند آنها از شما و نه از ایشان و سوگند می خورند به دروغ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۱۴ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

درحالی که می دانند ۱۴ آماده ساخته است **الله** برای ایشان عذابی سخت را بی گمان که ایشان بد است آنچه آنان

يَعْمَلُونَ ۝۱۵ أَخَذُوا أَيْمَنَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ

می کرده اند ۱۵ گرفتند سوگندهای خود را سپری پس بازداشتند [مردم را] از راه **الله** پس برای آنان است

عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝۱۶ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

عذابی خوارکننده ۱۶ هیچ دفع نخواهد کرد از آنان مال هایشان و نه فرزندانشان در برابر [عذاب] **الله**

شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۷ يَوْمَ

چیزی را آنان اهل آتشند و ایشان در آن جاودان اند ۱۷ روزی که برانگیزد ایشان را

اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ

الله همگی پس سوگند خورند برای او چنانکه سوگند می خورند برای شما و می پندارند که آنان بر چیزی استوارند [و حق دارند] آگاه باشید

أَنَّهُمْ هُمْ الْكَذِبُونَ ۝۱۸ أَسْتَحْذَرُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانَ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ

که آنان همان دروغگویان اند ۱۸ چیره گشته است بر ایشان شیطان پس فراموش گردانید از آنان یاد

اللَّهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۖ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

الله را آنان حزب شیطانند آگاه باشید که حزب شیطان همان زیانکاران اند

۱۹ إِنَّ الَّذِينَ يُخَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذْلَلِينَ ۝۲۰

بی گمان کسانی که مخالفت می کنند با **الله** و رسولش آنان در [زمره] خوارترین [مردمان] اند ۲۰

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۖ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝۲۱

مقرر کرده است **الله** که حتماً پیروز خواهیم شد من و پیامبرانم بی گمان **الله** توانای پیروزمند است ۲۱

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ **بِاللَّهِ** وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُؤَادُّونَ مَنْ
 نمی یابی قومی را که ایمان دارند به الله و روز رستاخیز دوستی کنند با کسی که
 حَادَّ **اللَّهُ** وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ
 مخالفت کرده است با الله و رسولش اگرچه باشند پدران شان یا پسران شان
 أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمْ
 یا برادران شان یا خویشاوندان شان آنان اند که نوشته است [الله] در دل هایشان
 الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيَدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 ایمان را و یاری داده است آنها را به روحی از جانب خود و داخل می کند ایشان را در بهشت هایی که می رود
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ **اللَّهُ** عَنْهُمْ وَرَضُوا
 از زیر درختانش جوی ها جاودان باشند در آن خوشنود شود الله از ایشان و خشنود شوند آنها نیز
 عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ **اللَّهِ** أَلَا إِنَّ حِزْبَ **اللَّهِ** هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۲۲﴾
 از او آنان حزب الله اند آگاه باش که حزب الله همان رستگارانند ﴿۲۲﴾

آیاتها
۲۴

سُورَةُ الْحَشْرِ

ترتیبها
۵۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبَّحَ **لِلَّهِ** مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ **وَهُوَ** الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است **و اوست** پیروزمند سنجیده کار
 ﴿۱﴾ **هُوَ** الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
اوست آن که بیرون راند کسانی که کافر شدند از اهل کتاب از خانه هایشان [مدینه]
 لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 در نخستین [تبعید] دسته جمعی گمان نمی کردید که آنها بیرون روند و آنها می پنداشتند که ایشان را بازدارنده شان است
 حُصُونُهُمْ مِنَ **اللَّهِ** فَأَنْهَاهُمْ **اللَّهُ** مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
 قلعه هایشان از [قهر] الله ولی پیامد به ایشان [عقوبت] الله از آنجایی که نمی پنداشتند و افکند
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
 در دلها ایشان ترس را خراب می کردند خانه های خود را با دست های خویش و به دست های مؤمنان
 فَاعْتَبِرُوا يَأْأُولِ الْآبَصِرِ ﴿۲﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ **اللَّهُ** عَلَيْهِمْ
 پس عبرت گیرید ای بینشوران ﴿۲﴾ و اگر نه آن بود که مقرر کرده بود الله بر ایشان
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿۳﴾
 ترک وطن را [هرآینه] عقوبت می کرد آنان را در دنیا و برای آنان است در آخرت عذاب آتش ﴿۳﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 [آن عذاب] به سبب این است که ایشان مخالفت کردند با الله و رسولش و هر که مخالفت کند با الله پس همانا الله سخت

الْعِقَابِ ۴ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً
 کیفر است ۴ هر چه بریدید از درخت خرما یا گذاشتید آن را ایستاده

عَلَىٰ أَصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَاسِقِينَ ۵ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ
 بر ریشه های خود پس به اجازه الله بود و تا رسوا کند فاسقان را ۵ و آنچه بازگردانده است الله

عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَىٰ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
 بر رسول خود از آنها [بنی نضیر] پس نتاخته بودید بر آن اسبان و نه شتران را

وَلَكِنَّ اللَّهَ مُسَلِّطٌ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 ولیکن الله مسلط می کند پیامبران خود را بر هر که خواهد و الله بر هر چیزی

قَدِيرٌ ۶ مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۖ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 تواناست ۶ آنچه بازگردانده است الله بر پیامبر خود از [اموال] اهل آبادی ها از آن الله و این پیامبر

وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ كُنْ لَكَ
 و خویشاوندان و یتیمان و بینوایان و در راه ماندگان است تا [این ثروت] نگردد

دَوْلَةٌ بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا ءَاتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا
 دست به دست میان توانگران شما و آنچه را که داد به شما این پیامبر پس بگیرید آن را و آنچه

نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۷
 نهی کرد شما را از آن پس باز ایستید و پروا کنید از الله بی گمان که الله سخت کیفر است ۷

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 برای فقیران مهاجران است [بخشی از این مال] آنان که بیرون رانده شده اند از خانه های خود و مال های خود

يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَصْضُرُونَ ۖ وَاللَّهُ أَوْلَىٰ لَكَ
 درحالی که می جویند بخشی از الله و خوشنودی ای را و یاری می کنند و رسولش را آنان

هُمْ الصَّدِيقُونَ ۸ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 همان راستگویان اند ۸ و [نیز برای] کسانی است که آماده کردند منزل [مدینه] را و ایمان را پیش از مهاجران [یعنی انصار]

يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
 دوست می دارند هر که را هجرت کند به سوی ایشان و نمی یابند در دل هایشان احساس نیازی

مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 از آنچه داده شده به آنان [مهاجران] و مقدم می دارند [دیگران را] بر خودشان و اگر چه باشد در خودشان نیازمندی

وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۹
 و هر که مصون ماند [از] بخل نفس خود پس آنان همان رستگاران اند ۹

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
و آنان که آمدند پس از ایشان می گویند ای پروردگار ما را

وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
و برادران ما را که پیشی گرفتند بر ما در ایمان و قرار مده در دلهای ما

غَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۰﴾
هیچ کینه ای به آنان که ایمان آوردند ای پروردگار همانا تو مهربورز مهربانی ۱۰ آیانگریستی به

الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
آنان که نفاق ورزیدند می گویند به برادرانشان که کافر شدند از اهل

الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ
کتاب اگر بیرون رانده شدید هر آینه خارج می شویم با شما و فرمان نمی بریم در [مخالفت با] شما

أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
هیچ کس را هرگز و اگر با شما جنگیدند هر آینه یاری می کنیم شما را و الله گواهی می دهد که آنان همان دروغگویانند

لَئِنْ أَخْرَجُوا لَيَخْرُجُنَّ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَيَنْصُرُنَّهُمْ ﴿۱۱﴾
اگر [یهودیان] بیرون رانده شوند خارج نمی شوند [منافقان] با ایشان و اگر با آنان بیکار شود یاری ندهند [منافقان] ایشان را ۱۱

وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيَأْخُذَنَّ أَهْلُ الْكِتَابِ بِأَعْقَابِهِمْ ثُمَّ لَا يُنصُرُونَ ﴿۱۲﴾
و اگر یاری دهند آنان [اهل کتاب] را قطعاً می گریزند به پشت ها [ایشان] و نگاه یاری نمی شوند ۱۲

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
هر آینه شما هراس انگیز ترید در دل هایشان از الله این به سبب آن است که ایشان گروهی هستید

لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۳﴾ لَا يَقْنِطُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى
که نمی فهمند ۱۳ بیکار نمی کنند با شما همه یکجا مگر در آبادی های

مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
بارودار یا از پشت دیوارها جنگ آنها در میان شان سخت است می پنداری ایشان را

جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۴﴾
با هم [متحد] ولی دل هایشان پراکنده است این به سبب آن است که ایشان قومی هستند که خرد نمی ورزند ۱۴

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا وِبَالٍ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
[طسطن ایشلن] مانند داستان آنانی است که پیش از آنان بودند در زمانی نزدیک چشیدند کیفر کار خود را و برای آنان است عذابی

أَلِيمٌ ﴿۱۵﴾ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
در دناکی ۱۵ [داستان منافقان] مانند داستان شیطان است آنگاه که گفت به انسان کافر شو پس چون کافر شد

قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾
گفت همانا من بیزارم از تو همانا من می ترسم از الله که پروردگار جهانیان است ۱۶

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
پس شد فرجام آن دو که هر دو در آتش جاودانه در آن باشند و این است کیفر

الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
ستمکاران ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از الله و باید بنگرد

نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
هر کسی که چه چیزی فرستاده است برای فردا و پروا کنید از الله بی گمان الله آگاه است به آنچه می کنید

﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
و مباحید مانند آنان که فراموش کردند الله را و او نیز از یادشان برد خودشان را آنان

هُمْ أَفْسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
همان فاسقانند برابر نیستند اهل دوزخ و اهل

الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا
بهشت اهل بهشت همان کامیابانند اگر فرود می آوریم این

الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ
قرآن را بر کوهی هر آینه می دیدی آن را خاشع از هم پاشیده از ترس

اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
و این مثالها می زنیم آنها را برای مردمان باشد که ایشان بیندیشند

﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
او الله است آن که نیست هیچ الهی جز او داننده نهان و آشکار است

هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
اوست آن مهرگستر مهربان او الله است آن که نیست هیچ الهی جز او

الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
آن فرمانروای بسیار پاک سالم [از هر عیب] ایمنی بخش مراقب پیروزمند

الْجَبَّارُ الْمَتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
مسلط درخور عظمت پاک است الله از آنچه شریک [او] می سازند

﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
اوست الله آن آفریدگار نو آفرین صورت بخش برای اوست نیکوترین نامها

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾
به پاکی می ستایند او را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
ای کسانی که ایمان آورده اید مگیرید دشمن من و دشمن خودتان را دوستان می افکنید

إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
با آنان طرح دوستی حال آنکه کافر شدند به آنچه آمده است برای شما از حق بیرون می کنند پیامبر

وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنَّكُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي
و شما را برای اینکه ایمان آورده اید به الله که پروردگار شماست [آری] اگر بیرون آمده اید برای جهاد در راه من

وَأَبِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
و طلب خشنودی من [آنها را دوست مگیرید] پنهانی می فرستید به سوی آنان پیغام دوستی در حالی من دانایم آنچه را که پنهان کردید

وَمَا أَغْلَيْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۱
و آنچه را که آشکار نمودید و هر که بکند این کار از شما پس بی گمان گم کرده است میانه ۱ را ۱ اگر

يَتَّقُوكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمُ
دست یابند بر شما خواهند بود برای شما دشمنانی [جذبی] و می گشایند به سوی شما دست های خود و زبان های خود را

بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝۲ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
به بدی و دوست دارند که کاش شما کافر می شدید ۲ هرگز سودی نخواهد داشت برای شما خویشاوندان شما و نه فرزندان شما

يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۳ قَدْ
در روز رستاخیز جدایی می اندازد در میان شما و الله به آنچه می کنید بیناست ۳ به درستی که

كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ
هست برای شما سرمشقی نیکو در [روش] ابراهیم و آنان که با او بودند نگاه که گفتند به قوم خود

إِنَّا بَرَاءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
بی گمان ما بیزاریم از شما و از آنچه می پرستید جز الله، کافریم به شما و آشکار شد میان ما

وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ ۝۴ إِلَّا
و میان شما دشمنی و کینه همیشگی تا وقتی که ایمان آورید به الله به یگانه اش جز

قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۝۵
سخن ابراهیم به پدرش [که گفت] طلب آمرزش خواهم کرد برای تو و اختیار ندارم برای تو از جانب الله هیچ چیزی را

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝۶ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
پروردگارا بر تو توکل کردیم و به سوی تو بازگشته ایم و به سوی توست بازگشت ۶ ای پروردگارا مگردان ما را

فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَآغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۝۷ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ ۝۸
دستخوش آشوب به سود کسانی که کفر ورزیدند و بیامرز ما را [ای پروردگارا] همانا تو خود آن پیروزمند سنجیده کاری ۸

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

به تحقیق برای شما در ایشان سرمشقی نیکو است برای کسی که امید دارد [لقای الله را] و روز واپسین را

وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ

و هر که رو برگرداند پس بی گمان الله خود بی نیاز ستوده کار است ﴿٦﴾ امید است الله که قرار دهد

يَتَنَكَّرَ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةٌ وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

میان شما و میان آنان که دشمنی داشتید با آنها دوستی ای را و الله تواناست و الله آمرزگار مهربان است

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم

نهی نمی کند شما را از آنان که جنگ نکرده اند با شما در [امر] دین و بیرون نکرده اند شما را

مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

از خانه هاتان از اینکه نیکویی کنید با ایشان و دادگری کنید در حق ایشان. بی شک الله دوست می دارد دادگران را

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم

جز این نیست که نهی می کند شما را از آنان که جنگ کردند با شما بر دین و بیرون کردند شما را

مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ

از خانه هاتان و پشتیبانی یکدیگر کردند در اخراج شما از آنکه دوستی کنید با آنها و هر که دوستی کند با آنان پس آنها

هُم الظَّالِمُونَ ﴿٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَتُ

همان ستمکاران اند ﴿٧﴾ ای کسانی که ایمان آوردید هرگاه بیایند نزد شما زنان با ایمان

مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ

که هجرت کنان اند پس امتحان کنید ایشان را الله داناتر است به ایمان شان پس اگر دانستید که ایشان مؤمن اند

فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاثُوهُمْ

پس باز نگردانید آنان را به سوی کفار نه اینان حلال اند بر آنها و نه آنها حلال اند بر اینان و بدهید به آنان [کافران]

مَا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُم أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ

آنچه هزینه کرده اند [مهری را که به زن ها داده اند] و نیست گناهی بر شما که به همسری بگیرید آنها را هرگاه بدهید به آنان مهرشان را

وَلَا تَتَسَكَّوْا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَسَلُّوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلَيْسَلُوا مَا أَنفَقُوا

و نگاه مندرید [و بپایند مباشید] پیوند زنان کافر شده [خود را که مرتد شده اند] و بخواهید [از کافران] آنچه هزینه کرده اید و بخواهند کافران [از شما] آنچه هزینه کرده اند

ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَنْكِحُكُمْ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ وَإِن فَاتَكُمْ

این حکم الله است طوری می کند میان شما و الله بس دانای سنجیده کار است ﴿١٠﴾ و اگر از دست شما برود

شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبَتُهُمْ فَتَاوُا ۚ الَّذِينَ ذَهَبَتْ

کسی از زنان شما به سوی کفار پس [کفار را] تعقیب کردید [و غنیمت گرفتید] پس بدهید به کسانی که رفته اند

أَزْوَاجَهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا ۚ وَالَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُّؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

زن های ایشان معادل آنچه که [از مهر] هزینه کرده اند و پروا کنید از الله آن که شما به او ایمان دارید ﴿١١﴾

أَزْوَاجَهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا ۚ وَالَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُّؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

زن های ایشان معادل آنچه که [از مهر] هزینه کرده اند و پروا کنید از الله آن که شما به او ایمان دارید ﴿١١﴾

أَزْوَاجَهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا ۚ وَالَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُّؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

زن های ایشان معادل آنچه که [از مهر] هزینه کرده اند و پروا کنید از الله آن که شما به او ایمان دارید ﴿١١﴾

أَزْوَاجَهُمْ مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا ۚ وَالَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُّؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

زن های ایشان معادل آنچه که [از مهر] هزینه کرده اند و پروا کنید از الله آن که شما به او ایمان دارید ﴿١١﴾

يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَتُ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرَكَنَ
ای پیامبر هرگاه بیایند نزد تو زنان با ایمان تا بیعت کنند با تو بر اینکه شریک نسازند

بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَشْرُقَنَّ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
با الله چیزی را و دزدی نکنند و زنا نکنند و اولاد خود را و پیش نیاورند

بِبُهْتَنٍ يَفْتَرِيَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ
بهتانی را که برمی بافتد آن را میان دست ها و پای های خود [یعنی فرزند زن نامشروع خود را به آنها نسبت ندهند] و نافرمانی نکنند تو را

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايَعَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرَ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
در هیچ کار پسندیده ای پس بیعت کن با ایشان و آمرزش بخواه برای شان از الله بی گمان الله آمرزگار مهربان است

يَتَأْتِيَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
ای کسانی که ایمان آورده اید دوستی نکنید با گروهی که خشم گرفته است الله بر آنها

قَدْ يَسْأَلُونَ مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ مَنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ
نا امید شدند آنان از آخرت چنانکه ناامید شده اند کفار از [بازگشت] مردگان در گور

آیاتها
۱۴

سُورَةُ الصَّفِّ

ترتیبها
۶۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است و اوست آن پیروزمند سنجیده کار

يَتَأْتِيَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ
ای کسانی که ایمان آورده اید چرا می گوید چیزی را که نمی کنید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ
بزرگ خشمی است نزد الله اینکه بگوئید چیزی را که نمی کنید بی گمان

اللَّهُ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ
الله دوست می دارد آنان را که جنگ می کنند در راه او صف زده گویا ایشان

بَنِينَ مَرْصُوصِينَ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يٰ قَوْمِ لِمَ
بنایی سربین اند و [یاد کن] آنگاه که گفت موسی به قوم خود ای قوم من چرا

تَوَدُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
آزار می دهید مرا و به تحقیق می دانید که من فرستاده الله ام به سوی شما پس چون

زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ
منحرف شدند منحرف کرد الله دل هایشان را و الله راه نمی نماید گروه نافرمانان را

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا
و آنگاه که گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بی گمان من فرستاده **الله** ام به سوی شما تصدیق کننده

لَمَّا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرِسُوْلِيْ يَآئِيْ مِنْ بَعْدِي اَسْمُهُ اَحْمَدُ فَلَمَّا
آنچه پیش روی من است از تورات و مژده دهنده به پیامبری که می آید پس از من نام اوست احمد پس چون

جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰی
آورد برای آنان دلائل روشن را گفتند این جادویی آشکاراست ﴿۶﴾ و کیست ستمگرتر از کسی که می بندد

عَلٰی اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰی اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِيْنَ
بر **الله** دروغ را درحالی که او خوانده می شود به سوی اسلام و **الله** راه نمی نماید گروه ستمکاران را

﴿٧﴾ يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِئُوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُوْرِهِ وَلَوْ كَرِهَ
﴿۷﴾ می خواهند خاموش کنند نور **الله** را با دهان های خود و **الله** کامل کننده نور خود است اگرچه خوش نداشته باشند

الْكَافِرُوْنَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِيْ اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰی وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
کافران ﴿۸﴾ اوست که فرستاده است پیامبر خود را به هدایت و دین حق تا غلبه دهد آن را

عَلٰی الدِّيْنِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿٩﴾ يَآئِيْهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا هَلْ اَدْلٰكُمْ
بر همه ادیان اگرچه ناخوش ندارند مشرکان ﴿۹﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید آیا دلالتم کنم شما را

عَلٰی بَحْرٍ مِّنْ نُّجِيْمٍ مِّنْ عَذَابِ الْيَمِّ ﴿١٠﴾ تَوْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَتَجْهَدُوْنَ
بر تجارتی که نجات دهد شما را از عذابی دردناک ﴿۱۰﴾ ایمان آورید به **الله** و رسول او و جهاد کنید

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١١﴾
در راه **الله** با مالهائتان و جان هایتان این بهتر است برای شما اگر بدانید ﴿۱۱﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّٰتٍ جَّرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ وَمَسٰكِنُ
تا بیامزد برای شما گناهان شما را و داخل کند شما را به بهشت هایی که می رود زیر [برختان] آنها جوی ها و خانه های

طَيِّبَةٌ فِيْ جَنَّٰتٍ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٢﴾ وَاٰخَرٰی نَحْبُوْنَهَا نَصْرٌ
دلپذیری که در باغ های جاوید است این است آن کامیابی بزرگ ﴿۱۲﴾ و [چیز] دیگری که دوست می دارید آن را [آن چیز] یاری ای

مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣﴾ يَآئِيْهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا
از جانب **الله** و پیروزی نزدیک است و مژده بده مؤمنان را ﴿۱۳﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید باشید

اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيْنَ مَنْ اَنْصَارِيْ اِلَى اللّٰهِ
یاران **الله** چنانچه گفت عیسی (ع) پسر مریم به حواریون خود کیستند یاران من در راه **الله**

قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَتَامَنَت طَّآئِفَةٌ مِّنْ بَنِيْ اِسْرَءِيْلَ
گفتند حواریون ما مییم یاران **الله** پس ایمان آوردند دسته ای از بنی اسرائیل

وَكَفَرَتْ طَّآئِفَةٌ فَاَيَّدُوْا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا عَلٰی عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٤﴾
منکر شدند دسته ای دیگر آنگاه یاری دادیم آنان که ایمان آوردند بر دشمنشان و در نتیجه گردیدند پیروز شدگان ﴿۱۴﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حزب
۵۶

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
به پاکی می ستاید الله را هر آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است آن فرمانروای بس پاک پیروزمند

الْحَكِيمِ ۱ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
سنجیده کار ۱ اوست آنکه برانگیخت در میان درس ناخواندگان پیامبری را از ایشان می خواند

عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
بر ایشان آیات او را و پاک می سازد ایشان را و می آموزد به ایشان کتاب و حکمت را و به راستی بودند

مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۲ وَءَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ
پیش از این در گمراهی آشکاری ۲ و نیز دیگرانی از ایشان که هنوز نپیوسته اند به ایشان

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
و اوست آن پیروزمند سنجیده کار ۳ این است بخشش الله می دهد آن را به هرکه خواهد و الله

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۴ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ
دارای بخشش بزرگ است ۴ داستان آنان که واگذار گردید به آنها تورات را آنگاه

لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْإِصْحَارِ ۵ يَحْمِلُ أَسْفَارًا يَنْسُ مَثَلُ الْقَوْمِ
برنداشتند آن را همچون داستان آن دراز گوش است که برمی دارد کتابی چند بداست داستان آن گروه

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۵
که دروغ شمردند آیات الله را و الله راه نمی نماید گروه ستمکاران را

قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
بگو ای کسانی که یهودی شدید اگر می پندارید که شما دوستان الله اید نه

دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۶ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ
دیگر مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر راستگویان اید ۶ و آرزو نخواهند کرد آن را

أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۷ قُلْ إِنْ
هرگز به سبب آنچه پیش فرستاده است دست هایشان و الله دانایان است به ستمکاران ۷ بگو بی گمان،

الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
آن مرگی که می گریزید از آن پس همانا آن به شما خواهد رسید ۸ بازگردانده می شوید

إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۸ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۸
به سوی داننده نهان و آشکار پس آگاه می سازد شما را به آنچه که می کردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
ای کسانی که ایمان آورده اید چون ندا داده شود برای نماز در روز جمعه

فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
بشتابید به سوی یاد الله و رها کنید خرید و فروش را این بهتر است برای شما اگر شما

تَعْلَمُونَ ﴿١﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
می دانستید پس چون گزارده شود نماز آنگاه پراکنده شوید در زمین

وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
و بجوید از بخشش الله و یاد کنید الله را بسیار باشد که شما رستگار شوید

﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ
و چون ببینند تجارت یا سرگرمی ای را پراکنده می شوند به سوی آن و می گذارند تو را ایستاده بگو

مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمَنِ التِّجَارَةُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الرَّزِقِينَ ﴿١١﴾
آنچه نزد الله است بهتر است از سرگرمی و از تجارت و الله بهترین روزی دهندگان است

ترتیبها
۶۳

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

آیاتها
۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
چون بیایند پیش تو منافقان گویند گواهی می دهیم که همانا تو پیامبر الله هستی و الله می داند

إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿١﴾
که همانا تو پیامبرش هستی و الله گواهی می دهد که منافقان دروغ می گویند

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا
گرفتند سوگندهای خود را سپر [خویش] آنگاه بازداشتند [مردم را] از راه الله همانا آنها بد است آنچه

يَعْمَلُونَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
می کنند این بدان سبب است که آنان ایمان آوردند سپس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دل هایشان

فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٣﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ
پس آنان نمی فهمند و چون ببینی ایشان را به شگفتی و می دارد تو را هیكلشان

وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسْنَدَةٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ
و اگر سخن گویند می شنوی سخنشان را گویا آنها چوب های به دیوار تکیه داده شده اند می پندارند هر

صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٤﴾
بانگی را بر ضد خود ایشانند دشمنان شما پس پرهیز کن از آنان بکشیشان الله چگونه [از حق] گردانیده می شوند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُءُوسَهُمْ

و چون گفته شود به آنها بیایید تا آمرزش بخواد برای شما **الله** می پیچانند [برمی گردانند] سرهای خود را

وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَمَرَ لَهُمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ

و می بینی آنان را که روی برمی تابند درحالی که آنان تکبر کنندگانند **الله** یکسان است بر آنان

أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ

چه آمرزش بخوای برای ایشان یا آمرزش نخواستی برای ایشان هرگز نمی آمرزد **الله** ایشان را همانا

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ

الله راه نمی نماید گروه فاسقان را ایشان **الله** می گویند

لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ

اتفاق مکنید بر کسانی که نزد پیامبر **الله** هستند تا پراکنده شوند و از آن **الله** است

خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

خزانه های آسمان ها و زمین و لیکن منافقان نمی فهمند

يَقُولُونَ لِنَ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَ الْأَعْرَضُ

می گویند البته اگر بازگردیم به مدینه هر آینه بیرون می کند آن که عزیزتر است

مِنْهَا الْأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ

از مدینه دلیل تر را **الله** حال آنکه از آن **الله** است عزت و از آن پیامبرش و از آن مؤمنان ولی

الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نُلْهِكُمْ

منافقان نمی دانند ای کسانی که ایمان آورده اید سرگرم نکند شما را

أَمْوَالَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ

مال هایتان و نه فرزندانان از یاد **الله** و هر که بکند

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ

این کار را پس آنان همان زیان کاران اند و اتفاق کنید از آنچه روزی داده ایم شما را

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي

پیش از آنکه بیاید یکی از شما را مرگ پس بگوید ای پروردگارم چرا به تأخیرم نیفکندی

إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصْدَقَ وَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ وَلَنْ

تا مدتی نزدیک تا صدقه دهم و شوم از شایستگان و هرگز

يُؤَخَّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

مهلت نمی دهد **الله** هیچ کس را چون بیاید اجل او **الله** آگاه است به آنچه می کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
 به پاکی می ستاید الله را آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است برای اوست فرمانروایی و برای اوست ستایش
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ
 و او بر هر چیزی تواناست ۱ اوست آن که آفرید شما را پس برخی از شما کافرند

وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۝ وَاللَّهُ بِهِ آتٍ ۝ يَعْمَلُونَ بِصِيرٍ ۝ ۲ ۝ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 و برخی از شما مؤمن و الله به آنچه می کنید بیناست ۲ آفرید آسمان ها

وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصُورَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ ۝ ۳ ۝ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ ۴ ۝
 و زمین را به حق و صورتگری کرد شما را پس نیکو ساخت صورت های شما را و به سوی اوست بازگشت ۳ و ۴

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ وَاللَّهُ
 می داند آنچه در آسمان ها و زمین است و می داند آنچه پنهان می دارید و آنچه آشکار می کنید و الله

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ ۵ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
 دانا به راز در سینه هاست ۵ آیا نیامده است شما را خبر آنان که کافر شدند پیش از این

فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ۶ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
 پس چشیدند کيفر کار خود را و برای ایشان عذابی دردناک است ۶ این به سبب آن است که می آورند برایشان

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا ۝ ۷ ۝ وَأَسْتَعْنَى
 پیامبران شان را دلائل روشن را پس گفتند آیا بشری ما را هدایت کنند پس کافر شدند و روی گردانیدند درحالی که بی نیازی نمود

اللَّهُ ۝ ۸ ۝ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ ۹ ۝ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
 الله [ایمان آوردن آنها] و الله بی نیاز ستوده است ۹ پنداشتند کسانی که کافر شدند که هرگز برانگیخته نمی شوند بگو آری سوگند به پروردگارم

لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّيَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۝ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ ۱۰ ۝ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ
 حتماً برانگیخته می شوید سپس حتماً آگاه خواهید شد به آنچه می کردید و این [کار] بر الله آسان است ۱۰ پس ایمان آورید به الله

وَرَسُولِهِ ۝ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۝ وَاللَّهُ بِهِ آتٍ ۝ ۱۱ ۝ يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝ ۱۲ ۝ يَوْمَ
 و رسولش و به آن نوری که فرو فرستاده ایم و الله به آنچه می کنید آگاه است ۱۱ روزی که

يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۝ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۝ وَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ
 جمع کند شما را برای روز گردآوری آن روز روز زیان و حسرت است و هر که ایمان آورد به الله و بکند

صَالِحًا ۝ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۝ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 کار شایسته می زداید از وی بدی های او را و داخل می گرداند او را به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آن

الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا ۝ أَبَدًا ۝ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ ۱۳ ۝
 جوی ها جاویدان باشند در آن همیشه این است آن کامیابی بزرگ ۱۳

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ وَأَنَّهُمْ فِيهَا خَالِدِينَ

و آنان که کافر شدند و تکذیب کردند آیات ما را آنان اهل دوزخ اند

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ ۖ

و آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند برای آنها پاداشی است که از پاداش پادشاهان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ مَخَرَّجْتُمُوهُنَّ ۚ لَا تَحْزَنْ عَلَيْهُنَّ بِمَا طَلَّقْتُمُوهُنَّ ۚ فَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْزَنْ عَلَيْهُنَّ فَأُولَٰئِكَ يَرْجِعْنَ إِلَيْكُمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

ای پیامبر هرگاه طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشان را هنگام [آغاز] عده شان و شمار کنید عده را و پروا کنید از الله که پروردگار شماست بیرون مکنید ایشان را از خانه هایشان

وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ

و نباید خارج شوند مگر آنکه مرتکب شوند کار زشت آشکاری را و این حدود الله است و هرکه تجاوز کند از حدود الله پس به تحقیق ستم کرده است به خودش تو نمی دانی شاید که

اللَّهُ يُحَدِّثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۚ فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ فَامْسِكُوهُنَّ

الله پدید آورد پس از آن کاری را [که موجب آشتی آنها شود] پس هرگاه برسند به پایان عده خود پس نگهدارید ایشان را به شیوه ای پسندیده یا جدا شوید از ایشان به شیوه ای پسندیده و گواه بگیرید [بر رجوع یا طلاق] دو تن عادل را از بین خود

وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ ۚ وَاللَّهُ

و برپا دارید گواهی را برای الله این است که پند داده می شود به آن کسی را که ایمان دارد به الله و روز واپسین و هرکه پروا کند از الله قرار می دهد برای او راه برون رفتی [از تنگنا] را و روزی می دهد او را

مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ

از آنجا که گمان نمی برد و هرکه توکل کند بر الله پس الله بسنده است او را بی گمان الله ببلغ امره قد جعل الله لكل شئ قَدْرًا ۚ وَالَّتِي يَلْسَنُ

به انجام می رساند کار خود را همانا قرار داده است الله برای هر چیزی اندازه ای را و آنان که نومیدند از حیض شدن از زنان [مطلقه] شما اگر به تردید افتادید [که آیا بار دارند یا نه] عده ایشان سه ماه است

وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ

و همچنین است حکم زنانی که حیض ندیده اند و زنان باردار عده ایشان تا وقتی است که وضع حمل کنند و هرکه پروا کند از الله قرار می دهد برای او در کارش آسانی را این فرمان الله است که فرود آورده آن را

إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۚ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۚ

به سوی شما و هرکه پروا کند از الله می زداید از او بدی هایش را و بزرگ می گرداند پاداش او را

وَالَّذِينَ يَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُمْ مَخْرَجًا ۚ

و کسانی که تقوا کنند الله برای آنها خروجی

أَسْكِنُوهُنَّ مِّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُجَدِكُمْ وَلَا تُضَارَّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا

سکونت دهید زنان [مطلقه] در جایی که شما سکونت دارید به قدر توانایی خود و آزار مرسائید به ایشان تا عرصه راتنگ کنید [که بیرون روند]

عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَقَّ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
بر آنان و اگر باشند باردار پس هزینه کنید بر ایشان تا وقتی که بنهند بار خود را

فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
پس اگر شیر دهند [کودک را] برای شما پس بدهید به آنها مزدشان را و ریزنی کنید در میان خود به طور پسندیده و اگر

تَعَاَسَرْتُمُ فَسَتَرْضِعْ لَهُ أَخْرَى ۖ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ
سختگیری کنید [و به توافق نرسید] پس شیر خواهد داد برای او زن دیگری ۱ باید هزینه کند هر توانگری در خور دلاری خود

وَمَنْ قَدَّرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا ءَاتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا
و هر که تنگ شده بر وی روزی اش پس باید که هزینه کند از آنچه داده است او را الله تکلیف نمی کند الله هیچ کس را

إِلَّا مَا ءَاتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۖ وَكَأَيِّن مِّن قَرِيَةٍ
مگر به مقدار آنچه داده است به او زود است که قرار دهد الله بعد از سختی آسانی را ۷ و بسا آبادی ای که

عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۖ فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذِّبْنَهَا
سریچی کردند از فرمان پروردگار خود و رسولان او پس ما به حسابشان رسیدیم حسابی سخت و عذاب کردیم آنها را

عَذَابًا نُّكَرًا ۖ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَبُهُ أَمْرَهَا خُسْرًا ۖ
به عذابی سخت و ناخوشایند ۸ پس چشیدند کیفر کار خود را و بود فرجام کارشان زیانکاری ۹

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
آماده کرده الله برایشان عذابی سخت را پس پروا کنید از الله ای خردمندانی که ایمان آورده اید

قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۖ رَّسُولًا يَنْتَلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
به تحقیق فرود آورده است الله برای شما پندی را ۱۰ پیامبری را که می خواند بر شما آیات روشنگر الله را

لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
تا بیرون آورد آنان را که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای شایسته از تاریکی ها به سوی روشنایی

وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا
و هر که ایمان آورد به الله و کند کاری شایسته را درآورد او را به بهشت هایی که می رود زیر [درختان] آنها

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۖ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
جوی ها جاویدان باشند در آن همیشه به تحقیق نیکو ساخته است الله برای او روزی را ۱۱ الله است که آفرید

سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَعْلَمُوا أَنَّ
هفت آسمان را و از زمین مانند آن، فرود می آید فرمان [الله] در میان آنها تا بدانند که

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ
الله بر هر چیزی تواناست و [بدانید] که الله احاطه دارد به هر چیزی از روی دانش ۱۲

ترتیبها
۶۶

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

آیاتها
۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَيَّنَىٰ مَرَضَاتِ أَزْوَاجِكَ **وَاللَّهُ**ای پیامبر چرا حرام می گردانی آنچه را که حلال ساخته **الله** برای تو می طلبی خوشنودی زنان خود را **و الله**غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱﴾ قَدْ فَرَضَ **اللَّهُ** لَكُمْ نَحْلَةَ أَيْمَنِكُمْ **وَاللَّهُ** مَوْلَاكُمْآمرزگاری مهربان است ﴿۱﴾ به تحقیق مقرر کرده است **الله** برای شما گشودن سوگندهای تان را **و الله** کارساز شماست

وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۲﴾ وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا

و اوست که دانای سنجیده کار است ﴿۲﴾ و [یاد کن] آنگاه که به راز گفت پیامبر با یکی از همسران خود سخنی رافَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ **وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ** وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍپس چون آن زن آن راز را خبر داد آگاه ساخت او [پیامبر] را **الله** بر آن شناسانید برخی آن را و چشم پوشی کرد از برخی دیگر

فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَبْنَاكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ

پس چون خبر داد پیامبر آن زن را به آن، گفت چه کسی خبر داد تو را به این؟ گفت خبر داد مرا آن دانای آگاه

﴿۳﴾ إِنْ نَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ

اگر هر دوی شما توبه کنید به سوی **الله** [بجاست] هر آینه منحرف شده است دل های شما و اگر با یکدیگر همپشتی کنید بر ضد او

فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكُمْ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ

پس همانا **الله** خود یاور اوست و جبرئیل و موصلان شایسته و فرشتگان [نیز]بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِرٌ ﴿۴﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ **إِنْ طَلَّقَنَّ** أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًاپس از آن پشتیبانند ﴿۴﴾ امید است **پروردگار او** اگر [پیامبر] طلاق دهد شما را جایگزین سازد برای او زنانی

خَيْرًا مِّنْكُمْ مُّسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَتَّبِعْنَ عِبَادَتِ سَيِّحَاتٍ

بهتر از شما [که آنها] زنانی مسلمان با ایمان فرمانبرداران توبه کاران عبادت کنندگان روزه داران

تَتَّبِعْنَ وَأَبْكَارًا ﴿۵﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَوًّا أَنْفُسُهُمْ وَأَهْلِيكُمْ

بیوگان و دوشیزگان ﴿۵﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید نگهدارید خودتان و اهل خود را

نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ

از آتشی که هیزم آن مردمان و سنگ هاست بر آن [آتش] فرشتگانی درشت خویان سختگیران اند

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿۶﴾ يَأْتِيهَا

که نافرمانی نمی کنند از **الله** در آنچه فرمان داده است ایشان را و انجام می دهند آنچه را که فرمان یابند ﴿۶﴾ ای

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۷﴾

کسانی که کفر ورزیده اید عذر خواهی نکنید امروز جز این نیست که کیفر می شوید مطابق آنچه می کردید ﴿۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ **رَبُّكُمْ** **اللَّهُ** توبه کنید به سوی **اللَّهُ** توبه ای خالصانه امید است که **پروردگار شما** ای کسانی که ایمان آورده اید

أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا **رَبَّنَا** از شما بدی هایتان را و داخل گرداند شما را به بهشت هایی که پیوسته می رود زیر [درختان] آن جوی ها در روزی که رسوا نمی کند **اللَّهُ** پیامبر را و آنان را که ایمان آورده اند

مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا **رَبَّنَا** نور شان می شتابد پیش روی ایشان و طرف های راست ایشان می گویند **اللَّهُ** **رَبَّنَا** با او

أَتَمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **رَبَّنَا** کامل گردان برای ما نور ما را و ببامرز ما را هر آنچه تو بر هر چیزی توانایی **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ **رَبَّنَا** ای پیامبر جهاد کن با کافران و منافقان و درستی کن بر ایشان **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ **رَبَّنَا** و جایگاهشان دوزخ است و بد بازگشتگاهی است **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٌ نُّوحٌ وَأَمْرَاتٌ لُّوطٌ كَانَتَا تَحْتَ **رَبَّنَا** برای کسانی که کافر شدند زن نوح و زن لوط بودند زیر [سرپرستی] **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا **رَبَّنَا** دو بنده صالح از بندگان ما که شایسته بودند پس خیانت کردند آن دوزن به آن دوزنه و هیچ دفع نکردند از آن دو **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ **رَبَّنَا** در برابر **اللَّهُ** چیزی [از عذاب را] و گفته شد داخل شوید در آتش با داخل شدگان **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَمْرَاتٌ فِرْعَوْنَ إِذْ **رَبَّنَا** و زد **اللَّهُ** مثلی را برای کسانی که ایمان آوردند زن فرعون را آنگاه که **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

قَالَتْ رَبِّ أَبْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ **رَبَّنَا** گفت **اللَّهُ** **پروردگارم** بنا کن برای من نزد خودت خانه ای در بهشت و نجات ده مرا از فرعون **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ **رَبَّنَا** و کردار او و نجات ده مرا از این گروه ستمکاران **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

عِمرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا **رَبَّنَا** عمران را که [پاک] نگهداشت دامن خود را پس دمیدیم در او از روح خود **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِنِينَ **رَبَّنَا** و تصدیق کرد سخنان **پروردگار خود** و کتاب های او را و بود از فرمانبرداران **رَبَّنَا** **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

رَبَّنَا **رَبَّنَا** **رَبَّنَا**

ترتیبها
۶۷

سُورَةُ الْمَلِكِ

آیاتها
۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ (۱) الَّذِي خَلَقَ

پُربرکت است آن که به دست اوست فرمانروایی و او بر هر چیزی تواناست ۱ آن که آفرید

الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝ (۲)

مرگ و زندگی را تا بیازماید شما را که کدام یک از شما نیکوکارترید و اوست پیروزمند آمرزگار ۲

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۚ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ ۚ

آن که آفرید هفت آسمان را طبقه طبقه نمی بینی در آفرینش [الله] مهر گستر هیچ

فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ۚ ۝ (۳) ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ

ناهماهنگی را پس برگردان چشم را آیا می بینی هیچ شکاف و رخنه ای را ۳ پس بازگردان چشم را دوباره [مکرر]

إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ (۴) وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

تا بازگردد به سوی تو چشم [تو] رانده در حالی که درمانده است ۴ و به تحقیق زینت دادیم نزدیک ترین آسمان را

بِمَصْبِيحٍ ۚ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

به چراغ ها گردانیدیم آنها را وسیله راندن شیاطین و آماده کرده ایم برای آنها عذاب

السَّعِيرِ ۝ (۵) وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيُسَّ السَّعِيرِ ۚ

آتش سوزان ۵ و برای کسانی که کافر شدند به پروردگارشان عذاب دوزخ است و بد فرجامی است

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۚ ۝ (۶) تَكَادُ تَمَيَّزُ

چون انداخته شوند در آن می شنوند از آن صدایی گوش خراش و آن در فوران است ۶ نزدیک است که پاره شود

مِنَ الْغَيْظِ ۚ كُلَّمَا أَلْفَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۚ ۝ (۸)

از خشم هرگاه انداخته شوند در آن گروهی سؤال کنند از ایشان نگهبانان دوزخ آیا نیامده بود نزد شما بیم دهنده ای ۸

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ

گویند آری همانا آمده بود نزد ما بیم دهنده پس تکذیب کردیم او را و گفتیم فرو نفرستاده است الله هیچ چیزی نیستید شما

إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝ (۹) وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

مگر در گمراهی بزرگ ۹ و گویند اگر ما [سخن حق را] می شنیدیم یا خرد می ورزیدیم نمی بودیم در [زمره] همدمان

السَّعِيرِ ۝ (۱۰) فَاعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ ۚ فَنَسُخًا ۚ ۝ (۱۱) لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۚ

آتش [دوزخ] ۱۰ پس اقرار کنند به گناه خود پس نابود باد همدمان آتش [دوزخ] ۱۱

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ ۝ (۱۲)

بی گمان آنان که می ترسند از پروردگارشان در نهان برای ایشان است آمرزش و پاداشی بزرگ ۱۲

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا

و پنهان کنید سخن خود را یا آشکار سازید آن را همانا او دانا به راز سینه هاست ﴿۱۳﴾ آیا

يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

نمی داند آن کس که بیافرید و او نازک بین آگاه است ﴿۱۴﴾ اوست آن که قرار داد برای شما

الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

زمین را رام پس راه روید بر شانه های آن و بخورید از روزی او و به سوی اوست برانگیخته شدن

﴿١٥﴾ أَيَا أَيْمَنُ شِدَّةٌ أَمْ أَيْمَنُ شِدَّةٌ أَمْ أَيْمَنُ شِدَّةٌ أَمْ أَيْمَنُ شِدَّةٌ

﴿۱۵﴾ آیا ایمن شده اید از آن که در آسمان است از اینکه فرو برد شما را در زمین پس ناگاه زمین

تَمُورٌ ﴿١٦﴾ أَمْ أَيْمَنُ شِدَّةٌ أَمْ أَيْمَنُ شِدَّةٌ أَمْ أَيْمَنُ شِدَّةٌ أَمْ أَيْمَنُ شِدَّةٌ

جنبش کند ﴿۱۶﴾ آیا ایمن شده اید از آن که در آسمان است از اینکه بفرستد بر شما شنبادی را

فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ

پس خواهید دانست چگونه است هشدار من ﴿۱۷﴾ و به تحقیق تکذیب کردند آنان که پیش از آنان بودند پس چگونه

كَانَ نَكِيرٍ ﴿١٨﴾ أُولَئِكَ يَرَوْنَ إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ

بود کیفر من ﴿۱۸﴾ آیا ننگریسته اند به مرغان بالای سرشان که بال می گشایند و می بندند

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي

نگه نمی دارد آنان را مگر [الله] مهر گستر همانا او به هر چیزی بیناست ﴿۱۹﴾ یا چه کسانی اند این [گروهی] که

هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

آن سپاه شماست که یاریتان می دهند در برابر [الله] مهر گستر نیستند کافران مگر در فریب خوردگی ای [عمیق]

﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ

﴿۲۰﴾ یا کیست آن کسی که به شما روزی می دهد اگر بازدارد [الله] روزی خود را بلکه سرسختی می کنند در سرکشی

وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَمَّنْ يَمْشِي مِكْبًا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا

و رمیدگی ﴿۲۱﴾ آیا آن که راه می رود سر پایین انداخته راه یافته تر است یا آن که راه می رود راست قامت

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

بر راهی راست ﴿۲۲﴾ بگو اوست آن که پدید آورد شما را و قرار داد برای شما شنوایی

وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ

و دیدگان و دل ها را اندک سپاس می گزایید ﴿۲۳﴾ بگو اوست آن که بیافرید [و پراننده ساخت] شما را

فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

در زمین و به سوی او گرد آورده می شوید ﴿۲۴﴾ و می گویند کی خواهد بود این وعده اگر شما

صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

راست گویان اید ﴿۲۵﴾ بگو فقط این علم نزد [الله] است و فقط من بیم دهنده آشکارم ﴿۲۶﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي
 پس چون ببینید آن [وعدہ] را نزدیک زشت و درهم می شود چهره آنان که کافر شدند و گفته شود این است آنچه
 كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي **اللَّهُ** وَمَنْ مَعِيَ
 شما آن را درخواست می کردید ﴿٢٧﴾ بگو به من بگوئید اگر هلاک کند مرا **الله** و آنان که با من اند
 أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
 یا رحمت کند بر ما پس کیست که پناه دهد کافران را از عذابی دردناک ﴿٢٨﴾ بگو اوست
 الرَّحْمَنُ ؕ ءَامَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 [الله] **مهر گستر** ایمان آوردیم به او و بر او توکل نموده ایم پس به زودی خواهید دانست که چه کسی در گمراهی آشکار است
 ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿٣٠﴾
 ﴿٢٩﴾ بگو به من بگوئید اگر فرورود [در زمین] آب [مورد استفاده] پس چه کسی می آورد برای شما آب روان را ﴿٣٠﴾

ترتیبها
۶۸

سُورَةُ الْقَلَمِ

آیاتها
۵۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ **رَبِّكَ** بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾
 نون سوگند به قلم و به آنچه می نویسند ﴿١﴾ نیستی تو به [الطف و] نعمت **پروردگار تو** دیوانه ﴿٢﴾
 وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾
 و همانا برای تو قطعاً پاداشی بی پایان است ﴿٣﴾ و به راستی که تو بر خوبی بزرگ هستی ﴿٤﴾
 فَسَتَبْصُرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 پس خواهی دید و ایشان نیز خواهند دید ﴿٥﴾ که کدام یک از شما بی گمان **پروردگار تو** اوست
 أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾ فَلَا تَطْعُ
 دانایتر به کسی که گمراه شده از راه او و اوست دانایتر به راه یافتگان ﴿٧﴾ پس فرمان میر از
 الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَدَّهْنُ فَيَذْهَبُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تَطْعُ كُلَّ
 تکذیب کنندگان ﴿٨﴾ دوست دارند کاش نرمی کنی تا نرمی و سازش کنند ﴿٩﴾ و اطاعت مکن از هر
 حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ
 سوگند پیشه فرومایه ای ﴿١٠﴾ بسیار عیب جوی پیشگام در سخن چینی ﴿١١﴾ بازدارنده خیر متجاوز
 أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عَثَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ
 گنه پیشه ﴿١٢﴾ درشت خوی علاوه بر اینها بی تبار است ﴿١٣﴾ [به سبب] اینکه هست دارای مال و پسرانی
 ﴿١٤﴾ إِذَا تَتَلَّى عَلَيْهِ ؕ ءَايُنَا قَالِ اسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾
 ﴿١٤﴾ چون خوانده شود بر وی آیات ما گوید افسانه های پیشینیان است ﴿١٥﴾

سَنَسِيحُهُ عَلَى الْخَرْطُومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا

به زودی داغ [دلت] نهیم لورا بر بینی ﴿۱۶﴾ همانا ما آزمودیم آنان را چنانکه آزموده بودیم صاحبان آن باغ را آنگاه که سوگند خوردند

لَبِصْرُ مَنَّا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ

که خواهند چید [میوه] باغ را صبحگاهان ﴿۱۷﴾ و استثناء نخواهند کرد [سهم مساکین را] ﴿۱۸﴾ پس دور زد بر آن [باغ] آفتی از پروردگار تو

وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ

درحالی که خواب بودند ﴿۱۹﴾ پس سوخته و سیاه شد [آن باغ] مانند شب تیره ﴿۲۰﴾ پس آواز دادند یکدیگر را صبحگاهان ﴿۲۱﴾ اینکه

أَعْدُوا عَلَى حَرِّكُمْ إِن كُنْتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَتُونَ ﴿٢٣﴾

بامداد حرکت کنید بر کشتزار خود اگر چنینندگان اید ﴿۲۲﴾ پس راه افتادند درحالی که با یکدیگر آهسته می گفتند ﴿۲۳﴾

أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَعَدُوا عَلَى حَرِّ قَدَرِينَ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا

که داخل نشود در باغ امروز بر شما هیچ بینوایی ﴿۲۴﴾ و بامداد رفتند درحالی که بر منع [مساکین] توانا بودند ﴿۲۵﴾ پس چون

رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَّٰلُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ خَرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ

دیدند آن را [سیاه و سوخته] گفتند همانا ما راه را گم کرده ایم ﴿۲۶﴾ بلکه ما محروم شده ایم ﴿۲۷﴾ گفت بهترین ایشان آیا نگفتم

لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ

به شما چرا به پاکی نمی ستایید [الله را] ﴿۲۸﴾ گفتند پاک است پروردگار ما همانا ما بوده ایم ستمکاران ﴿۲۹﴾ پس روی آوردند

بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوُمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ

برخی شان بر برخی دیگر درحالی که یکدیگر را ملامت می کردند ﴿۳۰﴾ گفتند وای بر ما همانا ما بوده ایم سرکش ﴿۳۱﴾ شاید

رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ

پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از آن باغ بی گمان ما به سوی پروردگار خود راغبیم ﴿۳۲﴾ این چنین است عذاب و هر آینه عذاب

الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتٍ النَّعِيمِ

آخرت بزرگ تر است اگر می دانستند ﴿۳۳﴾ بی گمان برای پرهیزکاران نزد پروردگارشان باغ های پر نعمت است

﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ

﴿۳۴﴾ آیا قرار می دهیم فرمانبرداران را مانند بزهکاران ﴿۳۵﴾ چه شده است شما را ؟ چگونه حکم می کنید ﴿۳۶﴾ یا

لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَنُ

شما را کتابی است که در آن می خوانید ﴿۳۷﴾ همانا برای شماست در آن آنچه برمی گزینید ﴿۳۸﴾ آیا برای شما پیمان هایی است

عَلَيْنَا بَلَّغَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ

برضد ما که می رسد تا روز رستاخیز که همانا برای شماست هر آنچه حکم کنید ﴿۳۹﴾ بپرس از آنان [بزهکاران] که کدامشان

بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

به آن ضامن است ﴿۴۰﴾ یا برای ایشان شریکانی است ؟ پس بیاورند شریکان خود را اگر راست گویان اند ﴿۴۱﴾

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

روزی که بالا زده شود [دامن] از ساق [کار سخت شود] و دعوت می شوند به سجده کردن ولی نتوانند ﴿۴۲﴾

خَسِيعَةً أَنْبَصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ

درحالی که فروهشته باشند چشم‌های شان [از شرمندگی] پوشاند آنان را تَلَتْ و به تحقیق دعوت می شنیدند [در دنیا] به سجده کردن درحالی که ایشان تندرست بودند

۱۲ قَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ ۱۳ پس واگذار مرا با کسی را که تکذیب می کند این سخن [قرآن] را اکنون به تدریج آنها را فرو خواهیم گرفت از جایی که

لَا يَعْلَمُونَ ۱۴ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۱۵ آم تَسْتَلْهُمْ أَجْرًا فَهُمْ ۱۶ نمی دانند و مهلت می دهم آنان را بی گمان نقشه من استوار است ۱۵ یا مگر می خواهی از ایشان مزدی را پس ایشان

مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۱۶ آم عَنْدهُمْ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُوبُونَ ۱۷ فَاصْبِرْ ۱۸ از غرامتی [بزرگ] گرانبارند ۱۶ یا مگر نزدشان غیب است پس آنان می نویسند ۱۷ پس شکیبا باش

لِحُكْمٍ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۱۸ لَوْلَا ۱۹ برای حکم پروردگار خود و مباش مانند همد آن ماهی [یونس] آنگاه که ندا کرد درحالی که پیر اندوه بود ۱۸ اگر نبود

أَنْ تَذَرَهُمْ نِعْمَةً مِنْ رَبِّهِ لَنِذٌ ۲۰ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ۲۱ فَاجْنِبْهُ رَبَّهُ ۲۲ اینکه دریافت لورا نعمتی از پروردگارش البته انداخته می شد به بیابان خشک و بی گیاه درحالی که درخورد نکوهش بود ۲۱ باز برگزید لورا پروردگارش

فَجَعَلَهُ ۲۳ مِنَ الصَّالِحِينَ ۲۴ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ ۲۵ و قرار داد او را از شایستگان ۲۴ و هر آینه نزدیک است کسانی که کافر شدند که بلغزاند تو را با چشم‌های خود

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۲۶ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۲۷ چون شنیدند قرآن را و می گویند بی گمان او دیوانه است ۲۶ درحالی که نیست این قرآن مگر پندی برای جهانیان ۲۷

آیاتها

۵۲

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

ترتیبها

۶۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْحَاقَّةُ ۱ مَا الْحَاقَّةُ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۳ كَذَّبَتْ ثَمُودُ ۴

وَعَادُ ۵ بِالْقَارِعَةِ ۶ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا ۷ بِالطَّاغِيَةِ ۸ وَأَمَّا ۹

عَادُ ۱۰ فَأَهْلِكُوا ۱۱ بِرِيحٍ ۱۲ صَرْصَرٍ ۱۳ عَاتِيَةٍ ۱۴ سَخَرَهَا ۱۵ عَلَيْهِمْ ۱۶

سَبْعَ ۱۷ لَيَالٍ ۱۸ وَثَمَنِيَةَ ۱۹ أَيَّامٍ ۲۰ حُسُومًا ۲۱ فَتَرَى ۲۲ الْقَوْمَ ۲۳ فِيهَا ۲۴ صَرَغَى ۲۵

كَأَنَّهُمْ ۲۶ أَعْجَازُ ۲۷ نَخْلٍ ۲۸ خَاوِيَةٍ ۲۹ فَهَلْ تَرَى ۳۰ لَهُمْ ۳۱ مِنْ ۳۲ بَاقِيَةٍ ۳۳

گویی آنها تنه‌های درخت خرمای فرو افتاده اند ۲۹ پس آیا می بینی از ایشان هیچ باقی مانده ای ۳۳

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْخَاطِئَةِ ۙ فَعَصَوْا رَسُولَ

و انجام دادند فرعون و آنان که پیش از وی بودند و شهرهای واژگون شده گناه و خطا را ۹ پس نافرمانی کردند فرستاده

رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ۙ إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

پروردگار خود را پس بگرفت آنان را الله به کیفری سخت ۱۰ بی گمان ما وقتی که طغیان کرد آب برداشتیم شما را در کشتی روان

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ۙ فَإِذَا تَفَخَّ فِي الصُّورِ

۱۱ تا قرار دهیم آن [واقعۀ] را برای شما مایۀ پندی و نگهدارد و بفهمد آن را گوش شنوا ۱۲ پس چون دمیده شود در صور

نَفْخَةً وَاحِدَةً ۙ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۙ

دمیدن یک بار ۱۳ و برداشته شود زمین و کوه ها و درهم کوبیده شوند یکباره ۱۴

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۙ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

پس آن روز واقع شود آن واقع شونده ۱۵ و پاره شود آسمان پس آن در آن روز [آسمان] سست خواهد بود

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَزْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ

۱۶ و فرشتگان بر اطراف آن باشند و بردارند عرش پروردگار را بالای خود آن روز هشت فرشته

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۙ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ

۱۷ در آن روز عرضه می شوید [به پیشگاه الله] پوشیده نماند از شما هیچ پوشیده ای [از سرار شما] ۱۸ پس اما آن که داده شود

كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ ۙ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيَةَ ۙ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ

نامه اعمال او به دست راست او پس گوید بگیری بخوانید نامه اعمال مرا ۱۹ همانا من می دانستم که من خواهم رسید

حَسَابِيَةَ ۙ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۙ رَاضِيَةٌ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ

[یا] حساب [اعمال] خودم ۲۰ پس او در یک زندگانی پسندیده ای خواهد بود ۲۱ در بهشتی والا ۲۲

قُطِفُوا فِيهَا دَانِيَةٌ ۙ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

که میوه های آن در دسترس است ۲۳ بخورید و بنوشید گوارا به عوض آنچه پیش فرستاده بودید در روزهای

الْخَالِيَةِ ۙ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ ۙ فَيَقُولُ يَلَنِي لَأَأْتِئَنَّ كِتَابِيَةَ

گذشته ۲۴ و اما کسی که داده شود نامه اعمالش به دست چپ او پس گوید ای کاش داده نمی شد مرا نامه اعمال من

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَةَ يَلَنِيهَا ۙ كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۙ مَا أَغْنَىٰ

۲۵ و نمی دانستم که چیست حساب من ای کاش مرگ پایان بخش بود ۲۶ سودی نداشت

عَنِّي مَالِيَةَ ۙ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ خَذُوهُ ۙ فَعَلُوهُ ۙ ثُمَّ لَمَّا رَوَّحْتُم

به حال من دارایی من ۲۸ از دست برفت از من قدرت من ۲۹ بگیریید او را به [گردن] او طوق اندازید ۳۰ سپس در آتش برافروخته

صَلُّوهُ ۙ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۙ إِنَّهُ

دراغ کنید او را ۳۱ آنگاه در زنجیری که درازی آن هفتاد گز است در آورید او را ۳۲ همانا او

كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۙ وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۙ

کسی بود که ایمان نمی آورد به الله بزرگ ۳۳ و ترغیب نمی کرد به طعام دادن ۳۴ بینوا

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ

پس نیست برای او امروز در اینجا دوستی صمیمی ﴿۳۵﴾ و نیست او را هیچ خوردنی مگر از خونابه و چرک ﴿۳۶﴾ که نمی خورد آن را

إِلَّا الْخِطْثُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

مگر خطاکاران ﴿۳۷﴾ پس به تاکید سوگند به آنچه می بینید ﴿۳۸﴾ و به آنچه نمی بینید ﴿۳۹﴾

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

که این [قرآن] قطعاً گفتار فرستاده‌ای بزرگوارست ﴿۴۰﴾ و نیست آن سخن شاعری اندکی شما ایمان می آورید ﴿۴۱﴾

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ

و نیست سخن کاهنی شما اندکی فکر می کنید ﴿۴۲﴾ فروفرستاده شده از پروردگار جهانیان است ﴿۴۳﴾ و اگر

نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا

می بست بر ما برخی سخنان را ﴿۴۴﴾ قطعاً می گرفتیم از او دست راستش را [تاب و توان را از او می گرفتیم] ﴿۴۵﴾ سپس می بریدیم

مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَنَذِكْرٌ

رگ دل او را ﴿۴۶﴾ پس نبود از شما هیچ کس از او باز دارنده ﴿۴۷﴾ و همانا آن پندی است

لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى

برای پرهیزکاران ﴿۴۸﴾ و همانا ما می دانیم که برخی از شما تکذیب کنندگانید ﴿۴۹﴾ و همانا قرآن مایه حسرتی است بر

الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

کافران ﴿۵۰﴾ و همانا آن [قرآن] حق مسلم است ﴿۵۱﴾ پس به پاکی بستای نام پروردگار بزرگ خود را ﴿۵۲﴾

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

ترتیبها
۷۰آیاتها
۴۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِنْ

درخواست کرد درخواست کننده‌ای عذابی شدنی را ﴿۱﴾ برای کافران نیست برای آن هیچ بازدارنده‌ای ﴿۲﴾ از سوی

اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٢﴾ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي

الله دارای پایگاه‌های بلند ﴿۲﴾ بالا می روند فرشتگان و روح به سوی او در

يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَأَصْبَرَ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾

روزی که هست مقدار آن پنجاه هزار سال ﴿۴﴾ پس صبر کن صبری نیکو ﴿۵﴾

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلْ

همانا آنها می بینند آن را دور ﴿۶﴾ و ما می بینیم آن را نزدیک ﴿۷﴾ روزی که می شود آسمان مانند فلز گداخته

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْتَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ﴿١٠﴾

و می شود کوه‌ها مانند پشم رنگین ﴿۹﴾ و نپرسد هیچ دوستی از [حال] دوستی دیگر ﴿۱۰﴾

يُبْصِرُونَهُمْ ^۹ **يُودُ الْمُجْرِمُ** **لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِنَبِيِّهِ** ^{۱۱}
 درحالی که نمایانده شوند [دوستان به دوست می دارد بزهکار کاش به عوض دهد از عذاب آن روز فرزندان خود را ^{۱۱}
وَصَحْبَتِهِ ^{۱۲} **وَأَخِيهِ** ^{۱۲} **وَفَصِيلَتِهِ** **الَّتِي تُتَوِّبُهُ** ^{۱۳} **وَمَنْ فِي الْأَرْضِ**
 و همسرش و برادر خود را ^{۱۲} و خویشاوندانش را که او را پناه می دادند ^{۱۳} و هر که در زمین است
جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ^{۱۴} **كَلَّا إِنَّهَا** **لَظَنَىٰ** ^{۱۵} **نَزَاعَةَ** **لِلشَّوْىِ** ^{۱۶} **تَدْعُوا**
 همه را آنگاه نجات دهد ^{۱۴} چنین نیست همانا آن آتش زبانه می کشد ^{۱۵} درحالی که پوست رامی کند ^{۱۶} فرامی خواند
مَنْ **أَذْبَرَ** **وَقَوْلَىٰ** ^{۱۷} **وَجَمَعَ** **فَأَوْعَىٰ** ^{۱۸} **إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلُقٌ هَلُوعًا**
 هر که را که پشت گردانیده و روی بر تافته است ^{۱۷} و جمع کرده [مال را] و بیندوخته است ^{۱۸} همانا انسان آفریده شده آزمند ناشکیبا
إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ^{۱۹} **وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا** ^{۲۰} **إِلَّا**
^{۱۹} هرگاه برسد به او گزند ناله و بی تابی می کند ^{۲۰} و چون برسد به او خوبی بازمی دارد و بخل می ورزد ^{۲۱} مگر
الْمُصَلِّينَ ^{۲۲} **الَّذِينَ هُمْ** **عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ** ^{۲۳} **وَالَّذِينَ فِي**
 آن نماز گزاران ^{۲۲} آنان که خود بر نمازشان مداومت دارند ^{۲۳} و آنان که در
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ **مَّعْلُومٌ** ^{۲۴} **لِلسَّائِلِ** **وَالْمَحْرُومِ** ^{۲۵} **وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ**
 اموالشان حقی معلوم است ^{۲۴} برای گدا و محروم ^{۲۵} و آنان که تصدیق می کنند
بِیَوْمِ الدِّينِ ^{۲۶} **وَالَّذِينَ هُمْ** **مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ** **مُشْفِقُونَ** ^{۲۷} **إِنَّ عَذَابَ**
 روز جزاء را ^{۲۶} و آنان که خود از عذاب پروردگارشان بیمناکند ^{۲۷} همانا عذاب
رَبِّهِمْ **غَيْرُ مَأْمُونٍ** ^{۲۸} **وَالَّذِينَ هُمْ** **لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ** ^{۲۹} **إِلَّا عَلَىٰ**
 پروردگارشان ایمنی ناپذیر است ^{۲۸} و آنان که خود دامن هایشان را نگه دارندگان اند ^{۲۹} مگر بر
أَزْوَاجِهِمْ **أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ** **فَإِنَّهُمْ** **غَيْرُ مَلُومِينَ** ^{۳۰} **فَمَنْ أَبْغَىٰ** **وَرَاءَ**
 همسرانشان یا آنچه مالک شده دستهایشان [کنیزانشان] که [در این صورت] آنان درخور سرزنش نیستند ^{۳۰} پس هر که بجوید فراتر از
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ^{۳۱} **وَالَّذِينَ هُمْ** **لِأَمْتِهِمْ** **وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ**
 آن را پس آنان خود تجاوزگران اند ^{۳۱} و آنان که خود امانت ها و پیمان های خود را رعایت کنندگان اند
وَالَّذِينَ هُمْ **بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ** ^{۳۲} **وَالَّذِينَ هُمْ** **عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ**
 و آنان که خود به گواهی های خویش پایبندان اند ^{۳۲} و آنان که خود بر نمازشان محافظت می کنند
أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ^{۳۳} **فَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا** **قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ**
 آنان در بهشت هایی گرامی داشته شدگان اند ^{۳۳} پس چه شده است آنان که کفر ورزیدند به سوی تو شتابان اند
عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ^{۳۴} **أَيُّطَمَعُ** **كُلُّ أَمْرٍ** **مِّنْهُمْ**
 از جانب راست و از چپ گروه گروه شده اند ^{۳۴} آیا طمع می ورزد هر کسی از ایشان
أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ^{۳۵} **كَلَّا إِنَّهَا** **خَلَقْنَاهُمْ** **مِّمَّا يَعْلَمُونَ** ^{۳۶}
 که داخل شود به باغی پر نعمت ^{۳۵} نه چنین است همانا ما آفریده ایم آنان را از آنچه می دانند ^{۳۶}

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿۴۰﴾ عَلَيَّ أَن تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ
 پس به تاکید سوگند به پروردگار مشرق ها و مغرب ها که همانا ما تواناییم ﴿۴۰﴾ بر اینکه جایگزین کنیم بهتر از آنان را
 وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿۴۱﴾ فَذَرَهُمْ يَخْضَوْنَ ويَلْعَبُونَ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
 و نیستیم ما و امانده [و ناتوان] ﴿۴۱﴾ پس بگذار آنان را تا فرو روند در سخنان باطل و بازی کنند تا اینکه دیدار کنند آن روز خود را که
 يُوعَدُونَ ﴿۴۲﴾ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَى نَصَبٍ يُوفَضُونَ
 وعده داده شده اند ﴿۴۲﴾ روزی که برآیند از قبرها شتابان گویی که آنان به سوی نشانه ای می روند
 خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِفَهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۴۴﴾
 درحالی که فروافتاده چشم هایشان فرا گرفته ایشان را ذلتی [وصف ناپذیر] آن همان روزی است که وعده داده می شدند ﴿۴۴﴾

آیاتها
۲۸

سُورَةُ نُوحٍ

ترتیبها
۷۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 همانا ما فرستادیم نوح را به سوی قومش اینکه بیم ده قوم خود را پیش از آنکه بیاید به آنها
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۲﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
 عذابی دردناک ﴿۱﴾ گفت ای قوم من بی گمان من برای شما بیم دهنده ای آشکارم ﴿۲﴾ اینکه بپرستید
 اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا وَأَطِيعُوا مَا ﴿۳﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ
 الله را و پروا کنید از او و اطاعت کنید مرا ﴿۳﴾ که بپامزد برای شما برخی گناهان شما را و مهلت دهد شما را
 إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 تا سرآمدی معین همانا سرآمد الله چون بیاید به تأخیر نمی افتد اگر می دانستید [به اطاعت الله بازمی گشتید]
 قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿۵﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا
 گفت ای پروردگار همانا من دعوت کردم قوم خود را شب و روز ﴿۵﴾ پس نیفزود آنان را دعوت من جز
 فِرَارًا ﴿۶﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْبَعَهُمْ
 رمیدن ﴿۶﴾ و بی گمان من هرگاه که دعوت کردم آنان را تا بپامزدی [گناهان] ایشان را قرار دادند انگشتان خود را
 فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا
 در گوشه ایشان و به خود دریپچیدند جامه های خود را و پافشاری کردند [بر کفر] و تکبر ورزیدند
 ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿۸﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
 سپس بی گمان دعوت کردم آنان را با صدای بلند ﴿۸﴾ باز همانا من آشکار ساختم برای آنان و [نهانی] به راز نهادم
 لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿۹﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿۱۰﴾
 برای شان راز نهادنی پس گفتم آمرزش بخواهید از پروردگارتان زیرا او بسیار آمرزنده است ﴿۱۰﴾

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ فُرُوسًا [باران] آسمان را بر شما ریزان ﴿١١﴾ یاری دهد شما را با اموال و فرزندان و قرار دهد

لَكُمْ جَنَّاتٍ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَّا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ برای شما باغ هایی و قرار می دهد برای شما جوی هایی ﴿١٢﴾ چه شده شما را که در نظر نمی گیرید برای الله شکوه و بزرگی را ﴿١٣﴾

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ حَالِ آنکه آفریده است شما را گونه گونه ﴿١٤﴾ آیا ندیده اید چگونه آفریده الله هفت آسمان را

طَبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ طبقه طبقه ﴿١٥﴾ و قرار داده ماه را در میان آنها تابان و قرار داده است آفتاب را چراغی فروزان ﴿١٦﴾

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ مِنْهَا وَاللَّهُ رَؤُوفًا ﴿١٨﴾ و الله رویانیده است شما را از زمین رویدنی [شگرف] ﴿١٧﴾ سپس برمی گردانید شما را در آن و بیرون می آورد شما را و بیرون آوردنی [چنانکه باید] ﴿١٨﴾ و الله قرار داد برای شما زمین را بستری گسترده ﴿١٨﴾ تا در نوردید از آن

إِخْرَاجًا ﴿١٩﴾ وَجَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٠﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢١﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهِمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ رَامِهَای پهنآور را ﴿٢٠﴾ گفت نوح ای پروردگارم همانا آنان مرا نافرمانی کردند و پیروی کردند از کسی که نیفزوده او را

مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢٢﴾ وَمَكْرُؤًا نَبِيْرًا ﴿٢٣﴾ وَكَلَّمَ اللَّهُ نُوْحًا وَأَنصَرَّهُ إِلَى الْبَارِئِ ﴿٢٤﴾ مَالش و فرزندش مگر زیانکاری ﴿٢٢﴾ و نیرنگ زدند نیرنگی بس بزرگ ﴿٢٣﴾ و گفتند لَا تَذَرُنَّ آلَ الْهَنَکَ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٥﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا کَثِيْرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٦﴾ و نسرا ﴿٢٥﴾ و بی گمان گمراه کردند بسیاری را و میفزای ستمکاران را مگر گمراهی

مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِّنْ دُونِ أَنَا ن به سبب گناهانشان غرق گشتند و داخل شدند در آتش پس نیافتند برای خود در برابر

اللَّهُ أَنْصَارًا ﴿٢٧﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِيْنَ دِيَارًا ﴿٢٨﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٩﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيْ نَاسِیْاس را ﴿٢٧﴾ گفت نوح ای پروردگارم مگذار بر روی زمین از این کافران

مَنْ دَخَلَ بَيْتِيْ نَاسِیْاس را ﴿٢٧﴾ بیامرزد مرا و پدر و مادر مرا و هر کسی را که داخل شوید در خانه من

مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٣٠﴾ درحالی که مؤمن باشد و جمیع مردان مؤمن و زنان با ایمان را و میفزای ستمکاران را جز هلاکت

مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٣٠﴾ درحالی که مؤمن باشد و جمیع مردان مؤمن و زنان با ایمان را و میفزای ستمکاران را جز هلاکت

مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٣٠﴾ درحالی که مؤمن باشد و جمیع مردان مؤمن و زنان با ایمان را و میفزای ستمکاران را جز هلاکت

مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٣٠﴾ درحالی که مؤمن باشد و جمیع مردان مؤمن و زنان با ایمان را و میفزای ستمکاران را جز هلاکت

مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٣٠﴾ درحالی که مؤمن باشد و جمیع مردان مؤمن و زنان با ایمان را و میفزای ستمکاران را جز هلاکت

مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٣٠﴾ درحالی که مؤمن باشد و جمیع مردان مؤمن و زنان با ایمان را و میفزای ستمکاران را جز هلاکت

ترتیبها
۷۲

سُورَةُ الْجِنِّ

آیاتها
۲۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
بگو وحی شده به من که گوش فرادادند گروهی از جنیان پس گفتند همانا ما شنیدیم قرآنی

عَجَبًا ۱ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرَكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۲
شگفت آور ۱ که رهنمون می کند به هدایت پس ایمان آوردیم به آن و هرگز شریک نسازیم به پروردگار خود کسی را ۲

وَأَنَّهُ قَعَلَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۳ وَأَنَّهُ كَانَ
و اینکه بلند است شان پروردگار ما نگرفته است همسری را و نه فرزندی را ۳ و اینکه

يَقُولُ سَفِيهَنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۴ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنسُ
می گفت فردی نابخرد [از] ما بر الله سخنی ناروا ۴ و اینکه ما گمان می کردیم که هرگز نمی گویند انسان

وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۵ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
و جن بر الله دروغی را ۵ و اینکه مردانی از انسان که پناه می بردند به مردانی

مِّنَ الْجِنِّ فَرَادُوهُمْ رَهَقًا ۶ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
از جن و افزودند آنان را سرکشی ۶ و اینکه آنان گمان بردند چنانکه شما [انسان ها] گمان بردید که هرگز بر نیانگیزد

اللَّهُ أَحَدًا ۷ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِثْلَ حَرِّ سَا
الله کسی را ۷ و اینکه ما خواستیم دست یابیم به آسمان ولی یافتیم آن را پر شده از نگهبانان

شَدِيدًا وَشُهَبًا ۸ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلسَّمْعِ فَمَن
نیرومند و ستارگان آتشین ۸ و اینکه ما می نشستیم در نشستگاه هایی از آن برای شنیدن [خبرهای آسمانی] پس کسی که

يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدُ لَهُ شُهَابًا ۹ رَّصَدًا ۱۰ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرٌ أُرِيدُ
گوش فرادارد اکنون بیابد برای خود ستاره ای آتشین را در کمین ۱۰ و اینکه ما نمی دانیم آیا گزندی خواسته شده

يَمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۱۱ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ
در حق آنان که در زمین اند یا خواسته است در حق آنها پروردگارشان هدایت را ۱۱ و اینکه برخی از ما شایستگانند

وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا ۱۲ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ
و برخی از ما جز این اند ما بر راه های گوناگونیم ۱۲ و اینکه ما دانستیم که هرگز عاجز نتوانیم کرد

اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ ۱۳ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى
الله را در زمین و عاجز نتوانیم کرد او را با فرار کردن [از سلطه او] ۱۳ و اینکه ما چون شنیدیم هدایت [قرآن] را

ءَامَنَّا بِهِ ۱۴ فَمَن يُؤْمِنُ بِهِ ۱۵ فَلَا يَخَافُ بَحْسًا وَلَا رَهَقًا ۱۶
ایمان آوردیم به آن پس هر که ایمان آورد به پروردگارش پس نمی ترسد از هیچ کاستی و نه از هیچ ستمی ۱۶

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ

و اینکه برخی از ما فرمانبردار و برخی از ما ستمکارند پس کسانی که فرمانبردار شوند پس آنان

تَحَرَّوْا رَشَدًا ۱۴ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۱۵

برگزیدند هدایت ۱۴ و اما ستمکاران سرانجام خواهند بود برای دوزخ هیزمی ۱۵

وَأَلَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا ۱۶ لِنُقِنَهُمْ

و اینکه اگر استقامت کنند بر راه راست البته می نوشانیم به آنان آبی فراوان را ۱۶ تا بیازماییم ایشان را

فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۱۷ وَأَنَّ

در آن و هر که اعراض کند از ذکر پروردگارش وارد می کند او را در عذابی سخت ۱۷ و اینکه

الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۱۸ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ

مسجدها از آن الله هستند پس نخوانید با الله هیچ کس را ۱۸ و اینکه چون برخاست بنده الله

يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۱۹ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ

که بخواند او را نزدیک بود که بر او ازدحام کنند ۱۹ بگو جز این نیست که می خوانم پروردگار خود را و شریک نمی سازم

بِهِ أَحَدًا ۲۰ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۲۱ قُلْ إِنِّي

با او هیچ کس را ۲۰ بگو بی گمان من در اختیار ندارم برای شما هیچ زبانی و نه سودی را ۲۱ بگو بی گمان من

لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۲۲ إِلَّا بَلَاغًا

هرگز پناه ندهد مرا از [عذاب] الله هیچ کسی و هرگز نیابم جز او هیچ پناهاگی ۲۲ جز رساندن

مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَتِهِ ۲۳ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

از سوی الله و [رساندن] پیام های او [وظیفه ای ندارم] و هر که نافرمانی کند از الله و رسول او پس همانا برای اوست آتش دوزخ

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۲۴ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ

جاویدان باشند در آن همیشه ۲۴ تا وقتی که ببینند آنچه را وعده داده می شوند پس به زودی خواهند دانست

مَنْ أَضَعُفُ نَاصِرًا وَأَقْلُ عَدَدًا ۲۵ قُلْ إِنْ أَدْرَيْتَ أَقْرَبُ

که چه کسی ناتوان تر از جهت یاور و کمتر است به شمار ۲۵ بگو نمی دانم آیا نزدیک است

مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۲۶ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا

آنچه وعده داده می شوید یا قرار می دهد برای آن پروردگار من زمانی دراز را ۲۶ داننده غیب است پس

يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۲۷ إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ

آگاه نمی گرداند بر غیب خود هیچ کس را ۲۷ مگر کسی را که از او خشنود باشد از پیامبری پس همانا او

يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۲۸ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا

روانه می کند از پیش روی او و از پشت سرش نگهبانانی را [برای حفظ او] تا بداند [معلوم بدارد] که هر آینه رسانیده اند

رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَخَصَّىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۲۹

پیام های پروردگار خود را و احاطه یافته به آنچه که نزد ایشان است و آمار گرفته است هر چیزی را به شمار ۲۹

ترتیبها
۷۳

سُورَةُ الْمَزْمَلِ

آیاتها
۲۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ ❶ قُرْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ❷ نَضْفَهُ ❸ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا
ای جامه به خود پیچیده ❶ برخیز شب را جز اندکی ❷ نیمی از آن را یا بکاه از آن را اندکی

❹ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ❺ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
❸ یا بیفزای بر آن و شمرده بخوان قرآن را چنانکه باید ❹ همانا ما القامی کنیم بر تو سخنی

❻ نَقِيلًا ❼ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ❻ إِنَّ لَكَ فِي
سنگین را ❼ همانا برخاستن شب همان استوارتر است به قدم و پایدارتر است به گفتار ❻ همانا برای تو در

النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ❼ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ ❸ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ❸
روز تلاشی طولانی است ❼ و یاد کن نام پروردگارت را ❸ و منقطع شو به سوی او انقطاعی [شایسته] ❸

❹ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ❹ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ❶ وَأَصْبِرْ
پروردگار مشرق و مغرب، نیست الهی جز او ❹ پس بگیر او را کارساز ❶ و شکیبا باش

عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ❶ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
بر آنچه می گویند و ترک کن ایشان را به شیوه ای زیبا ❶ و بگذار مرا و تکذیب کنندگان

أُولِي النِّعَمَةِ وَمَهْلِكُمْ قَلِيلًا ❶ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا ❶
رفاه زده را و مهلت بده ایشان را اندکی ❶ همانا نزد ماست بندهای گران و آتشی افروخته ❶

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ❶ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
و خوراکی گلوگیر و عذابی دردناک ❶ روزی که بجند زمین و کوه ها

وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلًا ❶ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِدًا
و شدند کوه ها توده ای از ریگ روان ❶ همانا ما فرستادیم به سوی شما پیامبری را که گواه

عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ❶ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
بر شما است چنانکه فرستادیم به سوی فرعون پیامبری را ❶ پس نافرمانی کرد فرعون آن پیامبر را

فَأَخَذَتْهُ أَخْذَاً وَيْلًا ❶ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ ❶ إِنَّ كُفْرَكُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
پس گرفتیم او را به کيفری سخت ❶ پس چگونه نگاه می دارید [خود را از عذاب] اگر کفر بورزید روزی که می گرداند

الْوِلْدَانَ شِيبًا ❶ السَّمَاءُ مُنْفِطِرٌ ❶ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ❶
کودکان را پیران سفید مو ❶ آسمان شکافته گردد به سبب آن وعده الله انجام شدنی است ❶

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ❶ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ❶
همانا این پندی است پس هر که بخواهد بگیرد به سوی پروردگار خود راهی را ❶

﴿۱﴾ **إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثَهُ وَطَآئِفَهُ**
 همانا پروردگار تو می داند که تو برمی خیزی نزدیک به دو ثلث شب و [گاه] نصف آن و ثلث آن و گروهی
 مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ **وَاللَّهُ يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَّنْ تُحْصَوْهُ فَنَابَ**
 از کسانی که با تو هستند و الله اندازه گیری می کند شب و روز را دانسته است که هرگز نمی شمارید آن را از این رو برگشته است
 عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ
 بر شما [به رحمتش] اکنون بخوانید آنچه را که میسر باشد از قرآن الله می دانست که خواهید شد برخی از شما بیمار
 وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ **وَأَآخَرُونَ**
 و دیگران سفر می کنند در زمین می جویند از فضل الله [روزی] و دیگران
 يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 جنگ می کنند در راه الله پس بخوانید آنچه که میسر شود از آن [قرآن] و برپا دارید نماز را و بدهید
 الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ
 زکات را و وام دهید به الله و هر چه که پیش می فرستید برای خود از نیکی می یابید آن را
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا **اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ** ﴿۲۰﴾
 نزد الله همان بهتر و بزرگ تر از جهت پاداش و آمرزش بخوانید از الله به تحقیق الله آمرزگاری مهربان است ﴿۲۰﴾

ترتیبها ۷۴
 سُورَةُ الْمَدَائِنِ
 آیاتها ۵۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

يَأْتِيهَا الْمَدَائِرُ ﴿۱﴾ قُرْ فَأَنْذِرْ ﴿۲﴾ **وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ** ﴿۳﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿۴﴾
 ای جامه بر سر کشیده ﴿۱﴾ برخیز و بیم ده ﴿۲﴾ و پروردگارت را بزرگ بدار ﴿۳﴾ و جامه هایت را پاکیزه دار ﴿۴﴾
 وَالرُّجَزَ فَاهْجُرْ ﴿۵﴾ وَلَا تَمْنُنْ ﴿۶﴾ تَسْتَكْبِرُ ﴿۷﴾ **وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ** ﴿۸﴾
 و از پلیدی دوری گزین ﴿۵﴾ و منت منه که زیاده خواهی کنی ﴿۶﴾ و برای پروردگارت صبر کن ﴿۷﴾
 فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿۹﴾ فَذَلِكَ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿۱۰﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
 پس چون دمیده شود در صور ﴿۹﴾ پس آن روز روزی است دشوار ﴿۱۰﴾ بر کافران
 غَيْرُ يَسِيرٍ ﴿۱۱﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿۱۲﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا
 نیست آسان ﴿۱۱﴾ بگذار مرا با آن که آفریدم تنها ﴿۱۲﴾ و قرار دادم برای او مالی
 مَمْدُودًا ﴿۱۳﴾ وَبَيْنَ شُهُودًا ﴿۱۴﴾ وَمَهْدَتْ لَهُ **تَهِيدًا** ﴿۱۵﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
 فراوان را ﴿۱۳﴾ و پسرانی همگی حاضر ﴿۱۴﴾ و آماده کردم برای او [اسباب جاه و ثروت] چنان که باید ﴿۱۵﴾ باز طمع می کند
 أَنْ أَزِيدَ ﴿۱۶﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿۱۷﴾ سَأَرْهَقُهُ **صَعُودًا** ﴿۱۸﴾
 که زیاده هم [اورا] نه هرگز زیرو هست برای آیات ما لجوج و سرکش ﴿۱۷﴾ به زودی او را خواهیم افکند به دشواری [عذاب] ﴿۱۸﴾

إِنَّهُ فَكَرَّ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ

چرا که اندیشه کرد و سنجید که چگونه با قرآن مبارزه کند ﴿۱۸﴾ مرده باد چگونه سنجید و نقشه کشید ﴿۱۹﴾ باز هم مرده باد چگونه سنجید ﴿۲۰﴾ آنگاه نظر کرد

﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

﴿۲۱﴾ باز روی ترش کرد و پیشانی درهم کشید ﴿۲۲﴾ پس پشت گردانید و تکبر ورزید ﴿۲۳﴾ پس گفت نیست این قرآن مگر جادویی

يُؤْتَرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ

که نقل می شود ﴿۲۴﴾ نیست این [قرآن] مگر سخن بشر ﴿۲۵﴾ به زودی می اندازم او را در دوزخ ﴿۲۶﴾ و چه چیز آگاه کرد تو را

مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا بُقِيَ وَلَا نَذْرٌ ﴿٢٨﴾ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

که چیست دوزخ ﴿۲۷﴾ نه [عضوی را] باقی می گذارد و نه رها می کند ﴿۲۸﴾ سوزاننده و تغییر دهنده پوست است ﴿۲۹﴾ نوزده [نگهبان] است

﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً

﴿۳۰﴾ و قرار نداده ایم نگهبانان آتش را مگر فرشتگان و قرار نداده ایم شمار ایشان را مگر آزمونی

لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ءِيمَانًا

برای کافران تا یقین کنند کسانی که داده شده اند کتاب و تا افزون شود کسانی که ایمان آورده اند ایمانشان

وَلَا يَزَنَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

و در تردید نیفتند کسانی که داده شده به آنها کتاب و [همچنین] مؤمنان و سرانجام می گویند آنان که در دل های ایشان مرضی است

وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي

و کافران که چه چیز اراده کرده است الله باین وصف [عدد ملائکه] این چنین گمراه می کند الله هر کس را که بخواهد و راه می نماید

مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا

هر کس را که بخواهد و نمی داند [شمار] سپاهیان پروردگارت را جز او و نیست این جز بندی برای آدمیان ﴿۳۱﴾ چنین نیست

وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَصْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحْدَى

[که کافران می پندارند] سوگند به ماه ﴿۳۲﴾ و سوگند به شب چون پشت کند ﴿۳۳﴾ و سوگند به صبح آنگاه که آشکار شود ﴿۳۴﴾ همانا [دوزخ] یکی از

الْكِبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرًا ﴿٣٦﴾ لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾ كُلُّ

بزرگ ترین پدیده هاست ﴿۳۵﴾ در حالی که بیم دهنده آدمیان است ﴿۳۶﴾ برای هر که بخواهد از شما که [در کار خیر] پیش شود یا پس ماند ﴿۳۷﴾ هر

نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّتٍ يَنْسَاءُ لُونُ

کسی به آنچه کسب کرده در گرو است ﴿۳۸﴾ مگر راستی ها ﴿۳۹﴾ در باغ هایی می پرسند از یکدیگر

﴿٤٠﴾ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنْ

﴿۴۰﴾ از احوال بزهکاران ﴿۴۱﴾ چه چیز داخل کرد شما را در دوزخ ﴿۴۲﴾ گویند نبودیم از

الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمْ أَلْمَسِكِينَ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ

نماز گزاران ﴿۴۳﴾ و اطعام نمی کردیم بینوایان را ﴿۴۴﴾ و فرومی رفتیم [در باطل] با

الْخَاطِئِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نُكَذِّبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾

فروروندگان [در باطل] ﴿۴۵﴾ و تکذیب می کردیم روز جزا را ﴿۴۶﴾ تا آن که به سراغ ما آمد باور قطعی مرگ ﴿۴۷﴾

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا هُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ
پس سود ندهد آنان را شفاعت کنندگان ﴿۴۸﴾ پس چه شده است آنان را که از تذکره می گردانانند

﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يُرِيدُ
﴿۴۹﴾ گویا آنان خران رمنده اند ﴿۵۰﴾ که گریخته باشند از شیرازیان ﴿۵۱﴾ بلکه می خواهد

كُلَّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوَفَّىٰ صُحُفًا مُّنْشَرَةً ﴿٥٢﴾ بَلْ لَا يَخَافُونَ
هر شخصی از ایشان که به او داده شود نامه های سرگشاده ﴿۵۲﴾ [نه] چنین نیست بلکه نمی ترسند

الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾
از آخرت ﴿۵۳﴾ چنین نیست همانا آن [قرآن] پندی است ﴿۵۴﴾ پس هر که خواهد [که پند گیرد] یاد کند آن را ﴿۵۵﴾

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ النَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾
و یاد نمی کنند مگر اینکه بخواهد الله اوست که در خور پروا داشتن است و اوست که در خور آمرزیدن است ﴿۵۶﴾

ترتیبها ۷۵
سُورَةُ الْقِيَامَةِ
آیاتها ۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ اَيَحْسَبُ
به تاکید سوگند به روز رستاخیز ﴿۱﴾ و به تاکید سوگند به نفس ملامت کننده بر بدی [که برانگیخته می شود] ﴿۲﴾ آیا می پندارد

الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامَهُ ﴿٣﴾ بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ﴿٤﴾ بَلْ
انسان که جمع نخوهم کرد استخوان هایش را ﴿۳﴾ آری [جمع می کنیم] درحالی که توانیم بر اینکه درست کنیم سرانگشتان او را ﴿۴﴾ بلکه

يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾
می خواهد انسان که به گناه پرتازد پیش روی خود [آینده اش را] ﴿۵﴾ می پرسد کی خواهد بود روز رستاخیز ﴿۶﴾ آنگاه که خیره شود چشم

وَحَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ﴿١٠﴾
و تیره گردد ماه ﴿۸﴾ و جمع شوند آفتاب و ماه ﴿۹﴾ گوید انسان در آن روز

أَيْنَ الْمَفْرُكُ ﴿١٠﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١١﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾ يُنبِئُ الْإِنْسَانُ
کجاست گریزگاه ﴿۱۰﴾ هرگز پناهی نیست ﴿۱۱﴾ به سوی پروردگار تو است آن روز قرارگاه ﴿۱۲﴾ خبر داده می شود انسان

يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ
در آن روز به آنچه پیش فرستاده و برجای نهاده است ﴿۱۳﴾ بلکه انسان بر نفس خود بینا است ﴿۱۴﴾ اگرچه پیش آورد

مَعَاذِيرَهُ ﴿١٥﴾ لَا تَحْرُكَ بِهِ لِسَانُكَ لَتَعْجَلَ بِهِ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
عذرهای خود را ﴿۱۵﴾ مجنبان بخواندن قرآن زبان خود را تا تعجیل کنی به [حفظ کردن] آن ﴿۱۶﴾ همانا بر عهده ماست جمع کردن آن

وَقُرْءَانَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَانْبَعَثَ ﴿١٨﴾ قُرْءَانَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿٢٠﴾
و خواندن آن ﴿۱۷﴾ پس چون بخوانیم آن را پس پیروی کن خواندن آن را ﴿۱۸﴾ آنگاه بی گمان بر ماست بیان آن ﴿۱۹﴾

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ (۲۰) **وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ** (۲۱) **وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ** (۲۲)
 چنین نیست بلکه دوست می دارید دنیای زودگذر را (۲۰) و وامی گنارید آخرت را (۲۱) روی هایی در آن روز شادابند (۲۲)
إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ (۲۳) **وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ** (۲۴) **تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ** (۲۵)
 به پروردگارش نگرنداند (۲۳) و روی هایی در آن روز درهم کشیده اند (۲۴) گمان برد که انجام گیرد بالو رفتاری کمر شکن (۲۵)
كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ (۲۶) **وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ** (۲۷) **وَضُرَّتْ عَنْهُ الْفِرَاقُ** (۲۸) **وَالْتَفَتَتْ**
 چنین نیست آنگاه که برسد جان به گلو (۲۶) و گفته شود کیست افسونگری (۲۷) و گمان برد که این است وقت جدایی (۲۸) و بپیچد
السَّاقِ إِلَىٰ رَبِّكَ (۲۹) **يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ** (۳۰) **فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ**
 ساق پای او به ساق [دیگرش] (۲۹) به سوی پروردگار تو است در آن روز (۳۰) پس نه تصدیق کرد و نه نماز گزارد
وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ (۳۱) **ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ** (۳۲) **يَتَمَطَّىٰ** (۳۳) **أَوَّلَىٰ لَكَ**
 (۳۱) ولیکن تکذیب کرد و روی برتافت (۳۲) آنگاه برفت به سوی خانواده اش به خود می بالد (۳۳) وای بر تو
فَأَوَّلَىٰ (۳۴) **ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ** (۳۵) **أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى** (۳۶)
 پس وای بر [تو] (۳۴) باز وای بر تو پس وای بر [تو] (۳۵) آیا می پندارد انسان که رها می شود بیهوده [و مهمل] (۳۶)
أَلَمْ يَكْ نُطْفَعْ مِنْ مَنِيٍّ (۳۷) **ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً** (۳۸) **فَخَلَقَ** (۳۹) **فَسَوَّيْنَاهُ** (۴۰) **فَجَعَلْنَاهُ**
 آیا نبوده آبی ناچیز از منی (۳۷) ثم كان علقه (۳۸) فخلق (۳۹) پس قرار داد از آن (۴۰) پس قرار داد از آن
الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ (۴۱) **أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَيَّ** (۴۲) **أَنْ يُخْجِيَ الْوَلَدَ** (۴۳)
 دو گونه نر و ماده را (۴۱) آیا نیست چنین آفریننده ای توانا بر (۴۲) اینکه زنده کند مردگان را (۴۳)

آیاتها

۳۱

سُورَةُ الْإِنشَانِ

ترتیبها

۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا (۱)
 هر آینه گذشته است بر انسان برهه ای از زمان که نبوده است چیزی قابل ذکر (۱)
إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ (۲) **نَبْتَلِيهِ** (۳) **فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا**
 بی گمان ما آفریدیم انسان را از نطفه ای درهم آمیخته (۲) درحالی که می آزماییم او را (۳) پس گردانیدیم او را شنوای
بَصِيرًا (۴) **إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ** (۵) **إِمَّا شَاكِرًا** (۶) **وَلِمَّا كَفُورًا** (۷)
 بینا (۴) همانا ما هدایت کردیم او را (۵) به راه [راست] (۶) درحالی که یا سپاسگزار است و یا ناسپاس (۷)
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا (۸) **وَأَغْلَلَ** (۹) **وَسَعِيرًا** (۱۰) **إِنْ**
 همانا ما آماده ساخته ایم برای کافران (۸) زنجیرها (۹) و طوق ها و آتش برافروخته را (۱۰) بی گمان
الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ (۱۱) **مِنَ كَأْسٍ** (۱۲) **كَأْفُورًا** (۱۳)
 نیکان (۱۱) می نوشند (۱۲) از پیاله ای (۱۳) که آمیزه آن کافور است (۱۳)

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْأَنْذَرِ وَيَخَافُونَ
چشمه ای که می نوشند از آن بندگان الله روان می سازند آن را روان کردنی ﴿٦﴾ وفا می کنند به نذر و می ترسند

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسْكِنًا
از روزی که هست شر آن فراگیر ﴿٧﴾ و می خوراندند طعام را با وجود دوست داشتن آن به بینوا

وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطَعُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
و یتیم و اسیر ﴿٨﴾ [گویند] همانا می خورائیم شما را برای خشنودی الله نمی خواهیم از شما پاداشی و نه سپاسی را

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ﴿٩﴾ فَوَقَّعْنَاهُم مِّنْ ذَلِكِ
﴿٩﴾ همانا ما می ترسیم از پروردگار خود روزی که گرفته [و] بسیار سخت است ﴿٩﴾ پس نگهداشت آنان را الله از شر آن

الْيَوْمِ وَلَقَّعْنَاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَيْنَاهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
روز و رسانید به ایشان خرمی و شادمانی را ﴿١١﴾ و پاداش داد به ایشان به سبب اینکه شکیبایی کردند بهشت و جامه ابریشمی را

مُتَّكِئِينَ ﴿١٢﴾ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
﴿١٢﴾ تکیه کنندگان اند در آن بر تخت ها نمی بینند در آن آفتابی و نه سرمای را ﴿١٣﴾

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِثَانِيَةٍ
و نزدیک است بر ایشان سایه های آن و فرود آمده است میوه های آن فرود آمدنی ﴿١٤﴾ و گردانیده می شود بر ایشان ظرف هایی

مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
از نقره و تنگ هایی که باشند بلورین ﴿١٥﴾ بلورهایی نقره فام که آنها را اندازه گیری کرده اند اندازه کردند ﴿١٦﴾

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِنْ أَجْهَازِ زَبْجِيلَآ ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلًا
و نوشانیده شوند در آنجا پیمانه ای که هست آمیزه اش زنجبیل ﴿١٧﴾ چشمه ای در آن که نامیده می شود سلسبیل

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ﴿١٨﴾
﴿١٨﴾ و می گردند بر گردشانشان نوجوانانی که همیشه نوجوان باشند چون ببینی ایشان را می پنداری ایشان را مروارید پراکنده اند

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُدُسٌ
﴿١٩﴾ و چون بنگری آنجا ببینی نعمت های فراوان و فرمانروایی بزرگی را ﴿٢٠﴾ بالایشان جامه های ابریشم نازک

خَضِرٌ وَأَسْتَبْرَقٌ وَحُلُوعًا أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمُ رِبَاهِمُ شَرَابًا
سبز رنگ و ابریشم ستبر است و پوشانیده شوند دستواره هایی از نقره و بنوشاند به ایشان پروردگارش شرابی

طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا
﴿٢١﴾ پاک را ﴿٢٢﴾ همانا این هست برای شما پاداشی و باشد کوشش شما سپاس داشته شده ﴿٢٢﴾ همانا

نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
ما فرود آوردیم بر تو قرآن را فرود آوردنی ﴿٢٣﴾ پس شکیبا باش برای حکم پروردگارت و اطاعت مکن

مِّنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾
از ایشان گنهکار یا ناسپاسی را ﴿٢٤﴾ و یاد کن نام پروردگارت را صبح و شام ﴿٢٥﴾

وَمِنْ أَيْلٍ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ اِنْ
و بخشی از شب را سجد کن برای او و به پاکی بستی او را [در] شبی دراز بی گمان
هَؤُلَاءِ يَحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ تَحَنُّ
این گروه دوست می دارند دنیای زودگذر را و وامی گذارند پشت سر خود روزی گران را ما
خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمَثَلَهُمْ تَبْدِيلًا
آفریدیم آنان را و محکم کردیم بندهای بدنشان را و هرگاه بخواهیم جایگزین کنیم مانندشان را جایگزین کردنی
﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾
همانا این پندی است پس هر که خواهد در پیش گیرد به سوی پروردگار خود راهی را
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾
و نمی خواهید شما مگر اینکه بخواهد الله بی گمان الله هست بس دانای سنجیده کار
يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾
داخل می کند هر که را خواهد در رحمت خود و برای ستمکاران آماده کرده است برایشان عذابی دردناک را

آیاتها

۵۰

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

ترتیبها

۷۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿١﴾ فَالْعَصْفِ عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ﴿٣﴾
سوگند به آن فرستاده های پیایی ﴿١﴾ که توفنده اند توفینی ﴿٢﴾ و سوگند به آن پراکندگان پراکنندی ﴿٣﴾
فَالْفَرْقَتِ فَزًّا ﴿٤﴾ فَالْمَلَقَتِ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عَذْرًا أَوْ نَذْرًا ﴿٦﴾ إِنَّمَا
که جدایی افکنان اند جدا کردنی ﴿٤﴾ آنگاه آفاه کنندگان اند ذکر را ﴿٥﴾ تا حاجتی باشد [برای خویشتن] یا هشداری باشد [برای بدن] ﴿٦﴾ همانا آنچه
تُوعَدُونَ لَوْعَةً ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرْجَتْ ﴿٩﴾
وعده داده شده اید قطعاً واقع شدنی است ﴿٧﴾ پس آنگاه که ستارگان محو شوند ﴿٨﴾ و چون آسمان شکافته شود
﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أَقْنَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُحِلَّتْ ﴿١٢﴾
﴿١٠﴾ و آنگاه که کوه ها خرد پراکنده گردند ﴿١٠﴾ و آنگاه که برای پیامبران وقت معین شود ﴿١١﴾ برای کدامین روز تعیین وقت شده است
﴿١٢﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَبَلْ يَوْمَئِذٍ
﴿١٣﴾ برای روز داوری [و جدایی] ﴿١٣﴾ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست روز داوری [و جدایی] ﴿١٤﴾ وای در آن روز
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ تَهْلِكْ أَلَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخَرِينَ ﴿١٧﴾
بر تکذیب کنندگان ﴿١٥﴾ آیا هلاک نکردیم پیشینیان را ﴿١٦﴾ باز در پی آنها هلاک می کنیم پسینیان را
﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَبَلْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾
این چنین می کنیم با بزهکاران ﴿١٨﴾ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿١٩﴾

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ
 آیا نیافریدیم شما را از آبی پست و بی ارزش ﴿۲۰﴾ پس قرار دادیم آن را در قرارگاهی استوار ﴿۲۱﴾ تا اندازه ای
 مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾
 معین ﴿۲۲﴾ باز اندازه گرفتیم آن را و خوب تواناییم ﴿۲۳﴾ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۲۴﴾
 أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
 آیا قرار ندادیم زمین را دربرگیرنده ﴿۲۵﴾ زندگان و مردگان ﴿۲۶﴾ و قرار دادیم در زمین کوه های
 شَمَخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾
 بلند را و نوشانیدیم به شما آبی گوارا را ﴿۲۷﴾ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۲۸﴾
 أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثٍ
 بروید به سوی همان چیزی که شما آن را تکذیب می کردید ﴿۲۹﴾ بروید به سوی سایه ای که سه
 شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظِلِّلَ وَلَا يَغْنِي مِنَ الْهَبِّ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
 شعبه است ﴿۳۰﴾ نه سایه بان است و نه بازمی دارد از زبانه آتش را ﴿۳۱﴾ همانا آن آتش می اندازد شراره هایی را
 كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جُمُلٌ صَفَرٌ ﴿٣٣﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
 مانند قصر ﴿۳۲﴾ گویا آن شترانی زرد رنگ اند ﴿۳۳﴾ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۳۴﴾
 هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَرِضُونَ ﴿٣٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
 این روزی است که سخن نمی گویند ﴿۳۵﴾ و اجازه داده نشود به ایشان که عذرخواهی کنند ﴿۳۶﴾ وای در آن روز
 لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ﴿٣٨﴾ جَمَعْنَكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ فَإِنْ كَانَ
 بر تکذیب کنندگان ﴿۳۷﴾ این روز دلاوری و جدایی [حق از باطل] است جمع کردیم شما و پیشینیان را ﴿۳۸﴾ پس اگر هست
 لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٣٩﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي
 شما را نیرنگی در حق من نیرنگ ورزید ﴿۳۹﴾ وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۴۰﴾ همانا پرهیزکاران در
 ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوْكَةٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
 سایه ها و [در کنار] نهرهایند ﴿۴۱﴾ و میوه ها از آنچه دلخواهشان است ﴿۴۲﴾ بخورید و بیاشامید گوارایتان باد
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
 به پاداش آنچه می کردید ﴿۴۳﴾ همانا ما این چنین پاداش می دهیم نیکوکاران را ﴿۴۴﴾ وای در آن روز
 لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُوا وَتَمَنَعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ تَجْرُمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
 بر تکذیب کنندگان ﴿۴۵﴾ بخورید و بهره برگیرید اندکی همانا شما بزهکارید ﴿۴۶﴾ وای در آن روز
 لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيْلٌ
 بر تکذیب کنندگان ﴿۴۷﴾ و چون گفته شود به ایشان رکوع کنید رکوع نمی کنند ﴿۴۸﴾ وای
 يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٥٠﴾
 در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۴۹﴾ پس به کدامین سخن بعد از آن ایمان می آورند ﴿۵۰﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
از چه می پرسند [مردم] از یکدیگر ﴿١﴾ از آن خبر بزرگ ﴿٢﴾ که ایشان در آن اختلاف دارند ﴿٣﴾
- كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾
چنین نیست به زودی خواهند دانست ﴿٤﴾ باز هم چنین نیست به زودی خواهند دانست ﴿٥﴾ آیا قرار ندادیم زمین را بسترى [برای زندگانی] ﴿٦﴾
- وَالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾
و کوه ها را میخ ها ﴿٧﴾ و آفریدیم شما را جفت جفت [نر و ماده] ﴿٨﴾ و قرار دادیم خواب شما را سبب آرامش
- وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَانْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّاتٍ اَزْ اَبْرَهِائِي فَشَارِنْدَه اَبِي رِيْزَانِ رَا ﴿١٦﴾ تَا بَرَاوَرِيْمَ بِهٖ وَاسْطَہٗ اَنْ دَانِهٖ وَگِيَاهٖ رَا ﴿١٧﴾ وَبَاغِ هَايِ
- اَلْفَاافَا ﴿١٨﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا ﴿١٩﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا ﴿٢٠﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿٢١﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٢﴾ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢٣﴾ لِلطَّاغِيْنَ مَثَابًا ﴿٢٤﴾ لِّبِثِّينَ فِيْهَا اَحْقَابًا ﴿٢٥﴾ لَا يَذُوقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٦﴾ اِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٧﴾ جَزَاءً وِفَاقًا ﴿٢٨﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ﴿٢٩﴾ وَكَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٣٠﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ اَخْصَيْنٰهُ كِتَابًا ﴿٣١﴾ فَذُوقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ﴿٣٢﴾
- درهم پیچیده ﴿١٨﴾ بی گمان روز داوری [و جدایی] هست وعده گاه [مردم] روزی که دمیده شود در صور
پس می آید فوج فوج ﴿٢٠﴾ و گشوده شود آسمان و می شود دارای درهایی ﴿٢١﴾ و روان کرده شوند
کوه ها پس شوند همچون سراب ﴿٢٢﴾ بی شک دوزخ هست در کمین ﴿٢٣﴾ برای سرکشان
بازگشتگاهی است ﴿٢٤﴾ درنگ کنندگان در آن سالیانی ﴿٢٥﴾ نمی چشند در آنجا خنکی و نه نوشیدنی را
مگر آب داغ و خونابه ای بدبو ﴿٢٧﴾ پاداشی موافق [کردار آنها] ﴿٢٨﴾ چرا که آنان خود
امید نداشتند به حسابی ﴿٢٩﴾ و تکذیب می کردند آیات ما را سخت ﴿٣٠﴾ و هر چیزی را
شمارش کرده ایم به نوشتن ﴿٣١﴾ پس بچشید که هرگز نه افزایش بر شما جز عذاب را ﴿٣٢﴾

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۚ (۲۱) حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۚ (۲۲) وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۚ (۲۳) وَكَأْسًا
 بی گمان برای پرهیزکاران کامیابی است (۲۱) باغ ها و انگورها (۲۲) و دوشیزگانی نارستان هم سال (۲۳) و جام های
 دِهَاقًا ۚ (۲۴) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۚ (۲۵) جَزَاءُ مَن رَّبِّكَ عَطَاءٌ
 لبریز (۲۴) نمی شنوند در آنجا سخنان بیهوده و نه تکذیب سخنی را (۲۵) پاداشی است از جانب پروردگار عطا
 حِسَابًا ۚ (۲۶) رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ (۲۷) الرَّحْمَنُ ۚ لَا يَمْلِكُونَ
 از روی حساب (۲۶) پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آن دو است (الله) مهر گستر نتوانند
 مِنْهُ خِطَابًا ۚ (۲۷) يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَأِئِكَةُ صَفًّا ۚ لَا يَتَكَلَّمُونَ
 در برابر او هیچ سخنی را (۲۷) روزی که می ایستند روح و فرشتگان به صف سخن نگویند
 إِلَّا مَن أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ ۚ وَقَالَ صَوَابًا ۚ (۲۸) ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۚ فَمَن
 مگر کسی که اجازه دهد او را (الله) مهر گستر و گوید [گفتاری] درست (۲۸) آن روزا روز حق است پس هر که
 شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۚ (۲۹) إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
 خواهد بگیرد به سوی پروردگار (۲۹) راه بازگشتی را (۲۹) همانا ما بیم دادیم شما را از عذابی نزدیک روزی که
 يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۚ (۳۰)
 بنگرد آدمی چیزی را که پیش فرستاده است با دو دستش و گوید کافر کاشکی من می بودم خاک (۳۰)

ترتیبها
۷۹

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

آیاتها
۴۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ۚ (۱) وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا ۚ (۲) وَالسَّيِّحَاتِ سَبْحًا ۚ
 سوگند به آن فرشتگان برکننده به طور کامل (۱) و سوگند به آن برگردندگان به آرامی (۲) و سوگند به آن فرشتگان شناور که شنواری
 ۳ فَالسَّيِّفَاتِ سَبْحًا ۚ (۴) فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۚ (۵) يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۚ
 پس پیشی گیرندگان اند پیشی گرفتنی (۴) آنگاه تدبیر کنندگان هرکاری هستند (۵) در روزی که به لرزه درآید آن بانگ عظیم [لرزه افکن]
 ۶ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۚ (۷) قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۚ (۸) أَبْصَرُهَا ۚ
 (۶) به دنبال آن بانگی دیگر برآید (۷) دل هایی در آن روز ترسانند (۸) چشم های آنها
 خَشَعَةً ۚ (۹) يَقُولُونَ أَيْنَا لِمَرَدُّدُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۚ (۱۰) أَيْنَا كُنَّا
 فرو افتاده است (۹) می گویند آیا ما بر خواهیم گشت به حالت اول (۱۰) آیا وقتی که شویم
 عِظْمًا تَحَرَّةً ۚ (۱۱) قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ ۚ (۱۲) فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
 استخوان های پوسیده (۱۱) به مسخره گویند این در این هنگام بازگشتی زیان آور خواهد بود (۱۲) پس آن یک فریاد است
 وَحْدَةً ۚ (۱۳) فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۚ (۱۴) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۚ (۱۵)
 و بس (۱۳) پس ناگهان ایشان در روی زمین حاضر می شوند (۱۴) آیا رسیده است به تو داستان موسی (۱۵)

- إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ (۱۷) أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝ (۱۸) فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ ۝ (۱۹) وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَخَشَىٰ ۝ (۲۰) فَآرَاهُ آيَةً الْمِكْرِبِ ۝ (۲۱) فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝ (۲۲) ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ ۝ (۲۳) فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ۝ (۲۴) فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝ (۲۵) فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝ (۲۶) وَإِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ۝ (۲۷) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيْنَاهَا ۝ (۲۸) وَأَغَطَّشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝ (۲۹) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝ (۳۰) أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝ (۳۱) وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝ (۳۲) مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝ (۳۳) فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ ۝ (۳۴) الْكُبْرَىٰ ۝ (۳۵) يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝ (۳۶) وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ ۝ (۳۷) لِمَنْ يَرَىٰ ۝ (۳۸) فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۝ (۳۹) وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۝ (۴۰) فَإِنَّ الْجَحِيمَ ۝ (۴۱) هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝ (۴۲) وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۝ (۴۳) وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۝ (۴۴) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۝ (۴۵) يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ۝ (۴۶) قُلْ إِنَّمَا أَمْرٌ إِلَىٰ رَبِّكَ مُّتَمَرِّدٌ ۝ (۴۷) لَّا يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ إِلَّا عَشِيشٌ أَوْ ضُحَاهَا ۝ (۴۸) مَنْ يَخْشَاهَا ۝ (۴۹) كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُورَثُهَا لِرَبِّهَا ۝ (۵۰) لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ۝ (۵۱)
- آنگاه که ندا داد او را پروردگارش در سرزمین پاک «طوی» ۱۷ برو به سوی فرعون همانا او سرکشی کرده است ۱۷
فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى ۱۸ و راه نمایم تو را به سوی پروردگارت پس بترسی ۱۹ پس بنمودش
آیة المکرب ۲۰ پس تکذیب کرد و نافرمانی نمود ۲۱ پس پشت گردانید درحالی که می کوشید ۲۲ پس گرد آورد همه را
فنادی ۲۳ پس گفت منم پروردگار برتر شما ۲۴ پس گرفتار کرد او را الله به عذاب آخرت و دنیا
۲۵ و آنرا آفریدن شما دشوارتر است یا آسمان که بنا نمود آن را
۲۶ همانا در این [داستان] عبرتی است برای کسی که بترسد ۲۷
۲۸ برافراشت سقفش را و آن را برداخت ۲۸ و تاریک کرد شب آن را و آشکار نمود روشنی روز آن را ۲۹
و زمین را پس از آن صاف و هموار نمود ۳۰ برآورد از زمین آب آن را و چراگاه آن را ۳۱
و الجبال ارسها ۳۲ استوار ساخت ۳۲ تا بهره مندی ای باشد برای شما و برای چهارپایان شما ۳۳ پس وقتی که بیاید بزرگ ترین
۳۴ و البرزخ ۳۵ روزی که به یاد آورد انسان آنچه کوشش کرده است ۳۶ و پدیدار شود دوزخ را
۳۷ برای هرکس که ببیند ۳۸ پس هرکه سرکشی کرده باشد ۳۷ و ترجیح داده باشد زندگانی دنیا را ۳۸ پس بی گمان، دوزخ
۳۹ همان جایگاه اوست ۳۹ و اما کسی که بترسد از ایستادن در حضور پروردگارش و بازدارد نفس را از هوس
۴۰ پس بی گمان، بهشت همان جایگاه اوست ۴۱ می پرسند از تو درباره رستاخیز که کی است وقوع آن
۴۲ چه کار تو را از یاد آن ۴۲ به سوی پروردگار توست فرجام آن ۴۳ همانا تو بیم دهنده ای
۴۴ من بخشها ۴۵ گویا که آنان روزی که ببینند آن را درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر شامگاهی یا چاشتگاه آن ۴۶
۴۷ که کسی را که می ترسد از آن ۴۷ گویا که آنان روزی که ببینند آن را درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر شامگاهی یا چاشتگاه آن ۴۸
۴۹ که کسی را که می ترسد از آن ۴۹ گویا که آنان روزی که ببینند آن را درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر شامگاهی یا چاشتگاه آن ۵۰
۵۱ که کسی را که می ترسد از آن ۵۱ گویا که آنان روزی که ببینند آن را درنگ نکرده بودند [در دنیا] مگر شامگاهی یا چاشتگاه آن ۵۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٗ يَزْكَى ۳) أَوْ رَوَى تَرَشُّكَ رِخَ وَرَخَ بِرِثَافَتِ ۱) به سبب آنکه بیامد پیش او آن نابینا ۲) و چه چیزی آگاهت می سازد شاید او به پاکی گراید ۳) یا

يَذْكُرُ فَتَنْفَعُهُ الذِّكْرَى ۴) أَمَّا مِنْ ۵) اسْتَعْفَى ۶) فَانْتَ لَهُ تَصَدَّى ۷) پند گیرد پس سود دهد او را ۴) اما آن که خود را بی نیاز بیند ۵) از هدایت ۶) پس تو به او می پردازی ۷)

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكَى ۷) وَأَمَّا مِنْ ۸) جَاءَكَ يَسْعَى ۹) وَهُوَ يَخْشَى ۱۰) فَانْتَ وَنِيسَتِ بِرِعهْدَةِ تُو که به پاکی نگراید ۷) و اما آن که آمد پیش تو شتابان ۸) و او می ترسد ۹) پس تو

عَنْهُ نَلْهَى ۱۰) كَلَّا إِنَّهَا لَذِكْرَةٌ ۱۱) لِمَنْ شَاءَ ذِكْرُهُ ۱۲) فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۱۳) لِرَوَى [به دیگری] مشغول می شوی ۱۰) چنین نیست ۱۱) همانا این آیات پنداست ۱۲) پس هر که خواهد از آن پند گیرد ۱۳) در صحیفه های ارجمند

۱۳) مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۱۴) بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۱۵) كِرَامٍ ۱۶) بَرَرَةٍ ۱۷) قُلْ الْإِنْسَنُ ۱۸) بَلَدٌ مَّرْتَبَةٌ ۱۹) پاكيزه ۱۴) به دست نویسندگان ۱۵) بزرگ منش نیکو کردار ۱۶) کشته باد انسان

مَا أَكْفَرَهُ ۱۷) مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۱۸) مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ ۱۹) فَقَدَرَهُ ۲۰) ثُمَّ جَقْدَرِ نَاسِپَاسِ است ۱۷) از چه چیزی آفرید او را ۱۸) از یک قطره آب آفریدش پس به اندازه قرارش داد ۱۹) پس

السَّبِيلِ يَسَّرَهُ ۲۰) ثُمَّ أَمَانَهُ ۲۱) فَأَقْبَرَهُ ۲۲) ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۲۳) كَلَّا رَا را آسان سازد برای او ۲۰) باز بمیراند او را پس در گورش کند ۲۱) پس وقتی که خواهد برانگیزدش ۲۲) چنین نیست

لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۲۳) فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَنُ إِلَى طَعَامِهِ ۲۴) أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۲۵) هَنُوزِ اَنْجَاصِ نَداه اَنْچِه را که فرمائش داده است ۲۳) پس باید نگرد آدمی ۲۴) به خوراک خویش ۲۵) همانا ریختیم آب را ریختنی

۲۵) ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۲۶) فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۷) وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۲۸) بَاَز شَکَافَتِیمِ زَمِینِ را [از گیاه] شکافتنی ۲۶) پس رویانیدیم در آن دانه ای را ۲۷) و انگور و سبزیجات را ۲۸)

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۲۹) وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۳۰) وَفَكْهَةً وَأَبَاً ۳۱) مَتَعًا لِّكُلِّ وَزیتون و خرما را ۲۹) و باغ های پر درخت را ۳۰) و میوه و چراگاه را ۳۱) بهره ای برای شما

وَلَا تَنْعَمْكُمْ ۳۲) فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۳۳) يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۳۴) وَچهاربايان تان ۳۲) پس وقتی که بیاید آن بانگ سهمگین ۳۳) روزی که بگریزد مرد از برادرش ۳۴)

وَأُمِّهِ ۳۵) وَأَزْ پَدَرش ۳۵) وَأَزْ هَمْسَرش ۳۶) وَازْ پسرانش ۳۶) لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ ۳۷) و از مادرش ۳۷) و از همسرش ۳۸) و تابانند ۳۸) و شادمانند ۳۹) و چهره هایی

يُغْنِيهِ ۳۷) وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرٌ ۳۸) ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۳۹) وَوَجْهٌ ۴۰) یَوْمَئِذٍ عَلَيَّهَا غَبَرَةٌ ۴۱) تَرَهَقُهَا قَرَّةٌ ۴۲) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۴۳) در آن روز بر آنها غبار و تیرگی است ۴۰) فرو گیرد آنها را سیاهی ۴۱) آنان همان کافران بدکارند ۴۲)

يَوْمَئِذٍ عَلَيَّهَا غَبَرَةٌ ۴۰) تَرَهَقُهَا قَرَّةٌ ۴۱) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ ۴۲) در آن روز بر آنها غبار و تیرگی است ۴۰) فرو گیرد آنها را سیاهی ۴۱) آنان همان کافران بدکارند ۴۲)

ترتیبها
۸۱

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

آیاتها
۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ① وَإِذَا النُّجُومُ ② أَنْكَدَتْ ③ وَإِذَا الْجِبَالُ ④
 آنگاه که آفتاب درهم پیچیده شود ① و آنگاه که ستارگان تیره شوند ② و آنگاه که کوه ها

سُيِّرَتْ ⑤ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ⑥ وَإِذَا الْوُحُوشُ ⑦ حُشِرَتْ ⑧
 روان شود ⑤ و آنگاه که شتران ده ماهه رها شوند ⑥ و آنگاه که جانوران وحشی گردآورده شوند

⑨ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ⑩ وَإِذَا النُّفُوسُ ⑪ زُوِّجَتْ ⑫ وَإِذَا ⑬
 و آنگاه که دریاها افروخته شوند ⑩ و آنگاه که جان ها [با یکرها] قرین شوند ⑪ و آنگاه که

الْمَوْدَةُ ⑭ سِيلَتْ ⑮ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُنِلَتْ ⑯ وَإِذَا الصُّعْفُ نُشِرَتْ ⑰
 از دختر زنده به گور پرسیده شود ⑮ به کدام گناه کشته شده است ⑯ و آنگاه که نامه های اعمال گشوده شوند

⑱ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ⑲ وَإِذَا الْجَحِيمُ ⑳ سُعِرَتْ ㉑ وَإِذَا الْجَنَّةُ ㉒
 و آنگاه که آسمان برکنده شود ⑲ و آنگاه که دوزخ برافروخته شود ㉑ و آنگاه که بهشت

أُزْلِفَتْ ㉓ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ㉔ فَلَا أَقِيمُ ㉕ بِالْخُسْفِ ㉖
 نزدیک آورده شود ㉓ آن روز [بلند هر کسی آنچه را که حاضر ساخته است] پس [چنان نیست که کافران پندارند] سوگند به ستارگان بازگردنده ㉖

الْجَوَارِ ㉗ الْكُنُسِ ㉘ وَاللَّيْلِ ㉙ إِذَا عَسْعَسَ ㉚ وَالصُّبْحِ ㉛ إِذَا نَفَسَ ㉜
 آن روندگان نهان شونده ㉘ و سوگند به شب آنگاه که پشت کند ㉚ و سوگند به صبح آنگاه که بردمد ㉜

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ㉝ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ㉞ مُطَاعٍ ㉟
 همانا آن [قرآن] سخن فرستاده ای ارجمند است ㉝ توانمندی نزد صاحب عرش بلند جایگاه ㉞ فرمان برده شده

ثُمَّ أَمِينٍ ㊱ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُونٍ ㊲ وَلَقَدْ رَءَاهُ ㊳ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ㊴
 [و] در آنجا امین [وحی] است ㊱ و نیست همنشین شما دیوانه ㊲ و هر آینه دیده بود آن [فرشته] را در افق روشن

㊵ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ㊶ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ㊷
 و نیست او بر [گزارش از] غیب بخیل ㊶ و نیست این [قرآن] سخن شیطان رانده شده ㊷

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ㊸ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ㊹ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ ㊺
 پس کجا می روید ㊸ نیست این [قرآن] مگر پندی برای جهانیان ㊹ برای هرکس که بخواهد از شما که

يَسْتَقِيمَ ㊻ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ㊼ رَبُّ الْعَالَمِينَ ㊽
 بر راه راست رود ㊻ و شما نمی خواهید مگر آنکه بخواهد الله پروردگار جهانیان ㊽

ترتیبها
۸۲

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

آیاتها
۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ ۝ (۱) وَإِذَا الْكَوَاكِبُ أُنْثَرَتْ ۝ (۲) وَإِذَا الْبِحَارُ

آنگاه که آسمان بشکافت ۱ و آنگاه که ستارگان پراکنده شوند ۲ و آنگاه که دریاها

فُجِرَتْ ۝ (۳) وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝ (۴) عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ

روان و درهم شوند ۳ و آنگاه که گورها زیرورو گردند ۴ بداند هر کسی آنچه را پیش فرستاده

وَأَخَّرَتْ ۝ (۵) يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مِمَّا غَرَّكَ ۝ (۶) الْكَرِيمِ ۝ (۷) الَّذِي

و برجای نهاده است ۵ ای انسان چه چیز فریفته است تو را به پروردگار که ارحم است ۶ آن که

خَلَقَكَ فَسَوِّكَ ۝ (۸) فَعَدَلَكَ ۝ (۹) فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ (۱۰)

بیافرید تو را پس راست اندام کرد تو را و متعادل ساخت تو را ۹ در هر صورتی که خواست ترکیب داد تو را ۸

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ۝ (۱۱) وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ (۱۲) كِرَامًا

چنین نیست بلکه دروغ می شنید روز جزا را ۱۱ و بی گمان بر شما گماشته شده اند نگهبانانی ۱۲ بزرگوار

كُنِينَ ۝ (۱۳) يَعْلَمُونَ مَّا تَفْعَلُونَ ۝ (۱۴) إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ (۱۵) وَإِنَّ

نویسندگان ۱۳ می دانند آنچه را می کنید ۱۴ هر آینه نیکوکاران در نعمتی [فراوان اند] ۱۵ و همانا

الْفُجَارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ (۱۶) يَصَلُّونَهَا يَوْمَ ۝ (۱۷) الَّذِينَ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝ (۱۸)

بدکاران در دوزخ اند ۱۶ وارد آن می شود به روز جزاء ۱۷ و نیستند ایشان از آن ناپدید

وَمَا أَذْرَكَ مَّا يَوْمَ ۝ (۱۹) أَلَمْ يَكُنْ لَكَ يَوْمَ ۝ (۲۰) أَلَمْ يَكُنْ لَكَ يَوْمَ ۝ (۲۱)

و چه چیزی آگاهت کرد که چیست روز جزاء ۱۹ باز چه چیزی آگاهت کرد که چیست روز جزاء ۲۰

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۝ (۲۲) وَالْأَمْرُ يَوْمَ ۝ (۲۳) لِلَّهِ ۝ (۲۴)

روزی است که اختیار ندارد هیچ کس برای دیگری چیزی را ۲۲ و فرمان در آن روز از آن الله است ۲۳

آیاتها
۳۶

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ

ترتیبها
۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝ (۱) الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ (۲)

وای بر کم فروشان ۱ آنانی که چون به پیمانه ستانند بر مردم به تمامی ستانند ۲

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ (۳) أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ

و چون به پیمانه دهند بدیشان یا به وزن دهند ایشان را کم می دهند ۳ آیا گمان نمی برند که آنان که بی گمان

مَبْعُوثُونَ ۝ (۴) لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ (۵) يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ ۝ (۶) الْعَالَمِينَ ۝ (۷)

برانگیخته شوند ۴ برای روزی بزرگ ۵ روزی که می ایستند مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان ۶

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ رَقِيقٌ يُرْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِدُكَّانٍ ﴿٩﴾ وَفِي السِّجِّينِ كِتَابٌ لِّلْمُكْذِبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿١١﴾

چنین نیست همانا نامه اعمال بدکاران در سجین است ﴿۷﴾ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست سجین ﴿۸﴾ کتابی است نوشته شده وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ﴿۱۰﴾ آنانی که تکذیب می کنند روز جزاء را ﴿۱۱﴾

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ

و تکذیب نمی کند آن را مگر هر تجاوز کننده گنهگار ﴿۱۲﴾ چون خوانده شود بروی آیات ما گوید افسانه های پیشینیان است ﴿۱۳﴾ کلا بل رانده است بر دل هایشان آنچه کسب می کردند ﴿۱۴﴾ چنین نیست همانا آنان

عَنِ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَاجُّونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ بُقِلَ لِهَٰذَا الَّذِينَ كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ يَشْهَدُهُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢١﴾

از رحمت پروردگار خویش آن روز باز داشته اند ﴿۱۵﴾ پس همانا ایشان در خواهند آمد به دوزخ ﴿۱۶﴾ پس گفته می شود این است آنچه که شما آن را تکذیب می کردید ﴿۱۷﴾ کلا این است کتاب نیکوکاران در علین است ﴿۱۸﴾ و چه چیز آگاهت کرد که چیست علین ﴿۱۹﴾ کتابی است نوشته شده ﴿۲۰﴾ شاهد هستند آن را مقرران ﴿۲۱﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْمُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَمُهُمْ مِنْ مَّسْكٍ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمِرَاجُهُ

همانا نیکوکاران در نعمتی بزرگ اند ﴿۲۲﴾ بر تخت ها نشسته نظاره می کنند ﴿۲۳﴾ می شناسی در چهره هایشان شادابی نعمت را ﴿۲۴﴾ نوشانیده می شوند از شراب خالص سر به مهر ﴿۲۵﴾ ختمه مهر آن مشک است و در این گونه نعمت است که باید رقابت کنند رقابت کنندگان ﴿۲۶﴾ و آمیزه آن

مِنْ تَسْنِيمٍ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ

از تسنیم است آن چشمه ای است که می نوشد از آن مقربان ﴿۲۸﴾ همانا کسانی که مجرم بودند به کسانی که ایمان داشتند می خندیدند ﴿۲۹﴾ و چون می گذشتند بر آنان

خَفِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٣٥﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٣٦﴾ كِتَابٌ رَقِيقٌ يُرْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِدُكَّانٍ ﴿٣٧﴾ وَفِي السِّجِّينِ كِتَابٌ لِّلْمُكْذِبِينَ ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿٣٩﴾

نگهبانی کنند ﴿۳۳﴾ پس امروز کسانی که ایمان آوردند به کافران ﴿۳۴﴾ می خندند ﴿۳۵﴾ کلا این است کتاب نیکوکاران در سجین است ﴿۳۶﴾ و چه چیز آگاهت کرد که چیست سجین ﴿۳۷﴾ کتابی است نوشته شده ﴿۳۸﴾ شاهد هستند آن را مقرران ﴿۳۹﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٤٠﴾ عَلَى الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٤١﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٤٢﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْمُومٍ ﴿٤٣﴾ خِتَمُهُمْ مِنْ مَّسْكٍ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٤٤﴾ وَمِرَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٤٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٤٦﴾

همانا نیکوکاران در نعمتی بزرگ اند ﴿۴۰﴾ بر تخت ها نشسته نظاره می کنند ﴿۴۱﴾ می شناسی در چهره هایشان شادابی نعمت را ﴿۴۲﴾ نوشانیده می شوند از شراب خالص سر به مهر ﴿۴۳﴾ ختمه مهر آن مشک است و در این گونه نعمت است که باید رقابت کنند رقابت کنندگان ﴿۴۴﴾ و آمیزه آن از تسنیم است آن چشمه ای است که می نوشد از آن مقربان ﴿۴۵﴾ همانا کسانی که مجرم بودند به کسانی که ایمان داشتند می خندیدند ﴿۴۶﴾

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٤٨﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ خَفِظِينَ ﴿٤٩﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٥٠﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٥١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٥٢﴾ كِتَابٌ رَقِيقٌ يُرْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِدُكَّانٍ ﴿٥٣﴾ وَفِي السِّجِّينِ كِتَابٌ لِّلْمُكْذِبِينَ ﴿٥٤﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴿٥٥﴾

و چون می دیدند ایشان را می گفتند قطعاً اینان گمراهان اند ﴿۴۸﴾ و حال آنکه فرستاده نشده بودند که بر آنان نگهبانی کنند ﴿۴۹﴾ پس امروز کسانی که ایمان آوردند به کافران ﴿۵۰﴾ می خندند ﴿۵۱﴾ کلا این است کتاب نیکوکاران در سجین است ﴿۵۲﴾ و چه چیز آگاهت کرد که چیست سجین ﴿۵۳﴾ کتابی است نوشته شده ﴿۵۴﴾ شاهد هستند آن را مقرران ﴿۵۵﴾

عَلَىٰ الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثَوْبَ الْكِفَارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾
 درحالی که بر تخت‌ها [نشسته] و می‌نگرند ﴿٣٥﴾ آیا پاداش داده شدند کافران به آنچه که می‌کردند ﴿٣٦﴾

ترتیبها
۸۴

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

آیاتها
۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ
 آنگاه که آسمان بشکافت ﴿١﴾ و فرمان بزد پروردگار خویش را و سزاوار [همین] گردد ﴿٢﴾ و آنگاه که زمین کشیده شود

﴿٣﴾ وَالْقَتَّ مَا فِيهَا وَتَحَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يَأْتِيهَا
 و بیننازد زمین آنچه را در آن است و خالی گردد ﴿٤﴾ و فرمان بزد پروردگار خویش را و سزاوار [همین] گردد ﴿٥﴾ ای

الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ
 انسان همانا تو سخت کوشنده ای به سوی پروردگارت و به سختی پس او را ملاقات خواهی کرد ﴿٦﴾ پس اما کسی که داده شود

كِتَابُهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ
 نامه اعمالش به دست راست او ﴿٧﴾ به زودی به حساب او رسیدگی می‌شود به آسانی ﴿٨﴾ و بازمی‌گردد

إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابُهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
 به نزد خانواده خود شادمانه ﴿٩﴾ و اما کسی که داده شود به او نامه اعمالش از پشت سرش ﴿١٠﴾ پس

يَدْعُوا بُرُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾
 می‌خواهد هلاکت را ﴿١١﴾ و درمی‌آید در آتشی افروخته ﴿١٢﴾ چرا که او بود در میان کسانی که شادمان

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ﴿١٤﴾ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أَقْسَمُ
 همانا او گمان می‌کرد که هرگز [به سوی الله] باز نخواهد گشت ﴿١٤﴾ آری، [باز خواهد گشت] همانا پروردگارش به احوال او بیناست ﴿١٥﴾ سوگند می‌خورم

بِالشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾
 به سرخی شامگاه ﴿١٦﴾ و سوگند می‌خورم به شب و آنچه در خود گرد آورد ﴿١٧﴾ و سوگند به ماه آنگاه که کامل شود ﴿١٨﴾

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ
 هر آینه خواهید رسید به حالی بعد از حالی ﴿١٩﴾ پس چه شده است آنان را که ایمان نمی‌آورند ﴿٢٠﴾ و چون خوانده شود

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ
 بر ایشان قرآن سجده نمی‌کنند ﴿٢١﴾ بلکه آنان که کفر ورزیده اند [آن را] تکذیب می‌کنند

﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾
 و الله داناتر است به آنچه در دل خود نگه می‌دارند ﴿٢٣﴾ پس بشارت بده ایشان را به عذابی دردناک ﴿٢٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾
 مگر آنانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته که برای ایشان پاداشی پایان ناپذیر است ﴿٢٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱ وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ۲ وَشَاهِدٍ ۳ وَمَشْهُودٍ ۴
سوگند به آسمان که دارای برج هاست ۱ سوگند به روز وعده داده شده ۲ سوگند به هر شاهد و مشهودی [در آن روز]

قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۵ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۶ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا ۷
مرگ باد بر آن خندقیان ۵ [افروزندگان] آن آتش پر هیمة ۶ آنگاه که در کنار آن

قُعُودٌ ۸ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۹ وَمَا نَقَمُوا ۱۰
نشسته بودند ۸ و خود بر آنچه می آوردند بر سر مؤمنان شاهد بودند ۹ عیب نگرفتند

مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۸ الَّذِي لَهُ مُلْكُ ۹
بر آنها جز اینکه ایمان داشتند به الله ۸ پیروزمند ستوده آن که از آن اوست فرمانروایی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۱۰ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۱۱
آسمان ها و زمین و الله بر هر چیزی گواه است ۱۱ همانا آنان که

فَنُوا ۱۲ الْمُؤْمِنِينَ ۱۳ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۱۴ لَمْ يَكُن لَهُنَّ فِتْنَةٌ ۱۵
شکنجه و آزار دادند مردان مؤمن و زنان با ایمان را سپس توبه نکردند پس برای آنان عذاب دوزخ است و برای آنان است

عَذَابُ الْحَرِيقِ ۱۶ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۱۷
عذاب آتش ۱۶ همانا آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان است

جَنَّتْ ۱۸ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۱۹ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۲۰
باغ هایی که می رود از زیر [درختان] آن جوی ها این است آن کامیابی بزرگ ۲۰ همانا گیر و گرفت

رَبِّكَ ۲۱ لَشَدِيدٌ ۲۲ إِنَّهُ هُوَ يَبْدِئُ ۲۳ وَيَعِيدُ ۲۴ وَهُوَ الْغَفُورُ ۲۵
پروردگارت بسیار سخت است ۲۱ همانا اوست که آغاز می کند و باز می گرداند ۲۲ و اوست آن آمرزگار دوستدار [مؤمنان] ۲۳

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۲۶ فَعَالٌ ۲۷ لِمَا يُرِيدُ ۲۸ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۲۹
دارای عرش است و بلند جایگاه ۲۶ کننده است هر چه را خواهد ۲۷ آیا آمده است تو را خبر آن سپاهیان

۱۷ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۱۸ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۱۹ وَاللَّهُ مِنْ ۲۰
[سپاهیان] فرعون و ثمود ۱۸ [نه] بلکه آنانی که کفر ورزیدند در [نوعی] تکذیب اند ۱۹ و الله از

وَرَاءَهُمْ ۲۱ مُحِيطٌ ۲۲ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۲۳ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۲۴
هر سوی ایشان احاطه کننده است ۲۱ بلکه این قرآنی است بلند جایگاه ۲۲ که در لوحی محفوظ است ۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالسَّمَاءِ ۱ وَالطَّارِقِ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۳ النّجْمُ ۴ الثَّاقِبُ ۵ إِنَّ كُلَّ ۶
 سوگند به آسمان و آن ستاره شبگرد ۱ وجه چیزی آگهت کرد که چیست ستاره شبگرد ۲ ستاره ای است نافذ و درخشان ۳ نیست هیچ
 نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۴ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۵ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ ۶
 کسی جز اینکه بر او نگهبانی است ۴ پس باید بنگرد انسان که از چه آفریده شده است ۵ آفریده شده از آبی
 دَافِقٍ ۶ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۷ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۸
 جهنده ۶ که بیرون می آید از میان پشت و استخوان های سینه ۷ همانا او بر بازگردانیدنش تواناست ۸
 يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۹ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۱۰ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۱۱
 روزی که آشکار شود رازها ۹ پس نباشد او را هیچ نیرویی و نه یاری دهنده ای ۱۰ سوگند به آسمان برگرداننده ۱۱
 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدِيعِ ۱۲ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۱۳ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۱۴ إِنَّهُمْ ۱۵
 سوگند به زمین بر شکافته [از گياه] ۱۲ که این [قرآن] سخن جداکننده [حق از باطل] است ۱۳ و نیست آن هرگز شوخی ۱۴ همانا ایشان
 يَكِيدُونَ كَيْدًا ۱۵ وَآكِدُ ۱۶ كَيْدًا ۱۷ فَهَلِ الْكَافِرِينَ أَتْمَلَهُمْ رُؤْدًا ۱۸
 ترفند می زنند سخت ۱۵ و من نیز [درباره آنها] ترفند می زنم ترفند زنی ۱۶ پس مهلت ده کافران را و فروگذار ایشان را چندی ۱۷

آیاتها
۱۹

سُورَةُ الْأَعْلَىٰ

ترتیبها
۸۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ ۱ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّىٰ ۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ۳
 به پاکی بستای نام پروردگار را که از همه برتر است ۱ آن که بیافرید پس درست اندام کرد ۲ و آن که اندازه گیری کرد و راه نمود
 ۴ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۵ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ ۶ سَنُقَرِّبُكَ ۷
 و آن که برآورد [گياه] ۴ چراگاه را ۵ پس گردانیدش خشک سیاه ۶ زودا که بر تو خوانیم [قرآن را]
 فَلَا تَنْسَىٰ ۸ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۹ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ۱۰ وَنُيَسِّرُكَ ۱۱
 پس فراموش نخواهی کرد ۸ مگر آنچه را که بخواهد الله همانا الله می داند آشکارا و آنچه را که پنهان می شود ۱۰ و آسان گردانیم تو را
 لِلْيُسْرَىٰ ۱۲ فَذَكِّرْ ۱۳ إِنَّ نَفْعَ الذِّكْرِ ۱۴ سَيَذَكِّرُ ۱۵ مَنْ يَخْشَىٰ ۱۶
 به آسان ترین [راه] ۱۲ پس پند بده اگر سود دهد پند دادن ۱۳ به زودی پند گیرد کسی که می ترسد ۱۴
 وَيَنْجِتْهَا ۱۷ وَالَّذِي يَصِلَىٰ ۱۸ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۱۹ ثُمَّ لَا يَمُوتُ ۲۰
 و دوری می کند از آن بدبخت ترین [انسان] ۱۷ آن که درمی آید به بزرگ ترین آتش ۱۸ پس نه بمیرد
 فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۲۱ قَدْ أَفْلَحَ ۲۲ مَنْ تَزَكَّىٰ ۲۳ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ ۲۴ فَصَلَّىٰ ۲۵
 در آن و نه زندگی کند ۲۱ هر آینه رستگاری یافت کسی که پاکی ورزید ۲۲ و یاد کرد نام پروردگار خود را و گذارد نماز را ۲۳

بَلْ تُوْثِرُونَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا ۝۱۶ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ ۝۱۷ وَأَبْقَى ۝۱۸ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝۱۸ صَحِيفَ هَٰی بِشِیْنِیَانِ [نیز] هَسْتُ ۝۱۸ صَحِیفَ هَٰی وَمُوسَى ۝۱۹ اَیْنِ [سخنان] قَطْعَا دَر

بلکه ترجیح می دهید زندگانی دنیا را ۱۶ درحالی که آخرت بهتر و پایدارتر است ۱۷ همانا این [سخنان] قطعا در صحیفه های پیشینان [نیز] هست ۱۸ صحیفه های ابراهیم و موسی ۱۹

ترتیبها
۸۸

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

آیاتها
۲۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝۱ وَجُوهٌ ۝۲ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝۲ آيا به تو رسیده است داستان آن [واقعه] فراگیرنده ۱ چهره هایی ۲ در آن روز خوار و زبون است ۲

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝۳ تَصَلَّى ۝۴ نَارًا حَامِيَةً ۝۴ كُوشِنْدَةُ رَنَجِ كَشِيدِه ۳ دَرَايَنْدَ ۴ بَه آتَشِي سُوزَانِ ۴ نُوْشَانْدَه شُونْدَ از چشمه ای جوشان ۵

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝۶ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝۷ نِیْسْت ایشَان رَا خُورَاکِی مَکَر از گیاهی خاردار ۶ کِه نِه فَرِبِه کَنْد وَ نِه بَاژْمِی دَارْدَ از گرسنگی ۷

وَجُوهٌ ۝۸ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝۸ چهره هایی در آن روز شاداب و تازه اند ۸ بَه کُوشِش خُوشِش خُشْنُودَنْدَ ۹ دَر بَهْشْتِی وَآلَا ۱۰

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۝۱۱ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۱۲ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝۱۳ نَمِی شُنُودَنْدَ دَر اَن سَخِنْ بِيهُودِه رَا ۱۱ دَر اَن چِشْمِه اِی جَارِی اَسْت ۱۲ دَر اَن تَخْتِ هَآی بَرَاَفْرَاشْتَه ۱۳

وَأَكْوَابٌ ۝۱۴ مَوْضُوعَةٌ ۝۱۴ وَنَمَارِقُ ۝۱۵ مَصْفُوفَةٌ ۝۱۵ وَزَرَائِي ۝۱۶ مَبْثُوءَةٌ ۝۱۶ وَتَنَگِ هَآی نِهَادِه شُدِه ۱۴ وَ بَالِشِ هَآی کِنَارِ هَم چِيدِه ۱۵ وَ فَرِشِ هَآی گِستَرْدِه ۱۶

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْآبِلِ ۝۱۷ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝۱۷ وَإِلَى السَّمَاءِ ۝۱۷ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝۱۸ وَإِلَى الْجِبَالِ ۝۱۸ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝۱۹ وَإِلَى الْأَرْضِ ۝۱۹ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝۲۰ فَذَكِّرْ ۝۲۰ اَیَا پَس نَمِی نَکَرَنْدَ بَه شُتْرَانِ کِه چَکُودِه ۱۷ أَفَرِيدِه شُدِه اَنْدَ ۱۷ وَ بَه آسْمَانِ کِه چَکُودِه ۱۷

رُفِعَتْ ۝۱۸ وَ بَه کُوهِ هَا کِه چَکُودِه ۱۸ نَصَبِ شُدِه اَنْدَ ۱۹ وَ بَه زَمِیْنِ کِه چَکُودِه ۱۹

سُطِحَتْ ۝۲۰ فَذَكِّرْ ۝۲۰ اَیَا پَس پَنْدِ دِه ۲۰ جَز اَیْنِ نِیْسْت کِه تُو پَنْدِ دِهَنْدِه اِی ۲۱ نِیْسْتِی تُو بَر اِیْشَانِ ۲۱

يَمْصِيطِرُ ۝۲۲ إِلَّا مَنْ ۝۲۲ تَوَلَّى ۝۲۳ وَكَفَرَ ۝۲۳ فَيُعَذِّبُهُ ۝۲۳ اللَّهُ الْعَذَابُ ۝۲۳ مَسْلُطِ ۲۲ مَکَرِ کُسی کِه رُوبِگَرْدَانْدَ وَ کَاْفِرِ شُودِ ۲۳ پَس عَذَابِ مِی کَنْدِ اُورَا اَلله بَه عَذَابِ ۲۳

الْأَكْبَرِ ۝۲۴ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝۲۵ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۲۶ بَزَرْگِ تَر ۲۴ هَمَانَا بَه سُوِی مَاسْتِ بَاژگِشْتِ اِیْشَانِ ۲۵ پَس هَمَانَا بَر عَهْدِه مَاسْتِ حِسَابِ شَانِ ۲۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْفَجْرِ ۱ و شب های ده گانه ۲ وَالشَّفَعِ ۳ و طاق سوگند به شب آنگاه که می رود ۴ وَاللَّيْلِ ۵ و آیل سوگند به شب آنگاه که می رود ۶ إِذَا يَسْرِ ۷ و سوگند به سپیده دم ۸

۱ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۵ آيا در اينها سوگندی [کافی] برای خردمند است ۵ آيا ندیدی که چه کرد پروردگار تو با قوم عاد ۶

۶ إِرَمَ ۷ ذَاتِ الْعِمَادِ ۷ آلتی که آفریده نشده بود مانندش در تمام سرزمین ها ۸ لَمْ يَخْلَقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ ۸

وَتَمُودَ ۱۰ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخِرَ بِالْوَادِ ۱۱ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْنَادِ ۱۰ و [قوم] تمود آنان که تراشیدند سنگ ها را در آن دره ۱۱ و فرعون دارای میخ ها [یا اهرام] ۱۰

الَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْأَلْبَدِ ۱۱ فَأَكْثَرُوا فِيهَا ۱۲ الْفَسَادَ ۱۲ فَصَبَّ ۱۳ عَلَيْنَهُمْ رَبُّكَ ۱۳ سَوْطَ عَذَابٍ ۱۳ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۱۴ فَاَمَّا ۱۵

بر ایشان پروردگار تو تازیانه عذاب را ۱۳ همانا پروردگار تو در کمین است ۱۴ پس اما ۱۵

الْإِنْسَنُ إِذَا مَأْتَلَهُ رَبُّهُ ۱۶ فَأَكْرَمَهُ ۱۷ وَنَعَّمَهُ ۱۸ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۱۹

آدمی چون آرماید او را پروردگارش و گرامی اش دارد و نعمت دهد به او پس می گوید پروردگار من گرامی داشت مرا ۱۹

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۲۰ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۲۱

و اما وقتی که امتحان کند او را و تنگ سازد بر وی روزی او را پس می گوید پروردگار من خوار کرد مرا ۲۱

كَلَّا ۲۲ بَلْ لَا تَكْرَمُونَ ۲۳ الْيَتِيمَ ۲۴ وَلَا تَحْصُونَ ۲۵ عَلَى طَعَامٍ ۲۶

نه چنین نیست بلکه گرامی نمی دارید یتیم را ۲۴ و ترغیب نمی کنید یکدیگر را بر خوراک دادن ۲۶

وَتَأْكُلُونَ ۲۷ وَتَأْكُلُونَ ۲۸ الثَّرَاتِ ۲۹ أَكَلًا لَّمًّا ۳۰ وَتُحِبُّونَ ۳۱

و می خورید ۲۷ و می خورید ۲۸ میراث [یتیمان] را ۲۹ خوردنی یکجا ۳۰ و دوست می دارید مال را ۳۱

دوستی ای بسیار ۳۰ چنین نباید کرد آنگاه که درهم کوبیده شد زمین به شدت ۳۱

دراهم کوبیدنی ۳۱ و بیاید پروردگار تو و فرشتگان صف به صف ۳۲ و آورده شود آن روز ۳۳

بِجَهَنَّمَ ۳۴ يَوْمَئِذٍ ۳۵ يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ ۳۶ وَأَنَّى ۳۷ لَهُ ۳۸ الذِّكْرَى ۳۹

دوزخ آن روز یاد خواهد کرد انسان ولی کجا [سوخته افتد] او را این یاد کردن ۳۹

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٢٥﴾

گوید ای کاش چیزی پیش می فرستادم برای زندگانی [امروز] خویش ﴿٢٤﴾ پس آن روز عذاب نکند مانند عذاب او را هیچ کس ﴿٢٥﴾

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ أَرْجَعِي

و به بند نمی کشد مانند بند کشیدن او را هیچ کس ﴿٢٦﴾ ای نفس آرام ﴿٢٧﴾ بازگرد

إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ﴿٢٨﴾ فَأَدْخِلِي فِي عَبْدِي ﴿٢٩﴾ وَأَدْخِلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

به سوی پروردگارت خوشنود پسندیده ﴿٢٨﴾ پس داخل شو در میان بندگان من ﴿٢٩﴾ و داخل در بهشت من ﴿٣٠﴾

سُورَةُ الْبَلَدِ

آیاتها
۲۰ترتیبها
۹۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ ﴿٣﴾

سوگند می خورم به این سرزمین ﴿١﴾ درحالی که تو ساکنی در این سرزمین ﴿٢﴾ سوگند به پدر و فرزندی که پدید آورد

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿٤﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ

هر آینه آفریدیم انسان را در رنج ﴿٤﴾ آیا می پندارد که هرگز چیرگی نیابد بر وی

أَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿٦﴾ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

هیچ کس ﴿٥﴾ می گوید تباه کردم دارایی هنگفتی را ﴿٦﴾ آیا می پندارد که ندیده است او را هیچ کس

أَلَمْ تَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنَاهُ

آیا قرار نداده ایم برای او دو چشم را ﴿٨﴾ و یک زبان و دو لب را ﴿٩﴾ و راه نمودیم او را

النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾ فَلَا أَقْنَحَمَ الْعُقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ ﴿١٢﴾

به دو راه اخیر و شرف ﴿١٠﴾ پس نگذاشته است از گردنه ﴿١١﴾ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن گردنه ﴿١٢﴾

فَكَرَّمَهُ رَقَبَةً ﴿١٣﴾ أَوْ إِطْعَمَهُ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

آزاد کردن برده ای است ﴿١٣﴾ یا طعام دادن در روز گرسنگی ﴿١٤﴾ به یتیمی که خویشاوند است

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا

یا بینوایی خاک نشین ﴿١٥﴾ سپس باشد از کسانی که ایمان آورده اند و سفارش کردند همدیگر را

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمُنْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ

به صبر و سفارش کردند همدیگر را به مهربانی ﴿١٧﴾ آنان اند اهل خوشبختی ﴿١٨﴾ و کسانی که

كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِم نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ ﴿٢٠﴾

کفر ورزیدند به آیات ما ایشان اند اهل بدبختی ﴿١٩﴾ بر ایشان است آتشی سرپوشیده و در بسته ﴿٢٠﴾

سُورَةُ الشَّمْسِ

آیاتها
۱۵ترتیبها
۹۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله ی مهر گستر مهربان

- وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ② وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ③
 سوگند به آفتاب و روشنی آن ① و به ماه ② چون از پی آن درآید ③ و به روز ④ چون آن [آفتاب] را جلوه گر سازد ④
- وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ④ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ⑤ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ⑥
 و به شب ④ چون آن را بپوشاند ④ و به آسمان ⑤ و آن که بنا کرد آن را ⑤ و به زمین ⑥ و آن که هموار کرد آن را ⑥
- وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩
 و به نفس آدمی ⑦ و آن که درست اندام کرد آن را ⑦ پس الهام کرد به او ⑦ بدکاری او ⑧ و تقوایش را ⑧ هر آینه ⑨ رستگار شد هر کس که نفس را پاکیزه داشت ⑨ و هر آینه نومید گشت کسی که ⑩ نفس را به گناه آلود ⑩
- كَذَبَتْ ثَمُودُ بِطَعُونَهَا ⑪ إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا ⑫ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ⑬
 به سبب سرکشی خود ⑪ آنگاه که ⑪ به پاخواست بدبخت ترین آنها ⑫ پس گفت ⑫ به آنان ⑫ پیامبر ⑬
- نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ⑬ فَكَذَّبُوهُ فَفَقَرُوا ⑭ فَعَقَرُوهَا ⑮ فَدَمْدَمَ ⑯
 وانهید شتر ⑬ و نوبت آب آن را ⑬ پس تکذیب کردند او را ⑬ پس پی کردند آن را ⑬ پس خشم گرفت ⑬
- عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ ⑮ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ⑯ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ⑰
 بر ایشان ⑮ پروردگارشان ⑮ به سبب گناه شان ⑮ و با خاک یکسان کرد آنها را ⑮ و بیمی نداشت ⑮ از فرجام آن ⑮

آیاتها
۲۱

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

ترتیبها
۹۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

- وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ① وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ② وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ③
 سوگند به شب ① چون [روز را] بپوشاند ① و به روز ② چون جلوه کند ② و به آن که آفرید ② نر ② و ماده را ②
- إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ④ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى ⑤ وَاتَّقَى ⑥ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ⑦
 همانا کوششتان گوناگون است ④ پس اما آن که ④ بخشش کند و پرهیزکاری کند ⑥ و تصدیق نماید نیکوترین [پلاش الهی] را ⑦
- فَسَنِّيَرُهُ ⑧ لِلْيُسْرَى ⑨ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ ⑩ وَاسْتَعْتَى ⑪ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ⑫
 پس آمله می سازیم [و برای آسان ترین [راه] را] ⑧ و اما آن که ⑩ بخل ورزید و خود را [از الله] بی نیاز داشت ⑪ و تکذیب کرد نیکوترین [پلاش الهی] را ⑫
- فَسَنِّيَرُهُ ⑬ لِلْعُسْرَى ⑭ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ⑮ إِنَّ عَلَيْنَا ⑯
 پس آمله می سازیم [و برای دشوارترین [راه] را] ⑬ و به کار او نیاید ⑬ مالش آنگاه که ⑬ هلاک شود ⑬ بی گمان ⑯ بر عهده ماست ⑯
- لِلْهُدَى ⑰ وَإِنَّ ⑱ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى ⑲ فَأَنْذَرْتَكُمْ ⑳ نَارًا ㉑ تَلْظِي ㉒
 هدایت ⑰ و بی گمان ⑱ از آن ماست آخرت ⑱ و دنیا ⑲ پس هشدار دادم شما را ⑲ از آتشی که ⑲ زبانه می کشد ⑲

لَا يَصْلَحُهَا إِلَّا الْأَشْفَى ۝۱۵ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝۱۶ وَسَيُجَنَّبُهَا

داخل آن نمی گردد مگر بدبخت ترین مردم ۱۵ آن که تکذیب نماید و روی گرداند ۱۶ و دور داشته می شود از آن

الْأَتَقَى ۝۱۷ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝۱۸ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ

پرهیزکارترین ۱۷ آن که می دهد مال خود را که پاک و پیراسته گردد ۱۸ و نیست برای هیچ کس نزد او [حق] از

نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝۱۹ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝۲۰ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ۝۲۱

نعمتی که آنرا بپاشد دهد ۱۹ مگر طلب خوشنودی پروردگار خویش که بلند مرتبه تراست ۲۰ و به زودی [به پالاش الله] خوشنود خواهد شد ۲۱

ترتیبها ۹۳
سُورَةُ الضُّحَى
آیاتها ۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالضُّحَى ۝۱ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝۲ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ ۝۳ وَمَا قَلَى ۝۴

سوگند به روشنایی روز ۱ و به شب چون درآید و آرام گیرد ۲ تو را رها نکرده است پروردگارت و دشمن نداشته است ۳ و

وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۝۴ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ ۝۵

و هر آینه آخرت بهتر است برای تو از دنیا ۴ و به زودی عطاء خواهد نمود به تو پروردگارت ۵

فَرَضَى ۝۵ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝۶ وَوَجَدَكَ ضَالًّا ۝۷

پس خوشنود شوی ۵ آیا نیافت تو را یتیم و پناه داد ۶ و یافت تو را سرگردان [و راه گم کرده]

فَهَدَى ۝۷ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝۸ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝۹

پس راه نمود ۷ و یافت تو را نیازمند پس توانگر ساخت ۸ پس اما یتیم را خوار و رانده مساز

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝۱۰ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝۱۱

و اما سائل را به تندى مران ۱۰ و اما نعمت پروردگارت را بازگو کن ۱۱

ترتیبها ۹۴
سُورَةُ الشَّرْحِ
آیاتها ۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝۱ وَوَضَعْنَا عَنكَ ۝۲ وَزَرَكَ ۝۳ الَّذِي

آیا نگشودیم برای تو سینه ات را [صبر فرولن به تو نلدیم] ۱ و فرو نهادیم از تو بار گران را ۲ که

أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝۴ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝۵ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۶

خم کرده بود پشت تو را ۴ و بالا بردیم برای تو آوازه ات را ۵ پس همانا با دشواری آسانی است ۶ همانا

مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝۶ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝۷ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝۸

با دشواری آسانی است ۶ پس هرگاه [از کاری] فارغ شدی [در کار دیگر] بکوش ۷ و به سوی پروردگارت روی آور ۸

ترتیبها
۹۵

سُورَةُ التِّينِ

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالَّتَيْنِ ۱ وَالزَّيْتُونِ ۱ وَطُورِ ۲ سِينِينَ ۲ وَهَذَا ۲ الْبَلَدِ ۲ الْأَمِينِ ۲
 سوگند به انجیر و زیتون و به طور سینا و این سرزمین امن و امان

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۴ ثُمَّ ۴ رَدَدْنَاهُ ۴ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۴
 هر آینه آفریدیم آدمی را در نیکوترین ساختار [و اعتدال] سپس [در اثر گناه] بازگردانیدیم او را به مرحله پست ترین پست تران

إِلَّا الَّذِينَ ۵ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۵ فَلَهُمْ ۵ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۶
 مگر کسانی که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس برای ایشان است پاداشی پایان ناپذیر

فَمَا ۸ يُكَذِّبُكَ ۸ بَعْدُ ۸ بِالَّذِينَ ۷ أَلَيْسَ ۷ اللَّهُ ۷ بِأَحْكَمَ ۷ الْحَاكِمِينَ ۸
 پس چه چیز واهی دارد تو را بعد [از این] به تکذیب روز جزا آیا نیست الله حاکم ترین حاکمان

ترتیبها
۹۶

سُورَةُ الْعَلَقِ

آیاتها
۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

اقْرَأْ ۱ بِاسْمِ رَبِّكَ ۱ الَّذِي ۱ خَلَقَ ۱ الْإِنْسَانَ ۱ مِنْ عَلَقٍ ۲ اقْرَأْ ۲ وَرَبُّكَ ۲
 بخوان به نام پروردگارت آن که آفرید آفرید انسان را از خونی بسته بخوان و پروردگار تو

الْأَكْرَمُ ۳ الَّذِي ۳ عَلَّمَ ۳ بِالْقَلَمِ ۴ عَلَّمَ ۴ الْإِنْسَانَ ۴ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۵ كَلَّا ۵ إِنَّ ۵
 گرامی ترین است آن که آموخت به انسان به واسطه قلم آموخت به انسان چیزهایی را که نمی دانست چنان نیست همانا

الْإِنْسَانَ ۶ لِيَطْغَى ۶ أَنْ ۶ رَءَاهُ ۶ اسْتَغْنَى ۷ إِنَّ ۷ إِلَى ۷ رَبِّكَ ۸ الرَّجْعَى ۸ أَرَأَيْتَ ۸
 انسان سرکشی می کند همین که ببیند خود را که بی نیاز شد همانا به سوی پروردگار توست بازگشت [همگان] آیا دیدی

الَّذِي ۹ يَنْهَى ۹ عَبْدًا ۹ إِذَا ۹ صَلَّى ۱۰ أَرَأَيْتَ ۱۰ إِنْ ۱۰ كَانَ ۱۰ عَلَى ۱۰ الْهُدَى ۱۱ أَوْ ۱۱ أَمَرَ ۱۱
 آن را که بازمی دارد بنده ای را چون نماز گزارد چه بینی اگر باشد بر راه راست یا فرمان دهد

بِالْقَوَى ۱۲ أَرَأَيْتَ ۱۲ إِنْ ۱۲ كَذَّبَ ۱۳ وَتَوَلَّى ۱۳ أَلَمْ يَعْلَمْ ۱۴ بِأَنَّ ۱۴ اللَّهَ ۱۴ يَرَى ۱۵ كَلَّا ۱۵ لَئِنْ ۱۵
 به پرهیزکاری [یا تو را بازمی تری] چه بینی اگر تکذیب کند و روی بگرداند آیا ندانسته که الله می بیند هرگز اگر

لَمْ ۱۶ يَنْتَهِ ۱۶ لِنَسْفَعْ ۱۵ بِالنَّاصِيَةِ ۱۵ نَاصِيَةٍ ۱۵ كَذِبَةٍ ۱۶ خَاطِئَةٍ ۱۶ فَلْيَدْعُ ۱۶ نَادِيَهُ ۱۶
 باز نایستد ما خواهیم کشید [او را] به موی پیشانی موی پیشانی دروغگوی خطاکار پس بخواند انجمن خود را [به یاری]

سَنَدْعُ ۱۷ الزَّيَّاتَةَ ۱۸ كَلَّا ۱۸ لَا ۱۸ نُطِيعُهُ ۱۸ وَأَسْجُدُ ۱۹ وَاقْتَرِبُ ۱۹
 ما هم می خوانیم دوزخ بانان را نه، هرگز او را اطاعت مکن و سجده کن و تقرب بجوی

ترتیبها
۹۷

سُورَةُ الْقَدْرِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
 همانا فرو فرستادیم [آن] قرآن را در شب قدر ﴿١﴾ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست شب قدر ﴿٢﴾
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ ﴿٤﴾
 شب قدر بهتر است از هزار ماه ﴿٣﴾ فرود می آید فرشتگان و روح ﴿٤﴾
 فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٥﴾ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٦﴾
 در آن [شب] به اذن پروردگارشان برای هر کاری ﴿٥﴾ سلامتی است آن شب تا دمیلن سپیده صبح ﴿٦﴾

ترتیبها
۹۸

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ
 نبودند کسانی که کفر ورزیدند از اهل کتاب و مشرکان جدانشونده [از آیین خود]
 حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ مِنْ رَسُولٍ مِنْ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾
 تا اینکه بیامد برای آنان آن دلیل آشکار ﴿١﴾ پیامبری از جانب الله که می خواند صحیفه های پاک را ﴿٢﴾
 فِيهَا كُتِبَ قِیمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ
 در آن [صحیفه ها] نوشته هایی استوار و ارزشمند است ﴿٣﴾ و پراکنده نشدند آنان که کتاب بدیشان داده شد مگر پس
 بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
 از آنکه آمد برای آنان آن دلیل آشکار ﴿٤﴾ و دستور نیافتند مگر آنکه بپرستند الله را در حالی که خالص کنند
 لَهُ الَّذِينَ حَفَافٌ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ
 برای او عبادت را در حالی که حقرا باشند و برپا دارند نماز را و بدهند زکات را و این است دین
 الْقِیمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ
 استوار همانا آنان که کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان
 فِي نَارٍ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾
 در آتش دوزخ باشند جاویدان در آنجا ایشان همان بدترین آفریدگانند بی گمان
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾
 آنان که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته ایشان همان بهترین آفریدگانند

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 پاداششان نزد پروردگارشان بهشت های جاویدی است که روان است از زیر [درختان] آن جوی ها جاویدان باشند
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝
 در آن همیشه خوشنود است الله از ایشان و خوشنود شوند آنها از او این پاداش برای کسی است که می ترسد از پروردگارشان

آیاتها
۸

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

ترتیبها
۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ (۱) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
 آنگاه که به لرزه انداخته شود زمین به لرزش سختش (۱) و بیرون آورد زمین بارهای سنگین خود را
 (۲) وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ (۲) يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْبَارَهَا ۝ (۳)
 و گوید (۲) انسان چه شده است آن را (۲) در آن روز بازگو می کند خبرهای خود را (۳)
 يَأْنٍ رَبَّكَ ۝ (۴) أَوْحَىٰ لَهَا ۝ (۵) يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
 زیرا (۴) پروردگار تو وحی کرده است به آن (۵) آن روز بازگردند مردمان گروه گروه
 لِيُرَوْا ۝ (۶) أَعْمَلَهُمْ ۝ (۶) فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا
 تا نموده شود به ایشان [پاداش] کردارشان (۶) پس هر کس بکند هموزن ذره ای کار خیری
 يَرَهُ ۝ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا ۝ (۸) يَرَهُ ۝ (۸)
 آن را می بیند (۷) و هر کس بکند هموزن ذره ای کار بدی آن را می بیند (۸)

آیاتها
۱۱

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

ترتیبها
۱۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ۝ (۱) ضَبْحًا ۝ (۱) فَالْمُورِيَاتِ ۝ (۲) قَدْحًا ۝ (۲) فَالْمُغِيرَاتِ ۝ (۳) صُبْحًا
 سوگند به آن اسبان دوندۀ نفس زنان (۱) و آن اسبان بر جهانندۀ آتش با زدن [سم بر زمین] (۲) و به اسبان یورش برنده در بامداد
 (۳) فَاتَّرْنَ بِهِ ۝ (۴) نَقَعًا ۝ (۴) فَوْسَطْنَ بِهِ ۝ (۵) جَمْعًا ۝ (۵) إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ ۝
 (۳) که برمی انگیزانند در آن هنگام غباری را (۴) و در آیند در آن هنگام در میان جمعی همانا آدمی
 لِرَبِّهِ ۝ (۶) لَكَنُودٌ ۝ (۶) وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ (۷) وَإِنَّهُ لِحُبِّ ۝
 در برابر پروردگارش بس ناسپاس است (۶) و همانا او بر این [ناسپاسی] خوب گواه است (۷) و همانا او در دوستی
 الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝ (۸) أَفَلَا يَعْلَمُ ۝ (۸) إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ (۹)
 مال بسی سرسخت است (۸) آیا نمی داند (۸) آن هنگام که برانگیخته شود آنچه در قبرهاست (۹)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۱۰ إِنَّ رَبَّهُم بِيَوْمِذٍ لَّخَبِيرٌ ۱۱
و آشکارا [و مشخص] شود آنچه در سینه هاست ۱۰ همانا ۱۱ پروردگارشان به ایشان در آن روز قطعاً آگاه است ۱۱

ترتیبها
۱۰۱

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

آیاتها
۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْقَارِعَةُ ۱ مَا الْقَارِعَةُ ۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ
آن رویداد کوبنده ۱ چیست آن رویداد کوبنده ۲ و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن رویداد کوبنده

يَوْمَ ۲ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۳
روزی که ۲ می شوند مردم مانند پروانه های پراکنده ۳

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۴ فَامَّا ۵
و می شوند کوه ها مانند پشم رنگین حلاجی شده و اما ۵

مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۶ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
هر کس که سنگین شود کفه های [اعمال] او ۶ پس او در زندگانی پسندیده خواهد بود

وَأَمَّا ۷ مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۸ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ
و اما ۷ هر کس که سبک شود کفه های [اعمال] او ۸ پس جایگاهش هاویه است

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۱۰ نَارٌ حَامِيَةٌ ۱۱
و چه چیزی آگاهت کرد که چیست آن [هاویه] ۱۰ آتشی است بس گرم و سوزان ۱۱

ترتیبها
۱۰۲

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

آیاتها
۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

الْهَمَّكُمُ التَّكَاثُرُ ۱ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۲ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ
سرگرم ساخت شما را ۱ زیاد خواهی تا آنکه دیدار کردید قبرها را ۲ هرگز [چنین نیست] به زودی خواهید دانست

تَعْلَمُونَ ۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ
باز ۳ چنین نیست به زودی خواهید دانست ۴ هرگز [چنین نیست] اگر می دانستید [حقیقت را]

عِلْمَ الْيَقِينِ ۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۶ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
علم یقین [سرگرم نمی شدید] ۵ هر آینه خواهید دید دوزخ را ۶ سپس خواهید دید آن را

عَيْنَ الْيَقِينِ ۷ ثُمَّ لَنُسْأَلَنَّ عَنْ النَّعِيمِ ۸
به دیده ۷ یقین ۷ قطعاً پرسیده خواهید شد در آن روز از نعمت [ها] ۸

ترتیبها

۱۰۳

سُورَةُ الْعَصْرِ

آیاتها

۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

وَالْعَصْرِ ۱
سُوگند به عصر ۱
إِنَّ ۱
انسان ۱
لَفِي خُسْرٍ ۲
در زیانکاری است ۲
إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
مگر آنان که ایمان آوردند
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
و سفارش نموده اند یکدیگر را به حق و سفارش نموده اند یکدیگر را به شکیبایی و کردند کارهای شایسته

ترتیبها

۱۰۴

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

آیاتها

۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

وَبِلِّ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لُّمَزَةٍ ۱
وای بر هر طعنه زنده ۱
الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۲
آن که گردآورد مالی را و شمرد آن را ۲
يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۳
همانا مالش جاوید می سازد او را ۳
لَيُبَذَّنَ فِي الْحُطَمَةِ ۴
نه هرگز [چنین نیست] هر آینه افکنده می شود او در حطمه ۴
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۵
و چه چیزی آگاهت کرد که چیست حطمه ۵
نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ۶
آتش افروخته الله است ۶
الَّتِي تَطْلُعُ
و چه چیزی آگاهت کرد که چیست حطمه ۶
عَلَى الْأَفْنَدَةِ ۷
بر ایشان درسته [و فروپوشیده] است ۷
إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۸
همانا آن بر ایشان درسته [و فروپوشیده] است ۸
فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۹
در ستون های [دراز و] کشیده شده ۹

ترتیبها

۱۰۵

سُورَةُ الْفِيلِ

آیاتها

۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گسترِ مهربان

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ ۱
آیا ندیدی که چه کرد پروردگار تو ۱
بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۲
با فیلداران ۲
أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ ۳
آیا قرار نداد ترفندشان را ۳
فِي تَضَلِيلٍ ۴
در تباهی [و بی حاصلی] ۴
وَأَرْسَلَ ۵
و فرستاد بر آنان پرنده گانی را گروه گروه
بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۶
سنگ هایی از سنگ گل ۶
فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ ۷
پس گردانید آنان را مانند کاه ۷
مَأْكُولٍ ۸
خورده شده ۸

ترتیبها
۱۰۶

سُورَةُ الْقَمَرِ

آیاتها
۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

لَا يَلْفِ
برای الفتقُرَيْشٍ
قریش۱
۱إِلَافِهِمْ
همان الفتشانرَحَلَهُ
به کوچیدنالشِّتَاءِ
[در] زمستانوَالصَّيْفِ
و تابستان۲
۲فَلْيَعْبُدُوا
پس باید بپرستندرَبِّ
پروردگارهَذَا
اینالْبَيْتِ
خانه را۲
۲الَّذِي
آن کهأَطْعَمَهُمْ
خوراک داد ایشان رامِّنْ
درجُوعٍ
گرستگیوَأَمْنَهُمْ
و ایمن ساخت ایشان رامِّنْ
ازخَوْفٍ
ترس [و ناامنی]۴
۴ترتیبها
۱۰۷

سُورَةُ الْمَاعُونِ

آیاتها
۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَرَأَيْتَ
آیا دیدیالَّذِي
آن کس را کهيُكَذِّبُ
تکذیب می کندبِالدِّينِ
[روز] جزاء را۱
۱فَذَلِكِ
پس او همانالَّذِي
کسی است کهيَدْعُ
به تندى می راندالْيَتِيمَ
یتیم را۲
۲وَلَا يَحْضُرُ
و ترغیب نمی کندعَلَى
برطَعَامِ
خوراک دادن۲
۳الْمِسْكِينَ
بینوافَوَيْلٌ
پس وای برلِلْمُصَلِّينَ
نماز گزاران۴
۴الَّذِينَ
آنان کههُمْ
خودعَنْ
ازصَلَاتِهِمْ
نماز شانسَاهُونَ
غافل اند۵
۵الَّذِينَ
آنان کهيُرَاءُونَ
خود۶
۶وَيَمْنَعُونَ
و خودداری می کنند

[از] عاریه دادن چیزی که

الْمَاعُونَ
مورد نیاز مردم است۷
۷ترتیبها
۱۰۸

سُورَةُ الْكَوثرِ

آیاتها
۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِنَّا
هماناأَعْطَيْنَاكَ
بخشیدیم به توالْكُوثَرَ
خیر کثیر را۱
۱فَصَلِّ
پس نماز بگذارلِرَبِّكَ
برای پروردگارتوَأَنْحَرْ
و قربانی کن۲
۲إِنَّ
بی گمانشَانِكَ
دشمن کینه توز توهُوَ
خودالْأَبْتَرُ
بی دنباله است۲
۲

ترتیبها
۱۰۹

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

آیاتها
۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ يَتَّيْنَهَا الْكَافِرُونَ (۱) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (۲)
بگو ای کافران نمی پرستم آنچه را شما می پرستید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۳) وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ (۴)
و نه شما پرستنده اید آنچه را که من می پرستم (۳) و نه من پرستنده ام آنچه را شما می پرستید (۴)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۵) لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (۶)
و نه شما پرستنده اید آنچه را که من می پرستم (۵) برای شما دین شما و برای من دین من (۶)

ترتیبها
۱۱۰

سُورَةُ النَّصْرِ

آیاتها
۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (۱) وَرَأَيْتَ النَّاسَ
آنگاه که بیاید یاری الله و پیروزی و ببینی مردمان را

يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا (۲) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
که در آیند در دین الله گروه گروه (۲) پس به پاکی بستای همراه با ستایش پروردگارت

وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ بِيْ غَمَانٍ (۳) وَآمُرْهُ أَنْ يُؤْتَ
و آمرزش خواه از او بی گمان او هست بسیار توبه پذیر

ترتیبها
۱۱۱

سُورَةُ الْمَسَدِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

تَبَّتْ يُدَا أَيْ لَهَبٍ وَتَبَّ (۱) مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
نابود [و برین] باد دو دست ابی لهب و نابود باد [او] هیچ سودی برایش نداشت مالش و آنچه

كَسَبَ (۲) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (۳) وَامْرَأَتُهُ
کسب کرده به زودی در آید در آتشی شعله ور و زن او [نیز به آتش در آید]

حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (۴) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ (۵)
آن هیزم کش [آتش افروز] که در گردنش ریشمانی [تافته] از لیف خرما است

ترتیبها
۱۱۲

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

آیاتها
۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۱ اللَّهُ ۲ یگانه است ۱
بگو حقیقت این است که الله ۲
وَلَمْ يُولَدْ ۲ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ ۳ و نبوده [و نیست] ۲
و زاییده نشده است ۲
كُفُوًا أَحَدٌ ۴ به همتایی ۴ هیچ کس ۴
لَمْ يَكِدْ ۲ بی نیاز است ۲ نزاده ۲

ترتیبها
۱۱۳

سُورَةُ الْفَلَقِ

آیاتها
۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ۱ أَلْفَلَقِ ۲ سپیده دم ۱
بگو پناه می برم ۱ به پروردگار ۲
شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۲ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ ۳
گزند تاریکی چون درآید ۲ و از گزند زنان دمنده ۳
الْعُقَدِ ۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۵
گره ها [ساحران] ۴ و از گزند حاسد آنگاه که حسد ورزد ۵

ترتیبها
۱۱۴

سُورَةُ النَّاسِ

آیاتها
۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ۱ النَّاسِ ۲ مردمان ۱
بگو پناه می برم ۱ به پروردگار ۲
النَّاسِ ۲ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۳ از ۲
مردمان ۲ گزند ۳ وسوسه گر ۳
يُوسُوسُ فِي صُدُورِ ۵ النَّاسِ ۶
وسوسه می کند ۵ در دل های ۵ مردمان ۶
مِنَ الْجِنَّةِ ۶ وَالنَّاسِ ۶
از جن ها ۶ و مردمان ۶

الشُّورَة	دُفْعَة	الْمُجْمَعَة	الشُّورَة	دُفْعَة	الْمُجْمَعَة
الفَايْحَة	١	١	الرُّوم	٣٠	٤٠٤
البَقَرَة	٢	٢	لقَمَان	٣١	٤١١
آل عِمْرَان	٣	٥٠	السَّجْدَة	٣٢	٤١٥
النِّسَاء	٤	٧٧	الأَحْزَاب	٣٣	٤١٨
المَائِدَة	٥	١٠٦	سَبَأ	٣٤	٤٢٨
الْأَنْعَام	٦	١٢٨	فَاطِر	٣٥	٤٣٤
الْأَعْرَاف	٧	١٥١	يَس	٣٦	٤٤٠
الْأَنْفَال	٨	١٧٧	الصَّافَات	٣٧	٤٤٦
التَّوْبَة	٩	١٨٧	ص	٣٨	٤٥٣
يُونُس	١٠	٢٠٨	الرُّمَز	٣٩	٤٥٨
هُود	١١	٢٢١	غَاْفِر	٤٠	٤٦٧
يُوسُف	١٢	٢٣٥	فُصِّلَت	٤١	٤٧٧
الرَّعْد	١٣	٢٤٩	الشُّورَى	٤٢	٤٨٣
إِبْرَاهِيْم	١٤	٢٥٥	الرَّخْرُف	٤٣	٤٨٩
الحِجْر	١٥	٢٦٢	الدَّخَان	٤٤	٤٩٦
النَّحْل	١٦	٢٦٧	النَّجَاشِيَة	٤٥	٤٩٩
الْإِسْرَاء	١٧	٢٨٢	الْأَحْقَاف	٤٦	٥٠٢
الكَهْف	١٨	٢٩٣	مُحَمَّد	٤٧	٥٠٧
مَرْيَم	١٩	٣٠٥	الْفَتْح	٤٨	٥١١
طه	٢٠	٣١٢	الْحُجُرَات	٤٩	٥١٥
الْأَنْبِيَاء	٢١	٣٢٢	ق	٥٠	٥١٨
الحَاجَّ	٢٢	٣٣٢	الذَّارِيَات	٥١	٥٢٠
المُؤْمِنُون	٢٣	٣٤٢	الطُّوْر	٥٢	٥٢٣
النُّوْر	٢٤	٣٥٠	النَّجْم	٥٣	٥٢٦
الْفُرْقَان	٢٥	٣٥٩	القَمَر	٥٤	٥٢٨
الشُّعْرَاء	٢٦	٣٦٧	الرَّحْمَن	٥٥	٥٣١
النَّمْل	٢٧	٣٧٧	الْوَاقِعَة	٥٦	٥٣٤
القَصَص	٢٨	٣٨٥	الحَدِيد	٥٧	٥٣٧
العَنَكَبُوْت	٢٩	٣٩٦	المُجَادِلَة	٥٨	٥٤٢

السُّورَة	دُفْعُهُ	الضَّعِيفَة	السُّورَة	دُفْعُهُ	الضَّعِيفَة
الْحَشْرِ	٥٩	٥٤٥	الْأَعْلَى	٨٧	٥٩١
الْمُتَجِنَّة	٦٠	٥٤٨	الْغَاشِيَة	٨٨	٥٩٢
الْصَّف	٦١	٥٥١	الْفَجْر	٨٩	٥٩٣
الْجُمُعَة	٦٢	٥٥٣	الْبَلَد	٩٠	٥٩٤
الْمُنَافِقُون	٦٣	٥٥٤	الشَّمْس	٩١	٥٩٥
التَّغَابُن	٦٤	٥٥٦	الْيَل	٩٢	٥٩٥
الطَّلَاق	٦٥	٥٥٨	الضُّحَى	٩٣	٥٩٦
التَّحْرِيم	٦٦	٥٦٠	الشَّرْح	٩٤	٥٩٦
الْمُلْك	٦٧	٥٦٢	التِّين	٩٥	٥٩٧
القَلَم	٦٨	٥٦٤	العَلَق	٩٦	٥٩٧
الْحَاقَّة	٦٩	٥٦٦	القَدَر	٩٧	٥٩٨
المَعَارِج	٧٠	٥٦٨	الْبَيِّنَة	٩٨	٥٩٨
نُوح	٧١	٥٧٠	الزَّلْزَلَة	٩٩	٥٩٩
الْجَن	٧٢	٥٧٢	العَادِيَات	١٠٠	٥٩٩
الْمُزْمَل	٧٣	٥٧٤	القَارِعَة	١٠١	٦٠٠
الْمَدَّثِر	٧٤	٥٧٥	التَّكَاثُر	١٠٢	٦٠٠
الْقِيَامَة	٧٥	٥٧٧	العَصْر	١٠٣	٦٠١
الْإِنْسَان	٧٦	٥٧٨	الْهُمَزَة	١٠٤	٦٠١
الْمُرْسَلَات	٧٧	٥٨٠	الْفِيل	١٠٥	٦٠١
النَّبَأ	٧٨	٥٨٢	قُرْش	١٠٦	٦٠٢
النَّازِعَات	٧٩	٥٨٣	المَاعُون	١٠٧	٦٠٢
عَبَسَ	٨٠	٥٨٥	الْكَوْثَر	١٠٨	٦٠٢
التَّكْوِيْر	٨١	٥٨٦	الْكَافِرُون	١٠٩	٦٠٣
الْإِنْفِطَار	٨٢	٥٨٧	النَّصْر	١١٠	٦٠٣
المُطَفِّفِين	٨٣	٥٨٧	المَسَد	١١١	٦٠٣
الْإِنْشِقَاق	٨٤	٥٨٩	الْإِخْلَاص	١١٢	٦٠٤
الْبُرُوج	٨٥	٥٩٠	الفَلَق	١١٣	٦٠٤
الطَّارِق	٨٦	٥٩١	النَّاس	١١٤	٦٠٤

عَلَامَاتُ الْوَقْفِ وَنُقَطَاتُ الْقَبْطِ :

- م تَقْيِيدُ لَزُومِ الْوَقْفِ
- لا تَقْيِيدُ التَّغْيِي عَنْ الْوَقْفِ
- صل تَقْيِيدُ بَأَنَّ الْوَصْلَ أَوْلَى مَعَ جَوَازِ الْوَقْفِ
- قل تَقْيِيدُ بَأَنَّ الْوَقْفَ أَوْلَى
- ج تَقْيِيدُ جَوَازِ الْوَقْفِ
- .. تَقْيِيدُ جَوَازِ الْوَقْفِ بِأَحَدِ الْمَوْضِعَيْنِ وَلَيْسَ فِي كُلِّهِمَا
- لِلدَّلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحَرْفِ وَعَدَمِ التَّنْقِطِ بِهِ
- لِلدَّلَالَةِ عَلَى زِيَادَةِ الْحَرْفِ حِينَ الْوَصْلِ
- لِلدَّلَالَةِ عَلَى سُكُونِ الْحَرْفِ
- م لِلدَّلَالَةِ عَلَى وَجُودِ الْإِقْلَابِ
- = لِلدَّلَالَةِ عَلَى إِظْهَارِ التَّنْوِينِ
- = لِلدَّلَالَةِ عَلَى الْإِدْعَامِ وَالْإخْفَاءِ
- ١ لِلدَّلَالَةِ عَلَى وَجُوبِ التَّنْقِطِ بِالْحُرُوفِ الْمَتْرُوكَةِ
- س لِلدَّلَالَةِ عَلَى وَجُوبِ التَّنْقِطِ بِالسَّيْنِ بَدَلِ الصَّادِ
- وَإِذَا وَضِعَتْ بِالْأَسْفَلِ فَالتَّنْقِطُ بِالصَّادِ أَشْهَرُ
- ~ لِلدَّلَالَةِ عَلَى لَزُومِ الْمَدِّ الزَّائِدِ
- 🕌 لِلدَّلَالَةِ عَلَى مَوْضِعِ السُّجُودِ ، أَمَّا كَلِمَةُ وَجُوبِ السُّجُودِ
- فَقَدْ وَضِعَ فَوْقَهَا خَطٌّ
- ☼ لِلدَّلَالَةِ عَلَى بَدَايَةِ الْأَجْزَاءِ وَالْأَخْرَابِ وَأَنْصَافِهَا وَأَرْبَاعِهَا
- 🕌 لِلدَّلَالَةِ عَلَى نِهَايَةِ الْآيَةِ وَرَقْمِهَا .

سخن ویراستار

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس و ستایش خدای یکتای بی همتا و بنده نواز را که به این بنده شیفته قرآن کریم توفیق عطا فرمود تا درباره ترجمه تفسیر کابلی که برگردانی به فارسی از ترجمه شیخ الهند است نیک بیندیشم و اصلاحات لازم و فراگیر را در آن به انجام رسانم.

به طور کلی پنج نوع ترجمه از قرآن کریم قابل تصور است:

۱- ترجمه تحت اللفظی ۲- ترجمه تطبیقی ۳- ترجمه تفسیری ۴- ترجمه مضمونی ۵- ترجمه منظوم.

● مراد از **ترجمه تحت اللفظی**، ترجمه‌ای است که معنای هر کلمه از آیات در زیر آن گنجانده شود و مترجم در ارائه معانی کلمه به کلمه آیات، خود را مقید به رعایت ضوابط دستوری زبان مقصد نکند. چنین ترجمه‌ای طبعاً از مقوله ترجمه مصطلح، خارج و در چهارچوبه «لغت - معنی» و یا «فرهنگ لغات» قرار می‌گیرد.

● مراد از **ترجمه تطبیقی**، این است که ترجمه کاملاً منطبق بر متن باشد و این انطباق باید هم در کمیت باشد و هم در کیفیت؛ یعنی حجم ترجمه به اندازه حجم متن، و مفهوم و محتوای ترجمه نیز بیانگر مفهوم و محتوای متن باشد و چیزی هم زائد بر متن نباشد.

● مراد از **ترجمه تفسیری**، ترجمه‌ای است که آمیخته با توضیح و تفسیر کوتاه باشد.

● مراد از **ترجمه مضمونی**، ترجمه‌ای است که مترجم تنها مضمون آیات را در قالب زبان مقصد خویش بگنجانند، و خود را مقید به تطبیق جمله به جمله متن در قالب ترجمه نگرداند. گویا آنچه که به عنوان «ترجمه آزاد» بر سر زبان‌ها جاری است، همان ترجمه مضمونی باشد.

● مراد از **ترجمه منظوم**، ترجمه شعری (موزون مقفی) از قرآن کریم است که طبعاً تا حدود زیادی سمت و سوی ترجمه مضمونی پیدا می‌کند؛ زیرا قالب نظم هر اندازه دقیق هم باشد نمی‌تواند مانند نثر، همه مفاهیم و محتوای متن را در خود جای دهد.

ترجمه کابلی و جایگاه آن

اصل این ترجمه به زبان اردو از مولانا محمود حسن ملقب به «شیخ الهند» است که در سال ۱۲۶۸ هجری قمری در بریلی هند دیده به جهان گشوده است. پدر او مولانا ذوالفقار علی سرپرست مدارس علمی در «دیوبند» از توابع

«سهارنپور» هندوستان بوده و به همین جهت هم نسبت «دیوبندی» بعد از نام مولانا محمود حسن ذکر شده است.

مولانا محمود حسن، پس از تحصیلات ابتدایی، در سال ۱۲۸۳ هـ.ق پس از افتتاح دارالعلوم دیوبند به عنوان اولین شاگرد آن مدرسه ثبت نام کرد و در اندک مدتی «صحاح سته» را از مولانا محمد قاسم نانوتوی فرا گرفت و بخشی از کتب حدیث را نزد مولانا محمد یعقوب نانوتوی استاد ارشد دارالعلوم دیوبند آموخت و پس از هفت سال کوشش مستمر در ۱۹ ذی قعدة ۱۲۹۰ هـ.ق موفق به اخذ مدرک فارغ التحصیلی از آن مؤسسه علمی شد و از سال ۱۲۸۸ به عنوان «مدرس چهارم» فعالیت‌های تدریسی خویش را در همان آموزشگاه آغاز کرد و در سال ۱۳۰۵ به مقام «صدر مدرّس» یعنی «شیخ الحدیث» نائل آمد. و به تربیت شاگردان فراوانی پرداخت و در مدّت ۴۴ سال تدریس، طلاب فاضلی از شاگردان ایشان به مقام والای علمی دست یازیدند.

شیخ الہند تمام زندگی خویش را برای نشر و احیای مفاهیم ارزشمند اسلامی و آموزه های والای قرآنی صرف کردند. ایشان در تقویت مسلمانان در نقاط گوناگون، کوشش‌های چشمگیری انجام داد. همچنین در متحد ساختن سران کشورهای اسلامی تلاش فراوانی کرد و نمایندگان و مبلغانی را به کابل و حجاز گسیل داشت و بر میزان فعالیت قرآنی خویش افزود. در ربیع الاول ۱۳۳۵، در جزیرهٔ مالت به اتهام شورش علیه حکومت وقت محاکمه گردید و در همان جزیره به زندان محکوم شد.

در دوران زندان، از اول شوال ۱۳۳۵ ترجمهٔ قرآن را به زبان اردو آغاز کرد و در دوم شوال ۱۳۳۶ در مدّت یک سال آن را به پایان رساند. و تصمیم داشت برای آن پانوشتهایی اضافه کند. برای پانوشتها، اقدام به بازیابی آن نمود و تا پایان سوره مائده را به سر انجام رساند. اما به دلیل بیماری حاصل از زندان از ادامه پانوشتهای بازماند. از این رو بقیه پانوشتهای آن را «علامه شبیر احمد عثمانی» به انجام رسانیده است.

ایشان پس از بازگشت به وطن و ادامه تلاشهای دعوتگرانه خود، سرانجام در ۱۸ ربیع الاول ۱۳۳۹ هـ.ق بر اثر بیماری در دهلی، چشم از جهان فرو بست.

این اثر اردو زبان بنا به تصریح مترجم آن بر اساس ترجمهٔ «موضح الفرقان» شاه عبدالقادر به درخواست عده‌ای از دوستانش به نگارش در آمده است، و به سه ترجمهٔ پیش از خود یعنی ترجمه **شاه ولی الله دهلوی، شاه رفیع الدین و شاه عبدالقادر** اشاره می کند که با استفاده از آنها این ترجمه را سامان بخشیده است.

مترجم در مقدمهٔ مبسوط بر ترجمهٔ «موضح القرآن» شاه عبدالقادر می نویسد:

«واقعیت این است که ترجمه شاه عبدالقادر از ابتدا تا انتها مشحون از نکات ظریف و دقیق است... البته پاره‌ای از این نکات را در جای خود بالاجمال یا با تفصیل عرض خواهم کرد... این امر نیز قابل ذکر است که وقتی شاه ولی الله دهلوی قرآن شریف را به فارسی ترجمه کرد، یک سری نکات ضروری و مهم را در حاشیه ذکر نمود اما این توضیحات برای عموم مسلمانان کفایت نمی کرد. پس از ایشان شاه عبدالقادر به ترجمه قرآن پرداختند و بر بیان نکات تفسیری قدری افزودند... بعد از بیان کیفیت اصل ترجمه، می خواهم نکاتی دربارهٔ ترمیم و اضافات خویش بگویم. افزوده‌های بنده در دو زمینه بوده است؛ نخست یافتن معادل‌های جدید برای واژه‌ها و اصطلاحات مهجور و متروک؛ دوم توضیح موارد مجمل و باز کردن آن به قدر ضرورت. هر گاه نوبت جایگزین کردن معادل‌های جدید فرا رسیده،

هیچ موردی را طبق سلیقه و برداشت خویش تغییر نداده‌ام، بلکه سعی کرده‌ام آن را از ترجمه علمای بزرگ اقتباس کنم. گاهی از تفسیر شاه عبدالقادر که به زبان اردو نگارش یافته، استفاده کرده‌ام و گاهی از ترجمه مولانا رفیع الدین و گاهی از ترجمه فارسی شاه ولی الله تحت عنوان «فتح الرحمان» بهره جسته‌ام. علما در ترجمه بعضی از کلمات قرآن با هم اختلاف نظر دارند در چنین مواقعی اکثر به اتباع شاه عبدالقادر پرداخته‌ام و در مواردی از شاه ولی الله متابعت کرده‌ام. در باب نکات تفسیری به ذکر تمام نکات تفسیری موضح القرآن ملتزم بوده‌ام، مگر به ندرت مواردی بوده که ضرورت درج آن نیافته‌ام. از آن جایی که در بیان نکات تفسیری وسعت و گنجایش وجود دارد و همانند ترجمه، انسان در دایره‌ای تنگ مقید نیست، بنده در استفاده از نکات تفسیری شاه عبدالقادر به این شیوه عمل کرده‌ام که عبارت او را در قالب عبارات خود بیان کرده و از تغییر و تبدیل، تقدیم و تأخیر و اجمال و تفصیل احتراز ننموده‌ام. حتی نکات تفسیری دیگری را که مفید دانسته‌ام، بر آن افزوده‌ام و محدودیتی که به سبب تقلید از شاه عبدالقادر در ترجمه برایم پیش آمده، سعی کرده‌ام با توضیح بیشتر در بخش تفسیر، به تفصیل روی آورده‌ام. علت دیگر طولانی شدن نکات تفسیری این است که شاه عبدالقادر فقط به توضیح آیات پرداخته و بنده علاوه بر آن به توضیح ترجمه او نیز پرداخته‌ام؛ زیرا محور تلاش من بیشتر کار روی ترجمه ایشان بوده است. از آن جایی که ترمیم و اضافات پراکنده بنده را نمی‌توان ترجمه‌ای جدید تصور کرد، انتخاب نام جدیدی را بر آن مناسب ندانستم، اما به خاطر التباس و رفع اشتباه، مصلحتاً مناسب دیدم که برای این ترجمه نیز همانند اصل آن نامی انتخاب گردد تا شبهه و التباس پیش نیاید. چون نام اصل ترجمه «موضح القرآن» است، گذاشتن نام «موضح الفرقان» را مناسب دانستم.

آنگاه در پایان مقدمه اش یادآور می‌شود که پس از انتشار این ترجمه و تفسیرش، خوانندگان، موارد ضعف آن را گوشزد نموده و به اصلاح آن پردازند.

آری، داشتن این گونه روحیه نقدپذیری بیانگر شرح صدر و صفای روح حقیقت جوی این قرآن پژوه ارجمند است عین عبارت ایشان چنین است:

«از اهل علم و انصاف التماس می‌کنم که اگر این ترجمه منتشر شد و به دست آنان رسید، آن را ملاحظه فرموده و اموری را که قابل اصلاح می‌دانسته، در اطلاع دانشان به بنده تأمل نفرمایند؛ و اگر شخصی خواست مستقلاً به اصلاح و ترمیم آن بپردازد می‌تواند به آن اقدام نماید و در بهتر کردن و بارور نمودن آن کوتاهی نفرماید. این صله‌ی عام است یاران نکته دان را!»^۱

ترجمه و تفسیر «موضح الفرقان» مولانا محمود حسن دیوبندی به زبان اردو، توسط یکی از شاگردان فاضل ایشان به نام مولانا شبیراحمد عثمانی - از شخصیت‌های علمی و سیاسی هند و پاکستان - به افغانستان منتقل می‌شود و در آنجا، لجنه‌ای از علمای کابل به ترجمه فارسی آن می‌پردازند و عنوان «تفسیر کابلی» را پیدا می‌کند که بارها در پاکستان و افغانستان و ایران تجدید چاپ شده است. پس از آخرین چاپ جدید آن توسط نشر احسان در تهران، ناشر گرانقدر و فرهنگ دوست آن، که تلاش فراوانی در نشر آثار قرآنی دارد به این جانب پیشنهاد «تصحیح»، «بازترجمان» و «ویرایش کامل» آن را به همان سبک زیرنویس (تحت اللفظی) دادند تا بهتر و بیشتر مورد استفاده قاریان و قرآن پژوهان واقع شود. ترجمه کابلی در واقع ترجمه‌ای مضمونی و به تعبیر دیگر ترجمه‌ای آزاد از ترجمه شیخ الهند است. ترجمه شیخ الهند به سبک مترجمان حنفی خراسان و شبه قاره هند رویکرد خاص خود را دارد و

۱- این مقدمه بیش از بیست صفحه‌ای را که در اصل به زبان اردو بوده، توسط جناب آقای دین محمد شهنوازی (صلاح الدین) در تاریخ ۹۱/۱۰/۲۵ به فارسی ترجمه شده و توسط ناشر محترم در اختیار این جانب قرار گرفته است. بدین وسیله مراتب سپاسگزاری خود را از جناب شهنوازی که از فرهیختگان بلوچ کشورمان است، ابراز می‌دارم.

می توان گفت از ادبیات فارسی قرن ۵ و ۶ و ۷ کم و بیش تأثیر پذیرفته است. به گمان این جانب توجّه به متون کهن فارسی به ویژه ترجمه های قرن ۴ تا ۱۲ و بازترجمان شماری از آنها یکی از ضرورت های فرهنگی عصر ما در عرصه قرآن پژوهی است.

و اینک خدای را شاکرم که توفیق انجام این مهمّ - که نزدیک به دو سال به طول انجامید - را به من عنایت فرمود تا با کوشش پی گیر مداوم در مفردات قرآن کریم و شناسایی واژگان مناسب برای کلمات آن پس از مراجعه فراوان به منابع لغوی نزدیک به زمان نزول قرآن و بازنگری و بازترجمان ترجمه تحت اللفظی آن بر اساس معادل های ساده و روان، اثری دقیق در نوع ترجمه زیرنویس عرضه بدارم که ویژگی های آن به شرح زیر است:

۱- رسالت این ترجمه، آشنایی خوانندگان قرآن کریم با معادل های واژگان فارسی آن است.

۲- این اثر، جنبه «لغت - معنی» واژه های قرآن را دارد نه ضرورتاً تفهیم محتوایی آیات.

۳- در این ویرایش، تلاش ویراستار این بوده که تا سر حدّ امکان، ذهن خواننده قرآن را به مقصود هر آیه نزدیک کند، هر چند چنین رسالتی از عهده ترجمه تحت اللفظی خارج است.

۴- در معادل یابی کلمات، واژه های نزدیک به نثر معیار انتخاب شده است.

۵- برای مفهوم تر شدن آیات، کم و بیش از توضیحات بسیار کوتاه در میان قلاب ها استفاده شده است.

۶- هر چند در بازترجمان این ترجمه، تغییر واژگان و تبدیل آنها به واژه های مناسب تر به فراوانی انجام گرفته، ولی آرای مترجم - بویژه در موارد اختلافی - دستخوش تغییر نشده است.

۷- از جمله امتیازات ظاهری و شکلی این ترجمه، حسن سلیقه ای است که ناشر گرانقدر در رنگی نمودن متن و ترجمه آن به کار برده است، بدین گونه که هر واژه فارسی به رنگ همان کلمه قرآنی است که دقیقاً در زیر آن قرار گرفته است. این طرح نیکوی کم سابقه، خواننده قرآن را در معادل یابی واژگان فارسی آن به درستی رهنمون می سازد. و در ضمن تلاوت، معانی کلمات قرآن را به گونه آموزشی، در ذهنش استقرار می بخشد.

در پایان بر خود لازم می دانم از باب «من لم یشکر المخلوق لم یشکر الخالق» از نشر احسان، ناشر پر تلاش و دلسوز در حوزه علوم قرآنی نهایت تشکر را داشته، و از تلاش ایشان و همکاران توانمندشان در به ثمر رسیدن این اثر نفیس و ارزشمند قرآنی کمال قدر دانی را بجای آورم.

امید است که این اثر، جالب توجّه قاریان و تلاوت کنندگان قرآن کریم، و وسیله تقرّب آنان به خدای مَنان گردد.

بهار ۱۳۹۲ - محمدعلی کوشا

سخن ناشر

بسم الله الرحمن الرحيم

قرآن، کتاب هدایت است و برای هدایت بشر بر پیامبر خاتم نازل شده است. در شماری از آیات نقش هدایت‌گری قرآن به تصریح بیان شده است: ﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (بقره: ۲)، ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (لقمان: ۳)، ﴿هُدًى وَبُشْرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (مد: ۲)، ﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُمْ أَقْرَبُ وَبُشْرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (اسراء: ۹). لازمه‌ی هدایت‌گری قرآن آن است که برای مخاطبان خود قابل فهم و درک باشد و معانی و اهداف آیات با کمترین تلاش، ذهن خواننده را به سوی خود جذب کند. امام شاه ولی‌الله دهلوی، فقیه و قرآن‌پژوه نامدار هندی، در فرازی از مقدمه‌ی خود بر ترجمه‌ی قرآن کریم به زبان فارسی به‌نام **فتح‌الرحمن** می‌گوید:

«اگر انصاف دهی فایده‌ی اصلی از نزول قرآن اتعاط است به مواظب آن، و احتیاد است به هدایت آن، نه صرف تلفظ به آن. اگرچه تلفظ آن هم مغتنم است. پس چه مسلمانی به‌دست آورده است کسی که مدلول قرآن را نفهمد؟ و کدام حالات دارد آن که مدلول کلام‌الله را نداند؟»

تفاسیر و کتاب‌هایی که با موضوعات قرآنی از سوی نشر احسان منتشر شده و در دسترس قرآن‌پژوهان و علاقمندان به قرآن قرار گرفته‌اند، با همین هدف تألیف، ترجمه و چاپ شده‌اند.

اما برای هرچه بیشتر نزدیک شدن به این هدف درصدد فراهم آوردن ترجمه‌ای تحت‌اللفظی (لغت - معنی) از آیات قرآن کریم برآمدیم. برای این منظور ترجمه‌ی تفسیر کابلی را که از لحاظ علمی دارای اعتبار است و مؤلف آن، مولانا محمودحسن (۱۳۳۹ - ۱۲۶۸ هـ. ق) از علمای طراز اول هندوستان بوده است، مبنای کار قرار دادیم. ولی از آن‌جا که در ترجمه‌ی واژه‌های قرآنی گاه معادل‌های دشوار و نامأنوس و فاقد کاربرد، نثر معیار، جایگزین شده است، لازم دیدیم تغییرات اساسی، در ترجمه‌ی تفسیر کابلی ایجاد کنیم و معادل‌های آن را با واژه‌های امروزی جایگزین کنیم.

برای نیل به این مقصود با استاد محمد علی کوشا، از قرآن‌پژوهان و صاحب‌نظران بنام، در حوزه‌ی ترجمه و تفسیر قرآن تبادل نظر کردیم. ایشان که هم دانش‌آموخته‌ی حوزه است و با ظرافت‌های علوم دینی آشنا است و هم با ادبیات فارسی مأنوس است؛ با سعه‌ی صدر و اشتیاق ستودنی، کار ویرایش و بازنویسی این ترجمه را پذیرفتند و چنان که باید و انتظار می‌رفت، این کار را به اتمام رساندند. در مقدمه‌ی وزینی که به قلم ایشان آمده هم شیوه‌ی کار ایشان و هم معرفی این ترجمه، به تفصیل بیان شده است.

تلاش زیادی صورت گرفت تا این اثر از جوانب مختلف با حداقل اشتباه به چاپ برسد. آنچه مربوط به تصحیح متن قرآن می‌باشد، سازمان دارالقرآن وابسته به سازمان تبلیغات اسلامی که نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم را در سراسر کشور برعهده دارد، با دقت فراوان آن را بررسی کرده و پس از حصول اطمینان، مجوز چاپ آن را صادر نمود. که جا دارد از تمامی دست‌اندارکان این مؤسسه خصوصاً فرهیخته‌گرامی جناب آقای حاج شریف و همکارانش، تشکر و قدردانی نماییم.

در خصوص کنترل ترجمه فارسی، دوست قرآن‌پژوه و نکته‌سنج جناب آقای دکتر هیوا حفیدی با حوصله فراوان به بررسی و اصلاحات لازم همت گمارده و با تلاش شبانه‌روزی خود، چندین و چند بار این اثر را مورد بازنگری قراردادند تا احتمال اشتباه در این بخش نیز به حداقل ممکن برسد.

نمونه خوانی و مطابقت‌های لازم توسط دوست فاضل و گرامی جناب آقای امیررضا صدقی به نحو دقیقی صورت گرفت. و در نهایت، همکار خوش ذوق و مهربان، جناب آقای ناصر کردی نیز با همکاری سرکار خانم لیلا موسوی در تصحیح اشتباه‌های فنی در فایل، و رنگ‌آمیزی‌های مناسب و صفحه‌آرایی کامل قرآن از هیچ تلاشی دریغ نکردند تا این ترجمه از قرآن کریم، بدین شیوه به محضر شما تقدیم گردد، که از یکایک این عزیزان نیز تشکر و قدر دانی می‌نماییم.

اینک نشر احسان، پس از تلاش و کوشش فراوان برای عرضه‌ی هرچه بهتر این اثر، آن را در قالبی نو، در دسترس علاقه‌مندان و قرآن‌پژوهان قرار می‌دهد. امید است که صاحب‌نظران حوزه‌ی قرآنی با ارائه‌ی نقدها و دیدگاه‌های ارزنده‌ی خود، ما را در هرچه بهتر عرضه کردن آن در چاپ‌های بعدی یاری و مساعدت نمایند.

نشر احسان

عنوان قراردادی: قرآن - فارسی - عربی
عنوان و نام پدیدآور: قرآن کریم / ترجمه تحت‌اللفظی محمود حسن شیخ‌الهند؛
تصحیح، بازنویسی و ویرایش محمدعلی کوشا.

تهران: نشر احسان، ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهری: ۶۱۸ ص.؛ ۲۹×۲۲ سم.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۶-۹۸۵-۳

چاپ اول: ۱۳۹۳

یادداشت: فارسی-عربی.

شناسه افزوده: شیخ‌الهند، محمود حسن، ۱۲۶۸ - ۱۳۳۹ ق.، مترجم

shaykhalhend, mahmod hasan

کوشا، محمد علی، ۱۳۳۱ - مصحح، ویراستار

رده بندی کنگره: ۱۳۹۳ BP/۵۹ / ش ۶۶

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۴۱

شماره کتابشناسی ملی: ۳۳۲۷۲۳۵

قرآن کریم

ترجمه: مولانا محمود حسن (شیخ‌الهند)

تصحیح، بازترجمان و ویرایش: محمد علی کوشا

ایده پرداز و مدیر پروژه: عبدالرحمن یعقوبی

ناظر کیفی و محتوایی: هیوا حقیقی

نمونه خوان: امیر رضا صدقی

تفکیک کلمات: لیلا موسوی

گرافیک: ناصر کردی

ناشر: نشر احسان

لیتوگرافی: آفتاب

چاپ و صحافی: چاپخانه بزرگ قرآن کریم (اسوه)

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۳

تیراژ: ۵۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۵۶-۹۸۵-۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْاَتَّخَذْنَاهُ كِتَابًا الْكَرِيمَ وَاللَّهُ لَاحِقُظُونُ

شماره: ۹۲۰۹/۱۳۴۱
تاریخ: ۱۳۹۲/۱۱/۲۸

این مصحف شریف شامل: سی جزء کامل

و با مشخصات:

خطاط	عثمان طه
نوع خط	نسخ
مترجم	محمود حسن (شیخ الهند) و باتصحيح محمد علی کوشا
نوع ترجمه	زیر (کلمه به کلمه تحت اللفظی)
زبان ترجمه	فارسی
قطع	رحلی (اندازه متن قرآن: ۱۵ × ۲۳ سانتیمتر)
تعداد سطور در هر صفحه	پانزده
تعداد صفحات متن قرآن	۶۰۴ (تعداد صفحات قبل از متن: ۵- تعداد صفحات بعد از متن: ۹- مجموع صفحات: ۶۱۸)
نوبت چاپ	اول
محل چاپ و چاپخانه	قم- چاپخانه بزرگ قرآن کریم
تعداد	پنج هزار جلد

در تاریخ ۱۳۹۲/۱۱/۲۷ از جهت صحت کتابت و انطباق با قرائت عاصم به روایت حفص در معاونت نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم سازمان دارالقرآن الکریم بررسی و تصحيح گردید که مراتب در پرونده شماره (۰۱۲۱۰۴۹۱۲۰۰۱۱۰۱۱۵۰۶۰۴۲۶) ثبت و چاپ آن توسط انتشارات احسان با رعایت مقررات اعلام شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلامانع می باشد. بدیهی است انتشار این مصحف شریف پس از چاپ منوط به دریافت مجوز نشر (توزیع) و تجدید چاپ آن مشروط به تأیید مجدد و صدور مجوز کتبی معاونت نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم خواهد بود.

و من الله التوفیق
سازمان دارالقرآن الکریم

۹۳/۱۱/۲۸

نگارخانه

ISBN

9789643569853